

საქართველოს
გეოგრაფიული

გიგო ნინაშვილი

გვერის სყაგი

ქართველისა და ებრაელის მეგობრობა
თბილისსა და თელ-ავივში

გიგო ნინაშვილი

გველის ტყავი

ქართველისა და ებრაელის მეგობრობა
თბილისში და თელ-ავივში

2015

ნუთისოფლის ორომტრიალით დაკაბადონებული ავტორის გიგო ნინაშვილის წინამდებარე წიგნი „გველის ტყავი“ გამოსაცემად გამზადებული მეთოთხმეტე წიგნია. წიგნში ასახულია ქართველი ებრაელის გაბო დავარაშვილის და ქართველის რაფიელ ელიათგორელის თბილისის ერთ ეზოში, სიყრმიდანვე სკოლის მერხზე ერთად ჯდომით, მეზობლურად, მეგობრულად, ძმურად გატარებული, შემდგომ მათი შვილებით გაგრძელებული სიყვარული. რაფიელ ელიათგორელი ჯან-ლონით სავსე მოჭიდავე იყო, გაბო კი – სუსტი. რაფიელი მუდამ მისი ფარი იყო. მერე დაოჯახდნენ და თითო ბიჭი შეეძინათ. ქართველმა გიორგიმ და ებრაელის ბიჭმა გააგრძელეს მშობლების მეგობრობა. გიორგის მშობლები ადრე დაეხოცნენ და ობლად დარჩენილი გიორგის აღზრდა გოგას მამამ – გაბომ ითავა.

„გველის ტყავის“ რომანში უარყოფითი გმირებიც არიან და დადებითებიც, გულის წინასწარი ფიქრით გულის სინმინდემ გაიმარჯვა, უწმინდურების ფიქრებს კი ეშმაკები დაეუფლნენ. დანარჩენი წაიკითხეთ და თავად წიგნი გაგაცნობთ მტყუანს და მართალს.

მწერალი, პოეტი, რეჟისორი, ფაზისის აკადემიის აკადემიკოსი
გიგო ნინაშვილი

**ნუთისოფელს კაცი ფასობს,
თუ აკეთებს საქმეს ასობს:
ღმერთი ყოვლათ მისკენ არი
და ბუნებაც მისთვის ვალსობს.**

რედაქტორი: ალექო გაბელაია
ტექნიკური რედაქტორი: ალექო გაბელაია
კორექტორი: გიგო ნინაშვილი
მხატვარი: ზალიკო ქიქოძე
დაიბეჭდა „საარში“

გველის ტყავი

შინ დაბრუნებულმა გიორგიმ, წერილის წაკითხვა კვლავ გააგრძელა, ჩვენი ალტექმული სიყვარული გულში ვერ დაამკვიდრე.

რა ადვილად გამიმეტე და შენთან მოსული ძალლივით გამომამგდე. მე კი იმაზედ მეთად მიყვარხარ. ვიდრე ურთიერთ ფიცის დადების შემდეგ, ესე იგი ბალში ყოფნის დროს. ვიყავი გიორგი მე დღესაც ისევ ის ვარ, რაც მაშინ ვიყავ. მიუხედავად ჩემი ასეთი წამებისა ვნება აშლილი მსხვერპლის ხელი არავისი მივიკარე. მხოლოდ ეგ იყო, რომ მცემეს. კიდევ კარგი რომ მაგ დროს შენ იქ იყავი და შენი თვალთ მოიხილე. ჩემ გულში შენდამი სიყვარული არასდროს განელდება, თუ შენ არა, მე სხვაზე გათხოვებას არ ვიფიქრებ. შენ იყავ ბედნიერი, მე კი ჩემ ხორცს უსიყვარულოთ დავტანჯავ და სულს ეკლესიას მივანდობ. ერთ საყვედურს კი გეტყვი მოკლე სიყვარულის პატრონი ყოფილხარ. დიდი სიყვარული რომ არ განმიცდია შენთან ერთად ბალში გატარებულ დღეებში. მაგრამ მე იმ ერთი დღის სიყვარულითაც ვკმაყოფილდები კოცნა რომ მაღირსე, გისურვებ ჯამრთელობას, ბედნიერი ცხოვრებას, წუთისოფლის გრძელ გზაზე. მხოლოდ შენ გაიხარე შენი კუთვნილი სიავეს ვერ ვზიდამ ვერც აქა და ვერც იქ ჯოჯოხეთში.

რამ ჩაგაფიქრა გიორგი, გული ხომ არ მოგიბრუნდა მარინაზე?

რა ვთქვა, გაბო ძია. ამ წერილმა ჩემში განელელებული ძველი სიყვარული ისევ გააღვივა. ვაი რომ წუთისოფელში სიმართლე და სინამდევ არ გადის, მე კიდევ ამ ცხოვრებას ჩემი სამართლიანი გული მივანდე და მასთან დაკავშირებული თვალებით ვუცქერო.

აქ წერია მე ენას ამოვიდგამ, ვილაპარაკებ. ახლაც შემიძლია, მაგრამ თავს ვიკავებ ჯამრთელობას უფრთხილდები და საქმისათვისაც ჯერჯერობით ასეა საჭირო.

მამ ჯერ ვნახოთ, სასამართლო როგორ დამთავრდება. თუ მშვიდობიანათ გადაწყდა ორივესთვის და შენ იმ გოგოს ცოლად შერთვაზე თანახმა იქნები მერე დავიჭიროთ ქორნილის დათარიგი. დღეებმა ელვის სისწრაფით გაირბინა და დადგა სასამართლოში დამნაშავეის განსჯის საკითხი, უნდა ითქვას ბედათ საქმე კარგ მოსამართლეს ჩაუვარდა ხელში რომელსაც ეპოქალური გამოცდილება გააჩნდა, იგი პირდაპირ უნივერსიტეტის საბოლოო კარების გამოხურვისთანავე სამართლის გარჩევის საქმეზე დასვეს და მადლობა მოსამართლეს და ღმერთს, რომ სიმართლემ თავი იჩინა და ყველას თავისი მიეზლო. მართალია მარინას ენა არ ამოადგმევინეს, არ მისცეს ლაპარაკის უფლება მაგრამ იმედი მაინც დაუტოვეს. საუადმყოფოდან რო განერეს ერთ თვეში მუნჯების ენა ისე კარგად აითავისა სასამართლოზე თარჯიმანი ყავდა და მისი საშუალებით აწარმოე-

ბდა მოსამართლის დაკითხვით. მტყუანი და მართალი რომ გაირკვა გიორგი სასამართლოზე გაამართლეს. გიორგიმ მარჩიელის რჩევით ბინა გაყიდა და საცხოვრებლად ქალაქის განაპირა სოფელში გადავიდა. გიორგი დაუახლოვდა იმავე სოფელში მცხოვრებ თავის ტოლმეზობელ ბიჭს, რომელსაც მეტ სახელათ გელეჩას ეძახოდნენ, მისი ნამდვილი სახელი კი ამირანი იყო. იგი მუშაობდა თბილისის ზღვაზე მაშველ კატერზე. გიორგიმ სამსახური შეიცვალა და თავად რომ ვერ იშოვა გელეჩას შეთავაზებულ სამსახურში დაინყო მუშაობა. ესე იგი ეკონომისტათ ტერიტორიულად თბილისის ზღვაზე მდებარე მაშველთა სანაოსნო კანტორაში. გელეჩა და გიორგი ერთმანეთთან ისე დაახლოვდნენ რომ ხშირ შემთხვევაში შესვენების დროს სასადილოში ერთათ სადილობდნენ. ერთობლივი სამსახურმა ძალიან დაახლოვა ერთმანეთთან. ერთისიტყვით თუ რაიმე გულში საიდუმლო ჩანაფიქრი ჰქონდათ ერთი-მეორეს უმხელდნენ, გელეჩაც ობლათ დარჩენილი ბებიამ გამოზარდა და ალბათ მათი დაახლოვებაც ამან უფრო გაანაპირობა. კვირა დღე იყო და გელეჩა გიორგისთან ეზოში ნარდს თამაშობდა, ამირანამ და თავად ეზოს მესვეურმა გიორგიმ თამაშის შემდეგ ორი პატარა დოქი ღვინო მოიტანა. ზაკუსკეული და პატარა ჭიქებით ნელ-ნელა სმას შეუყვნენ.

ამირან, მე შენ ერთი საიდუმლო უნდა გაგანდო, შენსავით მეც ობოლი ბიჭი ვარ, ღმერთმა ეს არ მაკმარა და ახლა ბედიც არ მწყალობს, დაქორწინება მინდა და ვფიქრობ ბედი ცუდად არ დამიტრი-ალდეს მეთქი.

გიორგი, რისა გეშინია, ქალს ვერ იშოვი? თუ ინვალიდი ხარ და არ გამოგაყოლებენ.

როგორი გამოდგება რა ვიცი, იქნება გაჩენის დღე დამანყევლიონოს. ერთი გამოცარიელებული სახლი მიდგას და ისიც რომ დამატოვებინოს მერე სად წავიდე. ნათესავიც არავინ მყავს, ვის შევეკედლო.

გიორგი, როგორ მსჯელობ, შენ მართლა ბავშვი ყოფილხარ, თუ არ გამოდგა შენ უნდა დითხოვო, იმან კი არ უნდა დაგასწროს.

მე მისი ხასიათი მაქვს მხედველობაში. და ამის გულისთვის ხომ ვერ გავაგდებ?

თუ მძიმე ნაბიჯი არ გადადგა, ხასიათს კი უნდა შეეგუო, მითუმეტეს თუ შვილები გაგიჩინა.

ამირან შენ არ ფიქრობ დაქორწინებას? თუ შენთვის ჯერ ადრეა.

ნათქვამია „ცოლსა დიდი ცომი უნდა ასი კილო საფანელიო“. გიორგი ქალს შენახვა უნდა, შენ სახლი მაინც გაქვს აშენებული და მე იმის გარეთად, რომ შენახვა უნდა, თავშესაფარიც საზრუნავი მაქვს. მე და ბებიას შიშის ქვეშ გვძინავს, ვშიშობთ დღეს თუ ხვალ ის ჟამგამოვლილი სახლი თავზე არ დაგვენგრეს. მეორეც ის, რომ

სამი წლიდან ბებიათამ გამზარდა და მე კი მიხდა რომ დიდხანს იცოცხლოს, მაგრამ ღმერთი მე დამიჯერებს? ყველას რომ დაუჯეროს მაშინ ღმერთი კი აღარ იქნება, ბებიაჩემის წლებს ხო თავისი მიაქვს, უცებ სიკვდილი რომ ეწვიოს მე შენ გეტყვი სიკვდილი დაგენახვება რომ არ მიუშვა ბებიას მოსაკლავათ. მისი ძალა იმაშია რომ არ ჩანს, თორემ რო ჩანდეს კუდით ქვას ვასროლინებდი ან არა და მე ვიქნებოდი პირველ რიგში სიკვდილის მსხვერპლი.

რას იზამ ამირან, გაჭირვებას უნდა ებრძოლო, რომ წუთისოფელს ფეხი აუნყო. მამაშენს რომ შენსავით ცოლის შერთვაზე არ ეფიქრა დღეს შენ არ იქნებოდი, სანამ ახალგაზრდა ხარ, სიყვარულს ფასი მაშინ აქვს, თუ არა, რო მოხუცდები შიშის ქვეშ უნდა იყო, ამას ვერ შეეჭამ, იმას ვერ დავლევ იტყვი მწყენსო, ყოველ წუთს სიკვდილს უნდა ელოდო. უფრო უარესი, თუ ძე და ასული არ დაგიტოვებია. მამინ გამოდის რომ წუთისოფელი უნაყოფოთ შეგინუხებია. ამას კი სამშობლო არ გაპატიებს და არც ღმერთი, ღვთისმშობლის მინაზე იარე და კვალი ვერ დაამჩნიე, ამას ვაის სიცოცხლე ჰქვია, უის კი არა, უი ეს როგორ დამემართა, უიმე რა გულმავინყი ვარ, უი ჩემი სიკვდილი როგორ ვერ დაგინახე. ერთი სიტყვით უნდა ითქვას რომ უიც და ვაიც ორივე ცხოვრებისეულია, მაგრამ უი უფრო მსუბუქია, გულის გამაგრილებელი. ვაი უფრო დამძიმებულია უბედურების მომასწავლებელი.

გიორგი, ახლა რო ფიქრობ ოჯახის შექმნაზე ეგ შენ ადრე უნდა გეფიქრა. სკოლაში რო სწავლობდი, საცოლუ იქ უნდა შეგერჩინა ერთი კარგი გოგო, რომელიც შენ თვალწინ იზდებოდა.

– ჰე ამირან შენ ჩემი განვლილი ცხოვრების გზა ჯერ სრულათ არ იცი.

თუმცა შენ მართალს ამბობ, მიყვარდა ერთი კარგი გოგო სკოლიდან. მაგრამ იმ კარგს გაუთხოვარს ვინ დატოვებდა.

– თუ პირობა გქონდა მიცემული არ გათხოვდებოდა...

– პირობა არა, მაგრამ ერთი-მეორეს გვიყვარდა, ეს უფრო ბავშვური გატაცება იყო. ახლა უნივერსიტეტში ჩემი კურსელი შევარჩიე. მაგრამ მე მგონი საქმე იქაც მემულება. ერთხელ უნივერსიტეტში დავგვიანებთ მივედი, და რო შევალე კარები მივხვდი რომ დამრიგებელი იდგა ფეხზე და ჩემი სიყვარულის ამბავს არჩევდა, შევედი თუ არა დამრიგებელი მომიტრიალდა და მკითხა.

გიორგი! შენ მარინა მართლა გიყვარსო. მე უფრო ავიმალლე ხმა და ვუთხარი, რატომ ილანძღვით მასწავლებლო, მართლა მიყვარს. მამ როგორ? ტყუილად ხომა არ მეყვარება. ტყუილათ სიყვარული შენ კარგათ იცი რას ნიშნავსთქო იმ სიყვარულს დავამატე კიდევ ახლა სწავლა რომ დავგიმთავრდება, ხელი უნდა მოვანეროთ მეთქი. პროფესორმა მითხრა.

მერე მარინა ცოდო არ არის, გოგო წითელ დიპლომზე გადის, წინ

დიდი და ფართე ასპარეზი აქვს და შენ გინდა რომ ჩამოარჩინოვო. მე უთხარი.

ბატონო პროფესორო სამშობლოს შვილები გაძლიერებისთვის უნდა და არა დიპლომებისთვის. სიყვარული მერე იმდენად გამძლიერდა რომ გაეთამამდი სირცხვილის გრძნობა შემიმცირდა. ლექციების შემდეგ მისი სიყვარულით საითაც ცხოვრობდნენ იქით ჩავიარე. სახლი ქალაქის განაპირათ ედგათ, აპრილის თბილი დღე იყო, მაგრამ მარტის სადღაც დარჩენილი თოვლის სუსხი იყო და დრო სიცივეს მაინც შეგვახსენებდა-ხოლმე. წამოვიდოდა ცივი ნიავი, - მზეს ღრუბელი გადაეფარებოდა და მზის კეთილშობილებას ხელს უშლიდა. თუმცა დედამინას ერთიც და მეორეც ნათელს აფენდა. მაგრამ ზამთრისგან მიყენებული ჭრილობა ბუნებას მოლხენის სრულ საშუალებას არ აძლევდა. მიუხედავად ცა კრიალა სახით დასცქეროდა დედამინას. მაგრამ მოსახლეობა სითფოს მაინც ვერ გრძნობდა. სადაც ის გოგო ცხოვრობდა ის უბანი ისეთი მიწყნარებული იყო რომ, ხალხის ხმაური სულ არ ისმოდა. მხოლოდ ერთ სახლიდან ოქროსი და ვერცხლისფერის ბუმბულიანი ქათმის დედლის გამუდმებული კაკანი ისმოდა, მერე კი ახლად გამოჩეკილ წინილებს დაყვებოდა და თითქოს სხვებსაც მოუწოდებდა გავამრავლოთ ჩვენი ჯიში და მოდგმა თუ არა, გადავშენდით და ეზოები ინკუბატორის წინილებმა დაიკავესო. იქვე მახლობლად ქალაში ჩადგმული პატარა წისქვილი დავინახე მივედი კარები შევალე და შიგნით შევიხედე. წყლისგან ნაცემი ბორბალს თავბრუ დასხმოდა და დაუღლეად ბრუნავდა. სარეკელა კი თითქოს ხმამალა ლაპარაკობდა და ბორბლის ამხანაგი ქვა სიმინდის მარცვლებს მიირთმევდა. მე უკან გამოვბრუნდი წამოსვლა დავაპირე თუ არა, შიგნით შევიდა ორი ადამიანი ერთი მადგანი ხელჩანთით, მეორე პირველზე საკმაოდ მალალი იყო და ამავე დროს. ჩასუქებული კისერი ურმის მორგვს მიუგავდა და მუცელი კი გაბერილი ტიკს, ეს მენისქვილეს უფრო ნააგავდა. მიეზვი რომ საფქვავის პატრონმა მენისქვილეს ძღვენი მოართვა.

მაგრამ ის რაც ამოანყო, ერთი მოხარული დედალი. კვერცხი დაედო და რო კაკანებდა წამდვილად იმ დედლის წამიერს ნააგავდა, მოაყოლა შოთი პურები, სამ ლიტრიანი დოქით ღვინო, მაგრამ ეს ყველაფერი იმ მენისქვილეს მუცელს მე ვფიქრობ სანახევროთ თუ დააკმაყოფილებდა. მერე ორივენი გაშლილ სუფრას მიუსხდნენ, მე შიგნით შესულმა თავმოყვარე ბიჭმა ვიუხერხულე და გარეთ გამოვდიოდი, მაგრამ არ გამომიშვეს ხელის მოკიდებით შემპატიჟეს, ღვინოს დიდი მოყვარული არ ვიყავი, მაგრამ ხანდისხან მძიმე. მძიმედ კი შევეპარებოდი-ხოლმე, მე იმ პერიოდში უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაკულტეტის პირველი კურსის სტუდენტი ვიყავი. მენისქვილე როგორც მოგახსენე, მთასავით კაცი იყო ბეჭებ განიერი, თეთრნითელი

ჩაუინჟილებული სახით, სამოც წლამდე მიტანებული კაცი იქნებოდა. მაგრამ ახალგაზრდური სიამაყე კიდევ მოსდგავდა, თუმცა როგორც მოგახსენეთ მუცელი ფეხმძიმე ქალივით წინ უსწრებდა. მენისქვილეს გამოცვლის სახელს თურმე დიბირას ეძახოდნენ. სწორედ იმ პიროვნებამ მომანოდა ქათმის საამაყო ერთი ნაჭერი თავისი პურით და ზედ ერთი ჭიქა ღვინოც დავაყოლე. ისინი რომ დანაყრდნენ მერე ანგდოტების თქმა დაიწყეს, მე ავდექი და კარში გამოვედი, ზაფხულის არდადაგები იყო და ბავშვები უბანში იშვიათად თუ გამოჩნდებოდა ვინმე, ვისაც სად ყავდა ნათესაობა დასასვენებლად იქ იყვნენ წასულები. ზოგი სოფელში ბაბოსთან იყო წასული, ზოგიც დეიდასთან, არ შევცდები თუ ვიტყვი, რომ უბანში არავინ იყო რო დავლაპარაკებოდი. ჩემი მშობლები ობლათ დაზდილები იყვნენ და ღმერთმა მეც იმათ გზაზე დამაყენა, სხვამ გამზარდა მე. იმათი დიდი მადლობელი ვარ, დიასახლისი, როგორც თავისი შვილს, მეც ისე მექცეოდნენ.

ნისქვილის ქვეშიდან მონადენ წყალზე ხიდათ ლოდოდან ჩამონახეთქი საკმაოდ ბრტყელი მოგრძო ქვა იდო, მე ზედ ვიდექი და მივჩერებოდი ბორბლის ტრიალს. რომელიც წყლით გაცოფებული ბრუნავდა და ზედ შერჩენილი წყლის ცრემლებს დორბლივით აქეთ-იქით ისროდა და მტვერივით დაყენებულ ნისლი კი ჩემსკენ მოდიოდა და რადგან მსიამოვნებდა მეც არ ვერიდებოდი, ამ დროს მესაფუქავემ გამოიტანა ფქვილით სავსე ვედრა და მივხვდი რომ კაცს პროტეზიანი ფეხით ტვირთის წალევა უჭირდა, თუმცა მე არ ვიცოდი ეს კაცი ვინ იყო მოვემზადე მოსახმარებლად და სანამ მე ვეტყოდი თავად დამასწრო.

— მოდი სიძე მომეხმარე, კარგი ბიჭი ხარ და გოგოც კარგი უნდა გაგატანო. მე ვედრა გამოვართვი და დავიწყეთ ერთად სიარული. მისი ნათქვამი სიტყვა მე გულში ჩამრჩა და მე ვფიქრობდი გოგო რომ მიყვარს მისი მამა ხომ არ არის მეთქი, დავძენ იქნებ ჩვენი სიყვარულის ამბავი იცისთქო. რომლის ტვირთსაც მე ვატარებდი, თურმე ტვირთის პატრონს მამაჩემი უცვნიდა და ამ კაცმა მამაჩემის ქება დამიწყო, ძალიან მოხერხებული კაცი იყო, ჯანლონით სავსეო. ბავშვობაში ერთად ბალიც კი მოგვიპარავსო. თუმცა ძნელი ასასვლელი იყო და მე ზედ ვერ ავედი მამაშენი ბლის კუნწულებს ძირს მიყრიდა და ისე გაურჯელათ შევექცეოდი. ეგ იყო რომ ცნობის მოყვარეობამ დამძლია და უნდა მეკითხარა გვარის ხარ ბიძაჩემო მეთქი, მაგრამ თავათ დამასწრო აგერ უკვე მივედითო და რომ შევედით ეზოში, ჩვენს ხმაურზე ვილაცამ კარები გააღო და აივანზე გადმოდგა შევხედე ვიცანი ჩემი წინასწარმეტყველობამ გაამართლა იგი ნამდვილათ მისი მამა აღმოჩნდა. მე ვისი დანახვაც მინდოდა და ვის გულისთვისაც ამდენი ვიხეტიალე ჯერ კი ცოტა უხერხულად ვიყავი, მაგრამ თავათ მარინა რომ ჩემთან მოვიდა თავი თავისუფლათ მაშინ ვიგრძენი. მამა მისმა მოგვაძახა თქვენ ეშმაკებო ერთი-მეორეს უკვე დაახლოვებულხართ ხო.

– ხოლო მამა, ორივე ერთ სკოლაში დავდიოდით, ერთ კლაში ვსწავლობდით და ახლაც უნივერსიტეტში ორივე ერთად ვსწავლობთ.

– კარგია შვილო, თუ ნამდვილათ სწავლობთ და დროს ტყუილად თუ არ კარგავთ.

– გათავდა არდადაგები და სექტემბერმა დარეკა ახალი სასწავლო წლის პირველი დღის ზარი. მონაფეები შეხვდნენ მასწავლებლებს, ნაცნობებს, უცნობებიც გაიცნეს. ბავშვებს გამოკითხეს ვინ სად დაისვენა. კმაყოფილი იყო იმ დასვენებით თუ არა, ის პირველი დღე ერთი-მეორეს გაცნობას მიუძღვნეს, მე კი უნივერსიტეტში ჩემ მარინაზე ვფიქრობდი. მისი სახე სულ თვალწინ მედგა, თუმცა ერთ სკოლაში კი ვსწავლობდით და დასვენების დროს ვხვდებოდით, მაგრამ მე მაინც მინდოდა უნივერსიტეტში სულ ჩემ გვერდით მდგარიყო. მამამისმა სიძე რომ დამიძახა იმან უფრო ფრთები შემასხა და მეჩვენებოდა თითქოს ჩემთვის ეკლიანი გზა გასავლელი უკვე მწვანე მოლით შეფენილი იყო. გიორგის გულში ჩავარდნილი სიყვარულის ნაპერწკალი გაღვივდა, გაუძლიერდა და მარინა ჩემს თვალში დღითიდღე მშვენივრდებოდა, მაგრამ ვინ დააცადა დასრულებულად რომ დამშვენიებულიყო უნივერსიტეტის დოცენტი შეეცილა გიორგის მარინას სიყვარულში და გიორგი აღმოჩნდა თამაშგარე მდგომარეობაში. სამი წლის სიყვარული გულში ნელნელა იფერფლებოდა. ჩაინავლა, გიორგი, ახალი პრობლემების ძიებაში აღმოჩნდა, გიორგის ბედმა უნივერსიტეტის მეორე კურსიდან უღალატა. ასე დამთავრდა გიორგის და ამირანის კამპანია.

ერთ დღეს სამსახურიდან მოსულმა გიორგიმ პური ქაჩა და დასასვენებლათ კრაოტზე გულაღმა დანოლილიმა თავი ფიქრებს მისცა. მერე გაიხსენა სტუდენტობა მარინასთან გატარებული დღეები შემდეგ ამოიღო მარინას მონერილი წერილი და ვინ იცის მერამდენეთ ნაიკითხა და გულდარდიანმა ჩაიძინა. მიძინარე გიორგის მარინა დაესიზმრა, წარსულში ბაღში გატარებული ბედნიერი დღით, შემდეგ კარზე მომდგარი ხეუნა მუდარით. სამსახურში წასვლისას დილით გიორგიმ მარინა შენიშნა იგი გზის საცალფეხო სავალზე საპირისპიროთ მომავალი, მაგრამ ისე გაიარა გიორგის სახეზე სულაც არ შეხედა, გიორგი შეჩერდა თვალი გააყოლა წერვები ვერ შეიკავა და უკან დაედევნა, დაენია და წინ დაუდგა.

– მაპატიე მარინა რაც ჩემგან შეურაწყოფა მიგიღია, თუ მაპატიებ მე ისევ იმ ძალით მიყვარხარ, რა ძალითაც ჩვენ ერთიმეორესთვის სიყვარული გვითქვია, სიყვარულის ხელახლათ დასამტკიცებლათ გიორგი მოეხვია საკოცნელად.

– არა, არ მომეკარო, მე შენ აღარ გამოგყვები. ჩემი მზე წმინდა ჩაესვენა. თქვა და ცრემლები გადმოარფქვია.

– მითხარი როგორ იყო და მე შენ პატიოსნებაზე თავს დავდებ.

- არა, გიორგი, მე ისევ ისა ვარ ხელ დაუქარებელი რაც მაშინ ვიყავ შენ მოკლე სიყვარულის პატრონს გულს ველარ განდობ. მე ერთი დამრჩენია ან თავი მოვიკლა ან ეკლესიაში მონაზვნად აღვიკვეცო. წუთისოფელმა შენი სახით ჩემი სიკეთე და სინმინდე ვერ გამიგო და იქნება ღმერთს მაინც დავაჯერო.

- გეხვენები მარინა მითხარი უსიყვარულოდ ვინ შეურაწყო შენი სინმინდე საწუთრო სიცოცხლისა.

- არავინ არ შეურაცყო და მორჩი მაგ ლაპარაკს მე შენგან დამცირებული აღარ გამოგყვები. მე რო შენს სახლში მოვედი და გეხვენებოდი შენ შეგეძლო ჩემი თავი ჯოჯოხეთიდან დაგეხსნა. მაგრამ შენშიც მოვტყუვდი შენ ძლიერი სიყვარული არ გცოდნია.

- რადგან ჩემი ბარალია შევრიგდეთ მაჰატიე მარინა ჩემი ეს ერთი შეცდომა და მეც გაჰატიებ. მარინა აღვადგინოთ ძველი სიყვარული წინ ღმერთი გაგვიძღვება და ვიცხოვრებთ ტკბილათ.

- შენი საჰატიებელი მე არაფერი არ მაქვს. არა გიორგი, ცოცხალი თავით ჩემ სხეულს არავის მივაკარებ და არც მიმიკარებია.

- მარინა, უსიყვარულოთ სულს ნუ დასტანჯავ, გეფიცები გამოათკეცდა შენდამი სიყვარული. შენი გულწრფელობაში ახლა უფრო დავრწმუნდი.

- არა, გიორგი ერთხელ შენგან მოკლულ ჩემ გულს ასე ადვილათ ვერ გააცოცხლებ. ეგ ჩემთვის დიდი შეურაწყოფა იქნება. სვისგან ნაჯიჯგანი ვაჟიშვილს გვერდით როგორ დავინვენ მითუმეტეს სიკვდილისთვის პირობა მიცემული მაქვს. რომ კაციშვილს არ გავეკარო, ღმერთს ჩავბარდე ასე სულ დამწვარი. ორივემ გამოიტირა საკუთარი თავი და ისე დასცილდნენ. გიორგიმ ეს დღე სამსახურში მოშხამულ გულით გაატარა. შესვენებაზე რომ წავიდნენ ამირანმა შეამჩნია რომ გიორგი ვერ იყო თავისი ჩვეულ ხასიათზე და შეეკითხა.

- დღეს გიორგი უხასიათობას გამჩნევ. რაშია საქმე? აქ სამსახურში ვინმემ ხომ არ განყენინა?

- არა ამირან. რალაც თავს ვერ ვგრძნობ კარგათ.

- უთხარი უფროს და ნადი შინ დაისვენე.

- არა, მოვითმენ სამ საათამდე და მერე წავალ.

- გულს ნუ ეხუმრები, წნევა არ გქონდეს ანეული. იქ ფინჯანში წამლები მაქვს წნევის დასანვეი, უთხარი ბებიას მოგცემს და დალიე. შინ დაბრუნებული მწოლიარე გიორგი ხან ქალივით იცრემლებოდა. გიორგის მარინა ძილში ელანდებოდა. და რომ გაიღვიძებდა თავის ბედზე ტიროდა.

- ვარდობის თვის ოცი რიცხვი იყო, ამ დღეს ცა ყოვლათ წმინდა დედამიწას ისეთი ნათელი სახით დასცქეროდა რომლის მსგავსი განვლილი საუკუნებს ასეთი ბედნიერება არ ღირსებია. მზე დედამიწას ისე განცხრომით შესციცინებდა რომ მის გულზე გაშლილი ვარდ-

ის ფერები ცის წმინდა ფსკერზე ირეკლებოდა, იმ დღეს ყოველი სულიერი ეტრფოდა მის კეთილშობილებას და გამონაკლისი არც ფრინველი დარჩენილა და ყველა თავის შესაძლებლობით ცისდამი სიყვარულს გამოხატავდა. განსაკუთრებით ტოროლა, ის დღე სანამ გათენდებოდა ცაში შეჭირილი ვარსკლავებს უგალობდა, მოლხენილი ვარსკლავებიც სოლიდარობის ნიშნად სიცილის მსგავსად ციმციმებდნენ, მხოლოდ ბულბული ძირს დედამინაზე თავისი ნაზი გალობით მსმენელთა სულებს ატკბობდა. ამ დღეს ეკლესიაში შესული გიორგი თავისი დანთებულ სანთლებით ღმერთს მუხლმოყრით ევედრებოდა. ღმერთო კმაყოფილი ვარ, თქვენმიერ ნაბოძი სამშობლოთი და გთხოვ ბედი შემომიბრუნე. ბედნიერ გზაზე დამაყენე. ვიყოლიო შვილები ჩემი გენისანი. გაიზარდნენ თქვენი ნების გამოხატველნი, სამშობლოს ერთგულები, გიორგი ლოცვას რომ მორჩა მერე ჯიბიდან ამოიღო ოქროს აბაზიანი და ეკლესიის ყულაბაში ჩაუშვა. შემდეგ შიგნით ეკლესიის კედლებს მოავლო თვალი და კარში გასასვლელათ მომზადებულ ერთ გოგოზე შეაჩერა ყურადღება, სანამ გიორგი იკითხავდა იმ გოგოს ვინაობას, სხვა მოხუცებულ ქალმა დაასწრო, ქალმა რომელმაც გიორგის შენიშნა იმ გოგოსადმი ყურადღების მიპყრობა. მიუახლოვდა ეს მოხუცი და შეეკითხა.

– მოგეწონა შვილო? გიორგიმ ერთი შეხედა და ჩაიციხა, იუხერხულა. გოგოსადმი ყურადღების მიქცევაში რო დაიჭირა.

– ბებია, ვისია ეგ გოგო?

– ჩემი მეზობელია შვილო, შიხანთ უბნელია.

– მაჭაკლობას ხომ არ გამინევ?

– როგორ არ გაგინევ შვილო, გეტყობა ცუდი ბიჭი არა ხარ და გოგოსაც ვერ დამინუნევ.

– გოგოს ხო კარგათ იცნობ ბებია?

– კარგათ შვილო. შენ არ მომიკვდე, კარგი დედამამის შვილია და კარგი ოჯახიც აქვთ.

– ხო ქართველები არიან?

– კიი შვილო გედევანიშვილები არიან.

– სულია მთავარი, ბებია გვარით ვერ მიხვდები. აქაურ ზოგიერთ სომეხს ორი პასპორტი აქვს, საქართველოს გარეთ ქართული გვარისაა და შიგნით სომხური სულისა. სომეხი ყველაფერს ცდილობს, არაფერს ერიდება, თუ ატყობს რომ შენს ხელთ არის პირნათლათ მოგემსახურება და თუ შეგატყო რომ შენი ავტორიტეტი დაეცა მეზობლათ მყოფი ძლიერ ლომს შენ წინაშე წასაქცევათ გამოიყენებს და მერე ნაქცეულს ისიც ცემას დაგინყებს. ამიტომ გვარს არ აქვს დიდი მნიშვნელობა... სული უნდა ეძებო მის ორგანიზმში. სულის სიღრმეში ჩახედვა კი ყველას არ ძალუძს. რამდენია, გვარით ქართველები საბჭოეთში საბრძანებელ სკამზე სხედან და საქართ-

ველოს ჰყიდიან მოვა დრო სერგო ორჯონიკიძესავით გამოავლენენ საქართველოს მოლაღატეებს და სამსჯავრო სკამზე დასხავენ.

- სახლში ვინ გყავს შვილო?
- არავინ ბებია, მარტოდ ვარ, ობლად გაზრდილი.
- ეს კი ცოტა დამაფიქრებელია, შენ ობლათ რომ დარჩენილხარ. საინტერესოა რა მოხდა შვილო. ასე უთვისტომოდ რათ ხარ.
- გახსენება არ მინდა ბებია, ამას დიდი ისტორია აქვს. მე რვა წლისა დავრჩი და ნათესალებიც არა მყავს. სხვამ გამზარდა.

- თუ არა და შვილო, შორს შორს რატომ მიდიხარ? შენ სოფელში ყოფიანი ხო ცხოვრობს იმათი გოგო ცუდია? მიდი ნახე როგორ ჯეირანივით არი. შენ ობოლი ხარ და შენ ოჯახს ასეთი მდიდარი ქონების პატრონი სიდედრ-სიმამრი მოუხდება, ცოტა ხელს რო შეგაშველებენ და გაჭირვებიდან გამოგიყვანენ, თუ არა შვილო, ხო ხედავ რა ჟამიანი წუთისოფელი გვაქვს, მარტო შენი შრომით რას განვდები, შვილო იქნება სახლიც არა გექვს?

- ბებია შენ მაგაზე ნუ დარდობ, მე მგონი პატარა აღარ ვარ და დაქორწინება რო გადამინწყევტია ალბათ ცოლის შენახვის თავიც მაქვს. რაც შეეხება იმ გოგოს რომ მიქებ კარგი გოგოაო მე იმაზე ცუდს ვერ ვიტყვი, მაგრამ მშობლები დიდი ამპარტავნები ყვანან და უარს მეტყვიან მითუმეტეს თუ გაიგებენ რო მე ობოლი ვარ.

- რათა შვილო, გული რათ გაგიტეხია მიდი ნუ გერიდება ხეიბარი არა ხარ. მშვენიერი შესახედი ჯამრთელი ბიჭი ხარ. საერთოდ ბიჭია ძნელი საპოვნელი. გოგო კი ბევრია, გიმეორებ მიდი იქნებ რა თვალზე შემოგხედოს სიყვარულმა არ ქონობა არ იცის.

- არა ბებია, იქ მისვლას ვერ გავებდავ. შენ რომელ გოგოზეც გითხარ საქმე იმაზე მომიგვარე.

- ხო შვილო, მომავალ ხუთშაბათ აქ ეკლესიაში ვიქნები მოდი აქ მნახე და ყველაფერს გეტყვი.

- გიორგი, ერთი საიდუმლოება მინდა გაგანდო და შენ რას მირჩევ, როგორც ჩემი კარგი მეგობარი.

- ამირან თუ ჩემი გადასანწყევტია და ჩემი რჩევას დაიჯერებ თქვი.

- ბიძაჩემიდან წერილი მივიღე ჩამოდი აქ დაგანყებინებო მუშაობასო.

- ამირან თუ გულის მიზანი შენი ეგარის, მე უარს როგორ გეტყვი.

- ჩემში გულის მიზანი ფულია, წუთისოფელი ფულისაა, თუ ფული გექვს კაცია ხარ, თუ არა და ცოცხლათ მკვდარი, მინასთან გასწორებული.

- არა ამირან, ვერ მსჯელობ კარგათ წუთისოფელში ადამიანისათვის ჯერ მთავარი სინდისია, რწმენა საკუთარი თავისა, შემდეგ სამშობლო და მერე ფული. კუჭისა და სიყვარულისაა, კაცთა ურთიერთ პატივისცემისა.

- გიორგი შენ თუ იცი, რომ ნამეტანი სინდისის მიმდევარ კაცს ღმერთი უსინდისობას მაინც ჩადენინებს.

- რატომ ამირან მე შენი მოსაზრება მცდარი მგონია.

- გეტყვი დაგიმტკიცებ სრულიად უბრალოთ, გყავს ცოლშვილი და მუშაობ კეთილსინდისიერად, მაგრამ არ გყოფნის ხელფასი, გამოზომილათ გაგყავს ოჯახი, თვიდან-თვემდე. ბავშვებმა მოგთხოვეს ქალაქში გასეირნება. ნახვა უნდათ ცირკის, ზოოპარკის, ხედავენ იქ კაფებარში მშობლები ბავშვებთან ერთათ სხედან დ ნაყინს მიირთმევენ ამ დროს შენი ბავშვებმაც მოითხოვეს და ფული არა გაქვს. ბავშვებს რას ეტყვი ფული არა მაქვსო. თუ ასე ეტყვი მაგ მომენტში ბავშვების თვალში მშობლებისადმი სიყვარული მცირდება. იმ დროს ბავშვები ნაყინის ნდომის ნერწყვი იმდენათ მოძძლავრებულია რომ შეიძლება ღამე ძილში დაესიზმროთ და ბავშვებს შვება-მოსვენება დაუფანტოს. არა და შენც ხო გინდა ქვეყნათ რომ ადამიანურათ იცხოვრო. ამ ქვეყნად ერთხელ მოსულხარ მეორეთ ხო აღარ მოხვალ.

- აი სწორეთ ამაშია საქმე, ერთხელ მოსულმა იმდენი სიტკბო და სიყვარული უნდა დათესო, რომ შენ მიერ გაკეთებული სიკეთე სამშობლოს გულზე დააჩნდეს და ღმერთმაც იკმაროს.

- მაგალითად: გიორგი რა უნდა დაუტოვო ისეთი, რომ ორივემ იკმაროს, ამირან პატიოსნება, კეთილშობილება, სიკეთე და სიყვარული.

- ეს სამივე შვებას მომიტანს და ამას დაემატება ლოცვა, ღმერთთან გულის დაახლოება.

- ყოველივე: ამის წმინდად დაცვა საქმეს სამათხოვროთ გაგიხდის, და ეს კი დაგლახავებას ნიშნავს. ვაჟკაცური არ არის ლოცვა არაფერს მოგიტანს ღმერთი რო გამოჩნდეს გეტყვის დალოცვილო სული მოგეცი ჯამრთელობა გაქვს. გაიქნე ხელი და იცხოვრეო შენ თუ იცი ასეთი ანეგდოტი. საიქიოში წასული ღმერთთან მივიდა და საყვედური უთხრა, ღმერთო შე დალოცვილო ნუთისოფელში სულ შენ ლოცვაში ვიყავ და მე რომ წყალში ვიხრჩობოდი შენა გთხოვდი ღმერთო მიშველეთქო, რატომ არ მომეხმარეთ? ღმერთი პასუხობს: კაცი გამოგიგზავნე საშველათ უარი უთხარ, კატერი გამოგიგზავნე უარი უთხარ, ვერთმფრენი გამოგიგზავნი უარი უთხარ და მე მეტი რა შემეძლოვო. ღმერთს საყვედური მაინც დაადო. უნდა გეთქვა რო ეს ჩემი გამოგზავნილი კაციათქო მე მაშინ უარს აღარ ვეტყუდიო. ხო და ის ანეგდოტი ჭკუის სასწავლებელია და გაფრთხილდი ძმავო გიორგი, შენც ესე არ დაგემართოს.

- არა ამირან, მე ანეგდოტების გზით ვერ ვივლი, ეს ხალხის მოჭორილია.

- მოჭორილი კი არა სიმართლეა, ცხოვრებისეული, სიბრძნით შეთხზული. მთავარია კაცი არ მოჰკლა, ამას არ გაპატიებს იმიტომ რომ მასში ღმერთის მიერ ნაბოძი სულია, მის ბაზაზე სასიცოცხლო

გულია აგებული, თუ არა ფული ისეთს უნდა წაართვა, რომელსაც საკუთარი შრომით არ აქვს შექმნილი. იმაზე იგულისხმე რომ პირიქით ღმერთი მადლობას გეტყვის, გაპატიებს:

– დაუშვათ ღმერთი გაპატიებს, მაგრამ წუთისოფელი, სახელმწიფო გაპატიებს.

– ისე უნდა გაკეთო რომ სახელმწიფომ ვერ გაიგოს, თუ არა, მე ჩემი საიდუმლოება იმიტომ გითხარ, როგორც ორივე ობლობით გამოზრდილები და ამავე დროს ჩემი კარგი ამხანაგი. ვიფიქრე იქნება შენც წამოსულიყავ ფოთში, იქ ბიძაჩემი სამსახურს ორივეს გვიშოვიდა.

– დღეს, რომელსაც ველოდით გათენდა, მზიანი თბილი, ხალისიანი, დღე ლოცვისა. დღე სიყვარულისა, ბედნიერებისა. ცა კეთილშობილი განწყობით იყო მიჰყრობილი კვლავ დედამინისკენ და მზე სხივებით ბალ-ბოსტნებს ყოველივე მადლს აფრქვევდა.

– გიორგიმ მოითავა სანთლების დანთება ლოცვა აღავლინა და გარეთ ეზოში გამოვიდა, გამლელ-გამომლელს ყურადღებას აქცევდა და საბედისწერო წუთებს ითვლიდა, აი იგიც მოვიდა, რომლისთვისაც გიორგის ლოდინით გახარჯული დრო არ ენანებოდა. მოსვლის უმაღვე ბებია მამართა.

– გიორგი მე მისი სახში მივედი, პირდაპირ ეს იყო სამშაბათის დღე, ცისანა შინ არ იყო, მხოლოდ მამა მისი დავითი მარტოდ ჩავიგდე ხელში და დაუნყე თამაშით ლაპარაკი. თავიდან ასე დავიწყე. ბატონო დავით, გოგო გასათხოვრათ მომზადებულია და რო გავათხოვოთ კარგ ბიჭზე თქვენ რას იტყვით მეთქი. ის მიმიხვდა განზრახვას და ასე მითხრა. ცისანასთან თუ საქმე ჩანყობილი გაქვთ მე მაშინ ზედმეტი ვყოფილვარო. გაუმეორე: ვუთხარი რომ ბიჭი ძალიან კარგია, თუ თქვენ თანახმა იქნებით მეთქი. ბიჭმა ცისანა ეკლესიაში გაიცნო და მოენონა ახლა მე მისი დავალებით მოვედითქო. მე ვუთხარი ბიჭი კარგია, მხოლოდ ობოლია-მეთქი, მამამისმა პირდაპირ მომიჭრა თუ ობოლი ბიჭია მე ობოლს შვილს ვერ გავატანო. მაგრამ მე მაინც არ მოვეშვი და მერე გამოირკვა, რომ შენ ცისანას მამას უტყვინხარ და მამაშენის მხრიდან მითხრა.

– მე მაგისი მამას კარგათ ვიცნობდიო, კარგი მოჭიდავე იყო და როცა ის ჭიდაობდა მიყვარდა ყურება და შვილი მისი ვიცი მამის გარდაცვალების შემდეგ ებრაელ გაბოსთან იზრდებოდა და თუ შვილიც მამასავით ყოჩაღია და შრომა არ ეზარება. შეიძლება გავატანო. შესახედათ კი ვიცი კარგი ბიჭია, არ დაინუნება ისიც ვიცი რომ განათლებულია და ზრდილობიანია. გიმეორებ მამის მსგავსი თუ არის თანახმა ვარო. ახლა მეტს ვერაფერს გეტყვიო. მეორეჯერ მარტოდ არ მოხვიდე აუცილებლად ბიჭი მომიყვანე ჩემმა მეუღლემ შეხედოს, პირადათ მოველაპარაკოთ. გავესაუბროთ, მამის მარიფათი მოზდგამს თუ არა გავიგოთო.

დლით ადრე გიორგის ამირანი ეახლა და უთხრა გიორგი გამბა
 დებულები ვარ უნდა ნაავიდე და შენთან მოვედი რომ დაგემშვიდობო.

- ესე იგი ნასვლა გადანყვეტილი გაქვს?
- გადანყვეტილი კი არა, მივდივარ.
- ასე უცებ გადანყვიტი?

- გიორგი, მე არ მიყვარს საქმის დაყოვნება, კარგად იყავ ამირანმა ხელი გაუნოდა გადაეხვიენენ ერთი-მეორეს გადაკოცნეს ამირანმა უთხრა ჩემ წერილს მოუცადე მე იქ რო მოვეწყობი მერე შენი საქმეს მოვაგვარებო.

- მოიცა, გაგაცილებ ამირან.
- გაცილება არ მინდა. ვეში არა მაქვს.
- ამირან შენ ჩემ ქორწილზე არ ჩამოხვალ?

- არ ვიცი ჩემი საქმე როგორ იქნება. ყოველ შემთხვევაში შენ ერთი ექვსი დლით ადრე ტელეგრამა გამომიგზავნე. გიორგიმ ამირანა ავტობუსამდე მიაცილა. ჩასვა - მოათავსა და კვლავ ერთი-მეორეს კოცნით დასცილდნენ. ფოთი სტუმრისათვის გულლია ქალაქია და იმდენი დატვირთული გემები იყო ჩამომდგარი მათ შორის გადმოცლილიც. რომ მისი შემხედვარე ჩანაფიქრი აზრებს თავს ვერ მოუყრიდა, ამინდი კარგი მზიანი იყო და ზღვაც წმინდა კამკამა მზის სხივებზე ისე ბრწყინავდა თითქოს ვერცხლის წყალია ჩამდგარიო, ჩავიდა თუ არა, მაშინვე თავის ბიძას მიაკითხა შევიდა იმ შტაბში სადაც ჩამოსული გემების კაპიტნები რეგისტრაციას გადიოდნენ და იქ უთხრეს რომ ბიძაშენი რეისში ახალი ნასულია, და თქვენ აქ დიდხანს მოგინევს ლოდინი სჯობია ახლა შინ დაბრუნდე და როცა ჩამოვა მაშინ მოაკითხო, მართლაც დაინერა ჩამოსვლის დღეები თავათაც დატოვა ამბავი რო ჩამოვა ტელეფონზე დამელაპარაკოსო და შინ დაბრუნდა.

- ცისანას დედამ დაუძახა და გააცნო მდგომარეობა. შვილო, კარგათ ჩაიცვი, შეარჩიე, რომელი კაბაც მოგიხდება თმები კარგად დაიყენე, სალამოზე შენი სათხოვნელათ მოდიან და მოიქეცი ისე როგორ გასათხოვარ გოგოს შეეფერება.

- არა დედა, მე არ მინდა გათხოვება.

- შენ კიარ გაგდებთ შვილო. შენ გათხოვების დროა გოგო შინ ელდება ბედს და ბიჭი კი კარში დაეძებს, გოგოს ბევრი მტერი ჰყავს, რაც უფრო მალე ჩაბარდება პატრონს მით უფრო უკეთესია. გიორგი ფოსტაში წავიდა, თავისი ამღზდელის გაბოს ოჯახს ქორწილში დაპატიუეს. მოსანვევი ტელეგრამა გაუგზავნა და იქიდან დაბრუნებული გიორგი ეკლესიაში შევიდა, შეისყიდა სანთლები და ოჯახის ბედნიერებისათვის დაანთო აღავლინა ლოცვა და გარეთ გამოვიდა. ეკლესიაში მიმავალი მარინა შენიშნა იგიც სანთელის დასანთებათ მივიდა, თუმცა გიორგის გულში მისადმი სიყვარული ჯერ მთლათ არ იყო განელებული, ამის

გამო გიორგიმ ვერ იფიქრა შეხვედრაზე, მერე გადაიფიქრა და გულში თქვა მარინას რო შევხვდე თავს ვერ შევიკავებ და ჩემი ენა მაინც გამამხელსო, ქორნილის ამბავი რო უთხრა ჩემსმიერ მიყენებული ჭრილობას კვლავ უფრო გაუახლებს და ამით მის გულს კიდევ უფრო დიდ ზიანს მივაყენებო. სახლისკენ ამ რწმენით განაგრძო გზა, კაცი ქორნილისათვის ემზადება და გული მაინც სიხარულს ვერ გრძნობს შინ მისულმა გახსნა ფოსტის ყუთი ამოიღო ისრაელიდან გამოგზავნილი ტელეგრამა გაშალა და შიგ კითხულობს პატივცემულო გიორგი შაბათს ოქტომბრის ოცდაორში ქორნილი მაქვს, ჩემი გაბედნიერების დღეა და გთხოვთ აუცილებლათ ისრაელში ჩამობრძანდეთ ტელეგრამაში აღნიშნულ მისამართზე მინდა რომ თქვენი გულლია კეთილი სურვილების ელფერი არ მოაკლდეს ჩემ ბედნიერებას, შენთან ერთად შეზრდილი ძმათ ნაფიცვი გოგა. ამის გამო გიორგი უხერხულობაში ჩავარდა დიდი საფიქრალი გაუჩნდა, რადგან ტელეგრამაში აღნიშნული დღე თავად გიორგის ბედნიერების დღეთ იყო გამოცხადებული და გადადებაც არ შეიძლებოდა, რადგან ამ დღისათვის ქორნილის ყოველგვარი საცერემონიო ხალხი უკვე გაფრთხილებულნი იყვნენ და უნდა ითქვას, რომ მისი ბედი კვლავ დაშამათდა. მაგრამ გიორგი გულს მაინც არ იტყეს, მომავლის იმედს კვლავ თავის საბედნიეროდ იტოვებს. ხან მონყენილია, მარტოობაში მყოფი გიორგი, გულში მწუხარების ზოლს გაავლებს-ხოლმე და იტყვის ყველა ვინც იცნობდა მამაჩემს ახასიათებენ, როგორც კარგ კაცს, გულკეთილს, ამბობენ ღმერთთანაც პირნათელი იყოვო. მე ვარ და არავისთვის ცუდი არ გამიკეთებია, წუთისოფელში სიკეთისა და სიყვარულის მეტი არფერი სიავე არ დამითესია, მაშ რატომ ვარ ასე ხელ-ფეხ შებოჭილი? რატომ არ მადღევს ღმერთი გასაქანს? მარინას უბედურებაში შეიძლება ითქვას რომ მასთან ვტყუივარ. რო შევხვდები კვლავ ხელმეორეთ მონანიების ბოდიშს მოუხდი, ღმერთო შენს ძალადიდებას ვენაცვალე, თქვა და ორივე ხელეუბნე შემართა. ერთისიტყვით ისე, თუ ასე, ქორნილმა მშვიდობიანათ ჩაიარა, ეშმაკის მიმართ თითქოს ანგელოზმა გაიმარჯვა, ბოროტებას სძლია სიყვარულმა, ქორნილიდან უსიამონობით არავინ წასულა, ერთი სიტყვით გიორგის ოჯახში პურმარლით მიღებული სიამონება ხალხს დიდხან ემახსოვრებათ. სათქმელად და სატრაბახით. ამირანს ებარა შინა თუ გარე ქორნილის მოსამზადებელი სალხინო თუ საჭირბოროტო საკითხები. და დიდებულათას გაართვა თავი, საერთო სიყვარულმაც ბრწყინვალე გამარჯვება იხეიმა. რადგან გოგასი და გიორგის ქორნილი ერთ დღეს მოხდა და ვერ გაიზიარეს ერთიმეორეს ბედნიერება, საჩუქრები იყიდეს და ქორნილის მეხუთე დღეს გიორგი და ცისანა ისრაელში გაფრინდნენ, და რომ ჩავიდნენ დიდი სიხარულით შეხვდნენ აღმზდელი მალქა და გაბო, გოგა ვერ ნახა რადგან კვლავ განმეორებით მოხდა უცნაური დამთხვევა გოგა თავისი მეუღლით საქართველოში წამოსულა, ესე იგი ცასა

და დედამიწას შუა სივრცეში დასცდნენ ერთი-მეორეს. გიორგიმ ცოცხა ემოციამ გადაძალა და უნდოდა იმ დღესვე თბილისში დაბრუნებულიყო, ჩამოესწრო გოგასთვის, რომ საქართველოში ქართველური პატივისცემა გაენივნა. მართალია ძმური სიყვარული ურთიერთშორის მტკიცე იყო, მაგრამ გიორგის როგორც ახლა ცალკე ოჯახი ამ მისიით უნდოდა, რომ სიყვარული უფრო გაეღრმავებინა. მაგრამ გაბომ და მალქამ, როგორც ამღზდელები ამღზდელმა მშობლებმა გიორგი სიყვარულის და სიხარულის ისეთი მტკიცე საბელით დააბეს. რომ იმათი ნებით თუ არა, იმას ვერც განყვეტდა და ვერც აიშვებდა. როგორც მოსალოდნელი იყო. გოგა და თავისი მეუღლე ზილვა თბილისიდან დაბრუნდნენ მეორე დღეს ისრაელში ჩაფრინდნენ. რადგან ამირანს უთქვია გიორგი და მისი მეუღლე ისრაელში წავიდნენო. პირველ დღესვე სტუმრები ამირანას დაუპატიჟნია და ქალაქის დათვალეიერების შემდეგ კარგი სუფრაც გაუნყვია, ისრაელიდან გიორგი მეუღლით ტურისტული საგზურით გაბოს ამერიკაში გაუგზავნია. მიუხედავად გიორგი თავის ამღზრდელებთან დაშორებისა. სიყვარული მათშორის მაინც მძლავრობს, გული თუ კეთილია იგი არ ბერდება. იყიდეს ყველაფერი ჩასაცმელიდან მოყოლებული საოჯახო საქონლის ჩათვლით. და მოგზაურობიდან დაბრუნებულები დიდი სიყვარულით გამოაცილეს.

გიორგი მაიკისამარა დილაადრიან ფანჯარაზე გადაყუდებულია ქუჩიდან ორი უცნობის ერთიმეორესთან სადაო კამათს ისმენს.

– ჩარექ რატომ არ მოხვედი გუშინ დილით ექვს საათზე ვირების აღმართზე ხო უნდა შევხვედროდით?

- ხო კალენიკე.
- მერე რატომ არ მოხვედი? ნახევარი საათი გელოდი.
- მაგ დროს ცოლმა კი გამაღვიდა მაგრამ.
- რა მაგრამ თუ გაგაღვიდა ჩაგეცვა და ნამხვიდოდი რამ შეგიშალა ხელი. არ იტყვი.
- მომეშვი კალენკე კარგი გეყოფა.
- შენ ჩარექ კაცი არ ყოფილხარ.
- რათ მეუბვნები მაგას. კაციც ვარ და ადამიანობაც მაქვს.
- კაცი რომ იყო, მე ასე არ გამანზილებდი.
- არ მეცალა.
- რა არ გეცალა, ცოლმა ხო გაგაღვიდა.
- მერე რო გამაღვიდა, თავისთვის გამაღვიდა შენთვის კი არა. ამბის მხილველებმა გიორგი და ცისანამ ჩაიციენეს.
- ვერ წარმომიდგენია, ცოლმა როგორ უნდა დამაკაოს.
- ორივე ხელები კისერზე შემომაჯდო და არ გამიშვა. ახლა ხო გაიგე.
- ვაჰ ახალი დანიშნულები ყოფილხართ გუშინ მოანერეთ ხელი?
- რა შუაშია ხელის მოწერა

- აბა როგორ ნახევარი საათი გელოდეთ და მაგის შემდეგ რომ წამოსულიყავ მაინც მოგვისწრებდი.

- შემდეგ დამშვიდებულებს ჩაგვეძინა.

- ეჰ ცოლი თუ გიყვარს მეთევზეთ არ გამოდგები.

- შენ ვინ გკითხავს ჩემ საქმეებში რო იჭრები. საერთოთ ჩამომ-
ცილდი თუ არა.

- თუ არა, ახლა ყურებზე ხახვი არ დამათალო.

- ხახვს კი არა. ყურებს ჩამოგათლი, არც ერთმა არ დაუთმო და შეიბნენ. მართალია გიორგის ჩასვლას ცისანა უშლიდა, მაგრამ ხელიდან გაუსხლტა კიბე ჩაათავა და ერთი-მეორეზე გადაჭდობილი ორი რაინდი სწრაფად გააშველა. თუმცა უნაწილოდ თვითონ გიორგიც არ დარჩა, გაშველების დროს ერთი მუშტი გიორგისაც მოარტყეს, წარბთან და ისიც დასინიაკებული გამოგზავნეს.

- გიორგი ხო გითხარი არ ჩახვიდე-მეთქი. რატო არ დამიჯერე ცისანამ არაყიანი კომპრესით მოუსუფთავა და მერე მეორე ტილო დაასველა ჭრილობაზე დაადო და გულალმა დაანვინა, მერე ცისანაც გვერდით მიუწვა და გულთბილი სიტყვებით ეფერებოდა.

- მომეფერე ჩემო რაინდო ღმერთმა ხო იცის, რომ შენ კეთილი გულით ჩახვედი. და მათშორის სამკვდრო სასიცოცხლო საქმეც კეთილათ დაამთავრე და ამიტომ ღმერთი არ გაგწირავს. გიორგიმ გვერდი ცისანასკენ იბრუნა შუბლიდან თმების მიმართულებით ხელი გადაუსვა და უთხრა.

- რა ტკბილი სიტყვებით მეანგლები, ჩემო ანგელოზო.

- არ გაგიკვირდეს გიორგი, სიყვარულმა მაგის გარეთად სხვე-
ბიც იცის.ჲ

- იმ სხვაში რას გულისხმობ.

- ყველაფერს რაც გულწრფელი სიყვარულში შედის.

- მაინც რა თქვი ერთი მაინც დამისახელე.

- კოცნა, სვეენა, ტყლაშა, ტყლუში, გადაეხვია აკოცა და მერე ჩაიციხა ცისანამ და დაამატა გიორგი კიდევ სხვანაირ ახსნას ხომ არ ისურვებდი? მერე? ორივე ვნებებმა აიყოლია და სიყვარულით უინმორეულებს ამ ბედნიერ წყვილთ ანგელოზმა სირცხვილის სა-
ბანი გადააფარათ და ახალ მექორწინე ყმანვილებმა ერთი-მეორის მიმართ პატივისცემით ნიშნათ სიყვარულის უმაღლესი ფორმა გა-
მოავლინეს. სული თითქოს წუთით სამოთხეში გაგზავნეს. გიორგიმ ჩათვლიმა კიდევ, მაგრამ ცისანამ მყუდროება დაურღვია.

- გიორგი კაცი, რომ არ არსებობდეს ქალები რა ცოდონი იქნე-
ბოდნენ არაა ჩემო საფიცარო ცისანა.

- არა ჩემო საყვარელო გიორგი, არა ხარ მართალი, კაციც და ქალიც ორივე ღვთით მოვლენილნი არიან, მითუმეტეს ქალი ღვ-
თაებრივი ქმნილებაა, უნაზესი, რომლის გარეშე სიყვარული წარ-

მოუდგენელია, ქალი დედაა ერისა, ოჯახის ფუძე, ქმართან ერთად შემოსავალ გასავლის მაკონტროლებელი. შვილების გამზრდელი, სამშობლოს სიყვარულის ჩამწერგავი, ერთგულება სულში პატრიოტული გრძნობისა. დრო მიდის ზაფხულის დღეებმა ქრიჭინას უფლება მისცა უფრო ხმამაღლა და უფრო ხანგრძლივით ეჭრიჭინა. ერთ დღეს გიორგი და ცისანა, ბაღში ბავშვებზე დაჭერობანას თამაშობდნენ, თუმცა შეუღლებულნი იყვნენ, მაგრამ ჭკუით ჯერ ისევ ბავშვები იყვნენ, გაიქცეოდა გიორგი მიხვეულ-მოხვეულ გაზონების ბილიკებზე გამოეკიდებოდა ცისანა დასაჭერათ და რო დაუახლოვდებოდა გიორგი ბილიკიდან გადაუხვევდა შეიჭრებოდა გაზონში და ცისანას რო დალიდა მერე დეეჭირინებოდა ხოლმე. თან იცინოდნენ სიცილ-კისკისით მიჰყავდათ დრო. მერე ახლა გიორგი დაზდედა დასაჭერათ, ერთ, ერთი ხნიერი ქალი ბაღში შვილის შვილი ხელში აყვანით დაჰყავდა მაყურებლისათვის იმდენათ მომხიბვლელი და საინტერესო იყო, მათი მოქმედებითი თამაში არამც თუ დიდები არამედ ბავშვებიც ღიმილიანი სახით უცქერდნენ, მიუახლოვდა ის ბავშვიანი ცნობისმოყვარე ქალი და გიორგის მიმართა.

– შვილო რათ ტანჯავ ანგელოზით ბავშვსა და მერე გოგოს მიუტრიალდა, შვილო, შენ პატრონი არა ყავს?

– რა გინდა ბებია? ეგ არის ჩემი პატრონი.

– შვილო, გათხოვილი ხარ?

– კი ბებია.

– ეგ ბიჭი შენი ქმარია?

– დიას ბებია. რატომ მეკითხები ცუდი ბიჭია?

– არა შვილო, ცოდო არა ხარ ასე რო გტანჯავს, მუცელი არ მოგეშალოს. გიორგიმ და ცისანამ ერთიმეორეს შეხედეს და კვლავ ასტეხეს სიცილი.

– არა ბებია, არა მაქვს ჯერ სამაგისოდ საქმე.

– იქნება შვილო, შენ ვერ გრძნობ და ფეხმძიმედ კი ხარ, კვლავ შეხედეს ერთი-მეორეს და ისევ სიცილი წამოიწყეს. საღამოს იმ მოხუცებულმა თავის ახლო მეზობელს გაანდო. მათი მოქმედება დაუხატა ფიზიკური აღნაგობა როგორც ერთის ისე მეორესი და მსმენელი მიხვდა სახელიც კი მიუთითა ბებიას ვისაც გაანდო იმ მეზობლის ქალიშვილმა ლონდამ.

– იცნობ შვილო, როგორი ბიჭია?

– კი ბებია, შორიდან ვიცნობ მშობლები არ ყავს, ობოლი ბიჭია, ებრაელის გამოზრდილია. რატომ იკითხე ბებია? არ მოგეწონა?

– არა შვილო, აუგს როგორ ვიტყვი, ორივე კარგები არიან.

– ხო ბებია, ეგ გოგო ცისანა ჩვენ რძლათ გვინდოდა ჩემი ძმის ცოლათ, და იმ გოგოს მამამ ბიკენტიმ უარი თქვა, ის კი ვიცი რომ გოგოს ჩემი ძმა მოეწონა. ხო და ახლა შენ გადაავლე თვალი იმ ობოლის

ოჯახს და ჩვენ ოჯახს. ეკონომიურად რა დიდი სხვაობაა და ჩემი მძა-
ნიმაზე მეტი თუ არა, ნაკლები. არ არის. გიორგიმ სამსახური შეიცვალა
და თავისი სპეციალობით უფრო მაღალ ხელფასიანზე გადავიდა და
სამაგიეროდ დაავალების შესრულებამაც მეტი დრო მოითხოვა ძალიან
დატვირთული იყო, დილით წასული საღამოს შინ გვიან ბრუნდებოდა,
მთელი დღე ცისანა მარტოდ იყო გამოკეტილი, სახლში ერთმანეთ
ტელეფონით თუ შეეხმიანებოდნენ. ზოგჯერ თავისი მშობლებთან იყო,
მაგრამ უფრო მეტ დროს მარტოობაში ატარებდა, ცისანამ გულღია
ხალისიანი გოგო იყო, მხიარულ ოჯახში გაზრდილი, მისი თანდაყო-
ლილ ღიმილიან სახეზე მოჩანდა რომ მის მკერდში უბოროტო გული
ფეთქავდა, მეზობლის გოგომ ლონდამ და ცისანამ ერთმანეთი მალაზ-
იაში გაიცნეს და სამეგობრო სიყვარულიც აღმოაჩინეს. დაუახლოვდნენ
ერთი მეორეს და ლონდა თავისუფალ დროს რომ ნახავდა გადმოდიო-
და და თავისუფალ დროს ცისანასთან ატარებდა. წუთისოფლის დრო
მუშაობს და ისე მიდის, აი სწორეთ ამას აქვს დიდი მნიშვნელობა თუ
ვის სასარგებლოდ მუშაობს და ან ვის საზიანოთ. სტუმრათ მოსულ
ლონდას ცისანამ გულუბრყვილოთ გაუშხილა.

- მხიარული ვარ ლონდა და მხიარული ქმარიც შემახვედრა
ღმერთმა და ის რო წავა სამსახურში ხოლმე მარტოობას ვერ ვიტან
შიში მიბყრობს გულს მიბზარავს.

- ცისანა სახლის საოჯახო სააქმეებს რომ მოითავევ მერე გად-
მოდი ჩემთან მე სკოლაში მასწავლებლათ ვმუშაობ. გაკვეთილები
ცხრა საათიდან მენწყება და თორმეტზე უკვე სახში ვარ თუ მოხვალ
მეც გავერთობი ვისაუბროთ ვიმხიარულოთ, ხან ყავას დავლევეთ რომ
გავერთობით რა თქმა უნდა დროც ჩვენს სასარგებლოთ იმუშავებს,
ასე არ ჯობია, თუ არა, სანამ შენი მეუღლე მოვა იმ გამოკეტილ
სახში გამოყრუვდები, მთელი დღე რა უნდა გააკეთო.

- არა ჩემ ქმარს, მე რო შინ არ დავხვევე გაგიჟდება.

- ცისანა ხო იცი რა დროს მოდის სახლში, დაზუსტე და შენც იმ
დროსთან შედარიბით ჩვენგან ერთი საათით ადრე დაბრუნდები და
ქმარს სახში დახვდები. ასე არ ჯობია?

- არა ლონდა, ასე არ გამოვა. თუ გინდა შენ მოდი ხოლმე.

- რა იყო ცისანა, რამ შეგაშინა, შორს კი არ ვართ, თუ გინ-
და გავიდეთ კარში ჩვენ სახლს შენი სახლის აივნიდან დაგანახებ.
ღმერთმა ცუდი აგვაცილოს და მეზობლები ერთი-მეორის ოჯახებს
არ უნდა ვიცნობდეთ.

- არა, ის მაინც სხვა ქუჩაა. უცხოს თვალი ხო იცი რანაირია, იმ
ქუჩის მცხოვრებლები უცხოს რომ მნახავს. იკითხავს ეს გოგო ვინ
არის.

- გადაირიე ცისანა, რას ამბობ ქალაქია, ვინ გაქცევს ყურადღებას.

- არ გამოვა, გიორგი ტელეფონით მელაპარაკება. მამონებს

ხოლმე.

– ერთი საათით გადმოდი, თუ იმ დროს დარეკა შენ მერე დაურეკე და უთხარი მაღაზიაში ვიყავითქო.

– ლონდა ეგ ტყუილი გამომივა და ამას ჩემ თავს ვერ ვაკადრებ, ტყუილი ყოველთვის მოკლევფებაა და ადვილათ დამიჭერს და სირცხვილია მერე სიკვდილის შემდეგ იქ სულეთში ღმერთს რა თვალით შევხედო, მითუმეტეს მე ჩემი ქმარი ქვეყანას მიჩრჩენია და ასეთ ტყუილს ჩვენი სიყვარული ვერ აიტანს.

– ამირანას თევზსაჭერ გემზე დაუწყვია მუშაობა და ხელზე გამოტანებული წერილთან ერთად სამი სახის ხუთ კილომდე თევზეული კაცის, კაცით შინ გიორგის მოუტანეს. მერე გახსნეს წერილი და კითხულობენ, სალამს გიძღვნი ძმავო გიორგი, ორივე ობლები ვართ და ჩვენ უნდა უძმოთ ერთი-მეორეს, ჩვენი სიყვარული ერთი სისხლისან ძმებზე უფრო მტკიცე უნდა იყოს, მიმიხედე ეზო-კარმიდამოს კარგი იქნება ჩემს ჩამოსვლამდე თუ ხანდახან სულით ნათელ ბებიარემის საფლავს მიმიხედავთ, ბიძარემმა დამანყებინა მუშაობა, ერთერთი თევზსაჭერ ხომალდის კაპიტნის თანაშემწეთ. სათევზაოთ დავდივართ შორეულ ოკიანეებში. მე შვებულებაში რო ჩამოვალ მანდ რაც გამაჩნია ყველაფერი უნდა გავყიდო და მიიღო რომ ფოთში ვიყიდო სახლი. თუმცა შენი დათმობა ძალიან მეძნელება, მაგრამ რას ვიზავთ. სისხლით ძმებიც იყრებიან, ერთი ალთას არის, მეორე ბალთას, მაგრამ ძმობას კი არ კარგავენ, ჩვენც ალბათ ასე ვიქნებით. თუ აქეთ საცხოვრებლად გადმოხვალ ბიძარემი თავისი ნაცნობებთან კარგი სამსახურს მოგიხერხებს და იცხოვრებ ბედნიერად, რა გინდა მაგ თბილის რას ჩამოეკიდე, თუ გინდა რომ ქვეყანა ნახო აქა ჯობია, თუმცა სიმართლეს მოგახსენებ უცოლშვილო კაცისთვის კარგია შესანიშნავია, მაგრამ ცოლშვილის პატრონისთვის კი უხერხულია, მე ერთი ხუთ წელიწადს ვიმუშავებ, ფულს ვიმოვი მერე ფოთში ადგილობრივ სამსახურში ჩავდგები და ცოლსაც შევიერთავ, თუ არა უძიროდ ყოფნით ოჯახი სიცოცხლეს მოკლებულია და სამშობლოს ღალატია, წუთისოფელში მაგრათ არავინ გამყოფებს, მეორეთ მოსვლასაც ვერ იზეიმებ, სიცოცხლე ერთხელ მოდის და იმასაც სიკვდილი თან მოჰყვება. ცისანა გასული იყო პროდუქტის მოსატანათ და სკოლიდან მომავალი ლონდა წინ შემოხვდა.

– ლონდა რათ მიმატოვე. რატომ აღარ მოდიხარ ჩემთან სახლში?

– რა მექნა ცისანა თქვენ ჩემთან არ მოდიხართ და ყოველთვის მეც არ მაქვს დრო. მეგობრობა ის არის რომ ერთიმეორესთან მიმოსვლა უნდა იყოს. ამ დროს ის მოხუცებული შემოხვდათ ბაღში ცისანას და გიორგისთან თამაშის დროს თანაგრძნობას რო უწევდა, აი თუნდა ბებიას შევეკითხოთ. აბა ბებია, მე მართალი არა ვარ, ამ საკითხში?

- რაა ბებია მითხარი?

- ხოო ამ ბებიას მეც ვიცნობ. თქვა ცისანამ, ბებია გაარკვიეს ჩაახედეს საქმეში და იმანაც ლონდას დაუჭირა მხარი.

- ხოო შვილო, ლონდა მართალს გეუბნება, უნდა მიხვიდე და მოვიდეს კიდეც. აბა, მარტო გამოკეტილი ოთახში ჩემი მტერი იყოს, მე შვილო, სიმართლე უნდა გითხრა, გინდაც გენყინოს შენ შეყვარებული საქციელი შენსმიმართ არ მომენონა.

- არა ბებია, შეყვარებული კი არა ქმარია ჩემი.

- მითუმეტეს შვილო. გოგოს ასეთ მშვენიერს ავი თვალი გაცი-
ლოს და ღმერთს შენთვის დიდი ბედნიერება მოუნიჭებია. სილამაზით,
სახით, ანგელოზიც ვერ შეგედრება და უნდა გამოიყენო. ქალს მოვლა
უნდა და ის ვილაც შეუგნებელი, როგორ უდიერად გეგცეოდა. ცისანას
სახეზე წყენის ფერი დაედო, რა ექნა, გამოლანძღვით ვერ მიმართა.
ვერაფერი უთხრა რადგან ის ისეთი მოხუცებული იყო, რომ თავისი
ბოროტი თვალით და შხამიან ენით ცხენიან კაცს ძირს დასცემდა.
ცისანამ ისევ ტკბილი ენით ამჯობინა თავისი თავის დაცვა. თავისი
ერთგული ქმარის სახლში შეურანყოფა ბებიასგან ცისანამ ვერ აიტანა.

- ბებია, ჩემ ქმარს კარგი თვალზე ვერ შეხედე თუ არა, კარგი
ბიჭია. ჩვენ ბაღში რო გვნახე ბებია მაშინ ვხუმრობდით, უთხრა ცის-
ანამ და შინ განაწყენებული წავიდა. მაგრამ გზათ მიმავალი ცისანა
ეკლესიასთან შეყოვნდა, შევიდა სანთლები დაანთო და ღმერთს
შეავედრა თავისი ქმარი. ეკლესია შემოიარა ყველა ხატს აკოცა,
სთხოვა ბოროტი თვალი აარიდე ჩემ მეუღლეს გიორგისაო. ცისანამ
თან დაყოლა ღმერთო და ღვთისმშობელო, როგორ უძლებთ წუთი-
სოფელში ბოროტებით აღჭურვილ ქვეყანას. რომ ზოგიერთის თვა-
ლი ავსა და კარგს ვერ არჩევს. შინ მისული იგი დიდხან იყო გულზე
ნაღველი გადასხმული. ხან წამოწვა იქნება ჩამეძინოსო. მაგრამ თვა-
ლებში სულ ის მოხუცი ელანდებოდა და მის მიერ მიყენებული ჭრი-
ლობა უფრო და უფრო უახლდებოდა, შვება რომ, ვერსაიდან ვერ
იგრძნო. მერე გიორგის ტელეფონზე დაურეკა. გიორგი მე მაღაზ-
იაში ვიყავ და შენ ხომ არ დაგირეკიაო გიორგიდან უარი რომ მიიღო
მერე თავად უთხრა მე, დედაჩემთან ვიქნები გიორგი და იქ მოდიო,
ცისანამ ქმრიდან რომ თანხმობა მიიღო მერე გაემზადა და წავიდა.

- ვაი რა ცუდი ჟამი დაგვიდგა, კაცი კაცს აღარ ენდობა და შვი-
ლი მამას, დაიკარგა ღმერთისადმი რწმენა, მამაულისადმი სიყვარუ-
ლი, წუთისოფელი ისე ძლიერად ვერ სუნთქავს, როგორც ეკუთვნის.
დედამინა ბრუნავს, დღეები მიდიან, იღვრება სისხლი და ცრემლი.
არავინ გვეკითხება რატომ და რისთვის, დრო-ჟამი იცვლება, მხ-
როლოდ და მხოლოდ ამ შავი დღისთვის, ვაი რა ცუდი ჟამი დაგვიდგა,
განყდა ძარღვი სიყვარულისა, სიკეთეს ფასი არ აქვს, მძვინარებს,
ბოროტებით და სიავით სავსე წუთისოფელი, იწვის მზე მარადიული

ყოველივე სიკეთისა, წუთისოფლის სანთელი, ცა დედამიწის წმინდა უნდა იყოს, მაგრამ ბოროტების ხელი იქაც აღწევს ზოგიერთისთვის წუთისოფელი იგივე ჯოჯოხეთია, როგორც საიქიო ცოდვილთა თავშესაფარი. ზოგი გამდიდრებული ცას ეჭიდება, ზოგიც ძირს დავარდნილი მიწაზე ფორთხავს, მაგრამ დრო მაინც ყველასთვის ერთნაირად მიდის. სული იწვის და გული დნება. ვაი რა ცუდი ჟამი დაგვიდგა. იბადებიან ახალი სულები მოდიან წუთისოფელში ტირილით მშობლების სიხარულნი, სიყვარულნი, სიტკბოთი შობილნი, ამათგან ვინ რა გამოვია არავინ იცის, ან ვის რას მოუტანს დრო-ჟამი სიცოცხლე ვითარებისა. ვინ რას მიაგებს სამშობლოს ან რა დარჩება წუთისოფელთან წარმავალს დროთა ჟამიდან, რომელთაც უპირველესი საზრუნავია “მამული ენა სარწმუნოება”. წუთისოფელი ცის ერთი გუმბათოვანი თალის ქვეშაა მოთავსებული, რომელიც მრავალ დარბაზიანი ეკლესიას წააგავს, სადაც მლოცველთა მრევლი უწყვეტ ნაკადით შედის და მათ მიერ დანთებული სანთლები თითქოს ახალსულებათ იბადებიან, მათშორის ზოგი ღალადებს, ზოგი ბუუნტავს, ზოგი ადრევე ქრება, და ზოგი ბოლომდინ ელვარებით იწვის. აი ეს არის ჩვენი ცხოვრება. წუთისოფელზე გამწარებულმა, ღმერთით მოსულმა სიავის ქარიშხალმა ისეთი შემოტევითი ძალა გამოავლინა, რომ ხალხის გულებში სიცოცხლის უიმედობა დაიმკვიდრა. ელვა და ქექვამ წორმას გადააბიჯა და დედამიწაზე წუთისოფლის საარსებო წარგაგებს, ნათესებს, დაღი დაასვა. დაილოცოს ღმერთის ძალა მერე კი ჩამოიხსნა ცამ პირქუშის ფარდა და ისეთი წმინდა სახე გამოავლინა რომ მას თუ რაიმე სიავის წილი მიუძღოდა წუთისოფლის დაჩაგვრაზე იმ წუთებში ცის შემხედვარენი ვერაფერს წარმოიდგენდნენ, ამას დაემატა ისიც რომ მზე ამოვიდა და დედამიწას ქალწულ ქალივით უცქეროდა. მისი სიკეთით სავსე სხივები კი წუთისოფელს სიავის ჟამით მიყენებულ ჭრილობებს უმთელებდა. და მისი შვილებს კი სამხიარულო განწყობას უქმნიდა. აგერ ახლაც ქუჩაში ღონდამ კვლავ შენიშნა ცისანა სახლისკენ ხელჩანთით მიმავალი.

- ოო ამას ვის ვხედავ, დაგიჭირე მეგობარო. დიდი აღფრთოვანებით შეხვდა ღონდა თუმცა ცისანას დიდად არ ესამოვნა, მაგრამ ცისანა მაინც ყოვლათ უბოროტო გულით და ჩვეული მომხიბვლელი ღიმილით შეხვდა.

- წუხელის უცნაური რალაცეები დამესიზმრა და ძილი გამიკრთო. მიველ ეკლესიაში სანთლები დავანთე რომ შიში გამეფანტა. მერე იქიდან რო დავბრუნდი მალაზიაში შევედი ვიყიდე საარსებო საწოვარე და ამ გზით წამოვედი, ვიფიქრე მოვსინჯავ ჩემ სახლამდე შეიძლება უფრო ხელსაყრელი იყოს მეთქი. მე მანძილის სიმოკლეზე მაქვს ლაპარაკი და ეს თუ ასეა მაშინ აქეთ ვივლი მეთქი.

- იმ დღეს რა უცებ გაგვერიდე მე და ბებია? უსაყვედურა ღონდამ.

– იცი რას გეტყვი ლონდა მე არ მომეწონა მისი ლაპარაკი.
– ცისანა შენ კი არა, მისი ლაპარაკი მეც არ მომეწონა. ქმარი ისე გამოგილანძლა რომ წინ ერთხელაც არ გაუხედია. მაგრამ რა გინდა ცისანა მაგას თავი დავანებოთ მოხუცებულია ეპატიება. წამო ახლა ჩემთან ავიდეთ.

– არა, არ მცალია სადილი უნდა გავაკეთო.

– ახლა არ მანყენინო, ამოდი ცოტახანს და მალევე გაგიშვებ.

– გთხოვ ლონდა, ახლა გამიშვი და შემდეგში მოვალ.

– ცისანა აქ მოსული ხარ ავიდეთ სულ ნახევარი საათით წავიჭორაოთ. ყავაც დავლიოთ, მხიარულობაში ჩაგვეთვლება. ჩასჭიდა ლონდამ ხელი და სანამ არ აიყვანა თავის სახლში არ მოეშვა. დაათვარიელა ორ სართულიანი საკუთარი ბინა. თავისი ეზოთი, ოთახები განყობილი კარგი იტალიური ვეშით, ლუსტრებით ორი მსუბუქი ავტომანქანა, ერთი სიტყვით სავსე ოჯახი კაცი რომ ინატრებს. ლონდამ გააცნო ძმა, მშობლები და მერე მიართვა ხილი, ტკბილეული, დედას დაავალა ყავა მოგვიდუღეო. მიიტანა ლიქიორი და ნელ-ნელა დაუტკბნენ ერთი მეორეს, ლხინმა ნახევარი საათი კი არა, ორი საათზე მეტი დრო წაიღო. ასე დაიწყო მისვლა-მოსვლა სტუმრობა. ბოლოს საქმე იქამდეც მივიდა, რომ ლონდას ძმამ ხეთამ ცისანას სახლის ტელეფონის პარალელი საიდუმლოთ იქ, თავის სახლში გაუყვანა, ენამ იმდენად გადახარშა, რომ ეს ყოვლათ გულუბრყვილო ბავშვი გადარიეს, ლონდამ ისიც გაახსენა.

– ცისანა ხო გახსოვს ჩემი მშობლები შენ სათხოვნელათ რო მოვიდნენ მე ვფიქრობ ჩემი ძმა ხეთა შენც მოგეწონა მაგრამ შენმა მშობლებმა მკაცრი უარი გამოგიცხადეს, ისე თუ პარალელს გაავლებ ჩემი ძმა შენ ქმარს თუ არ ჯობია არ ჩამოუვარდება, ჩემი ძმას ისე მოსწონხარ, რომ შენთვის სულს არ დაიშურებს არა მარტო მაშინ ახლაც სიყვარული ჯერ გულიდან არ ამოშლია ახლა ხო ხარ ორი თვის მოყვანილი?

– არა თვენახევარია.

– ნუ მაგას არ აქვს მნიშვნელობა, რაც მთავარია ქალიშვილი აღარ ხარ, მაგრამ შენ თუ თანახმა იქნები ჩემი ძმა შენს ცოლობაზე უარს არ იტყვის. იმდენად კარგი ბიჭია ყურადღებას არ მიაქცევს ლონდამ გადარია ეს უმნიშვლო გოგონა და მერე სახლამდინ მიაცილა. ცისანა მთელი დღე ფიქრთა ბურუსში იყო გახვეული. გულში ჩადებული პირველი სრულიათ უმნიშვლო სიყვარულს ახალი მეტოქე გაუჩნდა, რომელიც მის გულში დღითი დღე უფრო ღვივდება ცისანას გულში და ეს პირველი კი პირიქით ფერმკლთაღდება, ცისანა ლონდასგან იმდენათ შთაგონებულია რომ ვერ გრძნობს იმ მძიმე დანაშაულს საითაც ახალი გაცნობილი, დამეგობრებული მეზობლები უბიძგებენ ცისანამ წმინდანაკურთხიდან ამოდის და მდღვრიე წყლისკენ მიექანება. გიორგის ემსახურება სადილს ვახშამს ჩვეულებრივ საოჯახო საქმეებს აკეთებს,

მაგრამ ამჟამათ მისდამი სიყვარული დახავსებულია. გულით არ ვგაკეთებულს მადლი არ დაზღვევს. დრო მიდის წუთისოფელის ბორბალი ბრუნავს, ღმერთის დამადლებით სულიერნი მოდიან ამ ქვეყანაზე და წუთისოფელი მიცვალებულებს კვლავ საიქიოს აბარებს, მიდიან და ზოგს კეთილი გულით იმდევნი გაუკეთებია რომ მისი კვალი სიცოცხლით განვლილი, მარადიულობაშია გადასული და ლაქის მიუკარებლათ ბრწყინავს წუთისოფელის გულში, ზოგმა ისე განვლო ვრცელი გზა სიცოცხლისა, რომ არამც თუ დარჩენია კვალი რაიმეს გასახსენებლად, არამედ წაიღო მადლი ცისა და მიწისა, რომელიც მან იგემა შეირგო. შეირგო იმაზე ითქმება ვისაც სიკეთით უვლია დედამინაზე და ამ ქვეყნიდან ვალმოხდილი წასულა ვინ იცის რამდენმა უღირსმა მუქთახორამ გადაიარა დედამინის გულმკერდზე და არამც თუ სიკეთე. წუთისოფელს სიავე დაუტოვა თავისი ავი ზრახვებით, როგორც არის უცნობი მოხუცი ბებია და თუ შეიძლება რომ ასე ითქვას ცისანას მეგობარი ქალიშვილი ლონდა, წამდვილათ ასეთმა პირებმა იმოქმედეს და დრომაც მათი სასარგებლოთ იმუშავა და თანდათანობით გიორგის ოჯახს სიმხიარულე, სიხალისე, აკლდებოდა. მყუდროება ჩამოვარდა, გაუფერულდა ცისანას გულში გიორგისადმი სიყვარულიმა იკლო და მისი ადგილი თანდათანობით ნალველმა დაიკავა. კეთილთა საქმით გაბრწყინებულ წუთისოფელს მათი საქმენი ლაქად დაუყვნენ თუმცა ეს ღმერთის ამბავია, შეიძლება ითქვას წუთისოფელში ასეთი ბოროტი სულები არ უნდა არსებობდნენ რადგან ერთ დღეს გიორგი სამსახურიდან ადრე დაბრუნდა და წამოსვლისას ეკლესიაში შეიარა, სანთელი დაანთო. ილოცა და გული დაჯერებული რო გამოვიდა ერთი კარებში მათხოვრათ მდგარ ციგნის გოგოს ჯიბეში ფული ჩაუდო და გზა სახლისკენ განაგრძო. მაგრამ ციგნის გოგო უკან გამოედევნა არ მისცა გასაქანი დაჟინებით უბნებოდა მე მინდა რომ შენ გიმკითხავო გიორგიმ თავი რომ ველარ დააღწია ძალაუფლებურათ დანებდა. მე ვიცი, რომ შენ გიორგი გქვია. შენ ძალიან კარგი ბიჭი ხარ, ალალი გული გაქვს, დაქორწინებული ხარ, ის გოგოც კარგი გულის გოგოა. მაგრამ იმასთან ბევრი ენები თამაშობს და შენ უნდა გაფთხილდე. ეგ ქვიანი გოგო არ დაჰკარგო ციგნის გოგოს გიორგიმ ფული კიდე აძლია. მაგრამ არ გამოართვა გიორგი სახლში მივიდა გულჩათხრობილი და ამას ისიც დაემატა, რომ "ბუსუსი" ცისანა შინ არ დაუხვდა, ცოტახან ეზოში იმოძრავა, მის ლოდინში ხან რა გააკეთა და ხან რა, მაგრამ ცისანა რომ აღარ გამოჩნდა, მერე შევიდა სახლში და დარდს დანებდა, თავი მისცა, და უნდა ითქვას რომ გიორგის მოთმინებით მოლოდინის დროს ორჯერ თუ სამჯერ გადააჭარბა, გიორგი გულში თავისთვის გაიფიქრებდა ხოლმე ციგნის გოგომ მე რაღაც მეზობლია. მე სიმართლეთ რატომ უნდა მივიჩნიო იმან რა იცის ჩემი ოჯახის საშინაო საქმისა. რა ქნას გიორგი საცოდავი გულს იმაგრებდა. ხშირად ჩაილაპარაკებდა არა,

არა. ჩემი ბუსუსი მე არ მილაღატებს, იცის, რომ მე ძალიან მიყვარს და მასაც უყვარვარ, მაგრამ ერთი კი უნდა ითქვას ჩვენში ჯერ ისევ ბავშური გატაცება უფრო არის, ამიტომ უფრო მოვლა უნდა მეტი ყურადღების მიქცევა საჭირო მე ეჭვიანი არა ვარ, მაგრამ იმ ციგნის გოგომ საფიქრალი არ გამიჩინა? რა ვიცი იქნებ საჭიროც არის, რომ ვიყო ეჭვიანი, გიორგი ამ ფიქრებში იყო ბუსუსიმ რომ შემოალო კარები არ ეგონა თუ ახლა ასე ადრე გიორგი შინ დაუხვდებოდა და ამ ფიქრებით მოსულს სახეზე მოულოდნელობის ფერმა გადაჰკრა, სახე წითლათ გახურებული თონესავით უელავდა, მსხვილი შავი გოგრაბალის მარცვლებივით თვალებში მხედველობის სინონიმები ანთებული სანთლებივით ელავდნენ. მხოლოდ გულმკერდი ჰქონდა როგორც დილით ყოვლათ წმინდა მოკრიალებულ ცაზე მთვარის ნათება. თითქოს წამიერთ იყვნენ ენა დაბმულები და მხოლოდ ისე დუმდნენ მარტო ერთმანეთ პირისპირ უტყერდნენ. ბოლოს გიორგიმ ძლივს ამოიგდა ენა.

სად ბრძანდებოდი ჩემო ბუსუსი? – ბუსუსი გამოუცდელი იყო და სხვა რომ ვერაფერი ვერ მოახერხა ისევ სიმართლე ამჯობინა, თუმცა ამ სიმართლეში ტყუილიც ბევრი ერია.

- აქ მეზობელთან ვიყავ.
- ვინ არის გენაცვალე შენი მეზობელი?
- სად ცხოვრობს?
- აი აქედან მისი სახლი ჩანს. მივიდა და ფანჯრიდან ხელის გამვერით მიუთითა.

- მერე ის ქუჩა ხო ჩვენი ქუჩის პარალელურულია, ქვევიდან მოუარე თუ აქედან ეზოებზე გადახვედი? გიორგი მიხვდა რომელ გოგოზეც იყო ლაპრაკი და უბრალოთ დაინტერესდა კიდეც, ბუსუსიმ მტყუანივით ჩაიცინა და თქვა.

- არა დედაჩემთან მივდიოდი და წინ შემომხვდა მთბოვა, მეხვეწა ჩემთან წამოდიო და მეც ხათრი არ გაუტეხე, არ ვანყენინე.

- ჩვენი ერთმანეთთან წყენინებას იმას რომ აწყენინო არ ჯობია?
- არა მე ამხანაგთან მისვლას არ დაგიშლი თუ შენ ჩვენი ურთიერთ სიყვარულს გულში წმინდად შეინახავ. იქნებ სჯობდა ანგელოზო რომ შენ თავათ წამოგეყვანა სახლში და ყავით შენ თავათ გამასპინძლებოდი გათხოვილია ის გოგო?

- არა.

- მითუმეტეს ის გასათხოვარია. შენ კი გათხოვილი, შენ პატრონი გყავს, მეტი მოგეთხოვება, ბუსუსიმ თავი დამნაშავეთ ჩათვალა და მორცხვათ ჩაიცინა მის ხელს ჯერ კიდე ეტყობოდა რომ საბედისწერო ნაბიჯი არ ჰქონდა გადადგმული. მაგრამ იქ იმ ბოროტულ ენებს აყოლილ ცისანას მარცხიანი სიყვარული ისე თამამად ჰქონდა გამჟღადარი რომ აი რა შეეკითხა.

- ამხანაგთან წასვლას ხომ ვერ დამიშლი?

– არა მე არ დაგიშლი, მაგრამ გათხოვილ გოგოსთვის არ არის ლამაზი აქა-იქ სიარული. ბუსუსიმ მორცხვით ჩაიცინა და თქვა

– კარგი, ეს ერთი მაპატიე?

– ნაპატიები არა ხარ. ხო არ გეჩხუბები. მიდი ახლა ვალშამი ვჭამოთ თუ გაქვს გამზადებული გააცხელე. ბუსუსიმ კერძი გააცხელა პური ჭამეს შემდეგ ტელეგადაცემას უყურეს. მერე გაშლილ ლოგინმა მიიწვია და შეარიგათ. ხუმრობამ-მოფერებამ და სიყვარულმა ბოლოს ორივე ტკბილ ძილში წაიყვანა. მეორე დღეს გიორგის დასვენების დღე ჰქონდა, შაბათ-კვირას ჩვეულებრივ ისვენებდა, ბაზარში წავიდნენ ივაჭრეს ერთი-კვირის პროდუქტი მოიძარაგეს. შინ მოსულებმა ფოსტა გახსნეს და გაზეთებთან ერთად წერილიც იყო, გელეჩასმიერ გამოგზავნილი, გახსნა ბუსუსიმ და კითხულობს, სალამი ძმაო სულზე უტკბესო გიორგი, არ დაივიწყო რომ, ჩვენ ორივენი ობოლები ვართ, წუთისოფლისგან გარიყულები. ამავე დროს მოკითხვას უძღვნი შენ საყვარელ მეუღლეს ბუსუსის. სულით და გულით მინდა რომ თქვენ მაინც იყვნეთ კარგათ ჩემდა იმედათ, მე ერთი მარცხი განვიცადე ძმაო გიორგი და გთხოვ თუ შეგიძლიან დახმარება რომ გამიწიო, დაახლოებით ორმოციათასი მანეთით, ვიცი ახალი ოჯახი გაქვს შენ თავათ გიჭირს, მაგრამ როგორმე უნდა მიშველო თუ არა და დალუპულია ჩემი საქმე მეტს ვერაფერს გაიგებთ ჩემგან ალბათ ოდესმე შეეხვებით და მაშინ მოგიყვები. გიორგის ერთი გულიდან არ ამოსდის ის ერთი საფიქრალი მარჩიელმა რომ გაუჩინა თუმცა ხანდახან იტყვის ხოლმე მარჩიელს დაეჯერება რამეო, თუმცა ისიც იცის რომ ბუსუსიმ ფეხი აიდგა და ესეც არ სიამოვნებს, მე ადრეც ვთქვი-მოგახსენეთ, გიორგი ეჭვიანი ბიჭი არ არისმეთქი, მაგრამ აი ახლა ეჭვი ძალაუნებურათ გაუჩნდა. გიორგის გულს საფიქრელად ახალა ეს მეორე დაემატა ერთი კი თქვა ორმოციათასი მანეთი სად ვიშოვო, მაგრამ აგერ ახლა ბუსუსიმ შეახსენა.

– გიორგი ჩვენ აუცილებლათ უნდა დავეხმაროთ ამირანას.

– მითხარი ბუსუსი საიდან შევძლოთ ორმოციათასი მანეთის შეგროვება.

– შენი მოცემული რგოლი თუ გენანება, დედაჩემის ნაჩუქარი ბრილიანტის ბეჭედი დავაგირაოთ. თუ არ ეყოფა ისრაელიდან რო გამოგვატანეს ზოგიერთი მატერიალ დაუმატოთ. ამირანი თუ ძმათ მიგიღია გაჭირვებიდან უნდა დავიხსნათ-გავანთავისუფლოთ

– ბუსუსი შენი გულკეთილობა მე მსიამონობს კარგი ხარ გიორგიმ შეაქო გადაეხვია აკოცა და დაამატა ცისანა არ გენყინოს გუშინდელი ჩემი სახლში ნაადრევად მოსვლით და შენი შინ არ ყოფნით უკმაყოფილება რომ, გამოვხატე. ეჭვიანი არ ვიყავ და ახლა გამიჩნდა. კიდევ გიმეორებ თუ შენი კეთილშობილებით ჩვენი სიყვარული ბოლომდინ წმინდათ შეინახე მაშინ ორივე ბედნიერები ვიქნებით და

ჩვენ ბედნიერებას ავი თვალთ ვერავინ შეხედავს. მართლაც ბუსუსი წინადადებას გასჭრა ბეჭედი დააგირავეს ფული ზოგიც ისესხეს გიორგიმ ბუსუსი დედამისთან დატოვა და თავათ ფოთში მეგობრის სანახავად წავიდა.

მატარებელი მიქრის და მიჰყვება ასობით ადამიანის სიცოცხლე, გულეტი წმინდა. წმინდა, რომელიც მოკეთისთვის უკან არ დაიხვეს და მზად არის დასახმარებლათ. არ აქვს მნიშვნელობა გაჭირვებაში მყოფი ძმა იქნება თუ ძმაკაცი მთავარია ის რომ ზოგჯერ ხელში უვარდებათ ბოროტ სულებს კეთილმყოფელი და ილუპება სიმართლისთვის. თუმცა ბოროტს რა გამოლევს, რომლებიც ხელს უშლიან ქვეყნის კეთილდღეობას, გიორგი ერთერთი კეთილთაგანია, რომელიც ძმაკაცის კეთილდღეობის ზრუნვა სისხლის ფასათაც რო დაუჯდეს თავს არ შეირცხვენს იგი მზად არის თავი სამსხვერპლოზე დადოს ვაი რომ წუთისოფელში კეთილის გულს ბოროტებაც თან დაზღვევს რომ აცდუნოს სიავის გზაზე დააყენოს მატარებელი მგზავრებით სავსეა და სამწუხაროა, რომ კეთილნი და ბოროტნი ერთად მგზავრობენ. რატომ უნდა იყოს ასე, როცა რომ მათშორის აზრთა სხვადა სხვაობა არის, ერთნი ბოროტებას ებრძვიან და სიკეთე სიყვარულისკენ მიისწრაფიან. მეორენი კი ცდილობენ დათრგუნონ კეთილშობილნი და ჩაითრიონ თავიანთ წრეში, რათა გაამრავლონ წუთისოფელში თავისი მსგავსნი. მატარებელი ჩავიდა ფოთში ჩაიტანა სიხარულიც და ბოროტებაც, მატარებელი დაიცალა მგზავრებით, მისახმარებლად დახვდნენ კეთილნი და ბოროტნიც. გიორგი მეგობრის ამირანს სახლში წერილში მოყვანილი მისამართით მიაკითხა, მაგრამ სახლის კარები დაკეტილი დაუხვდა, იფიქრა დიდხანს, მარტოობაში მყოფი გიორგიმ და სხვა საშუალება რომ ვერ გამოიხატა, უხერხულობა უკუ აგდო და ბოდისის მოხდით მეზობელს მიაკითხა და შეეკითხა თქვენი მეზობელი ამირანის შესახებ ხომ არაფერი იცით? ან თქვენთვის გასაღები ხომ არ დაუტოვებია, მეზობელმა ტკბილად გასცა პასუხი, მაგრამ მოკლედ. არა შვილო, ერთი კვირაა ამირანის სახლის კარი არ გაღებულა, ასე უმასპინძლოდ არის დატოვებული. გიორგი პორტში შევიდა და ბიძა მისი იკითხა, უპასუხეს რომ ბიძამისი შორეულ ნაოსნობაშია წასულიო. შაბათის დღე ღონდა საშინაო საქმეებში იყო გართული, მაგრამ გულისყური მაინც იქით ჰქონდა მიჰყრობილი, სადაც ხეთა და ბუსუსი ნიძლაზე კარტს თამაშობდნენ. მეორე სართულის მყოფრო მოთავსებულ ადგილზე ნიძლავი ორივესთვის სახიფათოს წარმოადგენდა. განსაკუთრებით ბუსუსისათვის. რომლის ქმარი ფოთშია წასული მეგობრის დასახმარებლად-უბსკრულიდან გამოსაყვანად და მეგობარი კი შინ არ დაუხვდა. ვერსად მიაკვლია მისი კორდინატებს და სახლშიც ვერ დაბრუნებულა. დაბრუნებაზე თავს იკავებს, ხანდისხან ღვართქაფივით

მოვარდნილი ფიქრი გულს ჩაეჭიდება ხოლმე იქნება ჟანდარმებს აყვანილიც ჰყავთ და ვინ იცის რა განსაცდელშია იქნებ შია, წყურია, ან გამოსატები ხერხემლით მოთელილია, წყალს ითხოვს და არავინ არის მიმწვედელი, გიორგი თუ გამოვიდა პირველი უსაშველობიდან ახლა მეორეში გადავარდება-ხოლმე ბუსუსზე ეჭვიანობას და ვაი რომ ურემი სანამ გადაბრუნდება სიმართლეს თვალები უხუჭია და აი ახლა განგებ თუ უვნებლიეთ ბუსუსიმ ნიძლავი ნააგო. და ხეთამ ხელები რო ჩაშქიდა უადგილო ადგილას და დააცხრა ბაგეზე ერთი-ორჯერ კი დაიძახა მომეხმარე ლონდა, მაგრამ სად არის ლონდა განგებ იმანაც ხელი შეუწყო და ხეთამაც ბუსუსი სანამ მთლად არ გადარია აღარ მოეშვა, მერე ვნება დამცხრალი ცოტა გონზე რო მოვიდა იტირა, მაგრამ შერცხვენილს პატიოსნებას ღვთისმშობელიც ველარ აღუდგენს.

- საღამოა, მზე დასალიერში მიისწრაფის თითქოს სხივები უკან რჩებიან, დარჩენა უნდათ. მაგრამ რა ქნან მზის გულს ხო ვერ მოსწყდებიან. გიორგი ორი სხვადასხვა მიმართულების ფიქრებშია გახვეული, მისჩერებია ზღვას, მის ტალღებს, თუ როგორ აგორდება-ხოლმე და თითქოს სხვის მუქარაში მყოფი უკან დახვევის პროცესში ნამსხვრევებად როგორ იქცევა დიდი ხნის ლოდინის შემდეგ მოშიებულმა გიორგიმ გადანყვიტა სასადილოში შესვლა მოითხოვა ხარჩო სალიანკა, ერთი ლიმონათი. მიუჯდა მაგიდას და გემრიელად შეექცეოდა. ამ დროს ბუფეტში მომუშავე მიუახლოვდა გიორგის და შეეკითხა.

- თქვენ რატომღაც არ მეცნობით. ალბათ აქაური არ ბრძანდებით?
- თქვენ რა სასადილოში ვინც შემოდის ყველას იცნოფთ?
- ნამდვილად ყველას.
- მე რატომ არ მიცნობ? გამოდის რომ შენ პურისჭამას მიშლი ხო?
- როგორ გეკადრებათ პური ჭამე. ჭამას ვინ დაგიშლის, მაგრამ მინდა რომ გაგიცნო.
- კი ბატონო, თუ ხელს გაძლევს ჩემი გაცნობა. გავიცნოთ ერთი მეორეს ჩამოართვეს ხელი და გვარი სახელიც აუნყეს.
- საიდან ბრძანდებით?
- თბილისიდან.
- აქ მუშაობა ხომ არ გინდათ დაიწყოთ?
- არა,
- მაშ რისთვის ჩამოსულხართ? თუ გავიცანით დავმეგობრდეთ, კიდევ ერთი მეორის საიდუმლოებაც უნდა ვიცოდეთ.
- რახან ასეთი ცნობისმოყვარე ჰყოფილხარ, გეტყვი მე აქ ერთი თბილისიდან გადმოსული ძმა კაცი მყავს, თუ არ ვცდები აქ გემზე მუშაობს.
- გიორგი, გემი რა სახელწოდებისაა?
- არ ვიცი, ვერ გეტყვი გემის სახელწოდებას, ძმა კაცის გვარსა და სახელს კი ამირან მუნიანელი.

- ასე მითხარ შე დალოცვილო. ამირანს ვინ არ იცნობს გელეჩა ხო? მაგას ძალიან ცუდი საქმე დაემართა, კაცი შემოაკვდა ტურისტისტი, მოგზაური.

- მერე რა მოხდა. თუ იცი რამე მითხარი. გიორგის თვალები გაუნათდა.

- რა გითხრა გიორგი, გელეჩა რომ ყოვლათ პატიოსანი და შრომის მოყვარე კაცია, ეს ყველამ იცის, გემის ბოცმანათ მუშაობდა და პორტის ყველა თანამშრომლის ერთგულებას იმსახურებდა.

- საინტერესოა, ამირანს ეს ამბავი როგორ მოუხდა, დამნაშავესთან ვაშკაცობით თუ შემთხვევითობით.

- არ ვიცი გიორგი, ჩემგან მეტს ვერაფერს გაიგებ. მე მიგასწავლი მიდი ზარბაზნა იკითხე. პორტის გარე ზედამხედველია და იმას შეეკითხე ისინი გელეჩას უფრო კარგათ იცნობენ. უთხარი ძმაკაცი ვარ მისი-თქო. კარგი იქნება თუ წერილი წამოღებული გაქვს ისიც ანახვე და ის ყველაფერს გეტყვის. თუ გული შეგტკივა იმ შენ ძმაკაცზე და დასახმარებლათ ფულის რაიმე სახსრები გაგაჩნია გთხოვ იმ ხალასი გულის ვაჟკაცს დაეხმარე. ამაგს არ დაგვიწყებს. თუ განთავისუფლდა იგი შეეცდება ერთი ათად გადაგიხადოს. არ დაგავინყდეს რომ ქართველები ვართ და წუთისოფელში სიცოცხლე ჩვენივე სამშობლოში ძვირად გვიღირს. თუმცა დღეს დაგვიანებულია, შენ ახლა იმას ვერ ნახავ. ღამის გასათენებელი თუ არა გაქვს მე აქ ახლოს ვცხოვრობ ამაღამ ჩემთან დაისვენე და დილაზე საუზმის შემდეგ ნახავ.

- არა ელია სასტუმროში ნავალ და იქ გავათენებ.

- გიორგი რატო სასტუმროში და არა ჩემს სახლში? ჩემგან ხო არაფერი გენყინა? ჩემ თავს მე ვალდებულად ვთვლი რომ გაგიმასპინძლდე ჯერ ერთი ქართველები ვართ. ქართველი დიდად განსხვავებულია ყველა სხვა ერისგან რუსთაველის ვეფხვისტყაოსნის იდეით, ვართ აღზრდილები. ქართველ კაცისთვის დიდი საგანძურია ჩვენ რომ ვიცით, სტუმარი ღვთისააო. და მეორე ის რომ, გელეჩა ჩემი ძმაკაცია შენ კიდევ მისი ძმაკაცი ხარ, ერთი და იგივია. ამაში არაფერი განსხვავება არ არის.

- შინ დაბრუნებულმა ბუსუსიმ ჯერ თავის საკუთარ სახლში გამოიტყრა თავისი თავი და მერე დაბრუნდა მშობლებთან. ის ღამე სულ ხეთასთან გატარებული სასიამოვნო წუთების გახსენებით ფიქრებში გაატარა, ხანდისხან გიჟივით იყო, როდესაც წამოუვლიდა პირველი სიყვარულის ტალღა და გულში უმაღლე შიშის გრძნობას უწერგავდა. ერთხელ ვნებებ დამცხრალმა ცისანამ ისიც კი თქვა მე იქ იმათთან ფეხს აღარ გავადგამო, მაგრამ რომ გათენდა და დილით საუზმე მიირთვა მერე დედას უთხრა ნავალ მე ჩემ სახლს მივხედამო. მართლაც ასე გააკეთა. ცოტახანს სახლში მიტრიალ-მოტრიალდა რამდენიმე ნაჭერი გამოცვლილი ჩასაცმელი გარეცხა

და მერე წამოწვა, დასვენებას მისცა თავი. თითქოს ცოტა ჩათვლიდა კიდევ, და რო გამოიღვიძა კვლავ აგორებულ ფიქრებში გადავარდა და წინა დღით განცდილი სიყვარულის ჟინმა წამოუარა. ახალმა ვნებებმა პირველი სიყვარული ცისანამ გულში ლამის მთლად ჩაკლა, და ახალ სიყვარულისკენ მიისწრაფოდა. თუმცა იმ ლამეს არც გიორგი იყო მოსვენებული. მოუსვენარი ფიქრებმა გაიტაცა და თუ ჩაიძინებოდა სიზმარშიც უსიამონობას აწყდებოდა. იგი თითქოს ორ ზღვას შუა უფსკრულზე იდგა და მის ჩასაყლაპად ორივე მხრიდან ზღვის გამძაფრებული ტალღები მისკენ მიისწრაფებოდნენ. დილით ადრე ამდგარმა გიორგიმ პირი დაიბანა პირსანმენდით შეიმშრალა და მერე მასპინძელს გამოსამშვიდობებლად ეახლა, მაგრამ მასპინძლის დაუინებით თხოვნას გიორგი წინ ვერ აღუდგა და ელიამ სანამ არ აზაკუსკა არ გაუშვა. მერე კი თავად მიიყვანა ზარბაზანასთან, გააცნო და უთხრა ეს კაცი, გელეჩას ძმაკაცია, თბილისიდან ჩამოსული მისი კეთილდღეობისათვის ზრუნავს და შენ კარგად იცი გელეჩა მეგობრისთვის რა კაციც არის და მისი მეგობარიც დღეს ჩემი სტუმარია ესე იგი ეს იმაზე მეტი თუ არა, არც ნაკლები გულის კაცია და თუ რაიმე შესაძლებლობა გაგაჩნია უნდა მოეხმარო. გიორგის არ დამშვიდობებია, მხოლოდ უთხრა ისე არ წახვიდე რომ არ მნახო, დანარჩენ ჩემგან დავალებით ეს კაცი მოგხედავს ყურადღებას მოგაგქცევს. დაცილებსას ელიამ კიდევ შეახსენა საქმის ვითარება როგორ იქნება გამაგებინე:

- ახლა მე რა გითხრა გიორგი, თავათ გელეჩამ რაც მითხრა იმაზე მეტს მე ვერ გეტყვი, აქედან ერთი კვირის გასული იყო ის გემი რომელზედაც გელეჩა ბოცმანათ მუშაობდა და თევზის რენვას აწარმოებდნენ იტალიის საზღვაო პორტის მისადგომებთან დასვენების დღეებში ჩვენი გემიდან ექვსი კაცი გადასულან იტალიის ერთერთ პატარა საზღვაო საკურორტო ქალაქში და იქ სანაპირო ბულვარდის ბაღში შესულან პურის საჭმელად და იქვე მაგათი სუფრის მახლობლად მაგიდასთან ჭაბუკ გადაცდენილი ქალი და კაცი ისინიც პურს ჭამდნენ. გიორგი რაღა გესწავლება ქართველი კაცის თავისგამოდება, ჯენტლემენობა, მათთვის გაუგზავნიათ კონიაკი იმათაც რო შეხედეს ამ ჩვენ ქართველებს ეროვნული ეშხით სვავდნენ და თან მღეროდნენ მათაც მხარი აუბეს ცლიდნენ პირამდი კონიაკით გალიცლიცებულ ჭიქებს ორივეს გამოუცლიათ ეს ერთი 600 გრამიანი შუშა კონიაკი და დამთვრალან და ქმარს მერე გახსენებია ძველი ამ ქალის მიერ ჩადენილი ცოდვები და ცოლქმარს მოსვლიათ ჩხუბი არ ვიცი ის წვერიანი დანა თავათ ქმარს ქონდა ჯიბეში თუ სასადილოსი იყო სუფრაზე საიდან გაჩნდა. ქმარმა დაავლო ხელი და უნდა რომ თავის ცოლს დაარტყას, შენიშნა გელეჩამ და უმაღვე იქ გაჩნდა. ქმარს შემართული კლავზე ხელი რომ ვერ უტაცა სახეში

ერთი სილა გაარტყა, ჩემ მტერს მოხვდა გელეჩას მკლავი, ხო იცი რა ღონიერია. გარტყმისთანავე კაცი დავარდა თავის შემართულ დანაზე მკერდით დაეგო დაჭრილი მოათავსეს სავადმყოფოში და ორ დღის შემდეგ გარდაიცვალა.

- საინტერესოა რა ჰქონდა დაზიანებული?

- ფილტვის მხარეს გაუვლია და გულში ორი სანტიმეტრით იყო შესული

- საიდან იყვნენ ჩამოსულები?

- შოტლანდიიდან.

- რა თქვა გელეჩამ, ჩივის ცოლი?

- არ ვიცი, ახლა იმიტომ არის შოტლანდიაში წასული.

- მე მგონი დახვრეტას არ მისცემენ? შეეკითხა გიორგი,

- დახვრეტას არა, მაგრამ ციხეს ვერ გადურჩება. ახლა ჩვენ არ ვიცით იტალიის კანონები რას ითვალისწინებს. დაბრუნდა იქიდან გიორგი და მივიდა ბუფეტში ელიასთან. უამბო ყველაფერი და ისიც უთხრა, რომ ზარბაზანას მხრიდან კმაყოფილი დარჩა ამ ცნობებით. ფული ორმოციათასი მანეთი გადასაცემად ელიას დაუტოვა და თავად თბილისში დაბრუნდა. შინ მივიდა ნახა რომ სახლი დაკეტილია. გახსნა არ უცდია პირდაპირ გაბრუნდა, იფიქრა ცისანა ალბათ თავის მშობლებთან იქნებაო. მივიდა დიდი სიხარულით, მაგრამ არც იქ არ დაუხვდა. სიყვარულის, სიხარული, შეცვალა, ავმა ფიქრებმა.

- დედა ბუსუსი სად არის? მიმართა გიორგიმ სიდედრს.

- შენთან სახლში წამოვიდა, ასე თქვა იქ ვიქნებოო შვილო.

- მე პირველად იქ მივედი და რომ არ დამიხვდა მერე აქ წამოვედი.

- შეიძლება ბაზარში წავიდა სასყიდლებზე. ორი საათით შეყოვნდა და ბუსუსი რომ არ მოვიდა გიორგი მერე წავიდა თავის სახლში, მაგრამ კვლავ დაკეტილი დაუხვდა, წავიდა იქიდან ეკლესიაში და კეთილშობილმა გიორგიმ სანთლები დაანთო და მუხლის მოყრით ეხვეწებოდა ღმერთო მე ჩემი ბუსუსი უცოდველი დამიბრუნეო. დაბრუნდა ისევ სიდედრთან და ორი დღის წინ ბუსუსიმი ნათქვამი საიდუმლოება გაანდო დედამისთან, ამ დროს ავთოც მოვიდა მამა ცისანასი და გიორგიმ მას უთხრა ხუთი საათია აგერველოდები და ბუსუსი არსად არა ჩანსო. მაშინ ორივე დედაც და მამაც წავიდნენ სიძის მითითებულ მეზობელთან. ნახეს რომ ბუსუსი იქ იყო. მაგრამ ცისანამ მშობლებს გიორგისთან დაბრუნებაზე უარი უთხრა მე გიორგი არ მიყვარს მე იმას ხეთა მირჩევნიაო აგერ აქ თავს უკეთესად ვგრძნობ მშობლებმა ცისანა ძლივს თხოვნით შინ წამოიყვანეს, მაგრამ შერიგება რომ არ მოხერხდა სიმამრმა სიძეს უთხრა შვილო გოგო მე პატიოსანი ჩაგაბარე და შენ ვერ მოუარეო აგერ ცალკე ოთახში შედით და ილაპარაკეთ იქნებ შერიგდეთ და თუ ვერ შერიგდით მე კაცი ვარ და ქვეყანაზე თავლაფ დასხმული არ გავივლი ან

ჩემი ხელით სული უნდა ამოვხადო ან არა და აქ ჩემ ეზო-ყურფში ველარ გაივლის დედამისი ზის გამოკეტილ ოთახში და ტირილით თავს იკლავს. გიორგი დაბრუნდა თავის გამოკეტილ სახლში გახსნა კარები შევიდა მაგიდაზე ნახა ბუსუსის მიერ დატოვილი წერილი. აილო და კითხულობს შვიდობით გიორგი მე შენ მიყვარდი და მიყვარხარ კვლავაც ძალიან იმიტომ რომ კარგი კაცი ხარ, იმიტომ რომ თანამედროვე ცივილიზირებული წუთისოფელში ღმერთის მიერ რაც არის ადამიანური სიცოცხლეში, ცხოვრებაში, ეს ყველაფერი შენშია. კარგი ხარ მეძნელება შენი დატოვება, მაგრამ თურმე კარგებს ამ ქვეყნად მტერი ბევრი ჰყოლია, მეცოდები, მაგრამ რას იზამ ბედს უნდა დამორჩილდე. შენ შეიძლება მაპატიო კიდევ ეს ერთი შეცდომა, მაგრამ მე არ მძალუძ წმინდაზე წმინდანს მე პირშავმა თვალელებში გიცქირო. ჩემი ბრალია მე მივენდე სხვას. მაგრამ იმ სხვამ მე არ დამინდო და რაკი შეეცდი და ეშმაკი შევისვი მხრებზე სიცოცხლის მთელი გზა ასე უნდა ვატარო. მშვიდობით, მაპატიე, რომ ბედნიერება მწუხარებით შეგიცვალე. ერთს კი გეტყვი კარგი იქნებოდა მეც თან წაგეყვანე. არ იფიქრო რომ თავიდან ცოდვას ვიხსნიდე არა, მაგრამ ამ საბედისწერო თამაშს ავცდებოდი. გიორგიმ დაასრულა წერილის წაკითხვა დაჯდა და ქალივით ცხარე ცრემლით ტირილი დაიწყო. ამ დროს კარების ზარი ანკრიალდა ადგა გიორგიმ ცრემლები მოიწმინდა და კარები მერე გახსნა ფოსტალიონმა ტელეგრამა მოუტანა, გოგა იტყობინება ტელეგრამას წინასწარ გიგზავნი რომ მოემზადეთ და მოსანვევის მიღებისთანავე შენ და შენი მეუღლე სასწრაფოდ ჩამოხვიდეთ ისრაელში. ჩვენ დაგვხვდებით ტელავის ჰაეროვანხალზე მოსანვევის გამოგზავნის მესამე დღეს. გიორგის ჯერ ისედაც გაბზარული გულს ტელეგრამის მიღების გამო ბზარები უფრო მოემატა რადგან ძმად შეზრდილი გოგა ჩასვლას მეუღლეთი ითხოვს. დიდი ყოყმანის შემდეგ ნავიდა სამსახურში განცხადება დაწერა და შვებულება აილო გიორგიმ ვიზის მიღებისთანავე მეუღლით შერცხვენილი ისრაელში ცალად გაფრინდა. მეორე დღეს დილით გოგა და გიორგი თოთხმეტ დღიანი საგზურით ტელავივიდან ნიუორკს გაფრინდნენ. ერთ დღეს სამსახურიდან ნაადრევათ დაბრუნებულმა გაბომ და მალქამ ერთად ისადილეს და დანაყრებულნი ისვენებდნენ თავიანთ საძინებელ ოთახში მალქამ წამოიწყო.

- საწყალი ჩვენი გაზდილი შვილობილი გიორგი როგორ დაგვეჩაგრა ბედი არ წყალობს თუ რაშია საქმე გაბომ იქნებ შენ ახსნა.
- რა უნდა ვთქვა მალქა, ღმერთია მოწამე, რომ ჩვენი გიორგი საკუთარი შვილისგან არ გაგვინსხვავებია.
- კიი, მართალია არ გაგვისხვავებია, მაგრამ მე აზრი დამებადა ბიჭი ხომ არ ტყუის?
- რას ამბობ ქალო. გაბომ ცოტა ხმამალლა უთხრა.

– აბა რომ ორიდან არც ერთი არ დაფეხმძიმდა?

– კიდევ შენსას იმეორებ, ქალი არა ხარ? ეგ ამბავი ჩემზე უკეთესად შენ უნდა იცოდე, რომ ზოგი ქალი გვიან ფეხმძიმდება. რა თქმა უნდა ბიჭზეც არი, მაგრამ ქალის ჯამთელობაზე დიდათ არის დამოკიდებული.

– რა ვიცი დაგვეჩაგრა კი და ღმერთო ნუ შეგვცოდავ კეთილად შეარგე ჩვენი ამბავი. ისე ცოტა ამაყი კი არის.

– მალქა მაგაში გეთანხმები ქართველია და ამაყი უნდა იყოს, მაგათი გენი ასეთია, მაგრამ ამ სიამაყესთან ერთად გიორგის უდიდესი კეთილშობილებაც რომ დაზღვეს, ნამეტანავად ქალების მიმართ, რაინდია, ჯენტლემენია. მხოლოდ კარგი გაგებით.

– მე მინდა რომ, ჩემი ამბავი სრულყოფილად დაფასდეს და როგორც ჩემი გოგასგან ველოდები, ისე გიორგის შვილიც გაგორებული იყოს ჩემ კალათაში. გაბო შენგან მსმენია, გაბოს ბიჭი რო შეეძინა რაფიელმა მთელი თავისი ამხანაგებით ხუთი დღე გვაქეიფაო.

– არა. მე მითხრა ბედი არა მაქვს და ქალების ცოდვას აღარ დავიდებო. გაბო შენ განმიმარტე რას ნიშნავს ეს.

– რო ჩამოვლენ ამ საკითხზე ჩემ ბიჭსა ვკითხამ და გიორგისაც მოველაპარაკები.

– გოგა და გიორგი ამერიკიდან რომ დაბრუნდნენ ტელავისის ჰაერო ვაგზალზე გაბო მანქანით დახვდათ და ორივე სახლში რომ მიიყვანა უმაღლე სუფრა გააწყვეს და უნდა ითქვას, რომ ეს საგანგებო პურის ჭამა იყო. მალქა და გაბო ცალცალკე ეკითხებოდნენ, თუ მათზე მოგზაურობამ რა შთაბეჭდილება დატოვა. გიორგიმ თქვა, როგორც ასეთი მოგზაურობა კარგია, მონონებაზე თუ მკითხავთ, ცხოვრების დონე მაღალია, ნაგებობები გრანდიოზულია, მაგრამ შიგ ცივი და მიუკარებელი გულებია, უნდა ითქვას, რომ სადაც ეროვნული სული არ ტრიალებს ცივი ქალებია, ამათგან საქართველო სულ სხვა არის, ერთი სიტყვით, რაც არის, მე ჩემი საქართველო ყველას მიჩვენია.

– მართალი ხარ გიორგი. ქართველი კაცი ხარ და გულიც ქართული გაქვს. მამისგან სიამაყე მოგდგავს, მაგრამ შენი გულკეთილობას ვერ დარჩდილავს.

– ეს არ არის გასაკვირი გაბო ძია, შვილი ან დედას უნდა გავდეს ან მამას და ჩემი ბედის უკუღმართობა ვის დავაბრალო. ცოლი ვერ დავიმკვიდრე, სამშობლოს ჩემი გვარის შვილები რომ არ დავუტოვო. სამშობლოს ჭირში და ლხინში მხარში რომ არ ამოსდგომოდნენ დღეს საქართველო არ იქნებოდა.

– შენ ძმაო რა გულ გატეხილი ლაპარაკობ ოთხმოცი წლისა ხომ არა ხარ? გოგამ წყრომით მიაძახა.

– გიორგი, გოგა სწორეს გეუბნება, წინ გასაცლელი მთელი სიცოცხლე გაქვს და შენი სიცოცხლე კიდევ სიყვარულმა უნდა დაატკბოს.

– მართალი ხარ ზილფა, მაგრამ ღმერთი რომ არ მწყალობს? უარყოფითი პასუხი
 – შენი მოქმედებით ღმერთს ისე უნდა დაუყენო საქმე რომ შენ-
 სკენ პირი იბრუნოს.

– ესე რომ ისევ მე გამოვედი მტყუანი ხო.

– მაშ ღმერთს ხომ არ გავამტყუნებთ.

– ისრაელიდან დაბრუნებული გიორგი, თუმცა შვებულებამი იყო
 მაგრამ მაინც გაისეირნა სამსახურისკენ. შევიდა წარმოების დირექ-
 ტორთან, მოიკითხა უამბო ზოგირამ შთაბეჭდილება ამერიკაში მოგ-
 ზაურობაზე, შემდეგ დირექტორმა უთხრა.

– გიორგი, ბანკის მართველის თანამდებობის კანდიდატურაზე
 კონკურსია გამოცხადებული დრო კი კონკურსამდე თვენახევარია
 დარჩენილი. შენ რო შეიტანო საბუთები და სცადო იქნება გაგიმართ-
 ლოს. გიორგიმ უიმედოთ ჩაიღიმილა და მერე გასცა პასუხი.

– მე მაგის ბედი ვინ მომცა? სად მაქვს მე მაგთვენი გამოც-
 დილება.

– რაც მთავარია უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაკულტეტი წარ-
 ჩინებით გაქვს დამთავრებული და ეს კი დიდრამეს ნიშნავს.

– არა, მე მაგის ბედი არ მაქვს.

– მე გითხარი და შენ თუ ბედსა ცდი კარგი იქნება შეიძლება
 გაგიმართლოს ხო იცი ნათქვამია “ცდა ბედის მონახვერიაო”. თუ
 გაგიმართლა დაგამალარიჩებთ და თუ არ გაგიმართლა, საყვედურს
 მაინც არავინ გეტყვის. ისრაელიდან დაბრუნებული გიორგი მეორე
 დღეს ეკლესიაში შევიდა სანთლები დაანთო და ლოცვა აღავლინა.
 სამშობლოს ღვთაებრივი ერთ მთელი სასულიერო სახარება სულ
 აამღერა და ბედი კი არა. ლამის ხვეწნა მუდარით ღმერთი ძირს
 ჩამოიღო, ლოცვის შემდეგ მამაოს მიუტრიალდა, ხელის ზურგზე აკ-
 ოცა და მერე ხალხს დაუნყო თვალიერება. ეკლესია მრევლით სავსე
 იყო და მათშორის უმეტესი ახალგაზრდობა. კანდეღს, სანთელზე
 სანთელი ემატებოდა და ქრისტეს საკურთხეველთან კი ქალთა ან-
 გელოზებს, ანგელოზები ენაცვლებოდნენ. გიორგის მინავლული
 გული მათმა სილამაზემ კვლავ აანთო და ვნებებმა ქალთან აღერსი
 მოაწყურა. შემოსასვლელ კარებში შენიშნა ბუსუსი და ხეთა ქმარი
 მისი და მული ღონდა. ბუსუსი ახალ კაბაში გამოწყობილს, ყელზე
 ძვირფასი მძივი რამდენიმე სექციათ შემოხვეული მკლავზე უძვირ-
 ფასესი ბრასლენტი და საათი ეკეთა. სახით თუ ტან-ფეხით შემკო-
 ბილ ანგელოზს გავდა ღონდა ცისანაზე უფრო მდიდრული მეტი მშ-
 ვენიერებით გამოირჩეოდა გიორგიმ თვალი შეავლო ხეთას და მერე
 გულამღვრეული გარეთ გავიდა გიორგის მღიმარე სახე შესამჩნევად
 მოემრუშა. ეს ამბავი ცნობის მოყვარე ეკლესიის მსახურ ქალსაც არ
 გამოეპარა გიორგის მიუახლოვდა და უთხრა.

– მეცოდები შვილო, ძალიან მეცოდები. მაგ უნამუსომ ცოლი

როგორ წაგართვა, ან გოგოს თვალები არ ჰქონდა? როგორ გაგცვა-
ლა დედა-შვილობას გეფიცები გულახდილათ მითხარ ხელი ხომ არ
დააკელი, ისე კი უნდა გითხრა ეგ მამაძალი როგორი თვალიანია.

- არა დეიდა, ჩემი მომდურავი არასოდეს ყოფილა. მაგრამ ენით
არის გადარეული, ღმერთმა ბედნიერად ამყოფოს.

- ვახ შვილო, რა კეთილი ხარ, როგორ გაგამწარა და მაინც ბედ-
ნიერებას უსურვებ.

- მაშ რა ვქნა დეიდა უბედური ჩემი თავიც მეყოფა და არ ჯობია,
რომ ჩემ გულს სადარდებლათ სხვისი უბედურებაც არ დაემატოს

- ფუჰ შევარცხინე მაგისი ქალობა. რა კარგი ბიჭი ყოფილხარ.
სხვა ასე არ იმსჯელებს, არაუშავრა გული არ გაიტეხო შვილო გოგო
გიშოვო ისეთი, რომ, შენ თავს დანატროდე, გიორგიმ ჩაიღიმილა.

- აბა შენ იცი ღმერთმა არ მომიშალოს დეიდა შენი იმედი.

- გიორგი სოფლელი გოგო რო იყოს რას იტყვი?

- წყალნაღებული ნუ იქნება დეიდა და დანარჩენი მე ვიცი.

- ხვალ მნახე შვილო!

- აქ შევხვდეთ დეიდა.

- სანამდის პირში სული გვიდგას დროს უნდა მიეყვით,
სიცოცხლე გვაქვს და წუთისოფელს ვერ გავექცევით,
ქართვლები ვართ სამშობლოში სულ ერთად ვიყვნეთ
ცოდვას ნუ ვიზავთ, ყველას შემხედვარე ზევით ღმერთია.

- მოიცა შვილო, ერთი კიდევ უნდა გითხრა, შენ რო ცოლი
წაგართვა იმისი და რომ შენ შეირთო.

- არა დეიდა, არ მინდა, ჯერ ერთი რო არ წამომყვება და მეო-
რეც ის რომ ლხინი იქნება თუ ჭირი სუფრა გაშლილი ერთად ხო
გვექნება პურის ჭამა, მერე მე შერცხვენილი იმათთან დავვჯდე?

- შენ კი არა იმათ უნდა რცხვენოდეთ.

- მე ჩემი აზროვნება ასე მკარნახობს. იმათ რაც უნდათ ის ქნან.

- კარგი შვილო, კარგი ნუ გამიბრაზდები. მე ისე გითხარი კარგი
გოგოა-მეთქი.

- კარგი გოგო რო არის დიდი ხანია ვიცი, ადრე უფრო კარგი იყო
სანამ აწ უსინდისობას ჩაიდენდნენ. გიორგიმ თქვა და დასცილდა
დედაბერს. წავიდა თავისი გაციებულ ბინაში. ტახტზე მწოლიარე
გიორგი სიავის ფიქრებში გაეხვია. დიდხან დუმდა, აგონდებოდა სი-
ყვარულით განვლილი ბედნიერი დღეები. იმ დღისით მზისით როცა
რომ ცა დედამინაზე ყოველივე სულიერისთვის სიკეთეს აფრქვევს.
რა თქმ, უნდა გიორგისთვის უსიხარულოა დღეც და ღამეც. მისთ-
ვის უფრო უძილო-სევდიანი იქნება. ზოგი მის ადგილზე ცოლის
წართმევას არაფრად მიიჩნევდა, ზოგიც შეიძლება ბოროტების კარ-
ზე იარაღით მისულიყო და საქმე მკვლელობამდინ მიეყვანა. ამას კი
გიორგი არ იზამს, არ იზამს იმიტომ რომ შეგნებულა. კარგიც იცის

და ავიც. დროს შერჩევა უნდა.

- გათენდა ღამე დამნუხრებული, სევდიანი, ფიქრით სავსე. შედარებით სხვა განვლილი ღამეებთან. მზემ დილიდანვე მაქსიმუმი ძალა გამოავლინა. გიორგი იმ ბრწყინვალე დღით მოხიბლულია სამსახურიდან რომ დაბრუნდა გაიფიქრა, ასე ნაადრევად შინ მისულმა მარტოობით რა უნდა გავაკეთო, სჯობია ეკლესიაში შევიდე სანთელი დავანთო ასე დროსაც მოვკლამ და გულსაც გადავაცოლებ. და რაც მთავარია ღმერთიც მადლობელი დამრჩება გიორგი გზად მიმავალი გოგოებს წამოენია და გაბედულად გადაულაპარაკა.

- ქალიშვილებო თქვენ ეკლესიაში მობრძანდებით?

- დიას იქ მოვბრძანდებით - შეათვალღერა გიორგიმ, თუმცა ორივე ერთიმეორეზე უკეთესნი იყვნენ, შეხედულებით რომელიც უფრო თვალში მოსახვედრი იყო გიორგის უფრო მისკენ ჰქონდა გულისყური მიპყრობილი.

- თქვენ ალბათ სანთლებს დაანთებთ და ღმერთს უნდა შესთხოვოთ რომ კარგი ბედი შეგახვედროთ ხომ?

- არა ჩვენ უშუალოდ ღმერთის წინაშე მოვალენი ვართ, შევიართოთ სურვილისამებრ სანთელები დაუნთოთ და ვილოცოთ. ჩვენი კეთილდღეობისათვის.

- ესე იგი ღმერთიდან შველას ითხოვთ?

- რა თქმა უნდა. მისგან კეთილ მონყალებას მოველით, მეორემ დაამატა.

- თქვენ ღმერთთან ბედის მაძიებლათ ხომ არ მიბძანდებით? აბა-როტი გაუკეთა პირველმა.

- გაჩერდი გოგო, ამას ახლა ორი შვილი ეყოლება. გიორგის ეს სიტყვები გულში მახვილათ მოხვდა. თუმცა მათ შესამჩნევად არაფერი გამოუმჟღავნებია. ასეთი საუბრით მივიდნენ ეკლესიაში და ღია კარებში ლოცვით შევიდნენ. გიორგიმ სანთლების დანთება დაიწყო გვერდიდან ნაცნობი დედაკაცის ხმა შემოესმა. მიიხედა და თვალწინ გაუჩინარდა ეკლესიის მსახური შუამავალი.

- შვილო გიორგი, აგერ კედლისმხარეზე გოგო რო დგას. ის არის შენ რო გითხარი შეათვალღერე. მე მგონი ვერ დაინუნებ, მე შეგნიშნეთ მგონი იმათთან ერთად მოხვედით, იქნებ გაიცანი კიდეც.

- არა დეიდა სახელი არ ვიცი, როგორც უცნობებს ისე გვქონდა საუბარი.

- თვალათ რომელი მოგეწონა?

- ორივე კარგები არიან მაგრამ უფრო შენი შერჩეული სჯობია დეიდა,

- ხო შვილო, მე მშობლებს ველაპარაკე.

- დეიდა, გონი ისე შემაქე მაგის მშობლებს რომ არ დავენახო იქნება ის აჯობებს.

- არა შვილო გიორგი, შეგაქე რა თქმა უნდა, გარეგნულად თავად დაგინახეს. მაგრამ ასე უცებ შენი შინაგანი ბუნებას როგორ გაიგებენ. რა სულის პატრონი ხარ გულახდილათ უნდა გითხრა დღეისთვის დავპირდი ბიჭს მოგიყვან და მოვალთქო. მშობლებმა ასე თქვეს შვილო მთავარია ბიჭი მოგვენონოს დანარჩენში გეთანხმებო. მე მგონი თანხმობა უნდა მოხდეს თუ ისევ ბედმა არ გიმუხთლა.

- ახლა რომ მზად არა ვარ დეიდა?

- ხელს რა გიშლის შვილო?

- ხო უნდა მოვემზადო. რომ მეც იმათი თვალში სათვალთვალო ვიყო. ხომ იცი ისედაც ბედი არ მწყალობს.

- არა შვილო, ღმერთს ნუ აწყენინებ, მთავარია შენ უფალთან მართალი იყო. ის მოწყალებას არ დაგიკარგავს, ბედს რაც შეეხება იგი შენ უნდა გამოძებნო. ღმერთმა სული იმიტომ ჩაგიდგა, რომ სულს სული უნდა მიუმატო. საიქიოში რომ წახვალ, იქ ღმერთის წინაშე სიკეთითა და სიმართლით უნდა წარსდგე. მე კი ყველაფერს ვიღონებ, რომ შენი უიმედობის გზაზე დამდგარის გული შემოვაბრუნო და კეთილი გზაზე დავაყენო. შვილო მე გირჩევ კარგი გოგოა და დავეშუროთ. დღეს თუ არა ხვალ შეიძლება გვიანი იყოს. კარგს რამდენადაც მოყვარე ჰყავს, მტერიც მეტი ჰყავს.

- კარგი დეიდა თანახმა ვარ წავიდეთ. ამ დროს მზე დიდი დღის გასაველელი გზის უმაღლეს წერტილზე იყო და წუთისოფლის ყველა კუნჭულს ნათლათ ხედავდა. ზარები რეკავდნენ ერთი-მეორეს შენაცვლებით ეკლესიისკენ ხალხს მოუხმობდნენ და ხალხიც შეუყოვნებლივ მიიქპაროდა. რათა ანთებულ სანთელზე ლოცვა-კურთხევით ღმერთის წინაშე სიმართლე და ბედნიერება მოეპოვებინათ. ეკლესია სავსე იყო მრევლით და იქ ერთ მხარეზე საეკლესიო ანსამბლი საგალობელ სიმღერებს ასრულებდნენ ღვდელი მამაო, შუაზე ჩამდგარი ხალხს რიგ-რიგობით აზიარებდა.

- ჩემო მძახალო აგერ ბიჭი მოგიყვანეთ თქვენ რომ ასე დიდათ იყავით სასიძოს ნახვით დაინტერესებული, გულით მდიდარი ბიჭია. შესახედათ მშვენიერი, კოჭლი არ არის და არც ბრუცნიანი. ორივე ერთი მეორეს შესაფერისები არიან და ღმერთმა ბედნიერათ ამყოფოთ, სიკეთით გაველოთ წუთისოფელის ცხოვრების ვრცელი გზა და ღვთისმშობელმა მიაგებოთ წყვილ-წყვილი შვილნი, საქართველოს საკეთილდღეოდ, ქალნი ლამაზნი, თამარისეულნი ვაჟნი ლომგულნი დავითისანი, ღმერთი იყოს მათი მფარველი, ამინ. დეიდამ პირჯვარი დაიწერა და თქვა თუ ნებას დამრთავთ გიორგის და მარიამს ორივეს ჩემი ლოცვა-კურთხევით ვაზიარებ. ქალიშვილის მშობლებმა ცივი უარით გამოხატეს თავიანთი შთაბეჭდილება.

- არა გენაცვალე, გოგოს ჯერ არ გავათხოვებთ

- რატომ ამბობთ უარს, ბიჭი არ მოგენონათ?

– არა ბიჭს არ ვინუნებთ.

– მაშ რა არის მიზეზი, ჩვენ ხომ შევთანხმდით. თუ ბიჭი მოგეწონებოდათ თქვენს ქალიშვილს მაშინ მიათხოვებდით.

– კი გვინდოდა გოგოს გათხოვება, მაგრამ გადავიფიქრეთ აღარ ვათხოვებთ.

– რატომ გადაიფიქრეთ, მიზეზი რა არის? ახლა ქალიშვილის მამამ დაიწყო.

– მიზეზი ის არის, რომ ბავშვს სწავლის გაგრძელება უნდა. გიორგი ადგა და თქვა

– ესე იგი თქვენ ამბობთ რომ თქვენ ქალიშვილს არ გაათხოვებთ

– ამ უამად არა და მერე სხვა მთხოვნელი თუ გამოჩნდება გაათხოვებთ

– მაშ რას ვიზამთ,

– დეიდა წავიდეთ,

– მოიცა შვილო ნუ ჩქარობ. გიორგი თუ გასვლა გინდა გადი გარეთ იქ მომიცადე. ქალბატონო მარგალიტა გიორგისთან რატომ გამანბილეთ, ძლივს დავითანხმე და წამოვიყვანე. ადრე რო ვილაპარაკეთ დიდად აღფრთოვანებული იყავით, ახლა რა მოგივიდათ, რა დაგემართათ? ბიჭი თუ არ მოგეწონა ის ხო გარეთ გავიდა, აქ არ არის და მიზეზი მე მითხარით. რატომ არ გინდათ რო გაათხოვოთ თუ ისეთი მიზეზი აქვს რომ არ შეიძლება მაგის გათხოვება მასეთი გოგო არც ჩვენ გვინდა.

– არა მძახალო მიზეზი რაც გითხარით ის არის,

– თუ მაგის მეტი მიზეზი არ არის გოგო რომ დავითანხმოთ?

– ხნიერი ქალი ბრძანდებით და უკადრისი სიტყვა როგორ გაკადროთ, ხომ გითხარით რომ გოგოს ჯერ არ გავათხოვებთ-მეთქი. გულმოსულმა დეიდამ დამშვიდობების მაგიერ ერთი კი უთხრა. თქვენი სიმართლით ბრძანდებოდეთო და გამოვიდა კარში.

– შვილო გიორგი, გული ნუ მოგივა, მე მაგათთან მართალი ვარ. არ უნდათ რომ შვილი გააბედნიერონ დაცინვისა და მხრების მერყეობით თქვა მაგათ გონიათ ხვალ და ზეგ სხვებიც მიუვლენ გოგოს სათხოვნელად.

– ასე რატომ ამბობ დეიდა, კარგი გოგოა და მთხოვნელი არ დაელევა.

– არა შვილო, აჯამები არიან, მაგათ არ იციან. რომ ერთ ბიჭზე შვიდი გოგო მოდის და ახლა მგონი კიდევ უფრო საქართველოში მეტი გოგო იბადება. გიორგიმ და მოხუცმა დეიდამ ჩამოათავეს კიბე და გზაზე გამოვიდნენ და წინ შეეხეჩათ სახში მარტოდ მიმავალი ის გოგო, რომლის სათხოვნელათაც შინ მისულნი იყვნენ. მოხუცებული დეიდა მიეგება და შეეკითხა.

– ეკლესიიდან ახლა მოდიხარ შვილო?

- ხოო დეიდა, თქვა და ბავშმა ჩაიცინა, მის გაღიმებით გიორგიმაც გაიღიმა, მოხიბლა ქალიშვილმა სახეზე შეხამებულმა ღიმილმა და ღიმილით ქალმონატრებულ გიორგის გული გაუცოცხლდა. ხანში შესულმა დეიდამ გოგო დაიმარტოხელავა და მოურიდებლად შეეკითხა.

- შვილო ერთი კარგი საქმრო რომ აგიჩინო ხომ გათხოვდები?

- დეიდა მაგას კითხვა უნდა ქალი გათხოვებისაა და ბიჭი დაქორწინებისა. ღმერთმა დაიფაროს ერთიც და მეორეც უძიროდ უოჯახოდ დაბერებიდან. თუ ჩემი ბედნიერება გინდა დეიდა მითხარი შენი შვილია თუ სხვა ვინმე გადამთიელი.

- არა შვილო აქ თბილისში ცხოვრობს. თუ თანახმა იქნები ახლავე გაგაცნობ შვილო გიორგი მოდი გაიცანი, ეს ქალიშვილი და დანარჩენი იცით თუ გააღვივებთ სიყვარულს ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ. მე კი ჩემი გზით წავალ. შვილო. გიორგიმ გოგო შეათვარიელა. იცნო და ჩაიცინვით უთხრა.

- ჩვენ ხომ ერთად შევხვდით თუ გახსოვს წინა პარასკეებს ეკლესიაში რომ მივდიოდით.

- კვი მართალი ბრძანდებით.

- მერე ვერ თქვით მაშინვე, რომ დასაქორწინებელი იყავ.

- რა მოხდა მარიამ ექვსი დღით დავაგვიანეთ. არაფერია მაგას ღმერთი გვაპატიებს და თუ ნებას დამრთავ მაშინდელ სათქმელს ახლა გეტყვი.

- რა გაქვს გიორგი სათქმელი? ასე რომ ჩქარობ? შენი სალაპარაკო თემა რა არის?

- თუ მიიღებ ამ მოწოდებას ჩემი თემაა სიყვარული.

- გიორგი როგორ არ მივიღებ თქვა და ჩაიხიოხითა ჩვენ ხომ სიყვარულისთვის ვართ დაბადებულნი. გიორგის მოეწონა მისი თამამი საუბარი, მაგრამ ამდენი უბედობით დარჩენილი ეჭვი გულში მაინც ჰქონდა მარტოთ დარჩენილი მარიამის, ანგელოზივით ლამაზი გოგოა გაშლილი სურნელოვანი ვარდივით და ყოველივე მისი მღიმარე ბაგიდან ამოვარდნილი სიტყვები გიორგის გულში სამეფლისო ვარდის ფოთლებივით ცვიოდა. ჭირ-ვარამით ჩაკლულ გიორგის გული გამოაცოცხლა, მარიამის ეშხმა, სინაზემ, მისმა სითამამემ, მისმა სიტყვა-პასუხმა გიორგი მოხიბლა და უმაღვე სიყვარულის ახსნა დამტკიცებაზე გადავიდა.

- გეხვენები მარიამ ცოლობაზე უარს ნუ მეტყვი. მხოლოდ სიყვარულზე თანხმობა გადაარჩენს სიკვდილის გზაზე დამდგარ ჩემ გულს.

- მაიცა. ბიჭო გიორგი ჯერ შენ კარგად არ მიცნობ და როგორ უცებ აფეთქდი?

- გიცნობ მარიამ, გიცნობ გულწრფელი სიყვარულისთვის გოგოს გასაცნობად ერთი საათი დროც საკმარისია, თუ სასიძო საზრიანია

წუთისოფელში ჩვენი ტკბილი ცხოვრებით ვივლით წმინდა სიცოცხლის გრძელი შარაზე ერთი დღის გაცნობა ვფიქრობ მოჭარბებულიც არის, ისეთი ხალხის გულისთვის, როგორიც ჩვენ ორივეს გვაქვს.

– არა, გიორგი მშობლების გარეშე ვერ დაგაიმედებ.

– მაშინ მომკალი და ეგ არი. მარიამმა გაიღიმა და კვლავ სიცილით უპასუხა.

– არა გიორგი ეშმაკს მხარზე ვერ შევისვავე. ბოლოს გიორგის ტკბილმა ენამ მარიამი მაინც დაითანხმა, თითქოს და ჯადოს დამთგუნავი ავგაროზი ბროლის ყელზე ჩამოჰკიდა და გული მისი ისე დაიმორჩილა ბოლოს გიორგიმ თავისი ფილოსოფიაც წამოიწყო.

– წუთისოფელი რო სიყვარულისაა ეს ვიცი, შეხვედრისთანავე თქვენც დამიმონმეთ. მაღლიანი დედამინასთან, რომ ადამიანები საერთო სიყვარულით არიან დაკავშირებულნი ესეც ვიცი, თვით ბუნება რომელიც სიცოცხლეს ესწრაფვის და მინასთან არის დაკავშირებული ესეც ცნობილია. გამოდის რომ დედამინა ყოველივე სიცოცხლის არსებითი მკვებავია, ეს ყველაფერი კი ღმერთის გამგებლობაშია, ყოველივე მისი ძალითაა წუთისოფელი გარემოსილი. ადამიანი ტკბება, ფასდება შრომითა და გარჯით, მისი სული იკვებება ცისა და დედამინის ხელთ-შეუქმნელი ილუზიებით. მშვენიერებით ზოგჯერ ცა იშვიათი ფერებს გვიჩვენებს და სხვადასხვა დროს გულის მომაჯადოებელ საოცრებას ქმნის, რანაირი მხატვარიც გინდა იყოს ბუნებასთან ყველა უძღურია, ღამე რომელიც ადამიანის მოსასვენებლად არის მიჩნეული. მთვარისა თუ ვარსკვლავებით ისეა განათებული დედამინის ზედაპირი რომ მისი მყუდროება ბევრი რამის მთქმელია, ადამიანის გონება თუ ჩასწვდება და ღრმად შეიჭრება მის საიდუმლოებაში. აღიქვამს მის მშვენიერებას გულს ჩაანებებს და მერე მიხვდება მის სათქმელს, ბუნება მთელი გულია დედამინისა სიცოცხლის გამგრძელებელი სულიერად დამანყნარებელი.

– ნათქვამია “რაც მტრობას დაუნგრევია სიყვარულს უშენებიაო” ამ იდიით უცხოვრია ჩვენს წინაპრებს და ჩვენც იმათ ნაკვალევს უნდა მივყვეთ. ეს ცხადია რომ წუთისოფელში სიკეთე იმარჯვებს ბოროტებაზე და სიყვარული ჩაგრავს სიძულვილს. ბუნების მოვლენით, თუ ადამთა ხელით დანგრევა დანვა ანიოკება, გადათელვა, ეს ყველაფერი სიყვარულის უკუპირებულია. მაგრამ ორივე ბოროტება და სიყვარული წუთისოფელში ერთი-მეორის შესაფასებლად საჭიროა. ადამიანი ბუნების ნაღვანს ნაკლები ყურადღებას აქცევს, კარგათ არ ცნობს ბუნების ღირსებას. თუმცა წუთისოფელში მოქმედი ბოროტი სულები არ დაილევა. ადამთა ხელით ნამოქმედარს ისე ანგრევენ დაუშვათ ქალაქებს. სოფლებს ისე შეუბრალებლად რომ ერთ თვალს არ დაახამხამებენ და ვერ მიმხვდარან ჩემო ანგელოზო რომ სიყვარულს სილამაზეს მოვლა და გაფრთხილება უნდა. არ ვიც-

ით როდის დაუბრუნდება ხალხი სამართლიანობას, რომ მიცემულ ფიცი ფიცად არ რჩებოდეს და არ ტყდებოდეს. ხალხს რწმენა-იმედი მოუშალეს და დაუსრულებელი სიცრუით გააველურეს. დღევანდელი ვითარება მგონი თანდათანობით ფერს იცვლის და თუ ქართულმა მშემ თავისი ამომავალი წერტილი იპოვა და საქართველოს ხვალინდელ იმედებს მშემ წითელი სხივები მოჰფინა. მაშინ სამშობლოს წარმართველი ძალა ილიას გზით ივლის და სანთელ-საკმელით ხალხს სანუკვარ მიზნისკენ უფალიც გაუძღვება. დაამთავრა გიორგიმ თავისი გამოსვლა მარიამმა ჩაიცინა და ირონიით უპასუხა

- ეგ ჩვენ არ გვეხება

- არა, მარიამ სამშობლო ჩვენი გულის ტკივილიც არის, ჩვენ მას უნდა ვუთანაგრძნოთ, რომ მან მოგვცეს შვება გულისა.

- ახლა ნავალ გიორგი დაგვიანდა ვიცი დედა და მამა ამ დაგვიანებას არ მაპატიებენ, კარგი, მაგრამ გიორგი თქვენ რომ ახლა სიკეთეზე ბოროტებაზე სიმართლეზე თუ სიცრუეზე ამხელა ფილოსოფია წამიკითხე ამას რომ არ გადაუხვიო და მეც გულუბრყვილობა გამოვიჩინო და მშობლების შეკითხვაზე ვუპასუხო გიორგისთან ერთად ვიყავი-მეთქი მაშინ რა მომელის?

- მარიამ, ჩვენი ჯვარის დანერაზე შენი მშობლები თანახმანი იქნებიან?

- რაც მთავარია ჩვენ ხომ თანახმანი ვართ ურთიერთ სიყვარულზე.

- დაუშვათ მარიამ შენი მშობლები არ არიან ჩვენი ქორწინების თანახმანი?

- ეგ შენი საქმე არ არის გიორგი. მაგას მე უნდა ვდარდობდე.

- მარიამ დედას გაუმხილე ჩვენი ურთიერთ სიყვარულის ამბავი და იქნება დაითანხმო დედაშვილობაში ასეთი რამე ხდება, მერე დედაშენი მამაშენს გადაიბირებს და აენყობა ჩვენი ამბავი. ამ იმედით დასცილდნენ ერთი მეორეს გიორგი და მარიამი. შინ დაბრუნებულმა გიორგიმ გახსნა საფოსტო ყუთი ამოიღო წერილი და კითხულობს.

- ბატონო გიორგი, მიიღე ჩემი გულწრფელი სალამი. როგორ ბრძანდებით სიკეთე და სიყვარული, ბედნიერება არ მოაკლოს შენს ოჯახს. ბატონი გელეჩა სირიაში გაასამართლეს მიუსაჯეს ათი წელი. ეს ცნობები ბიძამისის მხრიდან გავიგე. მშვიდობით, გიორგი კარგად იყავ და თუ შენ გელეჩას სანახავად წასვლას მოისურვებ შემოიარე ჩემთან, მნახე აუცილებლად, შენი პატივმცემელი ელია.

- წელიწადის დღეები გარბიან და წუთისოფელი ადგილზე რჩება, იგი სტუმრად მოსულსაც ითვლის და წამსვლელსაც, ოცდარვა აგვისტოა დღე მიძინებისა ყოვლად წმინდა ღვთიშობლისა და ეკლესიაში მიმავალი თუ მომავალი მრევლს ფეხს ვერ აუქცევდი მათ შორის გამონაკლისი არც გიორგი იყო. იგი მხიარულად შევიდა ეკლესიაში აღავლინა თავისი პირადი ბედნიერებისთვის ლოცვანი,

დეიდას გიორგი შეუმჩნეველი არ გამოჩნა, ცნობისმოყვარე ქალმა ყველა საქმე გადადო და გიორგისთან მივიდა.

– შვილო გიორგი, როგორ მოშველდი იმ გოგოსთან? მისი მშობლები ტყუილში როგორ ხელათ დავიჭირეთ ის გოგოც რა ბედზე შეგვიხვდა. რომ ამბობენ გოგოს გათხოვება არ უნდაო სწავლა უნდა გააგრძელოსო. მაგისი სწავლა გათხოვებაა. შვილების გამოზრდა, თუ ჩაიხედე მისი გულში როგორ მოგეწონა?

– კარგი გოგოა, მაგრამ თამამია.

– ალალი გოგოა წმინდა სულის ქალიშვილი და სითამამეს ის აძლევს. მაგის გულისთვის ბედი არ დაჰკარგო შვილო. მაშ ის არის გოგო, რომელიც გაჩუმებულია თავპირი ჩამოსტირის და გული კიდევ ბოროტებით აქვს სავსე.

– არა დეიდა მაგისი გულისთვის კი არ დავინუნე. პირიქით მაგის სითამამემ, სინაზემ, გულახდილობამ დაიპყრო ჩემი გული, მასში მე ჩემდამი ერთგულება ვიპოვე.

– არ მოერიდო შვილო, ოჯახის კარგი გოგოა. კარგი მშობლების ჩამომავალი, ეგ აუგათ არ მიიღო. ჩვენ რომ გაპლუტებული ცივი უარით გამოგვისტუმრეს. იგენი რომ ჩვენთან მართლები არ იყვნენ და ღმერთმა ჩვენსკენ პირი იბრუნა და ბედმაც აღარ დააყოვნა ის ანგელოზი ქალიშვილი წინ შეგვახვედრა. ახლა სიტყვა მითხარი როგორ მოშველდით.

– არ ვიცი დეიდა. ჩვენ ორივემ ერთმანეთ გული ვანდეთ და გოგოს მშობლები კი ჩვენს მიმართ უნდობლები არიან.

– მშობლებს ნუ უყურებ შვილო, გოგოს მოსწონხარ და მოგწონს წაავლე ხელი და მიიყვანე. ცოტახან დაგემდურებიან და მერე შეგრიგდებიან. შვილს ხომ არ გადააგდებენ. ნუთისოფელში პირველნი თქვენ ხომ არ იქნებით ასეთი მრავალი მოიძებნება.

– დეიდა არავინ არ მყავს მე და სამსახურში რო წავალ გოგო გამოკეტილ ოთახში რომ დავტოვო მარტოობაში მყოფს კარგი აზრებთან ერთად ავიც ადვილად ეხმიანება. მე მინდა რომ დედასთან მისასვლელი გზა ჰქონდეს რომ გულში არ დაუტრიალდეს, დაუძძალდეს ეს ავი ზმანებანი.

– შვილო გიორგი, კიდევ გაფრთხილებ, გოგო თანახმაა წაავლე ხელი და მიიყვანე. ის შენი გულის სიმდიდრეა და დაეშურე არ დაჰკარგო. კარგს ყველა დაეძებს და მთხოვნელიც ბევრი ჰყავს.

– მეორე დღეს გიორგი მივლინებით დასავლეთ საქართველოში გააგზავნეს ათი დღე დაჰყო მივლინებაში და რომ დაბრუნდა პირდაპირ ეკლესიას მიაკითხა. დეიდა იქ ნახა და პირდაპირ დაუფარავად დეიდამ უთხრა. სად ხარ შვილო, შენ ასე უნდა დაიკარგო, შენი ბრალია შვილო შენ ბედს შენვე უბნევ გზას, ამ ათ დღეში იმ გოგოს ერთხელ მაინც ვერ მიაკითხე? არ ვიყავი დეიდა აქ, მივლინებაში

გამაგზავნეს და ათი დღე იქ დაეყავი.

- ნასვლის დროს შეგეძლო გენახა და გეთქვა შენი მდგომარეობა. გოგო ჩქარა იზდება და კარგებს უფრო მეტი მთხოვნელებიც ყავს.

- არაუშავს დეიდა ბოდიშს მოვუხდი.

- რალას მოუხდი შვილო ბოდიშს. გაგიტხოვდა, ერთ დღეს დან-იშნეს და მესამე დღეს ნაიყვანეს. ეს უთხრა თუ არა, გიორგი კინალამ მუხლებში ჩაიკეცა. დაჯდა იქვე მახლობლათ და თავი ჩალუნა ხმით არ უტირია თუ არა თავი რომ ასნია ცრემლების ტბები ედგა თვალებში.

- როდის გათხოვდა?

- ოთხი დღეა შვილო. მე რამდენჯერ გითხარ მოავლე მაგ გოგოს ხელი და მიიყვანე სახლში-მეთქი. კარგი ბაზარი აქვს და არავინ მოგტაცოსთქო. მაგრამ არ დამიჯერე. გიორგი იმდენად მიეცა ფიქრს რომ დიდხანს თავი მალლა აღარ აუწევია. დიდხანს დუმდა, ბოლოს ამოიოხრა ხელის გული მეორე ხელის გულს დაარტყა და დამწუხრებულმა თქვა.

- რა ვქნა, დეიდა ბედი არა მაქვს რამის თავი მოვიკლა,

- თავის მოკვლა ადვილია შვილო. მთავარია სიცოცხლის მოპოვება და მერე მისი შენარჩუნება. სიკვდილი ბოლოს თავისითაც მოვა, მთავარია შენს სიკეთეზე იფიქრე, გულზე აგებული სხეული მძორია. იგი მიწისაა, მთავარი სულია. ღმერთთან მიმავალს წინ სიმართლე უნდა მიუძღოდეს.

- არა, მე თავი უნდა მოვიკლა, გიორგიმ კვლავ გაიმეორა.

- გაჩერდი შვილო, ტყუილად გელაპარაკე ღმერთს ნუ სცოდავ.

- ერთმა მილალატა, მეორემ, მესამე რა არის ეს?

- არ შეუშინდე შვილო, ბოლო კეთილია. გოგოს გათხოვება ეჩქარება და წინ ნაკლებად იყურება. აბა გოგო დამისახელე ისეთი, რომელსაც გათხოვება არ უნდებოდა. ბიჭი კი რამდენიც გნებავს იმდევნია რომელსაც დაქორწინება არ უნდა.

- მაშ რა ვქნა დეიდა. მე ჩემი თავმოყვარეობა ხო მაქვს? წლები მიდის და მე ხომ არ ვპატარავდები.

- ბიჭი ხარ, გოგო ხომ არა ხარ, წლებზე რატომ სწუხარ?

- ეს დეიდა გაცვეთილი გული მაქვს და შიში მიპყრობს.

- ფიქრს ნუ აპყვები შვილო, რა დროს შენი გულის გაცვეთაა.

მაცალე ახალი კარგი ჯეირანივით გოგო ვნახე აქ ეკლესიაში შემდის ხოლმე და იმას გაგაცნობ. იქნებ მართლაც შენი ბედი აღმოჩნდეს. იცი რა არის? დაჭრილ თვალსა და გულს რომ გაგიმთლიანებს, ცხოვრების გზაზე დაგაყენებს და დაჩაგრულ სულს აგიმალღებს.

- ეშ დეიდა შენი დაპირებებმაც ვერ გამოიღო შედეგი.

- რატომ მეუგვნები შვილო. მე წმინდანი ღვთის მოყვასი ქალი ვარ და სიყალბეს ვერ ვიტან.

- თქვენ რა თქვით დეიდა, მარიამის მშობლებთან ისე გაქე რომ

ცამდე აგიყვანო, მარტოდ თქვენი დანახვა უნდათ მერე დანიშნავდა ქორწილის დღესაც გადაწყვეტეთ.

– შვილო მაგაშიც მართალი ვარ, მაგრამ ვილაცის წანკლიანი ენაა ჩარეული თუ არა, იმ გოგოს ხო შეგახვედრე. გოგოც დაგთანხმდა მეტი რა გინდოდა, შე დალოცვილო მიგეყვანა სახლში და დღეს მაგაზე ფიქრი მოთავებული გექნებოდა.

– მშობლების უნებართვით, როგორ მიმეყვანა, დეიდა მერე დაიწყებდნენ ჩვილს და მე კიდევ სასამართლოების თავი არა მაქვს.

– გოგო თანახმა იყო, მიგეყვანა, ცოლათ დაგესვა სახლში და მერე ვის ჰქონდა უფლება წაერთმია. დედა თუ თავისი შვილის გაუბედურებას ისურვებდა. ნაყვანა შენ სასჯელს კი არ მოგცემდნენ.

– მიყვანილი გოგო რო წაერთმივნათ ეგეც ჩემთვის დიდი შეურაწყოფა იქნებოდა, მარიამის ცოდოც ზურგზე დამანვებოდა.

– ასეთი საცოდავი რომ ხარ შვილო, მე იმიტომ ჩავერიე შენს საქმეში, რომ უიმედობიდან გამოგიყვანო, წუთისოფელზე გამწარებული კაცი მინდა ბედნიერების გზაზე დაგაყენო. ნებას თუ მომცემ წავალ იმ გოგოს მშობლებს მოველაპარაკები. გოგო დაუსწრებელზე სწავლობს ამ ჟამათ სკოლის ბიბლიოთეკაში მუშაობს, ხუთი საათზე აქ შემოვივლის. მოდი გიორგი გაგაცნობ ვიცი დაწუნებით ვერ დაიწუნებ ეს გოგო იმაზე უკეთესია. შეიძლება ოჯახით იმათზე ნაკლები იყოს. მაგრამ მაგას მე მგონი შენთვის დიდი მნიშვნელობა არ ექნება.

– არა დეიდა, ხომ გითხარი მე სიმდიდრეზე არა მაქვს ლაპარაკი მთავარი გოგო უნდა იყოს, რომ თავისი სინდის გაუფრთხილდეს და ოჯახს მოუაროს. ჩვენ სიყვარულს ურთიერთ პატივისცემა ალამაზებდეს.

– მართალი ხარ შვილო, ეს ერთი ბოლო ვარიანტიც ვცადოთ თუ გაგვიმართლა კარგია, თუ არა, ეშმაკის ნებას უნდა დამორჩილდე, ან ჯადო გედება ოჯახში ის უნდა მოიცილო და ლოცვა-კურთხევით ეშმაკი უნდა დააბა და ღმერთი უნდა დაიხლოვო.

დრო უნებლიეთ გადის. წუთისოფელში სიავეც არის და სიკეთეც. სიყვარულის საპირისპირო კი ბოროტებაა. ეკლესიაში შემოსულ გიორგის ღმერთის მორჩილმა ქალმა თვალი შეასწრო, მივიდა ახლოს და საყვედურით გული აუვსო.

– სადახარ შვილო რად დამეკარგე ჩემგან ხო არაფერი გენყინა?

– არა, დეიდა სხვაგან წასული ვიყავი.

– რა მოხდა, კიდევ სხვა რაიმე უბედურება ხომ არ ტრიალებს შენ თავზე? თქვი შვილო ნუ დამიმაღავ კარგად იცი, რომ სიკეთე მინდა მე შენთვის.

– რა გითხრა დეიდა, ხომ იცი ამ უხეურო წუთისოფელში უსამართლობა ტრიალებს. და თუ მოინადინეს კაცის სიგლახე მიზეზს უსაფუძლოდ მოგიძებნიან. ერთი ჩემსავით უთვისტომო ამხანაგი მყავს და სამი თვეა რაც დაიჭირეს წერილი მომივიდა სირიიდან მწერს, რომ

ძალიან ცუდ მდგომარეობაში ვარ და თუ შესძლებ ჩამოდი და მნახეო.

- მერე შვილო არ წახვედი?

- წავედი. სხვა გზა არ იყო დეიდა უნდა წავსულიყავი. გზაზე კი ძალიან დავიტანჯე თუ რაიმე დანაზოგი მქონდა ალალი იყოს მას შვევალიე.

- გულს ნუ გაიტეხ შვილო მადლი გიქნია და ღმერთი არ გაგნი-
რავს. თუმცა ჯერ ვერ მოუცლია შენთვის.

- რა მოხდა დეიდა. მე კიდევ გულის გატეხვა მინდა?

- რა ვქნა, რა ვიღონო შვილო. შენი კეთილი ანგელოზი ალ-
ბათ ავი ეშმაკებისგან შებოჭილია. ველაპარაკე გოგოს მშობლებს
მითხრეს ბიჭი მოიყვანე ვნახოთ ველაპარაკოთ თუ მოგვეწონა ჩვენ
თანახმანი ვიქნებითო. მერე მინდოდა შენი ნახვა სახლი ვიპოვე
კითხვა კითხვით მაგრამ დაკეტილი იყო.

- ხო კაი, ახლა ხო აქ ვარ, როდის წავიდეთ?

- ახლა რა გითხრა შვილო, ვილაცა გვიშლის ხელს გუშინ შემოვი-
და დედა მისი თავის გოგოთი და თავათ არაფერი მითხრა. მერე თავი
ისევ მე შეევახსენე. მერე იმ ქალმა მე ცალკე გამიყვანა და მითხრა.
გოგოს მე ისეთ ბიჭს ვერ გავატან რომელსაც კაცობა არ აქვსო.

- ვკითხე საიდან გაიგე მაგას ვინ გეტყვის ეგ ხო ბიჭის დამცი-
რებაა თქო. მიპასუხა მოვიდა სახლში სპეციალურად ერთი ლამაზი
კარგი გოგო და იმან მომახსენაო. შენ თუ მიხვდები შვილო ასეთი
გოგო ვინ უნდა იყოს?

- კარგი, კარგი დეიდა გაუგებარი არაფერი დარჩება.

- რაგოგო შვილო მე შენი ბედნიერება მინდოდა, მაგრამ ეტყობა
მტრები უკან დაგყვებიან.

- ერთ დღეს უბანში ხმა გავარდა გიორგი ელიათგორელი პატიმ-
რობაში აუყვანიათო. მართალია თუ ტყუილი, ეს ყურმოკრული ჭორი,
ხალხმა ასეთი შინაარსით აიტაცა. თითქოს გიორგი გოგოსთან სე-
ქსუალობის დროს დაუჭერიათ და ვინც გიორგის იცნობდა და მისი
ხასიათებიდან გამომდინარე ყველას ეცოდებოდა და ამბობდნენ,
აფსუსს რა კარგი ბიჭია და ბედი არ წყალობს. მაგრამ საკითხავია
ეს ღმერთივით უცოდველი ბიჭი რამ მიიყვანა იმ ზომამდე. რომ
სუსტი არსების წინააღმდეგ ძალადობაზე გადავიდა. ვინც გიორ-
გის არ იცნობდა და ჭორად მივიდა მის ყურამდე იგი მხოლოდ ამ
ჩადენილ საქმიდან გამომდინარე მის საქციელს გარყვნილობას აწ-
ერდა ასეთი სჯა-ბაასი იყო ეკლესიაში მისული მლოცველთა შორის
ერთერთს როდესაც პირიდან შემდეგი შინაარსის სიტყვა აღმოხდა.
მაგითანას გაუსამართლებლივ შუბლში ტყვია უნდა. ამ სიტყვებმა
გზა მიიკვლია ეკლესიის მოსამსახურე გიორგის გულშემატკივარი
ქალის ყურამდე, შემდეგ უსაფუძლო სიტყვებმა ეს ქალი ჭოროკი-
ნების დამბადებელთა იმ ჯგუფამდე მივიდა საიდანაც ასეთი გულ-

შეუწყნარებელი ღვარძლიანი სიტყვები ჟღერდა.

– რა თქვით ქალბატონო სრულიად უმნიშვნლო ბიჭზე? იმ ქალმა უკან არ დაიხია პასუხი კვლავ იგივე მოტივით გასცა კვლავ შეურაცხველი სიტყვებით.

– რა თქვი? თუ ძან გაინტერესებს გეტყვი გინდა ჩემი იყოს გინდაც სხვისი ასეთი საქმის ჩამდენი უნდა დაიხვრიტოს.

– რატომ ამბობ ქალბატონო, შენ ხომ არ იცნობ გიორგის?

– მე არ ვიცნობ და არც მინდა მაგის და მაგისთანების გაცნობა, და შენ თუ განყოფილ ქალბატონო შენი იყოს ვინ გედავება.

– ბედი შენი უნამუსოვ. აქ ეს ეკლესიამ შემეკრა, თუ არა შენი წარსულს საქვეყნო დახლზე გამოვფენდი, არ იცი რა იდეალური ხასიათის და რა ბედ დაჩაგრული ბიჭია.

– მითუმეტეს თუ კარგი ბუნების ბიჭია. მაშ ეს ველურობა რამ ჩაადენინა, რატომ მოსჭრა იმ გოგოს სინდისს თავი?

– აი სწორედ აქ არის საქმე ასეთი კარგი ბუნების ბიჭი, რამ აიძულა რომ ასეთი რამე ჩაედინა, იქნება იძვლებული გახდა, ამას ხო უნდა დაუკვირდე. იქნება უყვარდა და გოგო უარს ეუბნებოდა. ყველაფერი საფიქრალია.

– კარგი გეთანხმები, რომ უყვარს და ცოლად უნდა. ახლა რომც გოგო ცოლად გაჰყვეს ბიჭმა რა ნამუსით უნდა დაისვას საქვეყნოდ შერცხვენილი?

– რა არის აქ სათაკილო, ვისაც ცოლად უნდა მის ხელშია გატარებული სხვის ხელეში ხომ არ გაუვლია? მხრები აჩიჩა და სთქვა.

– არ ვიცი, მე ამ გზით შერთულს წმინდა სიყვარულს ვერ დავარქმევ.

– კარგი და თუ ასეა, მე შენზე წელან თავი შევიკავე და რაკი აქამდე მივიდა საქმე, შენ წმინდა წარსულზე თუ უწმინდურ სიყვარულზე ვილაპარაკებ.

– მომეშვი ქალო ახლა, შენთან მოლაპარაკეს დიდი თავი უნდა ეს უთხრა და გასცილდა. ჭორათ გავრცელებული იყო თუ სიმართლით იმ უბანში სადაც გიორგი ცხოვრობდა ყველამ იცოდა ეკლესიაშიც სულ ამ ამბავზე ქონდათ საუბარი და ამ საქციელის გამო გიორგი პატიმრობაში აიყვანეს.

– გოგას ბიზნესმენობის უდიდესი ნიჭი აღმოაჩნდა და ისრაელის გარეთ რამდენიმე მალაზია ჰქონია გახსნილი და ყოველდღიურად მისი სახელი მწვერვლებისკენ მიწევდა. ახლა როდესაც გიორგი პატიმრობაში იყო. ისრაელიდან გაბო ჩამოვიდა იმ მიზნით, რომ გიორგის რადგან აქ საქართველოში ბედი არ წყალობდა, უნდოდა გიორგი შეეგულიანებინა რომ აქ თბილისი სახლი გაეყიდა და საცხოვრებლად ისრაელში გადასულიყო. გოგა გიორგის იქ მომხმარეთ დაიყენებდა და იცხოვრებდა ბედნიერათ, მაგრამ გაბოს გიორგი

დაპატიმრებული დაუხვდა. გაბო ორი დღით ჩამოვიდა, მაგრამ ახლო გიორგის ციხიდან გამოყვანას შვიდი-რვა დღეც არ ეყოფა, გაბომ დიდი მცდელობის შემდეგ მესამე დღეს ძლივს მოახერხა გიორგის ნახვა. მოიკითხა, ელაპარაკა, აუხსნა გაბომ თავისი ჩამოსვლის მიზეზი. მაგრამ გიორგი ვერ დაიყოლია.

- გიორგი დამიჯერე, გოგა ახლო მომავალში უდიდესი ბიზნესმენი გახდება, საზღვარგარეთ მაღაზიები აქვს, სასტუმროები აქვს და მისი ჭკუა-გონება ველარ წვდება. მიხმარება უნდა. მე უკვე სიბერეში შევედი შვილო, ერთი კაცი ოჯახში ხომ უნდა იყოს, უკაცოთ ოჯახის მიტოვება არ შეიძლება, სხვა რომ აიყვანოს იქნება უხიტროს, თქვენ კი ძმასავით შეზრდილები ხართ გოგასთან და თუ თანახმა იქნებით ეს სახლი გავყიდოთ, შენ მაინც აქ ბედი არ გიმართლებს და იქნება იქ მაინც გაგილიმოს. მე მგონი იქ ერთი-მეორის ყურადღებით იქნებით და ბედნიერად იცხოვრებთ. ჩვენ ვიფიქრეთ ოჯახში მოვილაპარაკეთ და ასე გადავწყვიტეთ. ოცდათორმეტი წლის ხარ და ოჯახი ვერ შექმენი, უცოლშვილოთ რატომ უნდა დააბერდე?

- არა გაბო ძია, მე საქართველოს ვერ მივატოვებ, მართალია ბედი არ მწყალობს, მაგრამ ის ხომ ვიცი, რომ საქართველოს შვილი ვარ, ქართული მიწაზე ვდგევარ, რომელიც წინაპართა ძვლებითაა გაპოხივრებული. საკუთარი სამშობლოს არაფერი სჯობია, მე რო ახლა ბინა გავყიდო და იქ ისრაელში წამოვიდე, ეს ხომ სამშობლოს ღალატია, იქ წინაპრებს რა პასუხი გავცე, არა. მიჩვენია ღარიბათ ისევ ჩემ სამშობლოში ვიყო, ჩემი გვამი ამ მიწის მატლმა შეჭამოს, ვიდრემ ბედნიერი ცხოვრებით შორეულში ხეტივალს.

- თუ დამიჯერებ შვილო გიორგი გამოძიებას დავაჩქარებ, იმ შემთხვევაში თუ მართალი ხარ ციხიდან გაგიყვან და თუ ისრაელში არ წამოხვალ? გამოდის ის რომ, ჩემს მიერ შენზე დადებულ ამაგს არაფრად აგდებ.

- რა ვიღონო გაბო ძია. სამშობლო ჩემი გულის სიმდიდრეთ მიმანია და მიუხედავად ჩემი უბედურობისა, აქ რო ვარ თავს მაინც ბედნიერად ვთვლი. გაბო ერთხანს დუმდა, ამ დუმილში ყოფნისას ათასნაირი ფიქრებმა გადაუარა, გულში ამბობდა ეს ბიჭი თავისი თავის მტერია, მე მაგისთვის კარგი მინდა და ვერ შევაგნებინეო. გაბომ ემოცია სძლია დუმილიდან გამოსულმა კვლავ მიმართა.

- გიორგი ჯიუტობას დაანებე თავი, თუ არა ეგ დაგლუპავს. მამაშენის დიდი ხათრი რომ არა მქონდეს ციხეში მიგატოვებდი.

- რა ვქნა გაბო ძია, თქვენი დიდი ხათრი მაქვს. თქვენ გამზარდეთ, მაგრამ უსამშობლოდ ყოფნა არ შემიძლიან, განა ვერ ვგრძნობ რომ თქვენ ჩემთვის კარგი გინდათ. გაბო ძია, თქვენ აქ საქართველოში ცუდად ცხოვრობდით? რომ ისრაელში წაბრძანდით? მაგრამ სამშობლო გამოგიჩნდათ და წაბრძანდით, მეც ასე მწამს სამშობლო ქართვე-

– გიორგი ციხეში რისთვის ზიხარ ამას მე შენგან არ მოველოდი.

– მასამართლებ ძია გაბო?

– არა, კი არ გასამართლებ, მიკვირს... შენი ჩადენილი საქმისა. იმიტომ რომ, შენ იძულებით ჩაგადენინეს. შენ იმ გოგოს რომ არ გაემწარებინე მის მიმართ ამ საძაგლობას ხომ არ ჩაიდენდი.

– ნამდვილად არ ჩავიდენდი.

– კარგი გიორგი, მე წავალ გამოძიებას დავაჩქარებ. იმ გოგომ რო სასამართლოზე ცოლობა შემოგთავაზოს? შენ რას იტყვი?

– არ შევირთამ.

– ნუ ჯიუტობ გიორგი, მე ბედნიერების სამსახური შემოგთავაზე, მაგრამ შენ ჯიუტ ნერვებს აყოლილი ხარ. გოგას კი ეწყინება შენი მოხმარებაზე უარის ამბავს რომ ჩაუტან. ამ საკითხში შენსკენ გადმოვიხარე ესე იგი დათმობაზე წაველ, ახლა ამ მეორე საკითხზე თქვენ უნდა ნახვიდეთ დათმობაზე.

– კარგი გაბო ძია. სასამართლომდე საქმე თუ მივიდა შეიძლება იქ გავხდე მის ცოლობაზე თანახმა.

– ასე სჯობია. გიორგი ოცდათორმეტი წლის კაცი ხარ და ორჯერ გამოიარე ციხე და თუ მესამედაც მოგიხდა, დაგაკრავენ რეციდივისტის მარკას და სიცოცხლეში შენ იმას ველარ მოიცილებ. გარიყული იქნები ხალხიდან არავინ გიმეგობრებს.

ქალაქის იმ უბანში სადაც ცხოვრობდა გელეჩა, ჭორის სახით ამბავი დადის თითქოს ღვედელმთავარს ეკლესიაში უნახავს, სანთლებს ანთებდა და ღმერთს შენდობას, ცოდვების მონანიებას სთხოვდაო, როგორც მერე გამოირკვა, იგი გამოპარულა და ამნისტია გამოვიდა, ისეთი, რომ მკვლევლებს სასჯელი უნახევრდებოდათ და მიუხედავათ სამი თვით ადრე გამოპარული იყო. ამნისტია მაინც შეეხო, თუმცა, კვლავ დასაჭერად დაზღვედნენ. ჭორია თუ მართალი ეს ქალაქში ითქვა თითქოს გელეჩას გაუგია, რომ გიორგი დაპატიმრებულია და მეორე დღეს ციხეში შესულა, შეხვედრია გიორგის და გელეჩას ფული მიუცია, გიორგი ფულს არ იღებდა მაგრამ გელეჩას იმის ჯიბეში ძალის-ძალით ჩაუდია და უთქვია რომ გამოპარული ვარ ციხიდან და ხვალ საღამოს ფოთიდან საზღვარგარეთ გემს უნდა გავყვეო. ამის შემდეგ გიორგის დაემშვიდობა და გააფრთხილა ჩემ გზას ნუ იკითხავ, ბედმა თუ ერთი-მეორეს შეგვახვედრა ხო კარგი იქნება, თუ არა. მაინც ბედის მორჩილები უნდა ვიყვნეთო. წუთისოფელი რას მოგვითქვანს და სად ამამხდება სული ეგ მე კი არა, ღმერთმაც არ იცის. ამ საუბრის დროს ერთერთმა მილიციონერმა ეჭვი აიღო და უკანასკნელი გამოსასვლელი კარი ერთმა გაიხურა, მაგრამ გარედან გადაკეტვა ველარ მოასწრო გელეჩამ რომ ჩაავლო კარებს ხელი გაღების დროს ისეთი ძალა უჩვენა რომ მილიციონერი შიგნით შეიყოლა, ერთი ნი-

კაპში ამოარტყა დავარდა მილიციონერი ნოლზე დასვა და მისი ნაგანა გელეჩამ აიღო და იქვე მსუბუქი მანქანაში ჩაჯდა და უკან მოიტოვა თბილისი. გზების ერთი გადაკეტვა ხაშურის გასასვლელში მოუწყეს, მაგრამ სიკვდილზე თავდადებული გელეჩა მოხერხებულად გაექცათ. სროლა კი აუტეხეს, მაგრამ ყველაფერი ღმერთს როგორც სურდა ისე მშვიდობიანათ ჩაიარა. პერევალთან რომ მივიდა თავისი ნომრები მოხსნა და სხვისი მანქანის ნომრები დაუყენა.

ქალაქ ფოთის ნავსადგურში ელია მანანწარელის სასადილოში პურის საქმლად სამი უცხო პიროვნება შევიდა მაგიდას შემოუსხდნენ და დაუძახეს მოსამსახურეს. მოსამსახურე ბიჭი სამზარეულოში შეყოვნდა.

– მოდი აფიცინტო დროზე სანამ აწყობილი ხარ, თუ არა, ჩვენი ვირის მომპარავის ჯავრი შენზე არ ვიყაროთ.

– ახლავე, ახლავე, მალე მოვალ.

– არ მოხვალ და ნიუტონის მოლეკულასავით დაგშლით, ისე რომ აკადემიკოსი პეტროვმაც ვერ აგანყოს.

– ახლავე ბიჭებო ახლავე მომსახურე ხელის სამი თითით ყელის გამოწვევით შეეხვენა, ბიჭებო მაცალეთ მხოლოდ ერთი წუთი. მაშ ვერ უნდა ვიპოვოთ ჩვენი ვირი. კითხვა დასვა კურკამ

– მე მგონი ვიპოვით, ამაში ეჭვი არ მეპარება. დააიმედათ ბიჭკომ.

– ვირი კი არა, მთავარია ქურდი ვიპოვოთ. თუ ვერ ვიპოვეთ მაშინ ჩვენი სავაჟაკო წვერ უღვაში ისეთმა კაცმა გაგვპარსოს, რომელიც ვაჟაკობით ჩვენ გვაჯობებს.

– მაპატიეთ. მოსვლა რომ დამაგვიანდა. კერძების მიმტანმა მომსახურემ ბოდიში მოუხადათ რას მიირთმევთ ბიჭებო, ჯერი თქვენზეა.

– კარგი რაც გაქვთ, ყველაფერი მოგვიტანე და ფული შენთვის ალალე იყოს.

– ჯერ მიირთვით ბიჭებო და ფული მერე გადავიხადოთ, მთავარია დააკონკრეტეთ რა მოგართვათ?

– სუკი შეგვიწვი.

– არ არის.

– შემწვარი გოჭი დაგვიჭერ.

– არც ეგ გვაქვს.

– წინილა შეგვიწვი.

– სასადილოს არ აქვს ბატონო, საიდან მოვიტანო.

– რასაც შენ შეჭამ ის მოგვიტანე.

– ტოლმა, ჩანახი, ბივშტექსი.

– სომეხი ხარ ბიჭო.

– დიახ.

– რა გვარის ხარ?

- მინასიანი.
- დირექტორი რა გვარის კაცია.
- გიორგაძე.
- მიდი დაუძახე, უმაღლვე აქ მოიყვანე.
- რა გნებავთ ბატონო?
- თქვენ ბრძანდებით დირექტორი?
- დიას ბატონო.
- ალბათ მძლოლიც გემსახურებათ ხო?
- დიას ბატონო.
- სომეხია თუ ქართველი?
- სომეხი.
- მერე შე დალოცვილო ქართველი კაცს ვერ ამუშავებ?
- რომელს გინდათ მუშაობა? მობრძანდით გამუშავებთ.
- მოიცა ახლა მაგას ვერ დამაჯერებ, რომ ქართველმა კაცმა რესტორანში კერძების მიტანაზე მუშაობა იუკადრისოს.
- ბუფეტში კი მყავს ქართველი
- რა გვარისაა?
- ელია მანანწარელი.
- არა ხარ გიორგაძე მართალი. ქართველი ერი თუ გიყვარს მისი ავტორიტეტი უნდა დაიცვა.
- ქართველი ერიც მიყვარს და მთლიანათ საქართველოც. ახლა მეორე ზალა განთავისუფლებულია მაგიდებისგან: შიგნით მოსაპირ-კეთებელი სამუშაოები მიმდინარეობს, ქართველი ხელოსნები ვერ ვიშოვე და ისევ სომხები მოვიყვანე. ეს სომხები აქაურები არიან და მათ მიერ შრომით აღებული ფული ისევ აქ დატრიალდება.
- ოჰ თავის დასაზღვევად ეგ რა კარგი მაგალითი მოიყვანე ეგრე არ არის ბატონო დირექტორო
- არა, თქვენ თუ ასარევათ ხართ მოსულნი, თქვით,
- არა, ჩვენ ასარევათ არ ვართ მოსულნი, მაგრამ დაუშვათ რომ ასეა, რას გვიზამ? წვერ-ულვაშს გაგპარსავთ?
- რა მოსატანია წვერ-ურვაშის გაპარსვა, თქვენ ამბობთ მაინც და მაინც ქართველი ხელოსნები უნდა მოგეყვანათო თქვენ იცით რომ ქართველს ჭკუა უდულს დიპლომი უნდა და შავ საქმეზე მუშაობა არ უნდა.
- თქვენ ალბათ კომუნისტი ბრძანდებით.
- დიას ბატონო.
- ხო და პრაქტიკა ქართველებს თქვენისთანა ხალხისგან აქვთ მიღებული.
- რა გინდა ჩემგან რას ჩამომეკიდე?
- შენგან ის მინდა, რომ კაცი უნდა იყო ზნეობრივი, ღვთიური, და არა უზნეო, ეშმაკის მწყალობელი, ქართული გვარი რომ გაქვს

გენითაც ხომ ქართველი ხარ, ამიტომ ქართული საქმე უნდა აკეთო, თუმცა რას გაიგებ ამ აღრეულ ქვეყანაში, როცა რომ მტერი ზოგიერთ ქართველს წამნამზე უზის და თვალებს იქიდან ჩიჩქნის და ის კი ვერ გრძნობს მეგობარს ეძახის. სად ხარ ღმერთო სამართალისაც გაუძლიერე სული, რომ ერმა შეიცნოს მტერ-მოყვარე, გააჩნდეს ამოცნობის უნარი, არიან ჭკუამახვილი გონების ადამიანები შეხედავენ თუ არა ამოიცნობენ მის შინაგან თვისებებს. მაგალითად პატივცემულო დირექტორო, შენში ვერ ვატყობ ქართველობას არ ჩანს ამ მადლიანი ცისა და მიწის შესაფერი ეროვნული სული. მე დარწმუნებული ვარ ყოველივე შენი და არა მარტო შენი, შენისთანების ფეხის ნაბიჯის ქვეშ მინა კვნესის და განსვენებული ამგდარ წინაპრებს ჩვენ თავს აგინებინებ. ბუფეტის მომსახურემ "მანანარელმა" ვეღარ აიტანა მათ-მიერ დირექტორის შეურაწყოფა და გამოესარჩლა..

- შენ რა გინდა ჩემი უფროსისაგან. რატომ ანუხებ?

- მაგისგან ერის სასარგებლო ჭკუა-გონებას ვითხოვთ, რაც შენ დირექტორს არ აქვს.

- თუ არ აქვს როგორ მოგცემს.

- ერთი შენ ყოფილხარ ჭკუის კოლოფი წერტილი დაუსვა სამ ძმიდან უფროსმა დათიამ.

- გავეცალოთ რა მიმართა შუათანამ კურკამ პატარა ძმას ეძახიან ნამცეცას.

- არა, მე პრინციპი მაქვს აქ უნდა ვიქეიფო თავი გამოიდო ნამცეცამ.

- ნამცეც არაფერი არ აქვთ, რაზე უნდა იქეიფო.

- თუ კარგად მოიქცევით დირექტორის კაცი ვარ და ყველაფერს გამოვაჩენ. ისე რომ თქვენ კმაყოფილნი იქნებით. მიმართა ბუფეტში მომუშავემ.

- არა, ჩვენ არ გეჩხუბებით, გეუბნებით, რომ თქვენ უნდა ემსახუროთ სიმართლეს, ხო ესეა პატივცემულო დირექტორო. ერთი მძლავრად ამოიოხრა განერვიანებულმა დირექტორმა და ბუფეტში მომუშავესთან მივიდა და ყურში ჩუმად უთხრა.

- მაგ ბიჭებისთვის ყველფერი იღონე. თუ საჭიროა დამლაგებელს მოაყვანიე შესანველი წინილები.

- კი უფროსო, კი ამის შემდეგ ჩუმათ ჩაილაპარაკა. წინილები კი არა მე ვიცი რაც უნდა მოუტანო. მაგრამ ძალა აღმართსა ხნავს. გაუშალეს სუფრა, რომ ჩიტის რძეც არ აკლდათ. ხედავთ როგორ ავიყვანეთ? დათიკო ნამცეცა და კურკა ერთი-მეორესთან ტრაბახობდნენ წავიდა ქეიფი სიმღერა, ცეკვა და ლექსები.

საქართველოვ რა ხარ,

ჩემი გულის თქმა ხარ.

თავისუფლებავ სად ხარ,
მოდით მალე ნუ დამძრახავ.

* * *

ეს ღვთისმშობლის მთა და მდელია,
სამშობლოთ ის მხვდა მე რო ვინატრე.
ერის სიმდიდრე საქართველოა,
ცა მზე და მთვარე მისი სინათლე.

* * *

ინამა გულმა ოცნებით,
სამშობლო ერის დიდება.
ღმერთის მადლია ლოცვებით –
სიტყვით რომ გადმოდინდება.

* * *

საქართველოა მობძანდით გელით –
კეთილი გრძნობით გაშლილი ხელით,
სული დაატყებ ახალით ძველით –
ბაჯალლოსა გავს მთა-ბარი ველით.
– ნამცეც შენ არ გიყვარს სამშობლო?
– შემამჩნიეთ რამე სამაგისო. როგორ არ მიყვარს.
– ლექსსა რატომ არ ამბობ?
– ლექსი რა პიონერი ვარ.
– პიონერი რა შუამია? მეორეთ არ ახსენო თორემ ჯარიმას დაგა-
ლევიანებ. თუ გიყვარს მამულსაც ეყვარები და ლექსს გათქმევიანებს.
საქართველოში ყველა წერს და პოეტობს შენ რაა ცხოვრებას ხომ
არ უნდა ჩამორჩე.

– კარგი ვიტყვი თუ დამავალეთ მომისმინეთ კიდეც.

* * *

სანამდისინ მოვისაზრეთ –
შემოგვერტყა ირგვლივ მტერი,
გავდევნეთ და ამოვაშრეთ –
სისხლის გუბე ჰერი, ჰერი.

– ყოჩაღ ძმაო. კარგია დღეს ასე და ხვალ სხვა იქნება.

– სიზმრად ღმერთებთან ნადიმზე ვიყავ, მინდვრათ გაშლილ სუ-
ფრაზე არნახული პურმარილი იყო. რა ხილი და რა მწვადები, სულ
ქართული ღვინოს სვამდნენ. რქა-წითელი ოჯალეში, იქ ოსმალთა
ღმერთმა მითხრა. მადლიანი მიწა გიჭირამთ და ის ოსმალთა ხვედრი
უნდა ყოფილიყოვო. მერე ჩვენმა ღმერთმა იმათი ღმერთი, გაკიცხა
არ გრცხვენინანთ რამდენი ტერიტორია გიჭირავთ საქართველოსი
და მაინც აქეთ ხარბი თვალთ იყურებით. მე საქართველოს სულით
ვსუნთქავ, ქრისტეს მოსვლამდი ღვთისმშობელს უთქვამს.

– მაშ რაღათ ვდგევართ, დავანთოთ სანთელები ვახსენოთ ღმერ-

თი, ქვეყნის მფარველი ეს ერთად-ერთი.

- ივჭ რა გოგომ გაიარა,
- რა მოხდა კურკავ მოგეწონა?
- აუჭ რა სილამაზე ჰქონდა, პირდაპირ თვალებში ჩამაფრინდა.
- აი ახლა მოდის და კარგად შეხედეთ, თვალებს არ გამოეპაროს.
- არ მოგეწონათ ყმანვილნო? კითხვა დაუსვათ ელიამ
- მომეწონა, კარგი გოგოა. მიმავალი გოგო მოტრიალდა და

უთხრათ.

- ვის. არ მოგეწონე თქვას.
- ვინც აქ არ არის იმას პასუხი გასცა ნამცეცამ.
- თუ მეგეწონეთ? თქვით რას ფიქრობთ?
- სიყვარულის შესრულებას
- ფული უნდა ფული სიყვარულის შესრულებას. ფული ხო იცით, რომ მაცდურია ჯოჯოხეთს სამოთხედ მოგაჩვენებს.
- ფული რამდენი გინდა ასი მანეთი?
- ასი მანეთი და კანიაკი შოკოლადით.
- არა მაგ ფასად არ ღირხარ! ნახევარი რომ მოგცეთ
- მერე, მე როგორ გავანახევრო. ნახევრის მოცემა არ შემიძლიან.
- უი შე დასანველო, რა თვალები გაქვს, მაკოცინე და ოც მანეთს მოგცემ.

- თუ გულით გინდა უარს ვერ გეტყვი, წინიდან ილღის ქვეშ გატარებული ხელებით თავი დაუჭირა და ორივე ლოყაზე აკოცა, ვერ დაკმაყოფილდა, მაგრამ სათქმელათ მაინც დარჩა.

- ძმაო დათიკო, ისეთი რამე მოითხოვე, რომ მეც წილში გავიდე. - გთხოვ სარა. დაბლა ქვედა ჩასაცმელის გამოჩენამდე კაბა აიწიე. თუ გინდა რომ ოცდაათი მანეთი მოგცე. იმ გოგომ მართლა აინია კაბა და იმ მათხოვარ ძმებს თვალები გადმოცვენაზე დაუდგათ. როგორც შესაჭმელ ბატკანზე მგლებს ემართებათ. გითხრათ თეთრ-წითელი ბარძაყების დანახვაზე უფრო გაგიყუნენ.

- შენ რას ითხოვ ჩემგან ნაბოლავარავ?

- რა გითხრა უფულო კაცს შენდობა არ აქვს. როგორც მათხოვრისთვის მონყალებას თუ გაიღებ? მე კმაყოფილი დაგრჩები და არც ღმერთი იქნება თქვენი უკმაყოფილო.

- ღმერთი შენი სახსენებელი არ არის. მიუთითა ელიამ.

- შეგისრულებ კურკავ დაჩაგრულ კაცს, ჩემგან შენ რაღა დაჩაგვრა გინდა, ეს თქვა და ორივე ხელი მოივლო კაბაზე და წელს ქვევით ქვედა საცვლის გამოჩენამდე წინა და უკანა მხარე სულ გამოაჩინა და მიაძახა აჰ კურკავ ესეც შენი ფეშქაში იყოს. მაყურებლებმა ერთხმად დაუკრეს ტაში და ივჭ ძმაო ბედმა არ გაგიღიმა, კურკას ულოცავდნენ.

- იმ სულ ნაწყმენდილს რა ჩაბუტყუნებული ბროწეულის ფერის

ტანს რა ძლიერი ბიოგენები ჰქონდა კინალამ აზროვნება დავკარგეთ ისეთი დარტყმა მივიღე რომ ტანში გამაჟრჟოლა ლამის თვალები გადმომაყრევინა.

- მართლაც რა ბედი მქონია. არაა ძმებო.

- რა ბედი გქონია კურკავ. ტყუილად ნერვებზე მოგვშალა და წავიდა.

- კურკავ შენ კიდევ უმაღურსა ხარ? არაფერი მიგვიცია და თუმც ვალი კი დაგვაღო.

- არა მაგის ცოლობა კი ღირს.

- გაჩერდი, შენ გგონია მაგისი ტანი შენს მეტს არ დაუნახავს?

- მერე რა მოხდა? კაცი რაც არ უნდა მახინჯი იყოს, ის ყოველთვის ცდილობს ლამაზი ქალი შეირთოს, ახლა ჩვენ თუ დავინახეთ დავაკელით რამე?

- არაფერი დავაკლეთ, მაგრამ წელს ქვევით სასარტყელეს ქვემოთ ხომ ვიცით მისი ფიგურა რას წარმოადგენს.

- რას ლაპარაკობ შენ ზღვაზე არ ყოფილხარ იქ გოგოების ფიგურა არ დაგინახია წადი ახლა შეედავე იმათ ქმრებს მე მაგათი ფიგურა დანახული მაქვსთქო.

- საცოლესთან კაცმა უნდა იაქტიუროს, იგი უფლება მოსილია, ქალი კი ნაზია, თავშეკავებული, მისი ბუნებრივი თვისებიდან გამომდინარე ვლაპარაკობ თუ არა, ქალი არის ისეთები რომ ცხენიან კაცს ძირს დასცემენ. შეიძლება ქალს უყვარდეს და ბიჭს არა, ქალი იშვიათია რომ ბიჭს პირადათ უთხრას მიყვარხარო სამაგიეროდ სიყვარულის გრძნობა ქალს სულში აქვს ბიჭისადმი უდიდესი მისანიშნებელი რომელითაც ბიჭს უნდა ჩააგონოს, დაასმინოს, იქამდე რომ ბიჭს ათქმევინოს მიყვარხარო. ქალის თვისებაა რაც უფრო ლამაზია, უფრო ლამაზი უნდა რომ იყოს. ქალი ბიჭთან ყოველთვის მოკრძალებულია, რადგან იგი სუსტი ქმნილებაა.

- მომისმინეთ კურკავ და ნამცეცე. ერთი სადღეგრძელო უნდა ვთქვა. როგორც სუფრის-მაგიდის ნევრი, როგორც თქვენი ძმა, საქართველოს გაუმარჯოს თავისუფლების მეზრძოლი სულით ერთიანს და მთლიანს დაფლეთილს კი არა, დაუბრმავდეს თვალები ვინც ამ მაღლიან მიწაზე მტრობით დადის, იმპერიით დამცირებულმა თვალი ვის გაუსწორო, მტერი დამცინის, ვითომ მოყვარეა დამძიძვნის, თვალებს დამთხრის და ფეხქვეშიდან მიწას გამომაცლის, სამშობლოსადმი მეზრძოლი სულით რომ არ ვიყო, მაშინ ჩემ ავეციობას სამარეც ვერ დამალავს. მაშინ სული ჩემი, ღმერთისგან შერისხული ჯოჯოხეთში ეშმაკებს სატანჯველათ გადაეცემა და წინაპრებსაც ვერ დავაჯერებ, რომ ეს გული სისხლის გარეითად ნაღველითაც მუშაობს, არა მარტო მიწა წაგგვლიჯავს არამედ იმ მიწის კუთვნილიცა და მზეც გაიყოლეს. არა და ამდენ ცოდვებს მარტო გული კი

არა, თავათ ისტორიაც ვერ დასძრავს. ამიტომ უნდა ვეცადოთ გული დავცალოთ ნალველიდან. ეს ჩემი აზრია ან სიკვდილი ვაჟკაცური, ან სიცოცხლე სამართლიანი. გოგო, რომელმაც სასადილოში სინდისს უღალატა, თავისი უჩინარი გამოაჩინა. ეს გოგო იყო სწავლის გამოჭკუიდან გადასული, ფიზანომიით საშუალოზე ცოტა დაბალი, მხრებამდი შეჭრილი ხუჭუჭა თმებით. შავი ბღვიალა თვალების შუქი თეთრ-წითელ სახეს აცისკროვნებდა. და ვისაც მისწვდებოდა მისი ეშხი, მიიპყრობდა, მის ყურადღებას, ზოგიერთებს მისი სილამაზე შეიძლება შურდათ კიდევც, რადგან ღმერთისგან ნაბოძი ქალის შესამკობი სიკეთე თუ სილამაზე რაც გააჩნდა ღმერთს ყველაფერი ზედ დაუნათლებია. ეს მოქეიფე პიროვნებები ადგნენ მაგიდიდან და ფულგადაუხდელად აპირებდნენ გაპარვას, ამ დროს ის ლამაზი-სეული გოგო კიდევ მივიდა, თვალეზ ნინ მოელანდათ. და დაუნყეს არშიყობა, უფროსი ძმა დათიკო კი აჩქარებდათ, მაგრამ ვერ გაცალნენ ერთი სიყვარულს ეფიცებოდა, მეორე კოცნას თხოვდა. ამ დროს გამოეცხადათ ბუფეტში მომსახურე ელია.

- თქვენ ძმად ფული არ გადაგიხდიათ, და რატომ იპარებით.
- ფული ხომ გადაგიხადეთ, მეორეთ ითხოვ? მიუგო კურკამ.
- ჯერ პირველი გადაიხადეთ. მეორეთ რომ მოხვალთ მერე ვილაპარაკოთ.

- არ გვაქვს ფული, როგორ გადაგიხადოთ.
- როგორ და კარგათ, რო იქეიფეთ ფული უნდა, მუქათათ ვინ გაჭმევთ ნამცეცამ დრო ხელთ იგდო და ამ გოგოს დაუნყო კოცნა.

დათიკომ ტყუილი რომ ვერ გაიყვანა მარჯვენა ხელი ამოძრავა ბუფეჩნიკს ერთი სილა გაარტყა ელიამ ხელი შეუბრუნა და სამმა ერთი კაცი ხელში ჩაიგდეს და ცხვირიდან სისხლი გადმოადინეს საიდანღაც დაბარებულებით გამოჩნდა გელეჩა ისეთ დროს მოვიდა, როცა ძირს დავარდნილ მეზუფეტეს ორი კაცი ფეხს ურტყამდა, მესამე ამ გოგოს არ ცილდებოდა. გელეჩამ სამივე ისე სცემა როგორც ეკუთვნოდათ ორი კარში გააგდო ერთი ხელ-ფეხ გაკრული მძევლათ დაუტოვა ელიას ფულის გადახდამდე.

- სასამართლო შედგა გიორგის ლონდასადმი ნაძალადევი ინტიმური კავშირის გამო.

- ბატონო გიორგი, თქვენდამი მიყენებულ სარჩელში რა ბრალდებაც არის გათვალისწინებული ამ ბრალდებას ეთანხმებით თუ არა?

- ბატონო მოსამართლევ ნანილს ვეთანხმები.

- ის, რომ ლონდა ავთოს ასული მინდელი განათლებით პედაგოგი მეზობელ სოფლიდან დაბრუნებული თქვენ დაიჭირეთ და ძალმომრეობით დღისით, მზისით, გააუპატიურეთ, ამაში არის რაიმე ტყუილი.

- ამას ვეთანხმები, მაგრამ, მე რამაც იძულებული გამხადა, რომ მე ეს დანაშაული ჩამედინა, საქმეში ნაჩვენები უნდა იყოს.

– მართალია ეგ არ არის ნაჩვენები, მაგრამ მე გეკითხები ამ საქმის ჩამდენს თუ ახლავს მიზეზი თქვი.

– მე ვინც ცოლობაზე დავიკანხმე საქმე ყველგან ამ ქალბატონმა ჩამიშალა. იმათი მშობლები აქ არიან აგერ დარბაზში სხედან და შეგიძლიან დაჰკითხოთ. მეორეც ასეთივე ანალოგიურია პირველისა. მესამეს მშობლებიც აგერ სხედან დარბაზში. შეგიძლიათ ეგენიც დაჰკითხოთ. მეოთხეც აგერ გიორგიმ ხელით მიანიშნა, მოხუცებული ქალი რომელიც გაბედნიერებაში ხელს მიწყობდა. მოსამართლემ დაიწყო მოწმეების დაკითხვა. პირველის მშობლებმა მიანიშნა დაზარალებულ გოგოზე მაგ გოგომ გვითხრა რომ გიორგის კაცობა დაკარგული აქვს და თქვენი გოგო არ გაუბედუროთო.

– მერე არ კითხეთ თქვენ საიდან იცითო რომ კაცობა არ აქვსო.

– კი ბატონო მოსამართლე ვკითხეთ და გვიპასუხა რომ ჩემმა ძმამ გიორგის ცოლი შეიყვარა და შეირთო. მერე ცისანამ თქვა, რომ მე თავს იმიტომ ვანებებ გიორგის რომ კაცობა არ აქვსო. სანამ ჩემი ძმა შეირთავდა ჩემმა რძალმა თქვა ქალიშვილი ვარო. მერე მოწმის ჩვენებაც ანალოგიურია პირველისა. მოსამართლემ გაიკვირვა ხუთმეტი წელიწადია მოსამართლე ვარ და ჯერ ასეთ შემთხვევასთან საქმე არა მქონიაო. შემდეგ ლონდა დაჰკითხა.

– ქალბატონო ლონდა რატომ დაგჭირდათ გიორგის მიმართ ასეთი ცილის წამება.

– ბატონო მოსამართლე! ესე იგი: გიორგი თავიდანვე მე მიყვარდა მინდოდა, რომ მე მაგის ცოლი გაემხედარიყავი, მაგრამ ვერ მივალწიე. ქალბატონი ლონდა თავისი დანაშაულის სირცხვილიც ცალკე ისჯებოდა და გიორგის მიერ მიყენებულით შეურაწყოფილით ცალკე.

– ქალბატონო ლონდა თუ გრძნობთ თქვენი ენით რამდენი ოჯახი გაამწარეთ ლონდამ ცხვირსანმენდი მიიფარა სახეზე და დაიწყო ტირილი. ლონდა თქვენ ცოლობაზე თუ დათანხმდებით გიორგის?

– თუ შემირთავს კი ვიქნები თანახმა. წარმოთქვა ქვითინით.

– ბატონო გიორგი თქვენ რას იტყვიან? შემოთავაზებულ ლონდას ცოლობაზე.

– არა ბატონო მოსამართლე, არ შევირთავ.

– რატომ რა გიშლით ხელს, ზღვარ გადაცილებული სინდისისა ხომ არ იყო.

– არა ბატონო მოსამართლე, მაგ მხრივ წმინდა სულისა აღმოჩნდა.

– მერე უარს რათ ამბობ, ცოდო არ არის შენგან წართმეულ ქალიშვილობას ვინ დაუბრუნებს მითუმეტეს ეს დანაშაული შენი სიყვარულით ჩაიდინა?

– ბატონო მოსამართლე ლონდას სასჯელი უნდა ითქვას რომ განვლილი აქვს მე კი გასავლელი.

- გიორგი ამიტომ გირჩევთ რომ შერიგდეთ, თუ არ შერიგდებით ლონდაც უნდა გაუბედურდეს და შენც. თქვენ გიორგი დაფიქრდით შვიდ წლიანი მუხლი გაქვთ.
- რა ვუყო ბატონო მოსამართლე, მე წუთისოფელში მშვიდი ცხოვრება მინდოდა, მაგრამ ბედმა ამ გზაზე დამაყენა.
- იცოდეთ გიორგი მე სრულებით არ მინდა შენი დაპატიმრება, რომ შერიგდეთ ორივესთვის ხელსაყრელი იქნება.
- ბატონო მოსამართლე დაუშვით და ლონდას შევურიგდი, მაგის ძმას რომ ჩემი ნაცოლარი ყავს. ასე ჩვენი სიახლოვე გამოდგება?
- თქვენ: თქვენი ვნებას თუ დაიოკებთ ძალიან კარგათ გამოდგება. გოგოს შვიდი წელია უყვარხარ და ვერ გაგრძნობინა. შენ დაქორწინებაზე ხელი შეგიშალა, თავის თავს კიდე ზიანი მოუტანა რა ვქნათ სიყვარულისთვის დასჯილი ისევ ლონდა დავსაჯო?
- ბატონო მოსამართლე, მე სასჯელს არ ვიხსნი თავიდან.
- მე კი გირჩევთ რომ შერიგდეთ და მშვიდობიანი ცხოვრება გააგრძელოთ. გვერდში ანგელოზივით გოგო შენი სიყვარულით იწვის და შენ საცოლეს სხვაგან დაექვ. გიორგი არ გეპატიება.
- გათენდა დილა დღე მშვიდობისა, ტურისტული მარშრუტის გემი გადის ფოთის პორტიდან კურსი აილო კეიპტაუნისკენ. გელეჩა ამ გემს მიჰყვება. იგი შიშის ქვეშ არის იცის რომ დასაჭერად დაექვებენ ის კი იმხანად გემში ვიღაც უცხოელთან ზის და ფულზე კარტს თამაშობს. ბედი ხან პირველს წყალობდა და ხან მეორეს. მიდის გემი და მიჰყავს მგზავრები ათასი ფიქრით ზღვის ტალღები კი ბობოქრობენ.
- გიურსან ერთი ტუზიც მომეცი და კონი ჩემია.
- გელეჩ აგერ ხელში მიჭირავს კარტი და შენ რომელიც გინდა გამოიღე გელეჩამ თავისი ხელით გამოიღო კარტი და მიაძახა.
- აჰა ძმობილო, ხო გითხარ ტუზი მინდა მეთქი ამ დალოცვილმა არ გამიმართლა.
- კარგი გელეჩ ნუ ტრაბახობ. სულ ერთია კარტის თამაშით უნდა გაგძარცვო.
- მაგას ვერ შეესწრები.
- გელეჩ მე მახსოვს შენ გემზე ბოცმანად რომ მუშაობდი.
- კიდე იქ მუშაობ? ახლა შეგებულებაში ვარ. მაგრამ არ მახსოვს ჩვენ ერთმანეთი სად გავიცანით.
- დაგავინწყდი დალოცვილო, შენ უფროს კაპიტანს დაბადების დღე რომ გემში გადაუხადეთ.
- ხო, ახლა გამახსენდი, მაშინ ამ საქმის ინიციატორი ასანა იყო.
- სნორია, მართალი ხარ, გელეჩ ხო კარგი დრო გავატარეთ? გელეჩას პასუხის გაცემა აღარ დასცალდა. გემი უახლოვდება კეიპტაუნს. ეს ის მომენტი, რომ საკმაოდ სოლიდური თანხაა კონში და ორთა დაძაბული თამაშია, კეიპტაუნის პორტში შესვლამდე გემის

სალონში შემოვიდა შინაგანი საქმეთა სამინისტროს თანამშრომელი დაათვარიელა ჯერ სალონი და მერე ამოიღო უბის ჯიბიდან სურათი და ამ სურათით ამოცნობილ პიროვნებისკენ წავიდა გელეჩამ სასწაულად მოასწრო კონში ჩადებული მთლიანი თანხის მითვისება და მაგიდების ქვეშ ხალხის ფეხებში ისე გაძვრა, რომ მილიციის თანამშრომელმა თვალთ დახახვა ველარ მოასწრო, მხოლოდ კარებში გასვლის დროს სამჯერ წაგანის სროლის ხმა გაისმა, მერე გამოირკვა რომ კარებში მდგომი მილიციის თანამშრომელი ფეხში მსუბუქად დაჭრილი იყო. ამის შემდეგ დანიშნულ ადგილამდე გემი ისე ჩავიდა, რომ გელეჩა აღარ გამოჩენილა. ზოგიერთი მგზავრი ირწმუნებოდა, რომ გელეჩა იყო თუ სხვა რომელიმე. ერთი კი არის ზუსტათ იმ დროს წყალში ვილაცა გადახტა, თუ მერე მოკლეს არ ვიცი ვერ გეტყვი სიმართლეს რადგან კონკრეტულად არ ვიცი. მეორე სამართლოზე გიორგი და ლონდა შერიგდნენ. მათ შერიგებაზე დიდი წვლილი მიუძღვის გაბოს. გიორგის ოჯახში კვლავ ხმაურია. ახალ მეოჯახეს გაბომ ფული დაუტოვა. გიორგი არ იღებდა, მაგრამ გაბომ დააძალა ოჯახია დაგჭირდებაო. მართალია ისრაელში არ გაჰყვა, მაგრამ გიორგის ლონდას სახით პატრონი რომ გამოუჩნდა გაბომ იმედიანათ წავიდა სამშობლოში. ლონდამ გიორგის წინაშე ბოდიში მოიხადა. საცოლეს შერჩევებზე ხელის შეშლაზე.

- გიორგი ვერ წარმოიდგენ, როგორ ძლიერ მიყვარხარ, ნამდვილად იმ ძლიერი სიყვარულის ამბავია მე რომ არა ადამიანური საქციელი ჩამადენინა, ამიტომ ბოდიშს გიხდი, მართალია ბოდიში ჩადენილი ცოდვების ტოლფასი არ არის. მაგრამ დანაშაულის მონანიებას მაინც ნიშნავს.

- არაფერია ჩემო ანგელოზო სიყვარულმა მაგაზე უფრო მეტი იცის, დასამალი ჩვენს ურთიერთობაში აღარაფერია და უნდა გამოგიტყდე რომ შენდამი სიყვარული ჩემს გულშიც იმალებოდა. ვერ გიმხელდი, გულში კი ვფიქრობდი ასეთ მშვენიერ გოგოს და ასეთი მდიდარი ოჯახის შვილს არავინ გამომატანს და ტყუილად თავს შევირცხვენ თქო.

- ესე იგი ჩემო გიორგი, ის დანაშაული მთლად ჩემი ბრალი არ ყოფილა. დანაშაული ნაწილობრივ შენც მიგიძღვის. ასე თუ ისე ჩვენ ერთმანეთს მაინც შევხვდით და ღმერთზე უნდა ვილოცოთ, რომ ბედნიერათ წარიმართოს ჩვენი მიმავალი, დრო უღმობელი. რაც უფრო გადიოდა გიორგის ოჯახური მდგომარეობა მტკიცდებოდა, გულიდან ნაღველი გადიოდა და ურთიერთ შორის სიყვარულს სიყვარული ემატებოდა გიორგიმ კარგი სამსახური იშოვა. ლონდა დაფეხძიმდა, სამომავლო ბედნიერებას თვალნათლივ ხედავდნენ. ბუსუსის ოჯახის მდგომარეობას ბინდი ედებოდა. ბუსუსიმ ამონურა სიყვარული. პირველ ქმართან ადრე და მეორესთან კი ახლა.

ბუსუსის ოჯახში ქმრის მიმართ უსიამონობა თანდათანობით იზრდებოდა. ბუსუსიმ ახლა გიორგისთან მოიმძღომა დაბრუნება. ესე იგი გიორგისთან ბუსუსიმ ძველი სიყვარულის აღდგენა მოისურვა. ერთ დღეს, როცა, რომ, ღონდა სამსახურში იყო, ცისანა გიორგისთან სახლში მივიდა, ღალატის მოსანანიებლად. გიორგიმ გაულოკარები, მიიღო როგორც სტუმარი. სახლში შესული ბუსუსი ნუთით გარინდებული იდგა და ფიქრობდა. იმას თუ ჩადენილი დანაშაულის მიზეზის გამოაშკარავება საიდან დაენყო. დაბნეული ბუსუსი ისევ გიორგიმ გამოიყვანა მდგომარეობიდან.

- რა გნებავს ბუსუსი რისთვის მობრძანებულხარ?

- მაპატიე გიორგი, შენდამი ჩემს მიერ ჩადენილი ღალატი ჩემი ბრალი არ არის.

- შენ რო ავხორცობა გამოამყლავნე ეს ვის დავაბრალოთ?

- გიორგი მომისმინე, ეს ყველაფერი ღონდამ მომიწყო.

- კი, მაგრამ შენ ჭკუა დაკარგული ხომ არ გქონდა.

- ჭკუა როგორ არ მქონდა, მაგრამ ღონდამ იმდენი მელაპარაკა, რომ ჭკუიდან გადამიყვანა, თავის ძმას მიქებდა, ისე ძალიან უყვარხარ რომ შენი გულისთვის თუ საჭირო შეიქნა სიცოცხლეს გსწირავსო.

- მერე რა გაჩქარებს, დაელოდე იქნება შენი გულისთვის მართლა თავი გასწიროს.

- გიორგი დამცინი?

- მე არ დაგცინი, შენ ადამიანობას რაც აძლიერებდა ის შენ თავად გადათელე დაუკარგე ღირსება.

- გიორგი მაპატიე ეს ერთი შეცდომა. გეხვეწები აღვადგინოთ ჩვენ ძველი სიყვარული.

- ნაპატიები, არა ხარ შენთვის ხელი არ შემიხია და არ გეჩხუბები.

- შენზე ღონდა ისეთ ამბებს მიყვებოდა, სულ გაძაგებდა უარყოფით პიროვნებათ გხატავდა.

- შენ უფრო უკეთესად არ უნდა გცოდნოდა ერთი-მეორესთან ჩვენ უფრო ახლოს არ ვიყავით. სიყვარული ამოუწურავია და ნუთისოფლისაა, თქვენ კი ადვილათ და ნაჩქარევად ამოწურეთ, როგორც ჩემში, თქვენი ქცევიდან ჩანს რომ ისე მეორე ქმართან. შენთვის ყველგან გზა გახსნილია, ახლა მესამეს იშოვი, მერე მეოთხეს, სიკვდილამდე რაც უფრო შენ სხეულზე მეტს გადაატარებ. შენი აზრით უფრო ბედნიერი იქნები და შეიძლება, სიკვდილის შემდეგ სულით სამოთხეში აღმოჩნდე. ცისანამ ხელიდან ბოლო საშუალებაც არ გაუშვა. ტირილს მისცა თავი, მაგრამ გიორგის გული ვერ დაუღბო. თუმცა ქალის ცრემლებს მაშინ აქვს ფასი, თუ თავათ იმ პიროვნების საქციელი ზნეობრივია. გიორგიმ ბუსუსი სახლიდან დაითხოვა,

უფრო ატირდა, ცრემლსა ცრემლი მიუმატა. იძულებული გახდა ეს ღვთისნიერი პიროვნებას ხელით შეხებოდა, მოავლო კლავში ხელი და ძალის მეშვეობით კარში გაიყვანა. სახლიდან იძულებით გამოძევებული სტუმარი დიდხანს იდგა კიბის მოედანზე და მართალი ქალივით იცრემლებოდა. თავისი ბედის გაცვლას სხვას აბრალებდა. აგერ მოვიდა, კიბეზე შემოაბიჯა სამსახურიდან დაბრუნებული ლონდამ შენიშნა ბუსუსი რომ იცრემლებოდა და შეეკითხა.

– ბუსუსი რატომ ტირი? სატირალი მოხდა რამე?

– შენი ბრალია ლონდა, რატომ მომიძალე ბედნიერება? რათ ამირიე გზა-კვალი, იმიტომ რომ შენ გაბედნიერებულეყავი?

– თუნდაც ასე იყოს, შენ ტვინი არ გქონდა? მე იქნება მეთქვა კლდეში გადავარდი-თქო უნდა გადავარდნილიყავ.

– რატომ მიძაგებდი გიორგის და რათ მიქებდი შენ ძმას.

– შენ შენი ვნება ვერ დაიოკე რა ჩემი ბრალია? მე გირჩევ ჭკუით მოიქეცი ჩემი ძმაც არ დაჰკარგო, ეგ ქმარი მანაც შეინარჩუნე.

– გიორგიმ გაიგო ლონდას ხმა გახსნა კარები და ლონდას სთხოვა ცისანას ჩამოსცილებოდა და შინ შესულიყო. მართლაც ასე მოიქცა, აცრემლებული ბუსუსი გარეთ მიატოვა და შინ შესულმა გიორგიმ და ლონდამ ერთი-მეორეს კოცნით მიესალმნენ. მერე გიორგი გაეხუმრა.

– შენ ჩემო იმედო. ჩემს მიმართ სიყვარულით იყავ განწყობილი და გასაბედნიერებელ გზას მიბნევედი. მე კი ბოროტული განზრახვით გაუაკეთე ის, რამაც ჩვენ ორივე სხვადასხვა პიროვნება გაგვავერთიანა. დღევანდელიობას თუ გადავხედავთ წუთისოფელი გარყვნილობისაა, გაველურებისაა. საბჭოთა იმპერია დაპყრობითი სახელმწიფოების ხარჯზე შეიქმნა. ტერიტორიულათ და მოსახლეობითაც. მაღაზიები სავსეა არა დასაშვები ბავშთა სათამაშოებით, თოფებით, ზარბაზნებით, ტანკებით ავტომატებით, ნაგანებით. ბავშვი ფეხს აიდგავს უმაღ თოფს დააჭერინებენ ხელში, თავიდანვე აჩვევენ ბავშვებს, ეს კი იმას ნიშნავს რომ ბავშვებს ჩვენ თავათ ვაჩვევთ ბოროტებას. იმის მაგივრათ რომ, ბარი ლაფატკა, მანქანა, ტრაქტორი, შრომითი ტექნიკას მივაჩვიოთ, ბავშვებს ჩვენ უფრო რეციდივისტობისკენ უბიძგებეთ. კინოს გადაიღებენ და ბავშვებს უჩვენებენ ხალხს როგორ ანამებენ, როგორ კლავენ, უჩვენებენ სექსუალურ ფილმებს, ამით ახალგაზრდობას უფრო აღიზიანებენ, აველურებენ ზოგიერთი ახალგაზრდა შეიძლება ვიდეო-სურათით კმაყოფილდება და აღარ უნდათ დაქორწინება. სიყვარულს თავისი ჩარჩო აქვს, რამკაში უნდა იჯდეს რამკას გარეთ რაც ხდება ბავშვებისთვის მისი ჩვენება არ არის საჭირო, არის ოჯახები რომ ახალგაზრდებიც არიან და ბავშვებიც, ხანდაზმულებიც, სად აქვთ საშუალება, რომ სამი ან ოთხი ტელევიზორი დაიდგან ოჯახში ერთი ტელევიზორი და ისიც ახალგაზრდებს აქვთ დაკავებული რა ქნან სხვა არხზე კომიკური

კინოა ან დადგმა თეატრალური, სად წავიდნენ სად უყურონ. ასე გამოდის რომ ბავშვებიც და ხანდაზმულებიც შეზღუდულნი არიან. მხოლოდ ასეთი მიდგომით ახალგაზრდობა დაკარგავს პატივსცემას მშობლისაადმი სიყვარულს თუმცა ეს მოწოდება არ ეხება ეროვნულობას, სამშობლოსადმი ერთგულებას, ხანდაზმულებს სიამოვნებით ეროვნული სიმღერები, კომედია, იუმორული დადგმა, უფრო ჰუმანური სურათები. მხიარული ხალისიანი რომ გაეცნონ და დატკბნენ. სულმა თავისუფლება იგრძნოს. გულს სიცოცხლე გაუხანგრძლივოს, დაისვენოს, ნერვები დაანყნაროს, ერმა რომ შვება იგრძნოს, გაბზარული სიყვარული გაამთლიანოს, ამოუშროს ნალექელი არ მიუმატოს შხამს შხამი და გული არ დაამძიმოს.

- გიორგი ეს შენი აზრი ჩემს გასაგებათ თქვი?

- არა, საერთოდ ამ ჟამად რა გაგებაც აქვთ უმეტეს ახალგაზრდობას მე ის ვთქვი და ზოგიერთი ფილმების ჩვენებაც რომ გავლენას ახდენს ახალგაზრდებზე მე ის ავლნიშნე.

- გიორგი, მართალი ხარ, მაგრამ ჩვენ არავინ გვეკითხება, შენ ერთი მერცხალი ხარ წუთისოფელში მოფრენილი და შენი ჭიკჭიკით გაზაფხულს ვერ მოიყვან.

- ლონდა, ჩემს ჭიკჭიკს სხვებიც აპყვებიან ხალხი ტალღასავით აგორდება და ზამთარს საშიშროება შეექმნება. ლონდა მივიდა გიორგისთან მჯდომიარეს ზურგიდან ყელზე ხელი შემოაჭდო ერთი კოცნა მარცხენა ლოყაზე მიუძღვნა და მერე ცალმხრივი მოფერება ორივეში გადაიზარდა, ვნება გაღვიძებულთა სულები წუთიერად წუთისოფლის სამოთხეში აღმოჩნდნენ. დღეები მიდის წუთისოფლისა, სიყვარულს სიყვარულით იმკიან და ნაყოფიც გამოიღო. ლონდას ბიჭის მუცელი გამოეკეთა. ბუსუსის ბედნიერებას წყალი შეუდგა, ქმარიც და დედამთილ-მამამთილიც უშვილობას იმიზეზებდნენ. დრო და დრო ლონდას ცისანა სახლში მიუვარდებოდა-ხოლმე, ქმარი რატომ წამართვიო. შენ რომ გყვარებია იმიტომ ამიბნიე გზა კვალი.

ერთ დღეს ფოსტალიონი გიორგისთან მივიდა და შეატყობინა თქვენს სახელზე ფოსტაში ფულია მოსული მიბრძანდით და მიიღეთ. ლონდა და გიორგი ფიქრობდნენ ფული ჩემთვის ვის უნდა გამოეგზავნაო, დიდი ხნის ფიქრის შემდეგ სხვა რომ ველარ მოიფიქრეს ისევ გოგაზე გაჩერდნენ. გიორგიმ პასპორტი აიღო და წავიდა ფოსტაში ნახა, რომ გელეჩას გამოუგზავნია საკმაოდ სოლიდური თანხა. ფულის ქვითარზე მიწერილი იყო ფული შენია და როგორც გინდა დახარჯეო. დანარჩენს ჩემ მდგომარეობას წერილით შეიტყობო. გიორგის ფული იმდენათ არ გახარებია, როგორც გელეჩას სიცოცხლე გაუხარდა. გიორგი დარწმუნებული იყო გელეჩა გემიდან ზღვაში რო გადახტა ის უკვე დამხრჩვალე ეგონა, ისიც კი ქონდა ფიქრათ შეიძლება არ დანებდა მილიციას და მილიციონერმა მოკლაო.

– ზაფხულის თვე ივნისი დამდგარია, ცხელა, გიორგი და ლონდა სადილ მირთმეულნი სავარძელში ისვენებდნენ.

– გიორგი რა კარგია სიცოცხლე. სიკვდილი რომ არ არსებობდეს წუთისოფელი უფრო კარგი იქნებოდა.

– ლონდა მე არ მიყვარს წუთისოფელი.

– რას ამბობ გიორგი? ღმერთს რატომ სცოდავ, ყველა სიცოცხლისკენ მიისწრაფის და შენ ერთი გამოხვედი მისი მომდურავი.

– ლონდავ: საყვარელო, მიცვალებულს რო ტირიან ეს წუთისოფლის მიმართ პროტესტია, შენ კი მარტოთ მე გგონივარ წუთისოფლის აუგად მსხენებელი. დღევანდლამდე, თუნდაც ჩვენ ერთმდე და იმის შემდგომაც რამდენიმე ერმა, რომელმაც ვერ გაუძლო წუთისოფლის დაძაბულობას და სხვა დიდმა ერმა შთანთქა, აღარ არსებობენ და ახლაც, როდესაც რამდენიმე ეპოქამ განვლო და დღესაც მიმდინარეობს. მოგვიშალეს რწმენის უფლებები რომ გავლიოთ წუთისოფელი და მოვიხსენიოთ შობა უფლისა ღვთისა მაცხოვრისა იესო ქრისტესი, უკუნითვის სიკვდილიდან აღდგენამდე, არსებობდა ცნობილი სარწმუნოება. კერპთაყვანისმცემლობა, ადამიანის შეწირვა ის დაგმეს და მის შემდეგ მიღებული იქნა ქრისტეს მცნება და ეს ღმერთად ნოდებული ზოგი ქრისტიანად მოინათლა ზოგიც მუსულმანათ, რა თქმა უნდა ქრისტეს მცნება კერპთაყვანისმცემლობასთან შედარებით უფრო თანამედროვეა, მისი ათი მცნებაზე უნდა გაიზარდოს მომავალი თაობა. ჩვენ ამ თვალსაზრისით თუ მიუდგებით, წუთისოფელმაც განიცადა, მიიღო განვითარება, მაგრამ ადამიანის სასიკვდილოთ ღმერთის გარეშე უფრო დამანგრეველი იარაღები დამზადდა. მეოცე საუკუნეს ცივილიზირებულ სამყაროს უწოდებენ. ადამიანი უნდა იყოს, კულტურული, განათლებული, გაგებული, ინტილექტი, უბოროტო, ხალასი გულის, თაობა იზრდება ქრისტეს ათი მცნებით? მაგრამ საკითხავია არის კი ასეთი ჰუმანური მსოფლიოს ხალხი? ესე იგი არა, პირიქით მძვინვარებს ძალმომრეობა თვით ცხოვრების კულტურა კი გაუმჯობესდა მაგრამ უმრავლესობას გული კვლავ ველურისა შერჩათ. ეს ყველას არ შეეხება, არიან განვითარებული კურტურული ერები, რომლებიც ქმნიან ახალ პიესებს, მხატვრულ ნაწარმოებებს, კინოფილმებს, მხატვრობას. მაგრამ მისწრაფება არის ადამიანის დაჩაგვრა ადამიანის ზეგავლენით. აი ეს არის ჩემო კარგო, თანამედროვე წუთისოფელი. კვირა დღე მზიანი იყო და მშობლებს-ამღრზდელებს ბავშვები შინა ყავდათ. ერთერთმა მშობელმა თქვა ეს ბავშვი უნდა გავაშვილო და თუ ვინმე არის უშვილო მითხარითო. ქალებმა მიასწავლეს და პირდაპირ მივიდა ბუსუსისთან. ჩაგონებული სახელი ერთი დაიძახა და რძალ-დედამთილი ერთდროულად გამოვიდნენ, მაპატიეთ, ბავშვის გაშვილება მინდა, აქ მომასწავლეს და პირდაპირ იმიტომ მოვედი. თუ გნებავთ აიყვანეთ

წმინდა გენისაა, ქართველის სისხლისა გადახადეს ნახეს ბავშვი მშენიერი ჯამრთელი აღმოჩნდა.

- რამდენად ჰყიდი ბავშვს?

- არა, არ ვყიდი ფული არ მინდა.

- მაშ რატომ შეირჩინე?

- მოვტყუვდი, მე მეგონა შეყვარებული შემირთავდა.

- მიუყვანე შენი შეყვარებულის მშობლებს თავში ქვა იხალონ და გაზარდონ, ასეთი მშვენიერი გოგოს ცოლობაზე უარს გეუბნება?

- რა ვქნა ქალბატონო მე მომატყუა ბავშვი მოტყუებით შემარჩინინა და მერე იმან სხვა შეირთო.

- ბუსუსი შვილათ აიყვანე და გაგზარდოთ შეაგულიანა დედამთილმა.

- არა, დედა. მე მეყოლება შვილი.

- ცხრა თვე გავიდა არ დაფეხმძიმებულხარ შვილო აქამდე უნდა გცილოდა. იცოდე ჩემი შვილი უშვილობის გამო გაგდებას რომ დაგიპირებს აღარ დაგიცავ. ბევრი ელაპარაკა დედამთილმა, მაგრამ ბუსუსი მკაცრი უარის გზას დაადგა. მალე ჩემ გოგოს ღონდას ბავშვი შეეძინება და მერე შენ ქმარს გული დასწყდება.

დრო მოძრავია და წუთისოფელმაც არ დააყოვნა ამირანი კვლავ თავის სოფელში დაბრუნდა. გიორგიმ ერთი ოთახი შესთავაზა დროებით სანამ მოიქონიებ რაიმეს და შეძლებ ბინის ყიდვასო. მაგრამ ამირანმა არ ისურვა სხვაგან არჩია ბინის დაქირავება. მალე გიორგის ოჯახს ახალი სული შეემატა, ღონდას ბიჭი შეეძინა, გიორგის სიხარულს საზღვარი აღარ ქონდა. ულოცავდნენ სამსახურში თუ სამსახურ გარეთ ახლობლები, მეზობლები. ღონდას და გიორგის შორის სიყვარული უფრო გამტკიცდა, გატკბილდა, ნაყოფი გამოიღო მათმა შრომამ. ერთობლივმა სიყვარულმა, წუთისოფელი სიყვარულისაა და ღმერთის მიცემული სულით შეიძლება ისეთი სიყვარული და სიკეთე დასათესოს წუთისოფელში რომ იგი მარად მისი მგზავრი იყოს. სულის მოვალეობა გულის გაკეთილშობილებაზე მის სიკვდილამდე იბრუნოს. შემდგომში სული როცა ღმერთს დაუბრუნდება იგი მადლობას ეტყვის, რადგან ღმერთის მოცემული სული იმან უფრო გააკეთილშობილა. გაამდიდრა და მხოლოდ ყოველივე ჩადენილი ბოროტება ადამიანის მიმართ ადამიანის მიერაა, სულის ტანჯვა და გულის დაძძვენაა, ჯოჯობითი კი უნდა იცოდე ეშმაკისაა. ღმერთის მადლობა კი სამოთხეა, მისი კარები შენთვის ღია იქნება ყოველთვის და იქ შესულს კი უბატონოთ ხმას ვერავინ გასცემს. სატანა ამბობს მე იმას ვკლავ, რომელზედაც ღმერთი მიმითითებსო. მე კი ვუუგვნები არა სატანავ არ ხარ მართალი. პირიქით შენ შენი სურვილის აღსრულებისათვის კაცს კლავ ისე, რომ ღმერთმა არ იცის, ყველა სულიერმა კი არ იცის, რომ მეცხრე ცის იქით

ღმერთია და ის არის წუთისოფელის სულის ჩამდგმელი. ადამიანს ერთხელ ეკუთვნის სული და იმ ერთხელაც ისე უნდა გამოიყენოს თავისი სიცოცხლე, რომ ყველა მაღლიერი დარჩეს. დატკბეს ღმერთი შენი სიკეთით და მისი ანგელოზებით კმაყოფილნი იყვნენ. შენც ისეთივე კმაყოფილი უნდა ნახვიდე. რომ წუთისოფელში მეორეთ მოსვლა აღარ ინატრო. იმან რა ქნას წუთისოფელში მოსულ ბავშვს ჯერ თვალი არ აუხილია და სიკვდილს დაბრუნებია. სიკვდილი რა მოსატანია და თურმე იმათშიც ყოფილან კეთილმსურველები. სიკვდილმა თქვა, ერთხელ ეშმაკმა გამაგზავნა მავანის და მავანის სული მომიტანეო. მეც ჩემებურად გამოვეწყე. პირი დავიბანე, თმები გადავივარცხნე, და ხელთათმანები გავიყოლე ვიფიქრე ვისმე ჭირიანს არ გადავეყაროთქო. საღამო იყო მზე ჩასასვლელის უფსკრულის ნაპირზე იდგა და უკან დარჩენილი სხივების ფერი და სიმბურვალე სასიკვდილოდ გამწესებულებისთვის იღვრებოდა, მოცემული მისამართით მივედი ერთგან, მეორესთან, არ დამიხვდნენ სახლში, თურმე ახალგაზრდები ყოფილან უწვერ-ულვაშონი, სადღაც ბაღში შევხვდი. გამოუჭერიათ ვარდის კოკორივით გოგოები და ერთმანეთის მოფერებას საზღვარი აღარ ჰქონდა. იმ წუთებში ურთიერთ თანხმობით იმდენი სიყვარული იღვრებოდა, რომ ზოგიერთ ცივ გულას მთელი სიცოცხლე ეყოფოდა, შეწყვილებულნი ეს უცხო სხვადასხვა პირნი ლამაზნი ანგელოზებივით იყვნენ და მე ჩემ თავს არ მივეცი იმათი გამწარების უფლება და გავცილდი იქაურობას. რო მივედი და მოვახსენე, მათი მდგომარეობა, ღმერთმა მაღლობა გადამიხადა და ეშმაკმა კი საყვედური გამომიცხადა და სასჯელი დამადო. ღონდამ ჩაიციინა და უპასუხა.

– გიორგი შენ ჩემო რაინდო: უნდა ითქვას, რომ შენმა მონოლოგმა დამიპყრო. ამიტომ გადავკეტი შენი ბედნიერების გზები. საითაც ნახვედი ყველგან შლამბაუმები დაგიყენე, მწვანე შუქი არ აგინთე ხო ვარ კარგი გოგო?

– კი კარგი ხარ, კარგი ჩემო ანგელოზო, ჩემი დაქორწინების ეს უკანასკნელი ცდა იყო ეკლესიაში ერთ კარგ მოხუცებულ ქალს ვიცნობ ის ჩემი დიდი გულშემატკივარია. იმან გამაბედინა დაქორწინება მე რო უარს ვამბობდი ის მეტყოდა-ხოლმე. უცოლშვილოთ როგორ უნდა დაიბერო შვილო თავი ასეთმა კარგმა ბიჭმაო. მე რომ დაქორწინება გადამეფიქრა ღონდა შენ ხომ გაუთხოვარი დარჩებოდი.

– რატომ, დასაწონი გოგო ვარ?

– არა ღონდა. დასაწონი გოგო არა ხარ, მაგრამ ჩვენ თუ ბოლომდე ერთი-მეორეს ბედს წარმოვადგენთ ხომ ასე იქნებოდა თუ არ დავექორწინდებოდი. ახლა მეორე ვარიანტი მე რომ შენს ცოლობაზე უარი მეთქვა ხო დამიჭერდნენ. ჩამსვავდნენ ციხეში. ვიქნებოდი და შენ კი გაუბედურდებოდი.

– შენ ასე ფიქრობ რაინდო? ციხეში მოვიდოდი პაიოკს მოგიტანდა, როცა განთავისუფლდებოდი მერე მაინც ჩემი იქნებოდი. სიტყვა დაამთავრა და გიორგის გადაეხვია აკოცა, გიორგიმაც კოცნას კოცნითვე უპასუხა. პატარა გიორგიმ მშობლების საუბარს ხელი შეუწყობა არ ამოუღია მათი საუბრის დროს და ახლა გაიღვიძა, როცა, რომ საუბარი დაამთავრეს, ახლაც ლონდამ საჭმელი აჭამა თუ არა, უმაღვე დაიძინა. მზე ჩავიდა, ცოტა შებინდდა და ამირანა მეტ სახელათ გელეჩა სახლში გიორგისთან ბავშვის სანახავათ მივიდა, აკოცა მძინარეს და გულზე ორმოცდაათი დოლარი დაადო. გიორგიმ, აიღო ის დოლარი და ამირანას ისევე ჯიბეში ჩაუდო, მაგრამ ამირანამ თავის სიტყვას არ გადაუხვია, თითქოს გაიხუმრა კიდევ, გიორგი, მე ეს ორმოცდაათი დოლარი შენთვის არ მომიცია, პატარა გიორგის მივეცი და იმან რო აიღოს და ჩამიდოს ჯიბეში მე იმას დაემორჩილდები და შენ კი არა, სამივეს მხრიდან იყო სიცილი. მერე ლონდამ გაანყო პურმარილით მაგიდა და ლეინოს პატარა ჭიქებით ტკბილათ შეექცეოდნენ და იმ დროს როცა რომ ლონდას ოჯახის ესე იგი ხაზეიკის სადღეგრძელო ითქვა, ამირანამ ასეთი სიტყვები დააყოლა ლონდა მე და გიორგის ისეთი ძმობა გვაქვს ნათქვამი, რომ ბევრ ნამდვილ ძმებს არ ექნებათ ასეთი სიყვარული. მერე როცა, რომ გელეჩა დაემშვიდობათ გიორგის ლონდას ესე იგი გაცილების დროს გიორგიმ. ათი ათასი მანეთი ამირანს ჯიბეში ჩაუდო, ამირანმა იუკადრისა. მაგრამ გიორგიმ არავითარ შემთხვევაში არ დაუთმო, ისიც კი უთხრა.

– გიორგი შენ ცოლშვილიანი ხარ და მეტი თანხები გჭირდებაო. გიორგიმ მოუჭრა სიტყვა.

– ნამდვილათ ამაშია საქმე, რომ შენ სახლიც არ გაქვს. ხომ გინდა დაქორწინება, ოჯახის შექმნა. გიორგიმ ამირანა გზაზე შეაჩერა და ჰკითხა.

– ამირან მე იქ ჩემ სახლში ვერ დაგკითხე. შენი პატიმრობის ამბავი როგორ გადანყდა.

– გიორგი იმ პატიმრობას სხვა დანაშაულიც დავუმატე, ფოთში საზღვაო პორტის სასადილოში სამ ძმას ვცემე. კვიპტაუნში ჩემი დაჭერა უნდოდათ გემზე ამოვიდნენ საიდუმლო სამსახურის თანამშრომლები და სურათით დამეძებდნენ.

– ეგ ვიცი.

– გემის კარებში მდგომი ერთი დავჭერი და წყალში გადავხტი. მერე სხვა გემზე აღმოვჩნდი იმ გემმა ესპანეთში წამიყვანა. სამი თვე იქ გავატარე. ახლა ისევე აქ თბილისის გარეუბანში მინდა დასახლება და მომავალი რას მომიტანს ის აღარ ვიცი.

– ამირან დროა დაუბრუნდე წუთისოფლის კეთილ ცხოვრებას, შექმნა ოჯახი. შენი ბედნიერებისათვის, საქართველოს კეთილდღეობისათვის. ჩვენ ადამიანათ ვითვლებით და უნდა ვემსახუროთ ადა-

მიანურ საქმეებს.

– გიორგი ზოგიერთთან ადამიანური მოპყრობა არ გადის. არიან პიროვნებები შენგან დათესილ სიკეთეს ბოროტი საქმით პასუხობენ. ადამიანი ღმერთის ჩამოყალიბებულია და ღმერთის იდეებს უნდა ემსახურებოდეს. ჩვენ კი ვიცით რომ ღმერთი განაგებს სიკეთეს, სიყვარულს, გამობს ბოროტებას. ადამიანს ორი სასიარულო ფეხი აქვს და ორი დამცავი ხელი პირი და პირში მოთავსებული ენა მეტყველობისა. იმ პირიდან ენის დახმარებით სანამლავიც გადმოდის და მოსალხენიც, შეიძლება მძაფრი შეურანყოფაც მიიღოს ისეთი, რომ დაბადება თავს განყვევლინებს, სიცოცხლეს მთლათ შეგაჯავრებს. არ არის გამორიცხული ადამიანის შეურანყოფით შეიძლება კაცის სიკვდილს აზიაროს. ესე იგი თავისი შხამიანი ენის ტარტალით. არიან კეთილი ადამიანები, რომლის პირიდან ჰარმონია იფრქვევა ან არა და მისი სიტყვიერი კეთილშობილებით ივსება მოყვრის გული და შეიძლება ბოროტის გულს მალამოსავით დაედოს და გააკეთილშობილოს. ადამიანს სასიცოცხლოდ სული უდგას. თვალი ხედვისთვის აქვს, ყური სმენისთვის, ცხვირი ყნოსისთვის, თავი აზროვნებისთვის, გული გრძნობისთვის, ერთერთი რომ გამოეთიშოს მისთვის ინვალიდობას ნიშნავს. საერთოდ ამა თუ იმ ადამიანზე იტყვიან ჩამოყალიბებული პიროვნებააო, ავიც იცის და კარგიცო. ესე იგი ასეთ პიროვნებას ცნობიერების ნორმალური შეგრძნება ჰქონია. ასეთი ადამიანებით უნდა არსებობდეს წუთისოფელი.

ერთხელ ბუსუსის! ქმართან უშვილობაზე უკმაყოფილება მოუხდა და რაც ენაზე მოადგა ყველაფერი უთხრა, ისიც არ დავიწყებია ეთქვა, რომ მისმა დამ აუბნია გზა-კვალი.

– მე რა მჭირდა შენი შეყვარებისა. როცა შენზე უკეთესი ქმარი მყავდაო, მაგრამ გადამრია შენი დის მონამლულმა ენამ, ახლა მივხვდი, რომ გიორგი თავისთვის დომებია, მე კი გამაუბედურა და შენ ხელში ჩამაგდოვო, ამას კიდევ სხვადასხვა უკმაყოფილება დამატა და ბუსუსი დაითხოვეს სახლიდან. ამის შემდეგ ლონდასთან დედამისი ყოველდღე გადადიოდა ეხმარებოდა ბავშვის აღზდაში, ბავშვს რომ დააძინებდნენ მერე დედაშვილნი ჭორობდნენ, სველი ენით ისიც კი ითქვა ჭორათ რომ ქმარს გაცილებულმა ბუსუსიმ ორი თვეც ვერ შეიკავა თავი და სხვა ბიჭთან კავშირი დაუჭერიაო. ერთ საღამოს გიორგის ამირანა ესტუმრა და გაშლილ სუფრაზე საიდუმლოთ ლაპარაკობდნენ.

– გიორგი ეზო კარმიდამო მე არა მაქვს, სამსახურიდან აღებული ხელფასი მე არა მყოფნის, შენ მიირჩიე როგორც ჭკვიანი ბიჭი. სულით-გულით კეთილშობილება კარგია, მაგრამ სიღარიბეს ვერ ვიცვილებ.

– ამირან მე რა შესაძლებლობაც გამაჩნია ყველაფრით დაგეხ-

მარები შენი გამოგზავნილი ფულიდან ნაწილი შემორჩენილი მაქვს.

– გიორგი არც შენ გაქვს მე რა უნდა მომცე, გაჭირვებით რომ პურს ვჭამთ ეს ხო ცხოვრება არ არის მე სიყვარულიც ვიცი და სიკეთეც, მაგრამ ამას მაშინ აქვს მადლი როცა ეკონომიურათ უზრუნველყოფილი ვარ.

– არა ამირან, არ ხარ მართალი, მადლი მაშინ აქვს როცა, რომ ეკონომიურათ ხარ უზრუნველყოფილი, და რაც გაგაჩნია სხვისთვის რომ არ დაგენანება. თუ ყველაფერი გაქვს და უზრუნველყოფილი ხარ, მაშინ გაღებულ მადლზე წინაკას დაგიყრიან ან წყალს დაგისხავენ, იტყვიან აოხრია და ემეტებაო. მიგიხვდი შენ რაც გინდა, სინდისი ძნელად მოსაპოვებელია და ღმერთსა მადლი რომ შენ გაგაჩნია და ადვილად ნუ წაიხდენ. რამდენი დანაშაული გაქვს ჩადენილი და მაინც გარეთ დადიხარ. მე მჯერა რომ ღმერთი გფარავს, იმიტომ, რომ ის დანაშაული იძულებით გაქვს ჩადენილი და ახლა რაც გნებაგვს ეს წინასწარ არის ჩაფიქრებული და ამის გაკეთებას ღმერთი აღარ გაპატიებს.

– გიორგი ხაშურში ოჯახი ვიცი, რომელსაც ოთხ კილოზე მეტი ოქრო აქვს, ადგილიც ვიცი სადაც აქვთ შენახული, სამი სულია ოჯახში მშობლები და ერთი ქალიშვილი ჰყავთ.

– მერე იმათი დაყაჩაღება გინდა?

– ხო მინდა, თუ მხარს მომაბავ. გიორგი დამიჯერე იმისი ხელში ჩაგდება სულ ადვილათ შეიძლება.

– არა ამირან, მაგ საკითხში ვერ გაგინევ დახმარებას, მხარდაჭერას.

– მაშ ესე იგი, ძმა არ ყოფილხარ. მე კი ვიფიქრე შენც ობოლი მეც ობოლი. ორივე უთვისტომოდ დარჩენილები, ერთმანეთს ძმობას გავუნევდით.

– ამირან ისეთ საქმეზე მელაპარაკები, რაც ჩემ გულში მაგნაირი მიდრეკილება სულელებით რომ არა ძევს. არა ამირან. მაგ საქმეს ვერ ვიზამ. ორჯერ ციხეში ვიჯექი ჩემი თავისთვის ეს ვერ მიპატიებია და ახლა მესამედ რო ჩავჯდე, ისრაელში გაბო ძია, რომ გაიგებს ხო გაგიჟდება.

– გიორგი. ჩვენ ისე უნდა მოვიქცეთ, რომ ვერ გაიგონ, თუ ყოველ შემთხვევაში აკვიყვანეს შენც პატიმრობაში მყოფი წერილს ნუ მისწერ და ვერ გაიგებს.

– ის ჩემთან დრო და დრო ჩამოდის მაკითხავს და თუ რაიმე გასაჭირში ვარ მეხმარება, გაჭირვებიდან გამომიყვანს ხოლმე და მერე მიდის. მითუმეტეს ახლა ბიჭი რომ შემეძინა გავაგებინე და ველოდები აუცილებლათ ჩამოვა.

– გიორგი შენ პატრონი გყოლია.

– ამირან ჩემი გენისანი არ მყავს არავინ, და მარტოდ, მარტო,

გაბო ძია მყავს. ის რომელმაც გამზარდა. მისმა გაზდილმა ეს რომ მე ჩავიდინო, რასაც შენ მთავაზობ. მერე მე იმას სახეზე როგორ შევხედო. არ მეტყვის შენზე ამაგი ტყუილათ დამიხარჯიო?

- გიორგი ასე თუ დავენრილმანდით. შიში შეგიპყრობს აბა რა იქნება.

- არა ამირან, ამ საქმეში ხელს ვერ მოგიმართავ, მე ჩემ სამშობლოს ვერ ვტოვებ, განუსაზღვრელათ მიყვარს. ასე, რომ არ იყოს ისრაელში გაბო ძიას ბიჭი ერთ-ერთი ძლიერი ბიზმესმენი გამხდარა, გაბო ძია, ამას წინათ მე იმიტომ მესტუმრა, რომ გოგას უთქვია მე სხვას ვერ ვენდობი და გიორგის უთხარი ჩამოვიდეს აქ მომეხმაროს და ჩემთან ერთად ისიც ბედნიერათ იცხოვრებსო. მაგრამ მე არ წავედი, ვერ მივატოვე საქართველო. მერე გაბო ძიამ მითხრა.

- გიორგი ჭკუა არ გქონია საქართველო სად გეგექცევა, წასვლის დროს მითხრა მე მივდივარ და შენ კარგად იფიქრე. იქნებ ჭკუაში დაგიჯდეს გოგას შემოთავაზებაო. წავიდა გელეჩა და გიორგი კი დუმდა საძინებელი ოთახიდან გამოვიდა ლონდა და გიორგი გამოიყვანა ფიქრიდან, მიუჩინა სანოლი.

- ლონდა, მე რო ვკითხულობ ის წიგნი მომიტა.

- გიორგი, ღვინო გაქვს დალეული და წიგნში კარგი და ცუდი როგორ უნდა გაარჩიო.

- ლონდა, გენაცვალე შენ წიგნი მომიტანე თუ ვერ გავარჩევ ეს ჩემი ბრალი იქნება. სიცოცხლეც ხო იცი რომ წიგნი ცოდნის ნყაროა არა, ნყურვილის მოსაკლავი, არამედ აზროვნების გამაფართოებელი, ჭკუა-გონების გამღვიძებელი სულის საზრდო, გულის გამკეთილშობილებელი. ამიტომ წიგნი მოსაბეზრებელი არ არის, თუ მასში მოცემულია პოეტის ან მწერლის სულის ღირსებაა. მე პოეზიის სიღრმეზე არ მაქვს ლაპარაკი, თუმცა ამას თქმა არ ჭირდება, იგი თავისთავათ მეტყველებს. წიგნს რომ ხელში დაიჭერ უნდა გსიამოვნებდეს, გიზიდავდეს ყოველივე შიგნით მდებარე სტროფი თუ სტროქონი. წიგნში რაც უფრო ჭეშმარიტებაა აღნიშნული. მკითხველის სულისათვის უფრო მსუბუქია, ხალისიანია, ჰარმონიულია. მიზიდაველია, სულს ეტკბილება და მკითხველიც მის მიმართ სიყვარულს ბადებს, ესე იგი მეტყველებს, გრძნობს თუ შიგ რა პოეტის სულია ჩადებული, გაგრძნობინებს იმ პოეტის სულმადლობას ან მისი სულმადლობას. მკითხველი აღიქვავს ბოროტებას თუ მისი კეთილშობილებას. თუმცა ყველა ერთნაირად ვერ აღიქვავს, საერთოდ თვალთ შეხედავ ადამიანს თუ რომელიმე საგანს ან ბუნებას უმალვე თვალი გულს კარნახობს მის მშვენიერებას, თუ არა და ნათქვამია, "კარგის მძებნელი ავს გადაეყარაო", ან არა და "ბედმა კარგი არგუნა და ვერ გამოიყენაო". ვაი, რომ ჩვენ ყველა ღმერთის ჩადგმულ სულით დავიარებით ნუთისოფელში და ერთი-მეორეს ვმ-

ტრობთ, ღმერთის დაუკითხავად ადამიანს ვკლავთ, ამით ხომ ჩვენ ღმერთსაც ვამწარებთ, მის წინააღმდეგ მივდივართ, ეს ჩვენთვის გაუმართლებელია რაც არ უნდა სანთლები დაფანთოთ ცოდვებს ვერ მოვიწინიებთ და მრავალჯერ ჩადენილ ასეთ მკაცრ-სისხლიან ბოროტებას ვერც ღმერთი შეგვინდობს ტყუილათ თავს ნუ მოვიტყუებთ, ღმერთს ნუ მოვიმდურებთ და ეშმაკს ნუ გავახარებთ. სიყვარულს და სიკეთეს არაფერი სჯობია. კეთილშობილება გულის ვნებაა, ბოროტება კი, ძალაა ჯოჯოხეთური, რომლის გამოყენებაც შეუგნებლობას განაპირობებს, ეს სიყვარული არ არის, შვილია თუ მეგობარი თავისას რომ კალთას აფარებს და სხვების დართგუნვაზე გადადის, სიკვდილმაც ასე იცის ბოროტ სულებს ეშმაკი არ კლავს, პირიქით იმას იყენებს და კეთილმსურველ ადამიანებს აკვლევინებს, ილია ქავჭავაძე მაღალი კეთილშობილი ნიჭი და სიბრძნით უხვად იყო დაჯილდოებული და ყოველი მისი სიტყვა ბრძნულ წარუშლელ კვალს ტოვებდა. როგორც უფალთან, ისე ქართველი ერის გულში. მისი თანამედროვება გაცილებით ბევრათ მაღლა იდგა, მაშინდელ არსებულ წყობილებასთან. ესე იგი მეცხრამეტე საუკუნის წარჩინებულ – ამაღლებულ საზოგადოებასთან შედარებით ყოველი მისი მონოღება დამაჯერებელი, აღმაფრთოვანებელი უკვდავი სიტყვები ისმოდა, მხოლოდ მის ნათელ სახეს შორსმჭვრეტელი თვალები, შორს გამიზნულ სიტყვებს წარუშლელ და დამაჯერებელ ბეჭედს ასვამდა. ასეთ კაცს სასიკვდილოთ თვით ბუნების უხილავი ძალაც არ გაიმეტებდა და არც გამოუტანდა სიკვდილის განაჩენს. მაგრამ გამოჩნდნენ თვალთხილული ხორციელი უსუსურები, კაცობრიობაში დამცირებულნი, რომელებმაც იგრძნეს ილიას სულის დაუძლეველობა და გულში განიძრახეს მისდამი ბოროტული, უმოკლესი, მაგრამ უმძიმესი სასჯელი მისი მოკვლა. როდესაც საგურამოში მიდიოდა წინამურთან გზა გადაუკეტეს და სიცოცხლეს გამოასალმეს, მოკლეს ვერაგულათ, მოკლეს იმათ... ვისი ბედნიერებისთვისაც თავად ილია იბრძოდა, ესე იგი ერის განდიდებისთვის, საქართველოს დამოუკიდებლობისთვის. ნახეს ილიას უძლეველობა და სიკვდილს მიახმარეს სერგო ორჯონიკიძე, ფილიპე მახარაძე, ბერბიჭაშვილი, ჯაში, თავად ილიას დამცველი, მაგრამ მკვლელები მაინც დამარცხდნენ. ქართველებს რა გვჭირს, რომ მტერს და მოყვარეს ვერ ვარჩევთ. მოყვარეს ჯერ ვკლავთ და მერე მივტირით.

- გიორგი შენი ფილისოფიის გამხელა ხო დაამთავრე, ახლა შეიძლება დაძინება?

- კი, შეიძლება ჩემო სიცოცხლე. ღონდა მოგაბეზრე თავი ლაპარაკით რა ვქნა სიყვარულმა მაგაზე მეტი იცის.

- ხო გიორგი ბავშვს სანამ ძინავს მინდა რომ მეც თვალი მოვატყუო.

- შენ დაიძინე ღონდა ბავშვს მე მივხედავ.

- ხი ხი ხი-ჩაიხითხითა ღონდამ. გათენდა ოცდა რვა აგვისტო მიძინება ყოვლათ წმინდისა ჩვენისა ღვთისმშობლისა მარიამობა. გიორგი ამ დღეს ეკლესიაში მივიდა, ილოცა, სანთელები დაანთო და კარში გამოსვლისას წინ შეეგება ამირანი. მოუცადა იმანაც დაანთო სანთელები და მერე სახლისკენ ერთად წავიდნენ.

- გიორგი გამოუვალ მდგომარეობაში ვარ დგმურათ ვდგევარ სხვისი სახლის კედლებს ვატბობ და ნუთისოფელში ჩემი საკუთრებათ არსად არაფერი ითვლება ან ნუთისოფელი უნდა დავთმო, ან მხარი უნდა მომაბა და რაც გითხარი, ის საქმე უნდა გავაკეთოთ. თუ არა, ამ გაჭირვებიდან ჩემი შრომით ვერადროს ვერ გამოვალ. არც შენ ხარ დალხინებული მარტო პურისჭამა ხომ არ არის. იმდენი უნდა გქონდეს, რომ დროს უნდა ფეხი აუნყო. არ უნდა მიჩანჩალებდე. ვიმეორებ, ხაშურის საქმე აუცილებლათ უნდა გავაკეთოთ. იმას პატრონი ვერ მოიხმარს, სულერთია ჩვენ თუ არა, სხვები მაინც გაძარცვავენ, ველოდები შენგან პასუხს რას იტყვი. თუ გასკდა ეს ამბავი თავზე მე ავიღებ.

- მივალ სახლში ღონდას გავუმხელ, გავიგებ მის აზრს როგორ შეეგუება ჩემ წინადადებას.

- რას გაუმხელ ის ქალია არ იცი, რომ არ დაგთანხმდება?

- რა ვქნა ამირან, რომ არ დავეკითხო არ შეიძლება ისინი ორნი არიან, მე ერთი ვარ.

- მე რო ახლა თავი მოვიკლა ვიცი არ გაგიხარდება, მაგრამ ვილაც ვილაცეები ხომ იტყვიან მხდალი ყოფილა რომ ნუთისოფელს ვერ გაუძლოვო.

- რაქნათ რო დავინვათ?

- ჩვენ მაგაზე სრულებით არ უნდა ვიფიქროთ. ბედი ცხოვრებისაა ან შენ უნდა გამოკვეთო ან იმან უნდა გადაგიყოლოს.

- რო გადამიყოლოს, მერე ცოლშვილს რა ვუთხრა.

- რა უნდა უთხრა, გამოდის რომ შენ ამხანაგობა არ გცოდნია. თუ არა და ხო გითხარი თავზე მე ავიღებთქო.

- არა, ამირან ეს ამხანაგობა არ არის სულ თუ არა ნაწილობრივ მაინც უნდა ჩაიხედო ჩემს გულში. ვის დაუტოვო ჩემი ცოლი და შვილი?

- გიორგი შენ არ გაგიგია ამხანაგის გულისთვის ცეცხლში ჩავდგებიო რო უთქვიათ.

- მარტოდ რომ ვიყო ცეცხლში კი არა უარეს გავაკეთებდი, მაგრამ ცოლშვილს რა ვუთხრა. ღმერთმა ბედი ძლივს მარგუნა ახლა შვილიც მყავს. მე რომ ამათ ვულალატო იქ ღმერთის წინაშე როგორ უნდა წავრდგე.

- ეჰ მხდალი ყოფილხარ ეს უთხრა და დასცილდა გიორგი კი

ჩაფიქრდა ძალს ეშმაკი იყო და ძალს გიორგი, მაგრამ გიორგი ბრლოს ეშმაკმა დასძლია და ამირანას საბედისწერო თამაშზე თანხმობა უთხრა. გიორგი სახლამდე ისე მივიდა ბურუსიდან არ გამოსულა, გიორგიმ ექვსჯერ თქვა გელეჩას რატომ დავთანხმდით. მაგიდას მიმსხდარი გიორგი და ლონდა პურის ქამის შემდეგ ბავშვს ეფერებოდნენ და თითქოს ლონდას სულმა იგრძნო გიორგის სახიფათო ნაბიჯის გადადგმა, სამჯერ უთხრა ვერ წარმოიდგენ გიორგი რა ბედნიერები ვართო. ეკონომიურათ ლონდას მშობლების ოჯახთან შედარებით ბევრათ სიღარიბე იყო გიორგის ოჯახში, თუმცა არ შიოდათ, მაგრამ იმათ ოჯახთან შედარებით ვამბობ. ლონდას გულიდან ამოკრეფილმა ამ ხალასმა სიტყვებმა გიორგი უფრო ჩააფიქრა. რამდენჯერმე გულში გაიფიქრა არა, უარი უნდა ვუთხრა, გადავუხვიო ჩემს თანხმობასო. იმ ღამეს გიორგის თვალზე ძილი სულ არ მიჰკარებია, ვერ აპატია თავის თავს. მეორე დღეს გულმა გიორგის შეცდომა ველარ დაიტია, და ამოხეთქა ლონდას თვალწინ.

- ლონდა ამირანა ასეთ საქმეზე მეპატიჟება და შენ რას იტყვი.
- მერე შენ რა, დათანხმდი?
- ხო დავთანხმდი.
- გიორგი ამ საბედისწერო ნაბიჯის გადადგმა რათ მოგივიდა, ასეთ ჭკვიან კაცს?
- არ ვიცი, ჩემდა უნებურათ შევცდი.
- შესცდი და უნდა გამოასწორო, გიორგი ასეთი რამე ჩვენ ბედნიერებას არ ჭირდება. შენ დაბრძენებულ თავს ეგ არ ეკადრება. ჩვენ ტკბილ პურს ვჭამთ და არ გაგვიმწარდეს.
- რა მოვიფიქრო, მიცემულ თანხმობას როგორ გადაუხვიო, სინდის როგორ გადაუდგე.
- მერე ეგ ძარცვაა, დაყაჩაღებაა, უსინდისობა კი არა ადამიანობის დაკარგვაა. ერთ საღამოს ამირანამ გიორგის დაუძახა და ერთად წავიდნენ ფიცის შესასრულებლათ. დიდხან ეხვეწა ლონდა გიორგის ნუ ნახვალო, იტირა კიდევ, მაგრამ ეშმაკი რო შეუჩნდება მერე კაცი თავის ჭკუას აღარ ემორჩილება, ჩავიდნენ ხაშურში ეს ორი პიროვნება ღეშმაკის ბურუსში მყოფნი, ორივე საფრთხის წინაშეა, მაგრამ გიორგის გულში მთლიანად შიშმა დაიდო ბინა. იქ ჩასვლის დღე ისე გაუცდათ რომ ვერ მოახერხეს. სასადილოში პური ჭამეს და მერე ბაღში შევიდნენ სკამზე დასხდნენ, დაისვენეს თავდასხმის გეგმა შეადგინეს ვის რა უნდა მოემოქმედნა. რა ოპერაცია უნდა შეესრულებინა. მოსალამოვდა, დაუბერა მტკვრის ნიავმა. ქალაქში სინყნარე ჩამოვარდა, ნუთისოფელი ძილს მიეცა, მხოლოდ ამ ორზე პარაზიტს ვერ ვიტყვი, რადგან მსგავსი რამ ამათ ჯერ არ ჩაუდენიათ, მხოლოდ ახლა იწყებენ და რამდენად გაუმართლებთ ეგ არავინ იცის. გამოდის რომ სიკეთეს ფეხი მი-

არტყეს დაწიხლეს და ბოროტების გზას დაადგნენ. ნაგანა ორივემ მოსინჯა, მთვარე მიცურავს ცაზე, რომელიც ხანდისხან ღრუბელს გადაეყრება ხოლმე. ღამის ორი საათია, გადავიდნენ ჭიშკარზე. შიგნიდან დაკეტილი კარები გახსნეს. ამირანა შევიდა მეორე სართულის შუშაბანდში. ოჯახის სამივე პიროვნებას ძილის ნამალი ასუნთქეს, ერთი ოთახი ამირანამ მოიარა და რასაც ეძებდა ვერ იპოვა გიორგი მეორე სართულის კიბის თავზე იდგა. თუ ვინმე გაბედავდა ნამოდგომას უნდა ესროლნა. ამირანამ მეორე მესამე ოთახიც დაჩითა, მაგრამ ვერ იპოვა, ბოლოს ლოგინების ჩასაწყობი კამოდი მოსინჯა. და იქ აღმოაჩინა ის რამაც ბანდიტობა დააწყებინათ. ამირანის გამოსვლის დროს გაიგო ერთმა პიროვნებამ და იყვირა გაიღვიძეთ, გაგვძარცვეს, ის იყო ჭიშკარს გამოსცდნენ რომ ოჯახის უფროსმა ზედიზედ ორი გაცალა ამაოდ ნავიდა ორი ტყვია. მოსინჯეს ადგილზე ოქროული აღარ იყო. დარეკეს მილიციაში. გზაზე ერთერთ მილიციას გადაეყარნენ. შემხვედრმა მილიციონერმა გასაფრთხილებლად ნაგანა ჰაერში გაცალა, ამირანმა პირდაპირ ესროლა დაჭრილი მილიციონერი ძირს დავარდა. ნაძარცვი ქვიშხეთის ზევით მტკვრის ხეობაში გადამალეს და დრო დათქვეს თუ რომელ დღეს რომელი უნდა წასულიყო და ენახნათ. მიმალვის შემდეგ დასხდნენ მოსკოვიერევის მატარებელზე და თბილისში ჩამოვიდნენ. დრო თავისი გზით მიდის, გიორგი და ამირანა დღეგამოშვებით რიგრიგობით მიდიან და ნაძარცვს ნახულობენ, ელოდებიან როდის მიწყნარდებიან გაძარცვულები. სანამ გიორგი სახლში მივიდოდა ლონდას ორი დღე იმდენი უტირნია, რომ სახეზე დარდი შესამჩნევათ დატყობია. სახლში გიორგი რომ შევიდა ლონდა კიდეე ტიროდა, გიორგის შუბლგაუხსნელად ელაპარაკებოდა. საყვედურებით ავსებდა.

- შენ გიორგი, ამირანზე გამცვალე ხო?

- ლონდა ნუ მიწყრები, ამირანა ჩემი ამხანაგია და ხო უნდა უთანაგრძნო.

- მერე ცოლშვილი ამხანაგს არ გირჩევნია?

- მაგის შედარება შეიძლება ლონდაა?

- რამდენს გეხვეწებოდი, მაგრამ ჩემი თხოვნა არარად ჩააგდე.

- კარგი გენაცვალე ლონდა, გემჩნევა შენზე დარდს რა ძალიან უმოქმედნია ჩემო სიცოცხლევ. ნუ დარდობ ხო მოვედი.

- შენ გგონია თქვენი ჩადენილი საქმე მშვიდობიანათ დამთავრდება?

- დამთავრდა და ეგ არის.

- არა ჩემო კარგო, ასე იოლათ ვერ გადარჩებით.

- დღეს თუ არა ხვალ მილიცია თავის სიტყვას იტყვის.

- ლონდა ისე მელაპარაკები თითქოს მოხარული იყო ჩემი დაპატიმრებისა.

- არა, გიორგი მოხარული კი არაა, სასტიკი წინააღმდეგი ვარაუდობს შენი ჩადენილი საქმის მიმართ. ეს არაა, კეთილმსურველის საქმე, შენი სული-სხვისგან ბევრათ განსხვავდება და გულიც ჰუმანიურობით სავსია. მილიციის ხელში ადვილათ ჩავარდები და ყველა ბრალდებაც შენ დაგედება. თავი რისთვის უნდა გაიფუჭო. ჩვენ იმდენი გვაქვს, რომ გვეყოფნის სიკეთისა და სიყვარულისთვის.

- კარგი ღონდა ეს ერთხელ მაპატიე.
 - მე კი გაპატიებ, მაგრამ მილიცია არ გაპატიებებს.
 - დედა იმ სულელმა ჩემმა ძმამ ბუსუსი რატომ გააგდო? ჰგონია, რომ მაგაზე კარგ გოგოს იშოვის?
 - ბუსუსი ამაყია შვილო, კარზე მოყვანილი ბავშვი არ აიყვანა მი-
 თუმეტეს უსასყიდლოთ აძლევდა, ბავშვი იყო ჯანმრთელი. აღსავესე მშვენიერებით

- რა თქვა, რატომ არ აიყვანა.
 - ჩემ შვილს აბრალებს უშვილობას. თქვენი შვილი ჯანმრთელი რომ იყოს მე შვილი მეყოლებოდაო.
 - შეირიგოს დედა იქნება მართლა ეყოლოს.
 - რა ეყოლება შვილო. ორი თვეა რაც გააგდო და თავი ვერ შეი-
 კავა უკვე ხმები დადის ბუსუსი სხვა ბიჭსა ყვარობსო.

- არა დედა ეგ ტყუილია ვილაცამ ჭორი გაავრცელა. ბუსუსი ისეთი გოგოა თავს მასე ადვილათ არ დაიმცირებს. გოგამ, გიორ-
 გის შვილის შეძენის დეპეშას ამანათიც მოაყოლა. დეპეშაში ნათქ-
 ვამია გიორგისთვის კეთილი სურვილები. ჩემო ძმავო გიორგი, გილო-
 ცავთ ბიჭის შეძენას. დასაწყისი კარგია და ბოლოც უკეთესათ უნდა
 წარიმართოს. ამანათში იყო ბავშვის ჩასაცმელები და სათამაშოები.
 გიორგის მორიგეობა მოუნია და ხაშურში წასულმა დაიგვიანა, ღონ-
 დამ არ იცოდა რომ გატაცებული ნადავლის გადაძალის ადგილმ-
 დებარეობას რიგ-რიგობით რომ მორიგეობდნენ. ღონდას კი გიორგი
 სამსახურში ჰგონია, რომ იქ მუშაობს. ღონდა მაღიმაღ იმეორებს
 სამსახურიდან მოსვლა ასე არასდროს დაუგვიანია და ახლა რა დაე-
 მართაო. ღონდა თავის შვილის თამაშით თავს ირთობოდა და ისიც
 ხითხითით პასუხობდა

- ეს რა შვილი მყავსო.
- ეს რა შვილი მყავსო.
- დედმამასა ჰგავსო.
- დედმამასა ჰგავსო.

მორიგი რეისიდან გიორგი ჩამოვიდა, ამირანას შეხვდა და გააც-
 ნო მდგომარეობა ის განძეული რომელ ქვის ძირშიც დავმალეთ, წინა
 დღით მოსული ქარიშხლით მტკვარი ადიდებულა და წყალი იმ მხ-
 არეზე გადავარდნილა. ფაქტიურად გიორგიმ განძეული ვერ ნახა.
 წყალი ადიდებული იყო და შიგ ვერ შევიდა, ის ერთი დღე ზედმეტათ

იმითმომ დარჩა. იქნება ქარიშხალით ადიდებულმა წყალმა ჩაიაროს და მერე შევიდე და ვნახოვო. მაგრამ ეს მოლოდინი ამოა გამოდგა, წყალმა კი არ დაიკლო უფრო მოემატა და ეს უიმედობა გიორგიმ ამირანას აცნობა.

– კარგია წყალში რომ არ შესულხარ იმის გულისთვის თავს ხომ არ დაიხრჩობდიო. ამირანმა თავისი თავიც დაიიმედა და გიორგიც. გიორგი იმას მე მგონი წყალი ვერ წაიღებს. იმითმომ, რომ ქვის გამოქვაბულში წყლის მიმართულებიდან შევჭყუნე.

– ამირან რატომღაც მე უიმედობის ეჭვი მანუხებს. გიორგიმ თქვა.

– ბატონო გიორგი შენ მაგ დარდს თავს ნუ გადააყოლებ. მთავარი სიმდიდრენი სახლში გყვანან, თუ არა და ხაშურში განძეულის პატრონები მარტოდ ეგენი კი არა, სხვებიც ვიცისო. გიორგიმ ამ ოპერაციის ჩატარებისას შიშს ნახევარი სიცოცხლე გადააყოლა და ახლა მეორე ოპერაციის მოლოდინის ფიქრებმა გული მისი უფრო ჯურღმულში ჩაძირა. ამირან საიდანაც განძეული გამოვიტანეთ, იმ ოჯახს მილიციისთვის ძებნაში ოქრო კი არ ჩაუნერია, არამედ სულ სხვა რაღაც საოჯახო ნივთები და ფული, მილიციას ეჭვმიტანილი ერთიერიგობა ბიჭები დაუჭერიათ და მილიციას ისე უცემიათ, რომ კინალამ სიცოცხლეზე უარი უთქვიათ. თბილისში შემოსულ მტკვარს შეამჩნიეს რომ წყლის დებიტმა შესამჩნევად დაიკლო. ხაშურში ამირანი და გიორგი ორივე ერთად წავიდნენ, ამირანმა ნახა რომ მტკვარს თავისი ძველი კალაპოტი ნამდვილად გაუახლებია. წყალში შევიდნენ უიმედონი და ნაცნობ ქვას მიაშურეს ნახეს რომ წყალს ის განძეული გამოქვაბულიდან ვერ გამოუტანია. ორივე გახარებულნი იყვნენ სიხარულით კინალამ გაგიჟდნენ. დატოვეს მტკვრის კალაპოტი. ავიდნენ მაღლა უკაცრიელ ადგილზე და ერთერთ კლდის ნაპირზე წამოყარეს ოქროს განძეულობა, რომ დაინახა ამირანამ ბზინავი ოქრო სიხარბით ფერი ეცვალა. გიორგის შესთავაზა.

– გიორგი გაყოფვა შენთვის მომიწია. გიორგიმ გაყო თვალზომით და ამირანს შესთავაზა რომელიც გინდა ის აიღეო, ამირანამ უშარა.

– გიორგი არ არის შუაზე კარგად გაყოფილი.

გიორგიმ უპასუხა:

– თუ არ არის კარგათ გაყოფილი, ამირან რომელიც მეტია ის აიღე.

– არა გიორგი ხელმეორეთ გაყავი; გიორგი მიხვდა რომ ამირანა თავისი პირვანდელ მდგომარეობიდან ამოვარდნილი იყო. გიორგიმ ხელმეორეთ გაყო ერთ მხარეზე მეტი დაყარა, მეორე მხარეს ნაკლები და უთხრა:

– ამირან რომელიც გაგიხარდება ის აიღე. ამირანმა ემოციები ვერ დაიოკა და ყვირილით უთხრა:

– არ არის კარგათ გაყოფილი თქვა და მჯდომიარე გიორგის ფეხი ნარტყა და კლდეში გადააგდო. ორივე მხრიდან მოხვეტა ოქროსულ-ბა ჩაყარა მეშოკში და იქაურობას გასცილდა. ამირანა ჩავიდა ბათუმში იქ სამი დღე ქეიფობაში გაატარა, მაგრამ ვაი იმ ქეიფობას ღამე ძილი არ ჰქონდა, გიორგის მიმართ ჩადენილი ცოდვა არ აძინებდა. ღამე აბოდებდა რათ წამარტყი ფეხი. რა დაგიშავე, მე ხომ ოქროსთვის არ ვიყავი გახარებულყო, ვაი ოჯახო და ვაი ცოლშვილოვო. ნუთუ ნუთისოფელს არ ჰქონია სამართალი. ამირანს დღე-ღამე ასეთი მოლანდებები ქონდა. ლონდას კი თვალები დაანყდა გზაზე ცქერით, რათ უნდოდა მაგ გზაზე წასვლა, საცოდავ ამხანაგს ვერ უღალატა, რათ უნდოდა ან ესეთი ამხანაგი, დედა ადრე არც ამირანა იყო ამ გზის მიმდევარი არ ვიცი ახლა რამ გადარიათ. არა და რა ბედნიერათ ვგრძნობდით თავს. რამდენჯერ ვეხვეწე გიორგის, დასჯერდი რაც გაქვს ეს შევირგოთ და ვიკმაროთ თქო, მაგრამ ამხანაგს ვერ გაუტეხა ფიცი. და აკი გადააყოლა ამხანაგს საკუთარი თავი, ვინ იცის გიორგი ახლა რა დღემია, ის უბედური რამდენჯერ მეუბნებოდა შენ ხელში რო ბედნიერება მაქვს ასეთი ბედნიერება არა დროს არ მიგვრძნიაო, ამას რო ამბობდა ლონდა თან ცხარე ცრემლებს აფრქვევდა, თავისი ღამაზი სახის პატრონს ცრემლები სინაზეს უფრო მატებდა.

– გაჩერდი შვილო, ნუ ტირიხარ გულს გაუფრთხილდი, შვილო იქნებ სატირალათ არ გაქვს საქმე. დედა ლონდას გულს უმაგრებდა.

– არა დედა, ის რომ რაიმე უბედურებაში არ იყოს ჩავარდნილი მოუსვლელი არ გაჩერდებოდა. ვაიმე სად წავიდე ვის მივმართო, როგორ გავიგო რა უბედურება მიენია ჩემს ოჯახს. დედა შენ არ იცი რა უბედურებით არის გაზდილი, ებრაელმა გაბომ გამოზარდა, ობოლი. უთვისტომო, არავინ არ ყავს, ცოლებში ბედი არა მაქვს და იქნება შენ მაინც შემრჩე ბოლომდეო. ბალკონზე გადმომდგრები იყვნენ ლონდა და დედა მისი გიორგის მოსასვლელ გზას გასცქეროდნენ, ამ დროს ლონდამ დაინახა ბუსუსი და დედამისს მიანიშნა.

– უყურე მუცელი დატყობია, მართალი ხომ არ არის ვილაც ბიჭზე შენ რო სთქვი დედა?

– მართალია შვილო, ორი თვეც ვერ შეიკავა თავი. ლონდა მე წავალ ქმარშვილს კერძს დაუმზადებ და მერე ისევ გადმოვალ.

– ხო დედა სახლში ამბავი დატოვე, რომ ამაღამ შენ ჩემთან უნდა დარჩე. ლონდას დედა რომ წავიდა, ეკლესიის ქალი სანთლებს რომ ყიდის გიორგის ჭირ-ვარამის გამზიარებელი ლონდას ამ გაჭირვების დღეს ესტუმრა. ხელდამშვენებული ბაბომ ბავშვს უცხოური ჩასაცემელები მოუტანა. ეგონა გიორგი სახლში დახვდებოდა. ლონდამ და იმ ქალმა დიდხანს ისაუბრეს გიორგის უბედობაზეც კი ელაპარაკა.

– ლონდა მე შენ თავს ვუქებდი გიორგის, მაგრამ უარს ამბობდა ვიცი რომ კარგი იდიალური გოგოა და მე არ გამომყვებაო. გიორგი

ასე ამბობდა.

– საინტერესოა, ჩემში რა ნახა ისეთი რომ მე მაგას არ გავყვე-
ბოდი. მშიშარა არ არის შვილო ღმერთმა მოგცათ; თქვენი ოჯახი
ქონებით სავსეა და გიორგი კი ობოლია აი ამიტომ.

– დეიდა მე კი ვნატრობდი ნეტავ გიორგი მოვიდეს და მითხო-
ვოს-მეთქი.

– ბედი გქონია შვილო კარგი ბიჭია და შენ მაინც გულს ნუ
დაუჩაგრამ. ტკბილათ იყავით რომ ორივე ერთი-მეორეს შეაბერდეთ.

– დეიდა მე რაა, ცუდი გოგო ვარ?

– არა შვილო, ხო გითხარი შენი თავი გიორგის უქე, რომ ცოლათ
ეთხოვა. ლონდამ დეიდას მიაჩნდა ხილი და ტკბილეული. ლონდამ და
სტუმარმა დიდხანს ისაუბრეს, კიდე უნდოდა დარჩენა რომ გიორგი
ენახა და ბიჭის დაბადება პირადათ მიელოცნა, მაგრამ ის დღე კვ-
ლავ ამოთ დალამდა. წასვლისას ბავშვი უცხო ბებია იყვანა ეთამამა,
ესიყვარულა, შეამჩნია მარჯვენა ყურის ბიბილოზე ნიშანი, ხალი და
ლონდას გაეხუმრა შვილო ნიშნის ბიჭი გყავ და არ დეგეკარგებო.
ამირანი ძილში გიორგის ლანდებმა რომ არ მოასვენა, მესამე დღეს
სადაც გადააგდო კვლავ იმ ადგილზე მივიდა ესე იგი სადაც განძეუ-
ლობას იყოფდნენ, იმ კლდიდან გადაიხედა და რა დაინახა, კინაღამ
გული გაუსკდა. გიორგის ფეხი რომ მიაჩნდა და გადააგდო თურმე იმ
ადგილას სამი-ოთხი მეტრის სიმაღლეზე ბუნებრივად დაჩხლართული
უსურო ვაზი ყოფილა გიორგი ზედ დაცემულა და იქ დახვედრია დიდი
გველი, რომელიც გიორგის დაცემის შემდეგ ზედ შემოხვევია, ამირა-
ნამ ნაგანა შემართა სასროლათ, მაგრამ შეაჩერა თითქოს მოინანია
თავისი არა ადამიანური საქციელი და გაიფიქრა გიორგის არ მოვარ-
ტყაო. შეატყო, რომ გიორგი კვლავ ცოცხალი იყო. იქიდან დაბრუნებ-
ული გვიან ღამე მოტყუებით შევიდა გიორგის ოჯახში, მძინარე ხალხი
დაფეთა, ლონდას დედას ხელეზი გაუკრა, პირში ბამბა ჩაუდო რომ არ
ეყვირა, და მძინარე ლონდა გაიტაცა ბავშვი იმდენი იტირა რომ ხუთ-
ექვს საათზე ქუჩაში გამვლელის ყურადღება მიიპყრო, გულმა ცნო-
ბისმოყვარეობა ვერ დაიკმაყოფილა ზევით ავიდა, კარები შეაღო რო
დაინახა ლონდას დედა: მარიამი იყვირა და ხელეზი შეუხსნა. პირიდან
ბამბა ამოუღო და ბავშვიც გააჩუმეს, ეს ამბავი ქალაქს მოედო, ქორო-
კინებსაც არ დარჩათ გაუგებარი, ზოგმა სიმართლე უარყო და კუდი
სხვანაირათ გამოაბეს, არც ბუსუსი დარჩენილა გულგრილათ, გიორგის
ბედი აინტერესებდა თუ რა მოენია პირადად მას თუ არა, ლონდაზე
გახარებული იყო მე რო ამბინია გზა-კვალი თავათ რაა შერჩებოდაო.
ეკლესიაში სალაპარაკოთ სულ ეს თემათ შქონდათ აღებული. დაინგრა
სიყვარულით აგებული ეს ერთი ქართული ოჯახი, რომელიც მომავალი
თაობის ბუდე უნდა ყოფილიყო. ნათქვამია ობლის კვერი ცხვა ცხვა
და გვიან გამოცხვაო. მაგრამ ამაშიც მოგტყუვდით. მთიდან უიღბლოდ

დაბრუნებული მონადირეები მტკვრის ხეობას დაუყვნენ. ძალმა ნახ მოახტუნა კურდღელი და ერთერთმა მონადირემ თვალი ღურბინდით მიაყოლა და კურდღელი რომელ ბარდშიც შეძვრა, იქ მონადირემ ღურბინდით შენიშნა რომ რალაც უცნაური სხეული მოძრაობს, დაუძახა ამ მეთვალყურემ სხვა თანამგზავრ მონადირეებს და ჩაახედათ ღურბინდში. ერთი ამტიკიცებს იქ გველიც არი და კაციცო, მეორე ამბობს მე მარტო გველს ვხედავ, მესამეს სულ სხვა რალაცა მოეჩვენა. ნელ-ნელა მივიდნენ იმ ადგილზე სადაც გიორგი იყო ჩავადრნილი, იქ ნახეს რალაც საკვირველება, გველი უსურო ვაზებზე სიგრძეზე განოლილა, იმ გველის საშუალებით გიორგი უსურო ვაზის შექმნილ ბარჯგიდან სანაპიროზე გამოუყვანია. მაგრამ გიორგი ისე ძალიან არის შეცვლილი და დაშავებული, რომ ვერავენ ვერ მიხვდებოდა თუ ის გიორგი იყო. ეტყობოდა გველს კი არ დაუშხამია, პირიქით გიორგის ჭრილობებისთვის უმკურნალა, სადაც სისხლიანი ჭრილობები ჰქონია იქ თავისი კანის ახალი გაძრობილი ტყავი მიუწებებია და ერთერთი ასეთი ტყავი ყბაზეც დაუკრამს და ახლა გველი გიორგის ბარჯგიდან მთლად გამოყვანას ცდილობდა. ეს ახალი სტუმრები გველმა რომ შენიშნა თავანუელი წავიდა იმათკენ. დაახლოებით არ მისული ათი მეტრის მანძილიდან პირი უკან იბრუნა. თითქოს სტუმრებს მიანიშნა რომ აგერ კაცია ჩავარდნილი და მიეხმარეთო, გველი მერე შორს გაჩერდა, რომ მისი არ შეშინებოდათ, მხოლოდ მეთვალყურეობას კი უწევდათ. ჯერ შიშის გამო თავს იკავებდნენ ერთ-ერთმა თავის არიდებაც კი მოინდომა, მაგრამ მიმავალს გველი დაედევნა შემოატრიალა და კვლავ გიორგის მიმართულებისკენ უჩვენა გზა მიახვედრა, რომ უშველეო ისიც მიემატა იმ ორს. გიორგი ძლივს წვალებით საცალფეხო ბილიკამდე გადმოიყვანეს! დასუსტებული, ენა ჩავარდნილი სამშვიდობო ადგილზე დაანეინეს, წყლით გული გაუგრილეს ცოტა რამ საჭმელი შემორჩენიათ და იმით დააპურეს. მერე მონადირეებმა დიდი ჯაფითა და წვალების შემდეგ გაიყვანეს სამანქანო გზამდე, გველმა გზა გადაუჭრა მონადირეებს და ანუელი თავი მადლობის ნიშნად სამჯერ დაუქნია. მერე მოერიდა და გზა დაუთმოთ, იქ გააჩერეს მანქანა და მძლოლს აუხსნეს მდგომარეობა. მერე გიორგი ჩაისვეს მანქანაში და თბილიში ჩამოიყვანეს. მიიყვანეს საავადმყოფოში და ჩააბარეს ექიმებს. იმ ექიმებს რა ცოდნაც გააჩნდათ იმ ცოდნით უმკურნალეს და შედეგმაც აღარ დააყოვნა, ნელნელა ენა ამოადგმევიინეს, მერე სიდედრსაც გააგებინეს წავიდა საავადმყოფოში გიორგის სანახავად, მიუტანა საჭმელი იმასაც გაუკვირდა, თქვა: გიორგი როგორ შეცვლილა ამ ერთი კვირის განმავლობაშიო. გიორგიმ თავისი გასაჭირი რომ მოუყვა სიდედრმა იტირა. იტირა ის რომ გიორგი აძალბებდა ხვალ ბავშვი შენ დაიტოვე და ლონდა მოვიდეს ჩემს სანახავათო. სიდედრი არ ეუბნებოდა თუ რა ბედი ენია ლონდას. თითქოს ამ უბანმა ახლა გაიღვიძაო ნაცნობი ნაცნობს რომ

შეხვედებოდა ვერ ასწრებდნენ ერთი-მეორეს სულ გიორგიზე იყო საუბარი. ნამეტნავად გველის მკურნალობა აოცებდათ. ზოგნი ამბობდნენ, გიორგი ღვთისმშობლისავე კაცია და ღმერთი მის წინააღმდეგ არ წავიდოდა, არავითარ შემთხვევაშიო. ნაცნობი თუ უცნობიც კი გიორგის სანახავად მიდიოდნენ ანტიერესებდათ თუ როგორ იყო დამშვენებული გველის მკურნალობით. ბუსუსიმ იყიდა ყვავილები და მოხარშული დედალით ხელდამშვენებული გიორგისთან სავადმყოფოში მივიდა. მისვლის უშალვე აკოცა, მიულოცა გადარჩენა. გიორგის სხვა რამ არ შეეძლო, თუ არა მოთმინება. ბუსუსის ერთი კი უთხრა.

– ბუსუსი შენ შენი ჯამრთელობისა გვეროდა და მართლაც დაფეხმძიმებულხარ – არ ეწყინა, მაგრამ არც ესიამოვნა. თუმცა უპასუხოდ მაინც არ დატოვა.

- არა გიორგი მე იმათი რძალი აღარა ვარ.
- ეგ ვიცი ბუსუსი, მაგრამ მე მეგონა თქვენ შერიგდით.
- არა, არ შევრიგებულვარ და არც შევეურიგდები გიორგი მე სხვა გზას დავადექი.

– რა გზას თქვი, არ ითქმება? მე ვარ ბუსუსი შენზე ნაწყენი თუ არა. შენ ხომ არა ხარ ჩემზე დამდურებული, არა, გიორგი, სწავლა მე უნდა გავაგრძელო. სამედიცინო ინსტიტუტში უნდა შევიდე.

– არა გიორგი მე შენ არ გემდურები. მე მინდა რომ იცოდე, ექიმს გავესინჯე მითხრა ჯამრთელი ხარ შვილი გეყოლებათ. მინდა რომ დავარწმუნო ის უმგვანოები, რომ მე ვარ ჯამრთელი და არა ავადმყოფი. მიხვდნენ რომ ავადმყოფი მაგათი შვილია. თქვა და ბუსუსის თვალებიდან ცრემლები გადმოუვიდა.

– კარგი ბუსუსი ნუ სტირი ნუთისოფელმა კარგიც იცის და ავიც. ბედნიერება წინ გაქვს.

– ეჰ შენ კარგი ხარ გიორგი. მე ვტყუივარ შენთან, ლონდამ ამბონია გზა-კვალი თუ არა მეც კარგი ვიყავი. არ იფიქრო რომ მე თავს გაცოდებ.

- შენ როგორ ხედავ ლონდა რა ცუდი გოგოა?
- არა ცუდი არ არის, მაგრამ ენა აქვს ამოსაჭრელი. გიორგისა და ბუსუსის დუეტი მშვიდობიანად დამთავრდა, დამთავრდა იმიტომ რომ ეკლესიიდან დეიდა მივიდა სანახავად და იმან უფრო საიდუმლება გააბზილა.

– გიორგი ეხლა უფრო დავარწმუნდი, რომ შენ ბედი არა გქონებია. რა ცოლშვილი გყავდა და როგორ გაუბედურდიო.

- დეიდა ხო ეხლა ცისანა იყო ჩემთან და მოინანია თავისი ცოდვები.
- ვიცი შვილო წინ შემხვდა მაგ გოგოზე არ გეუბნები, მე ლონდაზე ვამბობ.
- რაა ლონდა დეიდა არ ვიცი.

- შვილო მაშ რა იცი? რომ ვილაც შენ ამხანაგს ლონდა რომ გაუტაცია.

- არა დეიდა არ ვიცი. ამის შემდეგ მოუყვა დანვრილებით თუ როგორ იყო. ამ ქალმა მერე კი ინანა, მაგრამ უკვე გვიანი იყო. ამ ამბის მსმენელმა გიორგიმ იტირა ექიმები დააჩქარა, გამწვანებულ მე კარგათ ვგრძნობ თავსო. ექიმებმა თოთხმეტი დღით კიდევ დატოვეს. მერე გიორგის სიდედრი მივიდა ბავშვიც მოუყვანა სანახავად. ბავშვის ნახვამ ცოტა დაამშვიდა, მაგრამ სიდედრის წინაშე ლონდა ერთხელ კიდევ გამოიტირა. გიორგი ემოციას აპყვა და ნადრევით გამოვიდა საავადმყოფოდან. საავადმყოფოდან წამოსული გიორგი ჯერ ეკლესიაში შევიდა სანთლები დაანთო, ილოცა სიკვდილს გადარჩენილმა გიორგიმ თვალწინ წარმოიდგინა გველი, რომელმაც სასწრაფო დახმარება აღმოუჩინა. მერე სახლში დაბრუნდა კიბეზე რომ ავიდა ის მკურნალი გველი კიბის მოედანზე დაუხვდა. მივიდა ახლოს მოეფერა, ზურგზე ხელი გადაუსვა, ჩემ სანახავად ჩამოხვედი მკურნალო ანგელოზო. რამხელა გზა გამოგივლია. აქ მომიცადე მე ახლავე დავბრუნდები, გიორგი სიდედრთან მივიდა და სიხარულით აუხსნა, მე ვინც გადამარჩინა ის გველი ჩემი სახლის კიბის მოედანზეაო. გიორგის სიდედრი მივიდა გველი ნახა. მოეფერა, სხვათა შორის გველის არც ბავშვს შეშინებია. გიორგიმ რძით სავსე საინი დაუდგა, რო შეჭამა მერე იქაურობას გასცილდა ძველ ადგილ-სამყოფელს მიაშურა. დაიწყო გიორგისთვის მოუსვენარი ღამეები, გიორგის თვალზე ძილი არ მიჰკარებია და ღამესთან სიტყვიერი შებრძოლება უხდებოდა.

- ოხ ღამეე ჩემო შენ რომ არ იყო წუთისოფელი რა ბედნიერი იქნებოდა. ვერ შევეგუე მე შენზე გულნაწყენი ვარ, წუთისოფელში სიცოცხლის ნახევარი შენზე მოდის. ვიცი ღამე დაღლილი ხალხის მოსასვენებლათ არის გამოყოფილი, მაგრამ დღისითაც ხომ შეიძლება ძილი. ბნელი ღამეა და ახლა ძილგაფრთხობილი წუთისოფლის ცის სინმინდეს და დედამინის სიმშვენიერეს ვერაფერს ვხედავ. იმას რაც სულიერი არსებისათვის არის გათვალისწინებული, ის რაც დღეს გააჩნია შეიძლება ცის მხრიდან ღამე ბუნებრივი მოვლენები არ იყოს: წვიმა, თოვლი, ქარი, ელვა, ქუხილი, მაგრამ ღამეზე უნაკლოს ვერ იტყვი. ჭირი, სიავე და ბოროტება. წუთისოფელში დედამინაზეა დაბუდებული. მართალია დღისითაც არის მსხვერპლი, ტკივილები, გმინვა-შფოთვა, მაგრამ ხედავ ცის ბრწყინვალეობას, ბუნების ჯადოსნურ ფერების მშვენიერებას. მზის სხივებით შემკულ მთას. მთის ორწოხები, ყველაფერი ეს თვალისმომჭრელია. ჩაგაფიქრებს, დაგატკობს, დაგავინწყებს შენ ტკივილებს და შეიძლება ძილიც მოგგვაროს, დასვენებაც და თვალთხილულ ბედნიერებას დიდი მნიშვნელობა აქვს. ავადმყოფი სულისათვის. ღამე რომ არ იყოს, მე ასე მწამს ღმერთის გარეშე შენირული მსხვერპლი წუთისოფელში ნაკ-

ლები იქნებოდა. რადგან ღამე ტკივილები მატულობს, უამბორეული ხალხი ოხრავს და შფოთავს. მწუხარების ბაცილა იფანტება სივრცეში, ჰაერსა ნამლავს, ბუნებას აზიანებს. წმინდა ჯანმრთელი გულის ადამიანებს ვის ყურამდინაც მიდის, სწვდება, მწუხარების გამომხატველი ხმები, უსიამონო მდგომარეობაში ვარდებიან. ზოგჯერ დარდი ჯანმრთელ ადამიანსაც დაღს დაასვავს. ვიმეორებ წუთისოფლის ნახევარი სიცოცხლე ღამეზე მოდის, ავი სულელები ღამე უფრო მოქმედებენ ვიდრემ დღისით. სიკვდილი დედამინის ზურგზე დადის და ღამე მისი ნიღაბია ვერ ვხედავთ და ვერც ვემალებით, პირიქით: იგი სიავის ძლევამოსილი პიროვნებაა და მაინც გვემალებოდა. ღამე მძარცველებისაა, ქურდებისა არა სინდისიერი სულებისა. ღამე ღმერთის დაწყველილი ფრინველი დაფრინავს, კეთილშობილი ფრინველები დღისით დაფრინავენ ღამის ფრინველებს არ იკარებენ. ღამე უძილო ფიქრით ნაღველ შემონოლილ პიროვნებას სიგიჟესთან აახლოვებს განსაკუთრებით მარტოობით გამოკეტილ ოჯახში მყოფს. ნამეტნავად მთელი ღამე მოუსვენრათ თუ არის დამლაპარაკებელი არ ჰყავს, გარეთ გამოდის, ღამე სუსხავს, თუ სენ შეყრილია უფრო უარესდება და ამას სიცოცხლეს ეძახიან. ღამე კარში დარჩენილ მარტოხელას ცა მფარველად ევლინება თუ ვარსკლავს შენიშნავს ცაზე იგი მცირედი საშუალებით ავი ძრახვების გაფანტვისაა, მაგრამ მაინც იმედია თუ ისმის სადმე ბუნების სუნთქვა, წყლების ქშენა ისიც დამაიმედებელია, თუმცა არის სიცოცხლე. ღამე უკუნია მაინც ეტყობა სადღაც რაღაცა ფეთქავს. თუ მთვარიანი ღამეა იგი მგზავრისთვის თითქოს და ქომაგია. მაგრამ მაინც ღამის მგზავრის ფიქრს ხან ჯოჯოხეთისკენ მიჰყავს ხან სამოთხისკენ. რა კარგია ჯანმრთელობა გულთ მშვიდი სულით წმინდა ძილით რომ კლავს მტკივნეულს მშფოთვარე ღამეს. მაგრამ ისიც გულქვაობაა თუ არ განიცდის სხვის მწუხარებას და არ უთანაგრძნობს სხვის ტკივილებს, აი ესეთი ღამეებია მარტოდ დარჩენილი გიორგისათვის.

- გიორგიმ სავადმყოფოდან გამოსვლის შემდგომი უკანასკნელი დღე ბავშვის მოფერებაში დააღამა. შვილი ჩემო სისხლო და ხორცო თუ ჩემსავით უბედობა დაგრემდა არ გაუნყრე სამშობლოს. თქვა და მერე სიდედრს მიანდო ბავშვი. გიორგისთვის ეს დღე ხან გლოვის იყო და ხან ლხინისა, თუმცა არ ელხინებოდათ, ერთმა შვილი დაკარგა მეორემ ცოლი და აი ახლა გიორგის გულში გარდატეხა ხდებოდა. კაცს რომელსაც აქამდე სიკეთეზე უფიქრია, ახლა მტრობაზე ფიქრობს, სამაგიეროს გადახდა უნდა. მეორე დღეს გიორგიმ გამოკეტა კარები, გასაღები სიდედრს ჩააბარა და ეკლესიაში ავიდა. სანთლები დაანთო ღმერთს წინასწარ პატიებას სთხოვდა.

- მე საქართველოს მიტოვება არ მინდოდა ღმერთო. მაგრამ ბედმა გამიხადა ისე საქმე, რომ მოყვარე მოძულეთ გამიხადა, მივდივარ

შენგან და არ ვიცი სად. გიორგის გაცნობილმა დეიდამ შენიშნა და გამოელაპარაკა.

– შვილო გიორგი გაჩერდი სად მიდიხარ?

– არა დეიდა. მე საქართველომ გამწირა, ბედი უკულმა დამიტრიალდა. არ მომცა უფლება, რომ შვებით ამომესუნთქა.

– შვილო, მაინც შენი სამშობლოა ნუ მიატოვებ, იქ ყველა შენი მტერი იქნება რასაც თვალს მოავლებ გულს არავინ გაგიხსნის. დეიდა არ ეშვებოდა, სთხოვდა დარჩენას. გიორგიმ კი ღმერთი საყვედურებით აავსო.

– გაბო ძია, რამდენს მეხვეწებოდა, რომ გოგას მივხმარებოდი, ისრაელში, საკუთარი კომერციულ საკითხებში. მაგრამ მე უარყავი ეკონომიური ეს ბედნიერება, დიახ უარყავი ჩემო სამშობლოვ შენდამი სიყვარულის გამო. ვიცი შენგან გამწარებულ ყმას გულს არც უცხო ქვეყანა დამიტკობს არა და როგორ მინდოდა შენი კეთილდღეობისთვის დამდნარიყო ჩემი სული. მსურდა წინაპრების მხარ და მხარ ჩამეყარა ჩემი სხეულის ძვალი და რბილი. ამ მადლიან მინას შევეჭამე. ეს თქვა გიორგიმ და ცრემლები გადმოყარა. ეკლესიის პატრიარქმა იკითხა კარგი ვაჟკაცი ჩანს და რატომ ტირისო? გიორგის გაცნობილმა დეიდამ უთხრა ამ საცოდავს ბედი არ წყალობს. მეც ბევრჯერ მოვინადინე გიორგის ბედნიერება, მაგრამ მაინც უკულმა დაუტრიალდაო. დეიდას არ გამოჩენია თუ რამ აიძულა გიორგი, ამ გზაზე რამ დააყენა ეს ამბავიც სრულყოფილად უამბო ღვდელს. გიორგიმ იქვე ეკლესიის ტერიტორიაზე მოჩიჩნილი მინა მღვდელს აკურთხებინა გაახვია ცხვირსახოცში, ჩაიდო უბის ჯიბეში და თვალცრემლიანი გიორგი დაემშვიდობა სამშობლოს. გიორგის შორეულში წასვლას სხვებაც ტიროდნენ მისი გამცილებლები. გააცილეს შვილი რომელიც სამშობლოსთვის სულიერ დანაკლის წარმოადგენდა. გიორგი მატარებლით ბათუმში ჩავიდა, იქიდან გემს დაემგზავრა, თითქოს არ უნდოდა გიორგის ისრაელში ჩასვლა, მაგრამ გემი რომელსაც გიორგი დაემგზავრა იმ გემს კურსი ისრაელისკენ ჰქონდა აღებული. გიორგი ბაქანზე შებრუნებით იდგა გემის სალონში არ შევიდა სანამ მისი თვალების სინათლემ გემის დაცილებით არ დაკარგა საქართველოს ზღვის სანაპიროს სივრცე ჩრდილები. გემი მიდიოდა მიჰქონდა წუთისოფლის ზოგის სიხარული, ზოგის სევდა და ჭირი, იმათგან ერთერთი გიორგიც იყო, რომლის გული ზღვასავით ლელავდა, არ ასვენებდა მტრისადმი ზიზლი, რომლის გულიც აქამდე სიკეთით აღსავსე იყო, უმახინჯო ცასავით წმინდა, მზესავით ნათელ კაცს არ ასვენებდა შურისძიება, ყოფილი მეგობრის მიმართ, რომლისგანაც არ მოელოდა ასეთ მტრობას რაც ჩაიდინა გიორგის მიმართ. იმ არა კაცმა, რომელმაც დააყენა შურისძიების გზაზე. ამ უკანასკნელს ასულდგმულებდა, მხოლოდ და მხოლოდ ობლად და-

ტოვებული შვილის იმედი. ძნელია სამშობლოს მიტოვება ვისთვისაც ნილზვედრია სამშობლოზე ზრუნვა, მისდამი კეთილდღეობა. თუმცა გიორგის მისგან კარგი არ ახსოვს, მხოლოდ სიმწარე და უბედობა. გემი მიაღდა ისრაელის სანაპიროებს, გიორგი მივიდა თავის ამღზრდელთან, გაბო ძიასთან. გოგა შინ არ დაუხვდა, იმ დღეს ესპანეთში წასულა. გიორგიმ ამღზდელებს უამბო სამშობლოს მიტოვების მიზეზი და მტრისადმი შურისძიება. მაგრამ გაბო შურისძიების წინააღმდეგ წავიდა, ეს გაბოს განზრახვა არ მოუწონა ბედით გამწარებულ გიორგის.

- რა ვთქვა გაბო ძია, ბედმა არ გამიმართლა. ეს ჩემი გულის ზედმეტი გულკეთილობის ბრალია თუ არა ჩემი უბედობა სხვა რას მივანერო.

- არა შვილო, კეთილ გულს ნუ გააბოროტებ, კეთილ საქმეს ყოველთვის კეთილი ანგელოზი დაჰყვება და იგი აქ თუ არა, იქ სამოთხეში მაინც გითანაგრძნობს.

- ეჰ გაბო ძია, მე წუთისოფელში მინდა გახარება, სადაც ამ ჟამად ვარსებობ და სადაც სიცოცხლე გვეტკბილება.

- მართალი ხარ შვილო გიორგი, წუთისოფელი სიკეთის მთესველს ერთი ათად უნდა პასუხობდეს. ეს ჩვენი წინამორბედი თაობების ნათქვამია და ჩვენც ამ მადლით უნდა ვიაროთ. მაგრამ ხორციელი ამაყია, გულში სისხლი უდღულს და მისგან სიკეთის მოპოვება ადვილი არ არის და რომელიც გამოავლენს არც მისი არ უნდა დაიკარგოს. ამღზრდელი მალქა დეიდა გიორგის მხარში დაუდგა.

- მალქა დეიდა, მე იმ ზომამდე მივედი, რომ შემძლიან ვთქვა სიკეთეს ამ ქვეყანაზე გასავალი არ ჰქონია.

- გიორგი გული ნუ გაგიტეხია, აბა დაუკვირდი, "ნათქვამია სანთელ-საკმელი გზას არ დაჰკარგავსო". ეს ტყუილათ არ არის ნათქვამი შვილო ამ სტრიქონებიდან ჩანს, რომ სიკეთე არ იკარგება, შეიძლება ეშმაკმა დროებით გზა გადაუკეტოს, მაგრამ ბოლოს მაინც აღწევს ღმერთამდე.

- გაბო ძია, მე ჩემ თავს აღარ ვდარდობ. იქ სამშობლოს ერთი დაუტოვე, დასაწყისი არა სახარბიელოა და იმანაც თუ ჩემი ბედით იარა მაშინ უფრო ცოდო ვარ.

- გაბომ, ბოროტების გზაზე დამდგარ გიორგის გული გამოუკეთა შენ შვილს თუ ჩემ შვილიშვილს პატარა გიორგის თუ აქ ჩამოვიყვანთ უკეთესი იქნება.

- კიი ქალბატონო მალქა, მართალი ბრძანდები, მაგრამ ლონდას დედა მარგალიტა თავის შვილიშვილს დაგვანებებს?

- კაცი ვბერდები მალქა დეიდა და თქვენ ორივეს მიერ ჩემდამი დადებული ამაგი ჯერ კიდევ ვერ გადამიხდია და ის პატარა გიორგი ისევ იქ იყოს, თუ ბედნიერებას ვერ ეღირსება, ჩემი სამშობლო მი-

ნის მატლის გამოსახრავი მაინც იქნება. ისრაელში ჩასულ გიორგის სამსახურეობრივი საქმიანობის გამო, ინგლისური ენის მასწავლებელი დაუქირავეს. გიორგის ნიჭმა ადვილათ სძლია და ერთ თვეში მუშაობა დაიწყო.

– პატარა გიორგი ექვსი წლისა რომ შესრულდა ბებია მამის მოსახელე გიორგი სკოლაში მიიყვანა. პატარა გიორგი რაც უფრო იზრდებოდა სულ მამის ხასიათებს ავლენდა, ცოტა ჯიუტი, მაგრამ ნიჭიერი, კეთილი, უბოროტო, დამთმობი ბავშვი იყო, მაგრამ ზოგჯერ თავისებურ პრინციპსაც არ ღალატობდა. ლონდას დედა მარგალიტა დაკარგულ შვილს ცხარე ცრემლებით ხშირად დაიტირებდა-ხოლომე სად ხარ შვილო ლონდა. ცოცხალი ხარ თუ მკვდარი, გზიან თუ გწყურიან ჩემო ანგელოზო მზესავით სხივოსანო. შენმა უბედობამ ნაჩქარევად დამაბერა, მომიკლა გული, შვილო თუ ცოცხალი ხარ ერთი წერილის ღირსი მაინც გამხადე. ბებია მარგალიტა გიორგის სკოლაში სულ თან დაჰყვებოდა. შვილ დაკარგულ დედას უხაროდა, რომ ლონდას მაგიერ მისი ნაშვირი შვილის შვილი მაინც ეზდებოდა. ერთ მშვენიერ დღეს როცა, რომ გიორგი მესამე კლასში დადიოდა, ბავშვებმა მიუთითეს ერთ-ერთ ბაღში ბალია დამნიფებული, მაგრამ ჩვენ ვერ ავდივართ და შენ იმ ხეზე ამსვლელი ხარო – გიორგიმ უპასუხა ასვლით ავალ, მაგრამ ეგ ქურდობაში ჩამეთვლება და მე მაგას არ ვიზამო. მერე ამხანაგებმა დასცინეს, ზოგმა უთხრა მხდალი ყოფილხარო, ზოგმაც ვერ ახვალ და იმიტომ იმიზეზებ, ქურდობაში ჩამეთვლებაო. ბოლოს ბავშვებმა მაინც გააბრიყვეს. შეიპარა გიორგი ნახა, რომ ბლის ძირი გამაზული იყო და ზედ ასვლა შეუძლებელი იყო, მაგრამ შესული უშედეგოდ არ დაბრუნდა. ბლის ტოტი დაინოდა და იქიდან ავიდა, გიორგი, როცა, რომ კენწეროზე მოექცა, მაშინ დაიწყო ბლის პატრონმა შემოვლა, ბავშვებმა დაინახეს პატრონი მოხუცებული ქალი და გაიქცნენ გიორგი უმაღვე მიატოვეს. პატრონმა შეათვალიერა ბალი და შენიშნა რომ ზედ ბავშვი იყო ასული და მიაძახა.

- ბიჭო ვისი ხარ აბა დამენახვე?
- ობოლი ვარ ბებია მარგალიტას შვილის შვილი ვარ.
- ობოლი, გიორგი ხარ შვილო?
- დიახ ბებია.
- ალალი იყოს შვილო, მაგრამ რატომ ახვედი?
- ბებიას გეფიცები ასვლა არ მინდოდა მაგრამ დაბლიდან ვერ მივწვდი.

– მალე ჩამოდი შვილო. ჩემმა ბიჭმა არ მოგისწროს. როცა რომ ბებიას ხელში ეჭირა გიორგის მიერ ჩამოყრილი ბლის კუნწულები მაშინ მოვიდა მისი ბიჭი.

– რათ დაგიმტყრევიათ ტოტები ხომ გითხარი დააცადეთ დამნიფება ბაზარზე უნდა გავიტანო და გავყიდოთქო. ბებია უპასუხოდ

დატოვა შვილი და დარცხვნილი სახლისკენ წავიდა. რომელი ხარო ბალზე ასული ჩამოდი, დროზე. ვერ ხედავ რო ბალს ძირზე მაზი აქვს წასმული.

- არა ძია არ შევეხე მაგ მაზით გათხუპნილ ხეს.

- გეუგვნები, ჩამოდი დროზე, შენი ჯინაზე წვერომდე ხომ არ უნდა გამეთხუპნა.

- თუნდა გათხიპნე მე არ გიშლი, მაგრამ მერე როგორ დააჰკრეფამ?

- ზლაპრები ნუ დამინყე, ჩამოდი დროზე.

- შენ წადი და მე ჩამოვალ.

- ჩამოდი თუ არა, ამოვალ და ცუდათ წაგივა საქმე. მივიდა სცა-და ასვლა, მაგრამ ამაოთ ხელები უსხლტებოდა. მუქარით ვერაფერი გაანყო და მერე მოეფერა. მოკრიფე და ჩამოყარე, რომ ჩემი ბლისა მეც ვჭამო. ვედრა მიანოდეს დაუკრიფათ და ჩამოუტანათ და წასვლის დროს უთხრა.

- ბიძაჩემო ბალი ჯერ თქვენ უნდა ჭამოთ და თუ დარჩა მერე უნდა გაჰყიდოთ.

- წლებმა წუთისოფელზე გადაიარა და ქვეყანას სიავე უფრო მეტი დაუტოვა ვიდრე სიკეთე. გოგამ გიორგის გარეთა ობიექტები ჩააბარა, კერძოთ ესპანეთში სასტუმრო, სირიაში უნივერსალური მაღაზია, კანადაში და ბრაზილიაში სასურსათო მაღაზიები გიორგის ბრწყინვალე საბიზნესმენო ნიჭი აღმოაჩნდა და კომერციონერებთან კარგი ავტორიტეტით სარგებლობდა, მოგებას მოგებით პასუხობდა და ამ მოგებებს სულ გოგას აბარებდა. ერთ დღეს გოგამ უსაყვე-დურა.

- გიორგი შენ მხოლოდ საქმე არ ჩააგდო დანარჩენი მოგებიდან ფული სულ შენი იყოს.

- არ მინდა გოგა, მე ფული არ მაინტერესებს, ფული მე იმდენი მინდა, რასაც მე მოვერევი.

- გიორგი ჯერ შენ მოჭარბებული ფული არ გაქვს. პირველ რიგში სახლი იყიდე, მერე დაგაქორწინებ და ცოლშვილით იცხოვრებთ ბედნიერათ. ზოგიც სოფელში გაგზავნე შენი სიდედრ-სიმამრთან, სადაც შენი ბიჭი იზრდება.

- არ მინდა, გოგა ფულმა სიხარბე იცის, სიავეც მოაქვს და ზოგჯერ კაცის კვლაც.

- არა შვილო, კაცის კვლა შენ სულში არ არის, ასე არ გამიზღიხარ და ძალის ძალათ სიავის სიტყვას ნუ მოიტან.

- ვერ მოვისვენებ მალქა დეიდა, დამცირებულმა რატომ უნდა ვიარო ქვეყანაზე. მე ხომ კარგი გავაკეთე, რამდენჯერ დავეხმარე იმას ჩემთვის ეს ამბავი არ უნდა ეკადრებინა. იციი მალქა დეიდა რა მეუღლე მყავდა?

- ვიცი შვილო გაბომ მელაპარაკა ყველანაირათ შემკული ქა-

ლიათ შეიძლება ითქვას ლონდა თავისი სილამაზით ზოგიერთ ხე-
თიურ ანგელოზსაც დაჩრდილავსო.

- ხმა მისი და შესანიშნავ სიცილს ხო ნულარ იტყვი, ძალაუნე-
ბურათ მამხიარულებდა, უხასიათოდ რომ ვყოფილიყავი თითქოს
ფრთებს გამომაბავდა. ისეთი აღფრთოვანებული ვიმყოფებოდი,
ყოველი მისი მოქმედებით.

- არაუშავრა შვილო, შენ მაგიერ ბოროტებს ღმერთი გასცემს
პასუხს. შენ კი მის სიკვდილს არავინ გაპატიებს, თავი რატომ უნდა
დაისაჯო, რაც რომ მოგენია სასჯელათ შენ ეგეც გეყოფა. გული არ
გაიტეხო აქ ისეთ გოგოს გაგირიგებთ, რომ შენ თავს დანატროდე.

- არა დეიდა მალქა, მე ცოლს აღარ შევირთავ.

გოგას ცოლმა ზილფამ ჩაიცინა და სიცილით გამოელაპარაკა.

- გიორგი ვაჟუკაცი ხარ, განათლება არ გაკლია და ჭკუა-გონება
შესანიშნავათ გიჭრის და რომ არ დაქორწილდე, ქალებმა ხო იცი
მერე როგორი გაჭორვა იციან.

- ზილფა გენაცვალე, გაჭორვა უსაქმურების ამბავია. ყველას
სათითაოდ ხომ არ ვეტყვი თუ რა ბედის ვარსკლავზე ვარ დაბადე-
ბული. ახლა რო დაექორწილდე ჩემი უბედობით კიდევ ერთი გოგო
უნდა დაინაგროს.

- გიორგი შენ თავს შეურანყოფას ტყუილათ აყენებ. წინასწარ
ნაღველში გული ნუ ამოავლე. გიორგიმ ზილფა უპასუხოთ დატოვა
და თავის ოთახში გავიდა. ეჰ მალქამ გულიდან ქარი ამოიღო და
დანაღვლიანებულმა თქვა.

- გიორგის ვერ გავაჩერებთ შვილო, თუ შვილი პატარა გიორგი
აქ არ ჩამოუყვანეთ.

- კი დედა წავიდეს და ჩამოიყვანოს მე ხელს შევეუნყო, მაგრამ
მარგალიტა თუ დაანებებს? გიორგიმ თავის უბედობით ხო მისი ქა-
ლიშვილი დაკარგა.

- არა შვილო, მაგას ნუ იტყვი, გიორგის დანაშაული ხო არაა,
ბედი ვის რას მოუტანს წინასწარ როგორ უნდა გაიგონ. ზილფამ
შეაღო გიორგის კარები და უთხრა.

- გამოდი გიორგი შენი გაბო ძია გეძახის.

- რა არის გიორგი, ეს ხალხი რატომ გამინანყენე.

- არა გაბო ძია, არავინ გამინანყენებია, მე ჩემი უბედურება
გამოვხატე.

- გიორგი პატარა რომ იყავი მაშინ ყველაფერს მიჯერებდი და
ახლა როცა, რომ დაბრძენდი აღარ მიჯერებ? შენ უნდა იცოდე რომ,
ფულია ყველაფერი, მთელი ამერიკა ფულზეა გადასული.

- არა გაბო ძია, კიდე გიმეორებ, ჩემთვის ყველაფერი ფული
არ არის. შეიძლება შენ ასე გჯერა რომ, ყველაფერი ფულია, მა-
გრამ ჩემთვის კი საკუთარი გული და სულია ყველაფერი, რომელიც

უცხოებაში არ მასვენებს. აქ ფულით რასაც ვიყიდი ის არის მარტო ჩემი. იქ კი ღმერთ ჩემთვის უფულოთ მინა მოუცია, რომელსაც სამშობლო ქვიან და მე უფლის ყმას, უმისოთ ტკივილზე ტკივილი მემატება. რომელსაც წამალი ვერ არჩენს და ორგანიზმში უსიამოვნებას იწვევს. დამწუხრებული ვარ და თქვენ მეუბნებით კაცის მოკვლა არ შეიძლებაო, ან ის უნდა მოკვლა რომ გული გავკურნო ან არა და სამშობლოს გულში უნდა ვიყო. იქიდან მამულის ყვილის ხმა მესმის და მისი სურნელება აქა მკურნავს. იქ მზე სხივებს ზედ მადნობს და ვგრძნობ საქართველოს მრავარფეროვნებას. სული გულს რომ ჩაბერავს, ამღერდება, ადუღდება, სისხლი არაგვივით აჩქევთდება და წუთისოფელი უფრო მიტკება. ასე მგონია მაგ დროს ჩემი ფეხის ქვეშ წინაპრების ძვლები სუნთქავას იწყებს. თითქმის იქ თვალის არენაზე რაც ჩანს ყველაფერი ჩემია და თავს მევლებიან. სამშობლოს მოცილებულისთვის კი ტკივილიანი სიცოცხლეა და ცხოვრებაც მწარეა, საკუთარი ბუდიდან ამოვარდნილი გული სხვის ბუდეში ვერ გასძლებს. ვერც სხვისი ლუკმას შეირგებს თუ კაცს გულში ეროვნული ცეცხლი უნთია. სამშობლოს მინა ჩვენი წინაპრების სისხლით გაჟღენთილია და ამ მინის მადლი დიდათ შესარგებაა. ღმერთს მადლობას მოვახსენებ, რომ ქართველათ დავიბადე და მოსაფერებლათ, სათაყვანოდ სამშობლო მაქვს, ისიც როგორი? რომლის ბადალი დედამინაზე სხვა არ არსებობს, ეს არის ერის სისხლი და ცრემლი, ავისა და კარგის მომტანი. დავიბადე და სიცოცხლესთან ერთად სიკვდილიც დამყვა, ესე იგი ანგელოზთან ერთად ეშმაკიც დამყვება, ჩემს ცხოვრებაში ალბათ ანგელოზთან შედარებით ეშმაკი აქტიურობს და დაშამათული ბედის პატრონი იმიტომ ვარ. ადათ ბაბადან საქართველოს მთლიანობისთვის შეწირული ქართველი ხალხის გვამი, რომ საქართველოს ყოველ მტკაველ მინაზე დავანყოთ... უკანასკნელი გვამების წყობა სულეთამდი მიაღწევს. დიახ მე ამ მინის გული მაქვს და სული კი ცისა, ეს ყოველივე მასულდგმულებს და მასაზრდოვებს. ეს არის ქართველი ერის წარსული ანმყო და მომავალიც. სწორეთ ასეთი სამშობლოს ძარღვებია ჩემში გულთან მიერთებული. მისი სიყვარულით სისხლი რომ ჩქეფს. თუმცა უბედობა მანუხებს, მაგრამ მზე გულს მაინც მითობს. სამშობლოს ნიაფი სულს მიგრძლებს სხვისი კი მიკანრის. დიდმა ილიამ თქვა "საქართველო უპირველეს ყოვლისა". სამწუხაროდ ზოგიერთები თანამდებობისთვის და ფულისთვის სხვაგან მისწრაფიან და სამშობლოს საჯიჯგნად სხვას უტოვებენ. რა თქმა უნდა ჩვენ სხვისა სამშობლოს მიმართ პატივისცემით უნდა ვიყვნეთ განწყობილნი. მაგრამ კიდევ და კიდევ ჯერ შენი უნდა გიყვარდეს, როცა რომ შენი დალხინებულია და სატირლად არა გაქვს საქმე, სხვისი მკვდარი მერე უნდა იტირო. ნათქვამია "შინაურს რომ შიოდეს გა-

რეთ ტაბლას რა ხელი აქვსო". უწინარესყოვლისა ჩვენ ჩვენი უნდა გვიყვარდეს, მის სულში უნდა ჩავენვდეთ და გავიგოთ თუ როგორ ყვავის ყაყაჩოები, გარეთ მცხოვრები ქართველი ყველა უნდა დაბრუნდეს, რომ სამშობლოს გულში ჭია არ გაუჩნდეს, ვიცოდეთ რომ მტრის გარედან მოგერიება უფრო ძნელია, ვიდრე შიგნიდან. ყველა ქართველმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა საქართველოს აღდგენა აყვავებაში, ცოცხლები ამ მიწის შვილები ვართ და მკვდარიც ამ მიწის მატლმა უნდა შეგვჭამოს. სამაგიეროდ საქართველო ცოცხალი მარადიული ძეგლი იქნება განსვენებულ ღირსეული ქართველებისთვის. გიორგიმ გაამხილა სამშობლოსადმი გულისტკივილი და მერე თავის ოთახს დაუბრუნდა.

- გიორგი ჭკვიანია შვილო რას ერჩი.

- არა დედა, მე არ ვერჩი, არ მითქვია და ახლა უნდა გავამხილო, მაგის მუშაობით იმ ობიექტზე რაც მოგება მქონდა გათვალისწინებული, გიორგიმ გაცილებით მეტი მოგება მომცა უნდა ითქვას მე ვარ. მაგრამ გიორგის რომ, ბიზნესმენობის უფრო დიდი ნიჭი აქვს, არ შეეცდები გულახდილათ უნდა გითხრათ, რომ ამ საქმეში მე ბევრათ მგობია.

- კარგი გოგა, თავს რატომ იმცირებ? მე ვიცი რომ საერთოდ ვაჭრობაში ებრაელთან ქართველი ვერ მოვა. მაგრამ ეს ალბათ იმიტომ, რომ დედას გაზდილია.

- არა შვილო, მე ხო ვიცნობდი მამა მაგისი ჭკვიანი კაცი იყო ობლათ გაზდილს გიორგის მამას ხელის შემწყობი არავინ ჰყავდა. რომ ინსტიტუტში შესულიყო.

- მალქა, ნიჭით დაჯილდოვებული მარტოდ გიორგი არ არის, საერთოდ ქართველი ხალხი ნიჭიერია, მაგრამ ამპარტავნობა და სიამაყე მოდგავთ. განა ამის მაგალითი არ არის, ქართული ენა, რომ კაცობრიობის დასაწყისიდან სათავეს რომ იღებს, მირიანი და ფარნავაზი, რომლებმაც ხატოვანი ანბანი შექმნეს, საუკუნებს მიმდევარი წლების განმავლობაში ქართველ ერს, რომ თავისი სიცოცხლით წუთისოფლის გზაზე გავლით ერის მამებს, ვითარცა ილია ჭავჭავაძე ცეცხლში გამოვლილი მარადიულათ ცოცხალი ზეციურ ძაფზე თანდათანობით მზესავით რომ შეუქმნიათ.

- მამა გეტყობათ გიორგიზე არა ნაკლებად ხართ საქართველოზე სიყვარულით გამსჭვალული ისე აღფრთოვანებული ლაპარაკობ, თითქოს საქართველო შენი ძვალი და ხორცი იყოს.

- დიახ ნამდვილათ ჩვენი სისხლი და ხორცია საქართველოს მიწის გულში ორი ათას ექვსასი წლის სიყვარული გვაქვს ჩადებული და მისი აღმოფხვრა ძნელია, ჩვენ აქ ებრაელების უძველეს მიწაზე აღორძინების პროცესში ვართ ერის ძველი ისტორია უნდა ამოვა-

ტივტივით და ისრაელის ძველსა და ახალ სახელმწიფოებს შორის დარჩენილი სიცარიელე საქართველოში ცხოვრებით უნდა შევავსოთ. მე ახლა ისევ ქართველი ერის გონებამახვილობაზე მინდა თქვენი ყურადღება შევაჩერო, ქართველი ერი, საღი ჭკუა-გონებით იმდენათ მდიდარია, რომ თავისი ტერიტორიის სარბიელზე ვეღარ ეტყვა და საასპარეზოდ სხვა დიდ სახელმწიფოში მიიწევს, ავილოთ და გადავხედოთ, ჯერ წარსულ ისტორიას, ირანისა და თურქეთის სამეფო კარზე რამდენი ქართველი ყოფილა დანიანურებულნი. რომლებსაც შეეძლოთ სახელმწიფოში თავისი ძალაუფლება განეხორციელებინათ. მართალია ზოგიერთი ქართველი თავისი ერის წინაშე არ არის ერთგული მსახური თუ არა, სხვა სახელმწიფოს ერთგულათ ემსახურებიან. სტალინს საქართველოსთვის კარგი არ გაუკეთებია, პირიქით, მაგრამ ის რაც გულში მისწრაფება ჰქონდათ ლენინს და სტალინს ნიჭიერებამ ბრწყინვალეთ გაართვა თავი მარქსიზმის იდეის სწორად აღქმას, უნდა ითქვას ამათზე უკეთესად სხვისი ტალანტი ვერ შესძლებდა, თუ არა სტალინი, მისმა ნიჭმა შექმნა რუსეთში ამ იმპერიით რომელმაც დაიმკვიდრა მსოფლიოში პირველი როგორც სოციალისტური სახელმწიფო და სიძლიერით მეორემ. იუსტონ ჩერჩილმა სტალინის სიკვდილის შემდეგ თემთა პალატაში თქვა სტალინი უდიდესი ნიჭის პატრონი იყო. შეიძლება ითქვას ის იყო უთქმელი სიტყვის სწორად გამგები, მიუხედავად იმისა, რომ დიდი ბრიტანეთის თემთა პალატაში გავიზარდე და ჩემს თავზე ბევრი კარგი მეთქმის დიდი ბრიტანეთში პირველ კაცს წარმოვადგენ ერის შეფასებით ერთ-ერთ ძლიერ პიროვნებას. მაგრამ სტალინთან შედარებით მე მაინც კითხვის ნიშნის ქვეშ აღმოვჩნდი. ხალხში ისიც კი გავრცელდა თითქოს ჩერჩილს ეთქვას ან გასვენებულ ლინკოლ რუზველტს, სტალინი ყოველ დღე ატყუებდა და ყოველ მესამე დღეს კი მეო შეიძლება არის კიდეც სიმართლე. შეიძლება ხალხის მოგონილი ჭორია გავრცელებული. ერთი რამ კი ცხადია სტალინი რომ არ დაემუშავებინათ და დაეცვათ მისი კანონები სტალინის ავტორიტეტი იმდენათ დიდი იყო სახელმწიფო დაქვეითების გზას არ დაადგებოდა.

– გიორგი სამშობლოს სიყვარულით დაინტერესებული კაცი ჩიკაგოს დედათა მონასტერში შევიდა სანთლები დაანთო და სთხოვდა: ღვთისმშობელო იხსენი ყოველივე გაჭირვებიდან შენი მსგავსი უნაზესი და უსაყვარლესი სიკეთის მთესველი წმინდაზე წმინდა და დამიბრუნე უცოდველათ ჩემი ღონდა, რათა გაცოცხლდეს უმისობით მოკლული ჩემი გული, ამღერდეს სული და გავიხარო უფლის მიერ ნაბოძი ტურფა საქართველოთი. ერთხელ კიდეც ვიგრძნო მისი ღმერთიანი სახის სინათლე. ოჰ როგორ მსურს, რომ მისი გულის სითბომ ჩემი ბედნიერი გვამი მიიტანოს სამარის კარამდე. ნუ დამიობ-

ლებ შვილს იმ მზეს და მთვარეს რომელისთვისაც ეს მკვდარი გულ-
ჯერ კიდევ ფეთქავს, გვევდრები მთლად ნუ გამწირავ შვილს დედა
უნდა. თუ არა, ჩემ ბედნიერებაზე დიდი ხანია ხელი მაქვს ჩაქნეუ-
ლი, ყოველივე სიავე ააცილე ჩემ პატარა გიორგის მისი კარგობა
ჩემი ბედნიერებაა. მე საქართველოს არ ვემდური დედაო ღვთისავ
და ზეციურო ღმერთო, სრულიათ მფარველო ნუთისოფლისავ. თუ
არ გინდა ჩემი ბედნიერება, გთხოვ ნაადრევათ წაილე სული შენგან
ნაბოძი. სანამ ბოროტების გზას დავადგებოდე და ჩავიდენდე კაც-
თა კვლას. ამ ვედრებით გულამომჯდარ გიორგის ღანვზე ჩამოუ-
გორდა ცრემლი და იმდენად მტკივნეულ გულიდან იყო წამოსული
რომ მისმა სიმწარემ თავისმიერ ანთებული სანთელი დაცემის უმ-
ალვე ჩააქრო. ამ ვედრების გამგონე გიორგის ვილაცა ღვთისნიერი
გამოეცხადა და მისგან მოესმა შვილო. აანთე სამშობლოზე სანთელი
და ილოცე თუ ხარ ქართველიო. ეგ მგონი სამშობლოზე ანთებული
სანთელი ჩაგიქრა შვილო და ეგ ცუდის მომასწავლებელია. დიახ
თუ ხარ ქართველი შეავედრე მინა შენი ჭირნახულით სავსე ღვთის
მადლით მოსილი, რათა აღორძინდეს და გამრავლდეს ერი... ძე
და ასულით, აღიზარდნენ ვაჟნი რაინდნი ქალნი ღამაზნი სიკეთის
მჩენნი და სიყვარულით მდიდარნი, ბედნიერნი ვითარცა წარსულნი
წინაპარნი შენი, რათა უფრო დაგიტკებთ ნუთისოფელი, ცითა და
დედამინით. ინავარდოს გულმა, იკაშკაშოს სულმა. ყოველივე ცოდ-
ვების გარეშე. გნამდეთ, რომ ქალი სუსტია ნაზი ქმნილებაა. სიყვარ-
ულისთვის დაბადებული, ნუ დაივიწყებთ, რომ იგი დედაა ერისა.
თაობებისა. კაცი უნდა იყოს რაინდი, ამაყი, შემართებითი სულის
პატრონი, მტერ-მოყვარის შემცნობი და ნუთისოფლის სიმრუდის
გამსწორებელი.

- უფალო ღმერთო და ღვთისმშობელო შთაუნერგე ერს გული
სიკეთისა, სული წმინდა სიყვარულისა, საქართველო აღსდგეს ძველ
საზღვრებში. დართგუნოს მტერი შინა და გარეთ, მტერი სიავისა
და ბოროტებისა რათა აღმშენებლობას საძირკვლათ დაედოს ერის
ქნარი. სიყვარულის, სიხარულის, გამრავლების და გამარჯვებისა.
ცამ ილადლადოს დღის სინათლით და ღამემ ვარსკლავებით, რომ
შეეძლოს მზესა და მთვარეს სახის გამოჩენა, უიმისობით რომ არ
დაჭკნეს ნუთისოფელი. სამწუხაროა, რომ დღეს დღეობით სკამის
მიმდევართა გულში რუსული სული ფიგურირებს, მათი ორგანიზმი
ისე ძლიერ არის გაყლენთილი, არამც თუ ილიამ მეორემ, არამედ
რომ შეიძლებოდეს თვით ქრისტემაც რომ მონათლოს და ცხრაჯერ
სრულიად საქართველოს მართმადიდებლურ ემბაზში რომ აბანაოს
იმ სიავეს ვერ გამოადენს ქართველს ქართველის მიმართ ზოგი-
ერთი რუსი კომუნისტების მიერ რაც იმ სკამის მიღებისათვის იყო
დანათლებული. არ არის გამორიცხული ეკლესიაში შესული ასეთი

ხალხი ანთებულ სანთელზე ქართველი ერის სულს არ არისხებდეს. შეიძლება ითქვას ასეთ ხალხთან ზოგჯერ სიკვდილიც უძღურია.

- ბებია მარგალიტამ დეპეშა მიიღო ისრაელიდან გიორგი იტყობინებოდა, რომ ახლა ამერიკაში მივდივარ და იქიდან რო დავბრუნდები აუცილებლად ჩამოვალ საქართველოშიო. იმ დღისით პატარა გიორგი სკოლაში ძალიან გახარებული იყო. გაკვეთილი მიმდინარეობდა და მასწავლებელი მეოთხედის ნიშნებს აჯამებდა.

- მასწავლებლო მამადან დეპეშა მოვიდა ისრაელიდან.

- ახლა ამერიკაში მივდივარ და იქიდან რო დავბრუნდები თბილისში ჩამოვალო.

- მასწავლებლო გიორგის მამას გველის ტყავს რატომ ეძახიან?

- ვინ გითხრათ ბავშვებო? სისულელეა, არ დაიჯეროთ. გიორგი და თავისი მამა მოსახელები არიან.

- დედა გაუთხოვდა არა? მასწავლებლო. გიორგი მესამე კლასში დადიოდა და ნიჭით დაჯილდოვებულს საკმაოდ თავმოყვარეობაც გააჩნდა. თანაკლასელის ასეთი უდიერი სიტყვის თქმისთვის გიორგიმ იმ ბავშვს ამრეზილ თვალით შეხედა. თუმცა მასწავლებელმა შეუსწორა.

- არა ბავშვებო გიორგი სამი თვისა ყოფილა დედა რო გარდაეცვალა.

- მასწავლებლო რატო გვატყუებ? მასწავლებელმა შეკითხვის მიმცემა ბავშვი, შუბლის შეკვრით გააფრთხილა. გაკვეთილების დამთავრების შემდეგ გიორგიმ ამხანაგებთან განაცხადა.

- ვისაც გსურთ წამომყევით სამი მანეთი ეკლესიის ყულაბაში უფლისთვის უნდა ჩავაგდო. სამი მანეთის კიდევ სანთლები უნდა დავანთო, ჩემი სამშობლოს ძლიერებისთვის.

- ნეტა შენ მოგიცლია, წამო მაგ ფულით ნაყინი ვჭამოთ.

- არ გრცხვენია ბიჭო, სახელათ იესო მაინც არ გერქვას, ვინ დაგარქვა ასეთი შეუფერებელი სახელი, როცა რომ შენ ღმერთი არა გნამს.

- სად არის ღმერთი? ჩემი ღმერთი ფულია.

- ირინა შენც მაგის მომხრე ხარ?

- მე კი არა, მე მგონი გიორგი შენს გარეთად ყველა ნაყინის მომხრეები ვართ.

- ესე იგი გამოდის, რომ სამშობლოს კუჭზე ჰყიდით?

- არა გიორგი, სამშობლო რა შუაშია, კუჭი თუ ცარიელი გაქვს. ნათქვამია ჯერ თავსაო და მერე თუ დარჩა ქმარსა და შვილსაო.

- აუჰ, ირინა, ცხოვრებაში მაგ რწმენით თუ იცხოვრე რა დედა იქნები. ამ საუბრით შევიდნენ ეკლესიაში და პირველივე სანთელის ანთებისთანავე გიორგიმ მიმართა.

- უფალო ღმერთო და საქართველოვ, მამულო წმინდა სამშობ-

ლოვ, ქართველი ერისავე შეხედე რა თაობა გეზდება. "გიორგიმ ხელის გაშვერით მიანიშნა". რომ სამშობლოს ვიმეორებ კუჭზე და ფულზე ჰყიდიან, ათი წლის ვარ და დღეს დღეობით, ისტორიაში რაც ამომიკითხავს, ან ტელე-ეკრანიდან მომისმენია, კინოფილმებში მინახავს, რომ ბოროტების დროს შინაური მტერი გარე მტერს იყენებს სამშობლოს დაქვევაში, თქვენისთანა უზნეო პიროვნებებს. აი რა ხალხთან გვექონია საქმე ერის მოჭირნახულე მამა-პაპანო თქვენ კი ჩემო მეგობრებო ღმერთმა დიდხან გაცოცხლოთ, მაგრამ უნდა იცოდეთ, რომ თქვენ წარმავლები ხართ სამშობლო კი მარადუამ უნდა იყოს. თუ ასე უგულოთ მოეპყართ სამშობლოს, ფულს და კუჭს ანაცვლეთ მაშინ სამშობლო სხვის ხელში აღმოჩნდება და მერე თქვენი შვილები საკუთარი სამშობლოში დგმურებათ იცხოვრებენ, როგორც დღეს არის სამაჩაბლო, აფხაზეთი, ნიაღვრის ტალღასავით სხვა ერი რომ შემოიჭრა და ქართველებს საკუთარი ქვეყნიდან მინის მეპატრონეებს აძევენ. მითუმეტეს ძლიერი თეთრი დათვი გვერდში გვყავს და შენი სამშობლოს მინით სხვებზე არანაკლებ არის დაინტერესებული. ღვთისმშობელო გაუძლიერე სული იყოს შენი ერთგული სამშობლოს დამცველი. თქვენ კი მეგობრებო უნდა იცოდეთ წყლის, ტელეფონის, სინათლის, გაზის გადასახადს რომ იხდით ეს იმიტომ, რომ მთავრობამ გამოყვანაზე თანხა, ენერჯია დახარჯა. და წუთისოფელი ვინაც შექმნა. ააწყო ცა, მზე, მთვარე, ვარსკვლავები, ბუნება, დედამიწა, გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა, ზამთარი, მთები და მდებლო, მისი მადლით რომ ვარსებობთ და ყოველივე ამის შემქმნელი რომ გვასულდგმულებს. სიკეთეს გვასწავლის და ცოდვებიდან გვიფარავს. საპასუხოთ რწმენა ხომ უნდა გვექონდეს რომ წუთისოფლის დაამარსებლის წინაშე უნდა ვილოცოთ, ვადიდოთ თავ დახრით, ანთებული სანთელით ხელში, რათა ვიყვნეთ ძლიერნი კეთილსინდისიერ საქმეში. გავაძლიეროთ და დავიცვათ სამშობლო ღმერთის ნებით. ჯიბიდან გიორგიმ ამოიღო ფული მისცათ და უთხრათ ახლა მიბრძანდით და იყიდეთ ნაყინი გიორგი თქვენც ხომ გინდათ?

- არა ნინო მე ნაყინი არ მინდა.

- რატომ არ გინდა, გაგვებუტე? გიორგი და გოგა შაბათ დილით ჩამოვიდნენ თბილისში. ორივე სიხარულით აღვსილნი ერთი, რომელიც თავისი წინამორბედ სამშობლოს სიხარულით. თავისი ბავშვობის ქვა კუთხეში და რა თქმა უნდა თავისთან ძმით შეზრდილი გიორგის შვილის პატარა გიორგის ნახვის მოლოდინით დატვირთული. მეორე კი თავისი ერთად-ერთი მონატრებული შვილის უნახველობით. მაგრამ ყოველივე ეს სიხარული მსუხარებით შეიცვალა. შევიდნენ ეზოში და ნახეს მარგალიტა დამსუხრებული მდულარე ცრემლებშია და ორი მსუხარების თანამოზიარე მეზობელი ქალი

გვერდით ედგა. მისვლისთანავე გიორგის სახეზე მიცვალებულის ფერმა გადაუარა.

- მაგრამ თავი შეიკავა და იკითხა.
- რა მოხდა დედა მითხარი?

- ორი დღეა შვილო გიორგი აღარ ჩანს არ ვიციტ ნავიდა სადმე, თუ მის თავზე მოხდა რამე, ვერ გავიგეთ, საწყალ მარნგალიტას ტირილისგან ხმა გამოლევიდა. მამამ გიორგიმ გაიგო თუ არა, გიორგის დაკარგვა უმალვე გული წაუვიდა. წამალი და წყალი ერთიმეორეს ენაცვლებოდა. გამობრუნებული გიორგი მერე დაკარგულ შვილს დიაცივით მოთქმით ტიროდა.

- ვაიმე ჩემო ერთად-ერთო შვილო. ნუთუ ნუთისოფელმა შენი იმედიც დამიკარგა, ღმერთმა რა ნახა ჩემში ისეთი, რომ ამაშიც არ მაპატიო, არ დამინდო. თუმცა საპატიებელი რა მქონდა ღვთისმოსავ კაცს, წმინდათა წმინდა გიორგის, მაგრამ ნათქვამია "კაცს ფეხი წაუბორძიკდება თუ არა, ეშმაკიც მაშინვე ზედ დაანვებო".

- ვინ იცის ჩემო ულამაზესო, უსაყვარლესო შვილო ლონდა, შენი ძვლები რამ გამოხრა და სადა ყრია, შენი განსახიერება პატარა გიორგიც შენ ბედზე წამოვიდა და ვინლა ამინაზლაურებს შენ დანაკლის. ადგა მარგალიტა მივიდა გიორგის კისერზე გადახვია ხელები და მიატირა. შვილო შენც რა ჩემ ბედზე ჰყოფილხარ დაბადებული, რომ ორი შვილიდან არც ერთის ნამრავლი არა მყავს.

- თავი ისე მომძულდა დედა რომ სიცოცხლე აღარ მინდა, გული არსად არ მიჩერდება მალქა დეიდამ მთხოვა ჩამოიყვანე შენი ბიჭი აქ ჩვენ გაეზარდოთო, აქ ისეთ სკოლაში მივიყვანო, სადაც სხვა ენებთან ერთად ქართულიც ისწავლებაო. ამავე დროს ჩვენ თვალქვეშ გაიზდება და იქნება შენი გულიც გამოცოცხლდეს და ნუთისოფელიც დაგიტკბესო.

- არა შვილო, თუ ვიპოვით მე მაგ ბავშვს ვერ გაგატან. ეგ არის ჩემი და ჩემი მეუღლის მაცოცხლებელი, პატარა გიორგის რო ვხედავდით ასე გვეგონა თუ ლონდას უყურებდით, მაგ ბავშვს თუ ჩვენი თვალების სინათლეს მოაშორებ ჩათვალე რომ ჩვენი თავი ცოცხლად დაგიმარხია. ღმერთო ღვთისმშობელო, შეგვიბრალე ჩვენ ყმანნი შენნი და გიორგი უმცროსი გვაპოვნინე, დაგვიხსენი ამ გაჭირვებიდან. სადაო პატარა გიორგი აქ იქნება თუ იქ მამასთან ჩვენ ამაში მოვრიგდებით. მთელი უბანი უთანაგრძნობდა მარგალიტასა და გიორგის. იმათზე ნაკლებად აღარც გოგა ტიროდა. უბანმა შეიტყო რომ „გველის ტყავი“ ჩამოვიდაო და ვისაც ადრე არ დაენახა ახლა ცდილობდნენ მის ნახვას, გადაცემით კი იცოდნენ თუ იმ სახელწოდების დარქმევა რამ განაპირობა, მაგრამ საკუთარი თვალთ ნახვას ამჯობინებდნენ. გიორგის ძველი სამსახურის უფროსი დაუნინაურებიით, უფრო სწორედ რომ ვთქვათ მინისტრის თანამდებობა დაუკა-

ვებია და შემოუთვალა:

- გიორგი გავიგე, რომ ჩამოსულხარ და ისე არ ნახვიდე რომ არ მნახოვო. გიორგიმ ხუთი დღე ეძება შვილი, მაგრამ ვერსად ვერ ნახა სკოლაში მივიდა მისი კლასის მოსწავლეებს ჰკითხა, მაგრამ მის კვალს ვერ მიაგნო, ვისაც შეეკითხა პასუხი მხოლოდ ერთი იყო. გაკვეთილები რომ დაგვიმთავრდა ჩვენ გიორგისთან ერთად ეკლესიაში შევედით, სანთლები დავანთეთ, მერე გიორგიმ ნაყინის ფული მოგვცა ჩვენ ოთხნი წავედით ნაყინის საყიდლად და გიორგი კი ეკლესიაში იქ დავტოვეთ და სკოლაში მეორე დღეს აღარ მოსულა. ბიზნესმენმა გიორგიმ იქ ეკლესიაში თავისი ნაცნობი მორწმუნე მომსახურე დეიდა ნახა და გაუხარდა, მერე დეიდამ გიორგის შეახსენა, რა კარგი შვილი გყოლიაო. შვილო სულ დედის განსახიერებაა. გიორგის გული ამოუჯდა.

- დეიდა ჩემი ბედის ამბავი ხომ იცი ახლა შვილის წასაყვანათ ჩამოვედი და ბავშვი ვერ ვნახე დაკარგულა ბებიამისთან ერთად გიორგის დაკარგვას მეზობლებიც ტიროდნენ.

- შვილო გიორგი, შენი ბიჭი თანაკლასელებთან ერთად აქ ეკლესიაში ვნახე ექვსი-შვიდი დღის წინ.

- ხო დეიდა ბავშვი მაშინ დაკარგულა.

- არ ვიცი შვილო, მე მეტს ვერაფერს გეტყვი. წმინდანმა დეიდამ დაუმალა არ უთხრა ბიზნესმენ გიორგის საიდუმლოდ შენახული თავ-გადასავალი შვილთან რომ გაანდო. ამის შემდეგ გიორგიმ სანთლები დაანთო და შეეხვეწა ღვთისმშობელს, რომ ღონდა თუ არა, შვილი მაინც ცოცხალი ეპოვნა, გიორგიმ კვლავ განაწყენებულმა დატოვა საქართველო. გოგამ გიორგის, შვილის საძებნელათ დღეები კიდევ გამოუყო დატოვა დრო კიდევ მისცა თავათ კი ისრაელში წავიდა. „გველის ტყავმა“ გადაწყვიტა ფოთში წასულიყო რადგან იქ მისთვის ნაცნობი პორტი იყო. „გველის ტყავი“ იმ დღის საღამოს ისევ ეკლესიაში შევიდა, ეშმაკის დასაბმელად სანთლები დაანთო და ღვთისმშობელს ევედრებოდა, ოღონდაც შვილი მაპოვნინეთ ჩემი გულის მამოძრავებელი მის მეტ ბედნიერებას თქვენგან არ მოვიტხოვ. თუ არა, ჩემი სიცოცხლეს თვითმკვლელობით დავამთავრებ, ამით ჩემ სულს ეშმაკს ჩავაბარებ და თავს სამუდამო სატანჯველად გავიხდი, ყოველივე მისი სხეულის უჯრედში გამჯდარია ზეციური რწმენა, სინმინდე, გულის და სულის, მაგრამ უხერხულობა მაინც იგრძნო, კაცმა, რომელსაც მგლოვიარე ქალივით ცრემლები ჩამოსდიოდა, ამის დამნახავმა ეკლესიის მონა-მორჩილმა ნაცნობ დეიდა ქალმა წინა დღით გულში დამალული თავისი შეცდომა ახლა გულწრფელად აღიარა. მიუახლოვდა მუხლმოდრეკილ გიორგის მხრებზე ხელი წაავლო და ფეხზე წამოაყენა.

- მაპატიე შვილო. შენი ბედნიერებაზე დიდი ამაგი მაქვს განეუ-

ლი, შენ წინაშე ახლა კი დიდი შეცდომა მაქვს ჩადენილი თუნდაც გუშინდელმა ჩემმა სიცრუემ აღარ მომასვენა. კარგია რომ დღეს კიდევ შემობრძანდი, დედათა მონასტერში შენმა ცრემლებმა გული დამინვა, დამდაგა, ახლა მინდა ჩემი დანაშაულით გამონვეული სევდა ვალიარო, რომელიც ჩემ გულს მძიმე ტვირთად დაანვა. ღმერთო, დიდებული იესო ქრისტე მშობელო დედაო მარიამ და დედათა მონასტრის ძლიერებავ, მაპატიეთ და გამინმინდეთ გული სიმართლისა გუშინდელი სიცრუისგან და იმ დანაშაულიდან, რომელიც მე მიმიძღვის პატარა გიორგისა და მისი მშობელი მამის წინაშე. ვტყუივარ, შვილო შენს წინაშე ვტყუივარ. და რატომ? შვილო გიორგი ბავშვს გავეუბხილე შენი აქ ცხოვრების უკანასკნელი თავგადასავალი, ამ ამბავმა შეიძლება ბავშვი უფრო ააღელვა და დაადგა იმ სახიფოთო გზას. რომელიც ჩვენთვის დღემდე უცნობია.

- რა გითხრა დეიდა ჩემი თავგადასავალი რომ გაგიმხელიათ ეს დანაშაული არ არის, თქვენთან ერთად მეც ვთხოვ, ყველა მართმადიდებლურ სალოცავებს გაპატიონ და ამით ნუ შელახავენ შენს წმინდა სახელს. ამ ამბის შემდეგ ტკბილად დასცილდნენ გიორგი და ეკლესიის მონაზონი დეიდა. მეორე დღით გიორგი "გველის ტყავი" ბათუმის პორტში იყო. გიორგიმ დაადგინა იმ წინა დღეებში რომელი გემები გავიდნენ ბათუმის პორტიდან და გზათ რომელი პორტები უნდა გაეელოთ, ამავე დროს შეიტყო გამარჯვებული გელეჩა მამა-პაპური ჩოხა-ახალოხში გამოწყობილი და იარაღ ასხმული ბათუმში თუ როგორ დააჭენებდა ცხენს.

- ბათუმიდან ბიზნესმენი გიორგი ესპანეთის გემით წავიდა, ესპანეთში ჩასულმა ბარსელონას პორტში შენიშნა წინა დღეებში ბათუმიდან გასული სირიის გემი ესპანეთის პორტში შესულა და გიორგი ბავშვის მოსაკითხათ გემზე ავიდა პირველათ იქ ორი დალისტნურ ენაზე მოსაუბრე გაიცნო, უფრო სწორედ სანამ გაიცნობდა მანამდე მათ შორის ერთ-ერთმა გელეჩა ახსენა. გიორგიმ პირველ რიგში ამაზე გაამახვილა ყურადღება. მიუახლოვდა და ჰკითხათ.

- თქვენ ბიჭებო გეტყობათ დალისტნელები ხართ.
- დიას ქართველო.
- როგორ მიხვდით რომ ქართველი ვარ?

- ჩვენ სამივენი კავკასიელები ვართ და კავკასიელს არ უნდა შეგვეშალოს ჩვენივე მხრის კაცის ამოცნობა, ჩვენ ხო იგივე მოსაზღვრე კავკასიელები ვართ. ამას ჩვენი ზნე-ჩვეულება ამტკიცებს, ზნე-ჩვეულებას კი სახის გამომეტყველება. მეორეც ის რომ როგორც საქართველო, ასევე დალისტნელებიც მეშვიდე საუკუნემდე ქრისტიანები ვყოფილვართ. ჩვენში დღესაც არის ქართველების მიერ აშენებული ქრისტიანული ეკლესიების ნიმუშები.

- ზიადინ, სანამ მე შემოგიერთდებოდით თქვენ გელეჩა ახსენეთ,

მინტერესებს სად ნახეთ და რა იცით მის შესახებ.

– ჩვენ მარტო ის ვიცით, რომ დალისტინის ერთ-ერთ სოფლის კაპუჭის სიძე გახლავთ, დაწვრილებით თუ გაინტერესებთ მიბრძანდით სალონში და იქ გაიგებთ.

– ეს გემი ხომ ბათუმიდან გამოვიდა?

– დიას ბატონო.

– ამ გემს უპატრონოდ მიტოვებული ბავშვი ხომ არ გამოჰყოლია.

– არ ვიცი გემის სალონში მიბრძანდით და სრულყოფილად იქ გაიგებთ. ბაქანზე ხალხმრავლობა იყო, მაგრამ რატომღაც სალონში მიუთითეს. გიორგი შევიდა სალონში ბავშვი იკითხა. მაგრამ ავით თუ კარგათ არავინ მნიშვნელოვანი არაფერი არ უთხრა, მხოლოდ თავიდან მოშორების პასუხები იყო. არა, არ გვინახავსო. გიორგიმ ცრემლიანმა დატოვა გემი და პორტის წინ რომ გაიარა ხმა შემოესმა.

– ცოტახანი შეჩერდი ჩემო ძმაო. გიორგი მიტრიალდა;

– რა გენბავთ? მიუახლოვდა ოცდაათი ოცდახუთმეტი წლის თვალში მოსანონი, თუ არა ვცდები რუსული ორენტაციის, ქალი იყო და იმან მიმართა.

– თუ დროს დამითმობთ თქვენთან რამდენიმე წუთით სალაპარაკო მაქვს.

– კი გენაცვალე მაგრამ მე რომ მოფერებისთვის არ მცალიან.

– არა მე მაგ მიზნით არ შეგაჩერეთ სახელი მინდა თქვენი გავიგო.

– გიორგი მქვიან.

– გიორგი გთხოვთ, ცოტა მოფარებული ადგილი გამოვნახოთ, თვალი არავინ შეგვასწროს. გიორგის თავში სულ სხვა რაღაც საექვო აზრმა გადაუარა.

– მერე შევხვდეთ ქალბატონო ხო გითხარით დრო არ მაქვს.

– არა გიორგი მე სხვა სალაპარაკო მაქვს.

– მაშინ თქვენი ტყვე ვარ ქალბატონო. სადაც გენებოთ იქ წამიყვანეთ. საიდუმლოთ გამონახეს ერთი მყუდრო ადგილი და დაინყეს საუბარი. ახლათ გაცნობილმა ქალმა მიმართა.

– იქ გემის სალონში შეგამჩნიეთ, რომ თქვენ ბავშვს კითხულობდით და ვინაიდან მე იქ ამ საიდუმლოს გამხელა არ შემეძლო და სინდისმაც არ მომცა საშუალება რომ თქვენთვის არ მეთქვა. ამიტომ წამოვედი აქ მოფარებით ამ საიდუმლოს სათქმელათ. ვშიშობ მოთავეებმა არ გამიგონ რომ ამ თქმით ჩემი თავი საფრთხეში არ ჩავაგდო. გემი სანამ ბათუმიდან გამოვიდოდა ბავშვი სამჯერ ამოვიდა გემის ბაქანზე დაახლოებით ათი-თორმეტი წლის ბიჭი. გემის ბაქანიდან სამჯერ ატირებული გააძევეს. იხვეწებოდა ობოლი ვარ გამიშვით დედა მამა უნდა მოვძებნოვო, ამ ამბით არავინ დაინტერესებულა, გემიდან მე ჩავედი, დავარიგე, ვუთხარი, შვილო ამ რეისზე კარგი ხალხიც მგზავრობს და ავიც და შენი უყურადღებოდ მგზავ-

რობას არ გირჩევთო. მაგრამ არ დამიჯერა და ნახევარი ბილეთი მე აულე და ასე დავიმგზავრე. ბავშვი ჩემთან იყო. სულით-გულით ვპატრონობდი, მაღლა ბაქანზე თურქები თუ არ ვიცი საერთოდ მუსულმანები ქეიფობდნენ და როდესაც ესპანეთს უახლოვდებოდი ბავშვმა მთხოვა. დეიდა გავალ ბაქანზე ცოტახანს ზღვას გადავხედავ და ისევ დავბრუნდებიო. მე ნება მივეცი. გავიდა და შემდგომ აღარ დაბრუნებულა, მერე მეც ცოტა ჩამთვლინა რო გამელვიდა მოვძებნე მაგრამ ვერ ვნახე სანამ ჩამთვლინავდა ბაქანზე ხალხი ახმაურდა მე ბაქანზე მაშინაც გავედი, მაგრამ ბავშვი ვერსად ვერ ვნახე არ ვიცი ნყალში ძალით გადააგდეს თუ თავის და უნებურად გადახტა სიმართლე ვერ გავიგე, ჭორი კი ისედაც დადიოდა, რომ მითომ გადავარდა და მერეც ვითომ გადააგდეს.

- ქალბატონო სახელი თუ იცი იმ ობოლი ბავშვის?

- კი როგორ არ ვიცი, მითხრა გიორგი მქვიანო. გიორგი „გველის ტყავი“ ჩაფიქრდა და შემდეგ თქვა.

- თუ თავის და უნებლიეთ გადავარდა არავინ იყო კეთილშობილი რომ ამოეყვანათ? გიორგიმ კითხვა დაუსვა. თავის თავს ან არა და შეიძლება არა კაცებმა მართლაც გადააგდეს, მაგრამ მე ისიც გავიგე რომ აუშვეს და მერე ვილაც კეთილშობილმა კაცმა საშველათ გაბერილი კამერა გადაუგდო და ჭორათ გავიგე თითქოს იმ ბავშვის გამო მოქეიფე მუსულმანებთან ამ კაცს უთანხმოება მოსვლია. გიორგიმ ამ ქალს მადლობა გადაუხადა ამ ცნობისთვის. მანამდენ კი გიორგიმ ამ ქალის მუდმივი საცხოვრებელის მისამართი დინერა. გიორგიმ მართალია დაადგინა რომ შვილი მისი პატარა გიორგი ევროპისკენ წამოსულა, მაგრამ არ იცის დღეს დღეობით მკვდარია თუ ცოცხალია, ერთი კი ნამდვილია რომ გიორგი „გველის ტყავი“, თავისი პირადი თუ სახელმწიფო საქმეზე ცრემლ შეუშრობელი დადის. დადის გიორგი თითქოს და ბედშერისხული. მაგრამ ღვთის განგებაზე მისი სიძლიერეზე და სიმართლეზე ერთი მიზეზიანი სიტყვაც არ დასცდენია. პირიქით სხვადა-სხვა სახელმწიფოს რომელ ქალაქშიც შეაღწევს ჩასვლა თუ შეიძლება რომ არ მოინახულოს ეს კათოლიკური იქნება თუ მართმადიდებლური ეკლესია და არ აღავლინოს რწმენა გულითა ლოცვითა და სიმართლითა. თუ ერთი და იგივე ქალაქში რამდენიმე დღით მოუხდა დარჩენა. ყოველივე დღე თუ არა, ორ დღეში ერთხელ მაინც შედის ეკლესიაში და ანთებულ სანთლებზე ლოცვა-კურთხევით საკუთარ სულს ანმინდავებს და აი ახლაც სამსახურეობრივი მოვალეობის შემდეგ ასე აღავლინა ლოცვანი, მადრიდის საკათედრო ტაძარში და ღმერთს ავედრებს. მიუხედავად ძმათ ნაფიცისგან ასე მწარედ დამცირებისა გიორგის არ სურს ცოდვილთა მიმართ სისხლში ხელის გასვრა და ამიტომ ღმერთს ავედრებს ზურგზე ეშმაკი მაზის და მიბიძგებს მოკალი, მო-

კალი შენი შეურაწყოვა არ შეარჩინოვო და გთხოვ ღმერთო-უფალო მძლეთა მძლევ მფარველო სრულიად წუთისოფლისავე, მომაცილე ეს მაცდური სიავის და ბოროტების ჩამდენი რათა შევიმშრალო თვალზე ცრემლი და ჩემს მიმართ მოტანილ სიავეს კეთილი გრძნობით ვუპასუხო, იმ გამოუსწორებელ ბოროტ სულელებს. გიორგიმ სამსახურის საქმე რომ მოითავა, დრო იხელთა და ისრაელში ჩამოსასვლელი დალისტანში წავიდა. კერძოთ სოფელ კაპუჭში მივიდა გემის ბანზე მოქეიფე ლეკების ზიადინის და აბდულას მიერ მიცემული მისამართის მიხედვით ჯერ უშუალოდ სანამ მიცემული მისამართით იმ ქალის სახლში მივიდოდა სოფელის განაპირათ მყოფი ორი საათის განმავლობაში ფიქრში შესული გიორგი ეშმაკს ზურგიდან ჩამოსვავდა ჯერ კიდევ ხელი გაშვებული არ ქონდა რომ ზურგზე ისევ შეახტებოდა-ხლმე. გიორგის აქამდე წმინდა სულის პატრონს ეძნელებოდა ბოროტებაზე თავის დადება. გაიგო, რომ იმ სახლში მარტოდ ის ქალი ცხოვრობდა. საბოლოოთ კეთილ ანგელოზს ეშმაკმა სძლია და ეს ღვთისმოსავი კაცი ავი ფიქრიდან ვერ განიტვირთა და ბოროტების გზაზე დააყენა მზე ჩავიდა თუ არა, საღამოს ცა კეთილი ვარსკლავებით შეიმოსა. ეზოში შესული გიორგიმ ზეცას მიაპყრო თვალეზი და პირფვარი გადაინერა. ღმერთო ჩემს მიერ მომზადებული ბოროტების მიმართ მართალი ვარ და ამ სიმართლით განსჯას შენგან მოვითხოვ. მე აქ მკვლელობას არ ვაპირებ, მაგრამ უცხო პიროვნების, უცხო ოჯახში დასაკითხად მივედი. მაგრამ ამ ბნელ ღამეს იმ ქალის ოჯახში მისვლა მე მგონი უხერხულია ბნელ საქმეს ნიშნავს. ამიტომ დაესვა წერტილი ბნელი საქმის დასაწყისს და კარის გაღების ნიშანიც მისცა.

- ვინ ბრძანდებით შემოესმა ხმა შიგნიდან
- გიორგი მქვია; ნუ შიშობთ კარი გახსენით კეთილი სტუმარი ვარ.
- კეთილი მე ვიცი მხოლოდ მზე, რომელიც ცის გავლით დედამიწის სიკეთისთვის დაიარება.
- როგორ ფიქრობთ მთვარე კეთილი არ არის? უპასუხა გიორგიმ
- კი მართალი ბრძანდებით, მთვარეც კეთილია. მაგრამ თქვენ რო უსინათლო დროს მობრძანდით? ამას რა დავარქვათ?
- სამაგიეროდ გული მაქვს კეთილი.
- როგორ გავიგო. რომ არ ჩანს?
- გახსენით კარები და მერე თქვენ თავათ დარწმუნდებით. ჩემს სიკეთეში.
- კარგი გეთანხმები კეთილი იყოს შენი ფეხი ამ ოჯახში თქვა და გახსნა დიასახლისმა კარები შევიდა გიორგი და გაუწოდა ხელი ვიცნობდეთ გიორგი მქვიან დიასახლისმა ჩამოართვა ხელი და მიაგება სახელი თავისი ზილილა უპასუხა.
- თუ სამტროდ მოხვედი გთხოვ მიბრძანდე სანამ არავის გაუგია.

- არა გენაცვალე მე მოყვარე ვარ.
- მამ გთხოვთ დაბძანდეთ მაგიდასთან და მე გავალ მეზობელს დაუძახებ დავისწროთ თავი დავიზღვიო რომ მერე ჩემზე ცუდი არფერი იფიქრონ.
- ნუ შიშობ მე დასაკითხად მოვედი და არ მინდა რომ ეს საქმე სხვამ გაიგოს.
- მაშინ ერთ უენო მუნჯს მოვიყვან, რომელსაც ყურიდანაც არ ესმის. ხო შეიძლება.
- რას ვიზამ ზილილ შენი ტყვე ვარ. მიაძახა გიორგიმ. ჩაიცინა ზილილამ და ნავიდა მეზობელის მოსაყვანად. გიორგიმ დუმილით თავისი გულის კარები გახსნა და თვალი დუმილითვე მოავლო ოთახის გარემოს. მერე ერთი ძლიერ ამოიოხრა და თქვა. ნუთისოფელი კაცებისთვის ქალებით არის დამტკბარი და შებრუნებით კი ქალებისთვის კაცებით, ამიტომ ქვიან ნუთისოფელი, ამიტომ არის, რომ სულლით დამტკბარ ქართველ კაცს რაც არ უნდა სუსტი აგებულობისა იყოს თავი რაინდად მიაჩნია. ქალი ნაზი ქმნილებაა სიყვარულისთვის დაბადებული, მსოფლიო შემომივლია და ქალებით გამწარებულ კაცს რამდენი ლამაზი ქალის ლანდს ჩემ თვალების ქვეშ გაუვლია, მაგრამ იმათგან მოკლულ ჩემს გულს აღარ გაუღვიძია და აი ახლა მისი შემხედვარეს მთელი ჩემს მიერ გავლილი ჯოჯოხეთური გზა თითქოს და ბედნიერებით შემეცვალა. შევხედე თუ არა მისმა სინაზემ, სიეშემ, სიფაქიზემ იმდენათ მომხიბლა, რომ კაცს ენა პირში აღარ შემორჩილებოდა. მე მის მიმართ ბოროტი ძრახვანი გულში არ დამრჩა რადგან ასე, თუ ისე ის ჩემი ძმათ ნაფიცის მეუღლე იყო და მხოლოდ მისმა განსახიერებამ ქალების მიმართ სიყვარულისკენ დამაბრუნა. მართალია ჯერ მის შინაგან თვისებებს არ ჩავნდომილვარ. მაგრამ მე ვიტყვი, რომ ის ყველანაირად ღვთისმშობლის კალთით მირთმეული ზეციური სამკაულებით დაჯილდოვებული პიროვნება იყო. მისი განშორებით ოთახში თითქოს სიბნელე ჩამონვა და რომ დაბრუნდა შუქის მხრივ თითქოს მზის გულივით ღელავდა. შემოიყვანა ის მუნჯი ქალი მოწინებით, თავის დახრით მომესალმა, ხელი ჩამომართვა და იმდენი კულტურა და სიკეთე ვიგრძენი მის სულში. თუმცა ორივე სიკვდილის შვილები იყვნენ, მაგრამ ზღაპრული სილამაზისანი. თურმე ეს ორივენი დებნი ყოფილან. მაგიდასთან მჯდომმა ჰარმონიული ხმით ზილილამ მითხრა.
- მზად ვარ ჩემო სტუმარო მოგემსახურო ჩემი გულწრფელობით. შენ მიბრძანე, მხოლოდ არ დაივინყო რომ შენ სტუმარი ხარ და მე მასპინძელი.
- არა ჩემო კარგო, მე აქ თხოვნით მოვსულვარ და კი არ გიბრძანებ მე შეგეკითხები და შენ მხოლოდ სამართლიანი პასუხები გამეცი. მე გავიგე, რომ თქვენი მეუღლე ამირანია.

- ვინ გელეჩა? ის ჩემი მეუღლე ერთი წელი იყო. და ექვსი წელი გაცილებული ვარ ის დღეს ჩემთვის აღარ არსებობს.

- თუ უხერხულად არ მიიღებთ ამ კითხვას, საინტერესოა როგორ შეხვდით პირველად.

- მე მასაჩკალაში ნათესავთან ვიყავ და გელეჩა პირველად იქ გავიცანი. ერთხელ მესაუბრა ტკბილად, მეორეთ საუბრის დროს სიყვარული მოგვეძალა და ორივე ჭაობში აღმოვჩნდით.

- ცოლქმრობაზე ხელი გააქვთ მოწერილი?

- თქვენ ეს რატომ გაინტერესებთ?

- არა, მე არ მაინტერესებს. ჩემი თემა სხვა არის, მაგრამ ისე გეკითხებით.

- დიახ ჭაობში რო აღმოვჩნდით მამამ წაგვიყვანა და მოგვანერინა ხელი.

- გაცილების მიზეზი რა იყო? ჩაიცინა ზილილამ და პასუხი მერე თქვა.

- თავისი განზრახვა რომ ვერ შეისრულა მერე უყურადღებოდ მექცეოდა. ჩემი თანხმობის გარეშე მამაჩემმა სახლიდან დაითხოვა, აღარ შემოუშვა, თუმცა მერე პატიება ითხოვა, მაგრამ მე არ შევეურიგდი.

- ბავშვი ხომ არ შეგეძინათ?

- არა ჩემო ბატონო.

- ესე იგი, შერიგებას არ ფიქრობ?

- შენ რა, მომრიგებელ - მოსამართლეთ მოგვევლინე?

- არა, ასეთი ანგელოზივით გოგომ თავი რატომ უნდა დაიჩაგრო დედაც კარგია, მამაც, მაგრამ ბოლოს შენ პატრონი ხო გინდა?

ზილილამ ღიმილით სთქვა.

- რა შერიგება კაცობა არ აქვს.

- მადლობელი ვარ ჩემს მიმართ ასეთი დიდი მგრძობიარობა, რომ გამოიჩინეთ.

- მეცოდები. კარგი ლამაზი ჭკვიანი გოგო ხარ და ასე ადვილად თავი არ დაიჩაგრო.

- მე ჩემ თავს ბედნიერად ვთვლი, რომ დროზე გავცილდი საცოდავები არიან ის ორი ტყუპი დანი რომლებიც სამი თვეა დაკარგულები არიან, ისეთი კუკლასავით ბავშვები იყვნენ რომ დაგენახა იტყოდი ღვთისგან მოვლენილი ანგელოზები არიანო. საწყალი მამა იმათი მახმადა დაკარგულ შვილებს გამწარებული დაეძებს. ნათქვამი აქვს გამტაცებლების კვალს რომ მივაგნო გინდაც ბავშვები ცოცხლები იყვნენ დამნაშავეებს მაინც არ ვაპატიეფო. ამათზე ერთი წლით ადრე ყიზლარიდან ათასამდე საქართველოს ცხვარი გაიტაცეს და ორი მწყემსი მოკლეს. ეჭვი იზადებოდა თითქოს იმ ცხვრების ხორცი თბილისის საკოლმეურნეო ბაზრებში გაიყიდაო და ის გო-

გოებიც მაშინ დაიკარგნენ.

– ზილილ თქვენი სილამაზეს ნუ უარყოფთ, ღმერთი გაგინახუნდებათ.

– არა გიორგი მე ღმერთის მიმართ არ ვარ უყმაყოფილო.

– უნდა იცოდეს როცა რომ შენი სილამაზეს არარად სთვლი. ეგ ღმერთის შეურაწყოფაა. შენი დასამშვენებლად ღმერთს მაღლი გულუხვად გაუცია და მაგ სილამაზის არარად ჩათვლა ღმერთის მიერ გაღებული მაღლის დაუფასებლობას ნიშნავს. გათხოვება და დაქორწინება ნუთისოფლისაა, იგი შვილებით სუნთქავს და ის ვინც ამ ბუნებრივ სიყვარულს თავს აარიდებს იგი ნუთისოფლის შეურაწყოფას ნიშნავს ამ მიზნით ღმერთიც განაწყენებულია რადგან ნუთისოფელი მისი დაარსებულია და მისი მფარველობაშია. რაც არ უნდა შეუხედავი ქალი იყოს იმასაც თავისი ვნება ახასიათებს. ქალმა ვნება უნდა დაიკმაყოფილოს მხოლოდ ზომიერებით. მოჭარბებულ ვნებას თავდაჭერილობა თანდაყოლილი აქვს და მისი უპატივცემლობა ხშირ შემთხვევაში პიროვნებას ღირსებას უღაბავს, ჩრდილს აყენებს. მაპატიეთ ქალბატონო, რომ თქვენთან საუბარი გამიგრძელდა, მართალია მე ჩემი ფეხით შორიდან მოვსულვარ, მაგრამ შენმა გარეგნულმა თუ შინაგანმა ხვთაებრივმა სიმდიდრემ ჩემი გული ისე დააბა რომ წასასვლელათ ფეხები აღარ მემორჩილება.

– არა ესე ადვილათ ვერ წამიხვალ, თქვენმა კეთილშობილმა საუბარმა მოხიბლა ჩემი გული. მეორეც ის, რომ ასე დაგვიანებულ დამეს სტუმარს როგორ გაგიშვებ, გზათ რომ რაიმე შეგემთხვას მერე, მე ჩემ ანგელოზს რა პასუხი გავცე?

– შენ შენს ანგელოზს ხედავ? ზილილამ კვლავ სასიამოვნოდ ჩაიცინა და თქვა.

– არა, მე ვერ ვხედავ, მაგრამ ის ხო მხედავს. მეორეც ის რომ იმან უნდა იცოდეს მე ჩემ სინდის რომ არ ვულალატებ.

– კარგი ხარ, გენაცვალე, მაგრამ გულდასაწყვეტია რომ თქვენი ღირსება მეუღლეს კარგათ ვერ შეუფასებია.

– სამაგიეროდ მე შევაფასე იგი არა კაცია. გიორგი დროს მოუცადოთ ამირანა მეორეს რომ შეირთავს მერე მიხვდება ჩემ სიკარგეს თუმცა დაუბრუნდება კი კაცობა?

– ყველაფრად რომ ძვირფასი ხარ ნუთისოფელში განა ბევრია ასეთი გოგო, როგორიც შენ. გიცქერი და წმინდათა წმინდა თვალთხილული ანგელოზი ხარ. ქვეყნად ბევრი არ არის შენნაირი სულგრძელი ჰუმანური გოგო, შემკული თავითბოლომდე. ეს რად ღირს რომ ამბობთ ის ტყუბი ორი გოგო სილამაზით-ბუნებით მე მჯობდნენო, ამაშია შენი სიმდიდრე.

– თქვენ ბატონო გიორგი თითქოს სიყვარულს მიხსნიდეთ, ისე მელაპარაკებთ?

- არა, მაგრამ თუნდაც ასე იყოს, ჩვენ ერთიმეორეში მოტყუებული ვიქნებით. მე გულახდილი საუბარი მიყვარს, ვემსახურები მხოლოდ სიმართლეს. ესე იგი არ იცით სად არის თქვენი ყოფილი მეუღლე?

- არ ვიცი. როგორ გითხრა თქვენ რა გაინტერესებთ მისგან?

- არაფერი უბრალოდ მისი გაცნობა მინდა. უნაკლოდ გადიხარხარა ზილილამ და გიორგის მიმართა.

- ეგ არის თქვენი სიმართლე ასე შორიდან ვითომ და ამირანის გაცნობისათვის მოხვედით.

- დიახ ქალბატონო ბევრს აღარ შეგანუხებთ კარგად ბრძანდებოდეთ.

- არა, ვერ ნახვალთ, კიდეც გირჩევთ ამაღამ აქ დარჩეთ და ხვალ კი თქვენი ნება აღსრულდეს. სტუმრის გაცილება და მისი მიზანდასახულ ადგილამდე მშვიდობით ჩასვლა მასპინძლის სტუმართმოყვარეობის კომპენტეციაში შედის. ახლა ყავას მოგართმევთ და დალევის შემდეგ შეგიძლიათ. ტკბილათ მოისვენოთ! გიორგი, ერთი შეკითხვა მაქვს თუ შეიძლება?

- ზილილა როგორ არ შეიძლება, სრული უფლება გაქვთ.

- გიორგი მაპატიეთ და სახეზე გველის ფერფლის მსგავსი რომ გაქვთ ეგ თანდაყოლილია?

- ამ შეკითხვის პასუხი ტყუილი რომ არ გამომივიდეს მე შემდეგშიც ვაპირებ შენთან მოსვლას და პასუხსაც მერე გეტყვი.

- როგორც გენებოს.

- ესპანეთის საკურორტო ქალაქის მახლობლათ ზღვის სანაპიროზე გასაგრილებლად გამოსული ბავშვები ზღვისგან გამორიყული უცნობ მომაკვდავ ბავშს თავზე დასტრიალებდნენ. სასწრაფო დახმარებას შეატყობინეს, უგონოდ იყო სულს ძლივს ითქვავდა.

- ჯონი არ ჯობია, საავადმყოფოში წაყვანას ჩვენთან სახლში წავიყვანოთ დედა ექიმი და ის მოარჩენს.

- საავადმყოფო სჯობია ჯიმი.

- საავადმყოფო რით სჯობია, მედიკამენტები ჩვენც გვაქვს. საავადმყოფოს ფული უნდა გადაუხადოს და ახლა მაგას ფული სად ექნება. ფულს მე ვიშოვი თქვა ჰაიტიმ.

- გეყოფათ, ახლა ჩხუბის დრო არ არის, დროზე მივხედოთ ბავშვი არ დაიღუპოს. მანამდინ ბავშვებმა ჯერ ფეხებით დაიჭირეს წყლიდან დანკრიტეს, მერე ხელოვნური ღონისძიება ჩაუტარეს. სასწრაფოს მანქანაც მოვიდა, მომაკვდავი დაანვინეს მანქანაში. ბავშვებმა სასწრაფო არ გაუშვეს სანამ ორი ბავშვი თან არ გააყოლეს. იმისთვის რომ ბავშვებს გაეგოთ, ავადმყოფს რომელ საავადმყოფოში მოათავსებდნენ.

- შვილო ჰაიტ სად იყავი? რატომ დაიგვიანე პური არ გშია?

- დედა ზღვისგან გამორიყული ბავშვი ვიპოვეთ.
- ბავშვი? ცოცხალია შვილო?
- დიას ცოცხალია, მაგრამ ბავშვის გადარჩენაზე ექიმებმა უიმედობა გამოთქვეს. მეორე დღეს ნაპოვნი ბავშვის მდგომარეობა მასწავლებელს უამბეს და კოლეჯიდან პირდაპირ საავადმყოფოში წავიდნენ. ბავშვი კვლავ უფროსი იყო მის მდგომარეობას ექიმები ეჭვის თვალთ უყურებდნენ. ბავშვების მშობლებმაც გულისხმიერება გამოიჩინეს თუ ბავშვის სიცოცხლის დასაბრუნებლად საჭირო მედიკამენტები დასჭირდებოდათ და არ ჰქონდა საავადმყოფოს. მშობლები დაფაცურდებოდნენ და გაუჩენარს გაუჩენდნენ. ექიმმა გამოიტანა ამბავი ვერ ვშველით ლამის ბავშვი ხელიდან გამოგვეცალოს ამ გაგონებაზე ატირდნენ მისი სიცოცხლის მზრუნველობაზე მისული ბავშვები.
- დედა ექიმებს ფული მივცეთ. იქნება როგორმე სიკვდილს გადაარჩინონ. აქ საბჭოთაკავშირი კი არ არის. მდიდარს თუ ღარიბს ერთი და იგივე გულისხმიერებით რომ ეკიდებიან.
- გაჩერდი ჯენი, შენ რა იცი საბჭოთაკავშირისა.
- ვიცი დედამ თქვა იქ უფულოთ არის მკურნალობაო დედა წავიდეთ, სახლიდან ექიმს ფული მიუტანოთ. ბავშვი არ გეცოდება? ბავშვის დაკარგვას გონი მაგის დედა როგორ ტირის. ექიმი პალატიდან გამოვიდა თუ არა ბავშვები კარებთან შეეგებნენ.
- ექიმო, გვითხარი როგორ არის ბავშვი, გადარჩება თუ არა?
- არ მაქვს იმედი ბავშვის გადარჩენისა. სასწაული უნდა მოხდეს რომ გადარჩეს. ბავშვებმა ექიმიდან უიმედობა მოისმინეს თუ არა, უმაღვე აცრემლდნენ სხვისი ბავშვის მწუხარება გულამდე მიიტანეს, საკუთარ ძმად მიიჩნიეს. ჯენის დედამ სასწრაფოთ მოიტანა სახლიდან ფული და ექიმს სთხოვა აი ფული გამომართვი და გთხოვ რომ მწუხარე ბავშვის მიმართ უფრო მეტი მზრუნველობა გამოიჩინეთ. ექიმმა ფული არ აიღო, მაგრამ დააიმედა მგონი სასწაული მართლაც ხდება იმედია ბავშვი სიცოცხლეს დაუბრუნდება.
- რო მორჩება ჩვენთან წავიყვანოთ ხოო დედა?
- ხო შვილო ჯიმი მაშინვე მივიდა თავის უბნის ბავშვებთან, თანატოლებს ახარა.
- დედამ თქვა ბავშვი რომ მორჩება ჩვენთან წავიყვანთ სახლში და შენი ძმა იქნებაო და ძმა რომ მეყოლება მერე ველარ გამაბრუნებთ. კოკი შეედავა.
- ჩემმა მშობლებმა იცინან და ექიმმაც რო მორჩება შინ ჩვენთან მე უნდა წავიყვანო. რატომ უნდა წავიყვანო შენ ხო დებიც გყავს და ძმებიც?
- მაშინ ერთით მეტი ძმა მეყოლება.
- კოკი რა შურიანი ხარ. მე არ გეცოდები, რომ ძმა არ მყავს და არც და.

- შენ კი არ გაქვს შესაცოდი? ამ დროს ექიმი გამოვიდა და თქვა ბავშვმა უკვე თითქოს ლაპარაკი დაიწყო, მაგრამ ვერ მივხვდი რა ენაზე ლაპარაკობს. ბავშვებმა გაიხარეს, ვაშაა დაიძახეს და დაუკრეს ტაში. ავათ თუ კარგათ დღეები მიდიან დრო იცვლება. დროს კი ვიცით რომ ნინამორბედი ჰყავს და მომავალ თაობასაც ელოდება. გამოჯამთელდა ბავშვი გული თანატოლებმა გაუთბეს, მაგრამ ექიმებს ჯერ კიდევ მკურნალობაში ჰყავთ. ექიმებს, რომ გაეგოთ ბავშვი რა ენაზე ლაპარაკობს ამის გამო პალატებში მწოლიარე ავადმყოფებთან შემოატარეს. ექიმებს უნდოდათ გამოჯამთელებული ბავშვი უდემამო ბავშვებთან გადაეყვანათ, მაგრამ ჯიმი დედას არ მოეშვა და სახლში წამოაყვანინა.

- ხო ლამაზი ბიჭია, არაა დედა?

- ხო შვილო. ბავშვებს კოლეჯში დაყავდათ. მასწავლებლებმა შეაქეს კარგი მოხდენილი ბიჭია და ერთ გაუთხოვარ მასწავლებელს უთხრეს გირჩევთ, შვილათ აიყვანე შენ გვარზე გაზარდე და სიბერეში შესულს გიპატრონებსო.

- კარგია, მაგრამ ახლა ამ ბავშვმა თავისი გვარიც იცის, ადგილმდებარეობაც, მშობლები ვინ არიან, თქმაც არ უნდა რომ მოძებნიან, რომელი მშობელი მიატოვებს თორმეტი-ცამეტი წლის ბავშვს. და მერე მე მისთვის ამგდადებული ბავშვი რო წამართვან გული დამწყდება. ბოლოს გამოჩნდა პიროვნება, რომელმაც გაიგო მისი ლაპარაკი და გაიგეს რომ ეროვნებით ბავშვი არის ქართველი, საცხოვრებელი ადგილისად იზდებოდა მშობლები სად იმყოფებოდნენ, რომ არ იცოდა. ყველაფერი ამ ბავშვის უთვისტომობამ და ამავე დროს თავისი სამშობლოს საკმაოდ მოცილება ამ განაპირობა ყოველივე ამის გამო იმ უშვილო გაუთხოვარმა პედაგოგმა იშვილა, შეასწავლა ინგლისური ენა, და იმ ბავშვებთან ერთად კოლეჯში დაასყებინა სწავლა, ნიჭი გამოავლინა ისეთი, რომ ორი წლის პროგრამას ერთ წელიწადში გადიოდა თანაც სულ ხუთებზე. მხოლოდ შვილათ ვინც რომ აიყვანა იმან თავისი გვარი მისცა და იწოდებოდა ჯონ სმიტად. დაამთავრა კოლეჯი როგორც მოსალოდნელი იყო ხუთებზე და შევიდა მადრიდის უნივერსიტეტში საერთაშორისო სამართლის მცოდნეობის იურიდიულ ფაკულტეტზე.

- ესპანეთის საპორტო ქალაქ ბარსელონაში ზღვის სანაპიროზე ბაღში მდებარე გიორგის კომერციულ რესტორანში ხალხმრავლობა იყო. ერთმა პარტიამ, რომლებმაც ქეიფობა დაამთავრა და მხოლოდ ფულს იხდიდა, ქეიფობისთვის განწყობილნი თავზე მორიგი პარტია დაადგათ. ადგილის დასაკავებლათ. სანამ ფულს გადაიხდიდნენ პირველის წევრმა ნაცნობ მორიგ წევრს მიმართა. საერთოდ აქ ხშირად შემოსული გემის კაპიტნები და მათი ბოცმანები ქეიფობენ.

- ვაჰ გამარჯობა შამირ, საიდან მოდიხარ?

- კეიპტაუნიდან
- იქ ჩასული რამდენი დღეს გაჩერდი?
- ათი დღე.
- მაშ კარგ დროს გაატარებდი?
- უჰ შესანიშნავი.
- გელეჩას ახალი გოგოები ხომარ მოუყვანია?
- იგჰ, აი სწორედ იმათ გამატარებინეს კარგი დრო.
- ვინ არიან საიდან ჩამოუყვანია?
- დალისტინიდან ტყუპი დანი არიან, როგორც ანგელოზები. მხოლოდ ხორციელნი. ერთი ქართველია, იქ იმათზე მეტი თუ არა, ნაკლები არ არის.
- როგორ იმასთანაც იყავი?
- მაშ როგორ ათი დღე ერთს ხომ არ ჩავაცვივდებოდი. ფული მაქვს კარგსა ვჭამ, კარგსა ვსვამ.
- დიდი შანსიანია გელეჩა.
- ფული თუ გაქვს ეშმაკიც დაბმული გყავს.
- შენ გგონია ფულს ახარბებს გოგოებს და ისე ჩამოჰყავს?
- აბა როგორ? ისე ცოლიც უარს გეტყვის, სახლში თუ ჯიბე გამოფხეკილი მიხვალ.
- რა თქმაუნდა ფული ეხმარება, მაგრამ ისე არა, შენ როგორც ფიქრობ. წინასწარ აგენტები დაგზავნილები ჰყავს გოგოების შესარჩევად და მერე ჩამოყავთ ვერტალიოტით. იმიტომ არის, როგორც ცხენის ქურდებს ემჩნევთ სახეზე ნალიანი ცხენის ფეხის დამლა, ასე ეტყობა გელეჩას ქალისგან კბილებით სახეზე ხორცის ამოგლეჯა კი არა ნაკებენბია.
- არ ვიცი ასეა თუ ისე. მე კეიპტაუნში კარგი დრო გავატარე.
- წუთისოფელი შენით არც ადრე აშენებულა და არც ახლა კმაყოფილდება შენი სიცოცხლით დრო ისე უნდა გაატარო, რომ სხვა არ უნდა გაამწარო. ვაჰ სამშობლოვ, როგორ არ ვიცოდი რა შვილი გაგიზრდია. საინტერესოა ასეთ გარეწარებს ვინ უმართავს ხელს? გიორგი ზედმეტ სახელათ "გველის ტყავი" ნოდებული კვლავ ჩავიდა დალისტანში. მივიდა სოფელ კაუჭში ნაცნობ ადგილას. სადაც ღვთით მოვლენილი მშვენიერება ეგულებოდა. გზაგაკვლელულმა გიორგიმ ახლა მეორეთ მისულმა შენობის კარებს ადვილათ და გაბედულათ მიაგნო, მაგრამ თაყვანისმცემელი შინ არ დაუხვდა. ნამტირალევი მხოლოდ მისი მუნჯი და გამოეგება, რადგან მასპინძელს არც სმენა ჰქონდა და არც მეტყველება. ჩასვლის მიზეზი წერილობით გააცნო და სტუმარს დაუზარელად წაუძღვა მახმადას სახლისკენ. გიორგის გაუმართლა, მახმადა შინ დაუხვდა მასპინძელმაც არ დააყოვნა. მუნჯმა მახმადა ეზოში გამოიყვანა და სტუმარიც გააცნო. მერე მუნჯმა მამას ათქმევინა გიორგი ისე არ

წავიდეს რომ არ მნახოსო. მერე ბედდაჩაგრულმა უენო ქალმა თავის სახლს მიაშურა. მახმადა და გიორგი ჩაიკეტნენ განცალკევებულ ოთახში და დიდხანს საუბრობდნენ. მზე ჩავიდა დღე მშვიდობისა ისტორიას ჩაბარდა, საღამოს გრილმა ნიავმა ტელავივს სული ჩაბერა, გული გაუცოცხლა და შრომით დაღლილ ხალხს კი კეთილი ანგელოზივით თავს ევლებოდა, ფეთქავს ქალაქი, განახლებული, ძველი სულით მისი ციხე კოშკებს, გუმბათოვან ნაგებობებს, ვარსკლავით მოჭედილი ცა დედამინას ღვთაებრივ თალად ადგას და ერს წმინდა-თა წმინდა რწმენით აღზევებული ღმერთი იცავს მათ ქვა-კუთხედს. მის ემბაზიან ქუჩებში ზურმუხტის თვლებივით ჩამწყრივებული ლამპიონები გამვლელ გამომვლელის გაცილებებაში თითქოს ერთიმეორეს ენაცვლებიან. ცხოვრობს ახალი სიცოცხლით ებრაელი ერი, ორი ათას ექვსასი წლის წინათ ჟამთა სიავით დაკარგული და ამჟამად დაბრუნებულ თავისი კუთვნილი მრავალსაუკუნოვანი მიწაზე. მომასწავლებელია ის, რომ საკმარისია, მტრისგან დარბეულმა და განდევნილმა ერმა თავი გადაირჩინოს შეინარჩუნოს თავისი მეობა, ადათ-წესები და მაშინ ღმერთი აღარ დაჰკარგავს. ეგ არის რომ, ერს ერქარება დაკარგული თავისი კუთვნილი მიწების დაბრუნება, თუ არა, ღმერთის მიმართ ერის სიმართლე არ იკარგება იგი დღეს არა და დრო მოვა რომ მზეს დაუბნელებს ხალხის დამჩაგვრელს.

- გოგა, გიორგი ელიათგორელმა როგორ დაგვივიწყა?
- არა გენაცვალე ზილფა, შენ რა სულ სიავეზე ფიქრობ.
- რას ნიშნავს თქვენი ძმობა ეგ არის ერთი თვე გადის და არც შენ ჰკითხულობ.
- მე გუშინაც დამიკავშირდა მითხრა ბანკში სამასი ათასი დოლარი შევიტანეო თან დამიზუსტა მადრიდის კომერციულ ბანკშიო. ისიც მაცნობა რომ ორი დღით შეიძლება კეიპტაუნში ჩავიდეო.
- აქ რატომ არ მოდის? ხო არაფერი ეწყინა ჩვენგან?
- არა, გიორგი ელიათგორელი თავისებურია, წმინდა პიროვნებაა შენსას არაფერს მიითვისებს, და თავისას კი თუ საჭირო შეიქმნა ყველაფერს განაცვალეებს.
- შენ ამბობ გიორგი წმინდა სულისაო. ახლა იმას რომ ერთი კარგი გოგო მიგვგვაროთ ხელს არ მოჰკიდებს?
- ზილფა გენაცვალე, ვინც კაცია ხელს ყველა მოჰკიდებს, მაგრამ რაც შეეხება გიორგი ელიათგორელი ხელს არ მოჰკიდებს. იმიტომ, რომ ბედი არ უმართლებს. ჯერ ის, რომ ის ქალები რომლებიც მაგას ცოლად ყავდა იმათი უბედობას, თავის უბედობას აწერს.
- მართალი ბრძანდებით დედა თითქოს თავის უბედობას არ კმარობს, თავის ცოლად მყოფი ქალების უბედობაა ეს. მათია თუ მათი საბედისწერო შეცდომებია ყველაფერს თავის თავს აბრალებს.
- არა, ზილფა, ლონდას გაუბედურებას მის შეცდომად ვერ ჩავთ-

ვლი. ეს გიორგის მიმართ მტრად მოვლენილი ძმაკაცის ამბავი გიორგი და მახმადა დათქმულ დღეს კეიპტაუნში ჩავიდნენ. სასტუმროში ცალკე ოთახი დაიკავეს ისაუბრეს და მერე სათნოების კლუბში ცალ-ცალკე მივიდნენ. მახმადა არ შეუშვეს რადგან ორი ტყუპი დის გვარი, თავათ მახმადას გვარს და მათი ასულობაც მახმადას სახელს დაემთხვა, ამის გამო არ შეუშვეს. შეეკითხეს იმ ტყუპი დების მშობელი ხომ არა ხარო? რომ ეთქვა ხო სრულიად მოსალოდნელი იყო დაეპატიმრებინათ. გიორგის საბუთები გასინჯეს და დართეს შესვლის უფლება. შეიძინა შესვლის ბილეთი და შევიდა დაათვარიელა ყველაფერი, მერე ორი პარტია ბილიარდი ითამაშა. ერთი მოგებით და მეორე ნაგებით დაამთავრა მერე სადაო რომ არ გამხდარიყო და ამავე დროს ეჭვი არ აელოთ. და რომ არ ეთამაშნა შეიძლება ეთქვათ კლუბში რისთვის შემოვიდაო. სასტუმროში დაბრუნებულმა გიორგიმ რაც გაიგო და რაც მოისმინა მახმადას ყველაფერი უამბო.

- მახმად რო შევედი სათნოების კლუბის ვესტიბიულში არის საუცხოოვით მოწყობილი რომ ვთქვა შეიძლება არ დაგვეჯეროს, კედლები მთლათ სარკეა. მერე იქ ავიღე ბილეთი და შევედი სათნოების კლუბში. იქ არის ტანისამოსის გარეშე გადაღებული ქალების სურათები სამნაირ პროფილში. თავისი გვარი სახელით და ნლოვანებით. იქაც ხომ ირგვლივ კედლების სარკეა, მაგრამ დამატებით იქ იატაკიც სარკეა. ხუთი დანომრილი მაგიდა დგას: პირველი, მეორე, მესამე, მეოთხე და მეხუთე, ჭადრაკის დაფის მსგავსად.

- გიორგი მითხარი ჩემი გაუბედურებული გოგოები თუ არიან იქ. ის მაინც გავიგო, ცოცხლები არიან თუ არა?

- მისმინე მახმად, მაგას გეუბნები, პირველ მაგიდაზე დევს ჟურნალი, მიუხედავად, იმისა რომ კედლებზეა შენი გოგოების სურათებია, იქ დამატებით მაგიდეებზე დევს კიდევ ექვს ფურცლიანი ჟურნალები. იმ ჟურნალებში მოთავსებულია კედლებზე, სურათები რომ არის იმასთან შედარებით განსხვავებულ პროფილებში. მახმად იმ ჟურნალში მარტო შენი გოგოები კი არ არიან მოთავსებული, იქ მთლად კლუბში მონაწილე გოგოების სურათებია. შეგიძლია შეარჩიო კედელზე გამოკრული სურათებით, და შეგიძლია ჟურნალიდან შეარჩიო, თუ პირველი კლასის გოგო მოგეწონა და გასურს შეხვიდე ასე არ არის, იქ პირველ რიგში ფული უნდა გადაიხადო, რომ შეგიშვან სიყვარულის გამოსავლენათ და ამავე დროს იქ შესულმა უნდა მოუცადო შემცილე პარტნიორს რომელიც შენ მოგწონს, იგივე გოგო თუ რომელიმეს მოეწონება იქ შიგნით ფართეკრანინი კომპიუტერებია, კომპიუტერში შეყვანილია იგივე გოგოები რაც ჟურნალში არიან თუუ გასურს კომპიუტერის ეკრანით შეარჩევ. კომპიუტერები პირველი, მეორე, მესამე, მეოთხე, მეხუთე, ერთი სიტყვით რამდენი მაგიდა დგას იმდენი კომპიუტერი და ჟურნალია. შენ რამდენი ფულიც გინდა გათამაშებაში ჩასდო იმას ამოიღებ

და დასდებ კომპიუტერზე, ასევე მეორე შენი მეტოქე. დებს მეორე მხარეს. კომპიუტერი ორივე მხარეს იმ თანხების შესაფერ სიზუსტით ციფრებს ჩამოყრის იმას ვერ ნაშლის ვერავინ სუდიას გარეშე, სუდიაც ვერ ისარგებლებს ხელფასის გარეთად ზედმეტი თანხის მითვისებით, რადგან ეს კომპიუტერები დაკავშირებულია უშუალოდ გელეჩას ბინაში იქ დისპეჩერი ზის და მეთვალყურეობას უწევს, პიროვნების მიერ გათამაშებაში ჩადებულ თანხას, ათას დოლარზე ნაკლები არ უნდა იყოს. თამაშის დრო კი ორი საათია. დღეში პირველმა მაგიდამ სამი ასეთი პარტია რომ გაუშვას კომპიუტერი ჯერ სამივეს თანხას ცალ-ცალკე უჩვენებს და მერე მთლიანობაში. სათნოების კლუბს კი თითო მოგებიდან სამოცდაათი პროცენტი მიაქვს. ამ თამაშში მართალია კარტია მოცემული, მაგრამ სუდია მაინც ჰყავს, რომ რაიმე უთანხმოება არ მოუვიდეთ და ერთმანეთის მკვლელობაზე არ გადავიდნენ. გიორგი ამ ერთ საკითხზე ლაპარაკს სანამ დაამთავრებდა მანამდე მახმადამ უხმაუროთ რამის ერთ ლიტრამდი ცრემლი დაღვარა. მერე ამოიღო გულიდან ქარი და თქვა.

– ვაიმე შვილნო სუზი და ფაზო ანგელოზებო რა უბედურ დღისანი ყოფილხართ, თქვენი სულის სინმინდეს, ღმერთიც ვერ დამიბრუნებს. ნუთისოფელო სად გაქვს სამართალი. გიორგიმ თმები შეისწორა და თქვა.

- გელეჩა უნდა მოვკლა.
- გიორგი აქ ჩამოსულმა ახლა გადაწყვიტე მისი სიკვდილი? თუ ასეა მითხარი ესპანეთიდან რა მიზნით ჩამოხვედი?
- მახმად არ მეგონა გელეჩა თუ ასე ბოლომდე თავგასული იყო.
- ნუ მერყეობ გიორგი თუ შიმშა შეგიპყრო სავალალო განზრახვას თავი დაანებე ამ საქმის მოგვარებას მე უშენოდაც შევძლებ.
- მახმად იცი რა ბიჭი იყო, სიცოცხლეს გასწირავდა შენი გულისთვის.

– მაშ რამ გაამხეცა?

– მეც მაგას ვფიქრობ და გულს ეს მიკლავს. აბანოში ამ კლუბის ქალებს რო აბანავებს მე ის მექისე ქალი ვნახე, ისე ვესაუბრე. ვაგრძნობინე ვითომ მე სამსახური მინდა, ისიც გაამხილა რომ გელეჩას ერთ დროულად სამი კაცი იცავს. მისი ბინა კი ქალაქის გარეუბანში მთების მიმდებარეთ მდებარეობს. მისამართი ვიცი მახმად ჩვენ ახლა შეგვიძლია მისი სახლი დავზვეროთ, გავიგოთ, როდის გამოდის სახლიდან და შინ როდის ბრუნდება, ამის შემდეგ უნდა დავსახოთ მისი განადგურების პრაქტიკული ღონისძიება. ამ ჩამოსვლაზე მეტს ვერაფერს გავაკეთებთ.

– გიორგი ისეთი კაცი შევისყიდოთ, რომელიც მკვლელობას მოახერხებს.

– შეიძლება. მაგას შემდეგ ჩამოსვლაზე გადავწყვეტავთ. გიორ-

გიმ კეიპტაუნიდან საჩუქრები ჩამოუტანა გაბოს და მისი ოჯახის წევრებს თითოეულს რამდენიმე, მშვენიერი, უძვირფასესი სამკაული და ჩასაცმელი, ჩამოურიგათ ზოგი ამღზდეღ მალქა დეიდას მიაართვა, ზოგიც გოგას, გოგას მეუღლეს და იმათ ბავშვებს, გიორგიმ იფიქრა ზილფას მოლოდინში მყოფ პიროვნებებს საჩუქრით გააჩერებდა. საჩუქრების ყმაყოფილები კი დარჩნენ, მაგრამ მაინც უსაყვედურეს.

– გიორგი რათ მიგვატოვე, სულ სამი-ოთხი ობიექტი გაქვს შემოსავლელი ამას ორი დღე უნდა დანარჩენ დღეებს სად ატარებ, რომ ერთი თვეა შინ არ მოსულხარ.

– გიორგი, დედა მართალს გეუბნება, შენ ჩვენი ოჯახის წევრი ხარ და შენი ხმა რომ არ ისმის ამ სახლში ჩვენ მოწყენილები ვართ და ვგრძნობთ, რომ სახლში სულიერი პიროვნება გვაკლია, ვიცით რომ ფუძემოშლილი ბუღბუღი ხარ თან ზილფამ ჩაიცინა და გიორგიმაც სიცილით უპასუხა.

– დამცინი ზილფაა.

– არა, არ დაგცინი, უნდა იცოდე რომ ჩვენ ყველა დიდი სიმპატიით ვართ გაანწყობილი შენს მიმართ და შენ კი ჩვენდამი უყურადღებობას იჩენ. გიორგიმ მორცხვად ჩაიცინა და მერე მიმართათ.

– ქალბატონო მალქა დეიდა და ქალბატონო ზილფა, უნივერსალი რიალიზაციით რო ცარიელდება შესავსებ საქონელს შოვნა ხო უნდა. ახლა კეიპტაუნში იმდენი საქონელი დავბანდე რომ შეიძლება უნივერსალმა სამ თვეშიც ვერ გაასალოს. "აქ რაოდენობაზეა ლაპარაკი და არა ხარისხზე".

– რა გინდათ გიორგისაგან ამისთანა ბიზნესმენს, კომერციონერს, ძებნა უნდა რომ იპოვოთ, გითხარით რომ გიორგი ძალიან ნიჭიერია თქო. მეტი რა ყურადღებას მოითხოვთ, ხუთმეტი წელია კომერციონერი ვარ და მე არ მომიტანია ასეთი ძვირფასი საჩუქრები როგორც გიორგიმ ელიაგორელმა მოგიტანათ.

გოგამ გიორგის მხარი დაუჭირა, მერე ხელი გადახვია და შეეკითხა.

– შენ საქონლის ანგარიში ხო წამოიღე?

– კი გოგა მაშ რას ვიზამდი.

– მაჩვენე გამოართვა და გადაიკითხა.

– როდისთვის გინდა ფული რომ ჩავრიცხო?

– არა, გოგა მე თავად გადავრიცხავ, ახლა ესპანეთში რო წავალ, მოგებას აქ გადმოვრიცხავ და დანარჩენს იქ.

– მერე? გეყოფა ის ფული.

– ვიკმარეფ.

– გოგა შენ ახლა გიორგი მთლათ არ გაძარცვო, შენ მაინც არაფერს ყიდულობ ჩვენთვის და დაუტოვე გიორგის ფული კარგი ძვირფასი რაც შეხვდება საჩუქრებათ ჩამოგვიტანოს.

- ხედავ დაეჩვივნენ, შენი ბრალია გიორგი.
- დედა, გოგა, მამაც რომ შინ იყოს კარგი იქნება. სანამ გიორგი წავა ესპანეთში ჩვენ მის მიმართ ხმა უნდა ავიმალლოთ. როდემდე უნდა იაროს ასე უცოლოდ? მადლი არ მიეცემა მაგის შრომას სანამ არ დაოჯახდება. თქვენ კარგად იცით რომ მადლი ღმერთიდან მოდის.
- ზილფამ სიმართლე გითხრა შვილო გიორგი უნდა დაოჯახდე. სანყალი მამაშენი სანამ მოკვდებოდა ასე ამბობდა სიცოცხლეს არ მივტირი, რადგან ერთი შვილი მაინც მრჩება სამომავლოთო. წინასწარ შენ ვაჟკაცობაში დარწმუნებული იყო. ნუთისოფლიდან იმ ქვეყანას დაღბინებული მიდიოდა. თითქოს და სხვა ყველაფერთი უკმაყოფილო არ ყოფილიყოს და ნუთისოფელში მოკლე სიცოცხლე არ ჰქონოდა.
- მითხარი რა ძალას მივენდო მალქა დეიდა. როცა რომ, ბედი არ მწყალობს. უნდა გამოგიტყდეთ, რომ ამას წინათ დაღისტანში ქალის გულისთვის ვიყავი ერთხელ ვნახე, მომეწონა, მგონი იმასაც მოვეწონე, მეორედ რო ჩავედი ის გოგო ვერ ვნახე, დაკარგულს მისი მუნჯი და ტიროდა.
- გიორგი, ცოლად ლეკი უნდა მოგეყვანა?
- ხო, ვიფიქრე, იქნებ სხვა ეროვნების ქალთან მაინც ბედი მქონდეს-მეთქი.
- გიორგი, მომისმინე ესპანელი გაუთხოვარი ქალია შენთან შედარებით შეიძლება შვიდი-რვა წლით ჰატარა იყოს. მაგრამ კარგი ქალია განათლებული-კულტურული. ხვალ ერთად წავიდეთ ესპანეთში და გაგაცნობ თუ მოგეწონება და მოეწონები! ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ.
- გოგას დაუჯერე გიორგი, ნახე მაგისი მოწონებული რა გოგო იქნება.
- ზილფა, შენ არჩევანში მოვტყუვდი, თუ არა, სხვისთვის არ მეშლება.
- გოგა, შენი არჩევანზე რომ ყოფილიყო შეიძლება ისეთი აგერჩინა სარკეში რომ ჩაეხედნა ალბათ სარკეს დაამახინჯებდა. მაგრამ შენდა საბედნიეროდ მე აგირჩიე.
- ზილფა, როგორ გავიგო. გოგას სიყვარული შენ აუხსენი?
- გიორგი, მე გოგასთვის სიყვარული არ ამიხსნია, მაგრამ არც გოგამ იცოდა სიყვარულის ახსნა მე თავათ სხვა გზა არ მივეცი მწვანე შუქი ჩემსკენ აუნთე და ძალიძალათ ყელიდან ორი სიტყვა ძლივს ამოვგლიჯე თუ არა, რო გამეშვა ვილაც უბედურს გადაეყრებოდა.
- სანყალმა აკი ლონდამ მეც ასე დამაბა, თქვა გიორგიმ და გულის დამწუხრებით ღანვებზე ოთხი ცრემლი ჩამოუგორდა. ნეტავ დამანახვა მისი მლიმარე სახე, გავიგო რომ ის ბედნიერია მერე ჩემ თავს აღარ ვჩივივარ. ერთი კი ვიცი რომ ლონდა გელეჩას ცოლად არა ჰყავს.

– გიორგი, ლონდა კიდევ გიყვარს?

– მიყვარს, თუ ცოცხალია და თავისი სინდისისთვის არ უღალატია.

– ჯონ სმიტიმ საკმარისზე ბევრათ მეტი ნიჭიერებით თავი გამოიჩინა და მადრიდის უნივერსიტეტის პროფესორ – მასწავლებლებთან დიდი ავტორიტეტით სარგებლობდა, დაამთავრა უნივერსიტეტი, ბრწყინვალეთ რა თქმა უნდა, გაიარა ასპირანტურა. ზედიზედ დაიცვა საკანდიდატო – სადოქტორო დისერტაციები. მიენიჭა დოქტორის წოდება საერთაშორისო იურიდიული სამართლის დარგში. მოენყო საერთაშორისო სასამართლო უწყებაში. გაიხარა გიორგის დედობილმა, რომ მისმა შვილობილმა, ასეთი ნიჭი გამოავლინა. ჯონ სმიტი, მერე დანიინაურების მიზნით ნიუიორკში გადავიდა და დედობილი კვლავ მარტოდ დარჩა, თუმცა ეკონომიურათ არაფერი არ აკლდა კარგი სამსახური ჰქონდა ჯენის, მათგან შვილობილიც დიდ მზრუნველობას იჩენდა დედისადმი.

კეიპტაუნის პორტში ორი მაფია იყო შეკრული, ერთნი რომლებიც ინონებდნენ გელეჩას საქმიანობას, მეორენი პირიქით აკრიტიკებდნენ. ხშირად იბეჭდებოდა კრიტიკული წერილები პორტის გაზეთში, გელეჩას საქმიანობა თავდაპირველად გასაიდუმლებული იყო, პორტის ხელმძღვანელობამ გვიან შეიტყო და როცა გამხელილი იქნა, მომხრეებმა ამ ორგანიზაციის რეგისტრირება მოითხოვეს. ამაზე უარი ეთქვათ, ასე ჩამოყალიბდა გელეჩას მოწინააღმდეგე ჯგუფი. ამ ორგანიზაციის გაუქმებისა. მაგრამ ვერ მოხერხდა რადგან მოწინააღმდეგის ძლიერი ძალა ელობებოდათ. სულ მოკლე დროში მაფიათ იქცნენ, ერთი გელეჩას მხარდამჭერი მაფია იყო, მეორე კი წინააღმდეგობის, დაპირისპირების. ამ მაფიამ რომ ვერ შესძლო მისი გაუქმება, იძულებულები გახდნენ ამ ბინძური საქმის ლიდერი მოეკლათ. ამ დღიდან დაიწყო მუშაობა გელეჩას მკვლელობის მამოძრავებელი მაფია და აი ახლა როდესაც დღე მოახლოვდა მახმად აბდულოლის და გიორგი ელიათგორელის მეტსახელათ “გველის ტყავის” შეხვედრის და მოლაპარაკების მეორე რაუნდისა, მახმადა გიორგიზე ერთი დღით ადრე ჩავიდა კეიპტაუნში ამათი პირველი ჩასვლის მიზეზი გელეჩას გაუგია მეორეთ ჩასვლისას მახმადა განვერიანებულა გელეჩას მკვლელობის მაფიაში, გიორგი ორი დღით მოგვიანებით ჩავიდა, გიორგი და მახმადა ერთმანეთ კვლავ სასტუმროში შეხვდნენ. მახმადამ გიორგის ყველაფერი უამბო, თუ როგორ განვერიანდა ამ მაფიაში. შემდეგ გიორგიმ მოიმდომა განვერიანება, მაგრამ მახმადამ უარი უთხრა.

– არა, გიორგი შენ საჭირო არ ხარ, ამ საქმეში ზედმეტად რად გინდა ჩაება, როცა, რომ ის შენ რაც გინდა, ამ მაფიამ უნდა გააკეთოს.

– არა, მახმად მე ქართველი კაცი ვარ და ამას ვერ ვიზამ, რომ ჩემ გასაკეთებელ საქმეზე სხვამ სისხლი დაღვაროს.

- დამიჯერე: გიორგი, მარტო გელეჩას მკვლევლობით საქმე არ დამთავრდება. მერე გელეჩას მომხრე მაფია ჩვენ წინააღმდეგ გაილაშქრებს. მერე შენ შეიძლება საჭირო გახდე და სიკეთით გადაგვიხადო. გიორგი მიხვდა მახმადას გადაკრულ სიტყვებს და წინააღმდეგობა აღარ გაუწევია. გიორგი სამი დღე დარჩა კეიპტაუნში. საქონელი რაც შეძენილი ჰქონდა გზით მომავალ გემს გაატანა, გიორგის იქ ყოფნის დროს იმ ორ მაფიას შორის კომფლიქტი მოხდა. სროლის დროს გელეჩას მომხრე მაფიაში ერთი დაიჭრა. მახმადას დარიგებით გიორგიმ ორგანიზმიდან დაძაბულობა განდევნა. გელეჩას მკვლევლობის მძიმე ტვირთი თითქოს მხრებიდან მოეცალა და თავი მსუბუქათ იგრძნო. კაცის მკვლევლობის ხვედრი მეტად მძიმეა ისეთ კაცისთვის როგორც გიორგი არის ღმერთისა და თავისი სამშობლოს წინაშე, მიუხედავად წუთისოფელში ბედი არ წყალობს, მაგრამ აუგად არც ერთი არ მოუხსენებია. ორივეს წინაშე წმინდათა წმინდანია. დრო წისქვილის ქვასავით არის და მის სასარგებლოთ აქ თუ არა იქ სამოთხეში მაინც იბრუნებს. საალერსო კლუბში ახლა მეორედ შევიდა და უფრო დეტალურად დაათვარიელა ჟურნალში დაბეჭდილი ქალების სურათები. ქალთან ცხოვრების სხვადა-სხვა ვარიანტების ჟურნალის გადათვალეირებაც დაიწყო, ლონდას სიყვარულით გაუმაძღარ გიორგის ჭკუა-გონება ეჭვს შეუპყრია. ეძებდა ერთს და იპოვა ორი და ეს ორივე პირველ მაგიდაზე და პირველ ჟურნალში აღმოჩნდნენ. ფიქრით შეპყრობილ გიორგის დარდმა ორგანიზმში მძიმე სენივით დაუარა. ეჰ! უბედურო თავო, თქვა და ცრემლები მაგიდაზე დააფრქვია, ისეთი სისწრაფით გადმოლვარა, რომ ჯიბიდან ცხვირსანწმენდის ამოღება ვერ მოასწრო. ახლა სულ მალე ორმოცი წლისა გავხდები, ღმერთი თუ ერთი ამდენი წელს სიცოცხლეს კიდევ დამპირდება, ჩემი ბედის პატრონს კიდევ რამდენი სიძნელეები მექნება გადასალახი, ღმერთს ვანყენინო და თავი მოვიკლა? ამასაც არ ჩამითვლიან ვაჟკაცობაში, იტყვიან მხდალი იყო თუ არა, წუთისოფლისა როგორ უნდა შეეშინდესო. მახმადამ კვლავ დაამშვიდა გიორგი და საღამოს თვითფრინავზე გააცლია. ამირანი, ზედმეტ სახელად „გელეჩა“, მისი მხარდამჭერი მაფიოზთა ჯგუფის წევრები შეიკრიბნენ. გამომსვლელმა მუხამედ აჯიას-ძე საფიროვმა აღნიშნა, ჩვენი მოწინააღმდეგე მაფიას უნდა, რომ როგორც ორგანიზაცია საალერსო კლუბი დაშალონ ესე იგი გააუქმონ. ამას ზოგი გარყვნილობის კლუბს ეძახის და იმასაც ამბობენ თითქოს ამირანას ჰყავს სპეციალურად დაქირავებული ჯანღონით სავსე გამოწვრთნილი ბიჭები, რომლებიც სოფელ-სოფელ დადიან გოგოების შესარჩევად უფრო მეტად ჩრდილო და აღმოსავლეთ კავკასიაში და მერე სოფლებში შერჩეულებს მოიტაცებენ მანქანით მიიყვანენ ვერტფრენთან და მერე ვერტმფრენით გამოყავთ დანიშნულ ადგილ-

ამდე. ჩვენი მონინალმდეგნი დანაშაულში ამას გვითვლიან, მაგრამ ეს სულ მცდარი აზრია, ხელის ქნევით ამბობს მუხამედ საფიროვი, ჩვენ შეგვიძლიან ამ ცილისწამებისთვის პასუხი ვაგებინოთ ჩვენი ნინალმდეგობის ლიდერს. შემდეგი გამოსული აბდულოლები ეს გოგოები თქვენ კარგათ იცით, რომ საექსკურსიო გემით ჩამოსულნი თავათ დარჩნენ. ესე იგი ესეც გამორიცხულია. თუ არ დაგვჯერდნენ თავათ გოგოებს კითხონ თუ სურთ რომ სიმართლები დარწმუნდნენ, სისუფთავეა და სამედიცინო მომსახურეობა ხო უმაღლეს დონეზეა, შეიძლება ვთქვათ რომ მეფისტოლსაც შეშურდება. მესამე გამომსვლელმა შეითან იბრაგის-ძე რამინოვმა თქვა, ჩვენ მონინალმდეგე მაფიოზებს სურათები გადაღებული აქვთ ფირებზე. ზოგიერთი ჩვენთან მომუშავე გოგოების მშობლებიც არიან აღნიშნულ მაფიაში. ჩვენ ამ სურათებს ჟურნალ-გაზეთებში მალე გამოვაქვეყნებთ და ვინც აღიქვავს მათ სახეებს და შევნიშნავთ ასეთ საექსკო პიროვნებას საალერსო კლუბში ან ამირანის ზედმეტი სახელი "გელეჩა" სახლის ირგვლივ გვაცნობეთ, ან დაგვიკავშირდით ტელეფონით, მილიცია უმაღლვე განდება იქ. ტელეფონის ნომერი შეგიძლიათ კანცელარიიდან აილოთ, რადგან პორტის პრეზიდენტი საალერსო კლუბის დაშლის მომხრე მაფიოზებთან შედის. პორტის გენერალურმა დირექტორმა უსუფ სურმანოვმა მოიყვანა თანამშრომლები და ჩაატარა ღია კრება, როგორც მოგეხსენებათ ქალების მოტაცებაზე, მართლაც იყო ლაპარაკი და პორტის გენერალურმა დირექტორმა უსუფ სურმანოვმა, მხარი ამირანას დაუჭირა. იქ გამოვიდნენ საალერსო კლუბის გაუქმების ნინალმდეგე, გამოსულმა ერთერთმა უცნობმა გემის კაპიტანმა თქვა, რომ საალერსო კლუბი რომ გავაუქმოთ შორეულ რეისებში თვეობით რომ მგზავრობენ, გემის კაპიტნებს რა ეშველებათ. მაგენი გამონახავენ საიმისო დროს სათაყვანო ქალებსაც იშოვნიან, რამდენია ცხოვრების კალაპოტიდან ამოვარდნილი მამაკაცი, სამსახურში რომ სხვასთან ერთობა და სახლში ანგელოზივით ცოლს ზედ არ უყურებს, უფრო მეტიც ხდება თუ საყვარელთან ერთად ნასვამია და ღვინომ სძლია. პორტის გენერალურმა დირექტორმა უსუფ სურმანოვმა განაცხადა, საალერსო კლუბის თავჯდომარეს ამირან დავითის-ძე ქვანერელს, ერთ თვეში ორჯერ გამოუცხადეთ საყვედური, უნდა გადადგეს და ლიკვიდაცია გაუკეთოს თავის ორგანიზაციას, მაგრამ ჯერჯერობით თავს იკავებს. რა ვქნა, არ ესმის ჯიუტია, მართო ჯიუტი კი არაა, აღარც სინდისი აქვს და აღარც ნამუსი. მეორემ თითქოს დაიცვა,

- რას იზავ არიან შეუსმენლები. მსოფლიოში რა არა ხდება, ეგ ჩემი საქმე არ არი, ეს კი ვიცი თუ გადადგება ამირანა, სიცოცხლეს შეინაჩუნებს და თუ არ გადადგება მე მომხრე არა ვარ ამირანის სიკვდილისა, ბევრიც რომ ვიხტუნო მე მაინც არავინ დამიჯერებს.

ამბობს წინააღმდეგობის ერთერთი უცნობი წევრი.

– საუცხოო დილა იყო ბარსელონას კალენდრით ახლათ გაღვიძებული მზე თავის სხივებს სადაც ახერხებდა იმ ადგილზე ზღვას თავისი ელფერს აძლევდა, დღე წყნარი იყო, მაგრამ ზღვა გასათხოვრად მომზადებული ქალიშვილის გულივით მაინც ღელავდა. დღე იყო ოცდარვა აგვისტო მიძინება ყოვლათ წმინდისა ჩვენისა ღვთისმშობლისა "მარიამობა". ბარების რეკვა ადრევე დაიწყო. მიძინარე ხალხი სიზმრებიდან გამოჰყავდა და შთაგონებდათ მობძანდით ღმერთი-უფალი და ღვთისმშობელი ვეძახით. ეკლესიებს მიაშურა ხალხმა, რათა თვითეულმა შეავედროს თავისი გაჭირვება, კმაყოფილება ღმერთმა არ მოუშალოთ მრევლთ დაღბინება. ჩვეულებრივ ადრე ამდგარი გიორგიც ზღვის სანაპიროს ბაღის გვერდით ნელ-ნელა მიემართებოდა ეკლესიისკენ. და თავისთვის გულში ამბობს. ხომ არ მემდურით უთვისტომით მიტოვებულო ჩემი სახლის გაცივებულო კედლებო, მგონი, როგორ გენატრებათ ჩემი ხმა სიკეთისა, სიყვარულისა, თქვენი დიასახლისის ღონდას ღმილიანი მზიარულობა, მისი წმინდა გულიდან ამოვარდნილი კისკისი, ჩემი ბიჭის პატარა გიორგის ხანმოკლე გულუბრყვილო უსაფუძელო ტირილი, მაგრამ ისიც ხომ გახსოვთ მიძინარეს როგორ ხითხითებდნენ კეთილი ანგელოზები. მე და ღონდას რა ტკბილი ცხოვრება გვექონდა და როგორ აგვენენა, დაგვენგრა ოჯახი. წუთისოფლის მტერმა გადაგვთელა, გადაგვიარა, გაგვაბოროტა, დაგვაყენა სიავის გზაზე. დღეს მე შორეულში გადახვენილი ჩემი მღელვარე გულის დამანყნარებელ შვილს და ცოლს გიორგის და ღონდას დავეძებ. მისგან გამთბარი გული დღემდე არ გაცივებულა. ჩვენს ნაკვალევზე წამოსული ჩვენი შვილი კი მშობლების ფიზიკურ ღონდას დაეძებ. ღმერთმა იცის იგიც თუ არის ცოცხალი. ფული მაქვს არ მშინ, არც მწყურიან, დარდმა დაიკავა გრძნობის ყველა ორგანო და ვერ ვგრძნობ ვერც შიმშილს და ვერც წყურვილს. უგემოვნება დამჩემდა, ალბათ ღმერთის გარეშე სიავის წუთისოფელმა ჩემთვის მოიცალა. გიორგი ამ ფიქრებით მივიდა ეკლესიამდე. დაანთო სანთელები და დაიწყო ლოცვა, ღმერთო ღვთისმშობლო იქნებ სთქვა რა უნდა ჩემგან ეს კაცი რათ მანუხებსო, რომ არ შეგანუხო სხვა გზა არა მაქვს, მე ერთი გაუბედურებული კაცი ვარ, ჩემი ცოლი ღონდა და ჩემი ერთადერთი შვილი მოსახელე გიორგი ცოცხლები თუ არიან შემახვედრე, მაპოვინე, რომ დავტკეპე მათი სიცოცხლით, თუ არ არიან ცოცხლები და მათი სული უფალმა მიიღო, გთხოვ რომ ჩემი სულიც მიიღე, რომ მეც მათთან ერთად ამ უცხო მიწას მივაბარო გული ჩემი, ხორცი და ძვალი. ამ დროს უხვცრემლიანი გიორგის ერთი ცრემლი კანდელზე დამაგრებულ სანთელის ანთებულ ნაწილზე დაეცა და სპირტივით აენთო. შეგახსენებთ რომ, ადრეულ ჩანაწერით თუ ცრემლმა მამინ ჩააქრო, ახლა პირიქით უფრო აანთო. გაუძლიერა ყურში რალაც ძალამ ჩასძახა არ გაგიკვირდეს შვილო ბედნიერებას ნიშნავს, დრო ღმერთმა შენსკენ შემოაბრუნა ბედის ბორბალი,

ლმერთის მიმართ ცუდი არ უნდა თქვა. არასოდეს, იგი სულ წმინდათ უნდა გნამდეს. რადგან მფარველია წუთისოფლის. ლმერთო შენს მიერ ის, რომ სამშობლოს ბედი მანუხებს რომლისთვისაც ვინვი და ვდნები. შენ ხარ სამშობლო ჩემი გულის ტკივილი დაძიძგნილო საქართველოვ. წუთისოფელში ერთად-ერთო, რომელიც ამქვეყნათ სულს მიტკობს, მართალია უცხო ქვეყნის მიწაზე დავდივარ და ჩემი ნატერფალების ქვეშ იმ ქვეყნიურ ერის წინაპართა ძეგლები აწყვია, რომელსაც ვემსახურები სამშობლოვ დღეს მე შენგან მოცილებული კი ვარ, მაგრამ მერწმუნე შენთვის არასოდეს არ მიღალატია. მე საიქიოსკენ მიმავალი მივდივარ არა მოცემული სამშობლოს გზით. არამედ უცხო ქვეყნის გზის გავლით. ვაი რომ გული მიკვდება სამშობლოს გაუბედურებულს რო ვტოვებ. ალბათ არ ვიყავ ამ ქვეყნათ მოსასვლელი, ლმერთო, რისთვის ჩამიდგი სული თუ სამშობლოს ვერაფერს ვუშველიდი. ოჯახი ისე დამეშალა, რომ უცხო ქვეყანაში ვატარებთ ჩვენ სიცოცხლეს, წინ ვერ დაუდგები წუთისოფელს. ალბათ. ასე მოინდომა ლმერთმა ვაი რომ მტრის საპირისპიროდ ერთი შვილიც ვერ დავიტოვე, მტრის წინაშე შემართებით რომ დამდგარიყო. თუმცა აქ ვაიც არის და უიც, თუ შვილი ერისა მტრის ტყვეით ისე განიგმირა სანაცვლოდ სიკვდილის და დაეცა ბრძოლის ველზე, რომ სიცოცხლის სანაცვლოდ სამშობლოს ვერაფერი სიკეთე ვერ მოუტანა, ეს უკვე თავის პირადი დამარცხებაა, მაგრამ გულით ერისთვის მაინც თავდადებას ნიშნავს. თუ პირიქით მტრის პირისპირ მდგარმა სიკვდილამდე სამშობლოსადმი სიყვარული საგმირო საქმით გამოხატა, მტრის ჯავრი ამოიყარა, დამტკბარა სამაგიეროს გადახდით, ეს უკვე ვაჟკაცის მიერ სამშობლოს წინაშე უპირველესი ვალის მოხდაა. მისი სულისათვის საუფლოს კარი უკვე ღიაა, და თუ სამშობლოს მტკივნეული საკითხი საერთოდ ქართველი ერის გამარჯვებით დამთავრდა მაშინ საგმირო საქმის პირები სიკვდილის შემდეგ, სულით მარადიულ სიცოცხლეს იზიებებენ, მე კი სამშობლოს სიყვარულით აღტყინებული ამ ქვეყნიდან გულდამწვარი დავდივარ რას ვიზავთ, ხშირათ მსმენია მზე დედამიწას სხივებს ერთნაირად აფრქვევს, ასე რომ არ იყოს მიწიდან ამოსული ყველა ნაყოფი ტკბილი იქნებოდა. ვაი, რომ ეგრე არ ყოფილა და ხშირად ჩვენ თავს კი ვიტყუებთ. ერთხელ გიორგი ელიათგორელი ბაღში სეირნობდა, თუმც სასერნოთ არ ქონდა საქმე, უფრო სწორეთ გულში ჩაგუბებულ სისხლით გამთბარ ძველისძველ დარდებს იქ იგრილებდა, ჩაფიქრებულს სეირნობიდან დაბრუნებულს წინ ბავშვები შეეფეთნენ. ერთმა ბავშვმა მეორეს შეეკითხა.

- მოდი ამ ძიას უთხრათ.
- არა ბიჭო, ვერ ატყობ, როგორ ჩაფიქრებული მიდის მესამემ თქვა.
- ნუ გამოაფხიზლებთ წყნარად გავიაროთ მაგას თავის დარდები ანუხებსო.
- ბიჭო ეგ გონი მათემატიკოსია, იქნებ იმაზე ფიქრობს, რომ

მათემატიკა გაამარტივოს და სწავლის პროგრამიდან ინტეგრალები ამოიგვიყაროს. ბოლოს გიორგიმ გაამახვილა ყურადღება მათდამი.

– რა გინდათ შვილო? თქვით რა განუხებთ?

– არაფერი ძია, მიუტრიალდა თავის მეგობრებს ხო გითხარით არ გააღვიძოთ-მეთქი

– მოიცა კუკა ნუ მასხარაობ, შენ დიდი და პატარა არ იცი. ძია სანაპიროზე ვნახეთ ჩონჩხი, ზღვისგან ახალი გამოტანილია

– რა ჩონჩხი ვერ გავიგე

– ადამიანის ჩონჩხი ძია. ფეხებით, ხელებით, თავით ერთი სიტყვით მთელი თავისი კიდურებით.

– დიდი ადამიანისაა?

– არა, ბავშვისა თორმეტი ცამეტი წლის უნდა იყოს.

– ნავიდეუთ ვნახოთ, მიიყვანეს ბავშვებმა, გიორგიმ ნახა თუ არა ჩაფიქრდა წარმოიდგინა თავისი შვილი, აცრემლდა ატირდა დაუნყო ძვლებს კოცნა, გული ტირილით რო იჯერა, მერე ბავშვებს ადგილი მოუნიშნა, მოჩიჩქნეს მინა და დაასაფლავეს. რუსეთის გავლენის ქვეშ სანამ ვართ ქართველ ერი თავისუფლათ ვერ ამოისუნთქებს, ერის სხვა პრობლემებთან შედარებით ერთი ძირითადი უმწვავესი პრობლემა ეს არის, რომ შენიღბულს კაცს ის გვინიშნავს ხელმძღვანელად ისეთს, რომელსაც გარუსების აბი აქვს გადაყლაპული და საერო საქმის გაკეთება არ სურს რომ გააკეთოს. რომც უნდოდეს ვერც გააკეთებს. ეს სიტყვა საერთოდ გამორიცხულია. იმიტომ რომ ეროვნული კაცი რუსეთის ნდობას ვერ დაიმასხურებს, იმიტომ რომ, ზოგიერთი ქართველი სკამის გულისთვის თავს სწირავს, ვითომ – და მთელი თავის სიცოცხლეს სამშობლოს წირავს. მოჩვენებითია ყველაფერი. ფაქტიურად ავინროგებენ, ერიდან დევნიან. დევნიან გიორგისთანა პატრიოტებს და იძულებულნი არიან გაიქცნენ სამშობლოდან. მერე იქ გაქცეული სანამ ენას აითვისებს, სანამ მოქალაქეობას მიიღებს, სანამ სამსახურს იშოვის ბერდებიან უცოლოთ, უქმროთ და თუ ნიჭი აღმოაჩნდა ბუღბუღივით უგალობს შორიდან თვალით უხილავ სამშობლოს, თუ ოდესღაც მათ მიერ დანიშნულ საქართველოს რესპუბლიკის ხელმძღვანელს ბედმა უმუხთლა, რაიმე მოულოდნელობით მოკვდა, მოსკოვის მიერ მის ადგილზე ახლათ დანიშნული კაცი, კიდეც სულით ეროვნულ პატრიოტებზე დევნას გააგრძელებს. მხოლოთ მისი წინა ხელმძღვანელის პერიოდში გაძევებულებს სიბერით, მოულოდნელობით თუ ავადმყოფობით გარდაცვლილებს, ხალხის გულის მოსაგებად აქ ჩამოასვენებენ, თანაც დიდათ თავმოწონებით. აი. ხედავთ? რა პატრიოტულ საქმეს ვაკეთებო. მერე სხვა მოვა მის ადგილზე, ისიც ასე გააგრძელებს, რომელიც ვერ ახერხებს წასვლას, ანდა შიგნით ქართველი მოსახლეობის შევიწროება სხვა გზით მიდის, ისე როგორც შუა ქართლში, ისტორიული საქართველოს წყარო იუნყება, რომ შუა

ქართლში, კერძოდ ცხინვალში ათას ცხრაასიან წლებში სამი კომლი ოსი ცხოვრობდა. მაგრამ ჩრდილო კავკასიიდან რო მოაწვა ოსთა ტალღა გადათელეს ქართველი მოსახლეობა და დაიმკვიდრეს მათი სასუფეველი, მიწასოფლები. ასეა მესხეთ-ჯავახეთი. ქვემო ქართლი. თუ რომელიმე ქართველი ამ სიძარტლეს გამოავლენდა, იმას ზურგში რუსული მათრახი ხვდებოდა თუ არა და მარიონეტული მთავრობის სკამის მაძიებელი ხვრეტდა, აციმპირებდა, ამისთანა პატრიოტებს, ეს პოლიტიკა რეალობაა და სიძარტლეა. ასეთი რეალობა კი თვით-ეულმა პატრიოტმა ქართველმა უნდა იცოდეს, რომ მტერის ანკესზე არ წამოეგოს, პოლიტიკა კი მოგესხენებათ ტყუილზე აგებული სიბინძურეა და ამ შენიღბული სიბინძურის გამოყენებით მიმდინარეობდა ქართველების გენოციდი, გადაშენება მთელი ორასი წლის განმავლობაში. გიორგი დილით მადრიდის სასტუმრო კომერციიდან ტელეფონით დაუკავშირდა კეიპტაუნის სასტუმრო პორტში მახმადას.

- ალო! გიორგი ვარ გესმის ჩემი ხმა?

- კი ბატონო მესმის

- რა მდგომარეობა მახმად მაინტერესებს.

- რა მდგომარეობაა და ამირანა ზედმეტ სახელათ "გელერა" არ აუქმებს თავის მცირე ორგანიზაციას, უფრო სწორეთ "საალერსო კლუბს". მოკვლის უფლებას არ გვაძლევს მისი მომხრე მაფია.

- ამირანის ოჯახის შემადგენლობა ხომ არ გაგიგია?

- არც ცოლი ჰყავს და არც შვილები, იცოცხლე კახა ქალები კი ბევრი ყავს, მაგრამ რათ გინდა კაცობა არ ააქვსო თუ გამოიყენებს. მომღელათ, კერძის გასაკეთებლათ. რაც შეეხება დაცვა უფრო გაუძლიერეს

- სხვა ახალი არაფერია?

- არის, როგორ არა, ჩვენ მაფიას მკვლელთა მაფია დაარქვეს და კლუბში თვითეული წევრის სურათი კედელზე ჩამოჰკიდეს. სხვათა შორის შენი სურათიც არი.

- ამირანის მკვლელობის მცდელობა ხომ არ იყო.

- იმ ორ მაფიას შორის მანქანიდან მანქანაზე მოხდა სროლები. ერთი მოკლეს ამირანას მხარდემჭერი მაფიიდან. ერთი ჩვენი მაფიის წევრი მსუბუქად დაიჭრა.

- შენი ანგელოზი შვილები ხომ არ გინახია?

- ვიცი, რომ აქ არიან. მაგრამ ნახვის უფლებას არ მაძლევენ. პორტის ადგილობრივი გემების კაპიტნები გაიფიცენენ. შორს მიმავალი რეისებში გემის კაპიტნები ვერ გაიფიცებიან რადგან მრავალ სახელმწიფოებთან აქვთ ხელშეკრულება დადებული და ამიტომ იმათი ნაქეზებით ადგილობრივები გაიფიცენენ. ამის მეტს ტელეფონით ვერ გაიგებ და თუ მოახერხებ ჩამოსვლას ერთხელ მაინც კარგი იქნება. იმის გამო, რომ მახმადამ გიორგის აცნობა შენი სურათ-

იც გამოკრულია გვარ-სახელით მას შემდეგ გიორგი შეფიქრიანდა შიშმა შეიპყრო და სასწრაფოთ ჩავიდა ისრაელში, ჩასულმა გოგას გაუმხილა თავისი გულის დარდი, გოგამ დაამშვიდა. თუ შეიცვლი აზრს და გვარს ახალ პასპორტს გავაკეთებინებ. მართლაც ახალი ფიქტიური პასპორტი აიღო და შიგ ჩაწერა გიორგი სამებელი გაბრუნდა უკან ესპანეთში გოგასთან ერთად და სამსახურის საქმეები რომ მოითავეს, მერე გოგამ უთხრა.

– წამოდი გიორგი იქნებ მართლაც შენი ბედია, წავიდეთ კოლეჯში იმ ქალს გაგაცნობ მე რომ დაგპირდი.

– სად ცხოვრობს? არ ვიცი, მაგრამ ის კი ვიცი რომ ჯენი ბარსელონის რომელ კოლეჯში ასწავლის.

– გოგა, დაგვიანებული არ არის?

– ჩვენ მივიდეთ და თუ არ დაგხვდება ხვალ ვნახოთ, მივიდნენ იკითხეს ჯენ სმიტი თუ არის კოლეჯშიო? უპასუხეს.

– კი ბატონო აქ გახლავთ. მაგრამ ამჟამათ გაკვეთილზეა. მოუცადეთ და რო დამთავრდება მერე ნახეთო. მართლაც მოუცადეს და დამთავრების შემდეგ გიორგის გოგამ გააცნო ჯენ სმიტი და სამივემ ერთად გაისეირნეს, ქალაქში, ისაუბრეს, ყავაც მიირთვეს, ნაყინი და ამასობაში მზემ ჩასავალ წერტილსაც მიაღწია. – მეორე დღეს გოგამ გააფრთხილა.

– კარგი ქალია ხელი მოჰკიდე და პატრონიც გეყოლებათ. შენ წლოვანი ხარ და აქა იქ რბენა აღარ გამოგადგებაო. მე ისე არ გამიგო. თითქოს და ფულის დაზოგვას გიბიძგებდე, არა, მაგრამ როცა შენი ოჯახი გექნება ფული ნაკლები დაგებარჯება. ეს ქართველების ნათქვამია. შენც ქართველი ხარ და უნდა შეისმინო, დამიჯერო, ახალს კი არაფერს გეუბნები. თქვენ გიორგი ჭკვიანი კაცი ბრძანდებით და იმედიც მაქვს თქვენი ნიჭისა, ვიმუშაოთ ორივემ ძმურათ და ძმურათვე გავწიოთ ჭაპანი ჩვენი. მხოლოდ იმ შენი ოჯახის დამატკევეართან სამაგიეროს მიგებას თავი დაანებე, სიბერეში ციხის კარები არ შეალო. გიორგიმ გოგა გააცილა აეროპორტში. ძმებმა ერთმანეთი გადაკოცნეს და დასცილდნენ. ის დღე გიორგიმ თავის ობიექტებზე გაატარა, დასვენების საათში მომსახურე პერსონალი შეკრიბა და ნახევარ საათიანი კრება ჩაუტარათ. კრების წინაშე ვინც რა უკმაყოფილება გამოთქვა ყველა დააკმაყოფილა, დაუკომპლექტათ საქონელი. რომელიც კეიპტაუნიდან ჩამოტანილ საქონელთან ერთად არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის ნანარმიც იყო ჩამოტანილი, გაანაწილა დღეებზე, პირველი პარტიის საქონლის შემდეგ დაუსახათ თანმიმდევრულად, რომელ დღეს რა საქონელი უნდა შეეტანათ მაღაზიაში რეალიზაციისთვის. იმ დღეს სამსახურეობრივი მოვალეობის შემდეგ, დრო მოსაკლავი კიდევ ბევრი დარჩა და ნაღველიდან გულის განსატვირთავათ კვლავ ღვთისმშობლის ეკლესიაში შევიდა და იქ ერთმა წმინდანმა ქალმა გიორგის ყურ-

ადლება მიიპყრო, რომელსაც ხელები ზევით აუპყრია და ჩუმი ხმით და გულუხვი ცრემლიანი ღმერთს ევედრებოდა, რომ მოამთავრა, გიორგიმ ვერაფრის თქმა ვერ მოასწრო ისე სწრაფათ გავიდა კარში. იქ ერთ მონაზონ ქალს კი შეეკითხა მაგრამ დამაკმაყოფილებელი პასუხი ვერ მიიღო. მერე დიაკვანს შეეკითხა, იმან უფრო ცეცხლზე ნავთი დაუსხა.

– ვერ გეტყვი, ისე ვიცი რომ ესპანელი არ არის, კვირაში ერთხელ შემოდის სანთელს დაანთებს, ააპყრობს ხელს, ატირდება, ევედრება, ესვენება, ღმერთს, უფალს, დაამთავრებს თუ არა, უმაღვე მიდის, არ გვაძლევს საშუალებას რომ რაიმე შევეკითხო. ჩემით მგონი ქმარშვილიანი გაუბედურებული ქალია. ისე შეხედულებით მდიდარი ქალია, არც ეკონომიურათ არ უნდა უჭირდეს, მანქანით მოდის და მანქანით მიდის.

– მანქანის ნომრებისთვის მაინც შემეხედა თქვა თავისთვის გიორგიმ.

– მანქანით რას გაიგებ ჩემო ძმაო სულ სხვა-და სხვა მანქანით მოდის და მიდის

– სახელი მაინც რო ვიცოდე კარგი იქნებოდა.

– სახელი გინდა იცოდე რას მოგცემს თუ გვარი არ იცი.

– თუ მე რა სახელიც მანყობს ის სახელი ერქმებოდა მე მის ვინაობაზე უფრო მეტად დაინტერესდებოდი.

– რა მოგიხდა, შენც მაგნაირათ ხომ არ გაქვს ცხოვრება ანენილი? გიორგი ატირდა ცრემლები მოადგა თვალებში.

– უნდა იცოდე დიაკვანო, რა მწუხარება უდევს გულში, რომ ასე კვირაში ერთხელ შემოდის ტირილით ლოცულობს, ევედრება ღვთიშობელს ეს თქვენი მოვალეობა არის, თქვენ მისი ასეთი ლოცვით უნდა დაინტერესდეთ თქვენ თუ დრო არა გაქვთ მონაზონმა მაინც უნდა იცოდეს მისი ვინაობა.

– როგორ უნდა ვიცოდეთ, როცა ახლოს არ გვიკარებს. რო შემოდის ისეთ განწყობით, თითქოს რაღაცა ძალა შემოაქვს, გვმუხტავს და გულიც დაბმულია. მხოლოდ მისი გამოვლენილი მედიდურება ჩვენს ყურადღებას მიიპყრობს-ხოლმე და როცა წავა გული შვებას მაშინ გრძნობს.

– რა იცი? ახლა იქნება უკანასკნელათ შევედრა ღმერთს წავიდა და თავი უნდა მოიკლას, ასეთ გამწარებულს რომ ეკითხები მიზეზ მწუხარებისას, აღელვებისას, და როცა ისიც გაპასუხობს თავისი გულის ნანილობრივ მწუხარებას განტვირთვას ახდენს, იმ დოზით რა დოზითაც მისი მწუხარების გაზიარებით შენი გული მისდამი მწუხარებით იტვირთება, რაც უფრო დიდ გულისხმიერებას გამოიჩენ. მისი მწუხარებით შენი გულიც უფრო მეტად იტვირთება. იმ შემთხვევაში თუ კეთილი გულის პატრონი ხარ არ იტყვიან-ხოლმე, მავანმა და მავანმა თავისი ჭირ-ვარამი რო მომიყვა გული ცუდათ გამიხდაო.

წინაპრებს წუთისოფელი ჩვენამდე ასე მოუტანიათ დიას ღმერთის მსახურებო, თქვენი-თქვენი წმინდა ცხოვრებაც ასე უნდა წარმართოთ. ეკლესიიდან დაბრუნებული გიორგის იმ ქალის სახით, სულ ღონდა ელანდებოდა. გული ზღვასავით უღელავდა, ფიქრობდა თავისთვის, გულში ამბობდა წუთუ ეს ღონდა იყო? მერე შეაბრუნებდა წინადადებას, არა, არა. ღონდა ცოცხალი არ იქნება, მე ისევ კოლეჯში იმ ქალს უნდა მივაკითხო. ღამე, უძილობაში გაატარა შუალამისას ადგა სანოლიდან და მყუდროობას ღმერთი ერთხელ კიდე შეანუხა, ღმერთო რა დავაშავე ასე რომ მსჯი ფული კი მაქვს, მაგრამ არ მინდა. ჩემი სიმდიდრე სამშობლოა და ცოლშვილი. გიორგი კეიპტაუნში დილით ათ საათზე ჩავიდა და სასტუმროში მისვლისთანავე პატიმრობაში აიყვანეს. გიორგიმ დიდხან იძალავა, მაგრამ მილიციამ ჯიბიდან ამოიღო სურათი და უჩვენა.

- ამ სურათში შენ არა ხარ?

- დიას მე ვარ,

- თუ შენ ხარ რატ გვებრძვი?

- ამ დღეებში მე აქ არ ვყოფილვარ, ესპანეთიდან ეხლა ჩამოვედი.

- მე სურათი მომცეს და მითხრეს ეს პიროვნება პატიმრობაში უნდა აიყვანოთო, რაც შეეხება, შენ აქ იყავი, თუ არ იყავი, ამას გამოძიება დაადგენს.

- მომეცით უფლება რომ ტელეფონით შინ დავრეკო?

- სად გინდა, რომ დარეკო?

- ისრაელში.

- მილიციის განყოფილებას შენ თავს რო ჩავაბარებთ, იქ მორიგეს თხოვე და დაგარეკინებს. სალამოს ათ საათზე, როცა რომ სუყველა შინ იყვნენ. ანკრიალდა ტელეფონი. ყურმილი ზილფამ აიღო და გოგას გადასცა. რომ მოისმინა გიორგის მდგომარეობა ჩაფიქრდა გულდანყვეტილმა გოგამ ოჯახის წევრებს სამი წუთის შემდეგ გაუმხილა.

- ჩვენი რაინდი გიორგი პატიმრობაში აუყვანიათ. ეს თქვა და მალქას კინალამ გული წაუვიდა. გოგას გაბო შეეკითხა..

- სადა შვილო? სად აუყვანიათ პატიმრობაში?

- კეიპტაუნში.

- სად არის შვილო კეიპტაუნი?

- აფრიკის კონტინენტის უკიდურეს სამხრეთ დასავლეთის ნაწილში.

- რისთვის წავიდა იქ.

- საქონლის შესყიდვაზე.

- სანყალ ბიჭს ბედი არ აქვს. - ნომერ პირველმა მაფიამ დააჩქარებინა გამოძიება, წინასწარ გამოძიებას ერთი თვე დასჭირდა, შემდეგ მეორე თვე და მესამე დასაწყისში დაინიშნა სასამართლო. ნომერ

პირველი მათგანს განსჯას მოითხოვდა საერთაშორისო მოსამართლით და იმასაც ამბობდნენ, რომ დაპატიმრებულებიდან ერთ-ერთი უნდა დაიხვრიტოსო. აქ ლაპარაკია მახმად აბდულოღლზე და გიორგი ელიათგორელზე ამირანის მკვლელობის საქმის გარჩევა დაეკისრა ჯონ სმიტის. მართალია ჯონ სმიტი კეიპტაუნში არ ცხოვრობს, მაგრამ იმათი მოთხოვნით ონიდან გაიგზავნა. ჯონ სმიტიმ შეკრიბა გამოძიების ყველა საბუთები და სასამართლოს დღეც დათარიღდა ჯონ სმიტმა შეისწავლა მოძიებული ყველა დამნაშავეის საბუთებში მოყვანილი არგუმენტები და დაიწყო სასამართლო. მოსამართლემ ჯონ სმიტმა დასაკითხათ გამოიძახა მახმად აბდულოღლი.

– ბატონო მახმად თქვით, თქვენ რა იცით საალერსო კლუბის დირექტორის ამირან დურუჯიშვილის მკვლელობის შესახებ?

– მოგახსენებთ ბატონო მოსამართლე ბატონი ამირანი გვარათ ბარბარელი და ახლა გახდა დურუჯიშვილი? ბატონო მოსამართლე, ჩვენ აზრათ სულებით არ მოგვევლია ამირან დურუჯიშვილის მოკვლა, რაც შეეხება ამირანის მონინალმდევე მათი ყველა ნევრს ჩვენ შევუთვალეთ რომ თავათ გაეკეთებინათ საალერსო კლუბის ლიკვიდაცია. ამ მხრივ ის სიცოცხლეს შეინარჩუნებდა და გაუბედურებული გოგოები კი მშობლებისათვის დაებრუნებინათ გამოგიტყდებით, რომ ამ გაუბედურებულ გოგოებში ჩემი ტყუპი ორი ქალიშვილია მოყოლილი, სასამართლოს დამსწრე საზოგადოებიდან შეძახილი მოესმათ, მერე და რა ლამაზნი თექვსმეტი წლის ანგელოზივით გოგოები. მახმადას გული აუჩუყდა და თვალეებში ცრემლები მოეძალა.

– მერე განაგრძე მახმად.

– მერე ის, რომ ვერ შევაგნებინეთ ამირანი კვლავ აგრძელებდა და კვლავ აგრძელებს თავის წამოწყებულ ბინძურ საქმეებს.

– იმიტომ მოჰკალით.

– ჩვენ არ მოგვიკლავს ბატონო მოსამართლე.

– მაშ ვინ მოკლა?

– არ ვიცით ბატონო; ალბათ ისარგებლეს ვილაც ვილაცებმა ჩვენი ამირანსადმი მუქარით დრო შეარჩიეს და ჩაატარეს. ამირანის მკვლელობის მცდელობა ლამის ორ საათზე მომხდარა. ჩვენ მათთვის ნევრებმა კი დღის თორმეტ საათზე გავიგეთ.

– როგორ გავიგეთ, რომ ლამის ორ საათზე მოხდა მკვლელობა?

– მკვლელობა კი არა, მცდელობა მოხდა. ესეც დღეს ერთი საათის წინ გავიგეთ.

– არ ვიცი ბატონო მოსამართლე. ამ ამბის მთხრობელმა ჩვენ ასე გვითხრა, შეიძლება იქ ამირანის მკვლელობის ტერიტორიის ახლო-მახლო მეზობლებმა გაიგეს სროლის ხმა და მერე დააზუსტეს თქვენ კი იცით, რომ აქ უმიზეზოთ თოფი არ გავარდება. შემდეგ გიორგი გამოიძახა.

– გიორგი აქ შენი დაკითხვის საბუთებში ზოგან ელიათგორელად სწერისხარ ზოგან ეშმაკისყურელათ. ნომერ პირველი მაფიის ერთი ნეერი ნამოდგა.

– ეგ არის პირველი ძირითადი დამნაშავე, ეგ უნდა დაიხვრიტოს.

– შენ გაჩერდი დროზე ადრე არ გაგიშვა გარეთ, განაგრძე გიორგი.

– მოგახსენებთ ბატონო მოსამართლე.

– გიორგი ჯერ გვარი დამიზუსტე. შენ სასჯელი მაინც არ აგცდება და რა მნიშვნელობა აქვს, ელიათგორელი იქნები თუ ეშმაკისყურელი. გიმეორებ მითხარი, რომელი გვარით დაგკითხო.

– ჩემი გვარია სამებელია პატივცემულო მოსამართლე.

– იქნებ გვარად „გველის ტყავი“ სჯობია დარბაზის კედლებმა სიჩუმე იგრძნო გაოცდა, გაგიჟდა გიორგი, ჯერ აპირებდა, მერე გადაიფიქრა, დაბნეულობა შეეტყო. ბოლოს ცოტა ძალა მოიკრიბა და განაგრძო, ბატონო მოსამართლე რა ლამესაც ამირან დურუჯიშვილის მოკვლა უცდიათ ესპანეთიდან კეიპტაუნში მე იმ მეორე დღის ათ საათზე ჩამოვფრინდი.

– გამოყენებული ბილეთი გაქვს.

– დიახ ბატონო აი აგერ გახლავს.

– მომეცი ჩავაკრა, ნომერ პირველი მაფიის ნეერი კვლავ ნამოდგა.

– ბატონო მოსამართლე, მაგას უჯერებ. მოსამართლე გაბრაზდა.

– შენ თუ იცი მე წავალ და შენ დაბრძანდი ამ სკამზე თუ ასე არ გინდა მაშინ კარში გაგიშვებ.

– განაგრძე გიორგი.

– დიახ ბატონო, როგორც მოგახსენეთ დილით ათ საათზე ჩამოვფრინდი და მეც მაგათთან ერთად თორმეტ საათზე გავიგე ამირანის მკვლელობის მცდელობის ამბავი.

– აქ ვისთან ჩამოხვედით მახმადასთან?

– არა ბატონო, მე ბიზნესმენი გახლავართ კომერციონერი ვარ და სადაც ხელს მაძლევს, მენიფება, საქონელი იქიდან მიმაქვს. მაგალითად წინა ჩამოსვლაზე მილიონი დოლარის საქონელი ნავილე ესპანეთში.

– კერძოდ, რომელ ქალაქში.

– ბარსელონაში.

– გიორგი მითხარი შენი სურათი საალერსო კლუბში როგორ მოხვდა და ან შენი გვარი სახელი?

– მოგახსენებთ ბატონო მოსამართლე, უნდა გამოგიტყდეთ, რომ მეც ფეხი მიდგას ამ სიბინძურეში, რადგან მე ჩემი გულსტიკვილის მიზეზს დავეძებდი. ბატონო მოსამართლე თქვენ ალბათ იცით, რომ საალერსო კლუბის დანომრილ მაგიდებს ანერია, პირველი მეორე და ასე შემდეგ. სხვათა შორის გიორგის მოსამართლისადმი ასეთმა მიმართვამ თქვენ ალბათ იცით საალერსო კლუბის შესახებო. ასეთმა

თქმამ დარბაზი გამოაცოცხლა. აურ-ზაურიანმა სიცილმა კულმინაციურ წერტილს მიაღწია, დაწყნარების შემდეგ მოსამართლის პასუხმა გამოიწვია სიცილი.

– გიორგი, ესე იგი თქვენი ჩემდამი ასეთი მომართვით გინდათ რომ მეც თქვენთან ერთად პასუხი ვაგო, როგორც მონაწილე. კვლავ სიცილი, გამოიწვია გიორგიმ კი ამ გრუბი სიტყვისთვის ბოდში მოუბადა.

– გვეყო სიცილი განაგრძე გიორგი.

– დიას როგორც მოგახსენეთ, მაგიდეები დანუმრულია და პირველ მაგიდაზე ლამაზები თამაშდებიან და ამ დროს პირველი მაგიდა თავისუფალია და იქ ინდოეთის საოკეანო გემის კაპიტანმა შემომთავაზა ხომ არ ითამაშებო? მე დრო საკმარისი მქონდა და ტოლი არ დავუდე დაეთანხმდი. გადავშალეთ ლამაზების ჟურნალი და დავინწყეთ დათვალიერება, ჩემმა პარტნიორმა მახმადას ერთ-ერთ გოგოს დაადო ხელი. ამის გაგონებაზე მახმადამ სასამართლოს სკამზე მჯდომმა ერთი ამოიოხრა და თქვა რა დალუპული კაცი ვარო და გადმოაფრქვია ცრემლები. მახმადას გოგოზე მე უარი ვუთხარი მერე წარვადგინე ჩემი თანაკურსელი მარინა ზოიძე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სახალხო მეურნეობის დაგეგმვის ეკონომური ფაკულტეტი ხუთებზე დაამთავრა.

– კარგი გიორგი. იმ გოგოს შენი ქება აღარ უნდა, თავად ამირანას არ შეეშლებოდა.

– მერე ის კაპიტანი დამთანხმდა მარინაზე და დავინწყეთ თამაში მე მას მოვუგე კი არა გავეძარცვე. როცა ჩვენ არჩევანი მარინაზე შევაჩერეთ, გადავეცით სათანადო მომსახურე პერსონალს რომ მარინა მოემზადებინათ. დადგა დრო და შევხვდი მარინას შემომხედა თუ არა იმანაც უმაღლე მიცნო და გაფითრდა შერცხვა ჩემი და შემეკითხა მე მომიტაცეს, მაგრამ შენ რამ მოგიყვანაო. ჩემი ჩამოსვლის მიზეზი კომერციას მივანერე. მაგრამ არ დამიჯერა. უნდა გითხრათ რომ თავისი გაუბედურების მონაწილეთ მე არ გამხდარვარ მერე დავცილდით ისე, რომ ხელი არ მიმიკარებია, ბოლოს გავუშვილე. მე მხოლოდ შენთან შეხვედრა მინდოდა-მეთქი და აი ალბათ ამ მომენტებში გადამიღეს სურათი და გვარსა და სახელს სასტუმროდან აიღებდნენ. ისე რომ ვთქვათ პატივცემულო მოსამართლე. მგონი არ შევცდებით თუ ვიტყვით რომ ამირან დურუჯიშვილის დაზვერვას კარგათ უმუშავია. ხალხი კვლავ გამოაცოცხლდა დარბაზში ამ დროს გოგამ მოსამართლეს სთხოვა გამოძიებულს გიორგის დაკითხვაში აღნიშნული აქვს თუ რამ აიძულა გიორგი საქართველო რომ დატოვა. ძალიან მინდა ეგ ამბავი გავაცნოთ დარბაზში შეკრებილ ხალხს. მოსამართლემ მიიღო ეს თხოვნა და ამირანის ამ არა ადამიანურ საქციელმა დარბაზში მსხდომ ხალხს ზიზღი უფრო გაუათქვიათ ტელეფონის ზარი ანკრიალდა მოსამართლემ ჯონ სმიტს აცნობეს, რომ სასამართლო მსვლელობა შეეჩერებინა, რადგან

ამირან დურუჯიშვილის მკვლელობის მცდელობის ახალ ვაგუფს მიაკვლიეს. გოგა დატრიალდა ზემო დისტანციებში, იუსტიციის სამინისტროს გავლენიან პირებთან, ზოგჯერ ფულით ზოგან ნაცნობობით თან ხელში ეჭირა ჯონ სმიტის მიერ გაცემული მიმართვა იმის შესახებ, რომ ვინაიდან, ამირან დურუჯიშვილის მკვლელობაში მონაწილეობა არ მიუღია, მკვლელობის მცდელობის დღეებში საერთოდ არ ყოფილა აფრიკის კონტინენტზე, შეიძლება, გიორგი ელიათგორელის სამებელის თავდებით გაშვება, ეს საბუთი დიდათ დაეხმარა გოგას, სამინისტროს ამ საქმის კომპიტენტურ პირებთან, ვინც წაიკითხა ყველამ თანხმობა განაცხადა. შეადგინეს თავდებით გაშვების ფურცელი და გიორგი დროებით გაანთავისუფლეს. გოგა და გიორგი ჩამოვიდნენ ბარსელონაში სასტუმროს, უნივერსალის, თუ რესტორნის ყველა მათი პერსონალი გიორგის პატიმრობიდან გამოსვლას ულოცავდნენ ამის შემდეგ გიორგი და გოგა კოლეჯში მივიდნენ ჯენი სმიტს ყვავილებთან ერთად საჩუქარი მიართვეს, მაგრამ საყვედურს მაინც ვერ გადაურჩნენ.

- სად ბრძანდებოდით? სამი თვე ისე გავიდა, რომ ერთხელ არ მნახეთ თუ სიყვარულია, სიყვარული იყოს, თუ არა და მე საპამპულავებელი ქალი არა ვარ. ასაკში შესულის ჩემ დროულ ქალს, დამჯდარი ქალი ჰქვიან, ეს იმას ნიშნავს, რომ ის მოთხოვნილება რაც უფრო ახალგაზრდობაში მქონდა ჩვენი სიყვარული სინდისიერ, ნებისყოფით, მივაძინეთ ახლა თუ ჩვენ სიყვარულით გავალვიძებთ და მერე თქვენ ბატონო გიორგი, სამი თვით წახვალთ, დავცილებით, მე ასეთი სიყვარული არ მნამს არც მინდა.

- არა, ჯენი ეს არ მოხდება. ახლა თუ საქმე მოითხოვს სამი დღით თუნდაც იშვიათად მომიხდეს ერთი კვირა, ესე იგი ექვსიშვიდი დღე თუ იქნება ჩემი თქვენდამი დაშორება. სამსახურეობრივი დრო კი უნდა მაპატიოთ.

- გიორგი, გოგა, თქვენ სხვანაირათ არ გამიგოთ, მე არ ვარ ავარდნილი სხვანაირი ქალი, მე მხოლოდ ეს გულახდილათ გითხარით და გთხოვთ, რომ სწორათ გამიგოთ და ამ თქმას სხვანაირი მარკა არ მიაკეროთ.

- როგორ გეკადრება ჯენი. ჩვენ არ ვართ მაგისი ხალხნი.

- ჯენი. სიყვარული უნდა იყოს გულწრფელი, მეგობრული, ხალხიანი, კეთილშობილური პატივისცემა ერთი-მეორეს მიმართ. მე ბედ-დაჩაგრული კაცი ვარ, ორ ცოლ ნაყოლი, მაგრამ რაც თავზე დამატყდა ჩემი უხეურობით არცერთი არ მომხდარა. არ გვინდა ახლა ეს ისტორია შორს წაგვიყვანს. მე აღარ მინდა ქალის თხოვნა იმის გამო, რომ ჩემი უბედობით ის ქალი არ დაიტანჯოს-მეთქი და ახლა თქვენი ცოლად თხოვნა ჩემმა ძმამ გოგამ გადამანყვეტინა. რამდენჯერაც გოგასთან ყოფნა მომიწია სულ თქვენ სიკეთეზე მელაპარაკებოდა. ბოლოს მეც ვთქვი ხომ ჩემთვის პატრონი საჭიროა-მეთქი და გადავწყვიტე ცო-

ლის შერთვა გულში ვთქვი კიდევ ერთი ვარიანტი ვცადო მეთქი და ის სწორედ ეს უკანასკნელი ვარიანტი თქვენზე შევაჩერეთ.

- გიორგი თქვენ თქვით, რომ ორ ცოლ გამონაცვლელი კაცი ვარო, შვილი არც ერთთან არ გყოლია?

- როგორ არა ჯენი, მყავდა ერთი ბიჭი. ცოლი რო გამტაცეს. ბავშვს ბებო ზრდიდა და მერე ისიც დაიკარგა, გოგამ და ჯენიმ გიორგი დროზე დაანყნარეს თუ არა, ტირილს აპირებდა.

- გიორგი გული ძალიან დაგპატარავებია გოგამ გასცა პასუხი.

- არა, ჯენი გიორგი ცოლის მიმართ ძალიან გულისხმიერია.

- ეტყობა, გოგა მივხვდი,

- ესე იგი ჯენი, თქვენ თანახმანი ხართ გიორგის ხელი გაუნოდოთ ცოლობაზე.

- სიყვარულზე რა გითხრა. მე უფრო შემეცოდა ასეთი ბედდაჩაგრული რომ ყოფილა, ვფიქრობ შეიძლება ჩემგან უფრო იღბლიანი გამოდგეს.

- ჯენი! თქვენ და გიორგიმ ისაუბრეთ, მე სასტუმროში წავალ პატარა საქმე მაქვს, იმას რო მოვითავებ დაგზრუნდები, მალე მოვალ.

- გოგა ჩვენ ჩემთან სახლში წავალთ

- ხო ჯენი გოგა მანქანით წავგიყვანს.

- მანქანა არ მინდა ახლოს ვცხოვრობ, ფეხით ნელ-ნელა გავუყევით. შენ ჩემი სახლის მისამართს მოგცემ და ჩემთან იმ მისამართზე მოდი. გიორგი და ჯენი სახლამდე ტკბილი და თბილი საუბრით მივიდნენ. გიორგიმ კარგათ დაათვალიერა მოწყობილი საკუთარი ეზოკარმიდამო შესასვლელი ჭიშკარით. მერე მანქანით გოგაც მოვიდა. გადმოაწყვეს შამპანიურები, ტკბილეული, ყველი, მოხარშული ქათამი და ასე ხელდამშვენებულნი შევიდნენ სახლში. გაანყვეს სახელდახელო სუფრა ზოგიც ჯენიმ დაუმატა და მიუსხდნენ სუფრას, მანამ სუფრას მიუსხდებოდნენ გოგამ ჯენის უჩუმრად დასანიშნი სამკაულები გიორგის გადასცა და ახლა სავსე სუფრა გადაფარებულ მაგიდასთან ოქროს ჯვრით შეუმკო ჯენის გულმკერდი, ძვირად ღირებული ოქროს საყურეებით, სამაჯური, საათი, ბეჭედი-კალიცო მერე შამპანიურით შეავსეს ჭიქები და პირველმა გოგამ ასწია ეს შამპანიურით შევსებული ჭიქა და პირველმა დალოცა ეს ორი დაგვიანებულთა სხვადასხვა პიროვნებებისგან შემდგარი წყვილნი. გიორგისა და ჯენის უსურვა ბედნიერება, ტკბილი სიცოცხლე, პირველრიგში ჯანმრთელობა და შემდეგ გამრავლება. ჩაიცინეს მაგიდის წევრებმა და ჯენიმ ჩაილაპარაკა.

- გოგა რალადროს ჩვენი მომავალზე ლაპარაკია

- რატომ ჯენი თუ ღმერთი მოგცემთ, თქვენ უარი არ უნდა თქვათ.

- არა გოგა, ჩვენ უარს არ ვიტყვით, თუ როგორც გიორგი ამ-

ბობს ბედმა თუ არ გვიღალატა.

- ბედი თქვენ ხელში არის და უნდა გამოიყენოთ. ჯენი რადგანაც ჯორჯ სმიტი: ბიჭი გყავთ ჩვენ შენი შვილის კუთვნილს ამ ბინიდან არაფერს წავიღებთ გიორგის თქვენთან ერთათ ან აქ ქალაქში და-გასახლებთ ან ისრაელში.

- გოგა ეს შემდეგი საფიქრალია. ვნახოთ ჩემი ბიჭი სად მოი-სურვებს თავისი სიცოცხლის წლების გატარებას. მეორე დღეს ჯენი გოგამ და გიორგიმ სამსახურში მიიყვანეს მერე დროებით გამო-ემშვიდობნენ და გიორგი და გოგა ორი საათის შემდეგ ტელავივში ჩაფრიდნენ. ტელავივში სიცხის ისეთი ბული იდგა, გარეთ კვერცხი რო დაგედო ალბათ შეინვებოდა. სუყველა სახლში იყო, გაბო, მალქა, ზილფა თავისი ბავშვებით. ზარი მისცეს და რო გაუღეს კარები ყველანი იქ შეეგებნენ, მაგრამ გოგამ დაასწროთ.

- იცნობდეთ კეიპტაუნის ციხის პატიმარია, ზილფამ გოგა და გიორგი გადაკოცნა და გიორგის მუქარის სახით ცხვირთან მუშტი მიუტანა.

- ჩასამტვრევი გაქვს ცხვირი. არ გრცხვენია ამახელა კაცს სულ შენი ფეხის ნაბიჯებს უნდა ვითვლიდეთ. საყვედური მერე მალქამ გააგრძელა.

- ხო იცი შვილო ბედი არა გაქვს უნდა ფრთხილათ იყო. გაბომ ყურზე ხელი წავლო.

- შე მამაძაღლო ყური ასანევი გაქვს. მხოლოდ გოგას ბიჭმა იაშამ და ქალიშვილმა ლუიზამ უსაყვედუროთ დატოვეს გიორგი. ძიას პირიქით უფრო დასამშვიდებელი სიტყვები მიაგებეს.

- არ გენყინოს გიორგი ძია, ასე მოცლილები როცა სახლში შევი-კრიბებით სულ თქვენზე აქვთ ლაპარაკი.

- ლუიზა გენაცვალე რას ამბობენ ჩემზე? გიორგი მოეფერა დავაჟაკებულ დაქალებულ ბავშვებს ტკბილეულით დასაჩუქრა.

- რა ვიცი როგორ გითხრა ჭკვიანია გიორგი: ფულის შოვნის უნარი აქვს, მაგრამ ცოლის შერთვა არ უნდაო.

- მართალი უთქვია შენ ბებიას და ბაბუას. გაბო გოგას მიუტრი-აღდა.

- გოგა მითხარი მაგ არამზადას ვინაობა რა დააშავა რისთ-ვის დაიჭირეს, მალქამ გოგას პასუხს არ მოუცადა პირიქით გოგას იმანაც კითხვა დაუსვა.

- შვილო გოგა გიორგი მთლათ გაანთავისუფლეს?

- დედა გიორგი ჯერ არა არის მთლათ განთავისუფლებული. მაგრამ მალე იქნება მამა, გიორგის ჰკითხე, დავაქორწილე კიდეც.

- კარგი შვილო, თუ ისეთი საბელით დააბი, რომ ვერ განწყვეტავს.

- ხო გამახსენა გოგამ, მალქა დეიდა შაბათს ქორწილი მაქვს და თქვენ და გაბო ძიას გეპატიუებით ბარსელონაში! ზილფამ შეხედა

- როგორ? გიორგი ჩვენ არ გვეპატიუები?
- კი აუცილებლად გოგასთან ერთად... თქვენი შვილებით, ვაჟიმ-ვილი და ქალიშვილით.
- ზილფა მაგათი ნიშნობა-ქორწილიც მალე წამოგენვევთ.
- ესე იგი გამოვკეცოთ კარები და ტელავივიდან ქორწილისთვის გადავსახლდეთ ბარსელონაში?
- თქვენ როგორც გენებოთ ქალბატონო ზილფა. თქვენი დასწრება კი აუცილებელია.
- წამოვალ გიორგი, შენ გულს როგორ დაგწყვიტავთ.
- გაბო ძია, ქორწილი ერთ დღეს მაქვს. ორ საათზე რო დავინწყებთ მე მგონი შვიდ საათზე დავამთავრებთ და მაშინვე თვითმფრინავით გადმოფრინდებით და სალამოს ათ საათზე შინ ვიქნებით. სამსახურიდან მოსული ჯენი სახლში საოჯახო საქმეებზე ტრიალებს თუ რაიმეა მოუნწყობელი ასუფთავებს, ალაგებს. გაბედნიერების წუთები უდგას, ქორწილზე მოუვლენ და უნდა რო სუფთად იყოს, არავინ გააქილიკოს. ამ დროს ტელეფონი ანკრიალდა, ჯენიმ აიღო ყურმილი.
- ალო.
- გისმენთ.
- დედა, მე ჯონ სმიტი ვარ და ამჟამად ნიუორკიდან ვრეკავ, როგორა ხარ, ხო არაფერი გიჭირს? დედა ხვალ თუ არა, ესე იგი შაბათს შეიძლება ჩამოვიდე და მითხარი რა გიყიღო?
- არაფერი არ მინდა შეილო. შენ თავათ რაც მოგენონება, რის ყიდვაც შეგიძლიან იყიდე და წამოილე. კარგია, რომ შენ დარეკე, მე ხაზზე ვერ გამოვედი. კარგია, რო შენ გადაგინწყევტია ჩამოსვლა, ეს დამთხვევაა. ახლა ჩემი საიდუმლოება უნდა გაგანდო შეილო, სულ მეუბნებოდი გათხოვდი, შენთვის პატრონი გეყოლებათ. აგერ ახლა შაბათს ვთხოვდები ორ საათზე ქორწილი გვაქვს დანიშნული და გთხოვ, რომ აუცილებლათ ჩამოხვიდე.
- ვინ არის, კარგი კაცია? რამდენი წლისაა და რას წარმოადგენს.
- ჩემი აზრით კარგი კაცია, კომერციონერია და თქვენ რომ ნახავთ. თქვენ შეფასებას მერე მივიღებ. თუმცა ჩემი გადაწყვეტილება შენ შთაბეჭდილებას წინ უსწრებს.
- მერე დაგვიანებული იქნება და რა ეშველება?
- მე ეგ გითხარი, მაგრამ არა შეილო გულს ნუ გაიტყვხ. არ არის დასაწუნი კაცია.
- რაც არის იყოს დედა, შენთვის პატრონი ყველაფერს სჯობია. დედა კარგათ მომისმინე, თუ არა ვცდები დაკარგული მამა ვიპოვე, სამწუხაროთ პატიმრობაშია. ამის შემდეგ გაუთიშეს ხაზი და ერთმანეთს ველარ დაუკავშირდნენ. გათენდა შაბათი დღე. დღე სიკეთისა და სიყვარულისა. კერძები დაამზადებინეს სასტუმროს რესტორნის მზარეულს, გამზადებული კერძები გიორგიმ და გო-

გამ მანქანით გადმოიტანეს, ჯენის სახლის ეზოში ვაშლის ხეების ქვეშ მშვენიერი მოლი იყო მობიზინებული. სუფრა გაშალეს ორ-მოცდაათ კაცზე ნაადრევად მოსული სტუმრები გიტარით ერთობოდნენ. განყობილ მაგიდას ზუსტად ორ საათზე მიუსხდნენ. გოგამ თამაღობა თავის მამას გაბოს შესთავაზა. გაბომ აღარ დააყოვნა და სუფრას სადღეგრძელოების თანმიმდევრულად დრო და დრო ქორნილს სიმღერებით ამშვენებდნენ. ყველა მღეროდა, მეფე-პატარძალიც კი აამღერეს. გიორგიმ ქართული ცეკვით მოხიბლა სტუმრები, პარტინორობა გოგამ გაუნია, ერთი სიტყვით სუფრა მზიარულობით წარიმართა, ხალხი დათვრა. ზოგი ნაადრევად წავიდა, განმეორებით გაბომ შეავსო ყანწი და კვლავ ადღეგრძელა მეფე-დედოფალი. დალია დაცალა და ალავერდი ჯონ სმიტთან გადავიდა. ჯონ სმიტმა გიორგის "გველის ტყავს" მიმართა

- გიორგი ბატონო სანამ მე თქვენ სადღეგრძელოს ვიტყოდე. პირველ რიგში მე თქვენი გვარი მაინტერესებს.

- გვარათ მე ელიათგორელი ვარ.

- ჩვენ სადღაც მგონი შევხვდით.

- დიას, ბატონო ჯონი. ჩვენ კეიპტაუნში შევხვდით გაიხსენა გიორგიმ.

- ხო გასჭრა ჩემმა მიმართვამ.

- კი ბატონო ჯონი! მიმართვამ გვიშველა თუ არა, ისე არ გამოუშვებდნენ. დაუდასტურა გოგამ და დაყოლა მე ვერ ვიცანით, როგორ ვიფიქრებდი თქვენი აქ სტუმრობას, სად კეიპტაუნი და სად ბარსელონა.

- არა გიორგი, მე სტუმარი არა ვარ თუ არ ვცდები მე თქვენი მასპინძელი ვარ.

- გიორგი! ჯონ სმიტი ჩემი ბიჭია, მართალია ჩემი სისხლი და ხორცი არ არის, მაგრამ ბედმა მე ასე მარგუნა. რომ სხვისი შვილი გამეზარდნა.

- სუფრასთან მოსულმა შევხედე თუ არა მაშინვე ვიცანი, მაგრამ უხერხულად ვიგრძენ თავი და სტუმრებით შევსებულ მაგიდაზე არ გავამხილე.

- მოპატიჟებულმა სტუმრებმა ჯონ სმიტს გაოცებით შეხედეს, ნორმალურზე მაღალი ტანის კაცი იყო შესახედათ სიმპატიური.

- არ მინდოდა გამემხილა ჩემი საიდუმლოება, მაგრამ ვამხელ რადგან ბრალდება მოხსნილი აქვს.

- დედა ეგ ის პიროვნებაა მე რო ტელეფონით გაცნობე: მამა ვიპოვნე-მეთქი, ეს თქვა და ადგა სკამიდან მივიდა მამასთან ღვინით საცხე ყანწით ჯერ დალოცა და მერე გადაეხვია გულში ჩაიკრა და აკოცა, შვილმა უამბო თუ ბათუმიდან როგორ იმგზავრა. რა დღეში ჩააგდეს როგორ გაამწარეს, გემზე რომ არ უშვებდნენ. მგზავრო-

ბისას გემიდან წყალში ვინ გადაგაგდო და რატომ? ჯენის მეგობარი ლონდა მიხვდა, რომ ქმარი და შვილი იპოვა სტუმრებისთვის რო უფრო დაემტკიცებინა. — შვილს შეეკითხა.

— ბატონო ჯონი მარჯვენა მხარეზე უკან ყურის ბიბილოზე ხალი ხომ არ გაქვს.

— დიას ქალბატონო მაქვს, მაგრამ თქვენ მე ხომ ვიცი რომ გვართ ელიათგორელი ხართ. სამარისებური სიჩუმე ჩამოვარდა.

— ჩემი შვილი ხარ გიორგი. ჩემი სისხლი და ხორცი. ლონდა დაიბნა სიხარულით ცრემლებს აფრქვევდა ვერ მოზომა მივიდა შვილს გადაეხვია, მერე მეუღლეს გიორგის, იყო სიცილი-ტირილი სიხარული. მწუხარე ცრემლიანი წუთებიც.

— ჩემო ტანჯულო უიღბლო გიორგი, როგორ გადარჩი. იმ ურჯულომ როგორ შეგაცდინა გელეჩამ მე კი გაფრთხილებდი, მაგრამ არ დამიჯერე. ვაი რა ბედნიერების წლები დაგვაკარგვინა. ჯენიმ ერთხელ ძლივს გადაწყვიტა, რომ თავისი თავი გაებედნიერებინა და ახლაც ისეთ სენსაციურ კურიოზებს გადაეყარა, რომ მას წინ ვერავე ვერ აღუდგებოდა, პირიქით მის კეთილშობილ გულში არამც თუ წყენამ არამედ, მათზე არანაკლები სიხარულმა იჩინა თავი. ქორწილზე მოწვეულნი! დრომ ამ უდიდესი სიყვარულით და სიხარულის ოვაციის შემდეგ ყველა თავის ადგილზე დააბრუნა. მათშორის გაბოც და მალქაც დაბრუნდნენ თავისი ოჯახის წევრებით ცხადია გახარებულნი იყვნენ გიორგის დანგრეული ოჯახის აღდგენით და თვითმფრინავით მგზავრობით დაღლილები შინ რო ისვენებდნენ საკუთარ მოსაზრებებს ერთმანეთ უზიარებდნენ და განიტვირთნენ გიორგის უბედობით მიყენებულ ნალველიდან.

— ეს რა გახარებულები დავბრუნდით გაბო. ეს რა საოცრება მოხდა გიორგიმ ძლივს არ გაიხარა რა ბედნიერებაა ჩვენთვისაც გაბო, რომ გიორგის მხრივ გულნაკლულები არ მივდივართ ამ ქვეყნიდან.

— ნამდვილათ ბედნიერები ვართ მალქა, ეს პატარა საქმე არ არის, ერთი, რომ ცამეტი წლის დაკარგული შვილი იპოვა და ოცდასამი წლის დაკარგული კი ცოლი, ლონდა, ეს იშვიათი სენსაციური მოვლენაა.

— ჯენი თუ დაფეხმძიმდა და შეინარჩუნა შვილი, შვილების მხრივ გიორგი გამდიდრდება დედა რა კარგია თქვა ზილიფამ.

— ხო შვილო თუ ლონდაც დაფეხმძიმდა მთლად უკეთესი დაუმატა მალქამ.

— მამა მე მგონი გიორგი აქ ჩვენ სანახავად აღარ ჩამოვა.

— ჩამოვა მაგაზე ნუ ფიქრობ ზილიფა, არ მიგვატოვებს შვილო გიორგი ცოტა ჯიუტია თუ არა, უავკარგო არ არის. გოგას ბიჭი უნივერსიტეტის და აკადემიის სხვადასხვა პროფესიებს ეუფლება და დაქორწინების წლები კი თანდათან მიიპარება, ასევეა მათი ქალიშ-

ვილი ლუიზა დაქორწინება გათხოვებაზე, მაინც და მაინც მშობლებზე არ ზრუნავდნენ ბებია და პაპა კი სასიძოთ და საპატარძლოდ მალა-ლი წოდების შვილებს დაეძებენ.

– ერთ მშვენიერ დილით ისეთი წყნარი ამინდი იყო რომ ბარსელო-ნის მიმდებარე ზღვა წმინდა მოკამკამე უძრაობაში მყოფი გეგონე-ბოდა. მთის წვეროზე შემომჯდარი მზის სხივები ზღვის სიღრმეში ანკესის ოქროს ძაფივით იყო ჩაკიდებული რომ ამ სხივებით ანარეკ-ლი ქალაქ ბარსელონის შენობები ზღვის სიღრმეში ისე ილანდებოდა რომ ნამდვილად ნაღმა გაშენებული ქალაქი გეგონებოდა. განახლე-ბულ სიყვარულში მყოფი გიორგი და ლონდა ჯენიმ თავის საკუთარ სახლში გადაიყვანა და ახლა ამ განსაკუთრებულ დღეს გიორგი ეზო-ში მდგარ ხეებს გარშემო უბარავს და ირგვლივ შერჩეულ ქვებს უწყ-ობს. ჩრდილში გაბმულ გამაკში მწოლლიარე ჯენი თვალს ადევნებს და ხანდისხან შენიშვნებს აძლევს. იმავე დღეს სალამოს გიორგი, ლონდა და ჯენი მამობილი გაბოს მიწვევით ტელავივში ჩავიდნენ.

– გიორგი, ჯენი მართალია, ჩვენი ყურადღების გავლენაშია, მა-გრამ ჯენი რომ გავათხოვოთ საკუთარი მფარველის ხელში რომ იყოს მე მგონი უფრო აჯობებს.

– ლონდა გენაცვალე ჯენიმ ერთხელ ძლივს დააპირა გათხოვება და მაშინაც შენ შეუშალე ხელი და დარჩა გაუბედნიერებელი.

– რა ვუყოთ გიორგი, ბედმა ასეთი ტანჯვა გვარგუნა. მართალია ჩვენ განახლებული სიყვარულით გავიხარეთ და ჯენის კი რამდენად გული დავწყვიტეთ, მისდამ საბედნიეროდ გამართული ქორწილი სულ სხვანაირად წარიმართა. ჩვენი ბედუკულმართობით დაჩაგრუ-ლი შვილი იმან გამიზარდა, სიკეთე გააკეთა, თუმცა დედობა კი მიიღო მთავარ ბედნიერებაში, ჩვენ ჩავეჭყრით ჩვენ კი არა ქალბა-ტონო ლონდა შენ ჩაეჭყერი.

– რა გინდა გიორგი, ეს ცოდვა გინდაა რომ მე მაზიდვინო?

– არა ჩემო ლონდა, ეს რაც მოხდა ეს ყველაფერი ღმერთის ნებით მოხდა და ეს ცოდვაც თავათ აიღო.

– გიორგი მართლა გეუბნები, ქვეყანას იცნობ და იქნება ვინმე კარგი საქმრო გამოუნახო სიბერემდე ჩვენგან ასე დაჩაგრული რა-ტომ უნდა იყოს. ეს ყველაფერი ღმერთის ნებით მოხდა და ჩვენც ღმერთს უნდა დავჯერდეთ და ერთად უნდა გავაგძელოთ ცხოვრე-ბა. ერთ ოჯახათ, რა არი გიორგი ორ ცოლიანობა გინდა?

– ლონდა, არა, მე არ მინდოდა, მაგრამ ღმერთმა ასე ინება და ჩვენ რადგან მისი მალაღებლები ვართ უნდა დავჯერდეთ მის ნე-ბას.

– მაღადეც გიორგი ზილფამ შეაქო და ყველამ ტაშით შეამკო გიორგის მოსაზრება.

– გიორგი ჩვენი განახლებული ბედნიერებიდან ორი თვე არის

გასული.

– გიორგი იცი? ჯენი ფეხმძიმედ არის.

– ეგ ვიცი, მაგრამ შეირჩენს. პირველი სიყვარულია და უნდა გაეაჩინოვო. არ გინახიან?

– დიას უალრესად გულდაჩაგრულო ჩემო ლონდა. თუ არ ვცდები მე მგონი ჩვენი სიახლოვიდან მესამე თვე დაიწყო. ლონდა არ თქვა ახლა მეც ფეხმძიმეთ ვარო ჭკვიდან არ შემშალო.

– რატომ გიორგი, არ გინდა რომ ვიყო ფეხმძიმედ.

– შენი წლოვანების ქალის დაორსულება იშვიათი მოვლენაა.

– ჩათვალე რომ ამ იშვიათ მოვლენაში მოვყევი და დიას მეც ფეხმძიმედ ვარ. გიორგიმ ადგილიდანვე სახე მიაპყრო

– ახლა კი მართლა გადავირევი

– რას მიყურებ გიორგი არ გჯერა?

– ხომ არ მაბაიბურებ?

– არა გიორგი, მართლა გეუბნები

– რამდენი თვის ფეხმძიმე ხარ?

– ორი თვის,

– მერე ჩემო სიყვარულო რატო აქამდე არ მითხარი?

– მეც მეეჭვებოდა და სანამ დავრწმუნდებოდი გულში საიდუმლოდ ვინახავდი. გახარებული გიორგი მივიდა ლონდასთან გადაეხვია და აკოცა. ხო ჩემო იმედო: ერთი მინდა შეგეკითხო, ჩემი ბარსელონაში ყოფნის პერიოდში ყოველთვინ შევდიოდი ხეთისმშობლის ეკლესიაში და ვანთებდი სანთლებს ღმერთს ვეხვეწებოდი ლონდა თუ ცოცხალია გამომიცხადე მე როგორც მისი მეუღლე კვლავინდებურად დავტკებ მისი მშვენიერებითმთქი. მე იქ შევნიშნე ჩემსავით ქმარშვილ დაკარგული თუ გაუბედურებული ქალი თავის-მიერი ანთებულ სანთლით ღმერთს ეხვეწებოდა ოღონდაც შეისმინე ხვეწნა მუდარა თუ ცოცხლები არიან დავტკებ იმათი ნახვით, თან იცრემლდებოდა ეგ მე ვიყავ გიორგი.

– ლონდა ჩემო იმედო, იქნება დარჩენილი ჩვენი სიცოცხლის წლებში მაინც გვარგუნოს ღმერთმა ბედნიერება. ამ მხრივ მაინც ვიყო სამშობლოს წინაშე მართალი.

– იცი რა უნდა გითხრა გიორგი: ჩემი ოცნებაა სამშობლოში დაბრუნება, მართალია ამერიკასავით ცივი არ არის ევროპა მაგრამ იმასაც გეტყვი ჩვენი სამშობლოს სითბო მაინც სულ სხვანაირია: უფრო მიმზიდველი, ტკივილების დამაყუჩებელი, თუ შენც თანახმა იქნები დავბრუნდეთ და იქ ვიცხოვროთ. ახლოდან გადავაელოთ თვალი. საქართველოს საშინაო თუ საგარეო პოლიტიკას. ჭირ-ვარამ გამოვლილი ტაძრებზე სიძველით მოვარდნილი ქვა სანამ მნიშვნელობას დაკარგავს გადავარჩინოთ სული ხელმეორედ ჩაზეპროთ სულიდა მიუჩინოთ თავისი ადგილი.

– ჩემი სურვილიც ეგ არის ჩემო ლონდა, ამავე დროს გიორ-

გისთან ესე იგი ჯონისთან ხო უნდა მოვილაპარაკოთ. გიორგი ხო უნდა დავაქორწილოთ, ჩემი სურვილია რომ, ქართველი ქალი შეერთოთ და სამშობლოს ემსახუროს თუმცა საბჭოთა იმპერია ჩქარი ტემპით მიექანება დაშლისკენ და თავისუფალ საქართველოში სამსახურების შოვნა გაჭირდება.

- ჩვენ აქ ნაშოვნი ფული უნდა შევინახოთ.

- გიორგიმ კეიპტაუნში ერთხელ ნასვლა კიდევ მოახერხა, მაგრამ სავაჭრო საქონელი ვერ იშოვა, ისეთი რომელიც, მისთვის მომგებიანი იქნებოდა. უნდა ითქვას რომ იქიდან ხელცარიელი დაბრუნდა.

ბაზრიდან დაბრუნებულმა გიორგიმ, ჯერ ტელევიზორს უყურა, მერე ძილი მოერია და გამორთო სურდა დაეძინა, მაგრამ ჭირვეულმა უძილობამ გულსა და თვალებს არ მისცა მოსვენების საშუალება. დრომ თავისი განვლილი ცხოვრების კურობებზე ჩააფიქრა, თუმცა ლონდას არ აგრძნობინებდა მას მაინც შერაცხულ ძალად მიაჩნია ამ დროისთვის ლონდას სამზარეულოში სადილის გაკეთება მოუთავებია და სასადილო ოთახში მაგიდას აწყობდა. გულმა ყველა კარგად გაატარა, მაგრამ რო მივიდა ოქროს გაყოფაზე გული ეჭვმა შეიპყრო. ლონდა შემოვიდა სახლში და შეახსენა სუფრა გაშლილია მოდი გიორგი პური ვჭამოთო. მყუდროებაში მყოფმა გიორგიმ მაშინ გაახილა თვალები და ლონდას მიმართა.

- ესე იგი ლონდა შენ მიმტკიცებ გელეჩამ რომ გაგიტაცა უნამუსობაზე თავი არ დაგიდია?

- ხო გითხარი გიორგი, კიდევ მაგაზე ფიქრობ? თავათ იმასაც არ უცდია ჩემი გაუპატიურება.

- ლონდა, შენ კი მითხარი, მაგრამ გული როგორ დავაჯერო.

- ჩვენი განვლილი ძველი ცხოვრება იმდენად ტკბილი და შინაარსიანი იყო რომ არ უნდა გაიხსენო, ეჭვები გულში უნდა ჩაკლა და ერთი-მეორესი უნდა გვჯეროდეს. მართალია სიყვარულმა კარგიც იცის და ავიც, ჩვენი ხო ჭეშმარიტი სიყვარულია. მეორე განახლებულ ცხოვრებას ახლა ვინყებთ და არ განსხვავდება პირველისგან მითუმეტეს ფეხმძიმედ ვარ.

- ლონდა, მე სირცხვილიც ვერ ამიტანია, შენი პოვნით ჯენი გავაბითურე, ქორწილი მისთვის მომზადდა და უცებ ბედი შენთვის ამობრწყინდა.

- კარგი გიორგი, ყველაფერს მე ნუ დამაბრალებ. თავად ჯენიმ ხო გითხრა რადგან ცოლი და შვილი იპოვე ჩვენ შორისაც რაც მოხდა შევეგუები ჩემს უბედობას, რეალობას თვალი რომ არ გაუსწოროთ. ნუთისოფელი არც შენ გაპატიებს და არც მე. უნდა ითქვას ჯენი შეგნებული არაჩვეულებრივი ხასიათის ქალია, თუ არა, მის მდგომარეობაში მყოფი სხვა ვინ დამითმობდა შენ თავს.

იცო რა გითხრა ლონდა; მუსულმანებში თუ ორ ცოლიანობა,

ჩვენ ქართველებმა რა დავაშავეთ. მით უმეტეს ღმერთის ნებით მოხდა. თანახმა უნდა იყო შენც და ჯენიც ჩემი ცოლები იყოთ, ორივე ერთნაირი უფლებით.

- კარგი შენ ყველაფერში მართალი ხარ გიორგი, ახლა პური ვჭამოთ. თქვა და წამოდგა.

- ის იყო, პურის საქმელად მაგიდას მიუსხდნენ. რომ ქუჩიდან ხმა შემოესმათ ლონდა გაეგება და ეზოში გახარებული შემოვიდა დეპემით ხელში ჯერ პირველად გიორგის გადაეხვია. გადაკოცნა და მერე დაიწყო დეპემის ნაკითხვა. პატივცემულო ქალბატონო ლონდა და პატივცემულო გიორგი, დადგა ნანატრი დღე ბედნიერებისა ჩვენი ისრაელში ცხოვრებიდან ოცი წლის შემდეგ იაშას ვაქორწილებთ ოც ოქტომბერს და გთხოვთ აუცილებლად ჩამობრძანდეთ, რათა გაიზიაროთ ჩვენი ოჯახის სიხარული. ასეთივე დეპემა გაგზავნილია ჯენისთან. და ჯონ სმიტთან "გიორგი უმცროსთან ელიათგორელთან" იმედია არ დამალალატებთ და დროულად ჩამობრძანდებით. როგორც პირველი ასევე მეორე ოჯახის შემადგენლობა თქვენი კეთილი მსურველი გაბო ძია და გოგა. მოამთავრა დეპემის კითხვა და გიორგის მიუტრიალდა.

- იცი რა გიორგი შენ დღესვე ტელეფონით დაუკავშირდი ჯენის და ჩვენშვილს გავიგოთ მოდიან ისრაელში თუ არა, თუ ჩამოდიან შევათანხმოთ რომ ერთად ჩავიდეთ.

- ლონდა ამას მტკიცება რად უნდა თავისთავათ ცხადია რო ჩამოვლენ.

- არა ჩემო საყვარელო, ჯონ სმიტი ხომ ჩვენი შვილია, იგივე შენი მოსახელე, გიორგი ბავშვობიდანვე მშობლების სითბოს მოკლებულია და ახლა მაინც უნდა ვაგრძნობინოთ სითბო. ჩვენ, რომ ასეთი ყურადღებით მოვეპყრობით იმისი გული ჩვენგან უფრო მეტ სითბოს იგრძნობს, გახალისდება. ბოლოს და ბოლოს დაქორწილება ხო უნდა, ჩვენ თუ არ დავაინტერესეთ თავისით ის არ იფიქრებს.

- კარგი ლონდა გენაცვალე. გავალ ფოსტიდან დავრეკავ ჯენისთან იქნებ გიორგი უმცროსი იმასთან არის ჩასული. გიორგიმ გამოიცვალა ჩასაცმელი და წავიდა. ჯერ მალაზიაში შევიდა, იქ დახვდა საგადასახადო ინსპექციის მუშაკები, იქ საკმაოდ შეაგვიანდა სანამ წილი არ წაიღეს არ წავიდნენ მერე გვიან მოუხდა დარეკვა ჯენი დასაძინებლად ემზადებოდა რომ ანკრიალდა ტელეფონი.

- ალო! გისმენთ ვინ რეკავთ?

- გიორგი ვარ, ჯენი ქალბატონო. როგორ ბრძანდებით?

- იცი გიორგი მე ვერ გამოვდივარ რაშია საქმე ტელეფონის ნომერი ხომ არ შეგიცვალეს, მაგრამ რომ არც თქვენ რეკავთ.

- ქალბატონო ჯენი, ერთი სასიხარულო ამბავი უნდა გახარო ამ დილას ისრაელიდან მივიღეთ დეპემა გოგა იაშას აქორწილებს

ქორნილი ოც ოქტომბერს არის დანიშნული თქვენც დაპატიჟებული ბრძანდებით და მე მინდა რომ ისრაელში ერთად ჩავიდეთ, შეატყობინეთ ჯონ სმიტს და დამირეკეთ ერთ ქალაქში ვცხოვრობთ და ან ჩვენთან მობრძანდით.

- ბატონო გიორგი, ჯონ სმიტის თვენახევარია არაფერი ამბავი არ მესმის, მამა ხარ თავათ დარეკე, შენ უფრო განათებული ხარ ტელეფონებზე ნაცნობები გყავს იქით აქეთ იქნება მათი ჩარევით გაიგო რამე.

- კარგი ჯენი შენც დარეკე და მეც ვეცდები რომ დავაზუსტო მისი კოორდინატები,

- დრო თითქოს ტატოს მერანზე ზის და ისე გარბის. მოვლენები სწრაფად იცვლება. სიკეთესა და ბოროტებას შორის დავაა, თუ რომელი გაიმარჯვებს ეშმაკი თუ ღმერთი. ამას დრო გვიჩვენებს. ბოლო წერტილი, რომელს დაესმება სიყვარულს თუ სიძულვილს. თუმცა დარწმუნებული ვარ მე სულით წმინდა უფლის სიძლიერეში. ფოსტიდან დაბრუნებულმა გიორგიმ, კიდეც მალაზიისკენ გაიარა. გამყიდველები უკვე ნასულიყვნენ. მალაზიის კარები დაკეტილი იყო. თვალწინ მხოლოდ სექციონერი სულხან დიდი გაუჩინარდა.

- ბატონო გიორგი, სექციებში თუ საქონელს არ განვაახლებთ უახლოეს პერიოდში გამყიდველებთან ერთად სექციონერებიც გავლარიბდებით შენ კი გაკოტრდები.

- მართალი ხარ სულხან, ახლა ისრაელში უნდა ჩავიდე შეიძლება იქიდან გამოვაცოლო ამერიკიდან შემოტანილი სავაჭრო საქონელი და ერთიმეორეს დაემშვიდობნენ და წავიდნენ სახლებში.

- მეორე დღეს გიორგი „გველის ტყავი“ შვილის ბინაში რომ ვერ გავიდა სამსახურში დარეკა იქიდან უპასუხეს შვებულემაშია, ოცი დღეა არ გვინახავსო. ამიტომ დაუბარათ გიორგიმ თუ შემოიაროს სამსახურში გადაეცით მამაშენმა დარეკა ოც ოქტომბერს, გოგა იაშას აქორნილებს და თუ მოახერხებს ჩვენ მაგის მშობლები იქ ვიქნებით, თავადაც დაპატიჟებულია და იქ ჩამოვიდესო. გიორგი ფოსტიდან შეფიქრინებული დაბრუნდა. შვილმა სამსახურიდან შვებულემა აიღო და სახლში არ მისულა, თუ დასასვენებლად წავიდა სადმე მშობლებისთვის მაინც უნდა ეცნობებინა. თუ საცოლე აირჩია ვინმე და მასთან არის მშობლებმა ხომ უნდა იცოდნენ.

- გიორგიმ, ლონდამ და ჯენიმ ქორნილის დღემდე უცადეს ჯორჯ სმიტს და რომ არ იჩინა თავი დალონებულები გავიდნენ ბარსელონას აეროპორტში აიღეს ბილეთები და თორმეტი საათისთვის ტელავივში იყვნენ მანამდე გაბოს და გოგას მანქანით დახვედრაზე ჰქონდათ საუბარი, მაგრამ გოგამ შეაჩერა გიორგის იმის შესაძლებლობა კი აქვს რომ მანქანა იქირაოს. გოგამ პრიმიტიულად გადასჭრა ეს საკითხი და სანამ გაბო ეტყოდა საპასუხოს უჩინრად მსმენელმა ზილფამ დაასწრო.

- გოგა ხომ არ გავიწყდება ჩვენ ისეთ ხალხს ვეპატიუებოდ რომლებიც ჩვენ გვიყვარს და უყვარვართ, სიყვარულია ამაში ჩადებული ადამიანი თავისი თვისებებით ხასიათდება, ამ თვისებებში კი უპირველეს სიკეთე და სიყვარულია. თუ ეს ორივე გააჩნია და გრძნობს რომ ეს ქვეყანა უღმერთოდ არ არსებობს, იგი ადამიანია თუ პიროვნებას ეს არ გააჩნია იგი ადამიანის ფიტულია, ეშმაკის მიმდევარია, სხვა ყველაფერი შინაგანად გაველურებულია. შენ ეს არ უნდა გეშლებოდეს. ვიცი, რომ კეთილი ხარ, მაგრამ ქართველური სიამაყე გათქმევენებს.

- კი ზილფა მართალი ხარ ჩემო სიყვარულო, მაგრამ მეც ხო გული მაქვს ორი დღით ადრე რომ შეეძლოთ ჩამოსვლა. გვენახა გაგვენახრა მოგვესიყვარულებინა. ჩემ შვილებს რა ძაან უყვარხართ გიორგი ძია. სულ მეკითხებიან გიორგი ძია ლონდა დეიდა ხო ჩამოვლენ?

- აი სწორედ ეგაა დადებითი რომ, შენში კეთილი ხალხის მიმართ სიყვარულია, მაგრამ დიდი სიყვარული ხომ მეც მაქვს. გულში ჩაბუდებული. რაც შენში საამაყო პიროვნულობას აძლიერებს მე ეს ჩემი კეთილი გრძნობა შემოძლიან გამოვიყენო ბოროტ-უსიყვარულო გამოუსწორებელ ხალხშიც, თუ გამიგებენ კარგია. ჩემო გოგა, ადამიანი უსიყვარულოდ არ არსებობს, მაგრამ შენსავით ყველამ არ იცის სად და რა დროს გამოიყენოს.

- გოგა შვილო, შენ სანყენად არ უნდა მიიჩნიო რომ, მართლაც ბრძენი ყოფილა ჩემი რძალი! შეაქო გაბომ და სიყვარულის ნიშნად შუბლზე აკოცა.

- თქვენ ორივე ჩემს მიმართ მტრულად ხართ განწყობილნი და აბა დედას დაუძახოთ და იმასა ვკითხოთ გაიხუმრა გოგამ და ერთხმად ასტეხეს სიცილი რომ უფრო გაეხალისებინა მერე ზილფა მივიდა გოგასთან ყელზე ორივე ხელი შემოაჭდო კოცნა კოცნით ორივენი დივანზე დასხდნენ.

- შენ ჩემო რაინდო დღეს რძალი მოგყავს და ერთი წლის შემდეგ პაპა უნდა გახდე და არ გიხარიან?

- ზილფა მე მიხარია, რა თქმა უნდა, ჩემს სიხარულს დიდი მნიშვნელობა აქვს, ღმერთს ქვეყანა ასე დაუნესებია, და ასე უნდა იყოს. სასიხარულოა, რომ ცოცხლები ვართ და ჩვენი შვილის ბედნიერებას ვეგებებით. უფრო მეტი ბედნიერება ის იქნებოდა რომ, ჩვენ უფლის გარეშე ჩვენი სასწაულით სიცოცხლეს ვიხანგრძლივებდეთ.

- გოგა, მაშინ ღმერთი რა საჭიროა, მისი უფლებები შენ ხელთ თუ იქნება. ამდროს შემოვიდა გოგას გოგო ლუიზა.

- დედა რატო არ ჩამოვიდა გიორგი ძია?

- არ ვიცი შვილო, ალბათ აღარ უყვარვართ.

- ხოო მამა? ცოლმა და ქმარმა ერთი მეორეს შეხედეს და ჩაიცივნეს.

- ხო შვილო, ალბად ასეა.

— მაშ ალარ ჩამოვლენ?

— არა შეილო, ალარ ჩამოვლენ. ასე უიმედოდ გავიდა გარეთ და ჯერ ერთი ნუთიც არ იყო გასული რომ, ლუიზა კი არ შემოვიდა შემოფრინდა.

— მამა, გიორგი ძია მოვიდა, თქვა და შესაგებად ისევ უკან გაიქცა. მოლოდინმა თავი იჩინა და ყველა ერთბაშად გარეთ გავიდნენ. მოიკითხეს მიუალარსეს ერთიმეორეს, ზოგიც უსაყვედურეს, ზოგმაც რაღაც მიზეზებიდან თავი დაიხსნეს საყვედურიდან, გოგა და გიორგი კოცნით რომ გადაებნენ ერთი-მეორეს დიდხან ალარ მოსცილებიან. მერე ცალკე ოთახში შევიდნენ სამსახურეობრივი აზრების გაზიარების მიზნით, მხოლოდ მანქანიდან გადმონყობილი და ოთახში შეტანილი საჩუქრები ღონდამ ყველას წარწერების მიხედვით ჩამოურიგა ყველა უძვირფასესი იყო, მხოლოდ მათშორის უფრო ძვირფასი ზილფას მიართვეს. ყველამ თავისი საჩუქარი სარკეში მოიხდინა, მხოლოდ ზილფამ არ გახსნა გარედან კოლოფზე მიხატული ქალის სახეზე მოჩანდა თუ შიგ რა უნდა ყოფილიყო და ასე ჩაილაპარაკა.

— ეს საჩუქარი ვინც მიყიდა იმან უნდა შემაბას ყელზე. ღონდას მოეფერნენ, ესიყვარულეს, მიულოცეს ფეხმძიმობა; ასევე ჯენის და ამ დროს შემოვიდნენ გოგა და გიორგი "გველის ტყავი" და ზილფამ მაშინვე მიაგება ხელში.

— გიორგი შენი მოტანილი საჩუქარი შენ უნდა გახსნა და შემაბა ყელზე. შენი თვალთ ნახე როგორ მომიხდება. გიორგიმაც ალარ დააყოვნა გახსნა და შეაბა ყელზე, ყურებზე, ხელებზე და სარკეში ჩაიხედა ზილფამ ამ ძვირფასმა საჩუქარმა ისე შეამკო, რომ გაგიჟდა. მოტრიალდა გიორგის ორივე ლოყაზე აკოცა, როცა კარგი ხარ, კარგი ხარ, ცუდი რატომ უნდა ვთქვა. განა გოგა საქონლის საყიდლად რო მიდის არ ხვდება ასეთი რელიქვიურ განძეულობას. მაგრამ ფულზეა გადაყოლილი და შინ არ უნდა რო მოიტანოს. ამას ვერ წარმოუდგენია არ იცის რომ ზედმეტი ფული ხელის ქუჩყია, მეპატრონეს აუბედურებს, თუ გეგმა ზომიერად არ დახარჯავ. მთავარი კი სიკეთე და სიყვარულია. ის დროა კარები ჯორჯ სმიტმა უნდა შემოაღოს. ესე იგი შეილმა გველის „ტყავისმა“ გიორგი ელიათგორელმა, მის გამო ერთი ათი ნუთი კიდევ შეაყოვნეს ქორნილზე მოპატიჟებული სტუმრები. ქორნილი ქართული ტრადიციული სადღეგრძელოებით წარიმართა, მუსიკის გარეითად იყო ჯგუფური ქართული, ებრაული სიმღერები, პატარძალი საქართველოდან წასული ებრაელის გოგო შეურჩევიათ. იაშას სტუდენტობის პერიოდში ზაფხულის არდადეგები იტალიის ზღვის სანაპირო ქალაქ ნეპალში გაუტარებია და ორივე დასასვენებლად იქ ჩასულებს ერთმანეთი გაუცვნიათ, სახელად ლუიზა ჰქვიან და იგი იქ მშობლებთან ერთად ყოფილა ჩასული. საერთოდ ქალია თუ ბიჭი უფრო მეტად მშობლებთან ყოფნას ფიქრობს, სრულიათ მარტოობას ასაკში შესული ქალი, ყოფნას

იმით, რომ მისი ვნებათაღელვის დაკმაყოფილებას დიდი სიფრთხილე სჭირდება, ის ერთი აქვს ღვთისგან ნაბოძი და ქალწულობა მისით ეამაყება, წინასწარ დაუშვავთ ქალი ვაჟის ფიცს მიენდო. მაგრამ ერთი მოთელვის შემდეგ ვაჟი დაინდობს? კარგია, თუ ვაჟს მისი ქალიშვილობის სინდისი დაქვევანის და ცოლად შეირთავს, მაგრამ ამას ხომ წინასწარ გაგება უნდა! ამას კი თვით უფლის მიერ შერჩეული მარჩიელიც ვერ გაიგებს, მიუხედავად დღევანდელ წუთისოფელსაც არ გააჩნია თავისი არსებობის უწინდელი მყარი საფუძველი. თავიდან ბევრი ქალიშვილი ფიქრობს, რომ დედა იყოს ღვთისგან მოვლენილ შვილისა, მაგრამ შეყვარებულთა ამნაირი სიტყვიერი ნდობით ნაბოძიკებულს აღარ გამართლებია და მერე, გზა გახსნილი უნამოუსობას დასდგომა. თუმცა არიან ქალიც და კაციც რომ არამდგრადი სიყვარულის ამყოლები არიან, ასე, რომ იაშას და ლუიზას დიდხნის სიყვარული მხოლოდ გულით დაჰქონებიათ. და აი ახლა, მხოლოდ ქორწილის შემდეგ შეახვედრეს ურთიერთ სიყვარულის ვნებები.

- გათენდა დილა დღე მშვენიერი, საერთოდ ნაბახუსებ ხალხს გვიან გაელეძათ, გველის „ტყავმა“ და ლონდამ საძინებელ ოთახიდან სასტუმრო ოთახში გადაინაცვლეს, შემდგომ იმათ შვილი გიორგიც დაემატათ.

- რა მოხდა შვილო გიორგი? წერილით ტელეფონით შენ ამბავს რომ აღარ გვაცნობეფ.

- დედავ და მამავ, ხომ იცით რომ, ჩემი საქმე მოძრავია.

- კი ვიცი შვილო რომ მოძრავია. ამიტომ ვერ გიკავშირდებით და შენ სადაც ნახვალ რომელ ქალაქშიც ხარ იქიდან დაგვიკავშირდი.

- კი ყველაფერი შესაძლებელია, მაგრამ ზოგჯერ განსაზღვრულ დროში ვერ ვეტივი და ზოგჯერ სანერვიულო საქმეებს შეჭიდებულს აღარ მახსენდება.

- ესე იგი შენ გინდა თქვა, რომ გავიწყდებით?

- არა დედა, ასე რატომ იგებთ.

- ასე გამოდის შვილო გიორგი, საქმეს არ უნდა უღალატო და არც მშობლები არ უნდა დაივიწყო. ამ ლაპარაკს შემოესწრო გაბო და ისიც ჩაერთო საუბარში.

- მამაშენი მართალია შვილო, ერთი ბიჭის პატრონია და არ უნდა რომ მის თვალს მოცილებული იყო. ჯენი და მალქაც დაემატათ და საშინაო დისკუსიამ უფრო ფართო მაშტაბი მიიღო. ერთი მეორეს საყვედურობდნენ რატო ხშირად არ ჩამოდიხარ და არა გენახამო, მაგრამ ამ საყვედურში უფრო მეტი სიყვარული გამოიკვეთა, შიდა ტელეფონით გადაურეკა სამზარეულოში და მოახლე ქალმა ბორჯოში შემოუტანათ და პახმელიაზე თითო ჭიქა ჩამოირიგეს, და მერე შეაქეს. შესანიშნავი სასმელიაო. თუმცა ზოგიერთმა ნაბახუსევზე ყავა ამჯობინა და კვლავ გამოუძახეს მოახლე ქალს, რომელიც

მომხმარე მეზობელ ქალებს მითითებას აძლევდა. ნაქორწილარე ქორწილის რეცხვა, დაბინავებაზე, ახლა ყავის მოდუღება დაავალეს.

– გაბო ძიავ და მალქა დეიდავ, რა ბედნიერებაა სულ მალე დიდი პაპა და ბებია გახდებით. მიმართა ჯენიმ! ახლა ლონდამ დაუმატა.

– ერთი წლის შემდეგ უფრო დაბრძენდებიან. დიდმა გიორგიმ შეუსწორა.

– კი არ დაბრძენდებიან უფრო დაბერდებიან. ახლა რა სიბრძნე აკლიათ თუ ჭკუაგონება არ უჭრით.

– მართალია ჩემო შვილო, სიბრძნეზე რა მოგახსენოთ ჭკუა გონება კი ჯერ კიდევ გვიჭრის, მაგრამ ყოველი დღე ჩვენ საზიანოდ მთავრდება, ამაზე რაღას იტყვი.

– გაბო პაპავ! ყოველ დღე ცოცხალისათვის საზიანოდ მთავრდება, იმიტომ რომ, ყოველი განვლილი დღით ყოველის სიცოცხლე, დღეთა რაოდენობის მცირდება.

– კი ბაბუა მართალი ხარ, მაგრამ მარტო სიცოცხლე ხომ არაა წუთისოფელში არსებითი წყაროს გამოძებნა ხო უნდა, მე აღარ ვმუშაობ დაგებრდი პენსიაზე ვარ, მამაშენი გოგა კი მუშაობას, უნდა ეცადოს ის სასიცოცხლო დღე ისე არ დაკარგოს, რომ საარსებო წყაროდან მოგება რომ არ ნახოს. და თუ მოგებით დაამთავრა ის დღე დაკარგულად არ ჩაითვლება.

– ზილფამ სასტუმრო ოთახის კარების შემოღებისთანავე საყვედური დაიწყო.

– თქვენ: პატარა გიორგი, იაზა დავაქორწილეთ და თქვენ რას ფიქრობთ, ჯერ კიდევ თავი პატარათ ხომ არ მიგაჩნია, რატომ არ დაქორწილდებით? წუთუ ამერიკაში შენი მოსაწონი ქალი არ დაბადებულა.

ყველამ გიორგის მიაპყრო თვალი; ელოდებოდნენ გიორგი უმცროსი ზილფას.

რა პასუხს გასცემდა.

– ხო ქალბატონო ზილფა, თქვენ თუ არ შეახსენეთ, ისე არ ახსენდება რომ, დასაქორწილებელია.

– გაბო ძია, როგორ არ მახსენდება რომ დაქორწილება საჭიროა, მაგრამ მამაჩემიდან რომ მახსოვს თუ როგორ განამებული იყო ცოლების შერთვით. მე ამის გამო ველარ გამიბედი. თუმცა დავეძებ ჩემი ერისას კი არიან ერთი-ორნი ქართველთა ოჯახის შვილები, რომელნიც სილამაზით, სიეშხით, სინარნარით არ დაინუნებიან, მაგრამ უცხოეთში გაზრდილები ქართველი კაცის ბუნებას როგორ შეეგუებიან. რადგან თავდაჭერილი ქალიშვილები არიან.

– ოჰჰო ახლა შენ გამამიხვედი მამაშენივით წუნია ამაყი და ამაპარტავანი.

– ჩემგან რა გინდა ქალბატონო ზილფა, რატომ მინვევ შენ წამოწყებულ საქმეში. თუმცა მადლობელი ვარ შენი წამოწყებული

საქმით, თუ დამიჯერებს.

– ლონდა, გიორგი „გველის ტყავმა“ უნდა დაგიჯეროს, მე, ხომ მაგათ ბედნიერებაზე ვფიქრობ, თუ არა? მე ქმარიც მყავს, შვილებიც და რძალიც.

– გიორგი თბილისში ჩასვლას არ აპირებ?

– ვფიქრობ გაბო ძია.

– ფიქრობ კი არა, აქვე ხარ ყურის ძირში და უნდა ჩახვიდე, გველის ნახვა მაინც არ გენატრება რომელმაც გადაგარჩინა.

– ხო შვილო. ეს დიდი რამ მოხდა, ჯენის გაუკვირდა და შეეკითხა

– რა მოხდა არ ვიცი?

გიორგიმ ყველაფერი უამბო სრულყოფილად.

– და ჯენიმაც: ანგელოზი ყოფილა შენი! და უყურადღებოდ არ უნდა დასტოვოთ.

– მე არ მინდოდა სამშობლოს მიტოვება, მაგრამ გაბო ძიასი და გოგას დაჟინებით თხოვნამ გადამანყვეტინა თუმცა არ ვნანობ მე ხო აქეთ წამოსვლით ვიპოვე ცოლი და შვილიც და ჩემი შვილის ამღვრდელი შესანიშნავი ქალბატონი ჯენიც გავიცანი, ეკონომიურად წამოვიწიე, ცოტათ თუ ბევრად ბიზნესში დავსაპეცდი.

– მამა რატომ იმას არ იხსენებ ციხეს რო გადარჩი?

– შვილო ის ხომ არ გინდა სთქვა მე რომ სიცოცხლე მოგანიჭე შენც მაგის სამაგიერო გადამიხადე.

– არა მამა მადლობელი ვარ შენი, მაგრამ მეც ხომ შენ ნაკვალევზე ვარ წამოსული რომ შენი მტერისთვის სამაგიერო მიმეზლო. ვაი რომ ღმერთმა მე ის არ ჩამიგდო ხელში. გელეჩაზე ლაპარაკის ჩამოგდებით ლონდას სახეზე სირცხვილის აღმა გადაუარა.

– იმ საზიზღარმა თქვენი ტკბილი ოჯახი როგორ დაანგრია, გიორგი თუ დამიჯერებ ამ საკითხში შენ ტყუიხარ, კაცი ვერ გიცვნია, როგორ გადაეყარე იმ ბოროტ სულს.

– ქალბატონო ზილფა, გელეჩა არ იყო ცუდი პიროვნება. ვერ წარმოიდგენ ისეთი კარგი გულის ბიჭი იყო, ალალი შრომით რომ ვერაფერს გავხდით ეგ ნაბიჯი იმიტომ გადავდგით.

– როგორ ეგ ნაბიჯი შენ შესთავაზე?

– არა. თავად გელეჩას მოუვიდა აზრად და მისი დაჟინებით თხოვნამ მეც გადამადგმევინა ეს საბედისწერო ნაბიჯი.

– მერე მისგან რა მიიღე?

– რაც მივიღე შენ კარგად იცი და ეს სალაპარაკო აღარ არის.

– ისე, რალაც ხმები დადის გელეჩა არ უნდა იყოს მკვდარი.

– რა იცი გიორგი იქნება ქორები.

– არა, მე დანამდვილებით ვერ გეტყვი, მაგრამ ერთ ყურადსაღებ-ამბავს კი გეტყვით ერთი თვის წინ სასწრაფო საქმეზე კვიპტ-აუნში ვიყავ ჩასული, პორტის რესტორანში პურის საქმელად მომი-

ნია შესვლა.

- ახლა გიორგი, როგორ დაგიჯერო რომ რესტორანში მარტოდ შეხვედი პურის საჭმელად როგორ კარგი ემხიანი გოგო მხარს არ გიმშვენებდა?

- არა ქალბატონო ზილფა. გიორგის თუ ვინმე გოგო მხარს უშმვენებდა იტყოდა კიდეც რისა უნდა ეშინოდეს დაბეზლების. თუ პატარაა და ჯერ მაგისტრის ცოლის დრო არ არის? თითქოს მალქას უნდოდა გიორგი ზილფას ეჭვებიდან დაეხსნა, მაგრამ ზილფამ გამოცდილივით უფრო ღრმად შეტოპა.

- არა დედა რესტორანში საქმოსნები შედიან ქეიფობენ ურთიერთ შორის ყოველგვარ მოსარიგებელ სააქმეებსაც აწყობენ, ან არა და ქალის გულის მოსაგებათ. მითუმეტეს მარტოდ კაცი. ახლა გაბო შეეცადა რძლის გაჩერებას.

- დააცადე ქალბატონო ზილფა გიორგის წამონყებულის საუბარი ბოლომდე დაამთავროს, ეგ შენი განცალკევებული საუბარია გიორგის საუბარი კი ყველას ინტერესებში შედის. მერე გიორგი საუბარი გააგრძელე ახლა შენ არ გაგვეუტო.

- მერე ის რომ მაგიდასთან მარტო მჯდომს მომენტალურად ორი საქმოსანი მუსულმანი დამემატა მათ საუბრისას რამდენჯერმე ახსენეს გელეჩა მათი ენიდან ზოგი რამ გამეგებოდა იქ ახსენეს ლეკი მახმადას გოგოები მათი საუბრიდან გავიგე რომ მახმადას სოფლიდან გოგოები კვლავ გაუტაციათ და მახმადა კი მერე გარდაცვლილა, ერთი შეეკითხა გელეჩა ხო მკვდარია ვის უნდა გაეტაცნაო ზემირხანი შეეკითხა ზიადინს ამ უკანასკნელმა თქვა გელეჩა ციხეშია და არ არის მკვდარიო. ისე მახმადას გოგოების მოთელვაში ორივე თავს იქებდა ზემირხანმა უბის ჯიბიდან ამოიღო ერთერთი ტიტველში გადაღებული გოგოს სურათი და მეორეს აჩვენა.

- გიორგი „გველის ტყაო“, როგორ იყო შენ რომ მოგენონა ლეკის გოგოები ღონდა რომ არ გეპოვნა იმ გოგოებს ის საბედისწერო თავგადასავალი არ გადახდებოდათ; შეირთავდი?

- ზილფა იცი რა კარგი გოგოები იყვნენ.

- რაც არუნდა იყვნენ ლეკი ლეკია! ასეთი ლამაზი, ქართველი გოგოების პატრონს ლეკი უნდა შეგერთო? რამდენი ქართველი გასათხოვარი გოგო დაგწყველიდა. დაუშვათ და შემერთო ვინ გაიგებდა.

- ზილფა ქალბატონო, რომ იცოდე საქართველოს ისტორია: ლეკები, ჩეჩნები ერთი გენისანი ვართ.

- ისინი მუსულმანები არიან მხოლოდ სხვაობა ის არი, რომ ჩვენ კი ქრისტიანები.

- ერი სარწმუნოებით არ დაიწუნება ყველა ერი ღმერთის მქადაგებელია.

- გიორგი შვილო, ნავიდეთ საქართველოში მეც მენატრება მისი

ჰაერი, მისი სურნელება, მისი აღმართდაღმართი. იქნებ ის გველი
შენს ძებნაშია.

– გაბო ძია მეც მაინტერესებს მართლა ისე ხომ არ მოვიქცევი
როგორც ჩვევია ზოგზოგ ქართველებს, როცა საქართველო შველას
ითხოვს მხარში ამოდგომა უნდა. ყოფნა არ ყოფნის ზღვარზე მი-
სულს მაშინ გაურბიან და სიკვდილმოახლოვებისას შენატრიან შენი
მადლიანი მინა დაგვეყაროს გულზეო. მაგრამ ჯერჯერობით დრო არა
მაქვს გალატაკებისკენ მიდის ჩემი ბიზნესი შვიდი-რვა დღე მჭირდება
ჩავიდე კეიპტაუნში, ვიშოვო საქონელი, გავამზადო გამოსაგზავნად
და იქიდანვე მე პირდაპირ აქ ისრაელში ჩამოვფრინდები თუ რათქმა
უნდა ჯენისა და ლონდას სტუმრობით არ შეებზრდებით მე ვიცი რომ
ჩემი შვილი არ მოიცდის მაგას თავისი საქმეები ანუხებს. კარგი იქნე-
ბოდა საქართველოში ჩვენთან ერთად წამოსულიყო.

– კი! შვილო მაგ ნდობით ჩვენ გულით და სულით ვემსახუროთ.
მალქას ზილფამ არ დააცადა დამშვიდებით გამოეთქვა თავისი აზრი
„გველის ტყავის“ შემოთავაზებულ წინადადებაზე. ზილფამ მალლა
შემართულ ხელებით შემხტარმა შემოარტყა ხელი გულები გაქანდა
ჯერ ორივე გიორგის აკოცა, მერე ჯენის და ლონდას.

– ვაშაა მე გავიმარჯვე. დედამთილო.

– ვითომ რატომ ფიქრობ რომ შენ გაიმარჯვე, ლონდასთვის ჯენ-
ისთვის ხომ არ გითხოვია დარჩენა?

– არა, მაგრამ მე ეს გულში მქონდა და ეს საკითხი მე ახლა უნდა
დამეყენებინა ჩვენი დინასტიის წინაშე. არაა მამა ხომ მართალი ვარ?

– ხო შვილო შენ ყოველთვის მართალი ხარ.

– ოჰოჰო ზილფა, მამამთილი თუ არ მოიშველიე ისე ვერ დამა-
მარცხებ.

– ხო ასეა დაუმონმა ზილფამ და მერე ყველა ერთხმად სიცილით
ახმაურდნენ.

– ესე იგი ქალბატონი მალქა დეიდა, ზილფა შენს დასამარცხე-
ბლად ქმარს აგიმხედრებს ხოლმე?

– ხო ასე იცის, ხელს უწყობს ტყუილის სიმართლედ გამზიურებაში.

– რა არის ნუთისოფელი? აი ხო ვმზიარულობთ, ახლა ეს მზიარ-
რულება იმდენად არ გვეტკბილება, რამდენათაც შემდგომ დროთა
ვითარებაში ამის გახსენება მოგვანიჭებს სიამოვნებას.

– მართალი ბრძანდები ლონდა. დროის ფაქტორია, მოსულ სია-
მოვნებას იმ ნუთებში ვერ ვაფასებთ და მერე განვლილი წლების
შემდეგ გახსენებით უფრო გვიტკება.

– ამ დროს შემოვიდა მოახლე ქალი და მოახსენათ წამობრძან-
დით სასადილო ოთახში სუფრა გაშლილია. მეფე პატარძალი მაგი-
დასთან სხედან და გელოდებიან ამისშემდეგ ყველანი იქით ერთხმად
გაეშურნენ. მისვლის თანავე რიგის მიხედვით ყველამ გადაკოცნა

მეფე-დედოფალი და მერე დაიკავეს სკამები, მხოლოდ მალქა შემოვიდა მოგვიანებით.

– იაშა, შე მამაძაღლო, მართალია თაფლობის დღეები დაგენყო გეპატიება. მაგრამ ჩვენზედაც ხომ უნდა გეფიქრა რვაზე გათენებული დღის ახლა ოთხი საათია. და ამდენი ხანი მშვირვები დაგვტოვებ მე არაფერი... მაგრამ პირველი მეორე გიორგის ხათრი მაინც არ უნდა გქონდეს?

– რა ვქნა პაპა, როგორც მეგონა ბიჭის გაკეთება არც ისე იოლი ყოფილა.

– მაშინ გეპატიება შვილო, რაკი შენი დინასტია ბიჭით დაინყე შენ რას იტყვი მადლენ, მართალია რასაც იაშა ამბობს? მადლენამ მხოლოდ მორცხვად ჩაიცინა.

– გოგამ ასნია ჭიქა ძმაო გიორგი, შენ უნდა იყო თამადად.

– არა გოგა მე ვერ დავდგები თამადად.

– შენ თუ არ გინდა თამალობა შენი შვილი მეორე გიორგი უმცროსი „იუმორულად“ იხვენება, თვალთ მანიშნებს მე ვიქნებიო. მეორე გიორგი ადგა და ამ პატარა შინაურ სუფრაზე ხმა აიმაღლა.

– ბატონებო! მე მეგონი ჩვენ სტუმრები ვართ. მე კი არ უნდა ვიყო თამადად, გაბო პაპას ეკუთვნის, თუ არა და თქვენ ძია გოგა.

– არა, შვილო გიორგი, ამაგს წყალში ნუ ჩამიყრით, მე ცუდათ არ გამიგოთ თავს არ ვიქებ მე მამაშენი ჩემი შვილისგან არ გამირჩევია ისეთივე შვილია, როგორც გოგა, რადგან მამაშენი ჩემი გაზრდილია და ჩემი ოჯახის სრულფასოვანი ნევრია, თქვენ კი მისი შვილი ბრძანდებით. იგივე უფლებებით უნდა ისარგებლოდ ამ ოჯახით რაც შეეხება თამადობას ეს გოგას კუთვნილებაა.

– არა მამა, მე ვერ ვითამადადებ.

– რატომ?

– იმიტომ რომ არ ვიცი და შემეშლება.

– დიდი არაფერია თუ შეგეშლება, აქა ვართ და შეგისწორებთ, დღეს, თუ ხვალ პაპა უნდა გახდეს და ორ კაცს პური ველარ უნდა გვაჭამო?

– ძალით დაყენებულმა თამადად სუფრა ნორმალურად წარმართა. იყო, სიცილ-კისკისი, ძველის და ახლის გახსენება. შვილმა გიორგიმ მამას ისიც კი შეახსენა და გააფრთხილა, ქალებთან თავი შეიკავე მეორეთ არ მომიხდეს შენი გასამართლებაო.

– კარგი შვილო გიორგი, მე კეიპტაუნში არ წავალ როგორც ამერიკის სხვა და სხვა ქალაქებში მოძრავი კაცი. იქნებ მაგ მხარეზე უფრო იაფათ მაშოვნინო სავაჭრო საქონელი.

– აბა რა გითხრა მამა, მე ჯერ მაგ მიზნით არ მივლია რომ მენახნა ხელმოსაცემი საქონელი, ერთ კი გეტყვი: თქვენ ჯერ ისე არა ხართ გამობრძმენდილი, რომ ამერიკის სავაჭრო კორპორაცი-

ბიდან მოგება ნახოთ.

– გიორგი შვილო, მამაშენი ცუდათ გიცვნია, არ არის მაგ სიტყვის ღირსი. საქონლის ბრუნვაში ბევრ ამერიკელს აჯობებს! მაგრამ მისი ტრანსპორტირებაა გასათვალისწინებელი. მე მგონი მამაშენი ესპანეთში კარგ ბიზნესმენათ არის ნოდებული. გოგა ძირითადად ადგილობრივი ნაწარმზეა დამოკიდებული და იმდენი გვრჩება რასაც ჭამით მოვერევით.

– პურმარილის შემდეგ გიორგი ყველას გამოემშვიდობა. გაბომ მამაშვილურად კვლავ დაარიგა.

– შვილო გიორგი, "გველის ტყაო", ვიცი პატარა არა ხარ ჩემგან დარიგება არ უნდა გჭირდებოდეს, მაგრამ შენი სიამაყით გამონვეული დამარცხებები მაიძულებს გითხრა სიამაყესთან ერთად გულუბრყვილობა დაგყვება და გთხოვ ადვილად გაცნობიერებას ნუ მიენდობი, მსოფლიოს წუთისოფელი დასერილია ბოროტი სულებისაგან თუმცა კეთილმყოფელ ადამიანთა ნამოქმედარი სოფლები, ქალაქები, სატრასპორტო ქსელები გაცილებით მეტია, დედამინის ზურგზე. უარყოფითი ადამიანების ნამოქმედარზე. მაგრამ „სიფრთხილეს თავი არ ასტკივა“ ბოროტება ღვთის მადლით შეზღუდულია და აქაიქა თუ იჩენს– ხოლმე თავს და ამიტომ გაფრთხილებ, რომ იმ ერთმა შენთვის არ მოიცალოს.

– ესე იგი საკუთარ ფარებს გაუფრთხილდეს არა მამა? რძალი მამამთილს დარიგებაში მოხმარა.

– კი გაბო ძია თქვენს დარიგებას პირნათლად შევასრულებთ მე და ჩემი შვილი. გიორგი ჰაეროპორტში ერთად წავალთ და მალქა დეიდა ამ სამ სულს გაბარებთ და სამაგიერო პატივისცემა ჩემზე იყოს.

– ბატონო „გველის ტყავო“, ჩემგან დარიგებას არ ღებულობ?

– ქალბატონო ზილვა, მე როდის გითხარი არ ვღებულობთქო.

– მამ უპასუხოდ რატომ დამტოვე?

– ბოდიში.

– ხო ასე.

– დავაგვიანე შვილო, ქალბატონმა ზილვამ არ მომცა საშუალება პასუხი მაშინვე გამეცა. მაგის თქმა რად გვინდა მართალია ერთი გვარისანი არა ვართ, მაგრამ ერთ დინასტიას განვეკუთნებით, რადგან ერთ ოჯახში ხართ შენ და გოგა გაზრდილები ეს კი ნიშნავს რომ ოჯახში, ყველა თანაბარი უფლებებით ვსარგებლობთ.

– მოიცა დედა, საკითხავი აი ეს არის, ჯენის და ლონდას გარეითად მესამეს ვის გვიტოვებ?

– მესამეს ქალბატონო ზილვა, თავათ ლონდა გეტყვით.

– ხოო ფეხმძიმეთ არის? გასაგებია რა არი აქ დასამალი.

– გიორგი ძია, იაშა ხო დავაქორწინლეთ. ახლა ჩემი გათხოვების რიგია და ერთი კარგი სადედოფალო კაბა ჩამომიტანე.

- კი გენაცვალე ლუიზა აკოცა და შეეკითხა შეყვარებული გყავს?
- რატომ არ უნდა მყავდეს, მე რა წუთისოფლის დროებითი, მაგრამ სრულუფლებიანი წევრი არ ვარ: მის სიტყვაზე ყველა მსმენელმა ჩაიცინა.

- მერე პატარა გიორგიმ თავისი თავი შეახსენა. ქალბატონო ლუიზა, ჩემი დაქორწილების რიგი როდის იქნება?

- ჩემს შემდეგ გიორგი.

- ვითომ რატომ ლუიზა? მე წლოვანებით შენზე უფროსი ხომ ვარ.

- ხო! უფროსი რომ ხარ შენ თუ გყავს შეყვარებული. ახლა რიგგარეშე შეგიძლია დაქორწილდე. ასე მზიარულად დასცილდნენ გაბოს დინასტიურ ოჯახს ორივე ნათლობით მიღებული სახელები, გიორგებად ნოდებულნი მამა-შვილნი. გიორგი "გველის ტყავი" და გიორგი უმცროსი. პირველი "გველის ტყავად" ნოდებული, ისრაელის აეროპორტიდან კაიროში გაფრინდა. ჯონ სმიტად ნოდებული გიორგი კი ნიუ-იორკში.

- „გველის ტყავი“ პირდაპირი რეისის უქონლობის გამო ისრაელიდან კეიპტაუნში ვერ გაფრინდა და ამის გამო ჯერ კაიროში ჩავიდა. იმ დღის რეისი კაიროდან კეიპტაუნში გასული იყო. და მეორე დღისათვის შეიძინა ბილეთი, მერე მოშიებული პურის საჭმელად რესტორანში შევიდა. მაგიდასთან დაჯდა და იდაყვ-დაყრდნობით ორივე ხელის გული თავზე შემოიდო. მიუახლოვდა ერთი არაბი და შეეკითხა:

- კავკასიელი „გველის ტყავო“ რას ფიქრობ, რა გაქვს სადარდებელი, თავი რომ ჩაგიქინდრია. თქვა და ისიც მაგიდას გვერდით მიუჯდა.

- ასწია თავი და თვალი შეავლო, არ ეცნაურა, მაგრამ მოგვიანებით მაინც გასცა პასუხი.

- კაცი ცოცხალი თუ არის და სალი აზროვნებისაა, იმას, საფიქრალი არ გამოელევა. ფიქრიდან გამონთავისუფლებულნი მიცვალებულები არიან და აგერ მიწის გულში წვანან. შემქმლო უცნობისთვის პასუხი არ გამეცა, მაგრამ ეტყობა ჩემმა ზრდილობამ შენს სასარგებლოდ იმუშავა.

- დაგვიწყებია, თუ არა, მე, შენთვის უცნობი არა ვარ. აბა გაიხსენე კეიპტაუნში შენი ყოფნის ყოველი ნიუანსი და მიხვდები.

- პორტის თანამშრომელი ხარ?

- არა. გემის კაპიტანი ვიყავი, მაგრამ ახლა აღარა ვარ.

- რატომ აღარ ხარ. შეგემთხვა რამე?

- არა, არ შემემთხვა, პირიქით მრავალი ჯილდოები მაქვს მიღებული და ჩემი ორმოცწლიანი ნაოსნობით საამაყოც ბევრი მაქვს.

- მამ მიზეზი რა არის?

- მიზეზი ბევრია ჩემო ბატონო. თითოეული პიროვნების სიცოცხლის წუთისოფელი ხანმოკლეა. რაც უნდა კარგად მოუარო საკუთარ თავს, იმდენ წლებს ვერ იცოცხლებ, რაც დედამიწაზეა

ყველაფერი რომ შეისწავლო, არაფერი ვთქვათ, ცის გადაღმა კიდევ ბზე. იქ ღმერთის ხატი დგას და მის ხელყოფას არ გვაპატიებს, მაგრამ რაზედაც დავდივართ იმ მინის ყველაფერი ხომ უნდა ვიცოდეთ, რომელმაც ჩემი გვამი უნდა მიიბაროს. მე ამ ქალაქში დავიბადე და გავიზარდე. აქვე დავამთავრე საზღვაო ინსტიტუტი და დავინწყე მუშაობა. არ ვიცოდი მინიერი პროდუქტები როგორ ითვისებოდა და როგორ მოდიოდა. ახლა სამსახურის გარეითად დაჩა მაქვს და ყველაფერი მომყავს. მინაზე შრომა უფრო საინტერესო და მრავალფეროვანია. იქ კი მივდივარ, ამ დაუსრულებელ ოკეანეში.

– ამ დროს გიორგის მოუტანეს პირველ-მეორე საქმელი და ერთი კათხა ლუდი. გიორგიმ მომტანს უბრძანა:

– ამ ჩემს მეგობარსაც მოართვი.

– არა, არ მინდა.

– არ შეიძლება უარი ეს კავკასიური ზნეჩვეულებაა. თუ შეიძლება გამაცანი თავი არ მახსენდება, თუ ერთმანეთი სად გავიცანით.

– კი ბატონო. ხელმეორედ გავიცნოთ – ასლანა მქვია. ჩვენი პირველი გაცნობა გელეჩას ლამაზმანების ვესტიბიულში მოხდა ამის გაგონებაზე გიორგი ცოტა შეიშმუშნა. ასლანამ შეატყო და ამ თემაზე საუბარი აღარ გაუგრძელებიათ. დაცილების დროს ასლანამ თავისი მისამართიც ჩაანერინა და შესთავაზა კეიპტაუნის საზღვაო სასტუმროში ნომერს დავბრონავ მხოლოდ მითხარი

– რამდენი დღით და რა რიცხვებში გინდა?

– არა, არ მინდა, მაგაზე როგორ შეგანუხებ.

– იცოდე სასტუმროში ადგილს ისე ადვილად ვერ იშოვი.

არა, არ მინდა. გიორგიმ კიდეც იუარა.

– მაშ რას იზამ, რომ არ იყოს სასტუმროში ადგილი. კერძოდან, ხომ არ დაიქირავებ, თანაც გაფრთხილებ სანდო არ არის ხალხი. მე გირჩევ ასე სჯობია გიორგი თქვენ ზვალიდან, გინდათ ხო და რამდენი დღით.

– სამი დღით, გავიდა სასადილო დარბაზიდან და ათ-თხუთმეტ წუთში უკან დაბრუნდა და მოახსენა სართული და ნომერი დაინერე თუ ისურვებ ამალამ კი ჩემი სტუმარი იყავი.

– გმადლობთ.

– დაინერე მისამართიც ბინის ტელეფონის ნუმერიც მოძრავი კაცი ხარ და შეიძლება რა დროს დაგჭირდე. გიორგიმ დაწერა და თუ არ ჩავთვლით ლამაზმანების როლში ყოფნას ისეთ ამბორით დასცილდნენ, რომ დიდი ხნის ნაცნობი გეგონებოდათ.

– ჯორჯ სმიტის ნიუ-იორკის თვითმფრინავი კაიროს თვითმფრინავზე ნახევარი საათით გვიან გაფრინდა. სანამ თვითმფრინავის სალონში ჩასხდებოდნენ, გიორგი უმცროსს მგზავრებიდან ერთი ქალი მოეწონა. შეათვალიერა კარგად, ტანით, ფეხით, ეშხით მოეწონა. ტრაპზე ასვლამდე

გულში გაივლო ნეტავი ჩემს გვერდით მოხვდესო. დრომაც აღარ დააყოვნა და ეს ქანდაკებასავით გოგო მართლაც მის გვერდით აღმოჩნდა. თვითმფრინავმა გააკეთა გარბენი და გეზი ნიუ-იორკისკენ აიღო.

- რა შესანიშნავი, მომხიბლავი ქალი ბრძანდებით. თუ შეიძლება თქვენი გაცნობა.

- მანდილოსანს სამიჯნურო საკოცნელ ბაგეზე ღიმი დაეტყო და ცეცხლოვანი თვალების სხივი მომფერებელს სახეში სტყუორცნა.

- მადლობელი ვარ ამ ხოცებისთვის. მაგრამ თავდაჭერილობა მამაკაცებმა ნაკლებად იცით. არ აცდით ქალს, რომ თავად გამოხატოს სიმპატია. გაგრძნობინოს, გაიძულოს, რომ მამაკაცის ყურადღება მიიქციოს! მიუხედავად, იმისა კაცი ცოლშვილიანია თუ უცოლშვილო, ლამაზი თუ არა ლამაზი სულ ერთია, ოღონდ დროებითი სიყვარულით თავისი ვნებები დაიკმაყოფილოს. რატომ არ მეკითხები გათხოვილი ვარ თუ არა. იქნებ ქმართან ერთად ვარ. ხომ იცი ქალს, მამაკაცისსგან შექება ყოველთვის სიამოვნებს და არ აქვს მნიშვნელობა შექებას ქმირსგან იღებს თუ უეცრად გაცნობილი მამაკაცისგან, მაგრამ ქმარი, რომ თავისი ცოლის შექებას სხვა მამაკაციდან მოისმენს, ზოგიერთმა შეიძლება მადლობა მოუხადოს. მაგრამ ზოგი არ აპატიებს განსაკუთრებით ეჭვიანები.

- მე საცოლედ მინდოდი, თუ გათხოვილი ხარ ბოდიშს მოგიხდით. ერთი სიტყვისთვის, ისიც შენს შექებისათვის საბრალდებო სკამზე ხომ არ დამსვამთ?

- კვლავ ღიმილით. არა ჩემო ბატონო, თქვენს მიმართ არ მიტევამს. მე საერთოდ ვთქვი. გამოვხატე კაცები ქალებთან მიმართებაში.

- თუ გათხოვილი არ ხართ მაშინ, გულწრფელად ვილაპრაკოთ.

- არ ვარ გათხოვილი. მგონი არც ვაპირებ გათხოვებას. მე თამარი მქვია, გვარად კეპისი. კვლავ ღიმილით და ახლა უფრო მეტი სითბო აგრძნობინა გიორგის.

- როგორ გეკადრებათ თქვენი არ გათხოვება წუთისოფელში არ ყოფნას ნიშნავს. ესე იგი თქვენ ღმერთს პროტესტს უცხადებთ.

- ჩემს გათხოვებასთან ღმერთი რა შუაშია?

- ქალბატონო თამარ. მე თქვენი საუბარი ძალიან უცნაურად მეჩვენება.

- რატომ გიორგი? რა არის აქ უცნაური.

- წუთისოფელი უფლისაა და მის კანონებს ღმერთი განაგებს. ჩვენი არსებობის ყოველდღიურობა იმან წინასწარ იცის. შენ თუ არ გათხოვდი სამშობლოს შვილები არ აღუზარდე. ყველა ქალი ამ აზრის რომ იყოს, მაშინ წუთისოფელი დაჩაჩანაკდება. ხომ წავა სიკვდილისაკენ. თუ იცი, რომ გვამიდან გათავისუფლებული ყოველი სული უფალთან უნდა წარსდგეს, უფალს ანგარიში უნდა ჩააბაროს, თუ რა გააკეთა წუთისოფლისათვის. ამ საუბრით ჩავიდნენ ნიუ-

იორკში. თვითმფრინავიდან ჩამოსულ ამ ორ პიროვნებას მხოლოდ მსუბუქი ხელჩანთები ჰქონდათ და ქალაქში რომ შევიდნენ, უფრო გაშინაურდნენ.

– ბარში შევიდეთ გთხოვ თამარ, შევჭამოთ რაც გვესიამოვნება, თუ ბევრი არა, ერთი შამპანურით გავხალისდეთ.

– მართლაც მშრალად გაცნობას ბედნიერება არ მოაქვს. ღიმილით, მაგრამ შიგ რალაც ირონიული მარცვალიც იყო. ამ ტკბილი საუბრით ქალაქის გზისა და პარკის შუაში მდებარე ფეხით მოსიარულეთა ზოლს მიუყვებოდნენ. თავმოხვეულმა სიყვარულმა ორივე გამოთიშა წუთისოფელში შრომითი არსებობიდან. თუმცა, ურთიერთ ხელის შეხებას, მოფერებას ჯერ ადგილი არ ჰქონია. მხოლოდ პირდაპირ, მშრალ სიტყვებზე იყვნენ გადასულნი. ასე გასცდნენ ერთი-ორ მნიშვნელოვან ბარს. ბოლოს თამარმა დაარღვია საუბრის განაწესი და ჯონ სმიტს მიმართა.

– ბატონო გიორგი. ჩვენ თუ ასე ვიარეთ ქალაქს გავცდებით და სადღაც ზღვაში გადავიჩეხებით, ან არა და ტყეში აღმოვჩნდებით.

– ყოველ შემთხვევაში სიყვარულის გასამტკიცებლად არც ზღვა იქნება ურიგო და არც ტყე.

– არა გიორგი, მაგ აზრით თუ მომყვები, მე ცხოველურობას არ ჩავიდენ.

– არა ქალბატონო თამარ, მე მაგ აზრით არ მითქვამს. მე ვიფიქრე სიყვარულის ცეცხლის ალში შეუხებლად გახვეულებს წყალი ან ტყე გაგვაგრძობდა.

– გიორგი ჩვენ შეიძლება ბარს გამოვცდით და სჯობია უკან დავბრუნდეთ.

– უკან რატომ უნდა დავბრუნდეთ. აგერ რესტორანი და შევიდეთ.

– შევიდეთ არ განყენინებ, თუმცა ეს ჩემთვის პირველი იქნება. მე რესტორნის ქალი არ ვარ. შევიდნენ. ხელჩანთები გარდერობში ჩააბარეს იმანაც ჩაკეტილ შკაფში მოათავსა. ადმინისტრატორთან იკითხეს: კუპე თუ გაქვთ გვიჯობს იქ მოვთავსდეთო.

– კი ბატონო. ასე მიბრძანდით უკან ეზოში თუ გნებავთ ზღვის სანაპიროზე ბარი გვაქვს. შეყვარებულები თუ ბრძანდებით. ზღვის პანორამა უფრო მოგიხდებათ.

– კარგია თუ ასეთი რამ არსებობს. გაიარეს გაზონებშუა ფეხით სასიარულო ბილიკი და შევიდნენ ბუნებით დამშვენებულ ბაღში ჩადგმულ ბარში. სიყვარულმა დაიმორჩილა ეს ორი პროფესიული შრომის ადამიანი. აქამდე ვერ წარმოედგინათ თუ ოდესმე სიყვარული დროს დააკარგვინებდათ და აი ახლა არსებითი შრომის წინა პლანზე სიყვარული წამოიწია. ისეთ მაგიდას მიუსხდნენ საიდანაც უკეთესად ჩანდა ზღვის პანორამა. გამოეცხადათ სუფრის გამწყობი მოსამსახურე.

– რას მიირთმევთ? შეეკითხათ მომსახურე.

- თამარ თქვენ რას ინებებთ? გიორგიმ უფრო დააკონკრეტა.
- რასაც თქვენ ინებებთ გიორგი მეც იმავე გემოვნებისა ვიქნები.
- ცივად რაც გაქვთ მოიტანე იქიდან შევარჩევთ. დასალევი ორი შამპანური მოიტანე, ორი ბორჯომი, ორიც კოკა-კოლა. ამერიკის დროით ნიუ-იორკის ჰაეროდრომზე დილის ცხრა საათზე დაფრენილები ახლა მიუსხდნენ სუფრას. ახლა, როცა დღის ორი საათია. მანამდე ერთმანეთის ანკეტებს ავსებდნენ.
- პატივცემულო ქალბატონო თამარ, პირველი ჭიქა შამპანურით ჩვენი გაცნობას გაუმარჯოს და ეს გაცნობა იყოს ერთმანეთის სიყვარულით დამაკავშირებელი ჩვენი ბედნიერების.
- გიორგი, თქვენ ისეთი სადღგრძელო თქვით, თითქოს ღმერთს დაენეროს ჩვენთვის ჯვარი.
- სიყვარული ჩვენ დავაგვიანეთ ქალბატონო თამარ. ჩვენი ასაკისებს ზოგს ახლა სამი შვილი ყავს და ბედნიერები არიან.
- გიორგი, ჯერ ერთმანეთი კარგად არ გაგვიცვნია და ასეთ სადღეგრძელოს ამბობ თითქოს ცოლ-ქმარნი ვიყოთ.
- სიყვარულს თუ არ დავენაფებით ჩემო თამარ ჩვენ ორივეს სულს ეშმაკი დაეპატრონება და ბოროტებად გადაგვაქცევს. ღმერთთან აღარ მიგვესვლეინება, მაშინ გამოდის, რომ ეკლესიაში სანთლებს ტყუილათ ვანთებთ. ქალი და კაცი თექვსმეტი წლის უნდა ინიშნებოდნენ. აქამდე რომ არ გავბოროტდით ესეც უფლის დამსახურებაა. ალბათ გვაპატია.
- „სჯობს გვიან ვიდრე არასდროსო.“ გიორგის ამ სიტყვებზე თვალები გაუბრწყინდა არ მოელოდა მისგან ამ ქართულ ხალხურ გამოთქმას.
- თამარ, გამოცა შენმა ნათქვამმა. ეს ქართული ხალხური სიბრძნეა.
- გიკვირს გიორგი?
- დიახ, მიკვირს.
- მე ბებია ქართველი მყავდა. იგი ამერიკაში განთქმული მზარეულის ქალიშვილი იყო. პაპაჩემ კეპისზე გათხოვილი. ასე, რომ ჩემში არის რალაც ქართული და ჩემი სახელიც მის მიერ არის შერჩეული.
- მაშინ ჩვენს შუა მდგარი ეშმაკი უნდა გავაძევოთ, რომ გზა მივცეთ ჭეშმარიტ სიყვარულს.
- გიორგი, ცოტა დავითვერი. დროა მოვათაოთ ჩვენი პურისჭამა. ბაღში გავიაროთ. ეს დღე მაინც ხელში შემოგვადნა და სანანებელი არ გავვიხდეს.
- ხო გენაცვალე, ჩვენ ერთმანეთს რა მალე დავუახლოვდით. რაშია საქმე?
- არაფერი გიორგი. შეიძლება ითქვას რომ გულმა გული იპოვა

და ეს ჩვენი ბედნიერების საწინდარია.

- ნეტამც ასე იყოს?

- გიორგი, გაკვირდები და ისე გატყობ თოთქოს ამ ცხოვრებაზე გულგატეხილი ხარ. რატომ და რისთვის მაგ მიზეზს შენგან მოველი.

- თამარ გენაცვალე, წუთისოფელში ცხოვერების წყარო არამყარია.

- თამარმა ჩაიციხა და ღიმილით უთხრა:

- შენ რა ღმერთს ეწინააღმდეგები?

- არა გენაცვალე ღმერთს არ ვეწინააღმდეგები. ღმერთმა ადამიანისთვის რაც შექმნა ყველაფერი კარგია გარდა, თავად ადამიანისა. ადამიანია რომ ებრძვის ყველა იმ ღმერთის დაარსებულებს.

- გიორგი მაინც რა გაქვს მხედველობაში?

- თუნდაც ავილოთ მთვარის გამოკვლევა...

- შენ მეცნიერების წინააღმდეგი ხარ?

- არა თამარ, მაგრამ მეცნიერების წინააღმდეგი არ ვარ. მეცნიერებამ უნდა აკეთოს თავის საქმე. მაგრამ ისე, რომ ხვთის მიერ შექმნილი ადამიანის საარსებოს ნუ გააბინძურებს, ხელს ნუ შეუშლის. ისეთ შეცდომებს ნუ დაუშვებს რის გამოსწორებასაც ადამიანი ვერ შესძლებს. ოზონის აპკი რო დაფლირთეს კოსმოსური ხომალდებით და ამაზე რადიაციას გამოყოფს რატო კოსმოსური ხომალდის გაშვებამდე არ ჰქონდა მზის გამოსხივებას შუაგულ პაპანაქება სიცხეში. გვითხვნი სიმინდის ვენახი და რადიაცია, არ მიგვიღია. ასე სეირობით და ტკბილი საუბრით შევიდნენ ნიუ-იორკის ცენტრალურ, რომ იტყვიან სამეფო ბაღში. იმ დროს, როდესაც დღის სიანკარით გაღლებული ფრინველი ბუნებას შეჰხაროდა, მგალობელი გალობდა, მოჭიკჭიკე ჭიკჭიკებდა. ერთი სიტყვით ვის რა შეეძლო ყველა თავის შესაძლებლობებს ავლენდა. შთაბეჭდილება იქმნებოდა. თითქოს ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ, ისე გაღლებულები გალობდნენ თითქოს შეყვარებულთა ურთიერთსიყვარულს ეტრფოდნენ. ბაღის მეორე მხარე, საიდანაც ზღვა ესაზღვრებოდა იქ ხუთ სართულიანი შენობა იყო, ზედა სამი სართული სასტუმრო იყო. ქვედა ორი სართული კაფე-ბარს, რესტორანს, ბილიარდს და სხვადასხვა სათავსოებს შეჰქონდა. ქვეშ პირველ სართულს ვესტიბიულის გავლით ზღვაზე საკმაოდ ფართე მისასვლელი ბილიკი ჰქონდა. იქიდან კატერებითა და ნავებით გასეირნებისათვის. დღემ კუჭი იბრუნა და სიყვარულის ერთერთი დამტკიცებაში საღამოს საათები ხელში შემოადნათ.

- გიორგი დაგვალამდა. არ წავიდე?

- თამარ ქალო არ მოგშივდა?

- როგორ არა მომშივდა, მაგრამ სასტუმრო დასაბრონი გაქვს, მეორეც რომც არ მშობდე შენ ჩემი სურვილის გამო მშიერს როგორ დაგტოვებ. თუ თანახმა იქნები ჯერ ნავით ზღვაზე გავისეირნო.

- არ მაქვს უფლება ჩემო თამარ, რომ შენ განყენიო. აქვს

ბილეთი და ჩასხდნენ ნავში სალამოს მზის სხივებმა ზღვის ფსკერი კვერცხის გულისფრად შეაფერადა.

- იცი გიორგი, დღევანდელი ჩვენი ეს ნაუცბადევი გაღრმავებული სიყვარული მე ისევ ძველ განვლილ პერიოდში მაბრუნებს. ჩემი უნივერსიტეტში სწავლის დროში და სამსახურეობრივ წლებშიც ბევრს მოვწონდი, ბევრმა გამიმხილა სიყვარული, მაგრამ ჩემს გაციებულ გულს სითბო ვერავინ აგრძნობინა. ისე, როგორც ერთდღიანი ჩვენს თავზე მომხდარი სიყვარულმა, მხოლოდ დღეს გაათბო ჩემი გული. უნდა ითქვას, რომ გული მოიხიბლა შენდამი ინდივიდუალობით. დღევანდელი ჩვენი სიყვარულით აკინძული სტრიქონები რომ წიგნად დაინეროს, ზოგს თავს გადავლილი ერთი წლის სიყვარული ეგონება. ეგ ჩვენი საქმე არ არის. სიყვარულმა აჯობა ყოველივე უამით მოსულ ბოროტებას და ასე მოსულა დღევანდელამდე წუთისოფელი და მე მჯერა, რომ დღეის იქითაც ასე გაგრძელდება. ამ თემაზე საუბრით გააცილეს მზე და ბინდმაც სწრაფად დაიწყო სივრცის გაშავება. სეირნობიდან დაბრუნებულებმა ნავი ნავსაყუდელს მიაყენეს. გადმოვიდნენ და მკლავში მკლავგაყრით ერთმანეთი გადაკოცნეს და კაფე-ბარში შესვლა დააპირეს, მაგრამ გიორგიმ შეახსენა:

- სჯობია ჯერ ღამის გასათევი საწოლები დავევაშნოთ. - მერე შევიდეთ ხო ჩემო რაინდო. თქვა თამარიმ და კვლავ ეამბორა სიყვარულის გასამტკიცებლად. შეაღეს შესასვლელი კარი და შევიდნენ ადმინისტრატორთან. გიორგი თავაზიანად მიესალმა და მიაწოდა პასპორტი.

- გთხოვთ ორი საწოლი გამოგვიყოთ.

- თუ ცალ-ცალკე გინდათ ქალს, მესამე სართულზე ქალებთან მოვათავსებ და თქვენ მეორეზე ორსაწოლიანში იქ ერთი საწოლი დაკავებულია. თამარმა განცვიფრებით შეხედა გიორგის და მერე ადმინისტრატორს მოახსენა:

- არა, უცხო ქალებთან მე არ შევალ თუ არის ერთსაწოლიანი მე იქ გამიშვი.

- არ მაქვს ერთიანი. მხოლოდ ამის შემდეგ გამოისყიდა გიორგიმ დანაშაული.

- თუ არ არის ერთსაწოლიანი, მაშინ ორსაწოლიანში ერთად შევიდეთ.

- რადგან ერთმანთი გვიყვარს ღამეც ერთად უნდა გავათენოთ. აქ არაფერი დანაშაული არ არის. ეგ შენ ადრევე უნდა გეფიქრა. თუ შენ გინდა, რომ მე გეხვეწო?

- ორ საწოლიანში გავგიშვი. გამოუნერა ადმინისტრატორმა და გასაღებიც ჩააბარათ. გააღეს, შევიდნენ, მიათვლიერეს ოთახი, მოეწონათ. გიორგის უსაყვედურა.

- გიორგი რატომ მიშვებდი დასაძინებლად შენგან შორს, ცალკე ოთახში? იქნებ არ გიყვარვარ და დღევანდელი ყოველივე შენგან მოფერება ფარისეველი იყო.

- არა თამარ, ჩვენ ხომ სადილობისას შევთანხმდით, რომ ქორწილის ჩატარებამდე ერთმანეთს არ გავეკარებოდით.

- დიახ სწორია, მაგრამ სადილის შემდეგ დიდმა დრომ გაიარა. მარტო კოცნა კი არა, სექსის გარეთად მომავალი ცოლქმრობის ფერისწერის მსურველთა წმინდა სულელება შეყვარების ყველა სახეობა მოვასწარით. მე ჩემს ცხოვრებაში მამაკაცი ერთხელ გავიკარე სიახლოვეს და ახლა გავარვარებული გული გავაციო.

- არა ჩემო სიყვარულო, ჩემო ნატვრაც ეგ არის, მაგრამ ჩვენს ახლანდელ შეთანხმებას წინ ვერ დავუდექი. ვერ უარვყავი.

- კარგი, კარგი. თავს ნუ იმართლებ. ნავიდეთ ახლა მშთან.

- შევიდნენ კაფე-ბარში მოითხოვეს ცივი თევზეული და ცხელად მოხარშული საქონლის ხორცი. სასმელებიდან თამარი გიორგის დიდი დაჟინების შემდეგ ერთ ბოთლ ქინძმარაულზე დაითანხმა, ისიც ბარს თუ აღმოაჩნდებოდა. ბარს სავაჭრო კოლექციაში რამდენიმე წუთის შემდეგ ბარის სტუმრების მოსამსახურე კერძებთან ერთად ბედათ აღმოჩენილი ქართული ღვინის დიდება ერთი ბოთლი ქინძმარაულიც მიართვათ. მათი პურის ჭამა და სადღეგრძელოები სულ მოფერებითი, ალერსიანი სიტყვებით მიმდინარეობდა. მათი სიყვარული სულ მხიარულობით წარიმართა. თუმცა, სიყვარულთა მხიარულებაში ზოგჯერ წინასწარი დასანანი ტრალიზმში მოზღვაებული სამახსოვრო რომლებიც იყო დაიღია ის სადღეგრძელოები ერთი ბოთლი ქინძმარაულის შემდეგ ქალბატონი თამარი მის მეორის მოტანის თხოვნაზე გიორგის ადვილად დასჯერდა. სანამ მომსახურე ქალი შეკვეთილ ერთ ბოთლ ქინძმარაულს მოიტანდა ერთი ვილაც მაგიდასთან მისულმა ფული სთხოვა გიორგის და იმანაც თავისი გულკეთილობით ერთი დოლარი მისცა. მერე ეს სხვისი დარიგებით იყო გამოგზავნილი თუ თავისმა ჭკუა-გონებამ უკარნახა ვერ გეტყვით, მხოლოდ ის ვიცი, რომ თამარისთვის ღვინით გავსებული ჭიქა აიტაცა ხელში და გირგი და თამარი დალოცა, ტკბილი ცოლ-ქმრობა უსურვა, ჭიქა გამოცალა, დადგა. მადლობა მოუხადა და ნავიდა. ნავიდა, მაგრამ ვილაც შეუგნებელმა ის მიზეზად გამოიყენა გიორგის მიუახლოვდა და შეეკითხა:

- ის შენი მათხოვარი იყო?

- მათხოვარი რა შუაშია გაჭირვებული კაცი მოვიდა და მეც ხელი გავუმართე.

- არავინ არ არის შენი გლახა შე ტვინით გაჭირვებულო. შეყვარებულისთვის ვერ მოგივლია ნახევარი საათია თვალს გადავინებ და ამ ხნის განმავლობაში შენი უხამსო საქციელით. ეს მშვენიერი მანდილოსანი, რომელიც ნებისმიერ რაინდულ მამაკაცს დაამშვენებს.

- შენ ვინ ჩაგრია ჩვენ საქმეში. ეს ხომ ჩვენი პირადულია, მეორეც ის, რომ შენ საიდან იცი ის ცრემლები, რომლებიც მანდილოსანსა და ჩემს შორის დაიღვარა ის მწუხარების იყო და არა სიხარულის.

- ეგ შენი დაყრილი საკენკი ბებიაშენს ააკენკინე.
- კი მაგრამ, თქვენ ვინ ხართ ძალით შემოჭრილი სუფრას რატომ გვიმწარებთ? ჩვენ საქმეს ჩვენ გავარჩევთ.

- დანყნარდი ქალბატონო მე შენი ბედნიერება მინდა და თან ხელი ნიკაპზე მოუთათუნა.

- მაგას ხელი გაუშვი, გიორგიმ უთხრა და წამომდგარმა გვერდის შეხებით მოაცილა თამარი იმ ახირებულ უზნეო კაცს. ბარის მოსამსახურე ქალს ფული გადაუხადეს და კარში გავიდნენ. ის ახირებული აქ კვლავ შემოეფეთა.

- ასე ადვილად ვერ წამიხვალ. გიორგის საყელოში წაავლო ხელი და მარჯვენა ხელი სახეში მოარტყა. ცოტახანს გრძნობა დაკარგა, მაგრამ უმაღვე გონს მოვიდა. დაინახა, რომ თამარს ეჯიკავებოდა, არც აცივა არც აცხელა ეგრევე უსიტყვოდ მარჯვენა მკლავის გაშლილი ხელისგულის გვერდი კისერში ჩაარტყა და გაითიშა. სასტუმროდან აიღეს პასპორტები გამოვიდნენ და მანქანას ეძებდნენ აეროპორტში წასასვლელად, რომ ორმა უცხო პიროვნებამ ჩხუბი აუტეხეს. მიზეზად ის გათიშული გამოიყენეს. გიორგიმ ამ ორთანაც საკმაო უპირატესობას მიაღწია. ამის გამო იყო, რომ პირველმა დანა დაუძრო დასარტყმელად, მაგრამ მაჯაზე ხელი უტაცა და არ მისცა დარტყმის საშუალება. მეორემაც ასევე ცივ იარაღს მიმართა როცა, რომ ბეჭებში დასარტყმელად მალლა შემართული დანიანი ხელი ქონდა ამ დროს ვილაცის უცხო ხელიდან გავარდა ნაგანა და მკლავში მოხვედრით დანა გადაადგდებინა. ეს გავარდნა არ ვიცი ვისი ხელიდან იყო არ დაფიქსირდა. მიუხედავად ბალის ნათურები იქ არემარეს საკმაოდ თვალხილულს ხდიდა სროლის მომენტში არც თამარი ჩანდა და არც გიორგი. თუმცა თამარი მერე გამოჩნდა, როცა იმ მეორეს ახლა მარცხენა ხელით სურდა დანის დარტყმა მაგრამ მიუსწრო თამარიმ და ერთი ისეთი გაარტყა მარცხენა ყბაში, რომ წაიქცა დანა ორ მეტრაზე იქით სანინალმდეგო გვერდით გადაუვარდა. თამარის ეს დარტყმა ისეთი მოულოდნელი და ძლიერი იყო, რომ ბევრ მამაკაცს შეშურდებოდა. ერთი-ერთზე დარჩენილმა გიორგიმ ძალღონით დაჯაბნა და ორივეს საკმარისი დარტყმები რომ მიაყენეს მერე ტრანსპორტიც ნახეს ჩასხდნენ და წავიდნენ. ჰაეროვავ ზალზე თუმცა იმ ღამისთვის დაგეგმილი სიყვარული ჩაეშალათ, მაგრამ ამ უბედურებას თავი რომ დააღწიეს მაღლობელნი დარჩნენ.

„გველის ტყავი“ გიორგი პირველ-მეორე რეისს ვერ გაყვა და შემდგომ რეისით ჩასულმა მიაკითხა კეიპტაუნის სხვადასხვა საოჯახო თუ ტანსაცმლის საწყობებს ზოგი რამ ნახა, მაგრამ დრო აღარ ეყო შესყიდვები ვერ გააფორმა რადგან ზოგიერთი საჭირო პიროვნებებს ნაადრევად დაუტოვებიათ სამსახურები. სასტუმროს ნომერი აიღო და სანოლზე ნახევრად დანოლილი ისვენებდა. თვალები ეხუჭა, მა-

გრამ არ ეძინა. უფრო სწორედ სიმყუდროვეში შესულს ფიქრები მოსძალებოდა, ამდროს უეცრად შეალო კარი სასტუმროს რესტორნის კერძების მიმტანმა, და გიორგის მყუდროება დაურღვია.

– თქვენ რაინდო "გველის ტყავო" ვახშამს არ მიირთმევთ? "გველის ტყავამა" მიაპყრო თვალები და მისი სილამაზით მოხიბლულმა თავისი განვლილი ახალგაზრდობა შეახსენა და მერე უპასუხა:

– თქვენ რა დამცინით?

– არა ბატონო, როგორ გეკადრებათ. მე ჩემი გულუბრყვილობით გეუბნები. ამ ჩემს ტანჯულ გულს თავისი სიალალის მეტი სხვა არაფერი შერჩენია და თქვენ თუ ჩემი სიალალე სხვანაირად შეაფასეთ მაშინ მაპატიეთ.

– მობოდიშება და კარების გაკეტვა დააპირა

– მოიცა, ნუ მინყენ. მე ვერ გიცნობ კი არ მწყენია უცნობიდან სითამამემ გამოცა, გამაკვირვა. ორმოცდახუთი წლისას რა რაინდობაღა შემფერის.

– არ ვარ უცნობი, შენ თუ დაგავინყედი მე მახსოვხარ ისევ იმ ძველი შემართებით, როგორც მაშინ განახეთ.

– გამახსენე როდის?

– მამაჩემთან ერთად რომ მოხვედით ჩვენი უბედურების სანახავად.

– სუზი ხარ თუ ფაზო?

– დიახ სუზი გახლავარ

– კი მაგრამ, სილამაზე, მშვენიერება როგორ შეინარჩუნე? ამ უცხო გენის ხელებში გამოტარებულმა.

– რას ვიზამ მე რა შემიძლია ალბათ ღმერთმა არ ისურვა ჩემი პატიოსნური გზით ცხოვრება და ეს ჩემი სიმშვენიერით სიმდიდრე სხვების საჯიჯგნად მომანიჭა.

– ქალბატონო ფაზო, ფაზო არ ვარ, ოხ მაპატიე სუზი. თუ იცი, რომ შენ კავკასიელი ენათა ოჯახს განეკუთნები,

– კი ვიცი, მაგრამ ახლა ჩემთვის ეს დიდს არაფერს ნიშნავს.

– როგორ არ ნიშნავს. ქართული გენი პატარა რამეა?

– ეგ მუსულმანების ამბავია იმათ, რომ დალისტანი მათ გავლენაში არ მოქცეულიყო ჩვენ ახლა ქრისტიანები ვიქნებოდით. ჩვენ ტერიტორიებს დღესაც ეტყობა ქრისტიანობის ნიშნები, თუმცა ახლა ამაზე ლაპარაკი აღარ ღირს, შენთან საუბარი კარგია, მაგრამ სამაგისო დრო არ არის მგონი მეძებენ კიდევ. რას მიირთმევ ვახშამად განმეორებით გეკითხები.

– თქვენთან ერთად ფაზო ყველაფერს.

– "გველის ტყავო" მე ის გოგო აღარ ვარ თქვენ რომ მოგეწონეთ. გარეგნული სიეშხით და ჩემი პირადული ბუნებით შეიძლება მოიხიბლე, მაგრამ ხორციელად სხვისი ოხერტიალის ხელით დაჯიჯგნილი, შენ საკუთარ ვნებებს ვერ დაიკმაყოფილებ. ამ მხრივ მხოლოდ შენი

მოტყუება გამოიყენება.

– არა, შენს სიკარგეში შთაბეჭდილებას ვერ დამაკარგვინებ ღმერთმა ქნას და შენის მეტში მწარედ ნურავისთან მოვტყუვდები. კარგი ზოგი მერე ვილაპარაკოთ ვახშამს რომ მიუფვდები თქვა და კარი გაიკეტა.

– მარტოდ დარჩენილი გიორგი „გველის ტყავი“. დასასვენებლად ნამონოლილი ისეთ ღრმა ფიქრებში იყო ნასული, რომ მისი გამოყვანა ულამაზესი ქალწულის ფაქიზი სულის სასოება თუ შესძლებდა. გიორგის ძირითადი ყურადღება ლონდაზე იყო გადატანილი, თუმცა გელენას მიერ ლონდას მოტაცებაზე სიავის ქარიშხალივით მოვარდნილი ეჭვი მალე-მალე გაუქროლებდა გიორგის აზროვნების ცენტრალურ ნაწილში. ვერ დარწმუნებულა ლონდას სინმინდემი ალალი გულით დაფიცულს. ეჭვი მის გულში ისეთ მძლავრ როლს თამაშობდა, რომ ფეხით სვლის დროს თუ ტრანსპორტით მგზავრობისას კეთილ ფიქრებიდან ეჭვზე გადასულს გული უნებურად ათქმევინებს ხოლმე: თუ ცოცხალია გელენა ფული უნდა გავხარჯო და ვინმეს მოვაკვლევინო ან არადა მე თავად გავუსწორდები. მერე ისევ დაბრუნდება ხოლმე სიკეთისკენ და აი ამყამადაც ასე მოხდა. რაზე ეჭვიანობ? გულო ჩემო ეკითხება თავის ათავს იმ დროს, როცა, რომ ახლა ოცდაათი წლის შემდეგ მეორე შვილი უნდა შემეძინოს, თუმცა მე ბიჭი მინდა ჩემი სამშობლო ბიჭების ნაკლებობას განიცდის და ჩემი შვილის სახით თუ ბიჭი იქნება ერთი მეომარი მაინც შეემატება. ვაი თუ ამ მხრივაც დაკნინებული აღმოვჩნდვ და მეორე შვილი გოგო შემეძინა... შეყვონდა და მერე ისევ გული თავად გაიკეთა ღმერთო: შვილი-შვილია ძუ იყოს თუნდაც ხვადი. ახლა თავის თავი დაადანაშაულა. რა მემართება გინდაც, რომ მეორეც მართლაც რომ ბიჭი იყოს თავს ისე ვიქებ თითქოს ხერხეულიძეების გმირი მშობელივით მეც ცხრა შვილი გამომეზარდნოს. ასე შეავსო იმ საღამოს ფიქრის კალენდარი, მერე კი ადგა და სარკეში ჩაიხედა დაიმშვენა თავისი შეხედულება გაიკეტა, კარები დაამატა თითქოს ვინმე შეკითხოდა სასადილოში სავახშმოდ მივდივარ. ჩვეული სიძინავით განვლო ლიფტამდე მიმავალი უმოკლესი გზა და მისვლის უმაღლეს დააჭირა ლილას ხელი, შემხვედრ საეკაოდ ლამაზი კაცების მოყვარულმა ქალებმაც გაადევნეს თავალი. თუმცა გიორგის არც მათი მზერა გამოეპარა. ქალების ასეთი დიდი ყურადღება თავის მისამართით. ამიტომ არ გაკვირვებია ისე ჩათვალა მათი ყურადღება მიპყრობილი იყო იმიტომ, რომ მისი ტანი იმდენად არა, როგორც სახე ჰქონდა „გველის ტყავით“ შემკობილი. ბოლოს ის ტყავნაკერები ადგილები ისე კარგად შეეხამა თავის ბუნებრივ სახის ადგილებს, რომ ზოგს მბზინავი ჭორფლნაყარი სახის მამაკაცი ეგონათ იმ სინამდვილეს კი ვერ ხვდებოდნენ თუ ის მამაკაცი თავად ცოცხალმა გველმა ჭრილობების მოსარჩენად თავისი ტყავით შეამკო. ამ შემხვედრმა ორმა ქალმა ისე ლამაზად გაჭორეს იმ სასტუმროში მყოფი თავიანთიანთი ქალებთან, რომ იმათაც აღეძრათ სურვილი ეს განმასხვავებელი პიროვნების სიყვარულ-

ლის მუზა იმათაც ენახათ და აი ახლა მოციქული მიაგზავნეს მისი ოთახის კარებზე დატანებულ აბრაზე ამოეკითხათ თუ იგი სად იმყოფებოდა. შეტყობის უმაღლვე ჩავიდნენ სასადილოში ნახეს, რომ იშვიათი პიროვნება იმ ქალთან ერთად ვახშობს. ბუფეტტიდან აიღეს ვისკი, შოკოლადი და გიორგის ჯერ პირველ რიგში ჭკორაობით და ხანდახან დროებითი, შეყვარებულთან შეხვედრის მნიშვნელოვან ამბებს უმხელდნენ.

სასადილოში მარტო ეს ორი მაგიდა იყო დაკავებული. დანარჩენნი მეორე დილაძვე სიმყუდროვეში იყვნენ. თუმცა თავს გადავლილი გახსენებებით დრო და დრო ისე ჩაიცინებდნენ ხოლმე, რომ გიორგი და ფაზო შეწყვეტდნენ თავიანთ რომანს და დროებით იმათი ცნობის მოყვარეობაზე გადადიოდნენ.

- როგორ ყურადღებას არ გვაქცევს ჩაილაპარაკა რიტამ.
- მიმტანი ხომ ყველას ლაქიაა ჭორფლიანის გვერდით მჯდომი ქალი გიორგის ჩვენზე უკეთესი ჰგონია უპასუხა ფერიდემ.
- რას იზამ. ვისაც ვინ უყვარს მთელ ქვეყანას ურჩევნია. რიტამ ხალხური აფორიზმი მოიშველია.

- ეგრე არაა რიტა შენ რომ ლაპარაკობ. გაუყალბა აზრი ფერიდემ.

- ეგრეა, ეგრე.

- მაშ თუ ეგრეა შენ და მე რას ვაკეთებთ? მრუდე გზაზე დამდგარი ბრუციაანი სწორე გზაზე ხომ უნდა დავაყენოთ. გელეჩას უპირველესი შეყვარებული ქალი რომ გამოუჭერია და მერე კიდევ ამ მზარეულების სიმპათიები დაუმსახურებია მაგ გველის მსგავს კი გონია და გულში ამბობს ფაზოს სხეულისათვის მე პირველი მამაკაცი ვარო. მოდი ეხლა მორიგეობით გიორგი დავლოცოთ. ამ სასმისით გიორგი გლოცავ არ გაგიკვირდეს სინდისი მალაპარაკებს შენ გაგიმარჯოს, გახსოვდეს, მღვრიეში თევზს ადვილად დაიჭერ მაგრამ ნყენა იცის. წმინდაში დაჭერილი კი გასიამოვნებს, გულს დაგილობოს.

- გიორგი თუ რამე შეგეშალოს გვიანი იქნება, მაგრამ მე, მაინც აქ ვარ.

- გიორგი გირჩევ ისეთ გზას დაადგე, რომელიც უხიფათოდ გამგზავრებს. ქალბატონმა ფაზომ ეს ქარაგმული ლაპარაკი თავის პირადულ შეურაწყოფად მიიღო და გამნარებულმა გიორგის ცრემლიან თვალებით მიმართა.

- გიორგი ჩვენმორის სქესობრივი სიყვარული არ მომხდარა არც ადრე არც მერე და არც ახლა მოხდება. ძალიან გთხოვ ამ თემაზე შევწყვიტოთ საუბარი შენ გელეჩას ეომებოდი ამ გარყვნილობით და მითუმეტეს მამაჩემს თანაუგრძნობდი ჩვენს გამოხსნაზე თუმცა ამირანას „გელეჩა“ პირადათ ცუდი არ გაუკეთებია და შენ გინდა ჩემი დაჩაგრული გულით მოითბო ხელი. გველის ტყავ გადაკრულმა გიორგომ ველარ მოითმინა და ფეხზე წამომდგარმა იმ ქალებს მიმართა.

- ქალბატონებო. ასე მიმართვის არა ღირსებო დაგიკარგიათ

სინდისნამუსი თქვენ წუთისოფლის უფასურებო. ბოდიშ მოუხდი ჩემი შეგნებას. ჩემს სულგრძელობას, თქვენი დამცირების და დაკნინებისა ეს სიტყვები გულმა გახარჯა მხოლოდ და მხოლოდ თქვენი შეუგნებელი დამსახურებით. წამო ფაზო წავიდეთ. თქვენ კი რა გზასაც ადგებართ მოგებით გველოთ არა დოლარებით არამედ იმით რითაც თქვენ გგონიათ დროს ატარებთ.

- მივიდნენ ნახეს კარებში დატოვებულ აბრას მინაწერი ჰქონდა გაკეთებული. შიგ ამოიკითხეს ბატონო გიორგი გზაზე თუ არაფერი დაბრკოლება არ შეგხვდა და კარგად იმგზავრე გილოცავ ბედნიერად ჩამოსვლას ხვალ დილით ექვსს საათზე მოვალ პირადათ შენთან დაანარჩენი პირისპირ მერე ვილაპარაკოთ.

- თავისთავად ცხადია. რომ გიორგის ერთსაწოლიანი სასტუმროს ნომერი ასლანას მიერ იყო დაბრონილი და ახლა როცა რომ ფაზო გიორგის გამო შინ ვერ წავიდა საჭირო შეიქმნა ორ საწოლიანის ალება. არა და სასტუმრო გადატვირთული იყო, ადმინისტრატორთან შეთანხმებით მოახერხეს ისე რომ ერთსაწოლიან ნომერში მეორე საწოლი ჩადგეს ძალიან იუხერხულა (გაურკვეველი ადგილი)

მოდ, მოდი გიორგი, შე სულწაწყმენდილო, ვიცი არც შენ გძინავს საწოლში, შამფურზე აგებულ მწვადივით ბრუნავ. არც ღმერთი გვაპატიებს ასე სხვა და სხვა შვილებს სიყვარულის გაპლუტებას. საწოლი საწოლს მიადგეს ერთი მეორეს გადაეხვივნენ და ალერსით და მოფერებით ერთიან ძალით ეშმაკი დაახჩქეს და რო ჩაეძინათ ვნება დამცხრალეებს დილამდე არ გაუღვიძიათ. დილით ექვსის ნახევარზე როცა რომ ფაზო და გიორგი სასიყვარულო ვარჯიშს ასრულებდნენ, ტელეფონის ზარი მაშინ აწკრიალდა გიორგიმ „გველის ტყავმა“ აიღო ყურმილი.

ალოო გისმენთ.

შენი შვილი გიორგი ვარ გამარჯობა მამა როგორ ხარ როგორ იმგზავრე.

კარგათ ვარ შვილო, კარგად ვიმგზავრე. არ ვიცი ჩემდა საბედნიეროდ თუ სამწუხაროდ უფრო სწორედ ადრე ერთიმეორის საპირისპიროდ ორივეს ერთი საქმისთვის გვიბრძოლია და ეს ამბავი კაიროს აეროპორტის სასადილოში შემახსენა მაშინ მე ცუდად შევიცანი თუმცა ჩემთვის არაფერი უსიამონება არ მოუყენებია.

- მაშ ცუდს რა გაფიქრებინებდა

- არა შვილო, არ უნდა იყოს ცუდი. კაცი სახლშიც მეპატიუა მერე ტელეფონით სასტუმროს ბრონიც გამიკეთა თუ არა. მე გამიჭირდებოდა კეიპტაუნის სასტუმროში ნომრის ალება. ის ხვალ უნდა ჩამოსულიყო კეიპტაუნში მაგრამ რატომღაც დღეს დღის ბოლო რეისით ჩამოფრენილა ახლა ექვს საათზე ჩემთან უნდა მოვიდეს იმან იცის ჩემი საქმიანობა და დამპირდა კარგი სარფიან საქონელს გამოვნიებო.

- აბა კარგ ფეხზე გივლია, თუ ესეთი კაცი გიპოვია.

- ვნახოთ შვილო ცოცხალ კაცს გულში რა უდევს ვერ ამოვიკითხავ ისიც ახალ გაცნობილს ვნახოთ ზოგიერთისთვის სიტყვიერი დაპირება ნაუცბადევი თვალების ახვევაა და გულიდან დამწვარი ჰაერის გამოდევნა.

- მამა მაგ გზის დატყეპნა შენთვის პირველი ხომ არ არის გამოცდილი კაცს შენ რაღა გესწავლება არავის ენდო მეორე ხელით არ გასცე.

- კი ვიცი შვილო.

- მამა ახლა ჩემ ამბავს თუ იკითხავ როგორ ვიმგზავრე?

- ხო შვილო მამაპატიე, მერე დამირეკე ახლა ის დაპირებული კაცი მოვიდა ან მე დაგირეკავ და ჩემ ამბავსაც მოგიყვები.

- კარგი მამა, კარგი. კარგათ იყავი.

- ნახვამდის შვილო. დაემშვიდობა შვილს და განყვეტილი სიყვარულის გადაბმას შეუდგნენ. მაგრამ ამ ჯერად ასლან ქემალიმ შეუშალათ ხელი ცოტა შეაყოვნა სანამ ფაზო ტანსაცმელს ჩაიცმევდა ნასასვლელათ რო გამოეწყო მაშინ გაუღეს კარები. გიორგიმ ფაზო ლიფტამდე მიაცილა და მერე ჩაკეტეს კარი და ისაუბრეს. ჩამოწერეს რა სახის პროდუქცია და რამდენი უნდა. კვლავ ტელეფონი ანკრი-ალდა ისრაელიდან გოგამ დაურეკა გიორგი ეგვიპტიდან მე უქმყოფილო დავბრუნდი ზოგირამ ვიშოვე მაგრამ ძვირად ღირებულების არ ვიცი რა ფასი უნდა დავადო რომ რეალიზაცია გაუკეთო.

- გოგა რა საქონელი გესაჭირება დამანერინე და ვეცდები რომ გიშოვო.

- გიორგი რასაც შენთვის გამოგზავნი იმ პროდუქციის იგივე რაოდენობა ჩემთვის გამოგზავნე ბანკის ნომერი, სახელწოდება მითხარი ჩავეინერო რომ ფული გადმოვრიცხო.

- ძმაო გოგა ხომ იცი ასე გადმორიცხვით ბანკი ოც პროცენტს იღებს და ძვირი ჯდება შეიძლება ხარჯებიც ვერ აანაზღაურო მე ფული ზედმეტად მაქვს წამოღებული და რაც მოგვივა მე მგონი ორივეს გვეყოფა.

- კარგი გიორგი შენ იცი არ დამალალატო.

- გოგა მოიცა ერთი წუთი.

- ბატონო ასლან, სამასი ათასი დოლარის ღირებულების საქონელი უნდა მაშოვნინო გამატანო მხოლოდ, გიმეორებ უნდა იყოს სარფიანი.

- ბატონო გოგა, აქ ჩემთან სასტუმროში ნაცნობი კაცი მიზის რომელმაც უნდა მაშოვნინოს ხელმისაწვდომ ფასებში მხოლოდ იცოდე ნახევარზე მეტი საოჯახო საქონელია.

- კარგი გიორგი შენი ნიჭი და გამოცდილება მაიმედებს ვიცი არ შეცდები.

- გოგა, თუ ბოლო ამ სამი დღის სახლის ამბებს მაცნობებ და

კარგად არიან? კარგი ხასიათზე ვიქნები.

- ცოცხა სიცხე ანუხებთ გიორგი თუ არა ისე სუყველა კარგათ არიან ჩვენ ვართ საცოდავები თუ არა. ისინი კარგს ჭამენ. კარგს სვამენ.

- ჩვენ რატომ ვართ საცოდავები გოგა, ეს არ მესმის.

- ნერვიულობის გამო, საქონლის შოვნა ყიდვა და მერე მისი რეალიზაცია და ათასი ჯანდაბა.

- არაუშავრა, დროა ახლა ჩვენ ჩვენი საქმეს უნდა მივხედოთ, შემდგომ ჩვენი შვილები გააგრძელებენ და მერე ჩვენ ვიქნებით იმათსავით მოსვენებულები.

- ივლისის პირველი მზიანი დღე იყო. დილის ათ საათიდან თერთმეტამდე ისაუბრეს, გაბომ ქალაქში გაისეირნა ბირჟის ტოლამხანაგებს მიაშურა დაქირავებული მზარეული ქალმა ბაზარში გრაფიკით ნაყიდი პროდუქტები მიიღო და შეუდგა სადილის გაკეთებას იაშაც სამსახურში წავიდა და დანარჩენი ქალები მალქას ჩათვლით ბინის ზალაში მოეყარათ თავი რადგან ზალა ოთახებშია იყო მოთავსებული და აღმოსავლეთ-დასავლეთის მხრიდან ამ მხარეზე ზალას ფანჯრები არ ქონდა, ამის გამო მზე ვერსაიდან ვერ ახერხებდა სხივის შეძრომას ჩრდილოეთიდან კი ჰქონდა ფანჯრები საიდანაც უფრო სიგრილე შემოდებოდა ვიდრემ სითბო ზალა ოცდათორმეტ კვადრატულ მეტრას შეადგენდა და ზოგი დივანზე იყო წამოგორებული ზოგი კრესლოში ისხდნენ და ჭორაობდნენ განვლილ ამბებზე. ლუიზა კი მარათი ხან იაშას ცოლს და ხან ჯენის ეფერებოდა და აი ახლა ჯენის მუცელზე ხელი დაადო.

- ჯენი დეიდა ტოკავს? იგრძნობა რო ცოცხალია.

- უი შე მატრაკვეცავ შენ რაში გაინტერესებს რო ცოცხალია.

- მე მაინტერესებს როგორი ბავშვი იქნება, ბიჭი იქნება თუ გოგო, შენ გემგვანება თუ გიორგი ძიას, ხო უნდა ვიცოდე.

- შენ რაში გაინტერესებს გოგო, შორიდან დატუქსა მალქა ბებიამ.

- ვა უნდა ვიცოდე. მეც ხო უნდა გავთხოვდე.

- რადროს შენი გათხოვება გოგო.

- იაშა რომ დააქორწინლეთ ახლა ხო ჩემი გათხოვების რიგია.

- იაშამ საშუალო დაამთავრა მერე უმაღლესი დისერტაცია დაიცვა და მერე დაქორწინდა იმას უკვე ცოლშვილის შენახვა შეუძლია.

- მერე მე ხომ ქალი ვარ. მე ხო ქმარმა უნდა შემინახოს.

- ლუიზა გიყვარს ვინმე? შეეკითხა დილილა იაშას ცოლი.

- მიყვარს.

- ვინ არის შენი კურსელია?

- არა იმან დაამთავრა და მუშაობს სადისერტაციო თემას ამზადებს.

- რა პროფესიისა,

- იურისტი.

- გიყვარს ნამდვილად? შეეკითხა ჯენი,

- ძალიან,
- არა იმას თუ უყვარხარ?
- უყვარვარ, რატომ არ უნდა უყვარდე ცუდი გოგო ვარ.
- მისი მშობლებმა იციან იმათ ბიჭს რომ უყვარხარ, თუ გიცნობენ?
- არ იციან და არც მიცნობენ, მაგრამ მალე გაიგებენ და ძალიან ახლოც გამიცნობენ.

- პირობა მიცემული გაქვს?
- დიას ბატონებო.
- გაიგე მალქა დეიდა მიაძახა ჯენიმ მთელი საიდუმლოება გავხსენით. შენ შვილიშვილ ლუიზას საქმრო შერჩეული ჰყოლია.
- ძალიან კარგი სასიძო თუ მადლარია და არა მშიერი.
- ვინ არის მშიერი ბებია? კარგი ოჯახის შვილია?
- ბებია ვინც მაგათ ოჯახს იცნობს ამბობენ მილიარდელი არა, მაგრამ მილიონებს დაითვლიო.

ამ დროს ქალაქიდან დაბრუნებულმა გაბომ შემოაღო კარები და შეეხმაურათ

- პური არ მოგშივდათო?
- გაბო ბატონო, შენს ნაქებარ შვილიშვილს ლუიზას რომ შეყვარებული ჰყოლია?

- მერე, ცუდი რა არის ამაში მალქა? ქალი იმისაა, რომ უნდა გათხოვდეს, აბა მაშ რა გგონია ჩვენ რო მზათ გაზრდილი გოგო დილილა იაშას რო მოუყვანეთ, მისმა მშობლებმაც დააჩქარეს ბიჭის დაქორწინება და სამაგიერო მიიყვანეს. წუთისოფელი უფლის ნებით არის აწყობილი და თუ რამე სასიკეთო ხდება ქვეყანაზე, ყველაფერი ლეთისაა, იგი არჩევს დამნაშავეს და უდანაშაულოს. სხვათაშორის ძალიან სიფრთხილით ეკიდება, არ უნდა რომ ეშმაკმა ადვილად ჩაიგდოს ხელში უფლის მიერ ჩამოქნილი ადამიანის სული და რომლის გამოსწორებაც შეიძლება, მოსარჯულებლად თავის დამსჯელებს გაუგზავნის ხოლმე. ჩემი შვილიშვილი ლუიზა ჭკვიანი გოგოა დედასავით და ღმერთსა ვთხოვ, კარგი ბედი გამოადგეს და ბედნიერება მოუვლინოს. ქალი გათხოვებისა და სანამ გათხოვდება, ფრთხილი მოსავლელია.

- ესე იგი, ყველაფერში დამნაშავე სიყვარულია?
- არა ზილფავ, შვილო. სიყვარული რომ არ იყოს, არც წუთისოფელი იარსებებდა. თქვა და თავი აარიდა გაბომ იმათ საუბარს. საზაფხულო, მოკლე, სინათლეგამტარ კაბებში გამოწყობილ ქალებს თავი რომ უფრო თავისუფლად ეგრძნოთ.

მალქა დივანზე წამოწოლილი შორიდან უსმენდა შუა ზალაში მიმდგარ კრესლოებში ჩამსხდარი ქალების კისკისს, ზოგჯერ ჭორვას, ზოგჯერ ჯენის მიმართ საქართველოს ბუნების ქებაში იყვნენ. არა, ის პატარა რძალი, იაშას ცოლი, ისეთი ენაკვიმატი გამოდგა რომ ყოველივე მისი სიტყვა ისეთ ხმამაღალ სიცილს იწვევდა რომ

ზოგჯერ იმ შენობის საზღვრებს გარეთ სცილდებოდა. იმდენი ესკაფარულეს ერთიმეორეს, რომ მალქას მის ოჯახში არასოდეს უნახავს ასე უსუფროდ მხიარულების დღესასწაული.

– რა კარგი იქნება ჯენი შენ და ლონდას ორივეს რომ ბიჭები გეყოლოთ გიორგი შვილების მხრიდან ერთდროულად გამდიდრდება.

– მაგენი კი არა, დედა მგონი მეც ფეხმძიმეთ ვარ.

– არ გამაგიჟო დილილა ჯერ ხო ერთი თვეც არ გასულა.

– ერთი თვე კი არა თვე და ათი დღეა.

– უი თქვე ეშმაკებო ადრევე იცხოვრეთ

– არა დედა გეფიცები.

– თუნდაც ასე იყოს ზილფა რა არის აქ გასაკვირი სიყვარულმა მაგაზე მეტი კი იცის ალბათ იაშამ წინასწარ დაიზღვია თავი.

– კარგი რაა დედა. არ გაგიხარდა მერე ყველამ აკოცა და მიულოცა. როცა დარწმუნდნენ მერე ჯენიმ ამოიოხრა და თქვა.

– რამდენი ხანია აქა ვარ, უიმე დედა დღეები როგორ გამეპარა ამ საქმოსნებმაც რო დაიგვიანეს დათქმულ გრაფიკს ორი დღე გადააჭარბეს. სახლი უპატრონოდ მაქვს დატოვილი ხვალ უნდა წავიდე.

– კარგი რა ჯენი შენი სიცოცხლის პირველი სიყვარულის შვილი მუცელში გიზის და ნერვიულობა არ შეიძლება, ზილფამ უთხრა და თავზე მოფერებით ხელი გადაუსვა გველის ტყავში გახვეული გიორგი ძალიან გიყვარდა?

– მიყვარდა და მიყვარს კიდევ არა როგორც ქმარი არამედ როგორც უაღრესად კეთილი პატიოსანი კულტურული პიროვნება და შვილის მამა.

– ჯენი ხომ არ ნანობ შენი ბედნიერება, ასე უიღბლოდ რომ დამთავრდა?

– არა ვნანობ, გული დამწყდებოდა მაშინ ჩემს შემდეგ სხვა უცხო რომ გაეჩინა. გულის გამრთობლად. დაჩაგრულმა ეს ჩემი მეგობარი ლონდას სახით ცოლი იპოვა და მე მაგის შემცილე ხომ არ ვიქნები.

– ლონდა შენ წინააღმდეგი ხომ არ იქნები გიორგიმ ხანდისხან ჯენისაც რომ გაუთბოს გული. ზილფას ამ სიტყვაზე ისეთი სიცილი ასტეხეს რომ ველარ მოზომეს და სიზმრებში შესული გული მძინარე მალქა გამოაღვიძეს. ამ დროს შემოალო კარი მზარეულ ქალმა და მოახსენათ სუფრა გაშლილია და ყველანი იქით სასადილო ოთახისკენ გაემართნენ და ტელეფონიც ანკრიალდა ლუიზამ იყვირა არ აიღოთ ყურმილი მამაჩემს მე უნდა ველაპარაკო. აიღო ყურმილი მაგრამ მამის მაგიერ გველის ტყავგადაცმული ბიძია გიორგის პატარა შვილი გიორგი შეუხვდა ლუიზას ყურმილზე, გიორგი ისე მოეფერა ლუიზას რომ ლუიზამ თავისი საიდუმლოება გიორგის გაანდო.

– გიორგი ბატონო გთხოვთ! მე კუდრაქას ნულარ დამძახებ მე უკვე შეყვარებული მყავს და უნდა გავთხოვდე.

– კარგია ჩემო კუდრაჭავ გილოცავ გაბედნიერებას, კარგად
საჩუქარი ჩემზე იყოს.

– მადლობთ. მადლობთ გიორგი ბატონო.

– ლუიზა გენაცვალე. როგორ არიან ჩვენები.

– შენ უფრო რომელი გაინტერესებს. ქალბატონი ჯენი, თუ ლონდა?

– ორივეს შემოველოს ჩემი თავი, გენაცვალე ლუიზა, ბებია
მალქა და პაპა გაბო, როგორ ბრძანდებიან.

– კარგად ბრძანდებიან, ამჟამად ყველანი სადილობენ. თქვენ სა-
დღეგძელოს სვამენ ლონდა და ჯენი მუცლის გაზრდაში ერთმანეთ ეჯი-
ბრებიან მამაშენს გიორგი ძიას ამ სიბერეში ორი ბიჭი უნდა შეეძინოს.

– რა იცი რომ ბიჭები უნდა შეეძინოთ?

– ვიცი იმიტომ რომ მე ასე მინდა.

– კარგი ეგრე იყოს ლუიზა შენ როგორ განწყვინებ.

– როდის ჩამობრძანდები გიორგი ბატონო?

– ზეგ ალბად მეორე ნახევრით.

– უი არ გამაგიჟო ცოლი შეირთე?

– დიახ ჩემო კუდრაჭავ.

– უი რა კარგია ქორნილი ერთად გადავიხადოთ ხოო.

– ხო კი ახლა კარგად ბრძანდებოდეთ ჩემო კუდრაჭავ, დამიკოცნე
განსაკუთრებით ზილფა ბიცოლა, უი კინალამ გამომჩა მოკითხვა ყვე-
ლას კუდრაჭამ დადო ყურმილი და სასადილო ოთახისკენ ხტუნვით წავე-
იდა. უპირველესად ჯენის ახარა გიორგის გაბედნიერება და გადაკოცნა
მერე ლონდას. მერე სხვებს. ერთისიტყვით უკოცნელი არავინ დატოვა.

– ადრე თბილისის მკვიდრი ამჟამად ტელავის მცხოვრები
გაბოს ძველი მეგობარი ვინმე დანიელი საქართველოში სტუმრად
ყოფილა კერძოდ ონში და მეგობარს გამოუტანებია ერთი ათლი-
ტრიანი ბოცათი ღვინო და აი ახლა მოვიდა გაბოსთან იმ ბოცით და
სამი მეგობრით იმ დროს როცა, რომ სადილობდნენ და მასპინძელიც
იმათთან ერთად ტკბილად შეექცეოდა და აი ახლა სტუმარმა რომ
გამოცალა ჭიქა ხმამალლა მიმართა ღვინის მსმელებს.

– თქვენ დალოცვილებო ეს რა მიწაზე გიცხოვრიათ ეს ხომ ემბა-
ზია ნამდვილი ღმერთის სასმელი.

– ეე შენ რა იცი, საუბარში ჩაეჭრა მორდება საქართველოს ყოვე-
ლი კუთხე მშვენიერია. თვითეული მხარე სხვებისგან განსხვავებით
ცალცალკე მშვენიერია. ზღაპრული სილამაზე აქვს და მისი ბატონ-
პატრონი ქართველი ერი მისი შესაფერია და პირმშო.

– ტყუილად კი არაა ნათქვამი, რომ საქართველო უფლის წილხ-
ვედრი მიწაა და ქართველიც უფლის ერია, სრული ჭეშმარიტებით
ჩააქსოვა გაბომ თავისი სიტყვა მიმდინარე საუბარში. გაბრომ ცინი-
კურად გაიღიმა და სთქვა.

– თუ საქართველო უფლის წილხვედრი მიწაა, გაბო ბატონო,

იქნება დასაჯერებელი არგუმენტებიც წარმომიყენო.

– გაბრო, ჩემგან რა დამამტკიცებელი არგუმენტებს ითხოვ: ნაიკითხე საქართველოს ისტორია და დაჯერებამდე ის მიგიყვანს.

– ჩვენ რომ დღე დაგვანიეს მუსულმანებმა გაბო ბატონო, ასეთი დღეები ხომ არ ჰქონია საქართველოს.

– გაბრო შენ დაუჯერებელი ყოფილხარ, ბევრად უარესი დღეები კი არა, საუკუნეები ჰქონიათ, სპარსელები, ოსმალები, დაუსრულებლად თავს ესხმოდნენ. + არაბები, მონღოლები, მაგრამ გაუტყხელი ერია, შეიძლება ითქვას დაუმარცხებელი, რუსეთმაც ვერ გატეხა. ერთი პირი არ აქვთ თორემ ერთ პირიანობა რომ ჰქონდეთ მაგათთან შებმა უშედეგო იქნებოდა ჯერ ის რად ღირს ქართველების მეფემ დავით ბაგრატიონმა, აღმაშენებლად წოდებულმა დიდგოროსთან ორმოცდაათათასიანი ჯარით მუსულმანთა ოთხასი ათასიან ჯარზე ბრწყინვალე გამარჯვება იხეიმა.

– შენ გჯერა გაბო რომ დავით აღმაშენებელმა ორმოცდაათი ათასიანი ჯარით ოთხასი ათასიანი მუსულმანთა ჯარი დაამარცხა.

– სიმართლეა და მჯერა, ისტორია ისტორიულ საარქივო მასალებითაა დანერგილი და არა ზეპირი სიტყვებით. უნდა ითქვას, რომ ქართველებმა სიყვარულიც კარგი იციან და მტერის პასუხის გაცემაც. ამ დროს გაბროს ბიჭი აბრამა მიეჭრათ სუფრაზე და მაგიდა ერთი სკამით კიდევ გაიზარდა. გაბრომ გააცნოთ ეს ჩემი შვილიაო. ეს ის პერიოდი იყო, როცა, რომ დიასახლისებს ადლეგრძელებდნენ. გაბომ დალოცა ყველას მეორე ნახევრები, და მერე აბრამას გაბომ მიმართა.

– აბრამ ცოლი რატომ არა გყავს. პატარა ხარ თუ სიყვარულს გაურბიხარ. შვილი არ გინდა რომ გყავდეს, რამდენი წლისა ხარ?

– ოცდათერთმეტის გაბო ძია. გაბრომ ვალდებულება თავიდან უცებ მოიხსნა.

– რა ვუყო არა ქორწინდება და რა ვქნა.

– როგორ რა ქნა ძალით უნდა დააქორწილო, ახლა ამას ათი წლის შვილი უნდა ჰყავდეს. ალბად ერთობა ვილაცასთან ხელს ითბობს.

– არა გაბო ძია.

– მაშ, რა არის მიზეზი? წუთისოფელი სიყვარულისაა და თუ სიყვარულს გაურბიხარ მოკლე სიცოცხლე გექნება და ისიც უშინაარსო. სიყვარული გულის მალამოა და სულსა კვებავს, სული კი ორგანიზმს მაცოცხლებელია და სიცოცხლე კი ღმერთს განეკუთვნება, წუთისოფელი კი უფლის შექმნილია. ჩვენდა საბედნიეროდ ჩვენც მისდამი მოკრძალებით უნდა ვიყოთ, რომ ზიანი არავინ მიაყენოს. აბრამ თქვენ კი უკვე უფლის სანინალმდეგო პოზიციაზე დგებართ.

– გაბო ძიავ რომ არ ვიცი სიყვარული რა არი.

– მაგას გელაპარაკები ეგ არის შენი უბედურება, რომ არ იცი ჭეშმარიტი ცოლქმრული სიყვარული. შე დალოცვილო არ გაინტერე-

სებს. შენი გენის შვილი რა გამოვა, ქვეყანას დაანგრევს თუ ააშენებს?

- სწორედ მაგას ვფიქრობ გაბო ძია, რომ შვილის გამო სამშობლოს ღალატი მეც არ დამწამონ.

- დროზე მიხედე გაბრო შენ ბიჭს, უფლის მიერ ჩამოქნილი სული ნადრევი სიკვდილით ეშმაკს არ ჩააბაროს.

- გაბო ძია, ქალთან წუთიერ ცხოვრებას რა დიდ ბედნიერებას ანიჭებ.

- ჭეშმარიტი სიყვარულით ქალწული ქალი წუთიერი ბედნიერებისაა... არაა. ის შენი გრძელი სიცოცხლის ფეხდაფეხ მადევარია, მისი გაჩენილი შვილები შენი სისხლი და ხორცია, დედ-მამის პატიოსნების ნიშანსვეტია. წუთიერი სიყვარული კი სექს აყოლილი ქალები-საა, რომლებიც არც ქმარზე ფიქრობენ და არც შვილზე.

- სიცოცხლის ამ პლანეტას რად ქვიან წუთისოფელი თუ სიყვარული წუთიერი არაა.

- წუთისოფელის სიცოცხლეზე ნათქვამი წუთში შეიძლება შვილიც გაკეთდეს და შეიძლება სიცოცხლეს სიკვდილით დამთავრდეს.

- გაბო ძია, სიცოცხლის შექმნაში ის წუთიერი სიყვარული ხომ არის ჩართული.

- აი ახლა კი, ჩაგჭრა გაბო ბატონო ჩემმა შვილმა. მამამ შვილს მხარი დაუჭირა ხომ გამიზღია ჭკვიანი შვილი.

- არა, არა, მამაშვილი ორივე ცდებით. შვილი არის ცოლქმრის იმ დიდი სიყვარულის გრძელი სიცოცხლის ნიშნუში, მათი სიტკბოთი ურთიერთობისა. რაც ხვთის მიერ არის დანესებული. თქვენ კი ორივეს მამაშვილს ზურგზე ეშმაკი გაზით. ეს იყო ყველა წმინდა ღვთისმშობლის სადღეგრძელო უნდა დაეღივნათ, რომ სასადილო ოთახის კარი შემოაღო გიორგიმ "გველის ტყავმა" და შეზარბოშებულმა გაბომ რო დაინახა ისე გაუხარდა თითქოს თავისი ცოლის ტანთანაშობი ყოფილიყოს გადაეხვია გადაკოცნა და სუფრაზემყოფი უცნობ ნევრებს გააცნო.

- ეს პიროვნება ჩემი მშობლიური მზრუნველობით გამოზრდილი კარგი ამხანაგის შვილია და მიყვარს, ამაგი რომ დამიფასა. დღეს ესპანეთში ჩემი გიორგი ერთერთი კარგი ბიზნესმენია. მხოლოდ შვილი ამისი კი ამერიკის ერთერთი ქალაქის ოურისტთა კოლეგიის თავჯდომარეა. როგორა ხარ გიორგი, დათქმულ დღეებს ოთხი დღე რატომ გადაამეტე?

- გაბო ძია, ხომ იცი, შინ მოლაპარაკებული საქმზე გარეთ არ გამოდის. გოგამ ეგვიპტიდან კეიპტაუნში დამირეკა საქონელი ვერ ვიშოვე და თუ ფული ზედმეტად გაქვს ჩემთვისაც შეიძინეო მეც იქ ახალი გაცნობილმა მაშოვნინა და ნახევარი მილიონის წამოვიღე და გოგას ძმურად გავუყავი. გესმით სტუმრებო ხომ ვარ ბედნიერი, კარგია შვილო, კარგია გოგასთვისაც, რომ გაისარჯე. ხო იცი გოგას ხასიათი. სიკეთეს არ დაგიკარგავს.

– მითხრა რამისაა გავკოტრდეთ უნდა მივეხმარო და ვიხსნა გავკოტრებისგან.

– კარგს იზამ შეილო, კარგს, ჩვენც კარგათ ვართ, ლონდა და ჯენიც კარგათ გრძნობენ თავს. ერთი რამ ახალი უნდა გახარო დილას მოგვიანებით გიორგი მეორეს ვაშინგტონიდან დაურეკია და ტელეფონზე კუდრაჭა შეხვედრია. უთქვამს ხვალ ჩამოვდივარ ცოლთან ერთათო. მგონი კუდრაჭაც გათხოვებას აპირებს და ამ ბედნიერებას აღნიშვნა უნდა. გაბომ „გველის ტყავთან“ საუბარი მოათავა და კუდრაჭაც დაუპირისპირდა.

– პაპა მგონი კი არა მართლა ვთხოვდები. გიორგი ძია ხო მიყიდი კარგი საჩუქარს?

– გიყიდი როგორ არ გიყიდი ქორწილში თუ დამპატიყებ შენც გიყიდი და შენს მეუღლესაც.

– ვაიმე რა კარგი გიორგი ძია ხარ, განა დედაჩემი ტყუილად კი არ ამბობს გიორგი მიყვარს, იმიტომ, რომ იცის ვის რა პატივისცემა უნდა გაუწიოსო.

– გაბო ძია სტუმრებო მაპატიეთ პური კი ვჭამე დაღლილი ვარ ნავალ დარბაზში დავისვენებ ქალებთან ჭორაობით გავირობ თავს.

– მოიცა გიორგი, მეც მოვდივარ. ბოლოს საქართველოს მონატრებულ შვილებმა ქართველურად ნაუმღერეს, მერე სტუმრები და მასპინძლები დასცილდნენ.

– მალქა მაგ მამაძალ გოგას არაბეთში ვერ უშოვია სავაჭრო საქონელი და კეიპტაუნში გიორგისთვის დაურეკია იქნებ ჩემთვისაც იშოვო სავაჭრო საქონელიო ამასაც უხარბნია და ნახევარი მილიონი დოლარის ჩამოუტანია და თანაბრად გაუყვიათ.

– კარგია, თუ გაუსაღდათ ჩაილაპარაკა მალქამ. ზილფას ხელში ვარდი ეჭირა ერთი დასუნა და მინიშნების მიზნით ლონდასთან გვერდით მჯდომარე გიორგის გადაუგდო.

– გიორგი პირველი ისეთ საქონელს არ იყიდის, რომ არ გაუსაღდეს.

– გიორგი, ჩემ ბიჭზე ჭკვიანია. დროს ურჩევს ესა. თუ ის საქონელი როდის გასაღდება თქვა გაბომ.

– რა არი გაბო, მშიერი ხარ, გოგა რა ფულს ცოტას გვახარჯებს?

– მალქა, მე არ ვამბობ ცუდი ბიჭი გვყავს მეთქი კარგია, მაგრამ მე მინდა უფრო კარგი იყოს. ყველას ჯობდეს.

– ჯერ შენ უნდა ჯობდე ყველას და მერე შვილიც შენისთანა უნდა მოითხოვო. ყველამ ხმამაღლა ჩაიხითხითა.

– ოო დედამთილმა რა მაგრათ მოგიხაზა, მამამთილო. ნაბახუსევი გაბო ზილფამ უფრო ააღელვა. ერთადერთი მხარ-დამჭერად მხოლოდ და მხოლოდ დილილამ გაამხნევა, მივიდა ყელზე მოხვევით ეამბორა და გააგულანა.

- ახალგაზრდობის სიყვარულის მომენტები გაუხსენა დიდო ბაბუაძე.
- ქალბატონო მალქა ჩვენ შორის სიყვარულის განვლილი პერიოდები რა მალე გავინყდება. მე არ ვიტყვი ჩემი დროის თბილისის ახალგაზრდობას ყველას ვჯობდი-მეთქი. მაგრამ შენთვის კი ჯერ კიდევ მეცხრე კლასიდანვე შენი ფანჯრიდან სათვალთვალო ვიყავი.
- კარგი იყავ და გითვალთვალებდი.
- ახლა რო დავბერდი აღარ გიყვარვარ?
- არა ნეტა რალა-დროს ჩვენი სიყვარულია. ახლა შეილები და შეილთაშვილები უნდა გვეჯდეს კალთაში. ლონდა, ჯენი, დილილა, ფეხმძიმეთ არიან, ვაშინგტონიდან დილას გიორგის დაურეკია დავეკორნილდი და ხვალ ცოლით ჩამოვდივარო, ახლა გაგვაგებინეს ვინ იცის იქნება დიდიხნის ნაცხოვრები არიან და ისიც ფეხმძიმეთ არის. ჩვენ კუდრაქასაც შეყვარებული ჰყოლია და ისიც თუ გათხოვდა ახლა და მომავალ წელს სამშობიარო ჩვენი იქნება.
- თუ ეს ასე მოხდა კარგია, რა არის ცუდი ამამი? ოჯახის გაზრდას შეილთაშვილებით რა სჯობია.
- არა მალქა დეიდავ, ლონდა და ჯენი ესპანეთში მოიშობიარებენ.
- აი მალქავ შენმა დაუფიქრებელ ლაპარაკმა რა გამოიწვია, არაფერიც ერთ ოთახს სამშობიაროდ გამოვყოფთ და ერთი წლით ბებია ქალს ავიყვანთ, ნიანიას, დამლაგებელს და აენყობა ჩვენი საქმე.
- გენაცვალე გაბო, რა კარგი ხუმრობა იცი.
- ეს რა ხუმრობაა ქალო, მაპატიე ლონდას და ჯენის ქალებს ცოცხალი ბავშვები უზით მუცელში და შენ ხუმრობად მიგანია.
- რა სწუხართ ბიძაჩემო გაბო და მალქა ბიცოლავ. ეს პრობლემა ჩემი მოსაგვარებელია და მე კი აღხეინად ვარ.
- შენ რო აღხეინად ხარ, მალქა იმიტომ ნერვიულობს.
- არაფერი არ არის სანერვიულო, თქვა და წამოდგა გიორგი, მივიდა გვერდი გვერდ დამჯდარ ჯენისთან და ლონდასთან ორივეს ეამბორა და კალთაში ისე გადაუნვათ და ჯერ არ დაბადებულ პატიმარ ბავშვებს ეფერებოდათ. ამ მოფერების დროს გაახსენდა გელეჩა და მოლხენილს ეჭვმა ისევ სძლია.
- ლონდავ შენ იცი რომ ის ნაძირალა ისევ ცოცხალი ყოფილა
- არ ვიცი გიორგი და არც მაინტერესებს.
- არა, იმას სამაგიერო უნდა გადაუხადო.
- თუ ცოლი გინდა რო მოსტაცო? იმას ცოლი არ ყავს.
- საიდან იცი რომ ცოლი არ ყავს?
- იქიდან რომ, არა კაცს ქალი არ გაუჩერდება. ქალს კი კაცი უნდა, რატომ მალაპარაკებ ამ ხალხში.
- გაჩერდი შეილო გიორგი, კაცი დაბრძენებული ხარ და გვეამაყება რომ, ჩვენი გაზრდილი ხარ.
- იცის მალქა დეიდა რომ მე ჩემ სინდისთან მართალი ვარ, მაგრამ

აი ასე ორ ჭიქა ღვინოს რო დაღვეს ვინ იცის სიმართლე გელეჩა იქნება მართლაც მკვდარი არის, ეჭვით ეს მაინც გააცოცხლებს ხოლმე.

- ჩვენ მხრივ არ გენყინოს შვილო ლონდა, კარგად გამოვზარდეთ და კარგიც არის, კარგი რომ არ იყოს, არ შეგირიგდებოდა.

- გაბო ძია შერაცხული რო ვყოფილიყავ, არც მე შეურიგდებოდი.

- ვიცი მჯერა შენი შვილო, მაგრამ ესეც ცოდოა საქართველოში მამაკაცის წვერი სინდის ნიშნავს, თუ ვინმე პატარა ქურდობას ჩაიდენდა დაიჭერდნენ და წვერს გაპარსავდნენ. თუ არა კუთვნილ ქალს მიაყენა ვინმემ შეურაწყოფა იმას ცხენის კუდზე გამოუბავდნენ და სადმე სოფლის განაპირათ სახალხოთ ჩაქოლავდნენ. ასევე ქუდს ანიჭებდნენ მნიშვნელობას თუ კაცი ხარ ქუდი უნდა გეზუროსო, კაცი ვარ და ქუდი მსურავს სიმღერა ხომ გაგიგიათ, ერთხელ სამების დღეობაში ვილაც ნაცნობი გაეხუმრა გვერდიდან წამოეპარა მოხადა ქუდი შიგ მითომ ჩაუფურთხა და წინ დაუხალა. წამოუხტა ქუდის პატრონი და ერთი ისეთი სილა გაარტყა რომ კულისებიდან ცოცხალმკვდარი გაიყვანეს. მერე იცნო სახეზე და მის გამოსაბრუნებლად ძალიან იზრუნა მორწმუნე კაცი იყო და ღმერთის ყველაფერი სჯეროდა. იგი მფარველი ნათესავი იყო და მისგან ბევრი კარგი ვისწავლე დალილ გიორგის ლონდას კალთაზე თავდადებულს ტკბილათ ჩაეძინა და ამოუშვა ხვრინვა ამ დროს შემოვარდა ლუიზა და მიაძახა ფული დროზე მომეცით ფული მაროჟნის გამყიდველი მიცდის, მისცეს ფული და სათვალავით ყველას ჩამოურიგა გიორგის წილი შვილს ხელიდან ზილფამ წაგლიჯა და ნებივრობით თქვა.

- ეს მაროჟნი მძინარე „გველის ტყავს“ მე უნდა ვაჭამო გაყინული მაროჟნი სათუთი ბაგით ზილფამ ირგვლივ შემოჭმით ცოტა გააღლო და მერე გიორგის მიუტანა ღია პირთან ისე გაღღვა რომ კბილებში გამოუგლისა სიტკბო ესიამონა და მძინარე ძუძუსავით წოვდა, რომ მაყურებლებიც გულუხვად იცინოდნენ. თვალები იმ დროს გაახილა როცა ზილფა დახრილი იყო მის სახესთან გიორგის აზროვნებაში გაურკვეველობამ იჩინა თავი. ნამძინარეცმა ველარ მოზომა და ზილფას ხელები მოავლო კისერზე მიიახლოვა და მიინება ბაგეზე კოცნით ჟინი რო მოიკლა მერე გაუშვა ხელი და მიაძახა.

- ლონდა ახლაც იტყვი ჩემზე რო ეჭვიანიაო, ქალებმა ყველამ ჩაიკისკისა მხოლოდ ჯენი იყო ზილფას მაგიერ აპილპილებული. მიუხედავად ამდენი სიცილ-ხმაურისა გიორგი ვერ გაერკვა რა მოხდა ის თავისად დარწმუნებული იყო, რომ ლონდა იყო და არა ზილფა. მერე და მერე გიორგი რო გაერკვა სიმართლეში დარცხვენილი გიორგი ზილფას სახეს თვალს ვერ უსწორებდა. თუმცა ამ ქცევისათვის ბოდიშიც მოუხადა. ბევრი იფიქრა ამ დანაშაულის გამოსყიდვაზე, მაგრამ ვერაფერი გამონახა, და აი, ახლაც წარსდგა მთელი ოჯახის შემადგენლობის წინაშე ზილფას პირისპირ.

– მაპატიე ზილფა ძილიდან გამოსულმა უცებ ვერ გავერკვიე, არაფერი გავხსენებ.

– ნუ სწუხარ არაფერია გიორგი, სიყვარულს მრავალი მხარე აქვს და ყოველი სიყვარული კოცნით იწყება, მაინც და მაინც რალა სექს ანერთ, თუმცა ქვეყანა სექსისკენ მიისწრაფის. ცოლქმრობა რა სექსი არ არის, მაგრამ კანონზომიერებითია. რა მოხდა ჩვენ რა ერთ-მანეთი სხვა დროს არ გვიკოცნია. აი ახლა შენ მიყურე მძინარე ჩემ მამამთილს როგორ ვაკოცებ.

– არ გინდა ზილფა კაცი არ გააღვიძო მალქამ დაუშალა, მაგრამ ზილფამ მაინც შეასრულა თავისი აღქმა ისე ყინჩად აკოცა, რომ გაბომ მართლა გაიღვიძა თავი ასწია მალლა ზილფას სახეზე შეხედა გაიღიმა და ძილი ისევ გააგრძელა.

– არა მე არ უნდა შევმცდარიყავ.

– არაფერია შვილო გიორგი, ქალები ვის არ შეაცდენენ.

– ბატონო გიორგი, ამ მიზეზიანობას მოვეშვათ, შენ რო დამპირდი რატო საჩუქარი არ ჩამომიტანე სხვა დროს არ შემპირებიხარ ახლა დამპირდი და არ მომიტანე. გიორგიმ ერთხანს ტუჩები აათამაშა. თვალებით მინავლული სახე ისე დაიჭირა რომ ყველასთვის შესამჩნევი იყო თავში უცებ რალაც აზრი გაატარა. მერე ფეხზე წამოდგა და კარში გასვლა დააპირა.

– ლონდა ქმარი გაგიბობს მიხედე.

– სად წავა ამ ბავშვს თავს ვერ დაანებებს, თქვა და ხელები მუცელზე დაიწყო.

– ქმარი ძაან მორცხვი გყავს ლონდა.

– შინაურებთან მორიდებული გარეულებთან ვაჟკაცია,

– ასეც უნდა იყოს დაადასტურა ჯენიმ.

– ოო ჩემი ქმარიც მოვიდა, დილილა კარებში მიეგება იაშას.

– სამხარი მივირთვათ გეპატიუებით, ხაზეიკამ გაანყო სუფრა ისეთი ქართული კერძებია მამა შენ რო გესიამონება, მეტისმეტი თავმონონებით მიმართა რძალმა-ზილფამ გაბოს. გაბომაც არ დააყოვნა რძალის მიწვევა და უმაღვე წამოდგა თავისი სავარძელიდან და გაეშურა სასადილო დარბაზისკენ და მოავლო თვალი და გაკვირვებით წამოიძახა.

– ოჰო რა სურნელება ტრიალებს მართალია მზარეულობაში გაზრდილი ებრაელი ხარ თუმცა ცოდნას და გამოცდილებას დიდი მნიშვნელობა აქვს. მაგრამ შენში შალომ ქართველის გენი რომ არ ერიოს ასეთ ნამდვილი ქართული სამზრეულოს ვერ დაამსგავსებდი.

– კი ხომ გითხარი ბებია ქართველი მყავდა, ესე იგი დედის დედა.

– შენ ეგ სისხლის ერთი აღრევა გახსოვს გვარში, მაგრამ ოცდაექვსი საუკუნის განმავლობაში რამდენჯერ მოხდებოდა თუმცა გვარტომთა სისხლის აღრევას ორივე ერი ერიდებოდა. და ახლა კი ცნობილია, რომ სიყვარული დაუმარცხებელია. ახლა გთხოვთ სუფრაზე მოიტანოთ ქართული მინის მადლი რქანთელის კახური

ღვინო, ქართულათ უნდა ვადღეგრძელო ქართულ მინაში მოთავსებული ქართველ წინაპრებთან ერთად ებრაელთა წინაპრების ძვლები, ვეფერები, ვკოცნი მინას, თავის ქართველი წინაპარ შვილებთან ერთად. თანაბრად ინახავს წინაპარ ებრაელთა ძვლებს. სადღეგრძელო თქვა და გამოცალა ღვინით სავსე ჭიქა შეასრულა სადღეგრძელო და თვალთაგან ცრემლები გადმოსცვივდა, არა მე იქ უნდა დავიმარხო, სადაც წინაპრები მეგულვის. გვერდით ჯდომმა მალქამ ცხვირსახოცით ცრემლები მოსწმინდა და მიუგო.

- მართლა ტირიხარ გაბო?

- მართლა აბა ტყუილათ, ვტოვებთ ოცდაექვს საუკუნოვან ებრაელების დედას საქართველოს. რომელმაც თავისი შვილებივით შეგვინახა და ახლა აქ ისრაელის სახელმწიფოებრივი აღდგენის ორმოცდაათ წლოვანს ვეფერებით.

- ეს ისრაელი შენი საკუთარი სახელმწიფოა და უნდა ეფერო ზილფამ უთხრა.

- ჩემო რძალო კი უნდა ვეფერო, მაგრამ იმ ქართველ დედას ამაგი არ უნდა დაუკარგოთ დედაა ის მინა ჩვენ იმ ხალხმა შეგვინახა.

- ბაბუ რატომ ტირი?

- ჩემო კუდრაჭავ შენ იცი რომ ებრაელებმა საქართველოს კუთვნილ მინაზე გაატარა ოცდაექვსი საუკუნე.

- მერე რა მოხდა? ახლა ხო საკუთარ სამშობლოში ხარ სუფრაზე ასტეხეს სიცილი კუდრაჭას სიტყვაზე.

- საქართველო ედემია შეილო, ისრაელთან შედარებით რა სჯობია.

- ახლა ბორჯომს, ბახმაროს, კუროტ შოვს, გაგრას, ქობულეთს, ბათუმს, ამ პაპანაქება სიცხეში იქ ყოფნას რამე შეედრება.

- თუ კარგი იყო რათ წამოხვედი პაპაა? გამოგაძევეს?

- არა შეილო, იცი რა ხალხია, მსოფლიოში არ არსებობენ იმაზე ჰუმანიური ხალხი, მაგრამ ბებიაშენის აკვიატებულ დაჟინებამ წავიდეთ, წავიდეთ, აღარ მომასვენა.

- გაბო უნდა იცოდე, რომ შენი რაც არ უნდა ცუდი იყოს, სხვისას კარგს ყოველთვინ შენი უნდა გერჩივნოს.

- არა მალავ, არა ხარ მართალი, იმ ქართველების კარგ ტრადიციას მაღლის სახით მრავალი საუკუნის განმავლობაში რაც ჩვენთვის მოუწყიათ იმას ასე ადვილათ ხაზს ვერ გადაუსვავ და არც არავინ მოგცემს ხაზის გადასმის უფლებას. თქვენი არ ვიცი და მე კი იქ უნდა დავიმარხო, ებრაელების სასაფლაოზე, ჯერ მარტო ჩემი გაზრდილი გიორგის მამისგან რაფიელიდან ბევრი რამ ვისწავლე გარეთ სულ მისი ფარველობის ქვეშ ვიყავ. მეც მისგან გათავხედებული ჩემზე უფრო ძლიერ ბიჭებს აუხტებოდი ხოლმე ვიცოდი ის ჩემ თავს არავის დააჩაგვრინებდა, გაბო სანამ დაამთავრებდა ლაპარაკს ყველა გულისყურით უსმენდა, მერე ჯვინი ჩაილაპარაკა ხვალ თუ

გიორგი ჩამოვიდა მაშინ საქართველოში შეიძლება წამოვიდე თუ არა და შინ უნდა დაებრუნდე.

– ნეტავ შენ კიდე დაგიჩემებია შინ უნდა წავიდე, რო წახვიდე რა გინდა მარტოდ იმ გამოყრუებულ სახლში. ასე ხალხმრავლობას რა სჯობია ხან ერთი იტყვის რაიმე სასაცილოს ხან მეორე და ჩვენც ვიცინით, ვმზიარულობთ, მე ოჯახში ხალხმრავლობა მიყვარს. მიმართა ზილფამ. ამ დროს შემოვარდა კუდრაჭა სასადილო ოთახში და გაიწვია ყველა სიგრილით ქებულ სასტუმრო ოთახში. გიორგი ძიამ საჩუქრები უნდა დაარიგოს, სალამოს ათი საათია ას ნათურიანი ბროლის ლუსტრა გაჭახჭახებულია, ყველას გაცისკროვნებული სახეები აქვთ და გულიანად მოეღიან გიორგი „გველის ტყავის“ შემოსვლას. მაგრამ ზილფას მოუსწრია ჩემოდნის აღება და ისე შემოიტანა თავად გიორგიმ არ იცოდა ის იქ ეძებდა ერთი ეგაა რომ გასაღები არ ჰქონდა თორემ უიმისოდ გახსნიდა კიდევ. აი გიორგიც შემოვიდა გაფითრებული მა არ ვიცი მე მგონი უფრო ზილფამ თვალსა და ხელშუა გამარიდა ჩემოდანი გიორგის ამ თქმაზე ყველამ ერთხმად ასტეხეს სიცილი და ზილფას მიაძახეს ჩაიჭერი შენ კი გეგონა ვერ გაგიგებდა.

– მომეცი გიორგი გასაღები მე დავარიგეფ.

– არა, „კუდრაჭა“ ლუიზა და დილილა დაარიგებენ,

– მაგენმა რა იციან,

– შენზე კარგად კი ვიცი. მომეცი დედა ჩემოდანი ლუიზამ გამოართვა, გიორგის გასაღები და ჩემოდანი თავისი გასაღებით დილილას გადასცა, იმანაც აღარ დაყოვნა ესა თუ ის საჩუქარი ვისაც ეკუთვნოდა გიორგის წინასწარ გვარი სახელი ქალაღზე დაუნერია და საჩუქრებთან ერთად შიგ მოუთავსებია და დილილამაც ასე დაიწყო.

– ამის პატრონმა რა გააკეთოს? მსაჯული კუდრაჭა იყო.

– მაგის პატრონმა სამზარეულოდან ცივი რამდენიმე ბოთლი ბორჯომი შემოიტანოს და თითო ჭიქა ჩამოგვირიგოს. გახსნეს ნახეს უძვირფასესი არაბული თეთრი მამაკაცის ზედა ჩასაცმელი გვარსახელით თავად გიორგის გველის ტყავს ხვდა ბორჯომის შემოტანა და ჭიქებით ჩამორიგება შესრულება სიცილით და ტაშის დაკვრით აღინიშნა. როცა რომ, ბორჯომით შევსებულ ჭიქით ზილფასთან განსაკუთრებული მონინებით მივიდა როგორც თავისთან ძმად შეზრდილ გოგას მეუღლე განსაკუთრებულ პატივისცემით იყო მისადმი განწყობილი ისიც გრძნობდა „გველის ტყავისგან“ ამ დიდ პატივისცემას და სითამამით იყო თუ სიყვარულით, არც საპასუხო პატივისცემას და არც საყვედურს ერიდებოდა და აი ახლა დრო იხელთა ბორჯომის მირთმევისა და უსაყვედურა.

– თქვენ ბატონო გიორგი, მოგზაურებიდან ისე არ დაბრუნებულხარ რომ ჩემთვის საჩუქარი პირადად არ მოგერთმივნოს და ახლა რო დაბრუნებულმა უპატიცემლოდ დაგვტოვე მეც და შენი ამ-

ღზრდელი მშობლებიც მე ვიფიქრე ჩვენგან ხო არაფერი ეწყინათქო.

- ქალბატონო ზილფა, მოითმინეთ უსაჩუქროდ არ ხარ დატოვილი შენგან მოსალოდნელი იყო მე მივხვდი რომ ასე იფიქრებდი თუმცა არ გქონდა შენ ამის საფუძველი რადგან ის ვერ გაგითვალისწინებია რომ მთელი ჩემი სულიერთა სიმდიდრე ჩემი შვილის გიორგის გარეშე აგერ არიან თქვენს ოჯახში.

- შეგეძალა გიორგი ძია, ეს ოჯახი მარტო ჩვენი კი არა თქვენიც არის, შეუსწორა ლუიზამ. შენ რო მოგზაურობაში წასული ხარ სუყველა ბებია პაპაც დღეებს ვითვლით თუ როდის გაგვიშინაურდები, არა საჩუქრის გულისთვის არამედ იმიტომ შენ რომ ჩემი ერთადერთი უბრწყინვალესი ბიძა ხარ.

- ჩაგჭრა ლუიზამ ბატონო გიორგი, „გველის ტყავო“ როგორც გოგას ძმა ბავშვებს შენი სულიერი სიტბო აქვთ გამჯდარი.

- დედა რა ბედნიერებაა, მიუხედავად სხვადასხვა ეროვნების ასეთი მრავალ სულიან ტკბილ ოჯახში რომ ვიმყოფები. დილილამ გულიდან თავისი სიხარულის აღტაცება გადმოაფრქვია, მალქამ ოჯახის წევრებს ხელით ანიშნა.

- მაცალეთ ერთი სიტყვა მეც უნდა ვთქვა ჩემი გაზრდილი გიორგის დიდსულოვნება ამასია მიუხედავად ლონდას მხრიდან მთელი უბედურობა თავს გადახდა მაინც სხვის შვილებზე ლონდაზე და ჯენიზე თქვა ჩემი ორი სულიერი სიმდიდრე თქვენს ოჯახში მეგულებოდნენო.

- მოიცა მალქა მთავარი გამოგრჩა სხვისი შვილები რა შუაშია ერთი შვილის დედაა მეორე კი იმ შვილის ამღზრდელი.

- მარტო ეგაა?

- დედა გავაგრძელო თამაში?

- მოიცა შვილო ლუიზა, დედამთილო მარტო ეგაა თქვენ რაც თქვით. ლონდას და ჯენის მუცელში ბავშვები რომ უსხედთ აი ისაა მთელი ბედნიერება ორმოცდაათი წლის კაცისთვის.

- მართალი ხარ შვილო, რძალს დაუმონმა მამამთილმა.

- დანყნარდით ვინყებ თამაშს ხალხი დაანყნარა იაშამ,

- ამ საჩუქრის პატრონმა რა გააკეთოს?

- მაგ საჩუქრის პატრონი ვით საბუდრიდან გადმოფრენილი კვერცხმადებელა დედალი სკამზე ასული გადმოხტეს და დაიწყოს კაკანი გახსნეს და აღმოჩნდა ისეთივე არაბული ჩასაცემელი რო იყო ამის წინა გათამაშებაზე გიორგისი მხოლოდ სხვა ფერის აღმოჩნდა იაშასი. მრჯავდებულის მიერ დადებული ტაბუ სანამ არ შეასრულა არ მისცეს საჩუქარი. ტრადიციულად ისიც ტაშით დააჯილდოვეს. მოამზადეს შემდეგი საჩუქარი ამის საჩუქრის პატრონმა რა გააკეთოს? ითქვა თუ არა გოგამ კარები შემოალო საღმის თქმაც დაავინყდა და დაბნეულმა მარტო შტერულად ყველას თვალი მოავლო.

ისე, თითქოს საიდუმლო სამსახურის კაცია და მალქამ უცებ მიადასა

- რა იყო შვილო გოგა ხომ არაფერი დაგემართა?

- არა დედა რა უნდა დამმართებოდა,

- რავიცი შვილო, სახე გიჟისას მიგიგავდა. მიდი ზილფა ქმარს მოეფერე დაანყნარე იქნებ მაშინ გვიცნოს და მიხვდეს, რომ სუყველა შინაურები ვართ, უთხრა მალქამ.

- არა დედა, გოგა ისედაც დანყნარებულა, მაგან საჩუქარი კიდეც არ მომიტანა, პირშავად არის მოსული და აქეთ მეზუტება თავს იჭერს რო მოვეფერო.

- მერე მიდი და მოეფერე.

- არავეითარ შემთხვევაში თავად მეახლოს და მე აქედან ფეხს არ მოვიცვლი, ქალი ვარ და უნდა იცოდეს რომ ქალს მონინებით უნდა ეპყრობოდეს.

- მერე ისევ გიორგი მიეჭრა ხელი ჩამოართვა და ფეხზე დგომით გააგრძელეს საუბარი სამსახურებრივ საქმეებზე.

- ამ საჩუქრის პატრონმა რა გააკეთოს გაიმეორა დილილამ

- რა გააკეთოს და მამაჩემთან მივიდეს გადაეხვიოს გული სახეზე კოცნა-კოცნით აუვსოს ბაგის ჩათვლით.

- არა შვილო „კუდრაჭა“ ლუიზა ასეთი მკაცრი სასჯელის დადება არ შეიძლება.

- რა არი მალქა, ხვევნა კოცნა მკაცრი სასჯელია? ბავშვს უხერხულ მდგომარეობაში რატომ აყენებ.

- არა, იქნება უცხოს მოუწიოს,

- ვინ არი აქ უცხო ქალი?

- პაპა-ბებიას ჯენი დეიდა ჰყავს ალბათ მხედველობაში, არ იცის მალქა ბებია რომ ყველა შინაურები ვართ, როგორც ქალი მე ჯენი დეიდა მიყვარს. მე დარწმუნებული ვარ ჯენი დეიდასაც რომ მოუწიოს ამ თამაშით მამას იგიც აკოცებს. არაა ჯენი დეიდა.

- კი შვილო, ეს თამაშია და თამაშში კოცნითი სირცხვილი გამოირიცხებულია. ახლა კუდრაჭავ რა აღმოჩნდა, „ბრასლეტი“, სამაჯური ორი შავი გიშურის ქვით, ქვები-შუა კი დამონტაჟებული ოქროს საათი ოქროს სარქველით და ეს ნივთი აღმოჩნდა ზილფასი.

- ახლა სიჩუმე იყოს დედა, არ გინდოდა მამაჩემისთვის კოცნა, მაგრამ ბედმა გარგუნა და უნდა შეასრულო.

- არა არ ვაკოცებ, საჩუქარი გიორგიმ მომართვა და გოგას ვაკოცო.

- გიორგი ძია დედაჩემს წილად ხვდა მამაჩემისთვის კოცნა და არ ასრულებს,

- არ ასრულებს და არ მისცე, საჩუქარი უკან დამრჩება. ზილფას არ ესიამოვნა გიორგის „გველის ტყავის“ მკაცრი ნათქვამი და ზილფამ გარეთ გასვლა დააპირა. მაგრამ გოგა გიორგის უცებ გაერიდა

და კარები ჩაუკეტა, მოეხვია და ბაგეზე დაენება გიორგი ლონდას-თან მივიდა და ეკითხება

– თქვენც ხომ არ გინდათ კოცნა?
– ჩვენ რა მიცვალებულები ხომ არა ვართ, ჯერ ჯენის აკოცა, მერე ლონდას. ზილფამ იმდენი იძალავა, რომ გოგას მაინც ხელიდან გაუსხლტა და შევარდა ოთახში. დილილას ხელიდან საჩუქარი გამოსტაცა ხელზე მოირგო და გიორგის ჯინის მოსაგებად ჯერ კლავზე მორგებული საჩუქარი უჩვენა და მერე ენა გამოუყო, გაგიჟდი ზილფა, მალქამ შეამჩნია და შენიშვნა მისცა. მერე გიორგი და გოგა სხვებისგან განმარტოვებით დივანზე დასხდნენ და საკუთარი ბიზნესზე დაიწყეს საუბარი.

– იცი რა გითხრა გიორგი, შენ გამოგზავნილ საქონელს ჩემს მალაზიაში ბაზარი კარგი აქვს. ფული რაც შენ იქ შექენაში გაგიხარჯია იმდენი ამოღებულია ახლა მოგებაზე იყიდება, შენ წერილი გამატანე იქ შენი ნაცნობთან და თუ შექენაში მომეხმარებოდა მე იქ ჩავიდოდი და წამოვიღებდი.

– კი ყველაფრის გაკეთება შეიძლება, მაგრამ შენ არ აპირებ საქართველოში წამოსვლას?

– გიორგი, გულით კი მინდა წამოსვლა, მაგრამ თუ ხვალ და ზეგ ისეთივე ბაზარი იქნება ჩემს მალაზიას როგორც წინა დღემდე იყო ცარიელი მალაზია, მერეც ცარიელი დამირჩება და ჩემ გაკოტრებას ახლა ეგ უნდაა.

– კარგი წამოდი ახლავე გადავრეკავ ნაცნობთან თუ დავიჭირე სახლში კარგია.

– ალო.

– გისმენ.

– გამარჯობათ ქალბატონო,

– გაგიმარჯოთ ასლანა შინა ბრძანდება. თქვენ ვინ ბრძანდებით და რა გნებავთ იქნებ ტელეფონზე მოვიდეს რომ გადავცე.

– დღეს დრო რაღაა დარჩენილი და გვიან ღამეც რომ მოვიდეს გადაეცი გიორგიმ “გველის ტყავმა” დარეკათქო და დამავალა რა წამსაც მოვიდეს გადმომირეკოსო. რა ფუყოთ სახლში არ არის, არაფერია ხვალ ორ საათამდე დრო გვაქვს, რო ვიცოდე ხვალ გიორგი ჩემი შვილი წამდვილად ჩამოვიდოდა ტელეფონის აეროპორტს თბილისის ბილეთებს ახლავე დაუკვეთავდი.

– გიორგი ნიუ-იორკში გიორგი უმცროს დაუწერეკოთ, იქნებ შინ დავიჭიროთ. აკრიფეს ნომერი და დარეკეს.

– ალო, ალო,

– გისმენთ, გისმენთ ბატონო. გიორგი, მე მამაშენი ვარ „გველის ტყავი“ როგორა ხარ შვილო? აპირებ ჩამოსვლას გელოდებით. გავიგე, შვილო, დაქორწინებულხარ მომილოცავს გაბედნიერება,

დანინაურება.

- მადლობა მამა, მადლობთ. ათი დღეა შინ არ ვყოფილვართ, ერთი საათის წინ შემოვედით ბილეთები აღებული გვაქვს და ხვალ თორმეტ საათისთვის მანდ ვიქნებით, თუ არაფერმა დაგვალალატა.

- აბა თქვენ იცით, ხვალ თბილისში გასაფრენად ბილეთები ახლავე უნდა დაუკვეთო, ამრიგად დღის საათები ამოიწურა და ღამის საათების გამოყენება ძილით დაიწყო.

- გათენდა ხუთშაბათის დღე მშვენიერი, აღმა მიმავალი მზის სხივები ზღვის ფსკერიდან სიღრმეში ისე ძლიერად იყო შეჭრილი, რომ გამჭვირვალობა ელფერს მატებდა, მე ვფიქრობ უბრალოდ მისი შემხედვარს სიამოვნებას მოგვრიდა. ნათქვამია სიცოცხლე წუთისოფელში ყველას უტკებება, მაგრამ უსამართლობით, გაჭირვებული ცხოვრებით, ზოგი ეშმაკის ანკესზე ადვილათ ეგება და თვითმკვლევლობით ამთავრებს თავის სიცოცხლეს, ეს კი უფლის ღალატია, მის მიერ ჩამოქნილ სულს ეშმაკს აბარებს სატანჯველად, მე ვფიქრობ ასეთები ღმერთს ვერ დაუახლოვდნენ, არ ინამეს ღმერთი და არც განიზმინდნენ, აღარც უფალმა შეიფარა და ეშმაკსაც მეტი რა უნდოდა. აქ მეორე ამბავიც არის, ვინც რომ, ერის გამთლიანებისთვის ან სხვის გადარჩენისთვის თავი გასწირა ის ამით უფრო ამაღლდა, გული დაჩაგრა. სული გაუძლიერდა. ერთი დრო არავის შერჩებაო, ეს რატომანა ნათქვამი? წუთისოფელში ხალხი შიგ ქრელია და ყველა უფლის აზროვნებას ვერ ხვდება. უმრავლესობა ასე მეუბნება, შენ აქ მაჭამე მასვი და სიკვდილის შემდეგ გინდა სანაგვეზე გადამაგდეო, ეს გამოთქმა არაა სწორი, წუთისოფელი ეს მხოლოდ დასაწყისია. გრძელი სიცოცხლის არსებობისა, შეიძლება ასეც ითქვას წუთისოფელი საცდელი პოლიგონია, ხალხის გამოცდისა. იგი წინამორბედი მარადისობისა. თვითეული აქ რასაც დასთესს შეიძლება მცირედი ცოდვის ჩამდენმა აქ მოიმკოს, ან შეიძლება მონანიებით ღმერთმა შეუნდოს. მაგრამ ის დიდი ცოდვები, რომლებიც ადრე ჩაიდინა სამსახურეობრივი მოვალეობის შესრულების დროს ე.შევარდნაძემ კი არა. შემდგომი მისი მიმდევარებმა ძველი თუ ახალ დროში პენსიების და დანაზოგების წართმევით ათი თორმეტი თვის ხელფას მიუცემლობით შიმშილით დახოცილ ხალხის ცოდვის ზიდვას ვერც გიორგის დაძახნა უშველის და ვერც თვალთმაქცური სახელის შეცვლა. ღმერთი ყველაფრის მხედველია და სიყალბისა და სიმართლისა ზუსტი სასწორი აქვს. თუ სიყალბემ დასძალა, მაშინ მტანჯველად ეშმაკი არ ასცდება, და თუ სიმართლემ დასძალა, მაშინ ღმერთი შენდობას გაიღებს და ცოდვებს თავის თავზე აიღებს. ნათქვამია, „არ გათეთრდება ყორანი, რაც უნდა ხეხო ქვიშითაო.“

სალამოს თვითმფრინავით კაიროდან გაფრენილი გოგა, დილით კეიპტაუნში იყო, იყო, მაგრამ, უცხო ადგილას, რომელსაც მისთვის

ნაცნობი ან ახლობელი რომ არავინ გააჩნია, მხოლოდ ერთი წერილი უდევს ჯიბეში, რომლის იმედი ნინა დღესვე გადაეწურა. კეიპტაუნიდან კაიროში ტელეფონით ერთი დაკავშირება კიდევ სცადა გიორგიმ ასლანასთან, მაგრამ ამოდ, კვლავ უპასუხოთ დარჩა. დრო მოუთმენლად გარბის და სამსახურები თანამშრომლებით შეივსო.

დილის ათი საათი ჯერ კიდევ არ იყო, ისრაელის დროით, რომ კარებზე მომდგარ სტუმრებმა ბატონმა გიორგი მეორემ და მისმა მეუღლემ ქალბატონმა თამარ კეპისმა დააზარეს. ჭიშკრის კარები ქალბატონმა მალქამ გაუღო. როგორც ყოველთვის ქალბატონი მალქა ახლაც ადრე ამდგარა და მათ ოვაციურმა შეხვედრამ თითქოს შენობა შეაზანზარა და დილის ტკბილ სიზმრებში შესულნი ყველა გამოაფხიზლა. მოლოდინმა გაამართლა და მომლოდინეებმაც თავი ინსტიქტურად იგრძნეს. რადგან გიორგი უმცროსი თავის მეუღლით იყო ამერიკიდან ჩამოსული. ერთი კი მოასწრო ქალბატონმა მალქამ მოსულ სტუმრებს სანამ სასტუმრო ოთახში შეუძღვებოდათ. ეზოში გამოსული გაბოს დინასტელებმა სუყველამ მიულოცა, მიუალერსა დიდმა, პატარამ...ალარ ამოასუნთქეს. ისედაც მგზავრობით დაღლილები. ლუიზა დილილა, ზილფა, ლამის პერანგით იყვნენ გამოსულები ხან თამარს კოცნიდნენ ხან გიორგის.

– მომილოცავს, ეს რა კარგი გოგო შეგიერთავს.

– კარგით, გეყოფათ, წადით ჩაიცვით და ისე გამოდით, სირცხვილია.

– რის სირცხვილია ქალო, ბიძაშვილები არიან და ესიყვარულებიან.

– გიორგი „გველის ტყაო“, ზილფავ შენიც ბიძაშვილია, პერანგისამარა რო გამოხვედი?

– დედამთილო, ბიძაშვილი არა, მაგრამ მაზლის შვილი ხო არი. კარებთან მისული კუდრაჭა უკან გამობრუნდა

– ბატონო გიორგი, საჩუქრები ხო ჩამოგვიტანე?

– კი, კუდრაჭა, ისეთი ძვირფასი არა, როგორც მამაჩემმა იცის, მაგრამ ჩემი ხელფასის შესაფერისი კი არის

– უჩემოდ არ დაარიგოთ, უნდა ვითამაშოთ

– რა უნდა ითამაშოთ?

– ბატონო გიორგი, მამათქვენმა გიორგი ძიამ, საჩუქრები რომ მოგვიტანა, ფანტიობა ვითამაშეთ, მაგრამ დედაჩემია შარიანია და ჩაგვიშალა. მშობლებმაც რომ მოისიყვარულეს მერე ახალ ცოლქმარს ცალკე ოთახი მიუჩინეს.

ოთხი საათი იყო კოჯრიდან შემოსულმა ლაინერმა თბილისს რომ გადაუარა და დასაჯდომად გამზადებულმა ჰაერში ნახევარი წრე შემოხზა და ისე დაეშვა დასაჯდომ ბილიკზე. გამოვიდნენ სატრანსპორტო ტრასაზე, ჯერ ცოტახანს ისაუბრეს თუ პური სად ეჭამათ. დავა რა თქმა უნდა გველის ტყავისა და გაბოს შორის იყო. გაბომ

შესთავაზა ვიციდოთ მშრალი საჭმელი და შენთან სახლში ვჭამოთ. ამაზე რა თქმა უნდა მალევე თანახმა იყო, მაგრამ ბატონი გიორგი პრინციპიდან ვერ გადახარშეს. ჯენი და ლონდაც, რომლებსაც ფეხ-მძიმობის გამო მუცლები გადმოვარდნაზე ჰქონდათ, შინ მისვლას ჩქარობდნენ. ვინც პირველად თბილისში იყო, მათ ფუნიკულიორის ნახვა ძალიან აინტერესებდათ და ასეც მოხდა. გიორგიმ, „გველის ტყავმა“ რესტორანს დაკვეთა მისცა. მეორე სართულზე, ლოჯში გაეწყობოთ სუფრა. მერე თავადაც მიემატა. მაყურებლებს მანამდე კითხვებზე გაბო პასუხობდათ. მისვლის უმაღლვე მიმართა:

- ქალბატონებო და ბატონებო, აი, ეს არის ჩემი თავისუფალი საქართველო, დედაქალაქი თბილისი, გაღარცლული ჩემი სამშობლო, რომელსაც ჩემად ვერაფერი შევმატე, ან არა და ჩემი აქ არყოფნით რა უნდა შემემეატებინა მე - ესპანეთში მცხოვრებს.

- როგორ გიორგი, ღმერთს რატომ სცოდავ, პატარა საქმეა შენი შვილი ქალაქ ვაშინგტონის მახლობლად ერთ-ერთი ქალაქის გაერთიანებული იურიდიული კონსულტაციის დეპარტამენტის თავმჯდომარეა, შენ კიდევ კარგად იცი რასაც წარმოადგენ, შესანიშნავი კომერციონერი.

- მერე, ჩემი მოგება ვის ბიუჯეტში შედის? მე ჩემ თავს კი არ ვჩივი, სამშობლოს ვერ ვარგე. ჩემი ერთი დამაიმედებელი ესაა, რომ შვილები ერთი სახეზეა, ორი პერსპექტივაშია. თუ ღმერთმა არ მიმტყუნა და გამიმართლა, მერე ჩამოვალ და აქ ვიცხოვრებ. გაბო ძია, თუ სამშობლოს გვერდით არ უდგებარ, რაც არ უნდა გული გტკიოდეს, შორს მოქნეული მარაო აქ ბუზებს ვერ დააფრთხობს.

- დედა, რა ლამაზი ქალაქია არა?

- ხო შვილო. ამბობდი გიორგი ბატონო „გველის ტყავი“, და ახლა კი ნამდვილად დაგიჯერეთ, ნამდვილად ჩაძირული ქალაქია.

- დიახ ქალბატონო, ასეთი კარგი სამშობლოს პატრონი, მე იქ, ესპანეთში უნდა ვიყო? ქალბატონო თამარ, ჩემო რძალო, თქვენ როგორ მოგწონთ ჩემი სამშობლო, დედა თბილისი?

- კარგია, გადასახედიდან თუ შევამონებთ, უფსკრულში ჩაძირული ქალაქია. მაგრამ მთავარია ახლოდან ნახვა, შიგ რა არი. ამ საუბრის დროს მიუახლოვდათ ერთი, ვილაცას ვერ ვიტყვი, შეიძლება ასე ვთქვა, თავისი სამშობლოს გულშემმატიკვარი, ერთ-ერთი ჭირისუფალი.

- მართალი ბრძანდებით ქალბატონო, შორიდან ყველაფერი ლამაზი ჩანს, მთავარი ახლოდან დანახვაა საჭირო. მაგრამ ისიც საკითხავია, ვინ როგორ აღიქვამს, ვინ ჩასწვდება მრავალ საუკუნე გამოვლილ საქართველოს, მტრისგან მიყენებულ პირველ ჭრილობის გაშიფვრას. იქიდან უნდა დაიწყოს თუ რა თქმა უნდა ეყო ჭკუაგონება მის გასაგებად. მერე აქეთ და აქეთ თანდათანობით გაუად-

ვილდება მისი გაგება. ან არადა დეტალური შესწავლისათვის ისტორია უნდა მოიშველიოს. ძველებს ვინ ჩივის შვილო, ახალი მტკვარს სისხლი და ცრემლიც აღელვებს. ცხრა აპრილი, აფხაზეთი, სამაჩაბლო, პარტიებსშორის შუღლი, ძალმომრეობა ძველსა და ახალ მთავრობას შორის, დამარცხებულების დაპატიმრება... ღმერთმა უწყის ვინ მტყუანია და ვინ მართალი. თბილისის ნგრევა-გადაბუგვა, თავისთავად უდანაშაულო მსხვერპლი... 2008 წლის აგვისტოს მოვლენები რა ძნელია სამშობლო გულშემატიკვირებიდან შევლას ითხოვდეს, მისი გულშემატიკვარი მტერს თვალეში უცქერდეს, მაგრამ ამაოდ ვერაფერ შევლოდეს რადგან მისი ხელში იყო თანამედროვე ხალხის საუღეტი ქვეყნის დამანგრეველი იარაღები მის ხელში იყო. არ ვიცი მომავალი თაობები სისხლიან ფურცლებს რომ გაშიფრავენ ვის გაამართლებენ და ვის გაამტყუნებენ ერთი კი ფაქტია გაძევებული მთავრობის შემდეგ ჩამოვარდა შიმშილობა სილატაკე ეკონომიურად დაცემა გრძელდება დღემდე იმიტომ რომ, პური იმ ფულზე ერთი სამად გააძვირეს, ხალხს შენატანი დანაზოგები გაუუქმეს, პენსიები რვა ლარზე დაუყვანეს, თუმცა დღეს დღეობით თორმეტია რასაც არსაიდან არ აქვს გამართლება. იხოცებიან შიმშილით, ზოგი მათხოვრობს, მაგრამ ყველას ხომ არ შეუძლიან რამდენი ვიცი, რომ თავიანთი ახალგაზრდობა შიმშილის გულისთვის თვითმკვლელობით დაასრულეს. რამდენი ბავშვი შეენირა დასუსტებით, უმკურნალოდ, უფულობის გამო. რამდენი გენოფონდისტები შეენირნენ რუსეთსაქართველოს აფხაზეთში უაზრო ომს. შიგნით ერთ-ერთი

ზურგიდან მოლაღატური მკვლელობით რამდენი დაავადდა და ლუკმა პურისთვის მილიონ შვიდასი ათასამდე საკუთარ სამშობლოდან ნასულა საზღვარგარეთ თუ ვიმსჯელებთ ოცდაერთ წელს საფრანგეთში ნასული დემოკრატიული თავრობით ახლანდელი ნასულეზია იმათსავით გენოფონდს შესწყვეტენ. ჯერ ერთი რომ, აქედან ჩასულს გაშლილ სუფრაზე არავინ დააჯენს. მეორეც ის რომ, ჩვევაა ქართველებისა სხვა ფუძეზე ვერ მრავლდებიან. სხვის ფუძეს კარგათ ეგუებიან მუსურმანები, სომხები, ბერძნები. ისე რომ დღევანდელ ახალგაზრდობას საქორწილო პირობები არ გააჩნიათ, დასანანია ჩვენი ქალები. ამას წინათ უნივერსიტეტის წინ ქსეროქსზე ვიყავი მისული იქ შემოვიდა უნივერსიტეტის სამი სტუდენტი გოგო სამივე ერთიმეორეზე უკეთესები მე მიხარია ჩემი ერის მშვენიერები ქალაქის ქუჩებს რომ ალამაზებენ აღმოსავლური ენების მეხუთე კურსელები იყვნენ ჩემდაუვნებურად შევეკითხე ალბად რო დაამთავრებთ უნივერსიტეტს. საქმროდ შერჩეულ თანაკურსელი ბიჭები გეყოლებათ და გათხოვდებითქო, მესამემ მიპასუხა ეს ორნი დანიშნულები არიანო ერთი მაროკოელიზე მეორე ალჟირელზე უცებ მათი მშვენიერებით მინიჭებული სიხარული სულ გამიფრინდა

ისე, რომ გულს დააჩნდა იარა, წყენა შემატყყეს და მესამემ მითხრა რა გულდაგწყდა. ბიძაჩემო ნეტა მთხოვნელი მეც გამომჩენოდა გავთხოვდებოდით. მეც ხო მინდა ხვთით ნაბოძი შვილების დედა ვიყოვო. შევეკითხე განა იმიტომ სწავლობთ რომ სამშობლოს არ გამოადგეთქო ასე მიპასუხა სადაა სამშობლო აქ ცხოვრება ღირსო. მარტო ეს ორი კი არა რამდენის მშობლებიდან მსმენია ჩემი შვილი გერმანელზე გათხოვდაო ჩემი კი იაპონელმა წაიყვანაო, უმუშევრობამ და ნარკომანიამ გამოიწვია ჩვენი ქალების სხვაზე გათხოვება დავადექით გადაშენებას და ეგ არი, ვაი საქართველო საით მიექანები, დაკარგული გენო ფონდის აღდგენას ასი წელიც ველარ უშველის ეს ანდაზა ხალხისგან კარგათ ნათქვამია „კარგი ფხიზელი მწყემსი მგელს ცხვარს არ გაატანსო“

- ახლა, როდესაც არჩევნები ახლოვდება მართველი მოქალაქეთა პარტია და ოპოზიციური პარტიები განვლილი ოთხ წელიწადში შესრულებული სამუშაოების ბალანს ხალხს აბარებენ, გამოვიდა მიხვილ სააკაშვილი და პარლამენტს მოახსენა ბაქო-სუფსის ნავთსადენი გავეყვანეთ, ევრო პარლამენტში გავწევრიანდით, გაეროში განწევრიანებაზე მომზადებულია ყოველივე საბუთები ნატოსთან პარტნიორობა, კავკასიის მშვიდობისათვის და ასე შემდეგ... ეს ყველაფერი დღე-ღამე დაძაბული მუშაობით არის მოპოვებული, გამოვლენ ოპოზიციური პარტიები, ზოგი მართველი პარტიები ავრცელებს ზოგიც შიგ თავის თავს მონაწილეთ თვლის. ჩემი აზრით კი რვა წელიწადია ამათი ზარბაზნებით მოსვლიდან და ჯერ რაც დაანგრის ისე არ გაუკეთებიათ, უსახლკაროდ დარჩენილი ხალხი ზოგი სად არის თავშეფარებული და ზოგიც სად, ბევრმა წუთისოფელიც დატოვა. დიახ ვიმეორებ რვა წელია ამათ მოსვლიდან და ჩემი აზრით იმ სამუშაო და დაბალი ფენისთვის ეს მთის თუ ბარის მოსახლეობას არ აქვს დიდი მნიშვნელობა, მაგრამ საერთოდ გენოფონდის ბირთვის წარმოადგენდნენ. მათი უმუშევრობას და მოთხოვნილებას თორმეტი ლარი პენსია შეავსებს. ამ რიგად რვა წლის განმავლობაში თვითოეული ოჯახისთვის რვა ლარის საქმეც არ აქვთ გაკეთებული, ერის გადარჩენას, გენოფონდის შენარჩუნებას ისიც ისეთი ერისა სამი ათასი საუკუნის განმავლობაში ეკლიან გზაზეა რომ არის გამოვლილი, როგორი მრისხანე მტრებს გაუძეულით, გაჭირვების უამს გამოსავალს ყოველთვის პოულობდნენ მეფენი თუ სარდალმეფენი, მირიანი, ფარნავაზი, გორგასალი, დავით აღმაშენებელი, თამარი, დიმიტრი თავდადებულის მეფობა, გიორგი ბრწყინვალე, ლუარსაბი, თეიმურაზი, მეფე ერეკლე ქეთევან დედოფალი წამებული როგორც ქალი ერის სინძინდე და მრავალნი სხვანი... და ყოველივე ამათ მონაპოვარის ჩაძირვის უფლება ვის აქვს. მე მარტო პიროვნებაზე არ მაქვს ლაპარაკი. საერთოდ რჩეულთა ხვედრზეა საუბარი, ვინც პოლიტიკაზე თავს ზდებს საქართველო ღვთისმშობლის წილხვედრია და თუ გვინდა რომ ამ ქვეყნიდან წასული

ღვანლ მოსილები ზეციურ სამყაროში მოვხვდეთ იქ ღმერთის წინაშე წარვდგებით და სამშობლოს დაცვა ყველას თანაბრად მოგვეთხოვება. ერის შენარჩუნებაა მთავარი, იმპერიის დროს თუ მისი დაშლის შემდეგ მთელი ქართველი ერის წინამორბედი თუ მათი მიმდევარი დღევანდელი გულშემატკივარების ქართველი ერის საზრუნავი დემოგრაფიის გაძლიერება იყო. ჩვენ კი უფრო მოვშალებთ, დავექსაქსეთ, გავაფანატეთ, ერი ერს აღარა გავს შიმშილით არაქათ გამოცლილებს, ზამთრის სუსხით გაციებულებს და უმუშავართა არმიას და მომუშავეთა არმის რამდენიმე თვეების ხელფას არ მიუცემლობით, იმათგანაც ზოგიერთ მომავლის იმედგაცრუებულებსა, ნაადრევად ლებულობს მიქელგაბრიელი, წლოვანია თუ უწლოვანო ის უარს არცერთზე არ ამბობს. გამოვიდა მართველი პარტიის სახელით ბატონი მიხეილ სააკაშვილი კი მოახსენა ხალხს განვლილი ოთხ წელიწადში რის გაკეთებაც შესძლეს. ასევე რაც ოპოზიციურ პარტიებმა გაკეთეს ყველაფერი ჩემთვის ნათელია, მაგრამ ღირს კი ზემოთ ჩამოთვლილი ერის უკუსვლის ფასათ. უპირველესი დღეს დღეობით ერის სიმრავლეზეა ფიქრი და ზრუნვა თუ ნაადრევია რაც არის საქორთა მისი შენარჩუნება, სხვა ყველაფერი რაც პროექტებით თუ უპროექტოდ გაკეთებულა და სხვა მრავალი კიდევ პერსპექტივაშია ეს ყველაფერი მეორე, მესამე და მეოთხე ხარისხოვნებია. ღმერთი სულს ერთხელ იძლევა მართალია ეს სიკვდილიანობა სისხლიანი ტყვიანაკრავი არაა, მაგრამ ეს შეფარული გენოციდი იმ გახმაურებულ დახვრეტებზე უარესია წარსული წლები რისი მომსწრეც საქართველოა. ჩვენ და ჩვენ შემდგომ მოვლენილი ადამიანები ამ მიწისთვის სიკვდილის შემდეგ ფიზიკურად რას წარმოვადგენთ? წინაპრებით მხოლოდ მტვერს. მეტი არაფერი. რჩება, მხოლოდ სულით განათლებულის სახელი იმ პიროვნებისა ვინც სამშობლო-ერის სადიდებლად კეთილი საქმენი აკეთა, გონივრულად თუ ფიზიკურად ამას მნიშვნელობა არ აქვს. მთავარია ზიანს ნუ მოუფუტანთ ლალატის ტოლფას თუ არა, ადრე თუ გვიან ერის საღანძღავები გახდებიან. თუმცა აქ რა მოსატანია ერის მოღალატეები, ფილიპე მახარაძე და სერგო ორჯონიკიძე, მათი მსგავსები და მათზე უარესები წურასდროს გავხვდებით, თუმცა სათქმელია ორჯონიკიძე მიხვდა თავის დანაშაულს, თავმოყვარეობამ დაქეჟნა და სიცოცხლე თვითმკვლევობით დაამთავრა, ღმერთმა დაგვიფაროს რომ ამათ მსგავსად კიდევ მიმატებოდეს ვინმე მე ჯერ მომავლის იმედი არ დამიკარგია და ღმერთმა არც დამაკარგვინოს მე ვფიქრობ ახლა კარზე მომდგარი არჩევნებია, ქართველი ერი კიდევ ერთხელ მოიკრეფავს ჭკუა-გონებას თავის ჩვეულ სიბრძნეს გამოავლენს და ხმას ღირსეულებს მისცემენ. მე მწამს ის ღირსეულები წინა პარლამენტის ხარვეზებს გამოასწორებენ და სამშობლო-ერის აღორძინებას პირველ საკითხად დააყენებენ და ქვეყნის სამართლიანობასაც ნათელს მოფენენ.

- ჯენი თბილისი მართლა ლამაზი ქალაქი ყოფილა არაა.

- კი ქალბატონო ზილფა, ყველა ქალაქს აქვს სხვა ქალაქებთან განსხვავებული მიმზიდველი ეროვნული კოლორიტი. ახლა ევროპიის ქალაქებს ვერ შევადარებთ, მაგრამ ეს რაც შენ მამამთილის გადავლილი ავბედითობის ისტორიული ქრონიკები მომისმენია მიუხედავად ორას წლიანი მონობისა, ცენტრში შეინიშნება ახალი არქიტექტურული შენობები.

- პაპა, პაპა ის რგვალი დიდი შენობა ვაზას რომ გავს რა არის?

- სტადიონია კუდრაჭავ, ფეხბურთის სათამაშო მოედანი. ქალბატონო მალქა, ჩვენი წასვლიდან რაც ჩვენ ქალაქი დავტოვეთ ერთი იმდენი მოუმატებიათ. გლდანის, დიდი დილომის და ვარკეთილის მასივები.

- ხო გაბო მართალი ხარ. მაგრამ მთელი ქალაქი მაინც აქედან არ ჩანს.

- როგორ დედამთილო, ქალაქი მთლიანათ არ ჩანს? არა ჩანს შეილო, არა, მასივების გარდა ქალაქს ძველი განაშენიანობის მრავალი ნახნაგები აქვს, რომლებიც არა ჩანს თბილისი ათასხუთასი წლის ქალაქია და მცხეთა უფრო მასზე მსცოვანია.

- ესე იგი მალქა დეიდა თქვენ გინდათ თქვათ ტურისტულად საინტერესო სანახავია ეს ქალაქები.

- ქალბატონო ჯენი ქალაქები კი არა საქართველოს ყოველი კუთხის კუნჭულია ტურისტული თვალთ სანახავი.

- გიორგი ბატონო, აქედან რო ვუცქერ თბილისი წმინდა ზღვაში ჩაძირული ქალაქს მაგონებს. ამ დროს დაიძახა გიორგიმ „გველის ტყავმა“ სუფრა გაშლილია და გთხოვთ ამობრძანდითო. სტუმრები ერთიმეორეს უზიარებდნენ ფუნიკულიორიდან დანახულ თბილისის შთაბეჭდილებას, ზოგი ისე ღრმად იყო შეჭრილი ქალაქის შინაარსობრიობაში, რომ გამოსავალს ვერ პოვლობდნენ. პირველად გაბო ავიდა გადაავლო სუფრას თვალი და გიორგის „გველის ტყავს“ განაწყენებული თვალთ შეხედა.

- გიორგი რატომ გაისარჯე ასე გულუხვად ვინ შესჭამს ამდენს?

- თვითოეულზე გათვლილია ბიძაჩემო ყოველი ულუფა. ახლა მალქამ გაიკვირვა.

- შეილო, ამაღამ აქ ხომ არ უნდა დავრჩეთ, მოსვენება ხომ გვინდა. შენს ბინაში ყველა ხომ ვერ მოვთავსდებით?

- რა ვიცი თქვენგან გამიგია ქართველებმა გულუხვი სუფრის გაშლა იციანო. კაცი თავის სამშობლოშია და ახლა ეროვნულ ტრადიციას ხომ ვერ უღალატებს, გიორგის თვალი ჩაუკრა და განაგრძო მე თორმეტი დღე აქ უნდა დავრჩე არ მომამშობს და თავისი ჯიბეს თავათ თუ არ გაუფრთხილდება ზილფას სუ არ ენაღვლება.

- დამიჯერე გიორგი სასმელი მაინც შევამციროთ? სამი შამპანური ქალებს ეყოფათ, ოთხი ბოთლი ღვინო ჩვენ სამ კაცს გვეყოფა.

- როგორ მამამთილო იაშას კაცათ არ თვლი?

- არ გადაგაფიქრებინონ მამა. ფული მეც საკმარისად მაქვს. ბავშვი ვიყავ აქედან რო წავედი ახლა ვნახე სამშობლო ვაჟკაცურ თვალთ და ერთი ლიტრიანი ღვინის თასით სამშობლოს სადღეგრძელო მე უნდა ვთქვა. ხო და გაბო პაპა, წინაპრებსაც ხო უნდა გახსენება.

- ზუსტად პაპაშენს გეგხარ შენ და მამაშენი, ის კიდევ თავის მამას.

- მერე რა არის ცუდი ამაში?

- არაფერი შვილო, მაგრამ რომ არ ვიცით ღამეს სად გავათენებთ.

- რაც მთავარია გაბო ძია, საქართველოში ვართ და კარში არ დავრჩებით.

- ამის შემდეგ ამ საკითხზე კამათი აღარ გაგრძელებულა, შემოუსხდნენ სუფრას და ყველამ თავისი პურმარილს უთხრა. ორი სადღეგრძელო იყო ნათქვამი, რომ გიორგის „გველის ტყავს“ სუფრის გამწყობმა მოახსენა ტელეფონზე გთხოვენო. გიორგიმ თავი ისე დაიჭირა თითქოს გამოძახებას არ ელოდა. ეს გააკეთა იმიტომ, რომ ჯერ ისედაც მოულოდნელობით განცვიფრებული მაგიდის წევრები და მისმა უცნაურობა განცვიფრება უფრო გაუღვივათ. სუფრის თამადათ პატარა გიორგი იყო, ადღეგრძელა ოთხმოცდა ცხრა წლის ცხრა აპრილს შეწირულნი, რუსეთის არა ადამიანური მოქმედებით საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის, შემდეგი სადღეგრძელო ითქვა საბაგირო გზის ბაგირის განწყვეტით დაღუპილების სადღეგრძელო დაიღია, ამაშიც თითქოს და რუსეთის ხელი ურევია ბაგირი იმ ღამის მტრულათ ჩახერხილი აღმოჩნდა. ამ დროს შემოვიდა გიორგი „გველის ტყავი.“ თითქოს უსიამონოთ, თითქოს მხიარულობით მიაპყრო თვალი ლონდას. ადგილებიდან შეეკითხეს რა არი, რა მოხდაო? ყველას კითხვა უპასუხოდ დატოვა. ლონდას მაინც არ მოაცილა თვალები. მხოლოდ მაშინ ამოიღო ხმა როცა გაბომ ხმამაღლად დაუსვა კითხვა.

- ახლავე გამიმხილე რა მოხდა? ვის ელაპარაკე თუ არა, ფული იმდენი მაქვს, რომ ამ ხალხს ამაღამვე წავიყვან ისრაელში. მე გამიზრდიხარ და შენს თავზე ჭირია თუ ლხინია მე უნდა ვიცოდე დეტალურად შენი ამბავი. აქედან შვილი გიორგი შეეხმაურა.

- რა მოხდა მამა დედას რატომ უყურებ დამცირებულ თვალებით. შეხედე ფეხმიძიმე ქალი ტირის შეიძლება მაგის ნერვიულობა?

- არაფერი გაბო ძია, ისრაელიდან კაიროში ასლანა შინ რო ვერ დავიჭირე მე სულ ვნერვიულობდი, გოგასთან მიცემულ პირობას რომ ვერ ვასრულებდი. ახლა აქ სუფრას რომ ვაშლევინებდი დრო ვიხელთე და რესტორნის დირექტორის ტელეფონით დავრეკე კაიროში და ის ჩემი ნაცნობი შინ დავიჭირე და ვთხოვე გოგას დახმარებოდა სავაჭრო საქონლის შოვნაში. პირობა მომცა და გამიხარდა ჩემი გულისთვის კაიროდან კეიპტაუნში უნდა ჩავიდე.

- მერე მაგის გულისთვის ხარ გამწარებული, მაშინ ამ კაცს დაეძებდი შე დალოცვილო.

- გაბო ბატონო, მაცალე ვთქვა კიდევ ვთხოვე კეიპტაუნის პორტის სასტუმროში დამერეკა რომ გოგა დავარაშვილი მოეძებნათ და დირექტორის ტელეფონის ამ ნომერზე დამკავშირებოდა. და მართლაც დამიკავშირდა და ველაპარაკე მოვიკითხე სავაჭრო საქონელი არ მოწონებია და არ გამოუტანია და არ გაუგზავნია, ახლა ასლანას მეორედ უნდა დავურეკო რომ კეიპტაუნში აღარ ჩავიდეს.

- მერე შე მამაძაღლო ის ყურსალი მე ვერ დამალაპარაკე? მოდი აქ უნდა გაკოცო ასეთი ყურადღებიანი რო ხარ. გაბოს შემდეგ ყველასთან მივიდა საკოცნელად ზილფამ ლამის კისერზე ჩამოეკიდა თან ჩაილაპარაკა

- ახლა ვნახავ რა საჩუქარს ჩამომიტანს.

- შენ სულ საჩუქრები გაინტერესებს, ქმარი რა მდგომარეობაშია იმას არ კითხულობ.

- რალა უნდა ვიკითხო: შვილები დაზრდილები მყავს, დღეს თუ ხვალ შვილიშვილები მეყოლებიან, ქმარი და საჩუქარი მეტი რა უნდა ვიკითხო. მამამთილო. თქვენ მითხარით.

- მართალი ხარ შვილო,

- მამა, დედას და ჩემი ამღზღელ ჯენის რატომ არ მოეფერე?

- ხო ეგეც საეჭვოა. რატო არ მოეფერე გიორგი? შენი ხასიათის შეცვლის მთავარი მიზეზი აქ ხო არა დევს. თუ არა, რამ შეგიცვალა ხასიათი მითხარი არ დამიმალო. გაბო თითქმის მიუხედა.

- გეტყვით ხო ჯერ ის ამბავი არ დამიმთავრებია, ვიმეორებ კაიროში ჩემი დარეკვა ნაგვიანები აღმოჩნდა გოგა ჩასვლის უძალვე მისულა საწყობში ვიმეორებ საქონელი დაუთვალაიერებია და არ მოსწონებია სასტუმროში დაბრუნებულს პური უჭამია და თავი ძილისთვის მიუცია, დილით ამდგარა პირი დაუბანია გარეთ გამოსულა სამგზავროთ გამზადებული და ადმინისტრატორთან რომ მისულა საბუთის ასაღებათ პასპორტთან ერთად წერილიც აუღია. მე თავათ შევეკითხე ამ ბარათის დამწერს რა ქვიან მეთქი მიპასუხა გელეჩაო. მე სწორედ ამის სახელის გაგონება მაღიზიანებს მე მეგონა ეს უკვე გასაღებული იყო. კიდევ უნდოდა რალაც ეთქვა „გველის ტყავს“ მაგრამ გიორგი გაბომ შეაჩერა.

- გაჩუმდი ახლა ნერვები დაიოკე. თქვა გაბომ და გარეთ გავიდა.
- ჩემს მიმართ ასეთი ეჭვიანია მალქა დეიდავ.
- რა არი, ახლაც ეჭობს იმ პირქვე დასამარხავზე.
- არა ისევ იმ ძველს განვლილს მიხსენებს.
- რა განვლილს აკი მიმტკიცებდი ასეთი რამე არ ყოფილაო.
- ვამტკიცებდი და დღესაც ვამტკიცებ მე და გელეჩას შორის არაფერი ყოფილა.

6. – მაშ რისთვის გაგიტაცა.

– მინა რო დავაყარე. იმას ეგონა გიორგი უფროსი მოკვდებოდა რო გადაგაგდო და მე ვითომ ყველაზე ულამაზეს ქალს იქ ვიღაცა გამაუბედურებდა.

– გაჩერდი მამა, მაგის გახსენების დრო წარსულს ჩაბარდა. მე დავრწმუნდი შენი თქმით რომ ის ადრეც კეთილი ყოფილა, მალადეც მის ვაჟკაცობას, რომ ყოველივე ამის შემდეგ დღესაც სიკეთეს ავლენს. თქვა და ხელში ლიტრიანი ხარის ყანნი მოიმარჯვა და გვერდით მჯდომს იაშას სთხოვა ჭიქები შეევესო. ამ მომენტში შემოვიდა გაბო და მისი ბავშვობის მეგობარ თანაკლასელთან ერთად რომელიც იყო, არა მარტო რესტორნის დირექტორი, არამედ მთელი ფუნიკულორის ანუ მთანმინდის პარკის ავან ჩავანი. გაბომ თავისი დიდი ხნის უნახავ ამხანაგს თავისი დინასტიური მრევლი ყველა სათითაოდ გააცნო. დასხდნენ ისაუბრეს საჯაროდ თავიანთი ბავშვობის დრო გაიხსენეს დაახასიათეს მასწავლებლები ზოგი შეაქეს. ზოგიც გააქილიკეს. თუმცა მიცვალებულებს აღარაფერი მოეკითხებათ. მეგობრულ სიყვარულმა ყველაფერი ათქმევინათ. მათი საუბარი იყო სევდიანი, იუმორიც. გაბოს ლევანიმ ისიც გაახსენა.

– ხომ არ დაგავინწყდა, რომ ამბობდი მართალია ეროვნებით ებრაელი ვარ საქართველოს მიმართებაში ბევრ ქართველზე უფრო პატრიოტი ვარო და შენ კი ახლა მიატოვე როცა რომ საქართველო მართლა გაჭირვებაშია.

– რა ვთქვა თქვენ ქართველები ერთიმეორეს ხოცავთ და მე ხომ შინაურს საქმეებში ვერ ჩავერევი, მომხდურ მტერთან ჩემი თავი გენაცვალოთ, როცა გინდათ შემატყობინეთ ჩამოვალ და გითანაგრძნობთ: თუ არა და ახლა აგერ არა ვარ.

– ახლა განყობილ სუფრას ხომ არ გაგიმწარებთ.

– ბოდიშს მოგიხდით ბატონო გაბო და ბატონო ლევან, თქვენგან ყურადღებას მოვითხოვ თავისუფალ გზაზე დამდგარ საქართველოს სადღეგრძელოს ვამბობ და ომი ღმერთმა გვაშოროს სუფრაზე ვსხედვართ ამ სადღეგრძელოში მაინც მითანაგრძნეთ.

– რას ამბობ გიორგი მეორეე მაგ ყანწს ვინ დასცლის.

– ვინ დასცლის და მე, მამაჩემი, გაბო ბატონი და ბატონო ლევან თქვენ, სიკვდილთან პირისპირ დგომას ამ ყანწის გამოცლა არ სჯობია?

– როგორ არ სჯობია, მაგრამ ის აღარა ვართ დავებრდი წლებს თავისი მიაქვს. და ჩვენც თან მივდევთ.

– წუთის წინ მტრის საპირისპიროდ პატრიოტიზმით თავს იქებდით და ახლა ღვინით სავსე ყანწმა შეგაშინათ და სიბერე მოშველიეთ. გიორგის მათდამი ასეთი სამართლიანი გზის მოჭრამ ზოგიერთ ქალებს ბაგეზე ღიმილი მოჰგვარა. ამ ღიმილმა თავმოყვარე

ბატონი ლევანი, თითქოს უსიამონო განწყობაზე დააყენა, მაგრამ მალე გამოასწორა.

- წინასწარ სიბერის ჟამს შეხვედრილ ამ ორ კლასის მეგობრებს შეურაწყოფას რატომ გვაყენებ ბატონო გიორგი, როგორც თამადას ჯერ ხომ თავათ შენც არ დაგიღვევია, საქართველოს სიყვარულისთვის ექიმმა გია აბესაძემ, დღევანდელი თავისუფლების მოედანზე ერთი ვედრა ბენზინი გადაისხა და თავი დაინვა. და მე საქართველოს სიყვარულისთვის ღვინოს ველარ დაგიღვევ.

- ღვინით სავსე ამ ყანით გაუმარჯოს მრავალ ჭირ გამოვლილ თავისუფლებისკენ მიმავალ საქართველოს, ილიას თამადაობით, წინაპართა იმ სულებს ვინაც მისი კეთილდღეობის ამ წლებს ელოდა, ვინაც თავის სიცოცხლის სამადლობლად სამშობლო ერის ტაძარზე ერთი მძიმე აგური დადო.

უმრავლე დედას შვილთა შვილები -
სამშობლო-ერმა რომ იძლიეროს,
მე მათი ბედით იქაც დავტკბები -
მამ გაუმარჯოს მთელ საქართველოს.

გულში იმდევნი გატარებული -
მამულზე ზრუნვით მიმდევს ფიქრები,
არ გამიმართლა? მიცვალებული -
ამ ქვეყნად მართლა მკვდარი ვიქნები,

თბილისის სტუმრებს მთანმინდის რესტორანში ქეიფობა ისე გაუტკბათ, რომც წასულიყვნენ მთვრალეები ღამის ორ საათზე საკუთარი სახლის მისამართსაც ვერ გაიგნებდნენ. თავათ გაბოს მეგობარმა რესტორნის დირექტორმა ბექთარ კაჭკაჭიშვილმა ურჩია რესტორნის სასტუმროში ღამე გაეთენებინათ, რადგან რესპუბლიკაში სამოქალაქო ომის სროლები მძვინვარებდა. მართალია კაჭკაჭიშვილის რჩევა მამაკაცებმა არ მიიღეს, დიდი კამათის შემდეგ ქალებმა შესძლეს მათი დაყოლიება. გიორგის საყვედურობდნენ თუ იცოდი რომ აქ არეულ-დარეულობა იყო რატომ წამოგვიყვანეთ, ქალების საყვედური ისევე გაბომ გაუქარწყლათ.

- არაფერია, სახელმწიფოში სისტემის შეცვლას ყოველთვის მოსდევს პატარა არეულ-დარეულობა.

- გაბო ბატონო, სწორედ ამ პატარა არეულ-დარეულობაში იციან უდანაშაულო ადამიანის მოყოლვა.

- დედამთილო, გიორგი მიხვდა თავის დანაშაულს და თქვენ დამატება აღარ არის საჭირო. ბოლოს და ბოლოს ერთი საჯარისო ხალხი ვართ. რატომ ვშიშობთ წმინდა გიორგი საქართველოს საკუთრებაა. იგი ერის მფარველია და ჩვენთან კი ორი გიორგია და ორივე წმინდანია, ბოროტებას ვერც ერთი ვერ ჩაიდენს.

- ჩემი გიორგი, ჩემი გაზრდილია და იმიტომ არის კარგი თავი

შეიქო მალქამ

- ის პატარა გიორგიც შენი გაზრდილია?
- მამის გენისაა და რატომ უნდა იყოს ცუდი?
- ქალბატონო მალქა, ესე იგი პატარა გიორგის გამოზრდაში შენი თქმით ჯენის ამაგი არაფერია ხო. ჯენიმ ზილფას თვალი შეავლო და გაუღიმა ერთმანეთი გაჭორვით გული რო მოიფხანეს, მერე მიაშურეს საწოლებს და ნაქეიფრები ტკბილ ძილს მიეცნენ.
- კეიპტაუნი საზღვაო პორტის სასტუმროს ბილიარდში რიგი იყო
- თქვენ სათამაშოთ რიგში დგებართ ბიძაჩემო?
- არა.
- ნებართვისთვის შემოსვლის ბილეთი რო აიღე?
- ეს მხოლოდ საყურებლად დრო რო მოვკლა.
- არა გენაცვალე დრო ისე არ უნდა მოკლა, იმ დროში მნიშვნელოვანი საქმე უნდა გააკეთო, რომ შენ იმ დროში, გაკეთებულ საქმემ შემდგომ გასავლელ სიცოცხლის წლებში სასიამოვნო მოსაგონრად რომ დაგრჩეს, დროს თუ უშინაარსოდ მოკლამ იმ დროში შენც მკვდარი ხარ.
- ქალბატონო, რატომ მაყენებ შეურაწყოვას. თქვენ რა დროის ყოველ მონაკვეთში მოგებულები ხართ?
- რა თქმა უნდა.
- მაგალითად ახლა ამ წუთში რას იგებთ?
- ეს სამსახურია ჩემი და ხელფასი მაქვს.
- მასე მეც უყურებ და ვსწავლობ.
- სწავლა თუ გინდა ჩემო ბატონო, შემოსასვლელიდან მარჯვნივ სხვა კარები აქვს იქ რო შეხვალ მიგანიშნებს ისარი თუ სად არის სამოსწავლო ბილიარდი,
- როგორ აქედან მითხოვ ქალბატონო?
- არა, როგორ გეკადრებათ, თქვენ მითხარით რო ვსწავლობო და მეც მიგასწავლეთ აქ კი პროფესიონალები არიან.
- განა ისეა ქალბატონო საქმე რომ სულ არ ვიცოდე, ცოტა კი ვერკვევი.
- მაშინ ბედი მოსინჯე და ითამაშე იქნებ გაგიღიმოს,
- კარგი ქალბატონო რახან თქვენ გსურთ ვითამაშებ, ვითამაშებ, დაეპაექრა გამარჯვებულს, ფილიპინებში ერთერთი ძლიერი ნავთსაბადოელს კარმენ ქარაფშუტაოლლის, პირველი ხელი ერთიმეორის გაცნობის ხასიათს ატარებდა, კონში ექვსი ათასი დოლარი იყო, თამაში დაძაბული მიმდინარეობდა. პირველ ხელში უნდა ითქვას რომ გოგას გაუმართლა, მეორე ხელის ხაზინა ათი ათას დოლარს შეადგენდა.
- მართალია მწვავე ხასიათი მიიღო, მეორე ხელმა, მაგრამ ამრიგათ ბედი გოგას მოწინააღმდეგის მხარეზე გადაინაცვლა. თითო ხაზინაზე სამხელიანი თამაში იყო. პირველი ხელი გოგამ მოიგო, მეორე ხელი

კარმენ ქარაფშუტაოლიმ. მესამეც ქარაფშუტაოლი იგებდა, რომ, როგორც ვხედავთ, კარმენი ხუთი შარით წინ იყო გოგას ბედი მაშინ მოუტრიალდა და შვიდით რვა დამთავრდა გოგას სასარგებლოთ. ხაზინა რატქმა უნდა მეორესთან შედარებით გაორმაგებული იყო. ერთი სიტყვით თამაში ლამის სამ საათზე დაამთავრეს. ბოლო მეხუთმეტე ტურში ხაზინაში ორასი ათასი დოლარი იდო ხუთმეტიდან მხოლოდ კარმენიმ მარტო მეოთხე ტაემი მოიგო. მერე და მერე ფსიხოლოგიამ უმტყუნა უკანასკნელი პარტიის შემდეგ ცოტა არევაც შეიტანეს, მაგრამ თავად ხელმძღვანელი ქალმა დაანყნარა გოგას მიულოცა გამარჯვება და ბილიარდის დარბაზი დაკეტა. გოგა შევიდა თავის ოთახში ჯერ შხაპი მიიღო, მერე სამგზავრო ჩანთიდან ორი ბუტყერბროტი ამოიღო და ჭამა დაიწყო. ამ დროს კარების ზარი ანკრიალდა გაალო კარები და შემოვიდა მანდილოსანი ჩემი კაზინოდან ლამის გასართობათ ლამაზმანს ხომ არ ისურვებთ? თქვენ არ გეგონოთ გაცვეთილი, ისეთია, რომ გასიამონებს და კარგი დროს გაგატარებინებს.

- არა, არ მინდა,

- იცოდე იმ ქალთან გატარებული დროს სასიამონო წუთები შენს მესხეირებაში სიკვდილამდე დაგრჩება და სიცოცხლის განმავლობაში გახსენებითი სიამონებას მოგგვრის.

- არ მინდა ქალბატონო, რატომ მაძალებ.

- კიარ გაძალებ, გირჩევთ: სიცოცხლის სასიამონო წუთები უსიამოვნოთ რომ არ გაატაროთ.

- ქალბატონო ძილისთვინ ექვსი საათი დამრჩენია, უნდა დავწვე დავისვენო. ჯერ ისედაც უხასიათოდ ვარ.

- ხო და ხასიათზე მოგიყვანს, ნამალია ის შენთვის ჯერ ახალი დამწყებია, და სახე, ტანი, მოყვანილობა შესანიშნავი. მკვრივი, მოუთელავი. გახდილი თეთრი ანგელოზსა გავს, თვრამეტისა ჯერ კიდევ არ არის. თუ არა გჯერა ნავალ მოგიყვან შენი თვალით სჯობია ნახო თქვა და ნავიდა. ორი წუთი არ იყო გასული რომ შემოვიდა და შემოიყვანა კუკლასავით გოგო, მის წინ ქანდაკებასავით დადგა.

- არ მოგწონვარ? კარგად დამაცქერდი, რატომ არ უჯერებ ჩემ უფროს. ქალბატონმა ხო იცის ვინ ყავს ყველაზე ახალგაზრდა და უფრო ლამაზი.

- ესე იგი თქვენ ყველაზე ლამაზი ხართ კაზინოში,

- ჯერჯერობით კი ჩემო ბატონო, ეს ტრაბახში არ ჩამომართვა ხეალ ზეგ შეიძლება ჩემზე ლამაზი მოიყვანონ.

- მაშინ მე იმ ლამაზს მოუცდი გოგამ თქვა და თან ჩაიციანა.

- კარგი ბატონო, თქვენი ნებაა, მოუცადეთ იმ ახალს მანამ მოიყვანენ, კარგი დროს გატარებ, წუთისოფლის ღირსება არ გცოდნია, ის იყო უნდა გასულიყო ლამაზისეული რომ გოგა ადგა სკამიდან მიუახლოვდა რახან ვნებები გამიცოცხლე თანახმა ვარ. მოავლო ხელი

გულზე მიიზიდა და ოცი წლის ბიჭივით დაენება ბაგეზე.

- ხვალ დილით ექვს საათზე მოვალ და წავიყვან,

- ქალბატონო მეც ფულს მაშინ გადაგიხდი. გავიდა ქალბატონი და გახდილებმა ერთობლივი ძალით ეშმაკი დააბეს ღვთისმშობელი ახსენეს და სიყვარულში ჩაიძირნენ. სამ საათიან სიყვარულმა გოგაზე დიდი გავლენა მოახდინა, ისე გაუტკბა მასთან ალერსი, რომ დილის შვიდ საათამდე დატოვებას ითხოვდა. ქალბატონმა უარი უთხრა რადგან კაზინოს კანონი ასე ითვალისწინებდა. ლამაზი სხეულის განშორებიდან გოგას კიდევ ორი საათი ეძინა, დილით კიდევ შხაპი მიიღო, ჩაიცვა, გამოენყო და სასაუზმოთ რესტორანში შევიდა. სიყვარულით ნაომარმა პირველი-მეორე გაორმაგებული კერძები აიღო, რადგან ძალიან მოშიებული იყო. მიირთვა გემრიელათ და ყოველმხრივ გაჯერებული გოგა გარეთ გავიდა. თუმცა სავაჭრო საქონელი ვერ იშოვა საბედნიეროთ ბილიარდის თამაშმა გაუღიმა და ამით მაინც გულდალხენილი იყო ჯერ კიდევ გასასვლელ კარებთან იდგა და მას მიუახლოვდა ერთი ქალი და მოახსენა.

- სასწრაფოდ მიდი საზღვაო პორტში თქვენზე ნება დართულია ყოველგვარი საქონელზე რასაც ისურვებ შეგიძლიან წაიღოთ

- კი მაგრამ მე გუშინ უარი მითხრა.

- არ ვიცი, მე სანყობის გამგემ მითხრა პორტის სასტუმროში ადმინისტრატორთან იკითხე ისრაელიდან ჩამოსული გოგა ჰქვიან სახელად და რომ გიკითხე შემოსწრებულ ქალმა მითხრა გარეთ შემოსასვლელში დგასო. თქვენს სახელზე წერილია ადმინისტრატორთან, მიბრძანდით და აიღეთ.

- გუშინ ვიყავი მე უარი მითხრა დღეს კი შენ გამოგზავნა და წერილი გამოგატანა, რაშია საქმე ვერ გამიგია.

- მიბრძანდი სანყობში ჩემო ძმაო და ალბად იქ სრულყოფილად გაიგებ.

წერილი შემდეგი შინაარსის იყო. ამ ბარათის მომტანს დაეხმარე, გაუხსენი ცენტრალური სანყობი და რაც მოეწონოს ყველაფერი გაატანე თავის ფასში. გელეჩა. სანყობის გამგე შემეკითხა შენ ამის დამწერს საიდან იცნობო? მე მხრები

ავიჩეჩე. სანყობის გამგეს გაუკვირდა: მაშ როგორ მოგცა ეს ბარათიო? მერე სანყობის გამგემ მითხრა ხვალ ამ ადგილას კი არა, შეიძლება ამ ქვეყნად აღარ ვიყოვო. შევფიქრიანდი და სანყობის გამგეს ვუთხარიუ თუ ასეთი საშიში პიროვნება არის არაფერი არ მინდა შარში არ გავეხვიო თქო. მაშინ დამამშვიდა არა ნუ გეშინიან კეთილი კაციაო გაჭირვებული უცხო კაციც რო ნახოს უნდა რომ დაეხმაროს, სხვისთვისაც უნდა, რომ სიკეთე გაკეთოს. მართლაც ათი წუთის შემდეგ გოგა სანყობიდან საქონელს იღებდა. რაკი სანყობში ახალი შემოსული ძვირფასი საქონელი იყო, გოგამ შანსი

ხელიდან არ გაუშვა. მოგებულ ფულმა ხელი დიდად შეუნყო და საქონელი ესპანეთში გიორგის მალაზიაშიც გაგზავნა ტელეფონით დაუკავშირდა ესპანეთში მალაზიის გამგეს ბატონ ბონდარა კაუსკის. აუნყა რომელ გემს ატანდა იქ ესპანეთში რომელ პორტში შევა და რომელ დღეს, რომელ საწყობში იქნება გადმოტვირთული. დაღლილი და მთელი დღის მოუცლელიობით მომიტებული გოგა, გიორგის ნაცნობის სასადილოში კვლავ პურის საჭმელად შევიდა. თავისუფალი მაგიდა რომ ვერ ნახა ვილაც უცნობს თავისსავე მარტოდ მჯდომს მიუახლოვდა და სთხოვა თუ შეიძლებაო, თანხმობის შემდეგ კერძების მიმტანიც მივიდა ჩანწრინა ხარჩო ბივშტექსტი და ერთი ბოთლი ფრანგული ღვინო მომსახურებაც უმაღვე მიუტანა, შეავსო ორი ჭიქა და ახლათ გაცნობილს ბოდისის მოხდით შესთავაზა.

– მაპატიე ჩემო ბატონო რადგან ორი ერთმანეთისთვის უცნობი სხვა და სხვა აზროვნებისანი პურის საჭმელათ ერთ მაგიდაზე მოვხვდით ჩემი კავკასიური, უფრო სწორედ ქართველური სტუმართმოყვარეობა მავალდებულებს გაგიცნოთ და თითო ჭიქა ღვინო შევსვათ. შეთავაზება მეორემ გულთბილათ მიიღო.

– კი ჩემო ბატონო და ორივემ ერთდროულად ხელი გაუნოდეს.

– რატომ, შვილო, ცუდად გეპყრობით?

– არა, დეიდა მალქა, მაგაზე არა მაქვს ლაპარაკი,

– მაშ რა გალაპარაკებს შე მამაძაღლო.

– ძია გაბო, რა უბედურ დღეზე ვარ დაბადებული,

– პირველი ის, რომ დედა დამელუპა, მეორე მამაჩემიც გარდაიცვალა ლუკმა პურის საშოვნელად წასული, გზაზე მომხდარ უბედურებას შეენირა. მაშინ ცხრა წლისა ვიყავი, საშუალო სკოლის სამი კურსი უკვე გავლილი მქონდა. ძია გაბო, დედა ენა ხომ იცი რა არის, იგი, სულისა და გულის დამაკავშირებელია, ჭკუა-გონების გამლვიძებელი, ადამიანის ზნეობრივად ჩამომყალიბებელი. მე ასე ვიგრძენი ამ პერიოდისათვის ჩემს მიერ განვლილი სიცოცხლის გზაზე, დედის შემდგომ ობლად დარჩენილ შვილზე, მამაჩემმა ჩემი მეურვეობის მოკლე დროში ყველაფერზე იზრუნა, რომ ბავშვი ნუთისოფლის სწორ გზას დავდგომოდი. უნდა ითქვას, რომ, ზრუნვამ შედეგი გამოიღო და იმთავითვე მტერს და მოყვარეს კარგად ვარჩევდი. დედა რომ გარდამეცვალა რვა წლისა ობლად დავრჩი. სხვამ უფრო მიმიღო. გულშემატკივარი სისხლით ნათესავი არავინ გამაჩნდა. მე ის მინდა ვთქვა, გაბო ძია, რომ მშობლების გარეთად ნათესაობითაც ობოლი აღმოვჩნდი. ერთმა ქართველმა შვილების დედამ კი მითხრა მოდი შვილო, ჩემს შვილებთან ერთად მზრუნველობას შენც გააგინეო. მაგრამ გულმა არ გამნია, მითუმეტეს ისინი თქვენზე უფრო ახლო მეზობლად სახლობდნენ. მიუხედავად იმისა, რომ მე მათი გულთბილი მიწვევა არ მივიღე ამ გულისხმიერებისათ-

ვის მე მაინც დღესაც მათი მადლობელი ვარ. იქ სახლობდნენ კიდევ სომხები, ბერძნები, მაგრამ ჩემს მიმართ ხელი არავის გამოუწვდია, ისევ გული თქვენ მიჩვენეთ და თქვენ შვილ გოგასთან ერთად ჩემი მზრუნველობა ითავეთ, რაც ჩემთვის დაუვიწყარია, – მერე გულმოსულ გიორგის გოგამ მიმართა.

– შენ ბიჭო გიორგი, რა ძალიან გაახურე, მამაჩემს რისთვის სჭირდება შენი ასეთი ფილოსოფია, თუ გგონია, რომ, მამაჩემ – გაბოს მეგობრობაში შეეშლებოდა რამე? მამაჩემი შენს მზრუნველობაზე უარს ვერ იტყოდა. ჩვენ ხომ თავიდანვე, ერთად ძმებივით შეზრდილები ვართ. ნამდვილი ძმა არც შენ გყავს და არც მე. ორივე დედის ერთები ვართ. ამიტომ ჩვენი ტკბილი ძმობით ნუთისოფელში ერთად უნდა ვიყოთ და არა მარტო აქ, არამედ იქ საიქიოშიც. საქართველო ჩვენი სამშობლოა, პატარაა, მაგრამ რაც არის ბაჯალლოა და მის უარყოფას არავინ გვაპატიებს. დროა ერთიმეორეს კეთილდღეობისათვის ვიღწვოდეთ და თვითეულის ნაკლის გამოსწორებაც ჩვენი წილხვედრია. ასე მგონია, გუშინ დავიბადე და დღეს კი ჩვენი სამშობლო ჩვენი თაობის კისერზე დასაყრდნობად ემზადება. ადამიანის სიცოცხლე მზის ერთი დღის შემოვლას წააგავს. იმ ერთ დღეს კი შეიძლება სეტყვაც იყოს, თოვლიც, წარღვნაც, კარგი ამინდიც და შეიძლება მზეც დაბნელდეს. ასეთია ადამიანის ბედი სიცოცხლისა, მაგრამ ჩვენი მიზანია, რაც შეიძლება მეტი სიკეთე მივცეთ ნუთისოფელს განშორებამდინ.

– კარგია გოგა, შენც არანაკლები ფილოსოფია წარმოგვიდგინე. ესეიგი ჩვენ არჩევანში არ შევმცდარვართ, შენთვის უნივერსიტეტის ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე შესვლის ზრუნვაში შვილო, ახლა ხომ გამოგადგა. გაბომ შვილი შეაქო.

– ორივე კარგები არიან გაბო, ჩემი თავი ამათ ენაცვალოთ, ამაგი დაგვიფასდება და კარგია, წყალში რომ არ გადაგვიყრია. მალქამ გამოასწორა გაბოს შეცდომა, ესეიგი გიორგის გარეშე ღვიძლი შვილის გოგას შექება გაბოს არ აბატია, გიორგიმ კი თავის საუბარი კვლავ განაახლა.

– მაშინ თოთხმეტი წლისა ტექნიკუმის მეორე კურსზე ვიყავი, დეიდა მალქამ რო გითხრა ვიზა ხო მივიღეთ. მიღებიდან რვა თვე გავიდა და ახლა მაინც წავიდეთ ისრაელშიო. გაბო ძია, კარგად მახსოვს თქვენი პასუხი მალქა დეიდასადმი. ასეთი იყო: მოიცა ქალო, გიორგის, შუა წყალში ხომ არ დაეტოვებთ.

– არა შვილო. მალქა დეიდა გენაცვალოს. შენი აქ დატოვება არ გვიფიქრია, პირიქით ეს თუ მოხდებოდა, ჩვენ მაშინ საბუთს შევქმნიდით და შენც წავიყვანდით.

– ყოჩაღ გიორგი, ჭკვიანი კაცი ყოფილხარ, ხედავ მალქა, ცხრა წლიდან დღემდე ჩვენგან მიღებული პატივისცემა გიორგიმ წინ სულ ერთბაშად გადაგვიშალა. გიორგი! მე და მამაშენი რაფო, სკოლაში ერთად დავდიოდით, ერთ მერხზე ვიჯექით და როგორც შენ და გო-

გას ერთი-მეორეს, ჩვენც ასე გვიყვარდა. ერთად დავიზარდეთ და თუ სადმე წასვლა იყო ერთად მივდიოდით, ერთად ვქეიფობდით, დროს ვატარებდით ქუთაისში, კულაში, ბანძაში. მერე ოჯახებს მოვეკიდეთ, მაგრამ ჩვენი მეგობრობა კი არ წაშლილა უფრო გაათკეცდა, მამაშენი ისეთი მოხერხებული მოჭიდავე იყო, სანამ დავქორწინდებოდით დღეობაში საჭიდაოთ ერთად დავდიოდით. მე რომ საქმე მქონოდა მამაშენი უჩემოდ ფეხს არ გაადგამდა, ამიტომ მეც თან დავყვებოდი, მეამაყებოდა მამაშენის მხარდაჭერა, ძლიერი იყო, ძალ-ღონით სავსეს მოხერხებაში ტოლი არავინ ჰყავდა.

ერთხელ, მე და მამაშენი სამეობობის დღეობაში წავედით და ჯიბეში თითოს თითო თუმანი გვქონდა. იქ დღეობაში ცხენების ჯირითი მიმდინარეობდა, მამაშენი დამარცხებულ ცხენის პატრონთან მივიდა, ცხენს ახედ-დახედა ტანათ მოეწონა, ცხენს მოეფერა და პატრონს უთხრა: მათხოვე მოვსინჯავ აქ ახლოს სამას მეტრზე გავაჯირითებ და თუ მომეწონა მერე მოვრიგდეთო. ცხენი ათხოვა და მოსინჯვიდან რომ დაბრუნდა პატრონს შესთავაზა ხუთ მანეთს მოგცემ და ამ ცხენს შენთან მოგებულ ცხენს მე თვითონ მინდა გავაჯიბროვო, პატრონმა უთხრა: ხუთჯერ გავააჯიბრე ასი მანეთი წავაგე და მე მგონი შენც არაფერი გამოგივაო. თუმანი რომ მოგცე მაშინ რას იტყვი? რაკი არ დაგიშლია თანახმა ვარ, შენ თუ იმისი ჯავრი ამომყარე მე შენგან ფულს არ ავიღებო. პატრონებმა ცხენები დააყენეს გვერდი-გვერდ. წინ და უკან სვლით, საჯირითო მანძილი ორი კილომეტრი იყო. რომ გაიჭრნენ მართლაც მოხდა სასწაული დამარცხებულმა ცხენმა რევანში აიღო, პატარა შესვენების შემდეგ შეჯიბრზე კიდევ გავიდნენ, კიდევ აჯობა. ერთი სიტყვით, ის წაგებულ იფული მამაშენმა სულ უკან დააყრევინა და ხუთი თუმანი ცხენის პატრონს მისცა და დარჩენილი ხუთი თუმნით ცხენის პატრონი წაგიყვანეთ რესტორაანში და მაგრათ ვიქეიფეთ.

- მამა ჩხუბი არ მოგდიოდათ
- ვისთან შვილო, ჩვენ ერთმანეთთან?
- არა მამა, შენ და რაფიელი ძიას კი არა, სხვა უცხოსთან.
- არა შვილო, ჩვენ არ ვიტყოდით ისეთ სიტყვას, რომ ჩხუბი გამოენვია, არც სხვები შეგხვედრიან ჭიჭყინა ხაღბი, მხოლოდ ერთხელ თელავში ალავერდობას ჩვენთვის უცნობ ერთერთი სოფლის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს დაესივნენ და ერთს სამნი სცემდნენ, ეს უსამართლობა მამაშენმა ვერ აიტანა და ერთი კი მითხრა გაბო თუ გამიჭირდეს მომეხმარეო და მივარდა პირველს ერთი გარტყა თუ არა გადავარდა, მეორეს და მესამესაც ასეთი ბედი ეწვია, ნაცემ თავმჯდომარეს ხელი ჩასჭიდა გამოიყვანა და თავის მძღოლს მანქანაში ჩაუსვა, თურმე იმ ოხერ მძღოლს მაგდროს ეძინა და მერე ნაცემი თავმჯდომარე ჩვენ აღარ მოგვეშვა მანქანაში ჩავსხა და ჩვენც თავის სახლში მიგიყვანა. სადღესასწაულოთ

სუფრა გაშლილი იყო და სტუმრებს ელოდებიდნენ, რამდენიმე წუთში დაპატიჟებული სტუმრებიც მოვიდნენ და მათთან ერთად მაგიდას ჩვენც მოუსხედით, ვიქეიფეთ, კარგი დრო გავატარეთ. ღვინით საგსე ოც ლიტრიანი ბოცებით მატარებლამდე მიგვაცილეს. მასპინძლები ახალგაზრდა ცოლ-ქმარნი იყვნენ და საბას ცემიდან წლისთავზე პირველი ბავშვი შეეძინათ და ბავშვი მამაშენს გაანათვლინეს, სანკლები იმ წელიწადს ნათლულის მშობლები ორივენი გარდაიცვალნენ. თუ რა მიზეზით გარდაიცვალნენ ასე ახალგაზრდა ცოლქმარნი? ეს მერე შევიტყვეთ. ქმრის დასაფლავებაზე რომ ვიყავით მძლოლის ცოლმა თქვა, ფილტვების ანთებითო. მიცვალუბულის ცოლი ადრე მომკვდარა, მის დაკრძალვაზე ჩვენ არ ვყოფილვართ, ხოდა გიორგი ასეთ კარგ მეგობრებს შორის რა არის გასაკვირი შენს გაზრდაში მამაშენი რომ ჩემს ადგილზე ყოფილიყო ჩემი გოგას მიმართ, ისიც ასე მოიქცეოდა, ერთ დღეს დილით ადრე მწოლიარეს მამაშენი თავზე დამადგა, შევნიშნე, რომ მისი სახის გამომეტყველებაში რაღაც მწუხარება ტრიალებდა. სანამ მე შევეკითხებოდი თავად მითხრა:

– საჩქაროდ ადექი ჩაიცვი და ნავიდეთ ქალაქში, აი ეს წამალი უნდა მაშოვნინოვო.

– მე შევეკითხე რა წამალია? მითხარი. ვინ არის ავად მეთქი. არ გამიმხილა, ჯერ ვიშოვოთ და მერე გეტყვიო. ვიარეთ აფთიაქებში ვერ ვიშოვეთ, მერე მამაჩემს გაუშინილეთ, მამაჩემი დაფიქრდა და მერე აფთიაქში თავის ნაცნობთან წერილი მიგვინერა იმ კაცთან რომ მივედი, ჯერ შეგვეკითხა თქვენ ვინ ხართო, მეც ვუთხარი შვილი ვარ ამ ბარათის გამომიტანის-მეთქი, მოგვცა წამალი და ფული შევადღიეთ, მაგრამ არ აიღო, მერე მამაშენი ქუთაისის მატარებელზე გავაცილე და ახლა არ იტყვიოთ რა მომხდარა. წინა დღეებში რაფო იყო ქუთაისში იქ მგზავრობის დროს ერთ გაჭირვებულ ქალს უთქვია შვილი მიკვდება და ექიმმა წამალი გამომინერა, მაგრამ ვერ მიშოვნიაო. რაფიელს ჩაუწერია ყველაფერი და აღნიშნული მისამართით საავადმყოფოში მიართვეა, ექიმს გაკვირვებია, სად და როგორ იშოვეთო? მერე დეკემბით გავიგეთ, რომ იმ წამლის მიღების შემდეგ ბავშვი გამოკეთებულა და მამაშენს მადლობის წერილი გამოუგზავნა. ეგრეა შვილებო სიცოცხლე სიკეთით ფასდება. ან არა და პირუკუ. ასეა ფული ყოველთვის მთავარ როლს არ თამაშობს. მთავარია ადამიანის სიცოცხლეს კეთილი გული დაყვებოდეს.

ძია გაბოს, მეთვალყურეობაში ვიმყოფებოდით და მეცადინეობის შემდეგ ქალაქში გასასეირნებელ დროს გვაძლევდა-ხოლმე.

ჩვენც, მე და გოგა, გავიდოდით ქალაქში, ვნახავდით კლასის ამხანაგებს, ამხანაგებიდან გაცნობილი, ამხანაგებს, ვსაუბრობდით და ვჯამბაზობდით, შევდიოდით კინოში, თეატრში, მხოლოდ დღის სენსებზე, ჩვენთვის სალამოს შესვლა გაბო ძიასგან აკრძალული გვექონდა. ეს იმიტომ, რომ სახლში მისვლა არ დაგვგვიანებოდა,

თუმცა მოცემულ დროს ზოგჯერ გადავებიჯებდით-

ხოლმე, მხოლოდ ის კი იცოდა, რომ თეატრში შესულები არ ვიქნებოდით და ნამეტანს არ დავავციანებდით, ესეიგი ამ მხრივ ძია გაბო ჩვენგან დაზღვეული იყო. ხშირად დეიდა მალქა საყვედურიდან გვიცავდა, ეტყოდა-ხოლმე: რა მოხდა ბავშვებს ამხანაგებთან ცოტა საუბარი თუ გაუგრძელდათ, რაც მთავარია სახლში ხომ მშვიდათ მოვიდნენ, მეტი რა მოეთხოვებათ, ბავშვები არიან და მაგათგან სიბრძნეს ნუ თხოულობთ. სიბრძნე მაშინ გამოიჩინონ, როცა ოჯახს მოეკიდებიან, თუ დიდკაცობა წილად ხვდათ ერის საჭირობოროტო საკითხებიც კისერზე დაწვებათ, აი იქ უნდა გამოიჩინონ უფრო მეტი სიბრძნე.

მალქა ახლა ბავშვები ვახშმით დააპურე და მერე ყველა თავის საქმეს მიხედავს, დროს ფეხდა-ფეხ თქვენ უნდა მიყვეთ, მაიც, მაიცობით ის არ მოგიცდით. არც შენი აჩქარებით აჩქარდება, იმას ერთი გზა აქვს და იცის სვლა საიდან და როდის უნდა დაიწყოს. იმისი წარმართველი ძალა უფალია, მისი სული სხვა არის, მის საიდუმლოებას დღესაც ვერ ვხვდებით. აი ეს არის ჩვენი უსუსურობა. ხოდა იმას ვამბობდი, დრო თქვენია და უნდა დათესოთ ცოდნა თქვენს გონებაში, თუ არა, რომ დადგებით საზოგადოებრივ კალოზე იქ მიხვდები მოსამკელი და მოსალენი, რომ ხელთ არ გექნება, მერე რაც უნდა დიდი მონანიება გამოხატო ის ბედნიერი წუთები აღარ დაგიბრუნდება. გახსოვდეთ, რომ დასაფლავებული ხორციელის საიქიოდან დაბრუნება არ შეიძლება. ამიტომ უფლის მიერ ერთხელ მოცემული სიცოცხლე მიზანდასახულად უნდა გამოიყენოთ. ნაბიჯი ისე უნდა გადადგა, რომ წუთისოფლის ქარტეხილმა ვერ წაშალოს.

- გაბო ძია, მე ტექნიკუმს ერთ წელიწადში დავამთავრებ და მჯერა ავიღებ წითელ დიპლომს და მერე საბუთებს შევიტან უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაკულტეტის დაუსწრებელ განყოფილებაზე, ვისწავლი და თან ვიმუშავებ მივხედავ ჩემს თავს და მე მეტს აღარ შეგანუხებთ, ისრაელში წასვლაზე ჩემგან ხელის შეშლა აღარ გექნებათ. რაც შეეხება ჩემს გამოზრდაზე და სწავლაში ხელის შეწყობაზე დიდ მადლობას მოგახსენებთ. თუ ბედმა გამიღიმა და ფეხზე დავდექი ამავე დროს, ცხოვრების ჩარხიც ისე დამიტრიალდა, რომ წუთისოფელმა ერთურთს შეგვახვედრა, მაშინ ჩემზე განუულ ღვანლს შეძლებისდაგვარად გადაგიხდი და თუ ღმერთმა საამისო ბედნიერება არ მალირსა, მაშინ ღმერთია ყველას შემწე და მისგან მოელოდე შენმიერ ჩემდამი განუულ მადლის მაგიერს., გიორგიმ დაამთავრა სიტყვა და გული ამოუჯდა. ცრემლებმა სწრაფად გადმოხეთქა თვალებში მყოფი გულის მწუხარების საგუბარიდან, თუმცა სახეზე ორივე ხელი მიიფარა, მაგრამ სიობლით დაპატარავებული გულით თვალებიდან მომსკდარ ცრემლებს გზა ვერსად ვერ გადაუკეცა.

- შვილო გიორგი, ასე ადვილად გვიმეტებ?

- მალეა დეიდა, სათქმელი ხომ უნდა ითქვას. ორიათას ექვსასი წელიწადი სამშობლოს დაეძებდით, ბოლოს იპოვეთ და მე რა უფლება მაქვს გითხრათ, ნუ ნახვალთ-მეთქი.

- გიორგი, რა გატირებს, ჩვენგან ხომ არაფერი გენყინა? წასვლაზე ჯერ ჩვენ არაფერი გვიფიქრია და შენ რატო გვაჩქარებ? ზოგნი ღვიძლი ძმანი არ არიან ასე ტკიბილად, როგორც ჩვენ ვართ, დიას ჩვენი ტკბილი ცხოვრება კვლავაც ასე უნდა გაგრძელდეს. გოგამ - გადახვია ხელი და ერთგულების გამომხატველი სიტყვებით გული საგულეს დაუბრუნა და თვალბეჭე კი ცრემლები შეუმშრალა.

- ერიჰაა გიორგი, მე შენს დაქორწილებაზე ვფიქრობდი და შენ ისევე ბავშვი ყოფილხარ, რა გატირებს კაცი არა ხარ? არ გრცხვენინან? შვილო მე არ წავალ, სანამ შენ არ დაგაბინავებ, წასვლაზე მე შენი მხრიდან ხელი არ მეშლება, თუ არა და ინსტიტუტი გოგამაც ხო უნდა დაამთავროს, მე რო წავიდე ხალხი რას იტყვის, ძმათ ნაფიცის შვილი წყალში მიატოვა და თავად კი გალმა გავიდაო, თავს რატომ მჭრი, ერთხელ ხომ გითხარი, წასვლა ასეთი ადვილი არ არის. გიორგი, მერცხალი ხომ არა ვარ, გაზაფხული საითაც დაუდგება იქით მიფრინავს. მე ხო უნდა ვიცოდე საიდან მოვდივარ და სად უნდა მივიდე, ან აქ ვის ვტოვებ და ვისთან მივდივარ, არც ბუდის აშლაა ასე ადვილი, წასულის დაბინავება ბუდის აშლაზე უფრო ძნელია, გული თუ იქით სამშობლოსკენ მიიწევს მინა კი თავის გაზდილის ფეხებს თავისკენ ეწევა. არა გიორგი ოცდაექვსი საუკუნე ოცდაექვსი დღე ხომ არ არის. მამაპაპის ძირ-ძველი ძეგლები აქ აწყვია, იმათი სულები ციდან დაგვცქერიან და ჩვენ კი აქ მიცვალებულების პატრონები ვართ და ჩვენც იმათ სულებზე ვლოცულობთ, რომ ღმერთმა გაანათლოს და დასაფლავებულ გულებს ვუვლით, ველოლიავებით, წავიდე და სად? ორიათასექვსასი წლიან გაციებულ-გაყინულ მინაზე? აქედან განახლებულ სამშობლოში ჩასული ხალხი არა მარტო მინას, ბალახს, ქვას, ფოთოლსაც კი ეუცხოვება, ეს როგორც სრულიად ახალ აშენებულ ბინაში გადახვიდე ისეა. ჯერ შენ უნდა გაათბო იმ ბინის კედლები და მერე იმან უნდა გაგრძნობინოს სითბო, სიკეთე, სიყვარული, ბედნიერება. არა მარტო ჩვენი დაბინავება კი არ არის საჭირო, არამედ ჩვენი ბედის ვარსკვლავნი, რომელნიც აქ პირდაპირ ქართველების ციდან თავზე რომ დაგვცქერიან, იმათაც ბინა უნდა მოუშალოთ და როგორც ქართველებმა იციან მამაპაპათა ძველ ფუძიდან ანგელოზს გაითხოვენ-ხოლმე. ჩვენც საქართველოდან ისე უნდა გავითხოვოთ და მერე უნდა ღმერთს შევთხოვო, რომ ბედნიერება მომანიჭოს. ძნელია, მიატოვო თბილისი, ქუთაისი, ამომავალი მზის ქვეყანა საქართველო სადაც, გული უკვე შეგუებულია, სიხარულშია მისი ფესვები, მამაპაპის ძეგლებთან შედუღებებულია, როგორია? ახლა აქ

ძველს მოვწყდე გაზაფხულის ყვავილივით და გადავინერგოთ ისრაელის ორიათას ექვსასი წლის წინ მტრისაგან გავერანებულ მინაზე, სადაც მაშინდელი გარდაცვლილი ებრაელების სული ვინ იცის აღარც ცაში ტრიალებს და აღარც ჩვენი წინაპრების ძვლებია მინაში. შვილო, გიორგი, ვთქვათ ნავედით, ჩავიტანეთ ფესვებ-მორიდებული ეს გული, იქ რით უნდა გამოვკებო, ვის შევუთავსო. ქართულ სიტბოს შეგუებული ორგანიზმი ხო გაცივდება, გაიყინება, სიტბო რომ მოაკლდება, თავისიანებს გული რომ ვერ ნახავს, ყრუ მუნჯივით უნდა ვიარო, სანამ მშობლიური ანბანით ენას გავმართავ. აქაური ცის ქვეშ, აქაური მზით გამთბარი აქაური მთვარით მონათლულნი, ქართულ მინასთან შეზრდილები, კულტურით, ისტორიით, უნდა ითქვას, თითქმის ქართული გენისანი ვართ. იმიტომ მიმიძმს წასვლა, რომ სულიც ქართველური მიდგას, აქ რა არის გასაკვირი როცა, რომ ქართული მინის მადლით ვიკვებებით. იმდენი სიტბო და სიტკბო მაქვს ქართველებიდან მიღებული, რომ იმის გამოდევნა შეუძლებელია, არადა ხო უნდა გამოვდევნო ჩვენი ისრაელის სიყვარული რომ დავტყო. ესაა, რომ მხოფავს ქართული ანბანით ვარ გაზრდილი, გოგებაშვილის დედა ენით, ქართული ანბანი ისეთი ჰაეროვანია, რომ მისი ძირფესვიანი შესწავლით არ შეიძლება, რომ ადამიანის სხეულში შინაგანი გარდაქმნა არ მოახდინოს. აი სწორედ ჩემი სულიერი საზრდო საიდან იწყება, ეს მაცოცხლებს, ამით ვსუნთქავ, რომ ნავედე ასე გამოდის, რომ აქაურ გულს მოუსპო საზრდო და იქაურ ნერგზე დავამყნო რაც დიდი ხნის შრომითი ენერჯიის ხარჯვას მოითხოვს, ვიცოცხლებ კი მანამდე, არა და როგორია ოცდაექვსი საუკუნის წინათ დაკარგული სამშობლოს ახლა დაბრუნება. ეს ხომ ყოველი ებრაელის წმინდაზე უწმინდესი ვალია. თითოეული ებრაელის ხელმეორედ დაბადებას ნიშნავს. ჩემთვის უსაზღვრო და უდიდესი სიხარულია, შეიძლება ასეც ვთქვათ, რომ საქართველოს დატოვების სინანულის ტოლფასია, თანაბარია, მხოლოდ ვალდებულებებით აღემატება და მოვალეც ვარ საკუთარი კისრით ვზიდო ჩემი წილხვედრი. ახლად აღორძინებული სამშობლოს ბედნიერება თუ უბედურება. მე ახლა საქართველოს ჰაერს ვსუნთქავ, ქართული მზით ვთბები და მისი მადლიანი მინის ნაყოფით ვიკვებები, რაც უდაოდ ქართული ხალხის კუთვნილებას წარმოადგენს. ამ მინისათვის შეწირული ხალხის გვამები, რომ საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ერთი - მეორეზე დაანყონ მიცვალებულთა გვამების ბოლო მწკრივი ცას მიეზღინება და მისი სიმაღლე სულიერ სამყაროში აღმოჩნდება. ქართველი ერის სიძლიერე ადრე უფრო ჩანდა. იარაღის აღებას სანამ არავის ეკითხებოდნენ და სანამ ერეკლეს ტრაქტატი დაიდბოდა, თუმცა იმ ტრაქტატს არც მაშინ და არც რევოლუციის შემდეგ მისცემია სამართლიანი მსვლელობა, არც პირდაპირი ნაკითხვით და

არც ნაღმა წაკითხვით გამოუღია ურთიერთძმობის შედეგი, მთავარია, რომ ტრაქტატით რუსეთმა გამონახა საქართველოზე ხელმოსაკიდი და ამით შეისრულა ქართველი ერის დამონების დიდი ხნის სურვილი. რომლის უღელიც ორასი წელი გაწვინეთ. თუმცა მეფის რუსეთის დამხობის შემდეგ თითქოს თავი დაიხსნეს და შექმნეს საქართველოს დემოკრატიული სახელმწიფო, რესპუბლიკა, მაგრამ ლენინმა და სტალინმა ორჯონიკიძის და კიროვის ხელით, ისეთი საბელით დააბეს, რომ დღემდე გაუწყვეტელი აღმოჩნდა, იმპერიის პერიოდში რამდენი გავტოკდებოდი იმდენჯერ თავში ჩაგვარტყამდნენ. საპასუხოდ ერი მხოლოდ დუმილში იყო, ხელი ვერ გავიღეთ. ვშიშობდით საქართველო არ აღეგავა პირისაგან მინისა. რა თქმა უნდა გაძლიერებული ჭილყავები ადვილად კორტინან დაგარდნილ-დაჩაჩანაკებულ, ფრთებშეკვეცილ არწივს. – წუთისოფელმა ავიციცის და კარგიც. დედა-მინა ბრუნავს და დრო იცვლება, მზე კი თავის ასავალ-დასავალს არ იფიწყებს და არც გზას იცვლის მართალია. საქართველოში საუკუნეებით ქართველების თანამგზავრნი გაცხდით და უფლებებითაც თანაბარნი ვართ. ორივე ერს, ერთი სამშობლო გვექონდა. ახლა მე ორი სამშობლო მაქვს და ორი სამშობლო როგორია? მთელი ჩემი კეთილი მეგობრების სიყვარული იქაური თუ აქაური ერთ გულში უნდა ჩავტიო, იმ ორის ფეხის ხმას უნდა ავყვე. ორივეს უნდა გაუნანილო ჩემი მოსაზრება, სათქმელი, ორივეს უნდა ვეთაყვანო, ვეფერო, ვეალერსო. ჩემდა წილად ფრთები უნდა შევასხა, რადგან მე წარმავალი ვარ და საქართველოს მარადიულობა კი მწამს, თვითეული პიროვნება კი ვალდებულია უფლის დამოძღვრით საკუთარი თავის გასახსენებლად, წუთისოფელში რამე დატოვოს. როგორია ერთი გულის ორად გაყოფა, სულით შეთვისება, ორ სკამზე ცეკვა-მღერა, მართალია, ორივე ერთ სულიერ სამყაროშია, მაგრამ აქ სულ სხვა არის. აქ ფოთოლიც მღერის, ბალახიც იცინის, აქ თითქოს უენოც ლაპარაკობს. ჩვენს შემეცნებაში ბევრი რამ უენოთ წარმოგვიდგენია, მაგრამ მართალია ბუნებაში არის ერთი ჯიშისანი რომ ერთი მეორესთან ლაპარაკობს. ადამიანის ნიჭი იმაში მდგომარეობს, რომ იმან უნდა გაუგოს მაგალითად: ვენახს და ან ხეხილის ბალს რა დროს რა წამალი ესაჭიროება.

– გაბო ძია, ხომ თქვი წუთისოფელი ერთი სულიერი სამყაროა და ერთი მინააო.

– მართალია შვილო, ამას წინათ გაზეთში ეწერა მფრინავ თეფშებზე, დასახლებული იყო მათი დაჯდომის ადგილები, ამაზე ხალხი რამდენს ლაპარაკობს.

– ესეიგი სხვა პლანეტაც არსებობს, ადამიანთა სიცოცხლისა?

– ეს მართალია თუ ტყუილია, მე ვერ გეტყვი, მაგრამ ერთი რამ კი მჯერა, იმის მიუხედავად, რომ ხალხის სიცოცხლის გასახ-

ანგრძლივებლად ეზრუნათ, პირიქით მოხდა, ბუნებრივ სიკვდილს აღარ დასჯერდნენ და სხვადასხვა სასიკვდილო იარაღები შექმნეს, ხალხი უფრო აღივსო შურით, ბოროტებით და ერთი-მეორეს აღარ ინდობენ. ღმერთმა სინმინდის, რწმენის ლოზუნგი ისროლა, უფლის სახით. ალახმა თავი შეაფარა და გული კი ბოლმით სავსე აქვთ. სარწმუნოების მიხედვით კათოლიკეები, ქრისტიანები ანთებენ სანთელს, ლოცულობენ, გალობენ, ეკლესიიდან გამოდიან და მერე მკვლელობაზე უჭირავთ თვალი. მართალია ხალხი წუთისოფელში სიმართლის მსაჯულია, მაგრამ თვითუფლი თავის თავს არ უწევს კონტროლს და ვერც სჯის, ამიტომ, ღმერთიც თავისი შექმნილ სამყაროს რომ ვერ დაიმორჩილებს მერე წუთისოფლის დაშლას ფიქრობს და ნელ-ნელა ჟამის ამოქმედებით თავს იჩენს.

– კი მამა. მე ისევ მფრინავი თეფშები მაინტერესებს. ჩვენ პლანეტაზე რომ სხდებიან იმათ რა უნდათ რას ეძებენ?

– ჩვენი სიცოცხლის სამყარო აინტერესებთ შვილო. საქართველო, მისი მდებარეობა, ბუნება, მსოფლიოში არსად არ არი, ასეთი ბუმბერაზი, ლამაზი მთები. ხომ ხედავ სულ აქ კავკასიის მთებზე სხდებიან, რომ იცოდნენ ქართველები ბუნებით რას წარმოადგენენ, რა ერია, ამათი ზნე-ჩვეულება რომ იცოდნენ ალბათ, აქ დარჩებოდნენ და აღარ წავიდოდნენ. თვალი მხედველობისაა და ის არჩევს კარგსა და ცუდს, თუ რაიმე ლამაზს ნახავს თვალი გაატარებს და გულს ახვედრებს, ისიც აფორიაქდება, ფრინველიც ასეა შვილო, ლამაზ ხეს, ბუჩქს ეტანება. გარემოს სიმშვენიერით, ყველა ტკებება. ნათქვამია: „ყვავი რომ ვარდზე დაჯდება თავი ბულბული ჰგონიან“. მაგრამ ვერ გრძნობს რომ მისი ყრანტალით ვარდი ჭკნება. საქართველო ღვთისმშობლის წილხვედრი მინაა და სიზმარშიაც ვერ ნახავ მასზე უკეთესს, არ შევცდები თუ ვიტყვი, რომ საქართველო ედემია. ერთი სიტყვით უნდა გითხრა სიცოცხლე აქ უფრო ძვირად ფასობს, ვიდრე სხვა რომელიმე მხარეში. ყმამ თქვა დავრდომილიც რომ ვიყო, სიკვდილს არ ვინატრებ, რადგან სამოთხე აგერა მაქვსო. ამიტომაც, რომ ვინც ჩამოვიდა ყველამ აქ საქართველოში დაიდო ბინა.

– კარგი რა მამა, რატომ ამბობ როცა ასეთი არა ხარ?

– არა შვილო, ჯერ ერთი, რომ ჩვენ ებრაელებს მოგვისაქვს სამშობლო და ებრაელობა მთელ მსოფლიოში გაიფანტა, ნაწილი აქ საქართველოში ჩამოვიდა. ჭირში თუ ლხინში სულ მხარში უდგევართ და ერთად ვიზიარებთ ქართველების ზნეჩვეულებას, დავეფუძნეთ და ამიტომ მიმძიმს საქართველოსთან განშორება. რამდენია საქართველოს მოსაზღვრე სახელმწიფოს მცხოვრები სხვა ერები, რომ თავიანთ სამშობლოში ფეხს არ ადგამენ. ქართულ ცას შეაფარა თავი, ქართული მზით თბება, ქართული მინის ნაყოფით კუჭს იძლობენ, იკვებებიან და შეჯიბრების დროს ამ ორ მოსაზღვრე

რესპუბლიკებს შორის ზოგიერთი აქ მაცხოვრებელი სხვა ერის წარმომადგენელი მხარს ქართველების მოწინააღმდეგეს უჭერენ, ზოგიერთი თავისი მანკიერი ხელით საქართველოს ძირს უთხრის, ავიღოთ დღევანდელი ამბავი, რამდენმა სხვდასხვა ერმა აღმართა ხელი იმ ერზე, რომელსაც სიკეთის მეტი არაფერი უკეთებია, მაგრამ ვერ ისვენებენ, უნდათ, რომ საქართველოს ძირძველი მიწა ჩამოაჭრან და თავიანთი სამშობლოს შემატონ. ეს არის უფიცობა, შეუგნებლობა, არამზადობა, ამით საქართველოს ვერაფერს აკლებენ პირიქით, საკუთარი თავის ავტორიტეტს ილახავენ. ველურობას ამტკიცებენ, ეს იმის ნიშანია, რომ ესა თუ ის ერი სადაც ცხოვრობს იმ ერის ენას, კულტურას, არ სცემენ პატივს. ეწინააღმდეგებიან საქართველოს.

– სად დამეკარგე ძმაო. ასე უნდა დავინწყება, რომ თვეში ერთხელ მაინც რომ არ მოხვიდე? სიძე ცოლის ძმა ძმებზე უნდა ვიყვნეთ, შენ კი არ გვკადრულობ. მე მგონი ჩვენს შორის კარგობის მეტი არაფერია. მე თუ არ გენატრები, დის ნახვა მაინც არ გინდა, ან დიშვილები არ გენატრება?

- როგორ არ მენატრებით ჩემო გაბო, მაგრამ კახეთში ვიყავი.
- მუშაობა თუ გქონდა?
- კი. არაუშავრა, ხელმოცარული არ დავბრუნებულვარ.
- მგონი შენ ეს ზაფხული სულ იქ გაატარე?
- ხო ჩემი მეგობრისგან ერთი ოთახი მქონდა დათმობილი და ცოლშვილიც იქ დავასვენე.

- თუ ასე მოსვენებით იყავ ჩვენ რაღათ გაგახსენდებოდით.
- ნუ იცი გაბო ასე სიტყვის დაჭერა.
- არა ხარ მართალი ცოლის ძმავ. რომ მოდიხარ ცოლშვილით ვერ მოხვალ? რომ მოგეყვანა იმათი ნახვითაც გავიხარებდით.
- რა გინდა ჩემო დაო, გაბოს შენც მხარი აუბი? გინდა რო ნავიდე.

- რატომ? ეგ ხომ გაბუტვა გამოვა.
- სება კახეთში ნამყოფ კაცს ღვინის შერჩევა გეცოდინება. მალქა, დოქით ნადი რქაწითელი ღვინო შემოიტანე და პურმარილიც გაანყე. რამდენი ხანია ცოლის ძმასთან არ მიქეიფია.

- არა მე ღვინოს ვერ დავლევ.
- როგორ არ დალევ, შე დალოცვილო! მე გამირბიხარ და სხვაგან კარგ სიმღერებსაც შეანევ ხოლმე.
- არა არ მინდა. ვერ ვარ ხასიათზე.
- ნამდვილად, რომ მოგიხდება სწორედ ეგ არის შენი წამალი. დალევ და ხასიათზე მოგიყვანს.

– დალიე ჩემო ძმაო, გაბო რაჭაში იყო და კარგი ღვინო აქვს ჩამოტანილი. შეუქო მალქამ.

– თუ რქაწითელს გაურბიხარ, ხვანჭკარას დაგალევიან და ის

დაგაყენებს კარგ განწყობაზე.

– სუფრა განყობილია! სებია ბევრს ნუ მახვეწნინებ, მე და ჩემი მეუღლე მალეა საქართველოს ისტორიაში ვიყავით შეჭრილი და პურის ქამა დაგვაგვიანდა, გთხოვთ სებია პირში ლუკმას ნუ გაგვიმწარებ.

– რახან არ მეშვებით ორ ჭიქა ღვინოს დავლევ, თქვა და მაგიდას მიუჯდა.

– სებია, რატომ უნდა შეგეშვავთ, სხვა ხომ არა ხარ, შენ თქმაც არ უნდა გჭირდებოდეს. ჩემი სახლი შენთვის ყოველთვის ღიაა. მოგვიანებით სუფრას გოგა და გიორგიც მიუსხდნენ. გაბომ ასწია ჭიქა და შესვა საქართველოს სადღეგრძელო და ღვინით შეზარხოშებულ სებიას შეახსენა.

– სანყალმა განსვენებულმა მამაშენმა, როგორ იცოდა ომის წლებში კლიენტთან მორიგების დროს ჩასაცემლებს რომ ღებავდა ასე არ ამობობდა: ჩემ სებიას გამრავლებამ ორ ჯამ ნაკლებ არ შევლებამო. ეს რა თქმა უნდა ორი ჯამ ლობიოზეა ნათქვამი. გამოდის, რომ სამი ძმიდან მამაშენისთვის შენ იყავი საფიცარი. ესეიგი მამაშენს შენ უფრო ძალიან ყვარებიხარ.

– რა ვიცი, ეგ მამაჩემის საქმეა, სებიას ამის თქმა არ ესია მოვნა და საუბარი სხვა თემაზე გადაიტანა.

– გაბო, გავიგე ვიზა მოგსვლიათ და ისრაელში წასვლას როდის აპირებთ?

– სებია, ჯერ ვერ წავალთ. ბავშვები სანამ არ დაამთავრებენ. ხომ იცი, რომ წასვლა არ არის ადვილი. ჯერ მარტო მე უნდა ჩავიდე. მოვსინჯო, გავიგო ცხოვრების დონე, შევარჩიო რომელი მხარე ჯობია, ჰაერს როგორ შევეგუებით. სადაც კარგად შევეგუებით, საცხოვრებლად იქ შევარჩევ ადგილს.

– წერილიც ხომ მოგივიდა?

– ყველაფერი წერილს არ დაეჯერება.

– მიზეზი რატომ მოგყავს? აქედან რამდენი ებრაელები წავიდნენ, ყველა მადლიერია, და რალა შენთვის იქნება შეუგუებელი.

– სამშობლო შენი ფარია და შენ მისი ყრმა ხარ.

– სებია უარყოფ რომ ეს შენი სამშობლოა.

– არა მე არ ვუარყოფ, მაგრამ ის ხომ ნამდვილი სამშობლოა.

– ესეც ნამდვილია და ისიც. უმადური არ უნდა დარჩე, ორი ათას ექვსასი წელია მას შემდეგ, რაც ამათ მიგვიღეს და გული გაგვიხსნეს. ათი და ოცი ხომ არ არის?! ამიტომ არ გვაქვს უფლება, რომ შენ სამშობლოდ არ მიიჩნიო. ქართველმა ერმა გინილადა თავისი არსებობის წილი და ახლა გინდა გაეყარო. მათ მიერ გაღებული ყველაფერი მადლი, სიკეთე წყალს გინდა გაატანო, არ დაგავინყდეს, რომ უზრუნველთა მინის გამოყოფაზეც ქართველ კაცს აქვს ხელი მონერილი. ყველგან კი არ არის ღვთისმშობლის მადლით აღვსილი ტერიტორია. აქ რომ

პურმარილს გემო აქვს, იქ ისეთ გემოს ვერ იგრძნობ. აქაური ვაშლი იქ რომ შეჭამო, მაინც იმ გემოსი არ მოგეჩვენება როგორც აქ. არა მარტო მინაა კარგი, არამედ მზესაც სულ სხვანაირი სხივები და სიმზურვალე აქვს.

– ხო მამა, მართალი ხარ, წამოიძახა გოგამ, ჩვენი პროფესორი არდადეგების დროს ტურისტულ საგზურით უნგრეთში ყოფილა და დილით, როცა დანიშნულ ადგილზე საექსკურსიო ავტობუსს ელოდებოდნენ ოთხი ქართველი ერთად იდგნენ და საუბრობდნენ. ერთ-ერთ გამვლელს რომ დაუნახავს, გაუჩერებია მანქანა, გადმოსულა და ოთხივე ქართველს გადაეხვია, გადაკოცნა. თქვენი ჭირიმი ბიჭებო ქართველები ხართ? – ბიჭებს უთქვამთ: ნამდვილად, სულით, გულით ქართველები ვართო. მისულს უცხოს ოთხივე ქართველი დაუპატიჟია ბუდაპეშტის ერთერთი პირველი კლასის რესტორანში, მაგრამ ბიჭებს უარი უთქვამთ, ჩვენი უფროსი არ გაგვიშვებსო. იმ უცხო პირივნებას უკითხია: ვინ არის თქვენი უფროსი და მე თავად ვთხოვ თქვენ გაშვებასო. ეს უცხო პიროვნება მიიყვანეს უფროსთან და ასპინძელი უფროსს პირველად შეეკითხა, დღეს რა გაქვთ დასათვარიელებლადო? ხელმძღვანელმა უპასუხა ესა და ეს ადგილებიო. იმის დათვარიელებას სულ მცირე სამი საათი მაინც უნდ და გთხოვთ, ეს ოთხი ქართველი სამი საათით დამითმო და სამი საათის შემდეგ მე თავად აქ დაგახვედრებო. დიდი თხოვნის შემდეგ დათანხმებია, მაგრამ ორი რუსი მეთვალყურედ გაუყოლებია, რესტორანში შესვლისთანავე მასპინძელს რესტორნის დირექტორისთვის უთქვია: რასაც საშუალოდ დღეში ვაჭრობთ იმ თანხას მე გადაგიხდით, მხოლოდ რესტორანში სხვა არავინ არ შემოუშვათო. სუფრა მუსიკოსების წინ გაუშლიათ, წასულა ქართული სიმღერები, აქედან ჩასულებიც ისეთები შეხვედრიან, რომ თურმე ოთხივეს ეხერხება სიმღერა და ერთი-მეორეს ენაცვლებოდნენ შველევო, მგზავრული. მაგიდა იყო, რომ იტყვიან რა გინდა სულო და გულო, ჩიტის რძეც კი ჰქონიათ. რუსები ნაადრევად შემთვრალან და მაგიდაზე დასძინებიათ. მასპინძელი მომღერლებს ხმას უწყობდათ და თურმე სიხარულით თან ტიროდა. საუბრის დროს ერთ-ერთი ქართველი შეეკითხა. ახლა შენ აქ ალბათ კარგად ცხოვრობო? ეჰ – ამოიხზრა და პასუხი ისე გაუცია. ორი მაღაზია მაქვს, ერთი სასტუმრო, ფულიც ბევრი მაქვს, მაგრამ რათ მინდა თუ ცხოვრებას გემოს ვერ ჩავატანო. გაფიცებ საქართველოს მადლიან მიწას, ხო აქ მაგიდაზე ყველაფერი გვაქვს, რომელიც გინდა მიირთვი, მოსინჯე, თუ რომელიმეს ისეთ გემოს ჩაატან, როგორც საქართველოში, თბილისში, ქუთაისში, სოხუმში, ბათუმში, საქართველოს რომელი მხარეც გინდა აიღე. ყველგან კარგი ბუნებაა, ერთი მეორესგან განსხვავებული. ასევე პურმარილია სხვადასხვა მხარეს სხვადასხვანაირი, მაგრამ ერთი-მეორეზე უკეთესი. საქართველოს საზღვრებს რომ გასცდები, სხვაგან ისეთ გემოვნებას ვერ იგრძნობ, იცით როგორ მენატრება საქართველოს ნახვა, იქ ქეიფი, პურის ჭამა. რომ

გამახსენდება ქართველების ზნეჩვეულება ხშირად ჩამაფიქრებს-ხოლო ამაზე ცოლშვილიც ხშირად მსაყვედურობსო, ერთი სიტყვით ტყუილად კი არ არის ნათქვამი საქართველოს ტერიტორია ღვთისმშობლის წილხვედრიანო. მერე უფროსთან რომ დაბრუნებულან ბიჭები სასტუმროში. ნახევარი საათით გვიან მოუყვანია იმ ებრაელ მასპინძელს. ის ებრაელი რომ წასულა მერე, ეს ქართველი ბიჭები ექსკურსიის ხელმძღვანელს ისე გაულანძლია, რომ პურმარილი რამის შხამათ ამოუდენია, უფროსი რომ აღარ გაჩერებულა ბოლოს იმათა ნაქეიფარ რუსებს უთქვიათ, გაჩერდი, გეყოფა იქნებ თქვათ, რომ თქვენც ასეთი პატივისცემით გეპყრობიან სამშობლოს გარეთო.

- ხომ გითხარი შვილო გოგა, სიცოცხლის გემოვნებას აქაურს, სხვას ნუ შეადრი. აქ მთისა და ბუნების ჰაერი სულს ახალისებს და გულს ასულდგმულებს, ჩვენი ორგანიზმი ამ მინასთან შესისხლხორცებულა, ამიტომ ჩვენ თუ წავედით გული უნდა მოვწყვიტოთ მთასა და ბარს და იქ ჩვენს სამშობლოს უნდა შევასისხლხორცოთ, ამას კი დრო სჭირდება. დრო, რომელიც ჩვენს სიცოცხლეს დღითი დღე აკლდება. წარმავალნი ვართ და მე თუ მკითხავ დაფუძნებული ბუდე ისეთ მინაზე სადაც ჩვენი წინაპრების ძვლები ამ მინის პატრონის ძვლებთან შეძვალეებულა. ამის გამო ბუდეს მოშლას უარყოფითად მიმანჩნია. არა იმიტომ, რომ მე ჩემ სამშობლოს უარყოფ, არა. თუ საჭირო ვარ და ვჭირდები სამშობლოს მზად ვარ მსხვერპლად შევეწირო აქაც და იქაც. ჩემთვის ორივე ერთია.

- გაბო, შენი ნებაა... ვერ დაგაძალებ. მე კი ვიზას ველოდები, მომივა თუ არა, იმ კვირაშივე წავალ.

- წახვალ, მაგრამ ხუთი წელი მაინც უნდა იწვალო.

- მამა შენ გინდაც წახვიდე მე არ წამოვალ.

- ხო გითხარი სებია, ჩვენი ოჯახიდან მარტო ჩემ მეუღლე მალქას უნდა წასვლა.

- არც მე მინდა წასვლა, თუ იქ ქმარი და შვილი არ მეყოლება, მეც აქ დავრჩები. გიორგის და გოგას შეყვარებულები აქა ყავთ და იმათაც ხომ უნდა დავეკითხოთ. ეს წინადადება წარმოთქვა მალქამ.

- რას ვიზამ მალქა დეიდა, ხომ იცით, რომ მე უნივერსიტეტში ეკონომიურ ფაკულტეტზე საბუთები შეტანილი მაქვს. რადგან მე იმ გოგოს სიყვარულმა დამძალა და მისივე რჩევას ვასრულებ. ამიტომ ბედს მე უნდა ბოლომდე დავმორჩილდე.

- ესეიგი შენი თქმით გამოდის, რომ ჭკუას იმ გოგოს რჩევით ამოძრავებ. მიმართა სებია.

- ახლა რას ვიზამ ზოგიერთ საკითხში შეყვარებულს ხომ უნდა დაუფერო. შეყვარებული ჩემი თვალის ქვეშ ხომ უნდა იყოს. ხშირად უნივერსიტეტში ყოფნისას ჩვენ ერთად ვსაუზმობთ.

- გეტყობა შენ გიორგი ეჭვიანი იქნები? ღიმილით მიუგო სებია და თან თვალები ყველას სათითაოდ მოავლო.

– გიორგიმ მორცხვად ჩაიცინა და ისევ გაბომ გამოიყვანა მდგომარეობიდან.

– აქ, რა არის სათაკილო. კაცი ცოლის მიმართ ყურადღებით უნდა იყოს, ეს სიყვარულია და არა ეჭვი. სებია დაუფიქრებლივ შეეკითხა და ცოტა უხეშად გამოუვიდა.

– კარგი გოგოა?

– რაც მთავარია მე მიყვარს და მეტი ქება არ არის საჭირო.

– მალადეც, აი კაცი. მე მომეწონა შენი პასუხი, ეგ რა შეკითხვა მიეცი სებია ძია, კარგი პასუხი გაგცა, მაგრამ მე უფრო სხვანაირ პასუხს გაგცემდი. მალქამ და გაბომ ერთი-მეორეს შეხედეს. შვილის ამ გამოთქმაში დიდი სიამაყე გამოსჭვიოდა. – სებიამ დისშვილის ნათქვამი შეურაწყოფად მიიღო, თუმცა არც გაუმყლავნებია და არც სახეზე შეიმჩნეოდა რამე. სებია მოულოდნელად წამოდგა, მასპინძელს მადლობა მოახსენა, ყველას ტკბილად დაემშვიდობა და კარისაკენ მშვიდი ნაბიჯებით გაემართა.

– მარინა! ლექციების მერე კინოში წავიდეთ.

– გიორგი შინ მივალ ორ ლექციას წავიკითხავ და მერე წავიდეთ.

– რომელ საათზე მოხვალ?

– არ ვიცი, შენ თქვი და მეც იმ დროზე მოვალ. სვიდანას ხო იცი ბიჭები უნიშნავენ. მარინამ ლიმილით, მაგრამ სიამყის გრძნობით უთხრა. დღის შვიდი საათი იყო, ჯერ კიდევ დასავლეთით ჩამავალი მზე უკან მოტოვებული სხივებით თავს იქცევდა. დანიშნული დრო არც ერთმა არ დააყოვნა. გიორგი და მარინა ორივე ერთდროულად მივიდნენ გამარჯვების ბაღში თითქოს და ორივეს აფთიაქის სასწორის სიზუსტით აწყობილი საათი ორივეს ეკეთათ.

– გიორგი! თითო ნაყინი შევჭამოთ და კინოში მერე შევიდეთ.

– კი ჩემი სულის გასაღებო. ოღონდ შენი ნაზი სახის ნათელი ჩემი ცხოვრების დიდ გზას მინათებდეს და შენ თუ მიბრძანებ აი ამ კიპაროსის ხეს მოვგლეჯამ და მინაში თავდაყირა ჩავასობ, შენი სიყვარულის დასამტკიცებლად, გაიხუმრა გიორგიმ.

– რას ერჩი ამ ხეს, თავისთვის მშვენივრად დგას.

– მარინა შენ ხუმრობ და მე მართლა გეუბნები.

– ხო დაგიჯერე ნვერის გათლა არ დაგჭირდება.

– დამცინი ხოო.

– არა. არ დაგცინი გიორგი. მე ვიცი, რომ კეთილი ხარ და შენ ასეთი ბოროტება არ გეხერხება.

– გინდა რომ ვიყო ბოროტი?

– არ მინდა და იმიტომ გეუბნები, შენ არ ხარ ისეთი და მეორეც, რაში გჭირდება ჩემს წინაშე არა რაინდული თავის ქება, რომლის გაკეთებაც შენ არ შეგიძლიან. ბოროტება რად გინდა. მთავარი სიკეთეა.

– ვის არ შეუძლია? მე ასეთი უსუსური მნახე?

- კარგი რა გიორგი, გეყოფა ხუმრობა.
 - არა მარინა, არ ვხუმრობ.
 - არ ხუმრობ და მიდი და მოგლიჯე.
 - ახლა კი არა, შენს მიმართ. შემცილე რომ გამომიჩნდეს, მაშინ.
 - ჩემო რაინდო, წინასწარ არ ყოფილ საქმეზე რატომ ნერვი-
 ულობ?

- შენ არ იცი. ამ გულში რა ცეცხლი ტრიალებს...
 - მერე მე რა შუაში ვარ. გამოუძახე მეხანძრეს და ჩააქრობს.
 - მარინას ასეთმა პასუხმა ორივეს მიმართ სიცილი გამოიწვია.
 - გამიგე მარინა, სიცოცხლეს არ დავიშურებ, ვინც არ უნდა
 იყოს. ან მოვკლავ და ან თავს შევაკლავ.

- მაშინ, ჩემო რაინდო ამირანი ყოფილხარ.
 - კაცი თუ გაბრაზდა ყველა ქართველი ამირანია, უმრავლესობა
 ამირანზე მეტიც. მაგალითისთვის ავიღოთ დავით აღმაშენებელი.
 მის მიერ მცირედი ჯარით მტრის უმრავლესობასთან, თუნდაც დიდ-
 გორთან ჩატარებული ომი რას ნიშნავს. ეს ბრწყინვალე გამარჯვება
 ქართველი ერისათვის. გავიხსენოთ გინდა ერეკლე მეორე და სხვა
 მრავალი მეფეები.

- დიახ გავიხსენოთ მეფენი სხვებიც, რომლებიც თავიანთი სამეფო
 გვირგვინს უფრთხილდებოდნენ და ვალდებულები იყვნენ, რომ ყვე-
 ლას თავისი თავი დაეცვა, მაგრამ იმპერიის ხელი მაინც არ აგვცდა.

- არა მარინა, ისტორია კარგად ვიცი, ლომს გვერდში ვეფხ-
 ვები. რომ არ ამოდგომოდნენ სისხლზე დაგეშილ მგლის ხროვას
 როგორ გაუძლებდნენ. მეორე ის, რომ მე მეფის გვირგვინისათვის
 ვიბრძვი, შენ კი დედოფლობისთვის.. კვლავ ორივემ ჩაიცინეს, გან-
 საკუთრებით მარინას კისკისმა თითქოს ხეზე მიძინებული ფოთლები
 გამოაღვიძა სიცილის დროს ყელიდან წამოსულმა ჰარმონიამ.

- გიორგი ეს მომავალი - ჩვენი ურთიერთ შეთანხმებისა და სი-
 ყვარულის ამბავია.

- მარინა, ეს ჩვენი მომავალი კი არა, კარზე მომდგარი მომნიფე-
 ბული ამბავია.

- გიორგი მე აღარ მეკითხები?

- როგორ არ გეკითხები. ამდენი ხანი ტყუილად გელაპარაკე?

- შენ საქართველოს ისტორიაზე მელაპარაკები, და საკუთარ
 თავზე კი, არაფერს ამბობ. ჯერ კარგადაც არ გაგვიცვინია ერთმა-
 ნეთი. ერთმანეთის გულში არ ჩავვიხედა. ვინ რას წარმოვადგენთ.
 რა შინაარსისანი ვართ. სახლში ვინ გვყავს, იმათი თანხმობაც გვინდა,
 სიყვარული კარგია, მაგრამ ცხოვრებას თავისი ატრიბუტები გააჩნია.

- მე მაგალითად სახლი მაქვს და შიგ მარტო მე ვცხოვრობ. მშობ-
 ლები არა მყავს, არც და-ძმები.

- ხო და გიორგი გამიგე მე კიდევ მინდა, რომ დედამთილი, მამამ-

თილი და მულიც მყავდეს.

- მარინა არა მყვანან და საიდან მოგიყვანო?!

- დაფიქრდი ნუთისოფელში ერთხელ მოვედი, ერთხელ უნდა გავთხოვდე და დედამთილ-მამამთილის ალერსს არ მინდა რომ მოკლებული ვიყო. ამ ბავშვურ საქციელზე მოუხდათ უთანხმოება და ერთურთს დასცილდნენ. მზემ კი გადაცურა ცის ლაჟვარდები და მოჭარბებული ბინდით დამხჩვალმა უკანასკნელი ამოსუნთქვით დღემ სული დალია. ბინდმა გაახსენა ყველა სულიერს თავისი ბუდე. მეორე დღეს, დილით, ერთი ლექციის შემდეგ დეკანმა იხმო მარინა თავის კაბინეტში და ჰკითხა.

- გუშინ რვა საათზე სად ბრძანდებოდი?

- ვაკის პარკში ბატონ გიორგისთან ერთად.

- მერე, ხომ იცი გამოცდები რომ მოახლოვებულია და დიდი შრომაა საჭირო, რომ წასული წლების საკურსო ხუთიანებს საფუძველი გაუმაგრო და მთელი შენი ცოდნა ერთნაირად მოვარდნილ წყალს არ გაატანო, იმ ზარმაცს რად აყოლილხარ.

- პატივცემულო რატომ აყენებთ შეურაცყოფას გიორგი არ არის ზარმაცი, ის ჩვენს ჯგუფში ნახევარს მაინც სჯობია, ხუთებზე თუ არა ოთხებზე მაინც გადის.

- კი მარინა, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში მისი ოთხიანები შენს ხუთიანებთან ვერ მოვა, შენი გზა გრძელია და ბედნიერებისაკენ მიდის, იმისი კი მოკლეა.

- პატივცემულო რატომ წყევლი?

- არა მარინა, ღმერთმა დიდხანს აცოცხლოს, მე კი არ ვწყევლი ცოდნის მხრივ ვამბობ. რაც აქ ისწავლა ის შეიძლება პრაქტიკაში დანერგოს, მაგრამ წინ ვერ წაინვეს.

- პატივცემულო პროფესორო ცხოვრებაში პრაქტიკა გვაძლევს ამა თუ იმ გამოგონების რეალურ შესაძლებლობას და მერე იქიდან გადის სახელმწიფო გამოცდაზე.

- მართალი ბრძანდებით ჭეშმარიტებაა.

- პროფესორო თუ ჩავაბარებთ ასპირანტურაში ორივე ერთად. თუ არა და არც ერთი.

- მარინა ეგ რა ლაპარაკია? თავი გინდა დაილუპო. შეყვარებულები ხომ არა ხართ?

- დიას ვართ პროფესორო.

- მშობლებმა იციან?

- რომ გავყვები მერე გაიგებენ.

- მომზადებული ხარ. დაფიქრდი, თავი არ დაილუპო. გიორგის და მარინას ამბავი გახმაურდა. გაიგეს იმ დაინტერესებულმა პირებმა, რომლებსაც თავიანთ საკუთარ თავს არც სარგებლობას მოუტანდა და არც ზიანს. მთავარი ის არის, რომ როგორც პროფესორო-

მასწავლებლებში, ისე სტუდენტ-მონაფეხებში ლექციის შემცველ სასაუბრო მიზეზმა აუდიტორიებში იჩინა თავი. მომდევნო ლექციის პროფესორმა მიმართა:

- მარინა ეს ამბავი მართალია რაასაც ამბობენ, გიორგის და შენს შორის? მარინა მორცხვად ადგა და თავჩალუნულმა უპასუხა:

- დიას მასწავლებლო. მაგრამ მე მოცუბს საერთოდ, თქვენი და სხვა ზოგიერთი პროფესორის ამბავი, რა არის აქ საძრახისი, ან საკვირველი, ის რაც ნუთისოფელში ღვთის განგებას დაუნესებია ჩვენც ხომ ამ გზას მიყვებით, განსაკუთრებული სხვა, ხომ არაფერი მოგვიმოქმედებია? ჩვეულებრივ ერთმანეთზე პირობა მიცემული გვაქვს, მეოთხე კურს დავხურავთ და ვიქორწინებთ, ჩვენს გარდა სხვა დროს უნივერსიტეტის კედლებში ასეთი რამ არ მომხდარა?, თუ არა და, გათხოვება, ქორწინება ნებადართულია და ჩვენი სიყვარული რატომ გახდა საკამათო.

- სრული უფლება გაქვთ მარინა, მაგრამ შენი თავის და ცოდნის პატივისცემა მაინც უნდა გქონდეს.

- ბოდიშს გიხდი ბატონო პროფესორო, არ მინდოდა მეთქვა, მაგრამ რაკი ყველამ გაიგო, ახლა ყველაფერს ვიტყვი, რაც ღმერთს ნუთისოფელში დაუკანონებია, ამის უარყოფა მგონი არ შეიძლება. ეს ჩემი პირველი ბეღია და იგი უნდა იყოს მთელი ჩემი სიცოცხლის თანამგზავრი მიუხედავად იმისა, ეს ჩვენი ბედნიერების იქნება თუ უბედურებისა. მოსული პირველი ბედი არ უნდა დაისაჯოს. ცნობილია, საქართველოში რომ გოგოს შობადობა უფრო მეტია ვიდრე ბიჭისა, ისიც უნდა ითქვას გოგოები მალე შედიან დასრულების პროცესში. ჩემი აზრით, ბიჭმაც და გოგომაც სკოლიდანვე უნდა ეცადოს ცოლის შერჩევა, თუ არა და ინსტიტუტიდან მაინც უნდა შეარჩიოს თავისი გულის მგალობელი, მოალერსე, მესაიდუმლე, სწავლის პერიოდში ერთმანეთთან უფრო შეჩვეულები არიან. ერთი-მეორის ხასიათი კარგად იციან. ჩემი ბედი უნდა დაუკავშირო სამშობლოს ბედს. სიკეთესთან ერთად ყოველი პიროვნება სამშობლოს ტკივილსაც უნდა იზიარებდეს. შენ არ იცი ბატონო პროფესორო, გიორგის და ჩემი ურთიერთ სიყვარულის დასაბამი და არც გირჩევთ რომ გაიგოთ.

- კარგი აზრია. ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ. გიორგი აუდიტორიაში შევიდა. მარინა იკითხა, სტუდენტებმა უთხრეს დეკანთან არისო. გიორგიმ იმ დროს შეალო დეკანის კარები, როცა მარინა უნდა გამოსულიყო.

- კარგია რომ მობრძანდი, შენზე გვექონდა ლაპარაკი, სად ბრძანდებოდი? - გიორგი ყველაფერს მიხვდა, თუ რა თემაზე ჰქონდათ ლაპარაკი

- უნივერსიტეტის დამთავრებამდე ორი თვე დაგვრჩა პატივცემული პროფესორო და მერე ქორწილისთვის ვემზადებით.

- რა გაჩქარებს, ქორწილს მოესწრებით, შენ თუ არა, მარინას მაინც ჩაებარებინა ასპირანტურაში.

- პატივცემულო პროფესორო ერთი ამ სინდისის მქონე სიყვარულში მაქვს თავისუფლება და ამამიც მზლუდავთ?

- არა შენმა მშობლებმა თუ იციან? გიორგი ჩაფიქრდა და მოგვიანებით უპასუხა:

- ხო იციან. დღეს განვაცხადე და დედაჩემმა ჩხუბი დამინყო, ჯერ ერთი ან ორი წელი უნდა იმუშაო და მერე დაგაქორწილებთო. მერე მამაჩემმა უთხრა: კარგი ქალო, ბავშვმა აღარ გაიხუმროსო, დედამ უთხრა - ხუმრობს კი არა მართალს ამბობსო. მერე მომიახლოვდნენ და მკითხეს ვისი გოგოა გიორგი, ჩვენ არ ვიცნობთო? მე ვუთხარი თქვენ არ იცნობთ, სამაგიეროდ მე ვიცნობ ჩემი კურსელია და კარგი გოგუა, მაშინ, მამაჩემმა მხარზე ხელი გადამხვია და დედაჩემს უთხრა კარგი, ღმერთი ამისკენ ყოფილა და ბედი მიუცია. მერე მეც მშობლებს გამოვეყავი და აქ წამოვედი. მერე პროფესორმა დალოცა.

- მივესალმები თქვენს ბედნიერებას. მაგრამ მარინა, ნიჭის შეზღუდვას ღმერთი არ გააპატიებს.

- პატივცემულო პროფესორო, მეცნიერებასთან ერთად სამშობლოს შვილებიც ესაჭიროება. ერის სიმრავლეა საჭირო, მის ფიზიკურ სიძლიერეზეც უნდა ვიზრუნოთ. მეცნიერებამ შექმნა ყოველივე კარგი და მასთან ერთად სიბინძურე დღეს ეკოლოგიური პრობლემების წინაშე, რომ ვდგავართ. ქიმიამ დედამინას სიცოცხლის უნარიანობა დაუკარგა, აღარ არის საჭირო ერთი-მეორეს მტრობა, სისხლის ღვრა, ან იქ ცაში რას დავეძებთ, ან იქ ღმერთს რაღას ვეპოტინებით, ჩვენ თუ აქ ვერა ვშველდებით, მივცეთ ცას, დედამინას სიმშვიდე, რომ ღმერთი მაინც იყოს წმინდა ჩვენი მფარველი. დეკანატიდან რომ გამოვიდნენ მარინამ უსაყვედურა.

- გიორგი შენ თქვი, რომ მშობლები არა მყავსო.

- არ მყავს მარინა.

- მაშ რატომ უთხარი დეკანს მშობლები მყავსო.

- ტყუილად უთხარი.

- რატომ მოატყუე სირცხვილი არ არის?

- საიდან გაიგებს შემამონმებს?

- არა, მაგრამ წუთისოფელს სიმართლე უხდება და არა ტყუილი. წუთისოფლის მსაჯული ღმერთია და რომ მოკვდები საიქიოში ხომ უნდა წარსდგე?

- მართალი ხარ, ჩემო მარინა, მაგდენი აღარ მიფიქრია, ის კი ვიცი, რომ, ჩვენ ორივე სულისა და გულის სინმინდით ისე უნდა დავდგეთ წუთისოფელის სიმართლის გზაზე და ისე უნდა გავლიოთ ჩვენი სიცოცხლის მანძილი წუთისოფლიდან საიქიომდე, რომ ცოცხალი ვიყოლოთ უფალთან შეხვედრამდე.

- გუშინ გიორგი რატომ გამებუტე მე, ხომ შენთვის უსინათლო სიტყვა არ მითქვამს?! გითხარი რაც შენს საქციელს მიესადაგებოდა.

- მარინა მე ამნაირი სიყვარული არ გამომიცდია.

- შენს მიმართ ანთებულმა გულმა სხვა, ყველა გადავლილ სიყვარულს გადააჭარბა. არ არის გამორიცხული, რომ სანამ დავადულებთ გულის ემოციებს, მანამდე შეცდომა კიდეც რომ არ დაუშვათ. მარინამ გაიღიმა და თქვა:

- ასეთი გამოსტომები სისულელეს ნიშნავს. თუმცა მანამდე მისმა ჭკვიანმა თვალებმა სინმინდე და სიანკარე უეცრად ავარდნილ ქარისგან კლდეზე მიხეთქებული ზღვის ტალღის ნამსხვრევებით გადმონათხია. მიუხედავად ამჟამად მარინას გიორგისადმი განწყობისა ყოველ დროს. მის ლამაზ სახეზე ღიმილის ნათელი მაინც კრთოდა. ასეთი ხუმრობით ჩავიდნენ ისევე ვაკის პარკში. მუხის ხის ჩრდილში დადგმულ სკამზე დასხდნენ და ურთიერთ მხოლოდ თითო კოცნით დაკმაყოფილდნენ. წმინდა სიყვარულში ყოველთვის ნორმალურობაა საჭირო და არა, ავხორცობით გამონვეული დაუშთავრებელი ხვევნა-კოცნა და არც სხვადასხვა ინტიმურობა. ცა საუკუნის იშვიათი კეთილთვისებებით განწყობილი კრთოდა და მზე კი მის თავზე კელაპტრად ენთო, იმ დროს როცა, ღვთისმშობლის წინაშე ხალხი ქვეყნის სიკეთეზე ლოცულობდა. შეყვარებულნი კი ერთმანეთის ალერსში იყვნენ.

- მარინა, ნეტავ ჩვენი შვილი შენა გგავდეს.
- რას ამბობ გიორგი. შვილი ჩვენ უნდა დაგვემსგავსოს სხვას კი არა.
- რატომ მეკითხები გიორგი?
- იმიტომ, რომ ლამაზი ხარ
- გიორგი შენ რა ულამაზო ხარ?
- არა, მარინა. მე შენ სილამაზეში როგორ შეგედრები.

- ესე იგი, მე თვალის სინათლე კარგი არ მქონია ხო გიორგი, ქალი ნაზი ქმნილებაა. იგი ყოველთვის მომხიბვლელი უნდა იყოს, ვაჟისათვის კი აუცილებელი არ არის სილამაზე, მთავარია სული რაინდული ქონდეს, ის დღე შეყვარებულებისთვის სულ ასე მზიარულებაში ილეოდა, ალბათ დღის ბოლომდე დარჩებოდნენ, შეყვარებულნი. ყვავის ყრანტალს რომ არ დაეფრთხო. კვირა დღე იყო დიდი ხნის გაუხსნელი გიორგიმ მშობლიური კერა ახლა გახსნა. შევიდა მოავლო თვალი, დაყრუებულ კედლებს, რაცხან მზრუნველები დაუსაფლავებიათ მას შემდეგ ამ ბინის კარები აღარ გაღებულა. ალბათ გიორგი კარგად რომ დაკვირვებოდა, იატაკზე შეიძლება დედის და მამის ფეხის ნატერფალებსაც შეამჩნევდა. გაიხსენა დედამა სურათის მიხედვით და მშობლების ლანდი თვალწინ დაუდგა და ნაღვლიანმა თქვა: რამდენი წელია სახლის კედლებო ადამიანის სითბო არ გღირსებიათ. ამ დროს მივიდნენ გაბო, გოგა და მალქა

დეიდა. გიორგის სახლში მალაზიიდან მანქანით მოიტანეს შპალიერი, საღებავები და რემონტი დაიწყო საკუთარი ძალებით.

- გიორგი, კარფანჯრები რო გამოუცვალოთ რას იტყვი შენ?

- გაბო ძია და მალქა დეიდა. მე თქვენგან მადლობელი ვარ თქვენი ჩემდამი მშობლიურ მზრუნველობისთვის და ახლა ძალიან ნუ გაირჯებით, მამაჩემის ნაშრომს რომ ვხედავ გული ამიჩუყდა, მათ ნაშრომს, რომ ვუყურებ ასე მგონია მათი სული აქ სადმე ტრიალებს.

- სულერთია შვილო, კარ-ფანჯრები ხომ უნდა შეიღებოს და მათთან ერთად იატაკიც და სჯობია კარ-ფანჯარა გამოცვალოთ, ახალი მაინც სულ სხვაა.

- მალქა დეიდა, მე თქვენი აღზრდილი ვარ და მე მგონი იმ ამავს რაც, თქვენს მიერ ჩემდამი არის გახარჯული ღმერთი ისეთ მწვერვალზე ვერ ამიყვანს, რომ ჩემგან სამაგიეროს გადახდა მოითხოვოთ, მაგრამ თუ შემეძლება ნუთისოფელი არ მაპატიებს, რომ არ გადაგიხადოთ და თუ ვერ შევძელი ეს ყველაფერი კვლავ ღმერთისთვის მიმიჩნია.

- ღმერთმა ბედნიერად გამყოფოს ძმაო გიორგი, დღეს თუ არა, ხვალ საქართველოს თქვენი სახით ერთი ახალი ოჯახი შეემატება და ახალი ოჯახის წამოწყებას კი განახლებული ბინით უნდა შეხვდე.

- ხო, შვილო გიორგი, დაუჯერე გოგას, მართალს გეუბნება.

- დეიდა მალქა, გოგა, შენი ღვიძლი შვილია და მაგიც ჩემსავით ახალგაზრდაა და უფრო მეტი ყურადღება მაგას უნდა მიაქციოთ.

- გიორგი შვილო, რაში დაგჭირდა ასეთი ლაპარაკი. მე ხომ საკუთარი შვილისაგან არ გამინსხვავებიხარ? თავიდანვე, როგორც ჩემს შვილს შენც ისე გივლიდი.

- მართალი ბრძანდებით მალქა დეიდა. მე ვგრძნობდი და ვგრძნობ დღესაც თქვენგან მშობლიურ მზრუნველობას. ვიმეორებ და ხშირად გავიმეორებ ჩვენ მე და გოგა დავრჩებით, როგორც ღვიძლი ძმები. მჯერა რომ, მე და გოგას შორის სადაო არაფერი მოხდება.

- გიორგი, მე შენი ძია ვარ და როგორც გამოგზარდე, ისე უნდა დაგასახლო. ვალდებული ვარ და ქორნილიც უნდა გადაგიხადო.

- გაბო ძია! ჩვენ ორი თვე დაგვრჩენია ხელის მოწერამდე და შენობის შიდა შელამაზებას ვერ მოვასწრებთ.

- შვილო, ერთ თვეში დაამთავრებენ დამიჯერე გიორგი. ჩემი ფული უნდა დაიხარჯოს შენ რატომ გერცხვინება. მე ხომ გითხარი მამაშენი როგორ მეხმარებოდა. მე იმ კაცის მადლს ხომ მადლით უნდა ეუპასუხო. რა იცი კაცის თავზე რა ხდება, შეიძლება გოგამ ისრაელში გული ვერ დატიოს და თქვენც ასე უნდა გააგრძელოთ, უმნიკლო უნდა იყოს ჩვენი ძმური სიყვარული. ვითარც ღვთისმშობლის მიერ საქართველოზე ანთებული სანთელი. შენობის შელამაზება უკვე მთავრდებოდა გაბოს ფული მთლიანად გადახდილი ჰქონდა, როდე-

საც გაბოს ისრაელიდან ერთ-ერთი ნათესავი ჩამოუვიდა და აცნობდა რომ ისრაელში გაბოს ოჯახისთვის ბინა გაუმზადებიათ და განმეორებით სამივესთვის იქ ჩასვლის ვიზებიც ჩამოუტანათ და სამივენი სანქაროდ ისრაელში წავიდნენ. გაცილების დროს გიორგიმ ცრემლები გადმოყარა. გაბომ სანუგეშოდ შემდეგი სიტყვები დაუტოვა.

– შენს ქორწილში გიორგი თუ არ დამპატიჟებ მე მაინც აუცილებლად ჩამოვალ და ჩემ დაპირებას შევასრულებ. ნუ გეშინია გიორგი, არც მერე დაგტოვებ უყურადღებოდ. დარჩა მარტოდ გიორგი. გული მისი თითქოს დაჰატარავდა. ახლა იგრძნო ნამდვილი სიბოლღე განვლილი თუ მომავალი. სიტბო და სიხარული მთლად, რომ გამოეცალა და იმით გაიყოლეს. ფიქრში დატოვილი გული. ისე გაეზარდა თუ გაუსივდა ნაღველი, რომ თავის ადგილზე აღარ ეტეოდა, ერთდროულად გამოეცალა ყველაფერი, ის რაც მის ობოლ გულს ასაზრდოებდა, დარჩა მარტოდ ჯერ ისევ აღმზრდელის ბინაში. ტახტზე წამოწოლილა და ფიქრის ბურუსში გახვეულს მათი ისრაელში გაფრენილი თვითმფრინავი თვალეებში ებლანდებოდა. თითქმის ყოველ დღე გიორგის ურთიერთობა გოგასთან, გაბოსთან გატარებული ტკბილი მოსაგონარი. დღეებს ნუთისოფლის მიღწეულ თუ მისაღწევ ფიქრის კორწოხებზე აღმა-დაღმა დადიოდა. ყველაფერი რომ დალაშქრა, მერე გადაშალა სურათების ალბომი და დაუნყო დათვარიელება, ხან თავისი წარსული მშობლები გააცოცხლა და თითქოს იმათ ელაპარაკებოდა, რა იქნებადა ღმერთის ძალით გეცოცხლათ, რომ მეც მეგრძნო მშობლიური სიტბო და სიყვარული, გიორგიმ ასე ორომტრიალში გაატარა მთელი ღამე. მეორე დღეს გიორგი და მარინა უნივერსიტეტიდან კვლავ დაუბრუნდნენ ვაკის პარკში დაკავებულ საბედნიერო სკამს. გიორგი მარინას სხვა დროსთან შედარებით, უფრო ტკბილი ალერსიანი სიტყვებით მიმართავდა, რომ გულში ჩადედებული ნაღველი როგორმე გაეღხო.

– მარინა, მარტო შენა ხარ ქვეყანაზე ერთადერთი მზე ჩემი სულისა, ჩემი სიცოცხლის ბატონ-პატრონი, შენ ხელთა ვარ და გინდა მაცოცხლე, გინდა მომკალი. სიყვარულის ძალა ყველა ძალაზე მაღლა დგას და მეც მისი მორჩილი ვარ. მარინა სკამზე ზის და გიორგის მის მუხლებზე შუა ჩამუხლული ხელებდაბჯენით და ყოველი მოსაფერებელი წინადადების დამთავრებისთანავე ეამბორება.

– მარინა, ნეტავი არ დაღამდებოდეს? ვიმეორებ ნუთუ – მარინა, მარტოდ შენა ხარ ქვეყანაზე ერთად-ერთი მზე ჩემი სულისა,

მარინა, ნეტავ სულ ასეთი ნათელი დღე გვედგეს თავზე. მარინა კი თავისი გაციისკროვნებული თითქოს და ნუკრის თვალეებით შესციცინებდა და გულში ამბობდა: საინტერესოა გიორგი დღეს რატომ არის სხვა დღეებთან შედარებით უფრო ღმობიერი, უკეთეს განცხრომაზე? მერე ფარულად, თითქოს გიორგისაც ეკითხებოდა,

მაგრამ მისგან სრულ პასუხს ვერ ღებულობდა.

– გიორგი, გეყოფა, ვიცი, რომ გიყვარვარ.

– მიყვარხარ კი არა, ვიდაგები სიყვარულით, უშენობით ღამეების გათენება მიმძიმს. გთხოვ შინ ნუ წახვალ. წაგიყვან. ხელი მოვანეროთ და ქორწილი ერთი თვის შემდეგ გადავიხადოთ.

– არა გიორგი, ჩემმა მშობლებმა არ იციან და ძებნას დამიწყებენ, მერე მეზობლები გაიგებენ და თავი მომეჭრება.

– მარინა, დამიჯერე უფრო კარგია, იტყვიან. უყვარდა და მოიტაცაო.

ამ დროს გამოჩნდა ისევ ის ყრანტალა ყვავი. მოფრინდა და განაგრძო თავისი ტრადიციული ჰანგის გამომზიურება.

– გამაგიჟებს. ნეტავ ეს ყვავი მარტოდ ამ ხეს ხედავს? წასული კვირა დღეს ამ სკამზე ვისხედით და მაშინაც ასე ყრანტალებდა. საინტერესოა რას გვიქაღის?

– რას ერჩი, იყრანტალოს. ყვავი იმიტომ ჰქვიან, რომ ჩხავის. ეგ რომ სასიამოვნოდ გალობდეს, მაშინ ბუღბუღი ერქმებოდა.

– არა, მარინა, გული ცუდს მიგრძნობს.

– გიორგი, სუსტი გულისა ყოფილხარ, შე საცოდაო. მე კი რაინდი მეგონე.

– არა მარინა, არა ვარ მხდალი.

გიორგიმ ვაჟაკობის დასამტკიცებლად კოცნა გაუახლა. ეს დღეც ასე სიყვარულში დაიღია.

– წამოდი, მარინა, ქაშუეთში. სანთლები დავანთოთ.

– წავიდეთ ჩემო მერცხალა ბიჭო, დაჭრილ გულს ღმერთი გაგიმთელებს.

ამ სიტყვაზე გიორგი ცოტა ჩაფიქრდა. გაიფიქრა: მე არაფერი მიტყვია და რატომ შემამჩნიაო? შევიდნენ, იყიდეს სანთლები და დაიწყეს დანთება. გიორგიმ დაიწყო ლოცვა.

– ღმერთო, მიშველე, შეიბრაღე ჩემი ობოლი თავი და გზას ნუ ამიბნევთ, გთხოვთ შემარჩინოთ მარინა ბედი, რომელიც თქვენ მე მაკუთვნეთ. ჩემი სიცოცხლე და სიყვარული იგია ჩემი ობოლი თავის ბედნიერება. მარინა შემარჩინე, – კვლავ გაიმეორა.

მარინამ შეამჩნია და ახლოს მივიდა.

– ვაი, შენ ჩემო თავო, ასე გიყვარვარ, ბიჭო, რომ ჩემ თავს ლოცულობ.

– რა ვქნა, მარინა, მიყვარხარ და არ შემიძლიან უშენოდ სიცოცხლის გაგრძელება. ყველაფერს გეფიცები, მარინა რომ დამიჯერო.

– გიორგი მეც მიყვარხარ და რაღა გაშინებს თუ ორივეს მხრიდან გულწრფელი სიყვარულია. ნუ შიშობ, ანგელოზები მომხრეა ჩვენი. ჩიტი ხომ არა ვარ, რო გაგიფრინდე.

– ვაი, მარინა, ჩიტი არ ყოფილან, მაგრამ გაფრენილან.

სანამ ოჯახი მთლიანი იყო, ასე შესამჩნევად გული ობლობას ვერ

გრძნობდა, როგორც ახლა მარტოდ დარჩენილმა იგრძნო. ძიღვას ტეხილმა გიორგიმ მთელი ღამე ფიქრებში გაატარა და გათენებისას, ცოტა რომ ჩათვლიმა, კარების ზარი მაშინ ანკრიალდა. გახარებული წამოხტა ლოგინიდან. გაიფიქრა, სხვა ვინ უნდა იყოს, თუ არა გოგა, ან გააბო ძია. გახსნა კარები და თვალ წინ ედგა მარტოდ ხალათ გადაცმული, თმებ გაწეწილი მარინა. ორივეს გულში წამიერი დუმილმა გაიარა. ბოლოს სიჩუმე მარინამ დაარღვია:

- მიშველე, გიორგი.

- მითხარი მარინა, რა მოხდა? ნუთუ გამცვალე?

- არ გამიცვლიხარ, გიორგი. მცვივა, მაკანკალებს. სახლში შემიშვი და ყველაფერს გეტყვი.

- ჯერ მითხარი და კარებს მერე გაგიღებ.

- შემიშვი, გიორგი, ჩემი ბრალი არ არის, დამიჯერე, ჩემს მიმართ კიდევ თუ რაიმე სიყვარული დაგრჩენია.

- მარინა მე მიყვარდი, მაგრამ ახლა აღარ მიყვარხარ. მომცილდი, წადი.

- სულ ეგ არის შენი ვაჟკაცობა? ასე მალე დაგავინწყდა, რო მეუბნებოდი უშენოდ სიცოცხლე არ შემიძლიანო?

- ხო, დამავინწყდი. მეც არ მეგონა თუ ვისმეზე გამცვლიდი, თითქოს შენი მჯეროდა და თურმე ასე არ ყოფილა, უნდა გამოგიტყდე, შენში აღბად ვცდებოდი.

- არ ცდები გიორგი, გამიღე კარები. შემიშვი. თუ არა, გვიანი იქნება.

- არა, იმასთან წადი, ვისზეც გამცვალე.

- მაშ აღარ გიყვარვარ?

- არა.

- მაშინ თავს მოვიკლავ, აქვე, შენს წინაშე, - და საიდანლაც დაძვრენილი დანა მარჯვენა ხელით ზევით შემართა საკუთარ გულში დასარტყმელად, მაგრამ გიორგიმ სწრაფად დაუჭირა მაჯა და დანა ხელიდან წაართვა. მერე კი ვაჟკაცის მიერ მიყენებული ძალით გამწარებულმა მიაძახა:

- გიორგი არ ყოფილხარ რაინდი, მე კი ვაჟკაცი მეგონე. არ გრცხვენია მაგას როგორ ამბობ, არ მიყვარხარო, სირცხვილი შენი, მე კი მტრის ხელიდან თავდახსნილი ისევ ისა ვარ შენ რო რაინდობას მეფიცებოდი. წმინდა სიყვარულისთვის თავი გავწირე და შენ კი მეუბნები არ მიყვარხარო. მე კი მიყვარხარ და კვლავაც მეყვარები,

- მარინამ ეს სიტყვები დაამთავრა და განერვიანებულმა ტირილით კიბეზე ჩასვლა დაიწყო.

მარინას ღვთაებრივ სახეს ცრემლი უფრო ამშვენებდა იმ ღამაზე ღანვებზე შეუმჩნეველად, მაგრამ უწყვეტ ნაკადით მოედინებოდა, თითქოს ის ცრემლები კი არა ღანვებზე დაშვებული ცეცხლოვანი

თვალებით გატყორცნილი, ნაპერწკლები ყოფილიყოს. დახრილ კიბეზე მიმავალ მარინას გიორგიმ განერვიანებულ გულით თვალები მაინც გააყოლა, სანამ მარინა კიბის საფეხურებს ბოლომდე ჩაათავებდა. სახლის კარების წინ კიბის მოედანზე მდგომი, შინ შესასვლელად გამზადებულ გიორგის, ქალის ყვირილის ხმა შემოესმა: "მიშველეთ! მიშველეთო!" გიორგიმ კიბეზე უმაღლე ჩაირბინა და ნახა, რომ მარინა, რომელიც? მისგან სიტყვიერად შეურანყოფილი უკან გაბრუნდა, დაუჭერია ორ ბიჭს და მანქანისკენ მიჰყავდათ. მანქანა მოშორებით გაუჩერებიათ, უფრო სწორედ ეგონათ თუ მარინა იმ გზით ნავიდოდა. მაგრამ ხალათით გამოსულ მარინას სირცხვილი ჰქვევნიდა და ხალათით მოსიარულე ქუჩაზე ნასვლას, მყუდრო გზებზე გავლა ამჯობინა და მანქანაც ამიტომ შორს გაჩერებული დარჩა. გიორგი ამ პიროვნებებს მიუახლოვდა თუ არა, სახეში ერთს უმაღლე მუშტი გაარტყა. დაცემით არ დავარდა, მაგრამ საკმარისი სიმწარე კი აგრძნობინა. მეორე გარენარს გიორგის მოქნეული ხელი, კი მისწვდა მაგრამ გონება არ დაუკარგია. მოკრეფილი ძაღლონით მუშტი გიორგიმ მეორეთ რომ მიაგება, ეს უმწეო ქალთან შეჭიდებული რაინდი მიწაზე დავარდა. სანამ ადგებოდა გონებას მოიკრებდა, პირველსაც ასეთი ბედი ეწვია. მერე მივიდა პერანგით მყოფი მარინასთან და უთხრა:

- გაიქეცი, მარინა, თავს უშველე.

მარინამ უმწეო პიროვნების მიერ გახდილი ხალათი სწრაფად ჩაიცივა და მივარდა, გიორგის შემოაჭდო კისერზე ორივე ხელები და დაუნყო ხევენა:

- გიორგი, ხელს ნუ მკრავ, გეხვენვები, ნუ გამწირავ. ისევ ის წმინდანი ვარ, რაც ჩვენ ორივეს შორის სიყვარულს ამტკიცებს და ამაგრებს. მიმიღე, მიშველე, დამიხსენი ამ უზნეო პიროვნებებისაგან და უფლის სულით სიკვდილამდე სულ შენი ერთგული ვიქნები.

მაგრამ გიორგის გული, იმდენად კერპი-გაყინული აღმოჩნდა, რომ ამ უნაზესმა, უსაყვარლესმა, უწმინდესმა ქალიშვილმა, თავისი სითბოთი ვერ გააღლო. შეიძლება ის კვლავ წმინდა იყო. მაგრამ გიორგიმ იმ ერთადერთი იმედსაც ხელი კრა, მოიშორა მკერდიდან ის უღამაზესი ქმნილება, ვისთვისაც უნივერსიტეტში მთელი სწავლის წლებში გულში სამომავლოდ-საოჯახოდ დათმობილი ადგილი ჰქონდა. დღეს კი მარინას სიცოცხლე ვისთვის გრძელდება არავინ იცის.

- ამ კამათის დროს ორმა პიროვნებამ დრო იხელთა ნააქციეს გიორგი და ერთიანი ძალით ისე დაუნყეს ცემა ცხვირ-პირიდან სისხლი გადმოადინეს. ამ დროს მარინამ საიდლანაც კეტი მოიტანა და ჯერ პირველს თავში ვაჟკაცურ ძალით რომ დარტყა, პირი მეორე მხარეს ცივად იბრუნა. მერე მეორეს მოუქნია, მაგრამ კეტი მარინას ხელში გადაუტყდა და მარინა კვლავ გიორგის მივარდა: "მიშველე!" ის მეორე გარენარიც გიორგიმ კვლავ მუშტით მოიშორა. მერე

გიორგი მარინასაც გაუსხლტა ხელიდან და სახლისკენ წავიდა, მერინა კი უკან მუდარით მისდევდა. "ვილუპები, გიორგი, ნუ გამწირავ, შენ ხარ ჩემი მხსნელი." დრო და დრო მიტრიალდებოდა და წყნარად ეტყუოდა ხოლმე: "ნადი, მარინა, სახლში." მარინამ გიორგის თხოვნა-მუდარით რომ ვერაფერი გაანყო, მერე სახლამდე წყევლით მიაცილა. მალე მილიციაც მოვიდა და ყველას თავისი ადგილი მიუჩინა.

და მათ შორის ნაცემ-ნატყეპი გიორგიც, იმავე დღეს სავადმყოფოში აღმოჩნდა. ისრაელიდან გაბო ჩამოვიდა და გიორგი გაბოს სახლში რომ არ დაუხვდა მეზობლებში იკითხა და მიასწავლეს იგი ამადა ამ სავადმყოფოში წევსო. წავიდა სანახავად შევიდა პალატაში დანახვის უმაღლე მიაძახა.

- ყოჩაღ ბიჭო, მე სახლის ყარაულად დაგტოვე და შენ აქ რაინდობა დაგინყვია, ხელის ჩამორთმევისთანავე გვერდით დაუჯდა რა მოხდა გიორგი ახლა არ მეტყვი, რამ მოგიყვანა აქა თქვი. მიაძებე დაუფარავად.

- ეჰ, რა ვვთქვა გაბო ძია, ყველაფერი დაეკარგე, ახლა მივხვდი რომ ნუთისოფელთან ჭიდილი იოლი არ ყოფილა.

- რას იზავ. ჯერ ბევრი რამე გაქვს სასწავლებელი, ნუთისოფელი ამოუნწურავი ფილოსოფიით სავსია და რაც არ უნდა ნიჭიერი კაცი იყოს ის თავისი სიცოცხლის მანძილზე სწავლით იმას ვერ დაიკვებებს. რომ თქვას ყველაფერი ვიცით. თუნდაც ორი საუკუნე იცოცხლოს, ჯერ ჩვენ წმინდა ილია ვერ ამოგვიცვნია არამც თუ ნუთისოფელი.

- რა შუაშია გაბო ძია ნუთისოფელთან ილია?

- არა შვილო, ილია მართალი, პატარა კაცი არ გეგონოს, იგი თავისი ნიჭით კავკასიონის მთასავით ბუმბერაზი კაცი იყო, შური იძიეს, რათ ჰქონდა მძლავრი ნიჭი-გონება და ენა მახვილივით მჭრელი ქონდა, ნიჭის გულისთვის მოკლეს მიუხედავად იგი ნაადრევად მოკლეს, ის მთელი საქართველოს განვლილი თუ მომავალი ნუთისოფლის ერთ დიდ ნაწილს შეადგენს. რამდენი რამე გაუმხელელი დარჩა, იმ ბუმბერაზ კაცს გულში და რაც გაგვიმხილა წელანაც ვთქვი და ახლაც ვიმეორებ ჯერაც ის ვერ გამოგვიმზურებია.

- გაბო ძია. რა კარგი საუბარი იცი. გული დარდნიანი მქონდა და ახლა ცოტა შემისუბუქდა.

- ეხლა შენი ამბავი მიაძებე გიორგი?

- იქ ხო მშვიდობაა, როგორ მოეწყვეთ ძია გაბო?

- სულ კარგად და იოლად მოვენყვეთ, მაგრამ უგულობა დამჩემდა, აგერ აქ რო ჩამოვედი და მიუხედავად ჩემი სიმარტოვისა აქ თავს ისე კარგად ვგრძნობ, თითქოს გულის ნაწილი ცოლშვილი იქ არ დამეტოვებინოს, პირიქით ვიმეორებ თავს კარგად ვგრძნობ ახლა აქ რომ ჩამოვედი ასე მგონია ჩემსმიერ დატოვებულ ძველ გულს

შეეხვდი და იმან გამახალისა.

- გაბო ძია, ახლა ჩემს ამბავს გეტყვი, დავკარგე, მე ის სიყვარული, რა ბედითაც გახარებული ვიყავი.

- როგორ, რანაირად?

- გოგომ მილალატა.

- უარი გითხრა?

- იგივია ჩემთვის სხვას გაყვა, უნივერსიტეტის დოცენტს. ის თავად მაგას ასწავლიდა, ათი წლით უფროსია მარინაზე.

- მერე შენ როგორ გაიგე?

- უნივერსიტეტში მითხრეს.

- გამოდის რომ გოგომ მოგატყუა, არა ყვარებიხარ. არაუშავრა, მაგაზე აღარ იფიქრო. მე სხვა გოგოს გაგირიგებ, უფრო უკეთეს, შენ ის მითხარი, ვისთან მოგივიდა ჩხუბი?

- გაბო ძია, თქვენ რო ისრაელში ნაბრძანდით მეორე დღეს დილით ადრე კარებზე დაზარების ხმა მომესმა, ავდექი გავალე კარები და დავინახე მარინა, ნამტირალივი, თმებ განენილი და სიცივით აკანკალებული. მთხოვდა სახლში შემოსვლას და მე არ შევუშვი. უკან გაბრუნდა და კიბეებზე რომ ჩავიდა მაშინ შემომესმა მისი ხმა მიშველეთო, მეც ჩავირბინე დაბლა და დავინახე ორ ბიჭს მარინა დაეჭირა და მანქანისკენ მიყავდათ, მე მოვასწარი ორივეს სათითაოთ გავარტყი ცხვირ-ყბაში და სისხლი წამოუვიდათ, მარინა კვლავ ჩემთან მოვიდა. მერე ისინი დამესივნენ, მცემეს წამართვეს და წაიყვანეს. მერე სავადმყოფოში ჩემი ფეხით მივედი, თვალი გადმოვარდნაზე მქონდა და მარჯვენა მეჯი ამოვარდნილი. ახლა არამიშავრა, ექიმი თუ გამწნერავს, შემძლია ჩემი ფეხით წამოვიდე. მიუხედავად მომრიგებლის უყურადღებობისა თავათ ბინა ისე გაარემონტეს ახალიც არ გამოვიდოდა ასეთი დამშვენებული. ერთი სიტყვით ძია გაბო, ხელოსნები შეგიჩრევია რალაც იდიალური მარჯვენის პატრონები, ბინა ყოველნაირად მშვენიერი გამოვიდა და მხოლოდ პატარძალს ელოდა. პატარძლის შემოყვანის დრომდენ კი დარჩენილია თოთხმეტი დღე დარჩა და კვლავ მის მოლოდინში ვარ. ერთ დღეს გიორგი უნივერსიტეტიდან დაღონებული შინ ცრემლნადგამი თვალებით მოვიდა. ყველაფერს უღიმამოდ მოავლო თვალი და შებინდებისას როცა, რომ ცაზე ვარსკლავები ბუდიდან გამოიჩეკნენ და ნუთისოფლის სარბიელზე გამოჩენას აპირებდნენ გიორგი მაშინ გავიდა ბალკონზე და ვარსკლავების მოლოდინში გაცისკროვნებულ ცას ნაღვლიანი თვალებით დიდხანს უცქერდა. გარინდებული გიორგის მდუმარებამ კულმინაციურ ნერტილს მიაღწია და მხოლოდ მაშინ ძლივს ამოიღო ხმა.

- ცაო, შენს მინაზე რამდენი უბედურება ხდება, ძარცვა, ბოროტება და სისხლი რა დაუნდობელად იღვრება, უფალო თქვენ და თქვენს იქით მყოფი უზენაესობა კი ამ უსამართლობას მაპატიებს,

გულგრილად ხომ არ უყურებს, წუთუ დაიკარგა ძალა კეთილყოფნის სიყვარულისა, მთვარევე ღამის ნათურავ, გამნათებელო ქვეყნისავ. რათ მიკეტავთ გზას სიყვარულისას, როდემდე უნდა იყოს ცარცვა, დარბევა, დაწვა, ნგრევა, მკვლელობა, მოტაცვა პურის ფულის გამოძალვის მიზნით. სუსტის დაჩაგვრა. დამცირება ძლიერისგან. მზეო კეთილმსურველო წუთისოფლისავ რატომ ათბობ და ანათებ ამ უბედურების ქვეყანას. სად წავიდე ვის მოვთხოვო სამართალი, ამ უკუღმართ ქვეყანაში. ვაი დედა. რა უბედურ დღეზე ვარ დაბადებული, არ ჰქონია წუთისოფელს სიმართლის და სიცრუის სარწყაული, არა მწამს ეს ქვეყანა, ქვეყანა მზისა და მთვარის, არც ის დანყვევლილი ჯოჯობხეთი და სამოთხე, მე ღმერთს არ შევცოდავ და უიმისოდ არ გავივლი, წუთისოფელში ნაბიჯს არ გადავდგავ. დიას არ წავალ უფლის წინააღმდეგ და თუ ვიხილავ მონობიდან გამთავისუფლებულ სამშობლოს. წუთისოფლის კეთილმყოფელ ნებას და მერე სატრფოს. დაკარგული სიყვარულს, გულის სიცოცხლეს, ამ უამად ჯოჯობხეთად ქცეულს, თუ არა, და წუთისოფელში არარად ქცეულ სიცოცხლეს, სიკვდილი მიჩვენებია, საზღაურისად ეს სიტყვები გიორგის ათქმევენა სიყვარულმა, დიას გულმა სატრფოსადმი.

- გიორგი, ექიმი თუ აქ არის ახლავე ვნახავ. გაბო პალატიდან გამოვიდა და ფოეში ექთანს შეეკითხა
- ექიმი შინ ჯერ ხომ არ წასულა?
- არა თავისი ოთახშია. გაბო შევიდა ექიმის ოთახში და შეეკითხა.
- ბატონო ექიმო თუ შეიძლება გიორგი ელიათგორელის შინ გაშვება? გთხოვთ გამინეროთ, ახლავე წავიყვან. გართულების საშიშროებას თუ არაფერი არ წარმოადგენს.
- თქვენ იმის მამა ბრძანდებით?
- არა ბატონო ჩემო, ჩემი მეგობრის ბიჭია.
- ახლავე გავნერ. მხოლოდ მილიციიდან დამირეკეს როცა განერ გვაცნობეთო.
- ხომ არ გვეტყვი, მილიცია რატომ რეკავს?
- რას ვიზამთ ახალგაზრდები არიან ორი ბიჭი ყბასახის განყოფილებაში წევს ჩხუბი მოსვლიათ და ერთმანეთისთვის ცხვირ-პირი დაუმტვრევიათ. საავადმყოფოდან წამოსული გიორგიმ და გაბომ გარემონტებული სახლი დაათვარიელეს, გიორგის სახლი ჩასმული ახალი კარ-ფანჯარებით. გაბოსაც მოუნონა, კვლავ შეაქო ხელოსნები, მალადეც, კარგათ გაუკეთებიათ. მე კი გული მეთანაღრებოდა მაგდენს უყურადღებობით რო ვტოვებდი. თურმე, თავზე დგომა არ ყოფილა საჭირო. მერე გადაინაცვლეს გაბო ძიას ძველ სახლში, გაშალეს სუფრა, ისრაელიდან ჩამოტანილი ხორცი, ძეხვი, ყველი, კონსერვები, ლიმონათი აქაური. ბორჯომი, კანიაკი და ორივე ტკბილად შეექცეოდნენ.

– ძია გაბო, იმ ბიჭებზე ჩემი ძლიერ დაკუნთული ხელის შემორტყმა მომიხდა და მეშინიან არ დამიჭირონ.

– თუ მაგაზე მეტი სხვა არაფერი მოგიხდენია მაგისი ნუ გეშინია, ის იყო პურის ქამა დაამთავრეს. უნდა ამდგარიყვნენ და სუფრის ალაგება უნდა დაეწყათ. რომ თავს მილიცია დაადგათ და იკითხეს.

– გიორგი ელიათგორელი რომელი ბრძანდებით?

– მე გახლავართ; უპასუხა გიორგიმ.

– თქვენ უნდა წამოხვიდეთ მილიციაში, გაბო ჩაერია საქმეში.

– რატომ?

– იმიტომ რომ ძალიან არიან დაშავებულები.

– ვინ ბატონო?

– ვინ და ის ბიჭები იმ გოგოს კეთილდღეობისთვის რომ ზრუნავდნენ.

– ვინ გოგო? არ ვიცით.

– ეგ თქვენ უნდა იცოდეთ, რატომ მეკითხებით მე საიდან მეცოდინება.

– მე ისე შეგეკითხე იქნება იცოდეს მეთქი.

– როგორ არ ვიცი ორი ყმაწვილი ბიჭი ფეხქვეშ დაუდია და ორივესთვის ცხვირპირი ჩაუმიტვრევია.

– მე არ ვიცი, გაბო ძია, ფეხი საიდან მოიტანეს მე მხოლოდ ხელი სახეში თითოს თითოჯერ გავარტყი. არა და ისინი რანაირი ყმაწვილი ბიჭები იყვნენ. როცა რომ ორივენი წლოვანებით ბევრათ ჩემზე დიდები ჩანდნენ.

– გიორგი სიმართლის მოყვარული ყმაწვილი ბიჭი არის და შეიძლება ასეც ვთქვათ, რომ იგი წმინდანზე უფრო წმინდანის განსახიერებას წარმოადგენს მხოლოდ ეგ არის რომ, ცოტა ჯიუტია, ჯერ ისევ ბავშვური გული აქვს. და მილიციას ფერ დაკარგული გიორგი გულამომჯდარი მიჰყვებოდა.

– გაბო გიორგის სანახავად სავადმყოფოში მივიდა. მოაძებინეს ანკეტა და ამოინერეს გიორგის რაც ქონდა დაზიანება და წაიყვანეს მილიციაში. გიორგი მიყვანისთანავე ცალკე ოთახში მოათავსეს, გარედან ბოქლომი დაადეს და სანამ გაბო მივიდოდა იმას უკვე ერთი პირი გამოუტირებია საკუთარი თავი. გაბომ წარუდგინა სავადმყოფოს საექიმო დასკვნითი ფურცელი, მაგრამ მილიციამ არ მიიღო, გაბო მილიციის უფროსთან რო შევიდა, მორიგე მერე დაიტოვა უფროსის ბრძანებით, გიორგი სამი დღე ყავდათ დაკითხვაზე. როცა უნდა გამოეშვათ მომჩივრებმა მერე სულ სხვა მიზეზი მოუძებნეს. და გაბოსთან ერთად მილიციის უფროსმა გიორგის უთხრა.

– ბიჭო არ გრცხვენია ამ დიდებული კაცის ამაგს ასე აფასებ. რომ ის მანდილოსანი გოგო სასიკვდილოდ რატომ გაიმეტე არ უყვარდი გოგოს და რაკი შენ არ გამოგყვა ამიტომ გოგო უნდა მოგეკლა? სირცხვილი შენი ხუთი წელი გისწავლია უნივერსიტეტს ამთავრებ,

დიპლომი უნდა მიიღო, წუთისოფლის ცხოვრების სარბიელზე დადგე და გინდა რომ ამდენი ნაშრომი წყალში გადაყარო, მომავალი შენია, სამშობლოს შენი იმედი აქვს და იქით იმას შესანახად უხდება.

- როგორ იყო გიორგი მოკლედ მითხარი?

- რაც გითხარი სულ სიმართლეა, იმათ ნუ უჯერებ ის ნაძირალები იმათი მიმდევრები არიან, ცდილობენ, რომ რაიმე ტყუილი მონაჭორით, თვალები სიმართლეს დაუხუჭონ, საქმე სათავისოთ გამოკვეთონ და მცდარი ხერხებით დააბრმაონ ის გონიერებით აღსავსე ლული თვალების სიმართლე, რომელიც ადამ და ევას მოდგომიდან წუთისოფელს პირნათლად უნდა ემსახურებოდეს.

- სრულებით არ ვარ გაბოძია, მაგ საქმის ყურში და არ ვიცი ამათ საიდან მოუვიდათ აზრათ. მე ეს რა ცილი დამწამეს. მე ასეთი, სანთელივით წმინდას თუ საკბენად არ წამოსულა ბუზისთვინაც ხელი არ ამიქნევია, თავს კი არ ვიქებ, ღმერთია ამის მონამე და ღვთისმშობელმაც კარგად იცის. - გიორგიმ ლაპარაკი დაამთავრა, ფერგაციებულმა და გულიც ამოუჯდა.

- ვიცი გიორგი, მე შენი მჯერა, მაგრამ მთავარია იმათ სჯეროდეთ ვინც გიჩვიან. გაბოს წინ მილიცია თვალმაქცურად გაუგორდა.

- გაბო ბატონო, ხო იცი, რომ თქვენი დიდი ხათრი მაქვს ერთი კვირა ესე იგი შვიდ დღეს კიდევ დავიტოვებ და თუ უფრო არ გამწვავდა საქმე მაშინ გამოუშვებო. ეს დროც რომ გავიდა მერე მილიციამ გაბოს უთხრა წაიყვანე. მხოლოდ მილიციის უფროს უთხარ ამ ბიჭს მჩვილი გული აქვს და სავადმყოფოში უნდა მოვათავსოთქო. ამ დროისთვის სავადმყოფოს მთელი ექიმები დასეულეები იყვნენ მარინას, სიცოცხლის შესანარჩუნებლად ხელოვნურად ასუნთქებდნენ, თითქოს ყოველ დღე უხდებოდათ სისხლის გადასხმა. უნდა ითქვას რომ ხელოვნურად კვებდნენ, სულ ძვირად ღირებული წამლებს ასმევდნენ, ნემსებს უკეთებდნენ. მეორე დღეს დაიწყო გამოძიება. შედგა სასამართლო პროცესი.

- შენ მარინას თუ იცნობ?

- კი ბატონო, უპასუხა გიორგიმ.

- საიდან იცნობ?

- ჩემი ჯგუფელია უნივერსიტეტში ერთად ვსწავლობთ.

- როგორი გოგოა რა იცით მაგის შესახებ?

- კარგი პატიოსანი ნიჭიერი გოგოა.

- შენ გოგოსთან საერთო ხომ არაფერი გაქვს?

- დიახ მიყვარდა ერთი-მეორესთან პირობაც მიცემული გვექონდა.

- ახლა აღარ გიყვარს?

- არა?

- რატომ მომაკვდავი რომ არის იმიტომ?

- არა პატივცემულო, უარს მაგ მიზეზით არ ვამბობ.

- მაშ უარს რისთვის ამბობ? თქვი ბოლომდე ყელიდან სიტყვე-
ბი ასე ძალად ხომ არ უნდა ამოგლიჯო. ამ თქმით გამომძიებელმა
ტონს აუნია.

- ბატონო გამომძიებლო მე მოგახსენე, რომ მიყვარდამეთქი და
დათქმული ქორწინების დღემდე ორი კვირით ადრე სხვას გაყვა.

- მარინას მაგისტვის ჩაარტყი დანა? - გიორგიმ დაკარგა წონას-
წორობა მერე ძლივს შეიკავა თავი და უპასუხა.

- არა, მე დანა არ ჩამირტყავს, ეს ამბავი რომ გავიგე უბრალოთ
შინ გაბოროტებული დავბრუნდი. შევეშვი ამ ამბავს, მაგრამ მეორე
დღეს დილით კარებზე დამიზარეს და კარები რო გავხსენი მარინა
აცახცახებული დამხვდა. მარინა არ ვიცი შიშით იყო შეპყრობილი
თუ სიცივით სახლში შეშვებას მოხვდა და არ შეუშვი მერე, საიდან-
ღაც დანა ამოიღო და მითხრა თუ უარს მეტყვი შენს წინაშე ახლავე
თავს მოვიკლამო. მე უეცრად დანა შემართულ მაჯაზე ხელი უტაცე
წავართვი და უკან გავაბრუნე. რომ ჩაათავა კიბეები და ჩავიდა იქი-
დან შემომესმა მიშველეთო მეც ჩავირბინე სასწრაფოდ და შევნიშნე
ორ ბიჭს დაეჭირათ მარინა და მანქანისკენ ეძალავებოდნენ.

- ამ დროს შენ დანა იქ გქონდა?

- არა, დანა იქ მალლა კარებთან დავტოვე.

- მერე?

- მერე მე თითოს თითო მუშტი გავარტყი და მერე იმათ ჩამიგდეს
ხელში და მაგრად მცემეს, ამის გამო სავადმყოფოში ვინექი და
დასკვნაც თქვენთან არის.

- შენი თქმით გამოდის, რომ ის გოგო შენ არ დაგიჭრია?

- არა ბატონო, როგორ გეკადრებათ. ჯერ ჩემს წინაშე დანაზე
ლაპარაკი ძალიან შორს არი. მეორეც დანა ავღმართო ისეთი, სუსტ,
ნაზი, ქმნილებაზე, როგორიც გოგოც მარინა არის, ქალი, რომლის საა-
თნო ტურფა ქმნილებით წუთისოფელს ალამაზებს. მესამე დანა დევი-
ტყა იმას, ვინც სიყვარულით ჩემი გული აანთო და სული გამიძლიერა,
მთლიანად თუ არა ჩემი გული რამდენჯერმე კოცნით მაინც გაათბო.
შინ დაბრუნებული გაბოს მილიცია იქ გიორგის სახლის კარებთან
დაუხვდა. იგი თურმე ბინის გასაჩხრიკად მისულა. გაბომ ბინის გაჩხრე-
კის ნებართვა მოსთხოვა იმანაც წარუდგინა და ამის შემდეგ შეუშვა
ბინაში. დაიწყო ჩხრეკვა მილიციამ იქ დანა აღმოაჩინა და გახარებული
მილიციაში მისული პირდაპირ შევარდა გამომძიებელთან კაბინეტში.
აი ხედავ დანა იმ არამზადის სახლში აღმოჩნდა. გამომძიებელმა გამო-
ართვა დანა და მილიციის რწმუნებული კაბინეტიდან დაითხოვა.

- ეს დანა იყო შენ რო გოგოს წაართვი?

- კი ბატონო ეს დანა იყო. რწმუნებული ისევ მოითხოვდა და
შეეკითხა.

- შენ რა იცი რომ ამ დანით არის დაჭრილი?

- სავადმყოფოში ქირურგმა ნახა და დაასკვნა, რომ ასეთი დანა აქვს მკერდის არეში დარტყმულიო.

- რწმუნებულო მიხო, ხირურგს არ შეეკითხე გოგო დაჭრილი როგორ არისო? გოგო ჯერ მძიმედ არის, სანახავად არავის უშვებენ ამ დროს შევიდა გაბო და გამომძიებელს შეეკითხა.

- როგორ არის მარინას მდგომარეობა?

- რა ვთქვა გაბო გიორგი ამბობს დანა მე არ დამირტყამსო და თქვენგან ამოღებულ დანაზე ქირურგს უთქვია რომ ასეთი დანა აქვს დარტყმულიო. მერე გაბომ უთხრა.

- გაგზავნე სამძებროს თანამშრომელი დოცენტის სიძის სახლი გაჩხრიკონ, და თუ ნახავენ ასეთ დანებს აქ მოიტანონ და ისიც დაუბარე სავადმყოფოს ექიმები გააფრთხილონ, რომ სანამ დაჭრილს ცნობიერება არ დაუბრუნდება, მანამდე შიგნით არავინ არ შეუშვან, ვინც არ უნდა იყოს, არავითარ შემთხვევაში, არც იმათი მოტანილი საჭმელები არ მიიღოს, მარინას მკვლელობის ცდა თუ იმათი ჩადენილია და უნდათ რომ ამ პატიოსან უმნიკლო ბიჭზე გადაბრალებას ცდილობენ. რომ სიმართლეს თვალები აუხვიონ, სულაც არ არის გამორიცხული, რომ, ახლაც არ ცდილობდნენ ისინი მარინას მოკვლას. გიორგის და მარინას ჯგუფის სტუდენტები ლექციებზე არ შედიან მოითხოვენ დამნაშავის გამომწიურებას. მისი სახალხო დასჯას მოითხოვენ. გიორგი კვლავ მილიციის კარებ გამოკეტილ ოთახში ზის და მთელი ღამეებს ტირილში ატარებს. ბედს წყევლის, იგი რომელსაც წუთისოფლისთვის თუ თავის სამშობლოსთვის კარგის გაკეთება შეუძლიან და ბედი საშუალებას არ აძლევს. დედამინა ბრუნავს და წუთისოფელი მისი მუდმივი თანამგზავრია. ვიმეორებ აქ მოქმედებს სიცოცხლის დათრგუნვა არსებობისთვის მიმდინარეობს ძალმომრეობა, ბანდიტური თავდასხმები, ძარცვა, კაცის კვლა, ცემა, გაუპატიურება, გახრწნილობა, ადამიანის მოტაცება ფულის გამოძალვა, უსამართლობა, ადამიანებ შორის ურთიერთ ძალმომრეობა, ეს ხდება ბუნების კანონების გაუთვალისწინებლად, თუ იმასაც დაუმატებთ არა ნაკლებია მიწის ძვრით გამოწვეული ნგრევა, სენ შეყრილთა გმინვა და კენესა, უნდა ითქვას თითქოს და ეს ყოველივე სიცოცხლის მტერია! მაგრამ ისიც უნდა ითქვას, რომ სული მაინც ტკბილია, მთლათ ასე არ არის, სიავის ჩამდენს სიკეთის მოტანაც შეუძლიან, სიცოცხლევც ამნაირად გრძელდება. მზე ყველასთვის კეთილშობილია. მაგრამ სიავის მოტანა იმასაც შეუძლიან უცოდველი ამ ქვეყანაზე არავინ არ არის, მაგრამ ნორმაც არსებობს სულის განმენდისა. გაბომ მეორე დღეს კიდევ მიაკითხა გამომძიებელს.

- დოცენტი და თავისი მომხმარე მეგობარი დაკითხვაზე არ გამოცხადდნენ? გამომძიებელი ამბობს.

- არ მოსულან, არ ვიცი ექიმი რატომ აჩერებს, მე იქ მივედი ორივე ადგილზე დაკითხე და გიორგის ადებენ ხელს, დასკვნა ასეთნაირად

მომცეს: ჩვენ იმ ქუჩაზე მანქანით მივდიოდით შევნიშნეთ რომ გოგოები კიბეზე ჩამორბოდა ყვირილით მიშველეთ. მანქანა შევაჩერეთ გინდოდა მივშველობოდით. მაგრამ სანამ მანქანიდან გადმოვიდოდით და მოვეხმარებოდით გიორგის მიერ დაჭრილი მარინა ძირს ეგდო და ფეხს ურტყამდა, მისახმარებლად ჯერ დოცენტი ჯაბო მივიდა, მაგრამ გიორგი მოუტრიალდა და უეცრად სახეში ხელი გაარტყა, ჯაბოს თვალთ დაუბნელდა და მერე ვერაფერს ვერ ხედავდა. მე გავიწიე დავარდნილი ამხანაგი. რომ ამეყენებინა არ ვიცი სად იპოვა კეტი მოულოდნელად დამარტყა თავში. გაიქცა და არ ვიცი მერე გიორგი სად მიიმალა. ჩვენ მკერდის არეში დაჭრილი მარინა სხვას ჩაუსვით მანქანაში სისხლდაცლილ გოგო სავადმყოფოში რომ მიეყვანა და მერე ჩვენ შინ წავედით, ვიფიქრეთ იოლად გადავრჩითო, მაგრამ ჭრილობები შეგვიშუპდა და მივედით სავადმყოფოში.

- ისინი ხელს გიორგის ადებენ. თავისთავად ცხადია. იმიტომ რომ, იმათ, ასე აწყობთ, სიმართლის გზა კი წამდვილად მარინამ უნდა გვიჩვენოს.

- გაბო ხო იცი, რომ ჩვენი მეგობრობა ურყევია და მე გულით მინდა, რომ მოგეხმარო.

- გერმოგენ შენს მეგობრობაში ეჭვი არ მეპარება და ეს საქმე საჩვენოთ უნდა გამოვიდეს იმიტომ რომ გიორგი, ამ საქმეში მართალია.

- გაბო ბატონო, შეიძლება გიორგი ამ საქმეში მართალია, მაგრამ ჯერ-ჯერობით ვერ დაგეთანხმები რადგან ხელთ სრული მონაცემები არ მიჭირავს.

- მე კიდევ ვიმეორებ, მჯერა, რომ გიორგი მართალია. ის ჩემი შვილი არ არის, მაგრამ მე მამაშვილური გრძნობით გამიზრდია, ჩემი შვილიდან არ გამომიჩრევია, ტყუილს ვერ გამიბედავს და არც თავის თავს აკადრებს, ვიცი საგულეში რა გული უძევს.

- რა სულის პატრონიც არის, მთავარია დაჭრილი გოგო ამეტყველდეს ახლა გთხოვ გიორგის სამი დღით შინ, წავიყვან. შენ თავზე თუ ვერ აიღებ შევალ და შენს უფროს ვეტყვი თუ არ შეგრცხვება.

- წაიყვა, მხოლოდ საძებარი არ გამიხადო, კარები გაუხსნეს და გაბო და გიორგი შინ ორივე ერთად წავიდნენ.

- გიორგი, გინდა ერთი ჩემი მოსაზრება შემოგთავაზო, თუ ნაწყენი არ დამრჩები. გიორგიმ ჩაიციხა.

- გაბო ძია, როდის იყო, რომ შენ ჩემთვის გეთქვას დარიგებით ან მითითებით რაიმე სიტყვა და მე მწყენოდა.

- მართალი ხარ, არ ყოფილა, მაგრამ მე ყველაზე არა მაქვს ლაპარაკი, ხშირად ბავშვი რომ დაიბადება ინსტიტუტურად დედის მკერდზე დაეძებს საზრდოს, რომ მიეჩვევა ბავშვს სულ უნდა რომ დედას ყავდეს აყვანილი, მაგრამ ცოტა კუნთები რომ გაუმაგრდება და ფეხზე დგომას ისწავლის, მერე გავლას ცდილობს, უნდა, რომ

ტარება ისწავლოს, ტარებას რომ ისწავლის, მერე დედის ხელში ალარ ჩერდება თავის და უნებურად ყოველდღიურად კუნთებზე იყურება. კუნთები რაც უფრო სწრაფად უმაგრდება-უფითარდება. იმის თანაფარდობით გული დედის სითბო უნელდება და მშობლები-სადმი სიყვარულიც უმცირდება.

– გაბო ძია, შენ გინდა თქვა რომ მეც ეგრე მემართება?

– არა, მე ხო გითხარი ყველა არ არის ასეთი-მეთქი.

– არა, გაბო ძია მე არ ვარ ასეთი. რომ შენი ამაგი დავივიწყო, სულ ხო ამ ქვეყნად არ ვიქნები? მერე იქ ღმერთს რა პასუხი გავცე.

– მე მჯერა შენი ნათქვამი, მამაშენის შვილისა. ახლა კარგად მომისმინე შენ ჩემ შვილ-გოგასთან ერთად გაზრდილი ხარ და მალქა დეიდას შენთვის დედის ამაგი გაუნეცია, მე კიდე აგერ შენთან ერთად ვარ ერთი-ორი დღით ქორწილისთვის ჩამოვედი და თოთხმეტი დღეა აქა ვარ. ხომ არ მოისურვებ დიპლომს რომ აიღებ, გავყიდოთ შენი ბინა და იქ ისრაელში დაგასახლებ. იქ დაგანყებინებ მუშაობას. ინგლისურსაც ისწავლი და შეიძლება, კაცი, კაცად დადგე, ისეთი, რომ შენ თავს დანატროდე. ხო იცი გიორგი, რომ მე ორი სამშობლო მაქვს ისრაელი და საქართველო. მერე შენც ასე იქნები.

– არა გაბო ძია. ამაში ვერ დაგეთანხმები, არავინ არ მყავს შენს გარეთად გულიშემატყვივარი და ცასა და დედამინას შორის მე ერთი გული გამაჩნია და იგი მხოლოდ ერთ სამშობლოს იტევს და იმას ვერ შევზღუდავ. იცოცხლე შეყვარებით ბევრს შევიყვარებ, გულსც გადავუმლი. მაგრამ ყველას ჩემსას ვერ დავარქმევ. არა. ვერ ვულალატებ, იგი ჩემი სიცოცხლეა, ნუთისოფლის სიმბოლო, ამას ჭირდება ახლა ჩემი თავი, თუ გონივრულად ვერაფერს შევმატებ, ფიზიკურად მაინც შევალევ ჩემ სიცოცხლეს, ათას გადამთიელს უჭირავს ამ მიწაზე თვალი, მოსახმარებლად კი არა, წასაგლეჯად. ახლა, რომ მე ამ გაჭირვების უამს თავი მივანებო, შემდგომ იქ რას მეტყვიან ჩვენი ამაგდარი წინაპრები, ამ მადლიანი მიწის გულში რომ წვანან. გულში ეს ერთი სიყვარული დამრჩენია, რომელმაც მთელი ჩემი სიცოცხლე უნდა მასულდგმულოს. აქ ჩემი სამშობლოში ვარ დაბადებული და ჩემი ძვლებს სხვისი სამშობლო ისე თბილად ვერ შეინახავს, როგორც ეს მადლიანი მიწა, ცოცხალიც მისი ვარ და მკვდარიც. რაც შეეხება თქვენს ებრაელებს ოცდაექვსი საუკუნე გიცხოვრიათ და სამშობლო კი არა.

– საქართველო თავისი ერთ თქვენი სათაყვანო სალოცავია.

– მართალი ბრძანდები გიორგი, თუ ეს საქმე ჩვენ სასარგებლოდ დამთავრდა. მაშინ შენს დაბინავებაზე უნდა ვიზრუნოთ, თუ იმ გოგოდან შენ გული აიყარე და არ გინდა, მაშინ მე გაგირიგებ კარგი ოჯახის შვილს, ისეთს, რომ შენი ხელის შეწყობა შეეძლოს. გზაზე დაგაყენონ. თუ რა თქმა უნდა შენ თანახმა იქნები.

– გაბო ძია. მე შენს წინაშე ყოველთვის მორჩილი ვიქნები, მაგრამ

თუ გულმა არ მიიღო შენი შერჩეული გოგო მერე ამდენი სიკეთის გამკეთებელზე გულში რათ უნდა დამრჩეს უყმაყოფილება.

- მართალი ხარ გიორგი, მაგრამ მე როგორც მიცნობ ამ ცნობიერებიდან უნდა გამოხვიდე, როცა შენი საუბარი იმ შინაგან თვისებას ეხება, გოგოს ისე ბრმად ხომ არ მოგიყვან. მე გაგაცნობ და მერე ერთად გაივლით და საბოლოოვო დასკვნას თქვენ თავად გამოიტანთ. მე ახლა სააგენტოში წავალ და ისრაელში დავრეკავ ვაუწყებ შენ მალქა დეიდას, იცოდეს თუ მე რატომ მაგვიანდება.

- გაბო ძია. არ თქვა თუ ჩემი მიზეზით გაგვიანდება, მალქა დეიდა იტყვის ჩემი ამაგი წყალში გადაუყრიათ.

- არა გიორგი. მაგას არ ვეტყვი თუ რაიმე სასჯელი არ მოგცეს.

- თუ გავმართლდი გაბო ძია. მერე თქმა სულ არ არის საჭირო.

- პირიქით უნდა უთხრა რომ ვიღაც-ვიღაცა დაინტერესებულ პირებს გიორგის დაჭერა უნდოდათ, მაგრამ სიმართლემ თავი იჩინა. მხოლოდ ისე. რომ დრო, მე ამან დამაკარგვინათქო.

- მე ვფიქრობ საქმეში თუ არ ჩავახედებთ, დარდი აღარ ექნება

- გიორგი არა ხარ მართალი. დარდი როგორ არ ექნება, შენ რომ შვილებს გამოზრდი, დაუშვათ დააბინავე კიდეც, მერე დამოუკიდებლად როგო იცხოვრებენ, წუთისოფელს როგორ გაართმევენ თავს, იმათზე შენი სიცოცხლის ბოლომდე დარდი არ გექნება?

- ყოველ შემთხვევაში დაბინავებულზე ისე დამძიმებული დარდი არ მექნება, როგორც დასაბინავებელზე.

- მართალი ხარ შემსუბუქებული, მაგრამ მაინც დარდია, ასე იქნება შენ მიმართ. შენი მალქა დეიდაც. ხო მე იმის თქმაც მინდოდა რაკი სახლიდან გავდივარ მილიციაში მივალ გავიგებ რა მდგომარეობაა. გიორგის არა მარტო დარჩენილი წარსულის თუ მომავლის რწმენით გულში მრავალი ფიქრები გადაეშალა არამედ გაიხსენა ავბედით გამწარებული მშობლები, რომელთა გამოსავალი წერტილი არსაიდან არსებობდა. მარინასთან ბაღში გატარებულ დღეებიც გაიხსენა თუ მისი ეშხით როგორ ტკბებოდა. გულში ჩადებული საკუთარი თვალების ლანდით. მაგრამ გაახსენდა მომხდარი ამბით ნანახი ციხის კედლები და სიჯიუტემ გახსენებული სიყვარული და სიტკბო გაფანტა. ბოლოს უნივერსიტეტიც გაახსენდა გაარღვია ფიქრთა ბურუსი და ადგა ფურცელზე დაწერა მე მალე მოვალ და სახლში დატოვა თავად გიორგი უნივერსიტეტში წავიდა. კომუნისტური წყობას სტალინის სიკვდილის შემდეგ ბზარები გაუჩნდა ერთდროს ძლიერი სახელმწიფო ჩქარი ტემპით სუსტდება, რესპუბლიკის ამა თუ იმ ორგანიზაციებში დაფუძნებული ხალხმა კომუნისტური რეჟიმით მოხვეული შემცდარი აზრის ბურუსიდან გამოსვლა დაიწყო. გიორგიმ ნახა თავისი ჯგუფელები, ისაუბრეს წარსულიც გაიხსენეს, ეთხოვებიან ბავშვობას, უნივერსიტეტის დამთავრება

სასიხარულოა, მაგრამ მეგობრებთან დაცვილებაა ძნელი. ვისთანაც პური ერთად გაუტეხია, ერთიმეორეს ჭირი-ვარამი გაუზიარებიათ, რამდენი ტკბილი თუ მწარე. გასახსენებელი გადახდენიათ. გაივლის დრო და ახალგაზრდობის წლები ხელში შემოადნებათ. ადამიანის სიცოცხლე წუთისოფლის ერთი ამოსუნთქებას ნააგავს, რომელთა ჭირის შემდგომ ღვინო მოზღვევს და გიორგიმ შინ ასეთი აზრებით დაბრუნდა, მართალია იქ მეგობრებმა ცოტა გაამხიარულეს, მაგრამ გასავლელი წუთისოფლის გზას რომ თვალი გადაავლო თაობათა ცვლას ღრმად ჩასწვდა, გულს ამით უფრო დაღი დაესვა. გიორგიმ გაბოს ერთი ნაბიჯით შინ მოსვლა მოასწრო და მერე გაბო შემოვიდა თანდაყოლილი ჭკვიანური შემართებით.

– გიორგი სასამართლოში ვერავინ ვერ ვნახე. რაც შეეხება გოგოს, მარინა ჯერ ვერ ლაპარაკობს, მხოლოდ შენთან წერილი გამომატანა, აგერ არის გამომართვი და ნაიკითხე. გიორგიმ ირონიულად ჩაიცინა. უმაღლე გახსნა და დაიწყო კითხვა. პატივცემულო გიორგი, სიყვარულს თავისი ბურჯი უნდა, რომელზედაც სიყვარული უნდა ააგო, ბურჯი კი ჩვენ ორ შორის თვითულის გულია, ესე იგი შენ ჩემგან გარეგანი ტანით შეხედულებით თუ შინაგანი თვისებებით, მოხიბლული იყავ... გიორგის და მარინას ფარული საუბარი მერე საავადმყოფოში გაგრძელდა. გიორგიმ წერილი შეინახა და ორივენი წავიდნენ საავადმყოფოში.

– მარინა შენდამი ჩემი დანაშაული ან უნდა შენთან შერიგებით გამოვისყიდო ან არა და ის დოცენტი უნდა მოვკლა. ვინც შენ გაგაუბედურა.

– არა გიორგი. არცერთი არ გამოგივა და ტყუილად ნუ ეცდები.

– რატომ მარინა შენ თვალში ისე დავმცირდი, რომ ჩემი არაფერი გჯერა.

– შენი, მეტი რა უნდა ვინამო როცა, რომ ჩემი სინმინდე ვერ დაგაჯერე. ვაი. რომ ურთი-ერთ სიყვარულის შეფიცვის დრო ტყუილად დაგვიხარჯია.

– მარინა, იმ დროს რაზე ემდური, პირიქით მე ტკბილად გავიხსენებ ხოლმე.

– ჩემთვის კი ავად მოსაგონარია,

– რატომ?

– არ გახსოვს, გაიხსენე, რაინდობას რომ მეფიცებოდი.

– მერე ცუდად მოვექეცი იმ ბიჭებს.

– უკეთესად შეგეძლო მოქცეულიყავი.

– მეტი რა უკეთესად, თითოს თითო მუშტი გავარტყი და ორივე მიწაზე დავანწინე.

– მე რო შენი სახლის კარებთან ვიყავი და გეხვეწებოდი შემიშვითქო მაშინ, რომ ჩემთვის კარები გაგელო და შევსულიყავი კარებს

შიგნიდან ჩავეკეტავდით და ვერაფერს გახდებოდნენ მე როგორც წმინდა სულის პატრონს, გიორგი იქნება შენი სიჯიუტე გადაგელახა და ჩემზე გული მოგბრუნებოდა, ასე რომ ყოფილიყო დღეს მე მნამს ჩვენ ბედნიერები ვიქნებოდით.

- მართალია დანაშაული ჩავიდინე სახლში რომ არ შეგიშვი, მაგრამ მერე ხო გამოვისყიდე მიშველეთ შენ რო ყვიროდი. ეგ ისევ შენდამი სიყვარულმა ამამოქმედა. მაგის გულისთვის სავადმყოფოში ვინექი.

- შენი ბედი რომ გადავრჩი ენა ამოვიდგი თუ არა მე რომ რაიმე დამმართოდა ყველაფერს შენ დაგაბრალებდნენ. კარგათ იყავი გიორგი, მე ბედნიერება დაკარგული არა მაქვს და შენდა საბედნიეროდ ჩემი სული შენი სანაცვლო იყოს. შეიძლება ჩემი სული ეშმაკმა მიიბაროს. ამიტომ არ მაქვს იმედი. მაგრამ ვიტყვი ღმერთმა ქნას. რომ მის წინაშე შენი სული და ჩემი სული ოდესმე იქ საიქიოში შეხვედროდნენ და ღმერთს გაერჩივნა მტყუანი და მართალი. ვიმეორებ ბედნიერების წუთისოფელი შენთვის დამითმია და საიქიოს კი ვერ დაგითმობ მშვიდობით ეჭვიანო გიორგი.

- მარინა ნუ გამწირავ. გეხვეწები მე მიყვარხარ, გეფიცები მაგას ნუ ფიქრობ ეგ ჩვენ ხელს სულებით არ შეგვიშლის. უთხრა და კვლავ საკოცნელად წაიწია. მაგრამ მარინამ ხელით მოიცვალა გულდანყვეტილი გიორგი განზე დადგა და საყვედურით ეუბნება: მარინა ნუთუ ტკბილად არ გაგონდება ჩვენ ორ შორის ურთიერთ ხალას გულში პირველი სიყვარულის გაღვიძება. ორივეს გული ამოუჯდათ დაკარგულ სიყვარულზე. ასე გამოიტირა ორივემ საკუთარი თავი და ერთი-მეორეს ასე ცხარე ცრემლებით დასცილდნენ.

- შაიათომა მახატლოვი,

- მე ბიზნესმენი გოგა დავარაშვილი გახლავარ, კეთილი იყოს ჩვენი გაცნობა.

- აილე ჭიქა. ჩვენს გაცნობას გაუმარჯოს. წრუპა წრუპით სვავდნენ და უფრო მეტს საუბრობდნენ. საღამოს გვიან მივიდა სასტუმროში და ის შუამავალი ქალიც შეჰყვა.

- რა არის, როგორ ხარ, ნუხანდელ ღამეზე უკმაყოფილო ხომ არა ხარ? ახლაც ხომ არ ინებებ:

- არა, არა, არ მინდა.

- რატომ არ გინდა, ცუდი დრო გაგატარებინა? მისი ქათქათა ხორცი თუნებები ვერ დააცხრე, თუ უეშხო სახის იყო და მის დანამულ ბაგეზე ვერ დაენებე? თუ ეს ასეა, მაშინ სიყვარული არ გცოდნია, თუ ის არ გინდა სხვას მოგიყვან.

- არა, არ მინდა, უნდა დავიძინო.

- ძილი სიკვდილის ძმა არი.

- იცოდე დღევანდელი შანსის როცა რომ დღე ჩაესვენა და ჩაბარდა ისტორიას. ძილისთვის განკუთვნილი ღამე ქალებთან არ-

შიკობაში უნდა გამოიყენო. თუ არა, ღამის გამოუყენებლობა ათი ხუთმეტი წლის შემდეგ გახსენებით ეს დაკარგული წუთები სანან-ებელი გექნება.

– შენ იმას რატომ მაძალებ, იქნებ შენთან უფრო უკეთესი დრო გავატარო?

– შენ ახლა ხუმრობ და მე სახუმრად არა მაქვს საქმე.

– არა, მე არ გეხუმრები.

– გინდა, რომ მე გამაბრიყვო და შენ მერე უარი თქვა.

– უარი რათ უნდა ვთქვა, დაკოდილი კი არა ვარ.

– შენი შაყირის თავი არა მაქვს, თქვა და კარებში გასასვლელათ

გატრიალდა

– არა, სად მიდიხარ, არ გაშაყირებ.

– აბა დაიფიცე...

– დედას ვფიცავარ, მართალს გეუბნები.

– მაშ გავიხადო?

– გაიხადე მეც გავიხდი.

– ასე შეიბნენ ვეფხვი და მოყმე. იმ განსხვავებით არა სამტროდ, სასიყვარულოდ. ასე: რომ დილით ორივე გამარჯვებულნი იყვნენ. მთელი ღამის ნაომრებს დილით ისე ტკბილათ ჩაეძინათ, რომ კინამ ის მეორე დღეც ზედ დააღამდათ.

– ფუნიკულიორის ნაქეიფარ სტუმრებს მეორე დღეს გვიან გაელ-ვიძათ. სანამ ჩაიცმევდნენ, პირს დაიბანდნენ, ბექთარ კაჭკაჭიშვილმა სუ-ფრა გაშლილი განახლებინათ, შეალამაზეს, ორ საათიანი მგზავრობით ისრაელიდან თბილისში ჩამოსული გიორგი „გველის ტყავი“ ელიათგორე-ლი თანხლებით ფუნიკულიორიდან თავისი სახლში მისასვლელებს კინა-ლამ მეორე ღამეც ფუნიკულიორზე არ მოუნიათ გათენება, ისე სიეშბით შევიდნენ ღვინის სმაში, თამაძობა კი ახლა ბექთარ კაჭკაჭიშვილმა იკის-რა: ღონდამ თავისი შვილი გიორგი თავისი მუულის მშობლების ბინაში შეხვედრა რალაც სენსაციური იყო. უდიდესი სიყვარული გამომზატველი. დედაშვილური, თუ ბებია შვილიშვილის მიმართ მათი შეხვედრა განვ-ლილი დროის უკან დაბრუნებული განახლებულის სიცოცხლის სიყვარ-ულს გავდა. უფრო სწორედ განვლილი წუთისოფლის შემობრუნება იყო. ძილის მიმართ იმ ღამეს ჩინებულად მოთავსდნენ თათქმის ოცდახუთი წლით მიტოვებული სახლის გაცეიბულ კედლებს ენა ერთურთი სიყვარ-ულის მოფერებით ამოადგმევინეს. ერთისიგყვით შამპანიურით და კო-ნიაკებით ნაბახუსევმა ის ღამე ტკბილ ძილში გაატარეს. მეორე დღეს იმ სახლის სტუმრები ლოგინში გვიანობამდე ნებევრობდნენ: გიორგი „გველის ტყავი“. ბაზარში წასასვლელად ადრე ადგა და როგორც ქალი დიასახლისი მალქა დეიდა პროდუქტების სასყიდლად ბაზარში გაიყოლა და ერთი მსუბუქი ავტომანქანით სასადილო სანოვაგე მოიტანეს. დილით საუზმისთვის მშრალი კერძები მიირთვეს, სასმელ კონიაკებს – შამპან-

ოურებიც მოაყოლეს. მერე დაკუნეს ხორცი ხაშლამისთვის, ხარჩოსთვის, კატლეთისთვის, გოჭიც გაამზადეს შესანვავათ, ქათმები ინდაური და ასე შემდეგ, ერთი სიტყვით თორმეტზე ისაუზმეს მერე იმ გველის სანახავათ წავიდნენ. რადგან ყველა მსურველი იყო იმ ადგილის დასათვალიერებლათ სადაც ბატონმა გიორგიმ „გველის ტყავის“ სახელწოდების ნათლობა მიიღო. წაიღეს ორი ლიტრა ადუღებული რძე შედგმული სადილების მისახედად ლონდას დედა ქალბატონი მარგალიტა დატოვეს. გიორგიმ სამი მანქანა იქირავა ჩასხდნენ და წავიდნენ. პირველ რიგში იმ ადგილას სადაც ოქროს იყოფდნენ. აი გიორგიმ იქედან გადაახედათ ლონდას და ჯენის მიუთითა სად რა ადგილზე იყო გიორგი „გველის ტყავი“ უსურო ვაზებში ჩაჩხირული მეორე ის ქვა დურბინდით დანახვა რომელ ქვის ქვეშაც იყო ოცდახუთი წლის წინ ოქრო დამალული ბევრი თვალიერების შემდეგ ბატონმა გაბომ შენიშნა ვერტიკალური სიღრმით უსურო ვაზის შუა გულში ჩამალული გველი ჩანდა მაგრამ ძალიან ძნელად. ბატონი გახარებული გიორგი თავათ „გველის ტყავი“ უფრო ძლიერ დაინტერესდა: გველის ნახვით გაბოს გამოართვა დურბინდი და სანამ თავისი თვალით არ დარწმუნდა დაბლა მტკვრის ხეობაში ფეხი არ ჩაადგა, მერე თავისი თვალით რაკი დარწმუნდა, მაშინ ინება ჩასვლა და ცოტა მოშორებით იმ უსურო ვაზისბულულიდან საინში ჩაუსხა თბილი რძე და დაუდგა, სუნი იყნოსა თუ არა, დაიწყო მოძრაობა მისი მიმართულებით გიორგის სულებით არ შეშინებია იქ მისულ გველმა ფეხებზე დაადო თავი და მერე ნახევრად ფეხებზე შეხებულ გველმა საინში ჩაყო თავი და დაუნყო წრუპვა. მერე გიორგის გველმა მოფერება დაუნყო შემოეხვია თავი სახეზე მოუთათუნა თითქოს აკოცა. ბატონ გიორგის. გიორგიმ „გველის ტყავმაც“ აკოცა, თავზე ხელი გადაუსვა, გველმაც საპასუხოდ გიორგის ყელზე ერთი ხვევა გაუკეთა და მერე თავი მხარზე გადაუდო და ნახევარი საათის განმავლობაში ასე იყვნენ ჩახუტებულები. გიორგის სახეზე თავის მიერ მიწებებული ტყავი მოუსინჯა, მერე თითქოს გაიცინა, პირი გახსნა კბილები გამოაჩინა, მაყურებელნი იმით ერთ-ერთის მოფერებას დაძაბულნი უყურებდნენ, მერე გიორგი სთხოვდა თავის გამთავისუფლებას. მაგრამ ის არ ეშვებოდა. შემოხვეული გველი თავისი თვალებით გიორგის პირდაპირ სახეში უყურებდა თითქოს საყვედურს ეუბვნებოდა, სადა ხარ აქამდე რატო არ მნახეო. გიორგიმ თავისი ენით ჩააგონა ორი კვირა თბილისში უნდა დაერჩე და წასვლამდე მე კიდევ განახავო. კიდევ განაახლეს მოფერება და მერე დროებით დასცილდნენ ერთიმეორეს. შეუხებლივ მხოლოდ ერთად იყვნენ გიორგი და ისიც იქვე ჩრდილში ინვა. გიორგიმ დაუძახა რომ ყველანი ჩასულიყვნენ და ასეც მოხდა გიორგიმ გააცნოთ ეს ის გველია მე რო გადამარჩინაო, გველი ჯერ შვილს გიორგი მეორეს მიაშტერდა, მერე ლონდას, თამარ კეპისი გაოცებული იყო მტკვრის ხეობის სიმშვენიერით, ასევე ლუიზა, იაშა, იაშას ცოლი დილილა, ერთი სიტყვით სუყველა ტკბებოდა მტკვრის ხე-

ბის გრილი ნიავეთ. გველმა ცოტა ჩათვლიმა ვიორგის „გველის ტყავის“ ფეხზე ედო თავი და მერე, როცა გაიღვიძა ჩვენს გასამხიარულებლათ ცეკვა დაიწყო. თავანუელი წრეს ურტყავდა და თან იკლანებოდა და თავისებურ მიმიკებს ამჟღავნებდა.

– გიორგი რას იტყვი შინ არ წავიდეთ? შეახსენა გაბომ,

– ეს როგორც ჩემი სამშობლო ერთერთი რეგიონის კუთხე მისი სილამაზით იმდენათ ვტკბები. თბილისში წასვლა სულ აღარ მინდა.

– არა, ჩემო მაზლო, ბატონო გიორგი. ეს ორი კვირა შენ თუ ასე გვაშიმშილე მე მგონი ისრაელში სულს ველარ ჩავიცანთ.

– საუზმე, სადილი, ვახშამი, ყოველ დღიურად თქვენ ხელთაა ეს არის პირის გემოვნება, კუჭის ამოსავსები და დღეს მოგვეცა საშუალება რომ გული და სული სუფთა ჰაერით დავიტკბოთ სანახაობით კი თვალი დავატკბოთ, მოვიხიბლოთ, ახლა ამასაც გვაჩქარებთ? ეს იაშას ცოლის ქალბატონი დილილას მიმართ კრიტიკა იყო.

– მთავარია მივხედოთ იმას, რაც გვა მოძრავებს და გვასულდგმულებს. თუ არა, კუჭს აყოლილ კაცს არ ქონობით შეიძლება ქურდობა ჩაადენინოს ან არა. და შეიძლება გაალოთოს, გაასაცოდოს. ეს წინადადება ქალბატონმა თამარ კეპისმა მოგვანოდა.

– ესე იგი ქალები ჩვენი წინააღმდეგენი არიან, ალბათ სადილის მირთმევაზე ბოიკოტს გვიცხადებენ.

– ბატონო გიორგი! ქალები აქ დავტოვოთ და კაცები წავიდეთ.

– მიზრდნდით მამამთილო, ქალები მე მგონი არც ისეთი ულამაზონი ვართ, რომ ჩვენ ქალებს პატრონი არ გამოგვიჩნდეს. როგორც ყოველთვის მამაკაცებზე ასეთი დამწინხლავ სიტყვას სხვა ვინ იტყოდა, თუ არა ზილფა, თუმცა ეპატიება ქმარი აქ არა ყავს. კენტათ არის წამოსული.

– არა, ქალბატონო ზილფა, ეს გველი ჩვენთან სხვას არ მოუშვებს.

– კარგი ლუიზა თქვენ ქალები აქ იყავით და ჩვენ კაცები წავალთ. თქვა გაბომ და აიშალნენ გველი მანქანებამდე წინ ცეკვით მიუძღვებოდათ. სტუმრები ჩასხდნენ მანქანებში და ხელის დაქნევით დამშვიდობების საპასუხოდ გველმა სიმაღლეზე ერთი დიდი ნახტომი გააკეთა ეს იყო გზა მშვიდობის დალოცვა დინასტიკების დელეგაცია ხაშურიდან სამ საათზე დაბრუნდნენ და თბილისში ხუთ საათზე იყვნენ. ქალბატონი ლონდას დედამ მარგალიტამ უსაყვედურათ.

– სადა ხართ აქამდე თქვენ დალოცვილებო! მე სადილის გასამზადებელი დრო შემიზღუდეთ ორ საათზე მზათ უნდა იყოსო და ამიტომ ნაჩქარევათ დამზადებული კერძები არ დამინუნოთ.

– მაგიდა განყობილი იყო. ცივი საუზმით და ეს მოშიებული ხალხი რო შევიდნენ სახლი რა თქმა უნდა, მე შიდა მონყობილობაზე მაქვს საუბარი ესე იგი ქალბატონი მარგალიტას სადილის პარალელურათ ისე დაუსუფთავებია სათავსოები გეგონებოდა ეს გველის ტყავის საკუთარი

ბინა ოცდახუთი წლით დამუნჯებული და დაყრუბული არ ყოფილიყოს. ფარდები ფანჯრის შეუცვლია, თავის საკუთარით გაშლილი მაგიდა სასადილო დარბაზში. ისე შერწყმული, შეხამებული იყო, რომ, თავი არა საკუთარ ბინაში, არამედ სადღაც პირველი კლასის რესტორანში გეგონებოდათ. ისე სასიამოვნო კერძების სუნი ტრიალებდა, რომ გული და სული თითქოს უჭმელათაც კმაყოფილდებოდნენ. პირველმა შინ შემოსვლის უმაღვე აკი ბატონმა გაბომ თქვა.

- დედა ეს რა უჩვეულოდ დასუფთავებული ოთახებია და რა კარგი სადილების სუნი ტრიალებს ქალბატონო მარგალიტა. როგორ შესძელი მარტოკამ ამდენის გაკეთება, ხანში შესულმა ქალმა. მომეცი შენი ლამაზი ხელის გულზე უნდა გაკოცო. ასევე ყველადან სათითაოთ შექებები დაიმსახურა. მერე გაბომ გადარეკა თბილისში მცხოვრებ თავისი მეგობრებთან სახლში ამ დროისთვის ორი ამხანაგი დაიჭირა ერთი ბატონი გუჩი ჩიკვაიშვილი და მეორე გენო იაკობაშვილი. რომელთა დაპატიჟებაც პირველ სიტყვაშივე მოწვევა მიუღიათ. ორიც უნივერსიტეტის მეგობარი ბატონმა გიორგიმ „გველის ტყავამ“ მოიწვია ერთი როსტომ ქინქლაძე, მეორე დიმიტრი ქურციკიძე, შეთანხმებულ დროში მოწვეულნიც მოვიდნენ და მიუსხდნენ პურმარილს. პირველ რიგში ოცდახუთი წლის უნახველთა ცერემონია წავიდა, პურმარილი გვიანობამდე წარიმართა. იყო თანაკურსელთა გახსენებები, ბავშვობის მეგობრობის და სხვა მხიარულება, სიმღერა მრავალჯამირი.

- გაბო ბატონო, შეიძლება შენ იქ კარგათ ცხოვრობ, მაგრამ შენ შინ მაგიდაზე რომ დაეტიოს და დაგინყონ მსოფლიოში ხილის ჩათვლით ყველა სახის კერძები შენ მაინც ისეთ გემოს ვერ ჩაატან როგორც აქ საქართველოში. გინდაც აი ეს დღევანდელი სუფრის გემოს რა შეედრება.

- ის რაც მე ვიცი, გენო იაკობაშვილო იმაზე შენი სწავლა არ მჭირდება. შენ ის მითხარი რაც მე არ ვიცი.

- თუ იცი გაბო ბატონო მამ რამ წაგიყვანა.

- იმან რომ, ის ჩვენი წინაპრების მიერ დაკარგული დიდი სამშობლოს ფესვზე აღმოცენებული პატარა სამშობლოა.

- კარგი, რა ეს რა შენი სამშობლო არ არი, შე დალოცვილო ქართველმა ერმა ორი ათას ექვსასი წელი შეიძლება ითქვას ხელის გულზე შეგვინახა და ახლა გამოდის ის რომ ქართველების მიერ ჩვენდამი მადლით ავსებულ ბოჭკას ფეხი უკარით და დავაქციეთ. ხო გამოდის ასე?

- შენ ჩემო ძმაო, გისმენ გენო ბატონო და ნამეტანი გაახურე რაღაც ძველი ტერიტორიის ნაწილზე ფეხი მოვიკიდეთ და მემამყება, რომ საკუთარი სამშობლო მაქვს და მიხარია ჩემი შვილები იქ არიან, მე კი ისრაელში წასულსა, რადგან მშობლები აქ მყავს დამ-

არსული და მეც იმათი გვერდით მინდა დავიმარხო.

– ხო, მიგიხვდი ბატონო გაბო, შენ გინდა ორი სამშობლო გქონდეს. ბუდე არც იქ გინდა მოშალო და არც აქ ხო? არა გენაცვალე ერთ გულში ორი სამშობლოს სიყვარულს ვერ ჩაასტევე. ამის შემდეგ მამის მსგავსი გიორგი მეორე წამოდგა.

– ჯერ ერთი რომ ვინ რას გედავებათ, ქართველებს თუ სათქმელი აქვს ის უკან არ დაიხვეს და თუ გეტყვის იგი სამართლიანი იქნება. ეს ყველაფერი პაპის ბატონ გაბოს ამბავია. სადღეგრძელომ დაიგვიანა.

– ბატონებო, და ქალბატონებო, აი ამ კახური ვაზის სითხით გავსებული ჭიქით საქართველოს გაუმარჯოს. ამ მადლიან მინას, რომელზედაც დავაბიჯებთ აი ამ მინის გულს გაუმარჯოს, არამი იყოს მისთვის წყალი, ჰაერი და ის რასაც ამ მინაზე მოსულს მიირთმევს და ქართველების მიმართ ჭუჭყიანი გულით დააბიჯებს, საქართველოს მნიშვნელოვან შესაქები თუ რამე გამორჩა თამადას სათითაოდ მომდევნო სხვა წევრებმა შეავსეს და სადღეგრძელოც ბოლომდე გამოცალეს, ქალებმა კი ამ სადღეგრძელოს სიურპრიზათ ციციანათელას სიმღერა წამოიწყეს. იყო გულთბილი საუბრები, როგორც პოლიტიკაზე ისე საშინაო საქმეებზე. ბოლოს მტკვრის ხეობაში გველთან გადაღებული სურათები აჩვენეს, საექსკურსიო ფოტო რეპორტიორათ იაშა და მისი მეუღლე დილილა იყვნენ გამოყოფილნი. რაც შეეხება ფოტოებმა სტუმრებში დიდი ინტერესი გამოიწვია.

– სუფრაზე თამადამ ბატონმა გაბომ, სიყრმის შვილი გოგა ადღეგრძელა მეუღლე შვილებთან ერთად და აი ახლა როცა რომ სტუმრები წავიდნენ ახლა ყანწით განცალკევებულათ სვავს გოგას სადღეგრძელოს.

– შენ გაბო ხომ არ გაგიჟდი, გოგას ცალკე დღეგრძელობის უფლებას არ მოგცემ, მართალია გიორგი ჩემი გვამიდან არ დაბადებულა, მაგრამ ჩემს ხელშია გაზრდილი და არა დროს გამიმსხვავებია ჩემი გოგასგან. ამიტომ გთხოვ ერთად ადღეგრძელო. ორივე თანაბრად მიყვარს არა მარტო ჩემს გულშია ასე, არამედ შენშიც ასევეა. გაბომ მოფერებით მიმართა.

– კნეინა მალქავ გოგას ცალკე იმიტომ ვადღეგრძელებ რომ ის აქ არ არის. ხო გააკეთა რაც გასაკეთებელი იყო გიორგის დახმარებით იქიდან ისრაელში წასვლას აქ ვერ ჩამოვიდა.

– რა იცი გაბო ბიჭი იქნება ცუდათ არის.

– არა მგონია ცუდათ იყოს და თუ ეს ასეა ეგ სხვა ამბავი არის, შვილო გიორგი, ეს სულ შენი ბრალია და გაფრთხილებ ქალებსთვის შუშუნა და შამპანურები აღარ მოიტანოთ. თუ არა მოკლე ჭკუისანი არიან და ქალები გადაგვერევიან.

– ხო აბა მამამთილო, გიორგი სულ შენ სიტყვაზეა. ზილფამ თქვა და გიორგის გვერდით დაუჯდა და მოფერება დაუნყო.

- შვილო ზილფავ, გაანებე თავი შვილი არ გადამიროო,
- რანაირი ლაპარაკი იცი დედამთილო; რაზე უნდა გადაგიროო
მე ვეფერები, როგორც ჩემი მამალი. მადლობა ღმერთს რომ, სიავით
არასდროს შემოუხედავს.

- არა ზილფავ, გიორგი ახლა მთვრალია და ხო იცი სიმთვრალემ
კაცის გადარევა იცის, თუმცა მე გიორგის სინმინდეში დარწმუნებ-
ული ვარ.

- ეს ბოდისის მოხდას ნიშნავს დედამთილო, მაგრამ დაშავებულს
ვერ გაასწორებს თქვენ უკვე მიაყენეთ გიორგის შეურაწყოფა რომ
თქვით მთვრალიაო, ჯენი და ლონდა შუა სიზმრებში რო არ ყოფილ-
იყვნენ დედამთილის ეჭვიანობას იქნება ისინიც მხარს აუბავდნენ.
თქვა და დედამთილის ჯინაზე ზილფა მოეხვია გიორგის და აკოცა.

- მალქა დეიდა, ჩემო აღმზდელო ვიცი ზილფას რაც ანუხებს,
საქართველოდან რო დაებრუნდებით ამერიკაში უნდა ნავიდე და მა-
ბამს რომ ძვირფასი საჩუქარი ჩამოვუტანო.

- ხოო მიმიხვდი ჩემო მამლო.

- დედა ნამოდი დავიძინოთ ლუიზამ შეახსენა.

- არა, მე ჯერ არ მეძინება.

- შენ თუ არ გეძინება, გიორგი ძიას უნდა მოსვენება.

- შემეშვი ზილფა, გიორგიმ თქვა და ნავიდა სავარძლიდან, ზილ-
ფამ ხელში ხელის გაყრით სანოლამდი მიაცილა, ღამე მშვიდობის
უსურვა და ნავიდა.

სამდღეში მოიარეს იმერეთი და რაჭა დაათვარიელეს ღირშესან-
იშნაობები, დატკბნენ ბუნების სურნელებით, მოინახულა გაბომ თა-
ვისი სიყრმის ნაცნობები, როგორც ქუთაისში და კულაში, ასევე ონში.
თუმცა ზოგი მათგანის უდროოდ გარდაცვალებამ გული დასწყვიტა,
მაგრამ რას ვიზავთ განგების კანონებს წინ ვერავინ დაუდგება. კუ-
რორტ შოვშიც შეიარეს იქაც ეპატიუეს გაბოს მეგობრებმა. მაგრამ
დროის უქონლობაში შეზღუდვით სამი ჭიქა ღვინოს დასჯერდნენ,
იქ იყო გაბოს მეგობარმა რო ნაყვედრა.

- ერთ სამშობლოში ვერ ეტეოდი და ახლა ორი სამშობლოს პა-
ტრონი ხარო.

- აი ეგარის უბედურება, ერთი სამშობლოს პატრონს გული ერთი
ადგილზე მტკიოდა ახლა კი ორგან ვიტკიეფ, ისე მე გეტყვი რომ დედის
ჯიგრიდან სადაც დაიბადა, გაიზარდა, ბავშვობა გაუტარებია, აი ის
არის მისი სამშობლო. თუ რათქმა უნდა ეროვნული ისტორიას გავით-
ვალისწინებთ და გავიხსენებთ მისი საფუძვლებს. რაჭიდან დაბრუნებუ-
ლებს გეგმაში ქონდათ საირმის უკვდავების ნწყლებიც ენახათ, მაგრამ
მგზავრობის დროს ქალბატონ ჯენიმ ცოტა უხასიათობა იგრძნო, ქალს
უკვე მშობიარობის დრომ მოუწია და შეფიქრიანებულებმა სასწრაფოდ
თბილისში დაბრუნება გადაწყვიტეს. პროგნოზმაც გაუმართლათ, ჯენი

გზაზე იმდენათ მძიმეთ შეიქმნა, რომ თბილისში ჩამოსულებს პირდაპირ სამშობლიაროში მოუხდათ მისვლა და დიდი ნამების შემდეგ ძნელად, მაგრამ უოპერაციოდ დაბადა ბიჭი. წონით სამკილონახევრიანი სიმალ-ლით ორმოცდასამი სანტიმეტრი, შვილი ორივეს დედის და მამის მსგავ-სია. გიორგის „გველის ტყავის“ ცხოვრებაში ეს მეორე უდიდესი ბედ-ნიერებაა. სახლში, რომ არავის ფეხი არ შეუდგამ ის ღამე სუყველამ სამშობლიაროში გაათია, დაიბადა ბავშვი და იმავე წამს მოეფერა ჯენის, გიორგიმ ჯერ რა თქმა უნდა ახალშობილი ბიჭს აკოცა. მერე გაბოს და მალქას მილოცვის უპირველესი პრივილეგია მისცათ გიორგიმ თუმ-ცა ქალბატონი ზილფა პირველ მილოცვისთვის ბევრს აქტიურობდა, მაგრამ არაფერი გამოუვიდა შემდეგ რათქმა უნდა იმათში ყველაზე პატარას კუდრაქასაც მოუწია. ბიძია გიორგის ყურის აწევა, მერე მშო-ბიარე ჯენის და პატარა დავითის მოყვარულნი ეკლესიაში წავიდნენ შემატებულის დავითისა და მშობიარე ჯენის სახელზე სანთლების დას-ანთებათ. გიორგიმ პირველმა დაანთო სანთელი და პატარა დავითის სახელი ღმერთს შეავედრა ღმერთო ამ ბავშვს თუ ბედნიერ გამიზ-რდი არა, არა. მაპატიე ღმერთო მარტო ეს არა, მე კიდევ მეორეს ველოდები. ჩემთვის სულერთია ბიჭი იქნება თუ გოგო, ორივე ბედ-ნიერები მიმყოფე ღმერთო, მაგათით გული გამიხარე და მაშინ ვიტყვი ღმერთი ჩემი მხარეზეა მეთქი. ამით სამშობლოს წინაშე ვალმოხდილად ჩავითვლები და მისი წინაშე პირნათელი ვიქნები. ეს სიტყვები გიორგიმ რომ დაამთავრა მაშინ მოუახლოვდა შავი ტანსაცმელში გამოწყობილი მიესალმა ხელი ჩამოართვა და მერე შეეკითხა:

- როგორ ბრძანდები ბატონო გიორგი?
 - მადლობთ ქალბატონო, კარგათ ვარ, გაკვირვებულები მაგრამ ღმილით უთხრა რომ ვერ გიცნობ?
 - უნდა მცნობდე, მაგრამ რას ვიზამთ. სამაგიეროდ მე გიცნობ და ძალიან კარგად.
 - გამაცანი თავი თუ შეიძლება? მაპატიე, თუ ვერ გაგისხენე ამაზე ნუ გამინყრები, დანაშაულის გრძნობით, მაგრამ თხოვნა ღი-მილით მიაგება.
 - თუ ვერ მიცნობთ მაპატიეთ, შეიძლება შევცდი დამცირებულმა ირონიულად მიაძახა და განშორება სცადა, მაგრამ გიორგიმ საშუ-ალება არ მისცა, თუმცა მისი ღმილიანი სინაზემ ჩააფიქრა და ვერ აღიდგინა.
 - მითხარი, შემახსენე იქნებ სადღაცას მართლა გნახე
 - არა გენაცვალე სადღაცობანა მე არსად მითამაშია,
 - შენ კი გჯერა, რომ მე გიცნობ?
 - მიცნობდი და ძალიან კარგათაც, მაგრამ მერე ველარ მიცანი.
- როგორც ახლა.
- გეხვენები მითხარი კარგ ხასიათზე ვარ და ფიქრით ჯოჯოხ-

ეთში ნუ გამიშვებ.

- კარგი, კარგი, ნახვამდის, დაემშვიდობა და გაერიდა.
- მამა ის ქალი ვინ იყო მოლოზნის ფორმით რო გელაპარაკებოდა.
- არ ვიცი შვილო, მომესალმა და მე ვერ ვიცანი.
- ალბად შეეშალე ზილფამ გაუქარწყლა მასზე ფიქრი.
- არა, დედა იმ ქალს არ შეეშლებოდა. შავ ჩასაცმელში ისეთი კარგი ჩანდა ხვთისმშობელი გეგონებოდა.
- ლუიზას თქმისა არ იყოს როგორც ქალი არ დაინუნებოდა,
- ვაჰ გიორგი, შენ უკვე მოგეწონა?
- არა ზილფა, მე იმ აზრით კიარ მითქვია.
- არა ახლა ლოგინში რო ჩაგიგორდეს, უარს იტყვი.
- ზილფავ ლოგინში თუ ჩაუგორდება ის უკვე კახპაა.
- არა ლონდა, რატომ ამბობ მაგას შენი წარსული ხომ არ გავიწყდება?
- ჩემი საქმე სხვაა მე სიყვარულმა გამაკეთებინა,
- სიყვარულზეა აქ ლაპარაკი აბა სხვა რა არის ამისი.
- შეეშვით გიორგის რა დროს მაგის სიყვარულია, კაცი ორმოცდარვა წლისაა. და წვრილშვილის პატრონი ახლა ხდება. ამ საუბრის დროს მოვიდა გაბო. პროდუქტით დატვირთული მანქანა მიაყენა სამზარეულოს და შეტანაზე შევლა ითხოვა და ქალებს უბრძანა რისგან რა კერძი გააკეთონ საათს დახედა ახლა თორმეტი საათია ორზე ყველაფერი მზად უნდა იყოს, რომ ჩვენ ვისადილოთ და მშობიარესთან სამ საათზე მაინც ვიყვნეთ.
- პაპა მეც ხო წამიყვანთ ჯენი დეიდასთან,
- არა ჩემო კუდრაჭავ, შენ ჯერ ლონდა დეიდასთან დარჩი ფეხმძიმე ქალია იმას უნდა მოემსახურო.
- გეხვეწები წამოვალ ბავში მინდა ვნახო.
- ხვალ წამიყვანთ და განახვებთ ბავშვს დღეს კი მალქა ბაბოსთან ერთად ლონდასთან დარჩით ლონდას ხო უნდა ყურადღების მიქცევა? დრო აქვს იქნებ მუცელი ასტივიდეს.
- მერე მე რა ვუშველო:
- მანქანას იშოვი ჩასვავ და მოიყვან სამშობიაროში და რაც ეყოლება შენ შეურჩევ სახელს.
- კარგი პაპავ თანახმა ვარ, მხოლოდ არ გადაუხვიო სიტყვას, თქვენ და სხვებმაც სადილის შემდეგ მალქამ საძინებელი ოთახის კარები შეულოთ გიორგის. თამარის და შეახსენათ.
- გეემზადენით თქვენ ხო მოდიხართ ჯენის და პატარა დავითის სანახავად?
- კი როგორ არა, მაგრამ ბებია მანქანა,
- მანქანას გავალთ გზაზე და იქ ვიშოვით, იქიდან რო დავბრუნდებით იაშას და დილილას სინაგოგაში მივიყვანთ დავესწრებით ებრაულ

რიტუალებს და მერე ლოცვას აღვავლენით, დავათვალიერებინებთ. ოცდაექვსი საუკუნის განმავლობაში ქართულ მინაზე მცხოვრებმა ებრაელებმა რა კულტურის ტაძარი შეექმენით, თქვენ სიონში მოგვიცადეთ და ჩვენც იქ მოვალთ და იქაც სანთელს დავანთებთ.

– მაისის ოცდამეორე რიცხვი იყო, თავად ღამე გულუხვად მოჭყდილი ვარსკვლავებიანი (ვა თეთრი ღამაში ნაზი გოგოს ჭორფლიანი სახეს მოგვაგონებდა. შესაბამისად დილის ცაც იმიტომ იყო მოკრიალებული, რომ ზედ მოსიერნე მხურვალე მზეს სიცილი უადვილდებოდა და არც დედამინაზე გაჭირვებია სხივების მოფენვა და ფრინველიც ბუნების ამ მშვენიერებას ეტრფოდა, ფრინველსაც მეტი რა შეეძლო სიხარულის გამოსახატავად ყველა რომ სიხარულს ავლენდა ამათგან არც სიონი იყო გამონაკლისი გამორჩეულათ ხალხმრავლობა იყო და საგალობელი სიმღერები კედლების დახმარებით ისეთი გულში ჩამნდომი ხმა ისმოდა. თითქოს წმინდანად შერაცხულთა კედლებზე დაკიდული ხატები ღმერთთან ერთად ხალხის თვალში ამ ქვეყნად ცოცხლად მოვლენილიყვნენ და მათი სულიერ ძალით ეკლესიაში სალოცავად მოსულნი მრევლის ორგანიზმი ჭირვარამისგან იმკურნებოდა. უნდა ითქვას რომ განსაკუთრებით ამ დღეს ქალაქად თუ სოფლად ეკლესიებში შიგნით თუ გარეთ სიცოცხლე ხალისიანი უმაღლეს დონეზე ჩქეფდა და აი ამ დროს მივიდნენ ეკლესიაში ჩემი რომანის გმირები და შეუერთეს თავიანთი სიხარული მათ სიხარულს.

– დღემ ელვის სისწრაფით გაირბინა, აღმართზე მიმავალი მზე ღმერთზე უფრო ადვილად მიდიოდა, ისრაელიდან ჩამოსული თბილისის სტუმრებმა სამხარი მიიღეს და ვინც ძილი და დასვენება მოისურვა მაგალითად გიორგის და თამარის ლონდას მშობლების ბინაში ჰქონდათ ოთახი გამოყოფილი და იქ იძინებდნენ, ასევე იაშას და მის ცოლს, დილილასაც იქ ჰქონდათ ბინა დანარჩენები ზალაში დივან კრესლოს გარეთად ზოგნი ლეჟანკაზე იყვნენ მოთავსებულნი.

– ბატონო გიორგი. „გველის ტყავო“ დღეს ჯენისთან სალამოს არავინ წავა? საჭმელს მიტანა ხომ უნდა.

– არა, მშიერი არ იქნება, მაგრამ ნახვა ხომ საჭიროა, პატარა დავითი დიდი რო გაიზრდება საყვედურს არ დაგვიღვეს მახსოვს მეორე დღეს სალამოს სამშობიაროში რომ არ მნახეთო. ამ თქმამ მსმენელთა შორის სიცილი გამოიწვია.

– კუდრაჭა რო გავგზავნოთ რა მოხდება.

– მარტოდ ბებია, ასე მიმეტებ?

– არა შვილო შენ დედიკო, გიორგი და თამარი ერთი მანქანაში მოთავსდებით.

– არა დედამთილო, მე არ წავალ თუ ბატონი გიორგი „გველის ტყავი“ არ წამობრძანდება ბიჭი მამისაა და ეგ უნდა წამოვიდეს

– მე თუ წავალ ვნახამ და მიუტან კიდეც თქვენ რალაზე გაგსარ-

ჯოთ.

- დედა რატომ ამბობ უარს წავიდეთ რა. ახლავე დაურეკავ თამარის და გიორგის და იმათ გავყვები.

- ხო, ხო, ასე მოიქეცი მიდი დარეკე კუდრაჭავ. მივიდა ტელეფონთან აკრიფა ნომრები.

- ალო ქალბატონო თამარი თქვენ და გიორგისთან ერთად ბებიამ მე და დედიკოს ჩათვლით გვარგუნა ჯენისთან წასვლა რომ ვახშამი წაუღოთ.

- კი, მაგრამ გიორგის რომ ძინავს.

- მაშინ ჩვენ სამნი წავიდეთ.

- არა ლუიზა გენაცვალე. იქნებ შეგვაგვიანდეს კაცი უნდა გვახლდეს.

- მაშინ აკრიფე ნომრები თავად გადმორეკე რას გეტყვის.

- ტელეფონი აღარა საჭირო მე მგონი წამოვალთ დაგველოდეთ

- დედა გეშეშადე, გიორგი და თამარი მოდიან.

გიორგი „გველის ტყავო“, ჩემი ბიჭის ამბავი მაინტერესებს, ან ჩვენ ან იმან მაინც რატო არ გადმორეკა ჩვენ თუ დავავინყდით თავის მდგომარეობას რატო არ გაგვაგებინებს.

- ახლავე დავრეკავ გაბო ძია, თუ სახში დამიხვდა.

- არა, არ დარეკო, ახლა შინ არ იქნება მოგვიანებით დავრეკოთ, უმჯობესია.

- ეს ქალბატონი ზილფაც რომ არ კითხულობს მეორეთ ხომ არ დაქორწილდა, გაიხუმრა მაღქამ.

- ნეტა მესამეც შეურთვია, თუ აქვს შენახვის თავი.

- მართლა რო შეირთოს მერე ასე აღარ ილაპარაკებ.

- გიორგი, შენ რო შეირთე რა ცუდი გააკეთე? ახლა თუ ლონდამ ბიჭი გააგორა ხო იქნები ბედნიერი.

- შენ პირს შაქარი: ესე თავად განგებამ მოიმდომა და მე ხომ ორი ცოლის ყოლას არ ვაპირებდი.

- ასე, თუ ისე, ჩემო დაჩაგრულო გიორგი „გველის ტყავო“ ახლა ხო ხარ ბედნიერი, არა მართო შენ, შენი მხრიდან მე და გაბოც ბედნიერები ვართ.

- გიორგი, რაკი აქ ვართ, კახეთშიც წავიდეთ ვნახოთ ალექსანდრე ჭავჭავაძის მუზეუმი. ილიასი, მარჯანიშვილისა, ერეკლეს სახლი, სიცოცხლის დასასრულისკენ მივდივარ და შეიძლება მერე ველარ ჩამოვიდე. ამ დროს ანკრიალდა ტელეფონი გაბომ აიღო ხელში ყურმილი.

- ალო გისმენთ.

- გამარჯობა მამა, როგორ ხარ?

- შე მამაძაღლო შენა რა გვიან გახსენდებით.

- რა დავაშავე მამი, კახურათ რო მლანძღავ,

- კახურათ არა, ქართულად გლანძღავ. მშობლები თუ აღარ გინ-

და, ცოლშვილი მაინც არ გენატრება?

- რას ამბობ მამი თანაბრათა ვართ თქვენ მანდ ისვენებთ მე ჰქვია
- უ შენ მართლა მამაძაღლო, შენსას კიდეც არ იშლი.
- არა მამი გავიხუმრე, ერთი სული მაქვს როდის ჩამოხვალთ.
- პაპა მომეცი ყურმილი მამას დაველაპარაკო,
- მაცალე შვილო, გოგა აქ რო არ ჩამოდის, იქ რის გამკეთებელია რას აკეთებს საქონელი რო ჩაიტანე კეიპტაუნიდან ბაზარი როგორი აქვს შვილო?
- არაუშავრა კარგათ იყიდება. მამა გთხოვ გიორგი მალაპარაკე.
- რატო გიორგი და ცოლი არა
- მამა გიორგის საქმეზე უნდა ველაპარაკო და ცოლს სიყვარულზე,
- ხო მართალი ხარ შვილო, გიორგი გოგას დაელაპარაკე.
- ალო გამარჯობა გოგა როგორ ხარ, მარტოდ ხომ არ გამოყრუვდი.
- არა, მაგრამ მაინც მარტოობა ძნელია.
- ჩამოდი თუ იქ ათი ხუთმეტი დღე საქონელი ეყოფათ,
- კი ეყოფათ, მაგრამ ჩემ ჩამოსვლას აზრი არ აქვს.
- ორი დღის უკან დავრეკე თქვენთან და ყურმილი არავინ აიღო
- მაგ დროს გოგა რაჭაში ვიყავით ჯენის მუცლის ტკივილი იქიდან დაენყო, ძლივს ჩამოვასწარით თბილიში.
- მერე ქუთაისში სამშობიაროში ვერ მიიყვანეთ,
- არა, ამდენი ხალხი იქ სად უნდა გავჩერებულიყავით.
- მოიცა ბიჭო ნუ გამაგიჟე გზაზე რო მოსწეოდა ეგ ამბავი, ქალი ცოლო არ იყო.
- ამ ხიფათს ავცდით უნდა ითქვას რო გადავრჩით.
- ხო კაი, როგორ არი ახლა რა შეეძინა,
- ბიჭი ორივე კარგათ არიან, ბიჭია ისეთი რომ ავ თვალს არ ენახვის მამა ენაცვალოს ორივესა გვგავს.
- ლონდას ამბავი როგორ არის?
- მადლობთ კარგად არის, ალბათ სამ-ოთხ დღეში იმშობიარებს.
- რა გინდა ძმაო სამშობლოს დიდი მოყვარული ხარ და თუ ლონდამაც
- ბიჭი იმშობიარა უნაყოფოდ არ გიმუშავნია ერთნაირად გამდიდრდები.
- სამი ბიჭი დიდი შენაძენია, ერთისთვის ნამდვილად რომ ბედნიერებაა.
- გიორგი ხვალ ესპანეთში შენს მალაზიაში მივდივარ ფულს ავიღებ რომ შენ დაგახვედრო, მე მგონი ათ დღეში ჩამოხვალთ ერთად ნავიდეთ საქონლის შესასყიდათ, ახლა გიორგი ჩემს ცოლს ზილფას გადაეცი ყურმილი ეყო ამდენი დასვენება, უნდა შევთავაზო სიბერე-

ში ერთი ბიჭი ჩვენც გავაკეთოთქო, გული გაგვიჯეილდებათქო.

- ხო გოგა, ნამდვილად კარგი ნამონყებაა ზილფა მიდი ქმარს დაელაპარაკე

- ვაჰ გაგახსენდი გახარებულმა სიცილით უთხრა სადა ხარ ბიჭო სად? დაიკარგე ჩემ სათქმელს შენ მეუბნები,

- შენ ხო უნდა ჩამოსულიყავი რატო არ ჩამოხვედი?

- დრო არ მქონდა.

- აბა მე ამ ჩემ ხალხს ხომ არ ჩამოვცილდებოდი,

- ხო და რო ჩამოხვალ უნდა დაგშტრაფო, სიბერეში ერთი ბიჭი ჩვენც გვინდა.

- ხო, კი, მაგ იმედით დაიძინე ამალამ.

- ისე, როგორ დაისვენეთ? იაშა და დილილა, კუდრაჭა, როგორ არიან?

- კარგად, მშვენივრად, გოგა, იცი რა ბიჭი ყავს ჭკუის გასაგიჟებელი.

- გულს ნუ გაიტეხ ზილფავ, შენ დროზე ჩამოდი დავინყოთ და ცხრა თვის შემდეგ ჩვენც გვეყოლება.

- შენ ბიჭო მართლა ამბობ, ზილფამ თქვა და მაგრად გადაიხარხარა. გაიგე დედა.

- რა მითხრა ერთი ბიჭი ჩვენც სიბერეში ხომ უნდა ვიყოლიოთო.

- სწორი უთქვია, ძმამ ძმას მხარი ხომ უნდა აუბას.

- მისმენ ზილფა, კუდრაჭას მართლა შეყვარებული ყოლია, სასიძომ დამირეკა ლუიზას თხოვეთო მე უთხარი შინ არ ბრძანდებათქო მერე მკითხა თქვენ მისი რა ხართო? მე ვუპასუხე მამა ვართქო, მამა თუ ხარ გეტყვიო: მე და ლუიზას პირობა გვაქვს მიცემული და ერთიმეორეს გვიყვარს. თქვენ რას იტყვითო? მე ვუთხარი სტუმრად არის საქართველოში და რო ჩამობრძანდება თქვენც მობრძანდით გაგიცნობთ, გაგესაუბრებით, გავიგებთ თქვენს ვაჟკაცობას თუ რას ნარმოადგენთო.

- უყურე კუდრაჭას მაგ მაიმუნს, თუმცა დრო აქვს ოცდაათი წლისაა დაემშვიდობნენ და ამით დამთავრდა მათი საუბარი. ვახშამზე პატარა დავითის სადღეგრძელო შამპანურით დაიწყეს. უსურვეს საქართველოს უდიდესი მეფე დავითის ჭკუისა და ძალღონის პატრონი ყოფილიყოს.

- გიორგი ძია „გველის ტყავო“ დავითი მე ტიტველი ავიყვანე და რო ვკოცნიდი თავის პატარა ხელებს სახეზე მითათუნებდა, რა კარგი ბავშვია არა დედა.

- ხო შვილო, გიორგი ძია შენ მაიმუნი ხომ არ გგონია? ბავშვი რომ შეუხედავი იყოს.

- რას ამბობ ზილფა. ვერ ატყობ რომ ყველამ უსიამოვნოდ შემოგხედა.

– მერე რა მოხდა დედამთილო, როგორ გენყინა შენი შვილობილი არი.

– შვილობილი კი არა შვილია.

– ოჰოჰო დიდი ძალა დაგეხარჯა გაჩენაში.

– გაჩენაში არა, მაგრამ გაზრდაში დიდი ნერვიულობა განცდევინა, მაგის ავადმყოფობამ.

– დედა გაჩერდი არა ხარ მართალი, შენიშვნა მისცა შვილმა იაშამ.

– არა შვილო გავეხუმრე, ხან რო ვეფერები მაშინ გსიამოვნებთ.

– არა შვილო, ჩაერია მამამთილი ყველაფერს კანონზომიერება უნდა.

– კარგი ბოდიშით, თუ ასე ძალიან გენყინებოდათ არ მეგონა.

– გიორგი მამამთილო, თქვენ ცოლ გამოცვლილი ყოფილხართ. რატომ არ გაგვიმხილე, ბავშვი იმასთანაც ხომ არ გყოლიათ? არა შვილი არ მყოლია, მაგრამ ქალბატონო თამარ თქვენ ვინ გითხრათ? ჩიტმა მოგვიტანა ამბავი თქვა და თან ქმარს შეხედა.

– მაინტერესებს თქვენ ვინ გითხრათ?

– ქალბატონი ჯენიმ ზარი მისცა რომ ნიანას ბავშვი შემოეყვანა და გვენახა შემოვიდა ნიანა და გვითხრა ბავშვებს ჯერ ექიმი სინჯავს და მერე შემოგიყვანთო, მაშინ ჯენიმ უთხრა გაიყვანე ეს კაცი მისი ნაქმარების შვილია და ნიუ-ორკში იურისტად მუშაობს, ეს ქალიც ცოლია გიორგის და გააცანი პირველი ცოლიც რა კარგი გოგო ყოფილა.

– არა ჯენი, ხომ იცი მჩვილი გულისაა და იტირებს, მაშინვე დანაშაული საკუთარი თავისთვის ვერ უპატიებია.

– მთლად თავის ბრალი არ არის და მიზეზი იცოდეს შვილმა, სულ მომიყვა თავის ისტორია ქალბატონ ლონდას ბრალია, მე ვენდე და თავისი ძმა შემაყვარა, ჩემი ქმარი კი თავათ ლონდას ყვარებია. თავათ რომ მიყვებოდა თან ტიროდა იმის შემდეგ დაუმთავრებია სამედიცინო ინსტიტუტი სთხოვა ნიანიამ შემოსულიყო და შემოვიდა ბავშვი შემოიყვანოს თავი თავად გაგვაცნო, რომ გველაპარაკებოდა ცრემლები მოერია თვალებში. მალაღეც მამამთილო გემოვნება გქონია რა ხნის ქალია და ფერხორც დაუყრელი ანგელოზივით ქალია, ზოგი მაგის ადგილზე გათახსირდებოდა.

– ახლა არ მითხრათ რომ იმ ტრაგედიის შემდეგ კაციშვილს არ გაკარებია.

– მამამთილო ასე იოლად ნუ ამბობ. ქალმა იმ ტრაგედიის შემდეგ სამედიცინო ინსტიტუტი დაამთავრა. თავისი კურსელი ბიჭი შეერთო, ქმარი ქირურგია, ეს ბავშვების ექიმი ყავთ ქალვაჭი გათხოვილი დაქორწინებული და რომ შეხედო არ გენყნოს აქ სილამაზეზე ლაპარაკი ზედმეტია. ათჯერ უკეთესია ვიდრემ ლონდა, მე ლონდას

არ ვამცირებ იგი ჩემი მეგობარია და ქალია და ძლიერ მიყვარს პიროვნულად ძალიან კეთილშობილია.

- ჩემი რძალი პიროვნულად ცისანა ძალიან კარგი ქალია და მაგის დაკარგვამ ძალიან დამწყვიტა გული. სინანულით თქვა ლონდამ.

- სილამაზის მხრივ ლონდას ძალიან ჩრდილავს, საუბარი მისი ბაგიდან ამოსულ სიტყვებს უფრო ალამაზებს.

- ხო მოისმინე გორგი „გველის ტყავო“ ეს ისე ხუმრობით ახლა გაბომ წამოიწყო. მე რო დღეს დილით ბაზარში პროდუქტი ვიყიდე და მომქონდა ეკლესიასთან მძღოლს მანქანა გაუჩერდა, მანქანა, თუ არა ვცდები წყალი აუდულა და იქ ეკლესიის ეზოში შევედი ბაჩოვკით წყალს ვიღებდი გორგი შენი პირველი შეყვარებული ქალი მონოზენის ფორმით ჩემთან მოვიდა მომესალმა გამარჯობა გაბო ძია, ხელი ჩამომართვა და მითხრა მე შენ გიცნობო მე ვუთხარი მე ვერ გიხსენებ თქო და ვთხოვე თავი თქვენ შემახსენეთ თქო ასე გადაკვრით მითხრა მარინა ვარ გიორგის საცოლედ რომ მოვწონდიო, მაგრამ ბოლოს ხელი მკრა იმას მე სხვანაირი ვეგონე როგორც ეკუთვნოდა ისე არ მომეხმარა. მოსატაცებლად რომ მომდევდნენ მე მხოლოდ შინ გადამაღვას ვთხოვდი. მაგრამ უარი მითხრა არ მიმიკარა, მერე ისე მოხდა რო მე საავადმყოფოში მოვხვდი, ის

ციხეში, მერე იცით თქვენ რო სასამართლოზე სამართლიანობამ გაიმარჯვა, მაგრამ გიორგიმ აღარ მითხოვა. მერე მონაზვნად აღვიკვეთე და მას შემდეგ ხალხისა და ჩემს სინმინდეს ვემსახურებიო. მშვენიერი ქალი დამდგარა შავი ტანსაცმლიდან თეთრ წითელი სახით ანათებს.

- კი გაიმბო გაბო ძია, მართალი ხარ, მე გამომეცნაურა და მე ვერ ვიცანი. მითხრა შენ კარგად მიცნობ, მაგრამ შენ რო ვერ გამიხსენებ თავს მეც არ შეგახსენებო და ასე გამცილდა, მაშინ ჩემ თავზე მომივიდა გული რატომ ვერ გავიხსენე თქო და ახლა უფრო ძალიან მწყდება გული ქალს რომელსაც ორი წლის განმავლობაში ვეფერებოდი-ვეალერსებოდი, ახლა ვერ ვიცანი ესე იგი მაგარი სკლეროზი მქონია.

- მალადეც გიორგი მამამთილო, შენ დიდი წარსული გქონია.

- ვტყუივარ ესპანეთში წასვლამდე უნდა ვნახო და ბოლიში მოუხადო,

- ჯერ გათენებული არ იყო, ქალბატონ ლონდას, რომ მუცელმა ტკივილი დაუნყო, გიორგიმ მანქანა იქირავა და ლონდა იმავე პალატაში მოათავსა, სადაც ჯენი იწვა, ტკივილმა უმატა, ქალი კენესის და ვერ ამშობიარებენ, გამოუძახეს ქირურგს გასინჯა გიორგის შეეკითხა.

- გიორგი რას იტყვი სასწრაფოდ საოპერაციოა. დრო აღარ ითმენს.

- ბატონო ქირურგო, თუ გამოუღალი მდგომარეობაა გააკეთე ოპ-

ერაცია, მხოლოდ ბავშვიც და დედაც გადაარჩინეთ.

— რა თქმა უნდა გიორგი, ორივე უნდა გადავარჩინოთ. დაიწყო ოპერაცია ორი ქირურგია, ერთი ექიმი ცისანაა გიორგის “გველის ტყავის” ნაცოლარმა ბავშვს ძლივს ამოაღებინა ხმა ცოტაც რო დაეგვიანათ ალბათ გაიგუდებოდა, თუმცა ბავშვი დღე ნაკლული დაიბადა და მაშინვე ინკუპატორში მოათავეს. ღონდაც თითქოს კარგად იყო, მაგრამ შიშობდნენ პერიტონტი არ დაემართოსო, საწინააღმდეგო ნემსები დაუნიშნეს, მაგრამ საშიში მდგომარეობიდან ვერ გამოიყვანეს დიდიან-პატარიადად იქ ალამებდნენ და ათენებდნენ. უკეთესობის მაგივრად უარესობისკენ მიდიოდა ღონდას ჯანმრთელობა, ოპერაციის მესამე დღის ხუთ საათზე იმედი მთლად გადაენურათ, ექვს საათზე გულს სული გამოეთხოვა. სიმწარეს ვერ გაუძლო გვამი გვამად ადგილზე უმოძრაოდ დატოვა და თავად სულმა უფალს მიაშურა, გლოვა იყო ისეთი რომ, მათი მწუხარება მთელი სავადმყოფოს ავადმყოფებმა თუ თანამშრომლებმა სუყველამ გაიგო სალამოს შინ შეიკრიბნენ რომ გადაენყვიტათ მიცვალებული სად დაესაფლავებინათ. ბოლოს გადაწყდა ისე რომ, ღონდას დედამ მარგალიტამ თქვა მუხადგვერდში

მამის გვერდით დავასაფლავოთო, გიორგიმ „გველის ტყავამ“ დიდხანს იფიქრა და ბოლოს იმ დასკვნამდე მივიდა, რომ თანხმობა განაცხადა, თანაც დაასკვნა მე შეიძლება კიდევ ერთი ათი წელი შეიძლება დავყო ესპანეთში, თუ ცოცხალი ვიქნები ჩამოვალ საქართველოში თბილისთან ახლოს წყნეთში ან სხვაგან გარეუბანში ვიყიდი სახლს და ჩემ მიცვალებულსაც იმ სოფლის სასაფლაოზე გადავასვენებ თუ დამცალდა მე მგონი ღმერთს ჩემს დაბადებაში წილი უდევს. მთლად ვერ დავემდურები რადგან ორმოცდაათი წლის კაცი ვარ და ჩემი გიორგის დაბადების შემდეგ ორი ახალბედა ბიჭის მამა გავხდი. თუმცა ამ ბედნიერებით გახარებულს ჩემ გულს ღონდას სიკვდილით გამოწვეული დიდი უბედურებაც თან ახლავს.

— გულს ნუ გაიტეხ შვილო გიორგი, ქალბატონი ჯენისა და ქალბატონი ღონდას გვამებიდან ორივე შენი გენის შვილები დაიბადნენ, ღმერთმა ორივეს ჯვარი დასწეროს თავის კალთა გადააფაროს და კარგები დაზრდილიყვნენ. ესე იგი მართმადიდებლურ სარწმუნოებაში ორ ცოლიანობა არ არის დაშვებული.

— მალქა დეიდა ჩემი განძრახვით ხომ არ მომხდარა ორი ცოლის ყოლა, მე ვფიქრობ ეს ყველაფერი თვით განგებით მოხდა.

— რა თქმა უნდა შვილო, შენ არ გადანაშაულებ ღმერთის ამბებია, როგორც იმას უნდოდა ისე მოხდა, ახლა ასე მოისურვა და შეასრულა ამ რიგად ქართველების წუთისოფლის კანონზომიერება დაიცვა. ასე რომ ღონდას გარდაცვალებით ჯენის ბიჭს დავითის ძუძუს მონილეთ ვახტანგია. სამედიცინო პერსონალმა გიორგი “გვე-

ლის ტყავს" წყვილი ბიჭების დაბადებისთვის მალარიჩი შეანერეს. მართალია სხვა და სხვა ქალების გვამიდან, მაგრამ რაც მთავარია გიორგის „გველის ტყავის“ გენისანები არიან, მართალია გიორგის ეკლესიასთან შეურიგებლობა არ ჰქონდა, ადრე ბედზე გამწარებული კაცი ხანდისხან თუ იტყოდა ღმერთს ჩემ გაჩენაზე კი უზრუნია, მაგრამ ბედი არ მოუციაო. ახლა კი გაბარებულ გიორგის გზა იქით აქვს და ისე არ გაივლის, რომ სანთელი არ დაანთოს. ახლაც იქ არის და ღმერთს ძველი ბედის უკმარისობაზე პატიებას თხოვს. სიბერის უამს მოახლოვებულ სიხარულზე კი მადლობას უხდის.

- მადლობელი ვარ ღმერთო: სიბერის წლებში რომ დამანვრილშვილე, სამშობლოსთან პირნათელი ვარ, სიტყვაც თამამად მეთქმის, ღმერთო, ალბად უფროს შვილიდან შვილშვილებსაც მალე ველირსები, კარგები დამიზარდე. სამივეს კარგი ბედი დაანათლე და მე სადაც ვიქნები წუთისოფელში თუ საიქიოში მათ ბედნიერებას ჩემს ბედნიერებად ჩავთვლი, ამიერიდან მინა ჩემთვის თბილი იქნება, ეკლესიიდან გამოსვლისას კარებში გიორგის ახალგაზრდობის სტუდენტობის პირველი შეყვარებული დღეს კი იგივე ეკლესიის მონაზვნად აღკვეთილი მარინა შემოეგება სანამ ხელი არ გაუწრდა და არ მიულოცა მარინამ შეძენილი შვილები მანამდე მისი ყურადღება ვერ მიიპყრო. ძველი სიყვარული შეახსენა და უსაყვედურა მარინამ.

- რაც ვიყავი ჩვენი პირველი სიყვარულის დროს მე დღესაც იგივე ვარ მძლია უსიყვარულო წლებმა და თავი ეკლესიის ჩემი ქრისტიანულ სარწმუნოებას მივეცი. შენ რომ ჩემთვის კარები გაგელო დაგემალა ჩემი თავი დღევანდელი ახალშობილებით შენი ბედნიერება რამდენიმე წლის წინ ჩვენი ორივეს ბედნიერება იქნებოდა. ეჭვშეპყრობილმა სრულებით არ იფიქრე მამისხელა კაცს მე მისი სტუდენტი პროფესორს ცოლად როგორ გავყვებოდი. დაამთავრა თვალცრემლიანმა გიორგისთან საყვედურების თქმა. ბედნიერება უსურვა და ცრემლიანმა გაცლა დააპირა, მაგრამ დანალვლიანებულმა გიორგიმ მკლავზე ხელის მოკიდებით შეაჩერა.

- მოიცა მარინა, ხო ხედავ რომ ამატირა შენმა საყვედურმა, თქვენ რომ ლამაზი გოგო იყავით უდაოდ ჩემს გულშიც ძლიერ ბრწყინავდი, მაგრამ რატომღაც მომეჩვენა საქმროდ ჩემ თავს ის ამჯობინე.

- ეს ნამდვილად მცდარი აზრია ჩემდამი შენს მიმართ, მიკერძობულად თავს არ შევიქებ, რომ ქვეყანაში წარმოვადგენდე პატიოსან ქალს ღმერთმა დაიფაროს მრავალი ქალია პატიოსანი გათხოვილიც და გაუთხოვარიც რომლებიც ღვთიშობლად იჩენენ თავს და მათ შორის ერთერთი მეც ვიყავი და ვარ.

- ქალბატონო მარინა, საერთოდ ლამაზი ქალების ნებისყოფა უკმარისობით მიმჩნია თავს ღირსეულად ვერ იფასებენ. ხშირად ლამაზები შეუფერებელზე უფრო ნაკლებზე თავს აგებენ და თავს

ვერ იფასებენ.

- ბატონო გიორგი, მაშინ შენ ეჭვიანობამ დაგლუპა და ვიფიქრე ჩვენი სტუდენტობის პერიოდის ურთიერთობითი სიყვარული მკვდარი წლების გახსენება ჩაგაფიქრებდა, ეს სიტყვიერი მიტევებას შესთხოვდი ღმერთს ადრინდელი ჩემდამი დაშვებულ შენი შეცდომებზე, მაგრამ თურმე აქაც მოვტყუვდი. ეჭვი თურმე შენი სიცოცხლის დიდიხნის თანამგზავრი ყოფილა.

- არა, მარინა არა ვარ ეჭვიანი მაპატიე, თუ რამე უხეში სიტყვის თქმა მომიხდა. შეიძლება მე ვტყუივარ ვრწმუნდები რომ შენ ჩემთან მართალი ხარ. გთხოვ გახარებული ვარ ამ ხნის კაცი ორი ახალბედა ვაჟკაცის მამა ვარ და ჩვენ ახალგაზრდობის სიყვარულის შეცდომებისთვის ღმერთს ნუ დამარისხავ.

- არა გიორგი, ვიცი შენი ამბავი, ადრე თუ არა დღეს ეკონომიურთან ერთად და შვილებიდანაც ბედნიერი ხარ, დამილოცინხარ ღმერთმა ხელი მოგიმართოს, მე მინდოდა ჩვენ ურთიერთშორის ტკიბილი სიყვარული ყოფილიყო, შენი შვილების ღირსეული დედა ვყოფილიყავი, რადგანაც ბედმა არ მაღირსა თანასწორის სიყვარული. გადავწყვიტე მონოზნობით ღმერთის სამსახურში ჩავმდგარიყავი.

- არა, ნურც ამას დამარისხებ ქალბატონო მარინა, მე ღმერთის დიდი მორწმუნე ვარ და მაგის გულისთვის არ განმირისხდეს ღმერთი მე მგონი შენი გულისთვის ღმერთმა დამსაჯა კიდეც, შენ შემდეგ ვინც ავირჩიე იმან ჩემი სიყვარული სხვაზე გაცვალა ჯერ მე მომიტანა უბედურება და მერე თავის თავს.

- კი ვიცი გიორგი, ყველაფერი ცისანამ პირადათ მიამბო, თქვენს ურთიერთ შორის ტრაგედიის ამბავი.

- რა მე ხო არ მადანაშაულებს?

- არა გიორგი უბრალოდ მულის ენამ შეაცდინა, იმან ვინც შენი სიცოცხლის თანამგზავრი გახდა. იგი ქმრიდან გაცილების შემდეგ სამედიცინო ინსტიტუტი დაამთავრა და თავისი კურსელი ბიჭი შეერთო და ერთათ მუშაობენ სამშობიაროში ქმარი ქირურგია თავათ ცოლი ცისანა კი ბავშვების ექიმი. კარგი გოგოა ხშირად ვხვდებით ერთამანეთს ვეჭუჭუკუკებით ვჭორაობთ,

- ალბათ ხშირად მე ვიქნები თქვენი საჭორაო თემა.

- დიახ. შენგან დამარცხებულებიდან არც ეგ არის გამორიცხული, მაგრამ ღმერთს ვერ დავაბრალებთ შენგან განილებულნი.

- ესე იგი თქვენი ცოდვები ჩემზე გადმოგაქვთ?

- რატომ ჩვენი, ჩვენ სატანჯველად ისიც გვეყოფა საშვილეს უშინაარსოდ გულში რომ ვიკლავ მე მგონი ეს კარგად იცი ნუთისოფელში უფლისგან ერთი სიცოცხლით მოდიან და ნასულები კი უკან განმეორებით არავენ არ ბრუნდება, თქვენ რომ ქალი იყოთ დიდი მწუხარებით აღვიქვამდით ჩემს უქმრობით ტანჯვას სინდის-

ნამუსის შენარჩუნება ძნელია, თორემ უსინდისობას წინ რა უდგას. მითუმეტეს არ ვარ მახინჯი, ულამაზო. თუმცა ბევრჯერ მიფიქრია ნეტა ულამაზო ვიყო მეთქი, მაშინ ნაკლები მეყოლებოდა გამომძალველი და თავის დაცვაც გამიადვილდებოდა. ჩემთვის ახლა ყველაფერი დაკარგულია, ქალებისადმი ნუთისოფელში ყოველივე დანესებული ტიტული გარდა ერთისა, შევინარჩუნო და ძირეულად დავიცვა გულის სიკეთე, სულის სინმინდე, რომ მერე უგვამო გრძელი სიცოცხლისათვის სულეთში მისულმა უფალს არ ვატქმევინო ქალბატონ მარინას ნუთისოფელში საარსებო სიკეთის და სინმინდით სავსე სული ჩავაბარე და არც სილამაზე დამიკლია, მაგრამ ვერ გამოიყენა, ამიტომ ავირჩიე მორწმუნეობა ღმერთთან დასაახლოებელი ეს რთული გზა ავირჩიე, რადგან სიყვარულმა არ გამიმართლა.

– ეს როგორ მე მემდური? იქ საჩივრელად ემზადები, ღმერთით გინდა გამასამართლო? მარინამ შეყვარებული დროინდელივით ჩაიკისკისა და მიმართა.

– არა გიორგი, ნუ შიშობ ღმერთთან მართალი იქნები, მითუმეტეს შენი შვილი ამერიკაში განთქმული იურისტია, თუმცა ის სახელმწიფოებრივ სამართლიანობას ემსახურება. უფრო სწორად რომ ვთქვათ პოლიტიკას ეთამაშება. ღვთაებრივი სამართლიანობა კი სულ სხვა არის. გიორგის მარინას ჩაკისკისებამ სულ თვალწინ გადაუშალა სტუდენტობის დროინდელი იმასთან გატარებული საღამოები. მიუხედავად თავზე გადავლილი ამდენი ტანჯვისა და დღევანდელი ბედნიერებისა გული აუჩუყდა კვლავ სიყვარულის ცრემლები გამოსცვივდა, ერთი ამოიოხრა თითქოს ის უსიამოვნო ნაღველი რომელიც მარინას მიმართ გიორგის ჯიუტობამ მაშინ დაუტოვა გულიდან, ახლა ამოაყოლა, მიუახლოვდა და თხოვნით მიმართა.

– კარგი იქნება მარინა წლებგადავლილი ხანდაზმულები თუ ჩვენი სტუდენტური ოცდა ორი ოცდა სამი წლოვანების ჩვენ თავზე გადავლილი სიყვარულის რომანის დროს გავიხსენებდით.

– როგორ გეკადრება ბატონო გიორგი, იმ ახალგაზრდული გულუბრყვილური სიყვარული ჩვენ აღარ შეგვშვენის.

– აი სწორედ იმ ბავშვური გულუბრყვილობით მინდა ავლნიშნო შენი ჩაკისკისება. მაგან გამაბეძინა, მაგან მომცა ის სითამამე, როცა მე გთხოვე მხოლოდ ამბორი და მოფერება და არა ის ძირითადი, რომელიც ოჯახის მემკვიდრეობას აფუძნებს.

– არა, არა, ყველაფერ მიძინებულს მერე ის აღვიძებს ვაი, რომ ნუთისოფელში მოსასვლელად მე ის ვერ გამოვიყენე. მოფარებულ ადგილზე მიყუყულმა მარინამ მიიხედა და გიორგიმ ორივე ხელები მოავლო წელზე მიიზიდა და ერთი ისეთი ამბორი ჩაუტარა, რომ მიძინებული ახალგაზრდული ვნებები სულ ყალყზე დაუყენა.

– ეს რა მიყავი გიორგი. რა დაგიშავე ისეთი, რომ შენმიერ ჩემ-

დამი წარსული წყენა არ იკმარე და ამ დროულ ქალს კიდე მწირავ?

– კარგი მარინა, მეც ხომ გული მაქვს, შენ ისევ ის ეშხი ის სინახე გაქვს რაც ახალგაზრდობაში. ბოდიშს მოგიხდი მჯერა შენი გულის სიღრმიდან ამოსული სიტყვებისა. რომ შენ რომელიც, დღეს ჩემი შვილების დედა უნდა ყოფილიყავი ჩემი დაუჯერებლობით გაუზრდელმა, იძულებულმა, უსიყვარულოდ შენი ქალიშვილობა უფალს დაუკავშირე. ეს რას ნიშნავს, მეც ხომ უფლის ყრმა ვარ. შენ გინდა რომ ეს ცოდვები მე მომეთხოვებოდეს? არა, მარინა მე რა თქმა უნდა ამ ცოდვას ჩემს წილად კი ვიღებ თავს, მაგრამ ჩემს გარდა წუთისოფელში ღმერთმა ამრავლოს დიდი ახალგაზრდობა.

– არა, გიორგი არ დაიღვევა. მაგრამ ქალის მიმართ ერთი გახარებული ტყუილი თუ მართალი ყველა სიმართლედ მიიჩნევს ამის ჩამომრეცხავი წუთისოფელში არ არსებობს ძალა, ესეც ხდება სულელთში.

– გულწრფელად გეუბნები მენანები მარინა, ძალიან მენანები. შენი უშვილოდ დაბერებას ვერ შევეგუები. ჩაიცინა და თქვა. გიორგი შენ რატომ იღებ თავზე ჩემს უშვილობას.

– მარინა ახლა დავრწმუნდი შენს სინმინდეში და უფრო გამიათკეცდა შენი სიყვარული, არა. მე ტოლთან ბედნიერებას გისურვებდი. არა ჩემთან, არამედ სხვა რომელიმესთან.

– არა, გიორგი ჩემი ფიქრი მაგ საკითხზე აღარ შეიძლება. იცი რა გითხრა გიორგი, ჩემზე უფრო არანაკლებ ყვარებიხარ იმ გველს, რომელმაც შენ გიმკურნალა. ორჯერ ვნახე შენი სახლის კარების შესასვლელ მოედანზე.

– როდის ნახე?

– ადრე ათი თხუთმეტი წლის წინ, პირველად რომ დავინახე ანეული თავი კარებზე მიდებული ქონდა და გზისკენ იცქირებოდა. მე შემეშინდა იქიდან ზედ არ მომახტეს მეთქი ჯერ კი გაგჩერდი შეშინებული, მაგრამ მერე გული გავიმაგრე და თამამად გავიარე.

– არა მარინა, იცი რა გრძნობიარეა, ადამიანმა თუ არაფერ დაუშავა ის არაფერს არავის ერჩის.

– ეგ შენ იცი იმან მოგარჩინა და მე საიდან უნდა მცოდნოდა.

– რო დაინახე მაშინვე ვერ მიხვდი, რომ ის ჩემი მკურნალი გველი იყო.

– რას ვიფიქრებდი თუ ის იმ სიშორიდან აქ ჩამოვიდოდა.

– კარგი მარინა დამაგვიანდა, შინ მელოდებიან, კარგია რო შეგხვდი ამდენი ხანი შენთან ძველმა სიყვარულმა გამაჩერა, ახალგაზრდობას ჩვენში რო იყო. და მერე სთხოვა თუ გამაცილებ კარგი იქნება.

– გაგაცილებ, მაგრამ ხომ არ ნანობ დრო რომ დაგაკარგვინე?

– არა, პირიქით, ის წყენა რაც აქამდე ჩემს გულში იყო გამეფანტა. ღმერთო ნუ მინყენ პირჯვრის წერით თქვა გიორგიმ და მარინას მიმართა ახლა კი მჯერა შენი სინმინდისა. ღმერთი განვლილ წლებს ახლიდან რომ დამანყებინებდეს და შენ წლებ განვ-

ლილ ქალის ცოლობაზე უარს არ ვიტყვოდი, გამოვისყიდინდი ჩემს დანაშაულს. ახლა ხო დამშვიდობებისას მაკოცნიებ? გადაეხვივნენ ძველი შეყვარებულები ერთმანეთს გადაკოცნეს და ერთიმეორეს მშვიდობა უსურვეს და ასე ერთმანეთზე ადრე განწყენებულნი ახლა ტკბილად დასცილდნენ. შინ დაბრუნებული „გიორგი გველის ტყავი“ საყვედურებით აავსო ჯერ მამობრივი ამღვრდელმა გაბო დავარაშვილმა, შემდეგ მისმა მეუღლემ მალქა დედობილმა, უსაყვედურა.

- სად იყავი გიორგი, რატომ დაგაგვიანდა?

- ეკლესიაში სანთელი დავანთე ღმერთს შევავედრე რომ ჩემი დავითი ჩემი ვახტანგი, ჯანმრთელები დაიზარდნენ, სანაქებონი იყვნენ სამშობლოსათვის. მერე თქვენ რომ დამაინტერესეთ ჩემი საცოლე მონაზონი მარინა ვნახე იმასთან ვისაუბრე.

- მერე სამი საათი?

- სამი საათი დრო წვეთია გაბო ძია ჩემსა და მარინას შორის სტუდენტური პერიოდის სიყვარულის რომანის გახსენებისათვის. ახლა დავრწმუნდი, რომ ჩემი ჯიუტობით დავკარგე მარინა შეიძლება მის ხელში უფრო ბედნიერი ყოფილიყო ჩემი ნუთისოფელი. რომ შევეკითხე რამ მიგიყვანა იმ ზომამდე რომ ეკლესიის მსახური გახდი თქო, მიპასუხა აუგათ რატომ მიგაჩნია ეკლესიის მსახურებაო? შენ ამ თქიმით ეკლესია შერაცხეო. რაც შეეხება ჩემი მონაზვნათ გახდომას შენ მიმიყვანე ამ ზომამდე თქო სიყვარულით ერთისგან გალანძლულმა, მერესთან სიყვარული აღარ ვისურვე, თუ არა, რაც გამარჯვების პარკში შენთან ერთად ვიყავი, დღესაც ისევ ის ვარ, თქვა და გამაფრთხილა მიბრძანდი და მოსანანიებელი სანთლები დაანთე და მადლობა უთხარი ღმერთს შვილებით რომ ბედნიერი ხართ ისე რომ გითხრათ მარინას განვლილი წლების დალი არ დამჩნევია, ისევ ძველი სილამაზით სინაზით ისეთივე სიმპატიური ლაპარაკი აქვს რითაც ადრე მე მომაჯადოვა.

- რა გითხრა შვილო გიორგი, თქვენ შორის სიყვარულის ჩაშლა თქვენ დაგადანაშაულა?

- ხო დეიდა მალქა, ჩემ შეცდომაში დამარწმუნა, სანთლები დამანთებინა, ღმერთის წინაშე ცოდვები მაღიარებინა.

- გიორგი არ ვიცი მე მეჩვენება, თუ სიმართლეს შეეფერება. კაცი დღეს თუ ხვალ შვილიშვილი უნდა შეგეძინოს სიყვარული ხომ არ გაგიახლა?

- არა გაბო ძია, ჩემი ხასიათი არ იცი, მაგას როგორ ვიზავ, ან ეს მე რომ გულში მქონდეს მარინას როგორ გაუმხელ, ამ ქვეყნად საუფლოდ სიცოცხლით ნუთისოფელში ერთხელ მოსული ქალმა. ჩემი მიზეზით დაოჯახება დედობა უარყო, საკუთარი ნუთისოფელი გაიმწარა ხორციელ სიცოცხლეში. მაგრამ ბედნიერება სიყვარული ქალისა და კაცს შორის რომ არსებობს. ძველი ჩემს მიერ ჩადენილი

ცოდვები, რომელიც ახლა დამაკისრა მარინამ უფლის მოცქუღმას იმას ახალს როგორ მიუმატებდი.

– თავს ნუ იგლხავებ კაცი ხარ ქალი ხომ არა ხარ, სახელის გატეხვის რომ გეშინოდეს.

– ოჯახის შექმნა, შვილების ყოლა ქალის და კაცის სექსობრივად ხდება, ამიტომ სხვასთან სექსუალურებით ჩადენილი დანაშაული ორივეს თანაბრად მოეთხოვება, ქალბატონო თამარი ესე არ არის?

– დიას ლუიზა მართალი ბრძანდებით.

– ესე იგი შენც მე მამტყუნებ კუდრაჭავ? გიორგი „გველის ტყავი“ ლუიზას შეეკითხა, მოეფერა გულზე მიიხუტა და აკოცა.

– არ გენყინოს გოორგი ძია, მე ესე მნამს და მჯერა გამოვთქვი ჩემი აზრი, არაა ბაბუა ვაბოვ?

– ხო ასეა შვილო.

– კარგი რახან გამამტყუნეთ პურს არ მაჭმევთ?

– არავის არ გვიჭამია გიორგი, ჩვენ „გველის ტყავო“ შენ დაგელოდეთ.

– ადექით დილილა, ლუიზა გაშალეთ სუფრა. უბრძანა მალქამ, დასახელებული მალქას ერთ სიტყვაზე უმალვე წამოდგნენ. თუმცა რა უფლება ქონდათ მალქას ბრძანების შესრულება დაეყოვნებინათ. დაუჯერებლობა გამორიცხული იყო. რადგან ამ მრავალცოლიანის ყოველის გულში ერთი ოჯახური შეხმატკბილებული სული და სიტკბო სუფევდა. დილილამ კარში გასასვლელი კარი გახსნა და ფეხგადაუდგმელმა ერთი ვაიმე კი დაიძახა. და გულწასული იქვე ჩაიჩოქა. შეშინებულნი ყველანი მიცვივდნენ ზოგმა დილილას მოსაბრუნებლად საძინებელ ოთახში შეიყვანეს და წამლები დაალეინეს, ზოგმაც მალლა შესასვლელ კარის კიბის მოედანზეც გველი შენიშნეს და უყურებდნენ თუ როგორ კოცნიდნენ და ეფერებოდნენ პაციენტი გიორგი უფროსი „გველის ტყავი“ და „მკურნალი ექიმი“ გველი. დილილა რო მოასულიერეს მერე იმათ ერთურთ ალერსს მიაქციეს ყურადღება. სანახაობამ ნახევარ საათზე მეტ ხანს გასტანა, მერე შეათბეს რძე საინით დაუდგეს და მშვიდათ მიირთმევდა „გველი მკურნალი“ დანაყრების შემდეგ ოთახში შესვლა მოითხოვა გაუღეს კარები და შიგ შესულმა თავანუელმა ბოლოს დარბაზში სუფრაგანყობილ მაგიდას ცეკვით სამჯერ შემოუარა მერე გიორგის აყვანა სთხოვა. „გველის ტყავმაც“ არ დააყოვნა ხელში აიყვანა და კვლავ ერთმანეთს კოცნა დაუნყეს, ქალები შეეგუვნენ მის სიჭკვიანეს. გიორგის ხან ყელზე შემოეხვეოდა ხოლმე და თავათაც ხელით ეხებოდა. დილილა რომელსაც მის დანახვაზე გული წაუვიდა ახლა ხელში აიყვანა გულზე მიიხუტა თავზე ხელს უსვაგდა და ამბობდა რა ლამაზიაო ისიც ნიშნად მოფერებისად მიადებდა მკერდზე თავს და გაყურდებოდა ხოლმე. ამასობაში მოსალამოვდა გველი მკურნა-

ლი დამეშვიდობა ყველას თავის დაქნევით კიბეზე ჩავიდა. დაბლა ჩასულმა ერთხელ კიდევ აიხედა ზევით. გიორგის მისამართით და გაუჩინარდა. გააცილეს გველი ექიმი გიორგის „გველის ტყავის“ მკურნალი, ის იყო შინ შეტრიალდნენ, მოუსხდნენ პურმარილით განწყობილ სუფრას, რომ კარებზე ზარი ანკრიალდა, გახსნა დილილამ კარები და იცნო სამშობიაროს ექთანის ცისანა, რომელიც ამჟამად გარდაცვლილი ლონდასა და ჯენის უმტკივნეულო უმსხვერპლო სიცოცხლის შესანარჩუნებლად თავს ევლებოდათ. დილილამ დანახვისთანავე უმაღლე შინ შეიპატიჟა, მოავლო მაგიდის ნევრებს თვალი სათითაოდ ყველას ხელი ჩამოართვა და ბოლოს გიორგი პირველს გაუნოდა ხელი, ამის შემდეგ გახსნა ხელ ჩანთა ამოიღო ორი სხვადასხვა ფერის ახალშობილი დავითისა და ვახტანგის ჩასაცმელი კომპლექტები პადარკათ მიართვა ბავშვებს ორივე სათითაოდ აიყვანა, გულიანათ დაკოცნა. უსურვათ ბედნიერად გაზრდა სანაქეზონი ყოფილიყვნენ ერისთვის, მშობლებისთვის და მერე გაუნოდა გიორგის წერილი და პირდაპირ უთხრა ეს წერილი ფოთის ერთერთი სასადილოს მებუფეტედ ვმუშაობო სახელი ელია მქვიანო. მე შემეკითხა გიორგი შენი ბედნიერებაზე და მეც დანვრილებით ვუამბე, შვილებით გამდიდრებაზე. მერე იმანაც დაგლოცა. და მეც ვუერთდები ღმერთს ვთხოვ რო გამრავლოს და გაგახაროს შენი სულის სამეგრელო ვიცი რომ საქართველოა, მისი ცუდი გულს გიბზარავს კარგი კი გიხარია, გეამაყება, დიდი პატრიოტი ხარ სამშობლოსი და უიმისოდ სიცოცხლე არ შეგიძლიან ლონდას რომ არ გადაერივნა ჩემი თავი დღეს შენი ბედნიერების მონაწილე ვიქნებოდი.

- ცისანა ჩვენი ძველი ურთიერთობის გახსენების წლების რა მოგახსენო. მაგრამ ჩემი ახალშობილი შვილების დავითისა და ვახტანგის მშობიარობის დროს ჯენისა და ან განსვენებულ ლონდას გადარჩენისთვის რომ დიდი ამაგი განიე, მაგრამ ბედმა არ გაგვიმართლა ბოროტმა ძალამ დაგვამარცხა, თუმცა ჩვენ შენდამი დიდი მადლიერების გრძნობით ვართ გამსჭვალულნი. ქალბატონმა ცისანამ მშობიარე ქალების განსვენებული ლონდასა და ჯენის ყურადღებისთვის გიორგიდან „გველის ტყავისგან“ მადლობა მიიღო და მადლიერების ნიშნად სადღეგრძელო დაიმსახურა, ცისანამ სამადლობელი მიირთვა ბაასობდნენ. გიორგი „გველის ტყავი“ საძინებელ ოთახში გასული მიღებულ ბარათს კითხულობდა. თუმცა ქალბატონი ზილფა დრო და დრო კარების შეღებით მყუდროებას ურღვევდა. გიორგიმ ზილფას მიმართ ყურადღება მიიპყრო და მერე გიორგიმ ისევ თავიდან დაიწყო კითხვა.

- გამარჯობათ ბატონო გიორგი. როგორ ბრძანდებით. მიხარია რომ კარგად ხარ. გილოცავ სიბერეში დანვრიშვილებას. მიხარია მამულისთვის ერთგულ თავდადებულ შვილს კიდევ ორი შვილის

მამა რო გახდი დავითი და ვახტანგი ბედნიერები დაზრდილიყვნენ ვიმეორებ მიხარია შენი ბედნიერება, შენი სახელი ბიზნესმენობაში, მეორეც შენი შვილით პატარა გიორგის მოსამართლეობის თავჯდომარებით თუ დამნაშავის დამცველობით სამსახურებრივი ავტორიტეტით იყავ ბედნიერათ, ერს სამ ბიჭს უტოვებ ღვთისწინაშე ვალმოხდელი მამა ხარ, აი ესაა სიცოცხლეშივე სულის გაბრწყინება. აბა რა არის ჩემი სიცოცხლე, ხმელეთზე ზღვაზე აღმა-დაღმა დავდივარ სიყვარულისთვის არ შემიღევია ჩემი სიცოცხლე გამონაკლისად ადრე შენს გაცნობამდე თუ სადმე არა უნამუსობა არამედ კეთილი საქმისთვის თუ ჩამიდენია. სიყვარულისთვის ფულიც ბევრი მქონია, მადლის ფასად გამიცია, მაგრამ რაა ცხოვრება ჩემს სამშობლოს რა ვარგე? ხომ გახსოვს ყმანვილობის პერიოდში რაზე ვოცნებობდი, რაზე ვფიქრობდი და როგორ წამივიდა ეს წლები სიკეთისა, მაგრამ თურმე მარტო ფიქრი არაფერია. თუ ზედ ბედი ღვთისაგან მადლათ ნაბოძი თუ არ დაგყვება. მშვიდობით შორეულ ნაოსნობაში ბარათის ავტორი გელაჩა ვარ, ისევ იმ ძმური სიყვარულით. შენთან ერთად იმ სიაგებდობით მე არ გავმდიდრებულვარ პირიქით სიავის მეტი კარგი არაფერი მოუტანია ჩემთვის და რა ზიანიც მომიტანა იგი დღესაც ვერ მომიცილებია და ვერც მოვიცილებ. იგი სიკვდილამდე თან გამყვება. კარგია რო გადარჩი, მე მგონი, რომ შენ არ გადარჩებოდი და ღონდა ეს უბრწყინვალესი ქალი მტრების გასახარად მანდ არ დამეტოვებინა მისი პატრონობა დაფიქრების შემდეგ ჩემმა ჩადენილმა ცოდვამ მაიძულა, შეიძლება ახლა ვერ დაგარწმუნებ. მაგრამ სიმართლე ბოლოს თავს იჩენს. და მე მგონი მერე დარწმუნდები. რომ ჩვენ შორის სიყვარული ღონდასთან არ ყოფილა. ან მაგას მე როგორ ვიკადრებდი. მშვიდობით მე ისევ ძველებურად მეგობრად გთვლი, თუმც მე ვიცი, რომ შენ ჩემზე მტრულად ხარ განწყობილი. უფრო სწორედ გულაყრილი და არა ტერორისტულად განწყობილი, მე ახლა სავადმყოფოში ვწევარ, გაჭირვებული ფული არ მაქვს ნორმალური მკურნალობისთვის თუ გაქვს შენ ბატონო გიორგი „გველის ტყავო“. შეგიძლია ფოთის პორტის სასადილოს ბუფეტში მომუშავე, ელიას ხელით მომანოდე რამდენსაც მომანედი თუ შევძელ იმას გაათმაგებით დაგიბრუნებ. დასაფლავებული ჭიებით შეჭმული ჩემი გვამი გულის ადგილზე სიკეთე მაინც დარჩება. არ იფიქრო ეს წერილი ჩემმა გაჭირვებამ მომანერინა, არა, ეს ჩვენი ძმური სიყვარულით ამღერებული გულის სიტყვებია.

- გიორგიმ წერილის კითხვა დაამთავრა და გელეჩას ფულით დახმარების სურვილი შორს მოისროლა.
- გაბო ძია, ის ნაძირალა მე რომ სასიკვდილოთ გამიმეტა გელეჩა სამკურნალოდ დასახმარებელ ფულს მთხოვს.
- მერე გიორგი, არ გინდა რომ გაუგზავნო?

- ნამდვილად არ მსურს რომ გავუგზავნო.

- არა გიორგი, შვილო არა ხარ მართალი უნდა გაუგზავნო, ის რაც მოხდა ჩათვალე რომ ახალგაზრდობით მოუვიდა, კეიპტაუნის პატივისცემა ხომ არ დაგავინყდა, გოგა ტელეფონზე ხო გელაპარაკა.

- კი მახსოვს, მაგრამ გული არ მომბრუნებია. არა გიორგი ამაც არ უნდა იყო, სიამაყე კაცს ლუპავს იმ კაცმა გელაჩამ შენს წინაშე თავი მოიხარა შეიძლება ფული არც უჭირს, მაგრამ გცდის ხასიათი უკეთესობისკენ რამდენად ჩამოგიყალიბდა. მამაშენს მარტო შეხედულებით კი არ უნდა გავდე, მისი ჰუმანურობაც უნდა მოგდგავდეს.

- კარგი, გეთანხმები გაბო ძია, ხვალ დილით ათ საათზე უნდა გავფრინდე მოსკოვის რეისით. ბატონი ელია ფოთის პორტის სასა-დილოში მუშაობს. მე იქ ვერ მოვხვდები თუ ჩემი ბილეთი არ გავაუ-ქმე და სპეციალურად არ ჩავედი.

- ფოთში დიას ასე უნდა მოიქცე ნათქვამია „თუ გული გულობს ქადა ორი ხელითაც იჭმებაო“ სანამ დრო გაქვს თბილისის აერო-პორტში დარეკე გაიგე თვითმფრინავი რომელ საათაზე მიფრინავს. თუ ადრე გადის ადრე მიხვალ. მოსკოვზე ალებულ შენ ბილეთს დააბრუნებ, თუ ტელავის თვითმფრინავზე ვინმე მსურველი მგ-ზავრი გამოჩნდა და მერე შენ ფოთის თვითმფრინავით გაფრინდები. გიორგიმ დარეკა და საქმეც ისე აენყო როგორც სურდა გიორგის. ქალები დივნებზე ჯგუფჯგუფად შემომსხდარან ძვირად ღირებულ ბეჭდებზე და კალიცოებზე საუბრობდნენ, დივანზე დაბრძანებულ ქალბატონ მალქას მუხლებზე დადებულ მუთაქაზე იდაყვმოყრილი დივანზე მწოლიარე გაბოს საქართველოს ისტორიაზე ესაუბრებოდა.

- გაბო ქართველი ერი სამი ათას წელს ითვლის და დასაბამიდან დღემდე მტრისაგან გამწარებულია. უნდა ითქვას, რომ მისი ისტო-რია მტრისაგან სისხლში ნაბანავებელია.. ჩვენ ებრაელები კიდეც ქა-რთველების მინაზე ამოსვლიდან ოცდაექვსი საუკუნეს ვითვლით და რატომ არ ვჩანვართ სისხლში ამოვლებულ ისტორიაში ამ ხალხის გვერდით.

- მალქავ ჩემო იმედო ეს კითხვა არ უნდა დაგესვა ჩემთვის.

- რატომ?

- იმიტომ რომ, შენ მე დიდებულ მცოდნედ გთვლიდი და ახლა კი თითქოს ჩემს თვალში დამცირდი. „ეს რა თქმა უნდა ხუმრობით“ ხომ იცი ჩვენი ხელობაა ვაჭრობაა, როგორც სომხებისთვის ხელოს-ნობა, ქართველი კი თავისი სამშობლოს კულტურული ჩამოყალი-ბებული ნიჭიერი ერია. მათი გლეხობა კი შესანიშნავი მინათმომქე-დია. სამიათასი წელი ბარბაროსული თავდასხმების თუ დაკვეთილი ომებით გამოიარა ომში გამოიწრთო. ერს, გაუძლიერდა სული, მე-ბრძოლი ნიჭიერებაც თან დაყოლილი აქვს და შრომა და განსჯაც მათი ხვედრია, ჩვენც ზურგს ვუმაგრებდით ვაჭრობით ხელოსნობით

და ღვთის დახმარებით გაუძლო ამ გამოცდას, ამჟამათ თავისუფალია არა, მაგრამ ცდილობენ მიაღწიონ თავისუფლებას.

- გაბო მე მიკვირს რამ გამოიწვია საქართველოში ამოსული ებრაელების ასე დანაწილება? როგორც არის დღევანდელი დასახელებები თბილისში, ხაშურში, ქუთაისში, სამტრედიამი, ბათუმში, ონში.

- მალქა გენაცვალე, ხომ გითხარი ჩვენი ხელობა ვაჭრობაა. და ოცდაექვსი საუკუნე ცოტა დრო ხომ არ არის, ამა თუ იმ გვარტომპირთა სამოდროდ დაიარეს, ნახეს საქართველოს კუთხე კუნჭული და ბედმა ვისაც სად გაულიმა იქ დასახლდა. ამ დროს იქ მისული ზილფა ჩაერთო დედამთილ მამამთილის შორის საუბარში და ხმამალლა მიმართა.

- რო შემოჭრილხართ აქ საქართველოში და დაგიჩაგრიათ ქართველები თავის მკვიდრ მინაზე სომხეთი აქვე არ არის ებრაელობა იქ რატომ არ დასახლდა.

- ზილფა ჩემო რძალო გენაცვალე, ქართველობის და სომხების ცალცალკე ეროვნული გარჩევა ჩვენ შორს წაგიყვანს და ეს ღამე თავზე დაგვათენდება და ხვალე ტელავივამდე მგზავრობა ძილით გვექნება.

- მერე ასე თუ მოხდა მამამთილო ცუდია? არაფრის მამამთილო, დედამთილთან ხვევნა-კოცნა თუ გაგიცდა. გაციებული ვარ ზილფას ამ გამოთქმამ დედამთილ მამამთილი ხმამალლა გააცინათ. იმათ სიცილმა სუყველას ყურადღება მიიპყრო, და უკლებლივ იქ მივიდნენ მე ჩემ ქმართან გოგასთან თითქმის თხუთმეტი დღე-ღამეზე მეტია ჩემსას არა ჩივიან. კვლავ ხმამალლა იცინეს და მხოლოდ ხნიერმა ქალმა შეურანყოფილ მალქამ კითხა:

- მერე არ ვენატრება?

- გოგას თუ არ ვენატრები არც მე არ მენატრება.

- ზილფა რა ჯინით ლაპარაკობ ეს სიტყვები ჩემს მიმართ ხომ არ არის?

- ბრძენო გიორგი შენ რა შუაში ხარ?

- ჩემი მალაზიის მომარაგება რო დავავალე.

- არა ბატონო გიორგი „გველის ტყავო“ ადრე ისედაც უყურადღებოთ იყო ჩემს მიმართ, რას მალაპარაკებთ არ იცის პატივისცემა შენგან უფრო მეტი საჩუქარი მიმიღია ვიდრე მისგან.

- ნუ ამბობ ასეთ რამეს ჩემი გოგა მგონი რა დღეშია, და შენ კი დედას თვალწინ უღანძღავ შვილს.

- დედა მე მამა ძალიან მომენატრა და ნუ ამბობ ასეთ სიტყვებს ხომ იცი რო მწყინს მამის გაქილკება.

- ივპ, გწყინს და წყალი დალიე გულს გაგიგრილებს.

- წყალს კი არ დავლევე მამას მიუტან ამბავს.

- რა ამბავს მიუტან დილილა?

- აი ახლა მამა აუგათ რომ მოიხსენიე.

- შენ შვილო ბევრს ნუ ლაპარაკობ თორემ ბებიშენი ენას დაგაჭრის.
- გაბო პაპა, რამნამს ჩავალ ტელავივში შეუვლი შეყვარებულს და გავყვები მერე ჩემი ქომაგი რომ მეყოლება, ასე ადვილად ვერ გამაჩუმებთ.
- კარგია შვილო, გიორგი ძიას "გველის ტყავს" ქორწილში ხომ დაპატივებთ?
- ძია გიორგი, შენ დაგპატივებ, ჯენის, პაპას, ბებიას, ჩენი ერთიან ოჯახიდან სხვას არავის.
- კუდრაჭა შენ თუ გიკოცნია? მისთვის?
- დედა, აბა რის სიყვარულია თუ ერთმანეთს არ ვაკოცეთ.
- სად კოცნი ბაბუ? ირონიულად კითხვაზე სუყველას გაეცინა.
- ლოყაზე ბაბუ შენ რა ბაგეზე გეგონა?
- ხო ბაბუ.
- არა პაპაშენს ტრაკზე ეგონა.
- დედა, ნუ იცი ხოლმე ვულგარული სიტყვებით გამოხტომა.
- ზილფას სიტყვებზე ყველა იცინოდა, მხოლოდ მარტო ლუიზა იყო განანწყენებული. პირველი 1917 წელს ბოლშევიკების მიერ მეფის რუსეთის დამხობისას. მოიპოვა საქართველომ დამოუკიდებლობა ამ დროს გაელვიდა საქართველოს, მხოლოდ მეორედ, არსებული სამოცდაათ წლიანი იმპერიის დაშლის შედეგათ, რუსეთმა წინასწარ გამიჯნული ავტონომიური ხალხი აგვიმხედრეს, თავისი ჯარის დახმარებით აფხაზეთში აფხაზებს და სამაჩაბლოში ოსებს. იქ მცხოვრებ ქართველებზე რუსის ჯარის დახმარებით გენოციდი მოაწყობინეს და ახლა რუსები აფხაზებსა და ოსებს ფედერაციაში შესვლას უბიძგებენ, თუ არა მსოფლიო, ამერიკა, ჩვენ რუსეთი ისე გაგვსრესდა თავს მისდღემში ველარ წამოვყოფდით.
- ბარსელონის საერთაშორისო აეროპორტიდან გოგამ შინ დარეკა ჯეოსელით ტელეფონზე ცოლი ზილფა შეხვდა იკითხა როგორ იმგზავრეთ თბილისიდანო.
- ცუდათ გოგა ძალიან ცუდათ.
- რა არი, რა მოხდა?
- მამას თვითმფრინავში წნევამ დაარტყა. ვერ ლაპარაკობს ჩამოსვლისთანავე ესე იგი აეროპორტიდან სასწარაფოთი საავადმყოფოში მოვათავსეთ.
- ახლა როგორ არის?
- ექიმის დანიშნულ წამლებს ვასმევთ, დაიმედებით გვამშვიდებს ამბობს მალე გამოკეთდებაო. ერთი ძირითადი წამლის, საშოვნელად ბიძაშენი სებიას ბიჭი წავიდა დაგვიპირდა მე ვიშოვიო.
- თავზე ვინ ადგა?
- დედამთილი მალქა.
- ახალშობილი გმირები თვითმფრინავს როგორ შეენწყვნენ?

- კარგათ იამათ ენაცვალოთ ძალო ზილფა.

- ჩემს მაგიერ აკოცე ორივეს და დაამშვიდე გოგა ძია ჯერ გაბო პაპას ნახავს სავადმყოფოში და მერე თქვენ სანახავად მოვათქო.

- უ შე უჟმურო ტელეფონით ერთ კოცნასაც არ მიგზავნი, ჩემს სანახავდ როდისლა მოიცლი?

- მალე ალბათ ამ სალამოს საავადმყოფოდან რომ დავბრუნდები. მზე ჩადიოდა როცა, რომ გოგა და გიორგი ავადმყოფი მამისა და მამობილი გაბოს სანახავად სავადმყოფოს ეზოში შევიდნენ. გაიარეს შენობამდე მისასვლელი ბილიკი და შეაღეს კარები, შიგნით შესულებმა კარის კაცს კითხეს: თუ მესამე სართულზე რა გზით ან რით უნდა ასულიყვნენ შევიდნენ ლიფტში ასვლის შემდეგ ლიფტის მოპირდაპირე პალატაში შევიდნენ. სადაც ავადმყოფი გაბო და თავზე მდგომი დედობილი მალქა ეგულებოდათ გადაეხვივნენ გადაკოცნეს და ავადმყოფს თავით დაუსხდნენ, გვერდით ავადმყოფმა ბატონმა გაბომ ღიმილით შეავლო თვალები, შვილსა და შვილობილს, ქალბატონმა მალქამ ამცნო გიორგის და გოგას ტელავივის ჰაეროდრომზე დაფრენამდე ნახევარი საათით ადრე დაემართა სისხლის ჩაქცევაო. ამ დროს პალატის ექიმი შემოვიდა და მალე ყველას დათმობინა პალატა აუხსნა ავადმყოფს რომელსაც მეტყველება დაკარგული აქვს, და ვერ ლაპარაკობს და თქვენს ლაპარაკში ვერ ერთვება ნერვიულობს და ამავე დროს მისთვის სინყნარეა საქიროვო. როცა რომ გიორგი და გოგა პალატიდან გადიოდნენ კალინდორში შემოვიდნენ, სებია მალქას ძმა და მისი დის შვილისშვილი დილილა, სებია, სიძეს მოუტანა მრავალი დასახელების ძვირად ღირებული ნამულები, რომელიც ექიმისაგან იყო დანიშნული ავადმყოფისთვის მხოლოდ, ზილფამ და დილილამ აუწყეს პაპას რომ გიორგის ცოლს თამარი კუბის ესე იგი შვილს პატარა გიორგის ცოლს შეეძინა ბიჭი, ამ ამბით ცოტა გამხიარულდნენ. ბატონი გაბოს ავადმყოფობით დადარდიანებულნი. სებიას მოტანილი ნამულები დაათვალიერეს და ქალბატონ მალქას რჩევით ექიმს უთხრეს რომელი ნამალი რომელ საათებში დაეღვევინებინა და მერე გიორგიმ „გველის ტყავმა“ მიმართა დედობილ მალქას.

- ზილფა და გოგა თქვენთან დარჩებიან ავადმყოფის აუცილებლობისათვის. მე სახლში მივალ. ბავშვებს ვნახავ, გავიგებ როგორ არიან ჩემი გმირები, თვითმფრინავით მგზავრობის შემდეგ და მერე უკან ბარსელონაში გავფრინდები გავიგებ მალაზიაში გამყიდვლებს როგორ აქვთ საქმე. მერე მე ტელეფონით დაგიკავშირდებით. გოგა შემატყობინეთ ავადმყოფის მდგომარეობა და მერე შეიძლება ამერიკაში ახალშობილი შვილიშვილის და რძლის სანახავად ჩავიდე მხოლოდ ერთი დღით.

- გოგა, ზილფა, და დილილა სალამოს გვიანობამდე სავადმყოფოში ავადმყოფ გაბოს თავზე დასტრიალებდნენ, სებიას მიტანილი ნამულებს ექიმის რჩევით დანიშნულ დროს ნუთ გადაუცდენლად ასმევდნენ. გოგას სურდა მამის საპატივცემულოდ ის ერთი ღამე

სავადმყოფოში გაეთენებინა ავადმყოფის კრიტიკული მომენტისათვის. მაგრამ ზილფას დაუინებული თხოვნით და ამავე დროს ექიმის რჩევით, ავადმყოფისთვისაც საჭირო იყო სინყნარე, გოგა ზილფა და დილილა შინ წაეიდნენ. ლუიზას დაძინებული დანაყრებული ბავშვები ჯენისაგან ჩაბარებულ ბავშვებს უვლიდა. თვალყურს ადევნებდა თუ რომელიმე ატირდებოდა მხოლოდ საჭმელი მიეცა მაძღრები უმაღლვე ძილს მიეცემოდნენ, ეზოში შემოსულ ზილფამ დილილას მიმართა:

– შენ ნადი ბავშვებთან. გოგა, ჩვენ კი შევიდეთ ოთახში მომენატრა ჩვენი სანოლი.

– მოგენატრა თუ...

– შე გაციებულ გულისავ მაინც და მაინც მე უნდა მათქმევიწყო ყველაფერი შენ არ გენატრები?

– ეხლა მაგის დროა? სამზარეულოში უნდა შევიდე.

– უჰ სულ დაავინყდა პატარა გმირები არ გინდა რო ნახო?

– როგორ არა, დღეს სულ ბავშვებზე ვფიქრობდი, რომ გამახსენდებოდა სახეზე ღიმილი გადამივლიდა ხოლმე. გაუხვიეს იქით ხელჩაკიდულნი წავიდნენ სადაც ბავშვები ეგულეობდათ, ოთახის კარი შეაღეს ჯენი იქ დაუხვდათ, ის იყო დაუნაყრებია ბავშვები და ახალიჩაძინებულები იყვნენ, გოგა შესვლის უმაღლვე მიესალმა ჯენის.

– გამარჯობა ჯენი ხელის ტერფის გულზე ეამბორა.

– რა ხელის გულზე ეამბორე სახეზე ვერ აკოცე, უცხო ხომ არაა, იგივე შენი ძმის მეუღლეა. მხოლოდ გოგა ამის შემდეგ გადაეხვია ჯენის, ეამბორა, მიულოცა ბედნიერი მშობიარობა, გულჩვილმა გოგამ განსვენებული ლონდა გაიხსენა. გული ამოუჯდა და თვალებიდან ცრემლები გადმოცვივდა ზილფამ შეხედა სახეზე და წარმოთქვა:

– უი ტირის ეს საცოდავი.

– როგორ არ არის სატირელი? იგიც ხომ ჩვენი ოჯახის ნევრად ითვლებოდა. მისი გასაზრდელი შვილი ახლა ჯენიმ უნდა გაზარდოს?

– უნდა გაზარდოს აბა როგორ? ცოლი არ იყო გიორგისა "გველის ტყავისა" მაშინ გაუზარდა, ასწავლა, კაცად აქცია მამის მოსახელე, რომელიც დღეს ამერიკაში კალიფორნიის შტატის ადვოკატთა კოლეგიაში ერთ ერთი უძლიერესად ითვლება, და ამ ვახტანგიმ რაღა დააშავა. თქვა და ჩაძინებული ვახტანგი ხელში აიტაცა გოჭივით ჩაბსკვნილი ამას ენაცვალოს ზილფა ბიცოლა და ჩაკოცნა ასევე მიიხუტა გოგამ გულზე და ჩაკოცნა ჯერ ვახტანგი მერე დავითი. ბავშვები არ იყვნენ მტირალეები პირიქით ბაგეზე ღიმილი ემჩნეოდათ

– ქალბატონო ჯენი, თქვენი მეუღლე სულ იმას ჩიოდა მე სამშობლოს უძლიერესმა პატრიოტობაზე რომ თავს ვდებ კარგი რა გაუკეთე სამშობლოს.

– არა, ესეთი რამე ბატონო გოგა მე გიორგისგან არა მსმენია.

– არა თქვენ დროს არა, მე ადრინდელზე ვლაპარაკობ როცა,

- კარგათ იამათ ენაცვალოთ ძალო ზილფა.
- ჩემს მაგიერ აკოცე ორივეს და დაამშვიდე გოგა ძია ჯერ გაბო პაპას ნახავს სავადმყოფოში და მერე თქვენ სანახავად მოვათქო.

- უ შე უჟმურო ტელეფონით ერთ კოცნასაც არ მიგზავნი, ჩემს სანახავდ როდისლა მოიცილი?

- მალე ალბათ ამ საღამოს სავადმყოფოდან რომ დავბრუნდები. მზე ჩადიოდა როცა, რომ გოგა და გიორგი ავადმყოფი მამისა და მამობილი გაბოს სანახავად სავადმყოფოს ეზოში შევიდნენ. გაიარეს შენობამდე მისასვლელი ბილიკი და შეაღეს კარები, შიგნით შესულებმა კარის კაცს კითხეს: თუ მესამე სართულზე რა გზით ან რით უნდა ასულიყვნენ შევიდნენ ლიფტში ასვლის შემდეგ ლიფტის მოპირდაპირე პალატაში შევიდნენ. სადაც ავადმყოფი გაბო და თავზე მდგომი დედობილი მალქა ეგულბოდათ გადაეხვივნენ გადაკოცნეს და ავადმყოფს თავით დაუსხდნენ, გვერდით ავადმყოფმა ბატონმა გაბომ ღიმილით შეავლო თვალები, შვილსა და შვილობილს, ქალბატონმა მალქამ ამცნო გიორგის და გოგას ტელეფონის ჰაეროდრომზე დაფრენამდე ნახევარი საათით ადრე დაემართა სისხლის ჩაქცევაო. ამ დროს პალატის ექიმი შემოვიდა და მალე ყველას დათმობინა პალატა აუხსნა ავადმყოფს რომელსაც მეტყველება დაკარგული აქვს, და ვერ ლაპარაკობს და თქვენს ლაპარაკში ვერ ერთვება ნერვიულობს და ამავე დროს მისთვის სინყნარეა საჭიროო. როცა რომ გიორგი და გოგა პალატიდან გადიოდნენ კალინდოროში შემოვიდნენ, სებია მალქას ძმა და მისი დის შვილისშვილი დილილა, სეზიამ, სიძეს მოუტანა მრავალი დასახელების ძვირად ღირებული წამლები, რომელიც ექიმისაგან იყო დანიშნული ავადმყოფისთვის მხოლოდ, ზილფამ და დილილამ აუნყეს პაპას რომ გიორგის ცოლს თამარი კეპის ესე იგი შვილს პატარა გიორგის ცოლს შეეძინა ბიჭი, ამ ამბით ცოტა გამზიარულდნენ. ბატონი გაბოს ავადმყოფობით დადარდიანებულნი. სეზიას მოტანილი წამლები დაათვალიერეს და ქალბატონ მალქას რჩევით ექიმს უთხრეს რომელი წამალი რომელ საათებში დაეღვეინებინა და მერე გიორგიმ „გველის ტყავმა“ მიმართა დედობილ მალქას.

- ზილფა და გოგა თქვენთან დარჩებიან ავადმყოფის აუცილებლობისათვის. მე სახლში მივალ. ბავშვებს ვნახავ, გავიგებ როგორ არიან ჩემი გმირები, თვითმფრინავით მგზავრობის შემდეგ და მერე უკან ბარსელონაში გავფრინდები გავიგებ მალაზიაში გამყიდვლებს როგორ აქვთ საქმე. მერე მე ტელეფონით დაგიკავშირდებით. გოგა შემატყობინეთ ავადმყოფის მდგომარეობა და მერე შეიძლება ამერიკაში ახალშობილი შვილიშვილის და რძლის სანახავად ჩავიდე მხოლოდ ერთი დღით.

- გოგა, ზილფა, და დილილა საღამოს გვიანობამდე სავადმყოფოში ავადმყოფ გაბოს თავზე დასტრიალებდნენ, სეზიას მიტანილი წამლებს ექიმის რჩევით დანიშნულ დროს წუთ გადაუცდენლად ასმევდნენ. გოგას სურდა მამის საპატივცემულოდ ის ერთი ღამე

სავადმყოფოში გაეთენებინა ავადმყოფის კრიტიკული მომენტისათვის. მაგრამ ზილფას დაჟინებული თხოვნით და ამავე დროს ექიმის რჩევით, ავადმყოფისთვისაც საჭირო იყო სინყნარე, გოგა ზილფა და დილილა შინ წავიდნენ. ლუიზას დაძინებული დანაყრებული ბავშვები ჯენისაგან ჩაბარებულ ბავშვებს უვლიდა. თვალყურს ადევნებდა თუ რომელიმე ატირდებოდა მხოლოდ საჭმელი მიეცა მაძღრები უმაღლე ძილს მიეცემოდნენ, ეზოში შემოსულ ზილფამ დილილას მიმართა:

– შენ წადი ბავშვებთან. გოგა, ჩვენ კი შევიდეთ ოთახში მომენტატრა ჩვენი სანოლი.

– მოგენატრა თუ...

– შე გაციებულ გულისავ მაინც და მაინც მე უნდა მათქმევინო ყველაფერი შენ არ გენატრები?

– ეხლა მაგის დროა? სამზარეულოში უნდა შევიდე.

– უჰ სულ დაავიწყდა პატარა გმირები არ გინდა რო ნახო?

– როგორ არა, დღეს სულ ბავშვებზე ვფიქრობდი, რომ გამახსენდებოდა სახეზე ღიმილი გადამივლიდა ხოლმე. გაუხვიეს იქით ხელჩაკიდულნი წავიდნენ სადაც ბავშვები ეგულებოდათ, ოთახის კარი შეაღეს ჯენი იქ დაუხვდათ, ის იყო დაუნაყრებია ბავშვები და ახალი ჩაძინებულები იყვნენ, გოგა შესვლის უმაღლე მიესალმა ჯენის.

– გამარჯობა ჯენი ხელის ტერფის გულზე ეამბორა.

– რა ხელის გულზე ეამბორე სახეზე ვერ აკოცე, უცხო ხომ არაა, იგივე შენი ძმის მეუღლეა. მხოლოდ გოგა ამის შემდეგ გადაეხვია ჯენის, ეამბორა, მიულოცა ბედნიერი მშობიარობა, გულჩვილმა გოგამ განსვენებული ღონდა გაიხსენა. გული ამოუჯდა და თვალებიდან ცრემლები გადმოცვივდა ზილფამ შეხედა სახეზე და წარმოთქვა:

– უი ტირის ეს საცოდავი.

– როგორ არ არის სატირელი? იგიც ხომ ჩვენი ოჯახის წევრად ითვლებოდა. მისი გასაზრდელი შვილი ახლა ჯენიმ უნდა გაზარდოს?

– უნდა გაზარდოს აბა როგორ? ცოლი არ იყო გიორგისა "გველის ტყავისა" მაშინ გაუზარდა, ასწავლა, კაცად აქცია მამის მოსახელე, რომელიც დღეს ამერიკაში კალიფორნიის შტატის ადვოკატთა კოლეგიაში ერთ ერთი უძლიერესად ითვლება, და ამ ვახტანგიმ რალა დაამავა. თქვა და ჩაძინებული ვახტანგი ხელში აიტაცა გოჭივით ჩაბსკენილი ამას ენაცვალოს ზილფა ბიცოლა და ჩაკოცნა ასევე მიიხუტა გოგამ გულზე და ჩაკოცნა ჯერ ვახტანგი მერე დავითი. ბავშვები არ იყვნენ მტირალეები პირიქით ბავშვზე ღიმილი ემჩნეოდათ

– ქალბატონო ჯენი, თქვენი მეუღლე სულ იმას ჩიოდა მე სამშობლოს უძლიერესმა პატრიოტობაზე რომ თავს ვდებ კარგი რა გაუკეთე სამშობლოს.

– არა, ესეთი რამე ბატონო გოგა მე გიორგისგან არა მსმენია.

– არა თქვენ დროს არა, მე ადრინდელზე ვლაპარაკობ როცა,

რომ ცოლიც დაკარგა და შვილიც.

- აბა რა თქმა უნდა, მაშინ ბედზე სატირალი კი ჰქონია.

- ხო და ქალბატონო ჯენი ახლა თუ რძალმა თამარმა ეკუის-
მაც ბიჭი ლევანი გააგორა მაშინ ამ გაზრდილი გმირებით დაუმარ-
ცხებიათ, საქართველოს ირგვლივ მდებარე ისტორიული მტერე-
ბი, ახალა ხომ არის გახარებული. გიორგი მაგის პირიდან სულ
წუთისოფლისადმი სამედურავი მესმოდა, ხშირად ასე ამბობდა ჩემ
დაბადებაში ღმერთს თუ მიუღია მონანილეობა? ობლად გაზრდილი
მე ჭკუაგონებით ვერაფერს ვტოვებ.

- ახლა ხომ არის გახარებული, კაცს დანვრილშვილება სიბერეში
მოუწია. ღმერთმა ხელი მოუმართოს, კარგები დაიზარდნენ და გიორ-
გი კარგი ბიზნესმენია ფული აქვს და ყველას კარგად დააბინავებს.

- შენ ეგოისტურად რატომ ლაპარაკობ გოგა დღეიდან თუ გინდა
ჩვენც დავინყოთ იქნებ ჩვენსკენაც გადმოიხედოს ღმერთმა, წამოდი
შევიდეთ საძინებელ ოთახში.

- გაგიჟდი?

- მე გაგვიჟდი თუ შენ, თვეზე მეტი დავყავით საქართველოში და
შენ შენი ტელეფონით ერთხლაც კი არ დამიკავშირდი, აქ ტელევი-
ში ჩამოსული ერთგულებით გელოდი საავადმყოფოში გნახე და
თითქოს მე მარტოდ ვიყავი წასული ისე ეჭვის თვალით მიცქერდი,
ერთი კოცნის ღირსიც არ გამხადა.

- იქ საავადმყოფოში მე შენი კოცნის გული მქონდა? ავადმყოფი
მამა რომ მენახა შინ მოუსვლელად პირდაპირ იქ იმიტომ მივედი
რომ საჭიროების მიხედვით მივხმარებოდი, მაგრამ სისხლის ჩაქცევა
ისეთი ავადმყოფობაა მედიკამენტების გარეითად დრო და სინყნარე
ესაჭიროება.

- ღმერთმა დაიფაროს და მამაჩემს რომ რამე დაემართოს მე ძა-
ლიან ძნელად გადაავიტან, გულზე ძალიან დიდ დაღს დამასვავს. შენ
ვერ წარმოგიდგენია, რომ ყოველივე შვილისთვის მშობლის სიკვდი-
ლი შვილს საშიშროებას უქმნის.

- მამ ასე გჯერა რომ შვილის შემდეგ იგი დგება სიკვდილის რიგში.
არ გაგიგია შვილი რომ მღერის სანამ დედა მყავს არ დავბერდებო
ეს სიტყვები ყურით მოთრეული კი არ არის, ამ ლექსის ავტორს
უფალმა ჩაასმინა, იმან ათქმევინა ჩაფიქრება ასე არის.

- მერე ეგ დედაზეა დაწერილი, ნათქვამი მამაზე ხომ არ არის,
ჯენი გესმის რას მეუბნება. ჯენიმ ღიმილით

- არაუშავრა, ჯერ თუ არ იცის გაიზრდება და ისწავლის.

- ხო ჯერ პატარაა არა. დამამცირებელი სიცილით თქვა. ხო
მართლა დღეს მზარეულობა ვინ გასწია?

- ჯენიმ მოამზადა.

-- რატომ ჯენიმ და შენ არა?

- მე რეისებში დავდივარ
- სად რეისებში დადიხარ?
- სავადმყოფოში სადილი ხომ მიმაქვს?
- ჯენი უყურე ეხლა ზილფას ჭკვა აქვს ეგ რეისია?
- მას რა არის?
- მომეფვი, საქართველოში ჭკვა უფრო გამოგლევია. ქალბატონო ჯენი რა არის დამზადებული?
- ქათამი ცივად მოხარშული, ლოქო ასევე ცივად ქინძ ძმარში, ხარჩო ნიგვზით, თქვენ არ გშიათ? სანამ პატარა გმირებს სძინავთ თქვენც მიირთვით.
- ზილფა სამზარეულოში წასასვლელად მოემზადა, რომ იაშა თავის მეუღლით სამსახურიდან მობრძანდნენ. დილილა დილით დედამთილ ზილფას სავადმყოფოში ახლდა, მაგრამ რადგან მეუღლე გოგას ზილფა იქ დაუხვდა დილილა სავადმყოფოდან სამსახურში წავიდა. სახელდახელო სუფრა გაანყო ზილფამ და ჯენიმ და ერთმანეთთან შეხმატკბილებით ვახშამს შეექცეოდნენ.
- იაშა მიდი ორი ბოთლი ქინძძმარაული მოიტანე გოგამ დაავალა.
- ერთი ჩვენი ებრაული კონიაკი გამოაყოლე, ეს ქალბატონი ზილფას შეკვეთაა, გოგამ ირონიული ღიმილით გადახედა.
- რად გინდა კონიაკი? ღვინოს არ მიირთმევ?
- ღვინოსაც მივირთმევ და კონიაკსაც, კონიაკით ვადლეგრძელებ პატარა გმირებს, ღვინით მამამთილს ვუსურვებ გამოჯანმრთელებას.
- უიმე ახლა შენ საძინებელ ოთახამდე ხელით მისაყვანი გამიხედები.
- დიდი ამბავი, როცა კი დაგილევია შენ სულ ასე ხელი ხელთ არ მიმიყვანიხარ.
- მაშინ თამადად შენ იქნები?
- რატომაც არა ვიქნები, ღვინით სუფრაზე დაგათრობ სიყვარულით კი საძინებელში.
- სუუ არ გრცხვენია რეებს ლაპარაკობ?
- ვისი უნდა მრცხვენოდეს შენი?
- მარტო ჩვენ ორნი ვართ? ჯენის, შვილს და რძალს არ თვლი?
- ჯენის ვთვლი როგორ არა ვთვლი ჯენისთვის ისეთივე მონაპოვრები არიან, ის ორი პატარა გმირები დავითის და ვახტანგის სახით, როგორც ჩვენი შვილი იაშა და მისი ცოლიც. სასმელით აპილპილებულმა ზილფამ ახლა მოითხოვა ყანნი, ყანნი რად გინდა?
- როგორ რად მინდა? საქართველო უნდა ვადლეგრძელო.
- უიმე ქალბატონო ჯენი ჩემი მეუღლე საქართველოში გაგიღოთებიათ.
- გოგა იქ არ დამინახავს ზილფას რომ ღვინო დაელიოს
- როგორ არ დავლიე ჯენი დაგავინყდა? იქ მე კი არა ყველა

ქალმა დალია, სანყალმა ლონდამაც გამოცალა საქართველოს სა-
დღეგრძელო.

- თქვენ იქ მარტო გილოთნიათ.

- არა გოგა, კი არ გვილოთნია გვიქეიფნია და გემრიელათ. რა-
ტომ არ დავლევდით გოგა სად ვიყავით იცი თბილისის ფუნიკულიორ-
ზე იქიდან ქალაქის იცი რა ულამაზესი ხედი იშლება. მე მგონი ფუ-
ნიკულიორიდან თბილისის ღირშესანიშნაობებისათვის ერთი თვალის
მოვლება მთელ სიცოცხლეს თუ არა მის ნახევარს მაინც უდრის.. და
ისმენ თამადის ეშხიან სადღეგრძელოებს მკვდარი რო უსმენდეს ის
დალევს ცოცხალი უარს იტყვის.

- რომელ დღეს გქონდათ ისეთი ბედნიერება?

- იმ დღესვე ჩავფრინდით თუ არა, რაც სამგზავრო ბარგი
გქონდა გიორგის სახლში დავაბინავეთ და მერე წავედით ფუნიკუ-
ლიორზე, ორი დღე გადაბმული ვქეიფობდით.

- მაღაღეც გიორგის, მაგრად მოუქეიქია თავი.

- რა თქმა უნდა პირველ დღეს გორგიმ გადაიხადა, ფუნიკულიორ-
ის მთანმინდის დირექტორი ბექთარ კაჭკაჭიშვილი მამას ამხანაგი
თანაკლასელი აღმოჩნდა და რადგან ის ღამე მთანმინდის სასტუმ-
როში გავათენეთ მეორე დღის სჯობდა. დილით მზე ამოსულ ქალაქს
უხვად აფრქვევდა სხივებს. მთანმინდის პლატოდან ისე ღამაზი მო-
ჩანდა თითქოს სადღაც უფსკრულში ჩაძირული ქალაქის ეშხს ტოვებ-
და. „შედარებისთვის,“ ისე, როგორც საუფლოდან დედამინა მოჩანს.
ავლაბრის პლატოდან გადმოიხედავ ბარათაშვილის აღმართს ნაპირზე
აღმართული კლდიდან სამკურნალო წყალი რომ გადმოჩქეფეს, რა სი-
ლამაზეა აბანოთუბანი ცხელი წყლები რომ ამოდის განუემორებელი
სიცოცხლეა ნარიყალას პლატოზე მტერმოყვარისთვის ქალის სიმ-
ბოლური ქანდაკება რო დგას. იქიდან დაწყებულმა ძველმა ქალაქმა
დიდი სიამოვნება მომანიჭა. სინაგოგა თბილისშიც ვნახე, ბანძაშიც,
რუსთაველის ქუჩა მომეწონა და მტკვრის ორივე სანაპირო.

- ზილფავ ქართველების ლიტერატურას არ იცნობ უძველესი
ერია მაგათი ძველი და ახალი მწერლების პოეტების ლექსები რო-
მანებს ისტორიას მიცვალებულებმა თვალი რომ გადაავლონ ენას
ამოდგმევიწინებს და შენნაირ გიყებს მოათვინიერებს.

- გიყი შენა ხარ გოგა, ის მშვენიერი ქვეყანა რომ მიატოვე და
აქ ჩამოხვედი

- ქალბატონო ზილფა, შენი გულისთვის ჩამოვედი შენ გეძებდი
და გიპოვე კიდევ. ვშიშობდი რომ არ მეპოვნე გასათხოვარი დარჩე-
ბოდი.

- კარგი მოიცა შენ ხომ ჩახედული ხარ ქართველი მწერლების
სულში.

- რა თქმა უნდა ქალბატონო ზილფა უთხრა და თმებზე ხელი

გადაუსვა.

– მაშ რატომ ხარ გიჟი?

– შენთან სიახლოვემ ჩემზეც იმოქმედა შენგან გადამედო. ზილ-ფამ გვერდით გაიხედა იაშა თავისი ცოლით იქ აღარ იყო და მიაძახა

– თუ პირიქით არის გაგიჟებულს მე არ დაგანყნარებ ხოლმე? სამივე სუფრის წევრებმა ჩაიციინეს და წამოდგნენ საძინებელ ოთახში წასასვლელად.

– გვაპატიე ქალბატონო ჯენი, მაგიდას ასალაგებელს გიტოვებთ.

– როგორ გეკადრება გოგა, მე ვერ ავალაგებ, ალაგება ჩემი კუთვნილება, თქვენ ცოლქმარნი ურთიერთ სიყვარულს თვეზე მეტია მარხულობთ.

– ქალბატონო ჯენი ამალამ მეუღლე გოგა უნდა გავაახალგაზრდაო, რომ აბრამი იქნება თუ ერეკლე პატარა ბავშვი გვინდა გულით ვიყოლიოთ თუ გაგვიმართლა წლოვანებს.

– დოზით მიღებულ სასმელით შეზარხოშებულ ცოლქმარს კიდევ უნდოდათ ავად თუ კარგად ერთმანეთი შეემკოთ საშუალო წლოვანებას ბევრად გადაცილებულებს, მაგრამ ორმოცდღიანი პაუზის შემდეგ შეხვედრილ მოყვარულ ცოლქმარს გაახალგაზრდავებამ ხუმრობიდან ხელი ააღებინათ ცოლქმარს და ორივე ნახევრად შეამწყვდია საბნის ქვეშ მოთავსებულ სიბნელეში. მეორე დღეს დილით ჩვეულებრივ ჯენის ადრე გაღვიძა ბავშვები დაანაყრა სუფრა საუზმის კერძებით გაანყო, ცქვებით გასაცხელებელი კერძები კი ფეჩხე იყო შემოდგმული შეყვარებულებს ელოდნენ დილის თორმეტი საათი იყო რო ანკრიალდა გოგას ჯიბის ტელეფონი. სანოლიდან წამომდგარმა გოგამ სმენის გასამახვილებლად ნიკაპიდან კისრამდე ორივე ხელის გული გადაისვა და ჯიბიდან ამოღებულ ტელეფონზე გაამახვილა ყურადგება.

– ალოო გისმენ. გისმენ გიორგი.

– გოგა, მე ვარ გიორგი, ხო გისმენ, რა არის გიორგი? ცუდი ხომ არაფერია? არაფერი, გუშინ სალამოს რვა საათისთვის ჩემი მალაზიის მძრაცველებს გაძარცვა უცდიათ, გამყიდველებს თავზე იარაღით დადგომიან და ხელფეხის გაკვრა დაუნყიათ, უჯრები ფულისგან გაუსუფთავებიათ ორი კაცი სანყობში შესულა.

– ხო, მერე, თქვი დროზე ნაუღიათ? არავინ არის დამნახავი?

– დამნახავი არავინ გამოჩნდა თავად გამყიდველებმა მითხრეს დახლიდან ჩვენი პირადი ფართალი რო გაიტანეს ამ დროს მოგვესმა ქუჩაში მანქანის გაჩერების ხმა. უმაღლე შემოგვესმა ნაგანიდან ტყვიის გასროლაც, მერე ვიგრძენით წყნარი ლაპარაკი შეიტანეთ ყველაფერი ადგილზე დაანყეთ, სანყობიდან, უჯრიდან რაც კი მოგიძიებიათ ფულს კაპიკი არ დააკლდეს და მაგ მალაზიას საერთოდ ახლოს არ გაეკაროთ.

– ვისია? ვისია? გვითხარი ვიცოდეთ, მძარცველები შეეკითხნენ და პასუხი ასეთი იყო.

– ეგ არ არის თქვენი საქმე უპასუხათ და გაეცალათ.

– ეპოქა ცვალებადია, დრო მიდის, სიცოცხლიდან უკვდავებისკენ. დღეებით ღამეებით აკინძული წელიწადის თორმეტი თვის წუთისოფელი დროთა ათვლით იწყება, გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა, და მთავრდება ზამთრის თვეებით, ესე იგი დეკემბერი იანვართ და თებერვლით, აქედან როგორც თვეები ისე დღეები. ზედმეტნაკლებია თან წასული ღვანლმოსილი ხალხის თვალში ქონებით, ესე იგი ხალხის გამო განეული სიკეთე სიყვარული არ იკარგება, შეიძლება განეული სიკეთე თვალვინრო კაცმა ვერ დაინახოს, მაგრამ ჩვენ ხო ღვთისშვილები ვართ. თუმცა ზოგი მალე მიხვდება ხოლმე, თავის მიერ ჩადენილ ცოდვებს და მოსანანიებლად მონინებით, დიდი თხოვნით უფალს კარზე მიადგება ხოლმე. ზოგიც ჩადენილ ცოდვათ არ თვლის სანამ წუთისოფლიდან წასულს საიქიოში არ შეახსენებენ. მაგრამ მერე შეხსენება უკვე გვიანია.

– გაბოს ავადმყოფობას სებიას მოტანილი წამლები უნდა ითქვას რომ მალამოდ ექცა. ათ დღეში ენა ამოიდგა, საავადმყოფოს ფოიეში მოსიარულე გაბოს ხანდისხან დასვენების მიზნით საწოლზე თუ წამოწვებოდა ისრაელში გაცნობილი მეგობარი მნახველი ებრაელობა არ აკლდა, მაგრამ როცა, რომ ენა ამოიდგა თავის ფეხით მოძრაობა დაიწყო და ექიმებიც ავადმყოფთან საუბარს მნახველებს აღარ უკრძალავდნენ. მნახველმა უფრო იმატა, მეთხუთმეტე დღეს საავადმყოფოდან გამოიყვანეს და ახლა ბატონი გაბოს მნახველები-სათვის მისი სახლის ეზოს კარი სულ ღია იყო. დღეს როდესაც, რომ სებიამ სიძეს, ავადმყოფ გაბოს განმეორებით მოართვა სამკურნალო წამლები იგი ზალაში სხვა მნახველებთან ერთად გამლილ სუფრაზე თამაძობს თუმცა დიდი მჭერმეტყველებით და არც ღვინის სმით არ გამოირჩევა. მაგრამ რას იზამ შორიდან მაცქერალ სავარძელში მოთავსებულ გაბოს ხათრი დათმო თავისი ჭირვეულობითი გამოწვეული უარი. გოგა კი დროებით მზარეულ ქალებს ეზმარებოდა. სებიამ შემდგომი მორიგი სადღეგრძელოში, საქართველო ადღეგრძელა. იქ გატარებული ებრაელების მიერ ოცდაექვსი საუკუნე, ახსენა ქართველი ერის ჰუმანურობა ებრაელების მიმართ მოკრძალებული სულგრძელობა, მთავრობის მიერ უცხო ტომების გათანაბრება ქართველებთან. ამის გამო მაგიდაზე პატარა კამათი მოხდა. გაბომ დააყენა ასეთი საკითხი საქართველოს არც ერთი სხვა სახელმწიფოდან არ არის ებრაელობა მკვიდრი მიწის ერის კმაყოფილი როგორც საქართველოში ქართველებთან ებრაელები. ქართველი ერი სხვა ყველასთან განცალკევებული ერია?

– ნამდვილად რომ განსხვავებული ერია.

- რატომ? არ ვიცი მე და ამიხსენით. ჭინჭყილობს მორდება.

- რატომ? და იმიტომ ჩემი ოჯახის ზოგიერთი დაუჯერებელი სტუმრები ვერ ხედავთ. თქვენი აკვიატებული დაუჯერებლობამ ავადმყოფ კაცს მასპინძელ გაბოს მეც კი ამომადგმევინა ენა.

- მსოფლიოს სარბილზე ერი რითი ფასდება? გეკითხებით ტერიტორიით და თვითმყოფადობით კულტურით, ისტორიით ხომ?

- კი ბატონო. ვიმეორებ

- ისტორიით, კულტურით ნიჭით განათლებით. ამ მხრივ ვერცერთი ვერ მოვა ამ ყველაფრით დღესდღეობით არსებობით ქართველებთან. უბრალოდ ვთქვათ სასმელი ღვინით, აგერ ახლა თქვენ რომ მიირთმევთ და რომ ამბობთ თაფლიაო. ეგ არის ღვინო ხვანჭკარა და სხვა მრავალი უკეთესი ჯიშები აქვთ. აქ მარტო ჯიშზე არ არის დამოკიდებული, აქაურ ჯიშის ვაზსა ევალება სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიას შეეგუოს მისცეს ნაყოფი, მაგრამ იმას არ ნიშნავს, რომ ასეთი არომატიული ღვინო დადგება, როგორც იმავე ჯიშის ყურძნით მოყვანილი ღვინო როგორც საქართველოში. ახლა ღვინო კი იქნება, მაგრამ ისეთი არა ვიმეორებ როგორც საქართველოში, ტენხოლოგიასაც დიდი მნიშვნელობა აქვს. როგორც რქანიტელ ქართული ჯიშის ვაზისთვის უცხო მიწასთან იძულებითი შეგუებაა. ძნელი, ასევეა როგორც თავად ამ მადლიანი მიწის შვილი ქართველისთვის სხვის ტერიტორიაზე ცხოვრებაა. ისე კი შეიძლება სხვა და სხვა სახელმწიფოში გამოყვანილი ჯიშის ვაზი, რომ გადაირგოს ქართულ მიწაზე შეიძლება უფრო უკეთესად შეეგუოს და ნაყოფიც უფრო არომატიული იყოს, ვიდრე თავის სამშობლოში მოძიებული.

- მაინც რატომ? გაბრო ტყუილად არ არის ნათქვამი რომ ქართულ მიწა უფლის წილხვედრიაო.

- მე ეს ნათქვამი არ მომისმენია და თუნდაც რომ ასე იყოს ნათქვამი ეს ხალხურს უფრო ნააგავს ვიდრე სიმართლეს.

- ბატონო გაბრო ხალხურ სიტყვიერებასთან რაც არის დაკავშირებული ის სიმართლეზეა აგებული. მსოფლიოს სახელმწიფო თვალსაჩინო მოღვაწეებს თუ რაიმე შეხება ქონიათ ქართული მიწის ფლორასთან ან ტურისტულ ექსკურსიით უმოგზაურიან ყველა გაცემული დაბრუნებულა თუ არა და შორს რატომ მივდივართ ჩვენს ირგვლივ მდებარე სახელმწიფოები ირანის ჩათვლით სხვა ბარბაროსების გარეთადა ამას მეტყველობს თავს რომ გვესხმოდნენ თუნდაც ახლაც რუსეთი რამდენად განაწყენებულია საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვებით. რუსეთში მყოფი ტერიტორიულად საქართველოზე ბევრად დიდი რესპუბლიკები არიან, რომლებმაც დამოუკიდებულება ვერ მოიპოვეს, მაგრამ გული ისე არ წყდებათ, როგორც საქართველოს დამოუკიდებლობაზე. გეტყვი იმასაც, რომ ქართველი ერი თავისი ბუნებით თავისი მიწის შესატყვისია ძლიერი

სულით, კეთილი გულით საერთოდ მოყვარულია, მეგობრებისთვის ხომ თავდადებულია, სიყვარულს ხომ სიყვარულით პასუხობს თავს განაცვალებს. სპარსელებით და ოსმალებით შევიწროვებულ ქართველებს თავის გადასარჩენად ერთმორწმინე რუსეთს შეაფარა თავი, მაგრამ რევოლუციის წინ თუ რევოლუციის შემდგომ სტალინის სათავეში მოსვლის შემდგომაც თავდაცვის სამინისტროსთვის ქართველი ერი უპირველესი სამიზნე იყო. რუსეთამდე აღნიშნულ წინა მტრებზე, რუსებს უფრო შედარებით გაოთხმაგებული წნეხის ქვეშ ყავდათ ქართველები სხვა რესპუბლიკებთან შედარებით.

– ბატონო გაბო ღმერთმა დაგიფაროთ, მარად ცოცხლად დამრჩომი წუთისოფელში არავინ არის, თქვენ გითქვიათ აუცილებლად იქ საქართველოში დამასაფლავეთო.

– კი ვთქვი, აბრამ დავარაშვილო. ფუნიკულიორის პლატოზე, ტრამვაის ბაგირზე დადგმული რესტორნის ღია აივანზე გაშლილ სუფრაზე, ღამით ღვინით გავსებულ ხელში ყანწით როცა, რომ, სამასი მეტრით ჩემგან ძირს მინადენი მტკვარს და მის გაღმა გამოღმა გაშენებულ ათასევესასი წლიან ქალაქ თბილისს გადავცქეროდი.

– ესე იგი გამოდის რომ თქვენ ბატონო გაბო, ისრაელი არ გყვარებიათ. ბატონო გაბო. თქვენ გეჩვენებათ ეგრე თუ არა ისრაელი და მისი დედაქალაქი ტელავივი მე რო არ მყვარებოდა საქართველოს მადლიან მიწიდან აქ ფეხს არ ჩამოვდგამდი.

– ასეთი კითხვა თქვენ დაგებადათ ბატონო აბრამ, თუ არა, მე ებრაელ კაცს ჩემი სამშობლო ისრაელი როგორ არ მიყვარს, მიყვარს მხოლოდ განახლებული წლიდან იგი ჯერ ორმოცდაათ წელს ითვლის, უნდა ითქვას რომ ისრაელის ხალხი შემოტანილი სხვისი მიწის მადლით იკვებება. როგორ შევადარო შავი ზღვის სანაპიროს ჩათვლით ნიკოპოლიდან კავკასიის მთების გავლით დასასრულ დარუბანდამდე, მრავალსაუკუნოვანი ქართველი ერის ტერიტორია. იქ ოცდაექვსი საუკუნე გვიცხოვრია, თუმცა მიწის დამუშავებით, თავს ვერ ვიტრაბახებთ, მაგრამ ჩვენს მიცვალებულებს მიწა ხო გაუპოხირებიათ იქ დავიბადე, სკოლაში იქ ვიარე, იქ დავაუკაცდი. რა თქმა უნდა მეგობრები იქ უფრო მეტი მყავს, ჩემი მშობლების ჩათვლით ნათესავებიც იქ არიან დასაფლავებულები. ჩემი დასაფლავების ადგილიც იქ მაქვს მიჩენილი მშობლების გვერდით. ჩემი შვილი გოგასთან ერთად გამიზდია ჩემი მეგობრის შვილი გიორგი. ღვიძლი ძმა ვერ გასწევდა იმ მეგობრობას რაც მისმა მამამ ელიათგორელმა გამიწია, ჯანლონით სავსე, კარგი მოჭიდავე კაცი იყო. იგია სამაგიეროდ სიბერეში დაწვრილშვილებულ გიორგის შვილებს ორ პატარა გმირებს ცალკე ოთახი დაუფუთმე და ახლაც იმ ოთახში მშვიდათ სძინავთ. მეორეც ის, რომ, იმ მიწის მადლით ვარ გაზრდილი და ჩემი ხორცი და ძვალი იმ მიწას ეკუთვნის, ამ დროს ანკრიალდა ტელეფონი გოგამ აიღო ტელეფონი.

- ალო გისმენთ გოგა ვარ.
- გამარჯობა. გიორგი გელაპარაკებით, მაპატიეთ, რომ აქამდე ვერ დაგიკავშირდით.
- ვინ არი გიორგია? მომეცი უნდა გავლანძლო ზილფა ნაეტანა ყურმილს.
- ჩუმად იყავი სტუმრები არიან რატო უნდა გალანძლო ისედაც ვატყობ ხასიათზე ვერ არის. ალო გიორგი რალაც ვატყობ კარგ განწყობაზე ვერ უნდა იყო ხო მშვიდობაა?
- ჩემ საქმის ამბავს ხვალ ჩამოვალ და ყველაფერს მოგახსენებთ. მე პირველ რიგში ბატონი გაბოს ავადმყოფობა მადარდებს, როგორ არი მისი მდგომარეობა?
- კარგად არის ენა წამლების მიღებიდან მეათე დღეს ამოიდგა, ხუთი დღეა სავადმყოფოდან გამოვიყვანეთ, ახლა ვპურმარილობთ ავადმყოფის მეგობარი მნახველი სტუმრები გვყავს,. მამაჩემმა ინდ-აურის ორი ნაჭერი მიირთვა და ხვანჩკარაც დააყოლა.
- უჰ არ აწყინოს გოგა, კარგია ღმერთმა გადმოგვხედა.
- არ აწყენს ღვინისმსმელ კაცისთვის ერთი ჭიქა არაფერია. ახლა გვითხარი შვილიშვილი შეგეძინა თუ არა?
- კი შეგეძინა, ბიჭია, ბიჭი „ლევანი“.
- გილოცავთ, გილოცავთ, რო ჩამოხვალ აქ უფრო ფართოდ ავლნიშნოთ. რა კარგები არიან დავითი და ვახტანგი თუ მაძღრები არიან სულ ძინავთ. ზილფამ კვლავ ყურმილზე უტაცა ხელი.
- მომეცი ყურმილი უნდა მიუულოცო, შვილიშვილი. მაგრამ ყურმილი გოგამ არ დაანება და გაბრაზებულმა ზილფამ ხელი ჩაართყა ტელეფონი გამოურთო. ქალბატონს ზილფამ ამბავი მიუტანა გოგამ დაასწრო და ქალბატონ თამარის ბიჭი პატარა ლევანი შესძენია, ჯერ ბატონ გაბოს ამბორით მიულოცა, მერე ქალბატონ მალქა კოცნით აავსო და რა თქმა უნდა მერე ჯენის მიულოცა.
- გათენდა დღე მშვიდობისა, ლურჯ პირბადეში გახვეული ისეთი მოკრიალებული ჩანდა ცა რომ ზედ მიმავალ მზეს წინ არაფერი არ ელობებოდა ბუზს ვერ იმორჩილებდა ობობა. იმ დღის მშვენიერებით ბუზი მოძლიერებული იყო ცის მოკრიალებულ არემარეში. ბატონი გაბოს ხუთ ოთახიანი სახლი თავის სათავსოებით ხუთ საფეხურიან კიბის სიმაღლეზე იყო შემდგარი, შესასვლელ ჭიშკრის შიგნით ასი კვადრატული მეტრო ეზო ქონდა. ქალაქ ტელავის ცენტრიდან მოშორებით უნდა ითქვას, რომ განაპირათ იდგა. სახლს შესასვლელი კარი დასავლეთის მხრიდან ქონდა, აღმოსავლეთის მხრიდან სახლის განიღზე პატარა ყვავილების სკვერის მხარეზე კედელში მისაღებ ოთახს ორი ფანჯარა ქონდა, ერთერთი ფანჯრის ახლოს მდებარე ვარდზე ბულბული იჯდა და ისეთი ტკბილად გალობდა, თითქოს და ამ ოჯახის ჯერ კიდევ მძინარე თვითეულ ნევრისთვის უფლით იყო

ნაწყალობელი. მისი გალობის ჰარმონიას ყოველი მსმენელი წუთი-სოფელში უკვდავებაში გადაყავდა. ბატონი გაბოს სტუმარი გიორგი უმცროსი აქობამდე არასდროს არ სწევია.

– ჭიშკართან მომდგარ მანქანიდან გადმოსული გაბოს ოჯახს გიორგიმ გაულო კარი და შემდეგ პირვანდელ ადგილს დაბრუნებულ გიორგიმ მანქანა ეზოში შემოაყენა. ბულბულის ჰანგით დამტკბარ მძინარებს შორის უფრო ყურადღებიანი ზილფა აღმოჩნდა, მანქანის ხმაურზე უპირველესად ეზოში ზილფა გამოვიდა ერთი დაიძახა ვისაც გლვიძავთ გამოდით პატარა გმირების მამა ჩამოვიდა თქვა და კოცნით მიულოცა „გველის ტყავს“ ახალშობილი ლევანის შეძენა, შეძახილს სხვებიც გამოეხმაურნენ ზილფა გიორგის მანქანიდან ბარგის გადმოცლას არ აცლიდა.

– ბატონო გიორგი, მე მგონი უსაჩუქროდ არ დამტოვებთ.

– ნუ გახსნი გთხოვ ქალბატონო ზილფა, საჩუქარი ყველას ჩამოგიტანეთ.

– გიორგი ძალიან მაინტერესებს ჩემთვის რა საჩუქარია?

– მაცალე, ზოგი მილოცავს პაპობას, ზოგს ჯერ კიდევ ძინავს, ერთად რომ შევიკრიბებით საჩუქრებს მერე ყველას საზეიმო ვითარებაში გადმოგცემთ. ყველაფერი რომ მიაბინავა მერე ჯენის მიაკითხა იგი ვერ მიეგება რადგან იმ დროს ბავშვებს ძუძუთი აპურებდა.

– ლუიზამ საბანკეტო დარბაზში მოგალოზე საათს შეხედა შეამჩნია რომ საუზმის დანყების დროს ათი წუთი გადაცდენილი იყო და ყველას საძინებელ ოთახში საუზმის დანყების ზარი მისცა, ამცნოთ სუფრა გაშლილია და გელოდებათო, დაუყოვნებლივ შეიკრიბნენ სასადილო ოთახში და საუზმეს ტკბილად შეექცეოდნენ.

– გოგა, შენ თუ თანახმა იქნები ჩემი რჩევაა კანიაკი დავლიოთ, ბატონო გაბო, თქვენ კონიაკს ვერ შემოგთავაზებთ. თუ თქვენ სურვილი გექნებათ ერთ ჭიქა ლიქიორს შემოგთავაზებთ.

– არა გიორგი. არ დააღვიწხო. არ აწყინოს შეილო.

– ქალბატონო მალქა, ესეც იგივე ნამალია. არ აწყენს ოცდაათი გრამი ლიქიორი. ერთი სიტყვით ბატონი გაბოსთან ერთად თითო ჭიქა ლიქიორი და კანიაკი ქალებმაც ტკბილად იგემეს, გიორგი და გოგა სამსახურებრივ საუბარში ისე შეიჭრნენ სასმელი სულ აღარ აგონდებოდათ, ქალბატონ ზილფას რომ არ დაერღვია მათი ყურადღება.

– ჩვიდმეტი დღეა ნასული ხარ მაშ არ მოგენატრნენ შენი ბოკვრები ზილფამ დავითი და ჯენიმ ვახტანგი მიუყვანეს ორივე გულზე მიიკრა და თქვა.

– ამათ ენაცვალოთ მამა, აი ესლა შეიძლება ითქვას რომ ვარ მდიდარი ჯერ რა თქმა უნდა ჯანმრთელობა, მერე სიმდიდრე შვილებით და ზედ დანართი ეკონომიკა, მოსვლისუმაღლე შევედი დავხედე

ორივეს ეძინა, ფრთხილად დავკოცნე ხომ არ გაუღვიძიათმეთქი, ამათ ენაცვალოთ ჩემი თავი, ორივეს გამოსაცვლელად ხუთ-ხუთი კომპლექტი ჩამოუტანე ამერიკიდან.

– მე რა ჩამომიტანე ზილფამ გიორგის კვლავ შეახსენა. შენც კომპლექტი.

– უი რა კარგია ბავშვის? გოგა გესმის ბავშვების კომპლექტი ჩამოგვითანა.

– ზილფავ ბავშვის კომპლექტი რად გინდა?

– მე და გოგამ მოვილაპარაკეთ ერთი ბიჭი ჩვენც გვინდა რომ ვიყოლიოთ. ქალბატონი ზილფას დავალებით იაშამ და ლუიზამ მოულოდნელად გიორგის ამერიკიდან ჩამოტანილი ვეში თვალნინ დაუნყეს გიორგიმ გახსნა ამოაწყო ქალებისთვის ნაყიდი სამი კომპლექტი მიანოდა ზილფას და უთხრა თქვენი თავად მორიგდით სხვა და სხვა ზომააო. გიორგიმ ძვირფასი კარგი ლურჯი შარვალ კოსტუმში მიართვა ბატონ გაბოს ქალბატონ მალქას კი მერინოსის შავფერთან თეთრი კომპლექტებიანი კაბა. საჩუქრების პატრონებმა გიორგის „გველის ტყავს“ ტანისამოსზე რაც ჯიბეები ქონდა სულ მადლობებით აუვსეს. ამის შემდეგ იაშა მეუღლით თავიანთ საძინებელ ოთახში შევიდნენ, გოგამ ხორცი ქათამი თევზი დაუჭრა და დილილა სადილის მომზადებას შეუდგა. მერე ყველამ სასადილო ოთახიდან მისაღებ ოთახში გადაინაცვლეს. ამასობაში გოგაც დაემატა და ამერიკიდან ტელეფონზე საუბრის განწყობილება შეახსენა.

– გიორგი მიზეზი ახლა მითხარი ამერიკიდან ტელეფონით საუბრისას თავი რომ შეიკავე.

– მე აქედან თვითმფრინავით გაფრენილი ბარსელონაში ჩემ მალაზიაში რვა საათზე მივედი, გამყიდველი მათიასი და კარაკასი, გაუკოჭიათ. აბრაღავა კი ნაგანის ქვეშ დაყავდათ. გამჭურდავები ოთხნი ყოფილან ამ დროს როცა, რომ, პირველმა გასაყიდი ფართლუული საქონელი კარში გაიტანა და თავიანთ მანქანაში ტვირთავს ჩემდა საბედნიეროდ ვილაცა კეთილშობილს მანქანით გამოუვლია, დაინახა მანქანას ტვირთავდნენ მალაზიიდან გამოტანილ საქონლით. შეაჩერა მანქანა, გადმოვიდა და ის საქონელი და მალაზის უჯრიდან ამოღებული ფული დაუბრუნებია. აი ასე გადავრჩი მე არ ვიცი ვინ იყო, ის ღვთისნიერი.

– იქნებ ის შენი გზის ამბნევი იყო. შეახსენა გაბომ.

– მე არ ვიცი დაუჯერებელია იმან საიდან უნდა იცოდეს ჩემი მალაზია,

– გაძარცვას გადარჩენილხარ „გველის ტყაო“ ღმერთი გწყალობს. შეაქო ზილფამ.

– ახლა მეორე ჩემი შვილი სამსახურში ნასული საღამოს შინ აღარ დაბრუნებულა. სად არ ვიყავი, მაგრამ მის კვალს ვერ მივაგენ სანყ-

ალი გიორგი „გველის ტყავი“ რო ლაპარაკობდა თან იცრემლებოდა.

– ბატონი გაბო მრისხანებამ შეიპყრო.

– განა შვილის დაკარგვას ისე შეურიგდი, რომ იგი თავის ბედის ანაბარას მიაგდე, ესე იგი თავი უდარდელობისთვის მიგიცია. ამით შენ მშობლის მოვალეობას აუფასურებ. მე ქართველ ებრაელს თავი მემამყება ერთმანეთისთვის ქართველებს გულში დიდი სიყვარული რომ აქვთ.

– ქალბატონი მალქა გულჩვილობამ აიყოლია და თვალზე წამოსულ ცრემლებს მოსახვევით ინმინდავს. პატარა გიორგის ავბედითობის ამბავს თურმე ქალბატონი ჯენის ყურამდინაც მიაღწია და ისიც ბავშვს ძუძუს აწოვებს და შეუმჩნეველად იცრემლება. ასევე ქალბატონი ზილფაც მწუხარებას ცრემლებით გამოხატავდა. გოგა ერთხან ფიქრში შესულმა მხოლოდ ახლა დაარღვია მყუდროება. გიორგისთან მისულმა მხარზე ხელი დაადო.

– გოგა მაცალე წავიკითხო. ამ ბარათის იმედით ჩამოვედი.

– რა ბარათია, წაიკითხე თუ შიგ წერია რამე.

– ნიუორკიდან რომ ჩამოვედი ბარსელონაში იქ ჩემ სახლში მივედი ლამის გასათენებლად და კარებში გარჭობილი დამხვდა ეს ბარათი.

– ხო წაიკითხე დროზე გავიგოთ რა წერია ტონანევით უთხრა ბატონმა გაბომ. თქმის დროს სახეზე მრისხანებაც აღებეჭდა.

– შვილის დაბადებით თუ შეძენით მიღებული სიყვარული მშობელმა დედამ და მამამ ორივემ ბოლომდე უნდა შეინარჩუნოს სიყვარულის გამომწვევი გათხოვილია თუ დაქორწინებული ამას არ ააქვს მნიშვნელობა მშობლის გული ახალშობილი შვილისთვის თუ გაზრდილისთვის ერთნაირად უნდა ფეთქავდეს.

– ხო გისმენთ გიორგი უთხრა ზილფამ და წერილი გიორგის ხელიდან გამოსტაცა. გიორგიმ წერილის გამტაცებელს განაწყენებული თვალეტი გააყოლა. ქალბატონმა მალქამ გიორგის სახეზე წყენა კარგად შენიშნა და ზილფას თვალეების გადატრიალებით ანიშნა.

– რა მექნა დედამთილო თავად არ წავიკითხა და ლამის სუყველა გიორგის გატაცების შიშფეთებამ ნაჩქარევად დაგვაბერა მამამთილო, გისმენთ.

– ბატონო გიორგი ამ წერილს თორმეტი იენისს სამსახურის დამთავრების შემდეგ ქუჩიდან გიორგი უმცროსი ჩვენ გავიტაცეთ. არ გაახმაუროთ. ერთ თვეში თუ არა, თვენახევარში მაინც ასევე უგნებლად დავაბრუნებთ.

– აქ ყველაფერი ნათლად წერია უნდა დაელოდო გიორგი.

– დიახ ამან დამამიედა. უნდა დაველოდო თუ არა მე მაინც წავიდე დაუნყო ძებნა მე სად მივაკვლევ ისეთ დიდ სახელმწიფოში როგორიც ამერიკაა, ჯენიმაც ამ იმედით შეწყვიტა ცრემლები მხ-

ოლოდ გიორგის შეეკითხა.

- გიორგი შენმა შვილმა მამამ არ იცის შვილი რომ შეეძინა?

- არა, საიდან იცის? სამსახურის მერე გიორგი ქუჩიდან გაიტაცეს მშობლებს თამარი სამშობიაროში ივნისის თორმეტში სალამოს ათ საათზე მიიყვანეს.

- ახლა დამაცადეთ მე გეტყვით მშობიარე ქალის შესახებ მშობიარობის დროს მშობლები თამარისი იქ ყოფილან.

- ბავშვის წონა არის სამი კილო და ოთხასი გრამი სიმაღლე ორმოცდათორმეტი სანტიმეტრი ბავშვი მშობლებს გავს, მთავარი კი ის არის. რომ ორივე ბავშვიც და დედაც კარგად არიან. მეტი რა გაინტერესებთ?

- შვილო გიორგი რათ გვიბრაზდები, არ გვაქვს უფლება დეტალურად მათი ჭირი და ლხინი გავიზიაროთ?

- როგორ არა ქალბატონო მალქა, ნუ გამიწყრებით სიხარული და მწუხარება ჩემს გულში ერთმანეთს ეჯახებიან და ემოციებში მაგდებენ და მაპატიეთ, თუ ცოტა ხმამაღლა მომიწია ლაპარაკი.

- ბატონო გიორგი „გველის ტყაო“ თუ ამ დარდიან დღეებმა გულიდან დარდი გაიტანა პატარა გიორგი ისეთივე ჯანსაღი და გვიბრუნდება როგორც წაიყვანეს, მაშინ თამარი თავის შვილით ლევანით ჩამოიყვანე თავის ბიძებთან ერთად გაიზრდებიან და უფრო ეყვარებათ. გაისათ შეიძლება ამათ ჩემი შვილი და შვილიშვილიც დამეატოს, გავხსნათ ბაგა-ბალი და მე ვიქნები ბავშვების ამღზრდელი მასწავლებელი მხოლოდ ხელფასი უნდა გადამიხადოთ.

- ქალბატონო ზილფა თქვენც აპირებთ შვილის გაჩენას?

- დიახ დედამთილ-მამამთილის მონაგარს გამრავლება არ უნდა?

- გოგა თანახმაა შენს იდეაზე?

- კი თანახმაა, ბიჭი გვყავს ჩაფიქრებული ქალბატონო ჯენი, სახელად არჩილი უნდა დავარქვათ. თქვენ რას იტყვით დედავ და მამავ?

- აზრი კარგია ქალბატონო ზილფა, ხალხის ნათქვამია თხა იყოს ტყუპი მაიგოს, მაგრამ ერთს გეტყვი ჩვენთან შეეკითხვას პირველ რიგში ღმერთის აზრი გაგეგოთ იგი თქვენზე რას ფიქრობს?

- ჩვენს მიმართ მე მგონი ღმერთი არ უნდა იყოს განაწყენებული ვლოცულობთ და გვჯერა ღმერთის ყველაფერი, ისიც გვწყალობს, ცოცხლები ვართ და ჯანმრთელები.

- დიახ გეთანხმები ჯანმრთელები რო ვართ. მაგრამ მამა ხო გვინდა საყვარელო ერთად ერთო სიყვარულო ზილფავ.

- ეგრე შე დალოცვილო ჩემო რძალო, მე რო გეუბნებოდი თან-დითან დრო ასწავლისთქო და შენ არ გეჯერებოდა.

- აქამდე უაღერსოდ დამაბერა და ახლა მეფერება.

- ქალბატონო ზილფა დილას შენ რა მითხარი, დაგავიწყდა. რო

თქვი წუხელ მე და ჩემმა ქმარმა ახალგაზრდობა გავიხსენეთო.

- ჩვენც გვინდა პატარა ბიჭი, რომ გვეყოლოს და ამიტომ ქალბატონი ზილფა თავის მეუღლით.

- ჯენიმ დალოცათ ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ.

- ხო კარგი ლაპარაკით ძალა ისე გამოგეცლება რომ მერე ჭამის თავი აღარ გვექნება. საუბარში შესულებს გიორგიმ შეახსენათ რომ ჭამაც აუცილებელია. ზილფა ეს ას ორმოცდაათი დოლარი იაშას გადაეცი მანქანით წავიდეს გადაახურდაოს და რაც მოუვა იყიდოს პროდუქტი.

- არ გინდა გიორგი პროდუქტი მოტანილია.

- რას ამბობ? გოგა სად არის პროდუქტი.

- ზილფავ ორი დედალი და სამი კილო ლოქოა პირველ მაცივარში.

- მეორე მაცივარში საკატლეტედ გადატარებული ხორცია შეახსენათ ჯენიმ ყველი კვერცხებია ბოსტნეულია.

- ხო დღეს გვეყოფა. ხვალ ბაზარზე ზილფას გავიყოლებ და რასაც მეტყვის ვიყიდი.

- გიორგი „გველის ტყაო“ მე არ წამოვალ ჩემი იმედი ტყუილად გაქვს.

- მამინ ჯენის გავიყოლებ და შენ ბავშვებს მოუვლი.

- ძალო ენაცვალოთ პატარა გმირებს რატომაც არ მოუვლი? მხოლოდ ბავშვების კოცნა არ დამიშალოთ ორივე ანგელოზს ლოყებ დაკმენილს დაგახვედრებთ.

- დღეს სადილს ვინ გაამზადებს? იკითხა „გველის ტყავამ“

- ლუიზა და ზილფა დააკანონა ქალბატონმა მალქამ.

- გთხოვთ დროზე გაამზადეთ ზილფა ძალიან მოშიებული ვარ დღეს ღვინოც მინდა დავლიო და სხვებთან ერთად მზარეულის სადღეგრძელოც.

- საჩუქარი ხომ იქნება რო გავამზადო.

- საზღვარგარეთიდან ისე როდის ჩამოვსულვარ ყველასთვის და განსაკუთრებული საჩუქარი შენთვის რომ არ ჩამომეტანოს უფრო ძვირფასი.

- იმიტომ რომ, ჩემი ძმის გოგას მეუღლე ბრძანდებით, ეგეც და იმიტომ გიორგი რომ ღვინის სმის დროს გაძლომა არ იცი შემწვარი კამეჩი რომ წინ დაგიდოთ ძაღლისთვის ძვალასაც არ გაიმეტებ.

- ქალბატონო ზილფა რატომ მელაპარაკები ასე? მე ასე მიცნობ?

- გაგეხუმრე, დაბრძენებულო გიორგი, ჩვენში ხუმრობა ხო მოდის?

- კი ზილფა ქალბატონო.

- ამოძრავდნენ მზარეულად გამოყოფილნი რძალ-დედამთილი ზილფა და დალილა. საათ ნახევარში დამზადეს ის დაკვეთილი კერძები, რაც იმ დღის ვახშმის მენიუში იყო შეტანილი მოშიებულნი დამკვეთნი ჯერ არ ელოდნენ რომ მისაღებ ოთახში შემოსულმა

ზილფამ შეახსენა გიორგი „გველის ტყაო“, საჩუქარი შენზეა.

– როგორ, ესე მალე დაამზადეთ, გაიკვირვა გიორგიმ.

– შენი გულისთვის ხომ იცი რომ დამავალო ცეცხლში ჩავდგები.

– როგორ, მე ისეთი სულელი მნახე, გითხრა ცეცხლში ჩადექი მეტიქი.

– არა, მაგრამ ჩემს ნათქვამს კარგი გამგონე უნდა. მე მგონი კარგათ გაიგე. ახლა ამ წასვლაზე რო წავალ ესე იგი სადაც მომიხდება წასვლა, ეს ევროპის თუ აფრიკის ქალაქებში აუცილებლად ჩამოგიტან საჩუქარს.

– იცოდე საჩუქარი უნდა იყოს გამორჩეული სხვებზე უკეთესი, რაც კი ჩემთვის მოგიტანია.

– კარგი ქალბატონო ზილფა, ხომ არ აჯობებს რომ არ ვჭამო ვახშამი.

– თუ არ შექამ ვაუბატონო შენ დარჩები მშიერი. მე კი ვიცი საჩუქარს მაინც ჩამომიტან ტრადიციას არ დაარღვევ.

– ვითომ რატომ?

– იმიტომ რომ, ხალასი გულის ხარ, უბოროტო, თანაც კეთილი, გინდა რომ ყველას ასიამოვნო.

– ხო, და აი ასე, ტკბილ სიტყვას რა სჯობია. დაარტყი ხელი, ზილფამაც არ დააყოვნა დაარტყა ხელი და შერიგებულები შევიდნენ სასადილო ოთახში.

– გიორგი „გველის ტყაო“, თუ აუცილებლად ღვინო უნდა დალიო. სათანადო ადგილზე თქვენ დაბრძანდით.

– არა ბატონი გაბოსთვის აქამდე არ მიწყენინებია და ახლა სიბერის დროს ვანწყენინებ.

– ის ღვინოს მაინც არ სვამს.

– არ სვავს იმიტომ რომ ტრამვა გადაიტანა, თორემ ღვინოს როგორ არ სვავს. ადრე ხო სვავდა. ის ღვინოს მაინც არ სვავს რომ ამბობ ეს მისთვის ტრადიციული უსმელობას ნიშნავს და ღვინის კაცს ისეთი გამოთქმა არ შეეცყვისება ამ დროს დისკუსიაში მონაწილეობთან ბატონი გაბოც შემოვიდა.

– ბატონო გაბო თქვენი თამადობით გამოთქმული ლამაზი სიტყვებით მინდა ღვინო დავლიო და თუ პატივს დამდებთ მაშინ ამ სათანადო სკამზე დაბრძანდით.

– გიორგი ხომ იცი რო მე ღვინო არ დამეღვინებია.

– ვიცი ბატონო გაბო, მაგრამ ისე პატარა თუ მოსინჯავ ხვანჩკარას მე მგონი კარგი იქნება.

– არა შვილო გიორგი, ღვინოს ნუ დააძალებ.

– მალქა დეიდა, მე არ დავაძალებ თავისი ნებაა. გუნებამ თუ უკარნახა. მე მგონი შეირგებს კიდეც.

– შეირგებს თუ არ შეირგებს, ეს უფლის ნებაა ჩემო გიორგი.

- მალქა ქალბატონი მართალს ამბობს გიორგი, წუთისოფელში ყველაფერი უფლის ნებით ხდება, ჩემს ბავშვობას თორმეტი ცამეტი წლის ვიყავი და კარგადაც მახსოვს, ჩვენი ორი მეზობელი ბოდიში და ბუასილით იყენენ დავადებულები და ორივეს ერთი ექიმი მკურნალობდა, სავადმყოფოში კი არ იწვნენ. თავიანთ სახლებში მკურნალობდა. რატემა უნდა ორივე დიეტაზე იმყოფებოდნენ. ზამთრის თვე იყო. მე მგონი იანვარი იყო, ერთერთ ავადმყოფის ორი შვილი მოსკოვის ლომონოსოვის სახელობის უნივერსიტეტში სწავლობდნენ და ჩამოვიდნენ ავადმყოფი მამის სანახავად. საშუალოდ შეძლებული ოჯახი იყო. დედა იმ ბიჭებისა წავიდა ბაზარში საცივის გასამზადებლად ორი კარგი ზუგდიდის დედალი იყიდა ხორცეული საქონლის, ღორის, გაამზადა და ქმარშვილს საპავტიცემულო სუფრაც გაუწყოთ. ამ ოჯახის შვილებმა მეზობელის თანატოლი ბიჭებიც მოიპატიჟეს, მოიდგეს კარგი კახური რქანთელის ღვინო და ქეიფობდნენ, მღეროდნენ იქვე მნოლიარე ავადმყოფ მამას გადაულო მშრალად მოხარული ქათმის მკერდის თეთრი ნაჭრები რო შეჭმა შვილებმა დააძალეს.

- მამა, ერთი ჭიქა ღვინო დალიე. ხო იცი მშრომელ კაცისთვის უკეთესი წამალი სხვა არ არსებობს. მამამ იუარა.

- არა შვილო, არ შეიძლება, ექიმმა, სასტიკად ამიკრძალა, ახლა რო დავლიო და ავადმყოფობა გამიუარესდეს მერე სულ ღვინოს დააბრალებს, შვილები არ მოეშვნენ.

- მამი, შენ დალიე და თუ განყინა ჩვენ შვილებს დაგვაბრალე, შენც და ექიმმაც.

- ავადმყოფმა ჩაიცინა.

- ვთქვათ ღვინის დაღვეით მე მოვკვდი, ექიმი თქვენ დაგაბრალებთ ფული მიცემული მაქვს. თქვენზე შეინმენდავს ხელებს და წავა. შვილებს თანატოლ ამხანაგებმაც მხარი აუბეს გაავსეს პატარა ღვინის ჭიქა და მიანოდეს გამოართვი ბიძაჩემო ნორმალური მსმელი ღვინით მკვდარი?

- არ მინახავს.

- ბიძაჩემო ახლა ლოთები არ ჩამოთვალო თორემ გავგიჟდები, უთხრა მოპატიჟებულიდან ერთერთმა სტუმარმა.

- არა შვილო, ლოთები სუფრაზე რა მოსატანია, მე ჩემი ავადმყოფ თავზე გეუბნებით. ღვინო ზოგჯერ ქვევრს ხეთქავს და ჩემს ავადმყოფ ჯანს რალას უზავსო. ბიძაჩემო აბესალომის და ეთერის ოპერიდან კიაზოს არია არ მოგისმენია. „ღვინოვ კახურო ვარ შენი მსმელი, გინდ თეთრი იყო, გინდაც წითელი, შენა ხარ გულის შვება და ლხენა. შენგან არ მახსოვს არც ერთი წყენა“, ბოლოს დაიყოლიეს შვილებმა მოპატიჟებულმა სტუმრებმა და ერთი ჭიქა ღვინო დააღვეინეს ცოტა ხნის შემდეგ თავის სურვილით მეორე ჭიქაც დააყოლებინეს. მეორე დღეს დილით იგრძნო რომ შედარებით კუჭში უფრო

ადვილად იმოქმედა. გახარებულმა წინა დღის მენიუ გაიმეორა. ასე გამოცოცხლდა და გამოჯანმრთელდა მწოლიარე ავადმყოფი. ის ვინც ექიმის რჩევით ბოლომდე დიეტა დაიცვა გარდაიცვალა, ჩვენი ჭირი წაიღო. ხოო და ახლა ვახშამზე ბატონო გაბო. ორი პატარა ჭიქა ხვანჭკარის ღვინო მოგიხდება.

- არ დაალევიო გიორგი ბიძია, პაპაჩემს ღვინომ არ აწყინოს. ხო იცი ინსულტი რო გაუმეორდეს მერე შენ დაგბრალდება. შვილიშვილმა იაშამ დაიცვა პაპის ინტერესები. ამ საუბარს ქალბატონმა მალქამ მოჰკრა ყური და გიორგის უთხრა გიორგი შვილო, გაბოს ღვინო არ დაალევიო, არ აწყინოს და მერე შენ არ გახდე მიზეზი.

- არა, არა, მალქა დეიდა, სადღეგრძელოების გამოთქმა რომ არ დაავინწყდეს.

- შვილო გიორგი, ღვინოში გამოჯეკილ კაცს სადღეგრძელოებს რა დამავინწყებს. კი გეტყვი. მაგრამ მთავარი დალევია, გულსა და სულს კი უნდა, მაგრამ ავადმყოფობას რა ვუყო, ხუმრობით ღიმილით.

- შენი ნებაა გაბო ძია, მაგრამ ერთს კი გეტყვი გულსა და სულს თუ უნდა სიცოცხლისთვის მთავარ როლს მაგენი ასრულებენ და ცოტა ხვანჭკარას დალევით თუ გულს ასიამოვნებ, ჭკუა-გონებაც მადლობელს დაგრჩება. პურმარილით განყობილ მაგიდას შემოუსხდნენ და ყველამ თავისი სკამი დაიკავა და პურმარილს თკბილად შეექცეოდნენ. შეავსეს ჭიქები სურვილისამებრ, ზოგმა ხილის ნეწიცი დაისხა. სუფრის თამადამ ბატონმა გაბომ და პირთან მიტანილი დასალევად ხვანჭკარით გავსებული ჭიქის დროს შვილმა გოგამ შეახსენა.

- მამა, არ დალიო, გაბომ ცოტა მოწრუპა და დადგა პასუხი მერე გასცა.

- არა შვილო, არ დავლევ, მაგრამ როცა, რომ სუფრის თამადა ვარ ცოტა მაინც უნდა მოვწრუპო, გულსა და სულს ცოტა რომ ვასიამოვნო, ღმერთიც კმაყოფილი დამრჩება. რადგან ეშმაკი არ გავახარე. იგი ჩემგან ისევ შეზღუდული დარჩა, რადგან მე არა ლოთმა. არამედ მოქეიფემ ღვინისმსმელმა მე ჩემი მოთმენებით ეშმაკი დავამარცხე. მე ყოველთვის მჯეროდა და ახლაც მჯერა, რომ, გიორგის ჩემთვის კარგი უნდა, ან რატომ უნდა უნდოდეს ჩემთვის ცუდი? იგი ჩემ გოგასთან ერთად შვილივით გამიზრდია, გზაზე დამიყენებია და ჩემი ოჯახის მუდმივი წევრია. თუმცა წუთისოფელში სიკეთის მიმართ ზოგიერთებისგან გაცემულ სიკეთის მაგიერ საპასუხოდ უარესი ბოროტება მიუღია.

- ღმერთმა დაგვიფაროს გაბო, გიორგის იმ გარენრებს როგორ ადრი?

- მაცალე კენინა მალქავ სიტყვამ მოიტანა და ვთქვი. ჩემი შვილი გოგა ღვინოს მივაჩვიე გიორგი სვავს სუფრაზე ეგ მყავს პარტნიორი ახლა რომ მხარი არ აუბა ეგეც გადაეჩვევა ღვინოს და იქნება

არ ვკვდები და დიდი ხნის სიცოცხლე მიწერია. მერე ვინ გამინევს პარტნიორობას?

- ოღონდ გამოკეთდი მამამთილო მე გაგინევ პარტნიორობას ღვინის სმაში. ქალბატონი ზილფას უეცარ გამოხტომაში ყველას სიცილი აუტყდათ.

- რა არის სასაცილო შეიძლება ზილფამ დაათვროს კიდეც, დაასკვნა მისმა მეუღლემ გოგამ.

- დაათვროს რა მოხდა, ურიგო სიტყვას ეს არ იტყვის. იაშამ ამოღერღა ეს ერთი წინადადება. პურმარილის მეორე სადღეგრძელო. წინადადება ეკუთვნის მექორწინე ნათლობას, ან არა, და დაბადების დღის აღნიშვნას. საქართველოში სხვადასხვა დღესასწაულებს კიდეც რა გამოლევს. მართალია, გარკვეული დროის შემდეგ დიასახლისებმა სუფრა მიატოვეს, მაგრამ, ბატონ გაბოს ყოველი სადღეგრძელოს თქმის დროს შვილი გოგა და მეუღლე მალქა შეახსენებდნენ ხოლმე.

- გაბო თავი შეიკავე, ნუ დალევ ღვინოს დღევანდელ პურმარილით მიღებული სიამოვნება მერე სანანაებელი არ გაგვიხდეს. მიუხედავად გაფრთხილებისა ბატონი გაბო, ღვინით გალიცილიცებულ ჭიქას გულისა და სულის დასაკმაყოფილებლად ცოტას მაინც მოსვავდა ხოლმე. ცოტ ცოტაობით ეს ნაავადმყოფარი ადრე ხარით მსმელი კაცი თითქმის შეთვრა. ამ სიბერეში წვრილშვილიანი გიორგიც დათვრა, მაგრამ მაინც გააზრებულად ლაპარაკობდა. მთვრალი გოგა, მეუღლე ზილფამ წაიყვანა დაანვინა და თვითონაც უმაღვე საბნისქვეშ მოექცა.

- ძია გაბო, ერთი აზრის გამხელა მინდა მე, როგორც შენი გაზრდილი შვილობილი,

თავს ვალდებულად ვთვლი შეგეკითხო თუ ნებას მომცემ და მომისმენ.

- კი გიორგი ბატონო ბრძანე, რატომ არ მოგისმენ, ყოფილა როდისმე, რომ მე შენ უყურადღებოდ მიმეტოვებინე, ახლა ამჟამად შენ ჩემი თვალებში და გულში ხარ და ჩემში ირეკლები, მაგრამ შენი დაკარგული შვილის ბედი მაინტერესებს ვინ იცის რა გაჭირვებაშია. ცოცხალი დაგვიბრუნდება? იმავე ჯანმრთელობით როგორც იყო. ნეტა პატარა ლევანი დედით აქ ჩამოგეყვანა ამათთან ერთად იმასაც მოუვლიდნენ ერთად შეზრდილებს ხომ იცი უფრო ძალიან ეყვარებათ.

- მერე აქ ბაგა-ბალივით იქნება და ამდენ ბავშვებს ვინ მოუვლის ამ დროს სუფრის ასალაგებლად გოგადან გამოპარული ზილფამ შემოალო კარები თუ არა, ქალბატონმა მალქამ გიორგის მიანიშნა.

- შვილო გიორგი შენ რომ ამბობ ვინ მოუვლისო აგერ არ არის ზილფა.

- რაზე ახსენე დედამთილო ჩემი სახელი?

- შენმა მამამთილმა უთხრა თამარი თავისი შვილით ჩამოიყვანე

ჩვენი ყურადღებით იმყოფებოდნენო.

– მერე გიორგიმ თქვა აქ ვინ მოუვლის ამდენ ბავშვებსო. მე ვუთხარი ქალბატონი ზილფა მეთქი.

– რატომ არ მოუვლი ფულის საქმე არ არის? აგერ ახლა დედამთილო შენი შვილს გოგას ოცდაათი დოლარი გამოვართვი და დავაძინე.

– ნამეტანი იაფად დაგიძინებია. გიორგი შენ ჯენი რომ გაძინებს რამდენ დოლარს აძლევ?

– ას დოლარს.

– პროდუქტის საყიდლად ჩადებული არ ითვლება გიორგი, „გველის ტყაო“. პროდუქტზე ქალბატონო ზილფავ თქვენ გოგა და გიორგი ხართ გამოყოფილნი. ჯენი ბავშვებით რანაირად როგორ ნავა ბაზარში?

– ახლა ყველანი გაჩერდით ბატონი გიორგის ჩემთან შეკითხვა აქვს და ვისაც გასურთ მოუსმინეთ, შეახსენა გიორგის ბატონმა გაბომ.

– ხო დიას ბატონო გაბო, მე როგორც თქვენი და თქვენი მეუღლის ქალბატონი მალქა დეიდას, მზრუნველობით აღზრდილი, თავს ვალდებულად ვთვლი გაგანდოთ ჩემი სამომავლო აზრები.

– ახლა, როდესაც საბჭოთა კავშირი დაიშალა და რესპუბლიკები დამოუკიდებლობის გზას დაადგენენ, გულს სამშობლოს სიყვარული უფრო მოეძალა, მეძახის: მრავალჭირ გავლილი, ნაჯიჯენი მამულის მინა, ღვთისმშობლისაგან ნაკურთხი, ყვავილოვანი მთაბარი. ჩემი აზრია გავყიდო თბილისში ბინა და ქალაქის მახლობლად, რომელიმე კარგ სოფელში ვიყიდო სამოსახლო ადგილი და ჩავდგა ორი ან სამ სართულიანი საცხოვრებელი სახლი და ერთიც სავაჭრო მაღაზია, გავაშენო ბაღვენახი, თუ ღმერთმა დამაცადა ჩემი სიცოცხლის ბოლო წლები მინდა გლეხურ ცხოვრებას დაუკავშირო. თუმცა თქვენი მიტოვება მეუხერხულეა და ძალიან მიძნელდება კიდევ.

– რაშია საქმე ბატონო გიორგი, ჩვენი სახლის მაცხოვრებელმა ხომ არვინ განწყენინა? პასუხის გაცემაში გიორგის დაასწრო ზილფამ.

– მამამთილო მე ვანწყენინე.

– ქალბატონო ზილფა ტყუილის თქმას თავი დაანებე, გამოდი აქეთ ნუ ეტენები კაცების ლაპარაკში.

– დედამთილო მე მეშინიან ამ ორი სხვადასხვა ეროვნების ოჯახებით შეხმატკბილებული ერთიანი ოჯახმა მაგათ წასვლით რღვევა არ გამოიწვიოს.

– არაფერ რღვევას არ გამოიწვევს. შენ სულელურ ლაპარაკს თავი დაანებე, აცალე კაცები თავად მორიგდებიან. ბატონო გიორგი, მაშ რის ბრალია ამ ტკბილი ვახშმის შემდეგ შეუფერებელი გამოხტომა. რას მივანერო თუ არა, სიმთვრალეს. გიორგიმ გაიღიმა და

ბატონი გაბოს ასეთმა მიმართვამ გიორგი ცოტა უხერხულობაში ჩააყენა.

– მალეა დეიდა სიმთვრალის მეტყობა რამე?

– არაფერიც არ გეტყობა, გაბო ძია, გაგეხუმრა.

– კი გიორგი გაგეხუმრე, თავმოყვარეობა მამასავით დიდი გაქვს და სიკეთეშიც იმას გეხარ, მაგრამ მაინტერესებს რამ გაიძულა საქართველოში დაბრუნება?

– რა გითხრა გაბო ძია, მე ისეთი პატივნაცემი ვარ თქვენგან რომ ღმერთმა ამის შემდეგ ერთი საუკუნე კიდევ რომ მაცოცხლოს თქვენს ამაგს მაინც ვერ გადავიხდი. გადავიღალე გაბო ძია სხვა და სხვა სახელმწიფოში სარფიანი სავაჭრო საქონლის შექენით. მეორე ის, რომ მიწა მეძახის, მთხოვს ჩამოდით ჩემზე შემომწყრალო ქართველებო. მიესმარეთ პატრიოტებს ჩემი ანუ სამშობლოს აღორძინებაში. მესამეც ის, რომ ჩემ პატარა აღსაზრდელი ლომებს, ახლავე ჩავაგონო, რომ სამშობლო მათი საქართველოა და ხვალ თუ ზეგ მათი მოსავლელი უნდა იყოს. გაიგონ მათი მამა წინაპრის ფესვებზე აღმოცენებული ქართული მიწის შვილია და სამშობლოს იმათგან მეტი მოეთხოვება.

– კი, გეთანხმები შვილო გიორგი. ბევრ რამეში მართალი ხარ, მაგრამ ჩემს ქალბატონ მალქას წლოვანებითი სიკვდილის საშიშროება ემუქრება. ღმერთმა დაგიფაროთ. ჯერ სიცოცხლე წინ გაქვთ რა დროს სიკვდილია. არ ვიცი შიშმა შემიპყრო ვერსად ვერ წახვალთ სანამ ჩვენ მე და მალქას სამუდამო სასუფეველს არ მიგვაბარებთ. შენ და გოგა. საქართველო მარტო შენი სამშობლო არ არის მის, მადლიან მიწაში ოცდაექვსი საუკუნის ქართველი ებრაელების ძეგლები აწყვია და დიახ მეც ის მიწა მეძახის, მეძახის იმიტომ რომ, მეც იმ მიწის მადლით ვარ გაზრდილი და ჩემი გვამიც იმას ეკუთვნის, მართალია, ისრაელი ჩემი სამშობლოა და ბევრი ძველიც გაგვაჩნია თავის საქებარი. ისრაელის ახალი სახელმწიფო ათვლის წერტილიდან ორმოცდაათ წელს ითვლის. ძველიდან ახლამდის სიცარიელე კი ოცდაექვსი საუკუნეა და ეს შენ შვილო გიორგი, პატარა დრო არ არის, ეს დრო კაცობრიობის არსებობაში ამ ორი ერის გენი ერთიმეორესთან შესისხლხორცებულია, არა ძალისხმევით, არამედ ურთიერთ შეხმატკბილებულ სიყვარულით, დამეგობრებას კი ვერავითარი ბოროტება ვერ ამოძირკვავს. მადლობა ღმერთს, ცოტათ თუ ბევრად ჩვენ შევრჩით წუთისოფელს. ავლორძინდით. დღევანდელამდე რამდენი სახელმწიფო თავისი ერთი აღიგავა პირისაგან მიწიდან. ვერ გაუძლო წუთისოფლის ჭირვეულობას.

– შვილივით გამოგზარდე შვილო გიორგი. არაფერზე გული არ დამწყვიტო. რასაც გოგასთვის ვყიდულობდით. იგივე შენთვისაც მოგვკონდა, დაგაქორწინეთ და სულ ღმერთს ემდუროდი, ვერ ავანყვე ცხოვრებაო, რამდენჯერ გითქვია, მე კი განწყნარებდი დროს

შენ უნდა მოუცადო მეთქი, დრო მოვიდა ღმერთმა ხელი მოგიმართოს. ახლა ხომ ხარ ბედნიერი. სიბერეში დაწვრილშვილებულს შვილიშვილიც გყავს. მე სულით და გულით ველოდები დაკარგული შენი შვილი გიორგი როდის დაბრუნდება თავის სახლში რომ, თავის ცოლ-შვილით მისი ბედნიერება შეუერთდეს ჩემ სახლს შენ კარგად იცი, ჩემი შვილი გოგას როგორ ნამდვილ ძმასავით უყვარხარ და ჩემი თხოვნა არის, ამ ქვეყნად მალქას ნასვლის შემდეგაც გააგრძელოთ ურთიერთ შორის სიყვარული, ბედნიერება. გაბომ დაამთავრა ლაპარაკი და სახლის ტელეფონი ანკრიალდა გიორგიმ ნამოდგომა დააპირა, მაგრამ ტელეფონთან მისვლა ზილფამ დაასწრო და ყურმილზე დაყურადების უმალვე იყვირა დედა, მამა! გიორგი უმცროსი შინ მისულა დაბრუნებულა, ზილფამ რომ მოისურვილა, მერე ყურმილი პირველ რიგში გაბოს მოთხოვნილებით დაუთმეს.

- შვილო გიორგი, გაბო პაპა ვარ შე მამაძაღლო, როგორ ხარ?

- კარგად გაბო პაპა,

- შენმა რაინდმა ხო გიცნო?

- კი, კი გაბო პაპა, პასუხისთანავე ორივე აბონენტმა ჩაიხიბითეს... ახლა შვილო, შენზე ილაპარაკე სუყველას ძალიან გვენატრები და გთხოვ ხვალ შენი ცოლშვილით ჩამობრძანდე. მეც მინდა გიორგი უმცროსო, რომ გნახოთ, ცოტას დავისვენებ და მერე გაბო პაპა.

- არა შვილო. მეჩქარება იმიტომ რომ, ჩემი ნუთისოფლის ექო მთავრდება,

- შენ ჩამოდი აქ დაგასვენებთ, ძმები არ გვენატრება? ჩამოდი ერთიმეორეს მოვისიყვარულოთ. სანამ ვითვლებით ამ ქვეყნად. თორემ მე ცოტა სიბერემ მიწია და მერე იქნებ გვიანი იყოს, გელოდებით თქვა და ტელეფონი მალქა ბებიას გადასცა. მანამდე ზილფამ სუყველა გააღვიძა გიორგისთან სალაპარაკოდ, დავითი ზილფას ყავდა აყვანილი, ვახტანგი კი ჯენის.

- დაკარგული გიორგის შინ დაბრუნებით გამოწვეული სიხარული გვიანობამდე გულში ვერ დააცხრეს, ერთხელ გაციებულ სუფრას სული ხელმეორედ ჩაბერეს მხოლოდ ორი სადღეგრძელო ითქვა შინ დაბრუნებულ გიორგისა და მისი დამხვედრი სიდედრ-სიძამრის და ცოლ-შვილისა, რა თქმა უნდა სიხარულის გრძნობებით დაწყნარებულებს მეორე დღეს გვიანობამდე ეძინათ. მარტო ქალბატონი მალქა იყო სანოლიდან ნამომდგარი და ბატონი გაბოს შეუძლებლობით გამოწვეულ მოთხოვნილებებს აკმაყოფილებდა. ბავშვების პატრონს აღმზრდელს ქალბატონ ჯენის შეუძინეველი არ გამოჩნა, მუქი სინათლე და მალქას ჩუმი ფორიაქი, ადგა ხალათი გადაიცვა და იმათ კარებთან მდგარმა ჩუმად შეეხმინა.

- რა მოხდა მალქა დეიდა თქვენი აფორიაქება მესმის.

- არაფერი ჯენი ბავშვებს მიხედე, გაბოა ცოტა შეუძლოდ. ჯენი

თავის ოთახში დაბრუნდა გიორგი „გველის ტყავი“ უმაღლესი და აუნყა გაბო შეუძლოდ არის დროზე მიაქციე ყურადღებოდ. გიორგი ადგა ჩაიცვა და ამ დროს ჭიშკარს მოადგა ქალბატონი ზილფას მიერ გამოძახებული სასწრაფო დახმარების მანქანა. გიორგი შეეგება ექიმს და შეუძლვა ავადმყოფის ოთახში. ექიმმა პირველ რიგში ავადმყოფს შეეკითხა შეუძლებლობა რამ გამოიწვია ტკივილებით იგრძნო და ქალბატონმა მალქამ რა დახმარება აღმოგიჩინა ყოველივეს მოსმენის შემდეგ დაუნყო გასინჯვა და დაუდგინა მიკრო ინფექტი სავადმყოფოში დანოლა შესთავაზა ექიმმა მიუხედავად ყოველივე შინაურების დაჟინებული თხოვნისა პაციენტმა გაბომ სტაციონალური ექიმის გამოწერილი წამლებით მკურნალობა თავის საკუთარ სახლში ისურვა. გაბოს ავადმყოფობით გამოწვეული დავარაშვილების ოჯახში მაცხოვრებლები უძილობით გაგრძელებული ჭირვეულ ღამე დღემ გატეხა აჯობა ცის სინათლემ დაადევნა მიმავალი საუკუნის ღამეებს და ავი თუ კარგი მისი ქმედება ჩაბარდა ისტორიას. ჭირვეული ღამის მესვეურებმა კი სასწრაფოს წასვლის შემდეგ ცოტა შვება იგრძნეს, და ჩაეძინათ. გიორგის „გველის ტყავს“ ნინა დღეს ბარსელონაში ამ დღისთვის ქონდა დარეკილი რა საქონელი გაიყიდა რაზე უფრო მოთხოვნა მოსახლეობიდან რომ დაერეკნა შესაბამისი დარგის ნაცნობებთან თავად ესპანეთში თუ არა, სხვა სახელმწიფოში საიდან შეიძლებოდა მალაზიით მყიდველის მოთხოვნები რომ დაეკმაყოფილებინა. აღნიშნული დეფიციტურ საქონელით. მაგრამ ამაზე ფიქრმა და შესრულებამ ბატონი გაბოს ავადმყოფობის გამო უკანა პლანზე გადაინია, თუმცა ამ საქმის მოუგვარებლობა გიორგის „გველის ტყავს“ სულ არ ალელვებდა. მისი მთავარი ყურადღება მიპყრობილი იყო ბატონი გაბოს ჯანმრთელობაზე არა მარტო გიორგი ყველა დინასტიაში მყოფნი, უსიამონო ფიქრით იყვნენ შეპყრობილები. ერთი დილილა კუდრაჭა ეკლდათ და ისიც ახლა დაემატათ ახლა შემოალო კარები.

– შენმა ძმამ იაშამ რატომ დაგიძახა?

– ცილინდრი გაუნმინდე,

– მისი ცოლი იქ არ იყო?

– ბავშვს ძუძუს ანოვებს.

– ხო დედა წავიდა. ეგ რომ არ მუშაობდეს ამდენ უსაქმურს ვინ შეგვინახავდა? ზილფამ თქვა და ზედ ირონიული ღიმილი დააყოლა და თავის ირონიით იმან სხვებიც გააცინა.

– ჩუმად გოგო პაპაშენი ცუდათ არის არ გაიღვიძოს.

– დიახ, მე მინდა რომ პაპამ გაიღვიძოს ვისაც არ გინდათ პაპას გაღვიძება მაშინ მისი მტრები ყოფილხართ, სიკვდილის მომხრენი, გაბოს გაღვიძა, გაახილა თვალები და შეათვალა ყველა იქ მყოფი.

– ხო გაგაფრთხილე კუდრაჭა პაპა არ გააღვიძო თქო. შენს და-

უინებულ ლაპარაკით გაელვიდა.

– უნდა გაელვიდოს აბა როგორ ჩემი მტერი იყოს გაულვიძებელი. რომ არ გაელვიდა მკვდარი გეგონებოდათ და ებრაულ წესით მზის ჩასვლამდე დაასაფლავებდით.

– რას ლაპარაკობ გოგო გაჩუმდი დედამისმა ზილფამ გააფრთხილა.

– რატომ უნდა გავჩუმდე რაც ვთქვი ტყუილი ხო, არ არის? თქვენი დამახინჯებული საქციელით სიმართლეს აბრმავებთ და ტყუილს თვალებს უხვლთ, ასეთი საქციელით ბოროტებას აძლიერებთ, ეს კი ღმერთის წინააღმდეგობას ნიშნავს.

– გოგა ბატონო ეს რამდენს ლაპარაკობს ვერ გაათხოვეთ?

– რა ვიცი ბატონო გიორგი, რაც ენა ამოიდგა ამის პირიდან სულ მესმის შეყვარებული მყავსო და თავი და ბოლო ვერ გამოაბეს, ვერც იმან და ვერც ამან.

– დილილა, ძია გიორგი „გველის ტყავი“ გენაცვალოს, იქნებ გატყუებებს?

– არა, გიორგი ძია! ჩვენში ტყუილი არ მოდის, ან მე რა მჭირს მისი მოსატყუებელი.

– აბა რას ელოდებით, წლები მიდის ბერდებით შვილები ხო უნდა იყოლიოთ.

– გიორგი ძია ჯერ დაბრძენება აკლია.

– რას გულისხმობ?

– ჯერ მუშაობა არ დაუნყვია, მუშაობას რომ დაინწყებს და თავის შრომით შეძლებს ცოლშვილის შენახვას, მაშინ ვიქორწინებთ. მალაღეც კუდრაჭა რა ჭკვიანი გოგო ხარ.

– ხო ამათ მე გიჟი ვგონივარ და ერთ მშვენიერ დღეს რომ მოვხვეტავ მამაჩემის და პაპაჩემის შეძენილებს თან წავიღებ, ჩემს სიჭკვიანეში მაშინ ეგენიც დარწმუნდებიან. გიორგი და დილილას დუეტის ცალკე საძინებელ ოთახში მიმდინარეობდა. გოგა თავის მშობლებთან საუბრობდა, მამას ურჩევდა სავადმყოფოში დანოლილიყო, მაგრამ დედა-შვილმა გაბო ბატონი ვერ დაიყოლიეს. სამზარეულოში ხო დიასახლისებს შორის შეხლაშემოხლა იყო ჯერ საუზმე არ ეჭამათ და ყველა თავისი პირისგემოვნებით ითხოვდა სადილის გაკეთებას. შეიძლება დავა გაგრძელებულიყო, დილილას ყვირილს ხელი რომ არ შეეშალნა გიორგი უმცროსი თავის ცოლშვილით ჩამოვიდაო აღბათ მათი კამათი ჩხუბში გადაიზრდებოდა. ძია გიორგი უმცროსს სუყველა შეეგება თავად ავადმყოფი გაბომაც შესძლო ეზოში გამოსვლა. კუდრაჭა დილილამ მახარობლის როლის გათამაშებაც მოასწრო და პირველი მისალმებაც მას ერგო. შემდეგ კი ბატონ გაბოს.

– მოდი შვილო გიორგი, გაბო პაპა გენაცვალოს. რა ბედნიერებაა ვერ წარმოიდგენთ. განვლილი დარდიანმა ორმა თვემ დიდი დაღი დამასვა. შვილო. გიორგი უმცროსთან რიგრიგობით მისალმების

ცერემონია რომ დამთავრდა, მერე დაჯგუფდნენ ქალები ცალკე ოთახში შევიდნენ, კაცები ცალკე ოთახში, იმათთაგან ზედმეტ ნაკლებ გულიანობას ვერავის დასწამებდი. ამ შეხვედრაში თითოეულმა ცალცალკე და ყველამ ერთად ამხილა სიყვარული. გამოხატეს, იმხელათ რომ, იმ სიყვარულის მასას ვერც ერთი სასწორის თევში ვერ დაიტევდა, გინდაც რომ დატეულიყო გიორგი უმცროსის ცოლშვილთან შეხვედრით დავარაშვილების ოჯახის წევრებიდან გამოვლენილ სიხარულს და სიყვარულს იმას წონით ვერც ერთი რიყის ქვა და ვერც მარტენის ლუმილით ჩამოსხმული რკინის ჯართი ვერ დასძალავდა. თამარ კეპისის შვილს ლევანის მასპინძელი ქალები კოცნაალერსით აჯლავლებდნენ ხოლო თამარი კი გიორგი „გველის ტყავის, ესე იგი პატარა გიორგის ძმებს აყვანით ასეირნებდა. ძილის წინ დაანაყრეს ბავშვები და დააძინეს. მერე მიუსხდნენ ქალბატონი ზილფას განყობილ მაგიდას დილის საუზმეს ტკბილად შეექცეოდნენ. თუმცა ურთიერთ სიყვარული საუბრებმა უფრო მეტი დრო წაიღო. თუ არა პურმარილით განყობილი მაგიდის ალაგება დარეცხვაზე დიდად არავის უფიქირია. რადგან ის დღე სტუმარმასპინძლის აღერსიანი სიყვარულით დამთავრდა. მეორე დღის დილას საუზმემ ბრწყინვალეების სიეშხით ჩაიარა, საუზმის შემდეგ ყველამ თავისი საქმე გაითავისა გიორგი „გველის ტყავი“ ერთი დღით წავიდა ბარსელონაში და მეორე დღეც ზედ გადააყოლა, დავარაშვილებს კი სამი მეზობელი მოადგა გაუგიათ გაბოს შეუძლოდ ყოფნა და მის ნახვას ითხოვდნენ და მიიპატიუეს, სახლში შესვლისას გაბოს მიესალმა გაბრო და მორდესა.

– გამარჯობა ბატონო გაბო, მიესალმების უმაღვე მაგიდაზე დაანყეს ავადმყოფის სანახავად საგანგებო ქალაქში გახვეული მისართმევეები.

გამარჯობა მორდეს და გაბრო ბატონებო, მეორეთ შეგანუხათ ჩემი ავადმყოფობამ ხო?

– გაბო ბატონო, ამიტომ ჯანმრთელად უნდა იყო ჩვენ თავი შენუხებულად რომ არ ვიგრძნოთ.

– ეგ არის ჩემი საფიქრალი, მაგრამ მე ვინ მკითხავს, ის არის ის, ღმერთის ნებაა.

– ამიტომ იცოდე გაბო ბატონო, ღმერთთან უნდა იყო მართალი.

– ბატონო მორდეს მართალიც რო კვდება.

– კვდება, მაგრამ წმინდანათ შერაცხავენ და იქ მარადისობაში გადადის, თანამდებობით ის იქ ღმერთის მოციქულია.

– კარგი. მოვრჩეთ გაბო ბატონო ამ თემაზე ლაპარაკს, ჩვენ შენი ჯანმრთელობა გვაინტერესებს, როგორ გრძნობ თავს? წამლებს თუ ღებულობ? გშველის თუ არა?

– გაბრო წამლები იმდენი მაქვს მიღებული. რო მშველოდეს მერ-

ცხალივით უნდა დავფრინავდე. როცა ღმერთს აღარ უნდებარ. მაშინ არანაირი წამალი ავადმყოფს არ შევლის.

- გაბო ბატონო, სანამ სული გიდგას და ღმერთი დაგცქერის იმედი არ უნდა დაკარგო.

- შენ მითხარი ნუთისოფელში სულიერი თუ ვინმე არის უკვდავი, მე ჩემს შვილს დაუბარე ჩემი სამუდამო განსასვენებელი სად უნდა იყოს?

- სხვაგან სადა გაბო ბატონო, თუ არა აქ ისრაელში.

- არა მორდებ, საქართველოში უნდა დავიმარხო.

- რატომ გაბო ბატონო? ორივემ გაკვირვებით ერთდროულად დაუსვეს კითხვა.

- იმიტომ რომ, ჩემი ძვალი და ხორცი იმ მინას ეკუთვნის. ჩემს მამა პაპას ოცდაექვსი საუკუნის წლები იმ მაღლიან მინაზე უცხოვრიათ მეც იქ ვარ დაბადებული გაზრდილი, იქ მაქვს ჩემი ტკბილი ბავშვობა გატარებული. ბევრირამ ტკბილად მახსენდება იმდროინდელი ჩემი ტოლი ქართველი ბავშვებიდან სიბერის წლებში თუ რამ ვაჟკაცობა შემომრჩენია ის იმათგან დანატოვარია, იმ მაღლიან ხალხს ჩემს გულში სიყვარული დაუთესია და იმ აუნაზღაურებელ სიკეთეს თუ ვერ შევძლებ ჩემთავად უსულგულობას მანაც არ ვათქმევინებ. თუმცა ქართველობა ჩვენგან სამაგიერო პატივისცემას არ ითხოვენ. მაგრამ ჩვენ თავად ხო უნდა ვაგრძნობინოთ რა ვიყავით ოცდაექვსი საუკუნის უკან და რა ვართ ახლა.

- ესე იგი სამაგიეროს პატივისცემას ითხოვს შენგან?

- არა ბატონო მორდებ, მე კარგად გითხარი თუ სწორად გამიგებ არავინ არაფერს არა გთხოვს ან ვინ არის ქართველების მიერ ებრაელებიდან ოცდაექვსი საუკუნოვან წლებში დათესილი სიკეთის გადამხდელი. თუმცა ნუ დაგავინწყდება საქართველო ებრაელებზე მეტი თუ არა ნაკლებ დარბევებს არ განიცდიდა. არაბებიდან, მონღოლებიდან, საპარსელებიდან, ოსმალებიდან.

- როგორ ბატონო გაბო შენ ამცირებ ჩვენ ებრაელობას?

- არა ბატონო გაბო, მე ჩემ ერს სრულებით არ ვამცირებ. ტყუილად არ დადის საქართველოზე ლეგენდები რომ საქართველოს ტერიტორია ღვთისმშობლის წილხვედრი მინაა და ღმერთი მფარველობს. და მისი კეთილშობილი ერი ბრძენია და ღმერთივით ამაყი, იქაც სიმართლის მარცვალია რო ამბობენ ქართველი ერი ღმერთის ერიო.

- ბატონო გაბო, შენ სანყენად არ მიიღო და გამოგონილ გამოთქმებს ხარ აყოლილი. ბატონმა გაბომ ავადმყოფური სახით გაიღიმა და თქვა,

- ბატონო გაბო, გიმეორებთ დავით აღმაშენებლის დიდგორთან ბრძოლა ერთი ათთან დემაგოგიურია, ერეკლე მეფე ხუთი ათასი კაცით ორმოცდაათიათას კაცს რო ებრძოდა დემაგოგიურია, ან არა და შორით მოვლა რა საჭიროა გორში დაბადებულ სტალინ-

მა ქართველმა მთელი მსოფლიო რომ შეარყია არ იყო ეს მეოცე საუკუნის მოვლენა. ახლა მეტს არ გეტყვით ნაიკითხეთ მაგათი ისტორია ამოუნურავია უდიდესი კულტურის მქონე ჰუმანური ერია, ასეთი ძლიერი ერის მიწის მადლით ვარ გაზრდილი და არ შემძლია იქ, რომ არ დავიმარხო, ვიმეორებ ჩემი გაზრდისთვის სამაგიეროს გადახდას არც ქართველი ერი ითხოვს და არც მამული, სამშობლო მიწა ფუძეა ერისა, მე ჩემი სინდისი ადამიანობა მავალდებულებს შეიძლება ამ მხრივ უფლის მიერ ვარ დამოძვრილი და თუ ეს ასეა, მივესალმები მის განძრახვას, მადლობის მეტი რა მეთქმის თუმცა არც მე დამვიწყებია, ყოველთვის ვიყავი და ვარ სინაგოგის მლოცველი, ჩემი სიცოცხლის ნუთსოფელი ისე გავლიე კაცი არ მომიკლავს, არ მიქურდია, არც არავინ გამიძარცვავს. მე საქართველოში უნდა დავსაფლავდე, მაგრამ მიწა ისრაელის განახლებული სახელმწიფოს მიწა გულზე დამეყაროს.

- ავადმყოფის მნახველები წავიდნენ, გააცილეს მასპინძლებმა სტუმრები. მათთვის პურმარილით განყობილი მაგიდა განაწყენებულეებმა ხელშეუხებელი დატოვეს.

- გიორგი თავის სავაჭრო ქსელთან ახლოს მდებარე სასადილოში პურის საჭმელად შევიდა. აილო პირველი მეორე ცხელი კერძი და დარბაზის განაპირა მხარეს მდგარი მაგიდაზე გიორგისთვის ორი უცხო პიროვნება სადილობდა და მესამე თავად დაემატა. დაიწყო ჭამა და ყურთასმენა მათი ორთადაილოგს მიაყურადა, მიხვდა, რომ გელეჩაზე საუბრობდნენ. მისი ხელმძღვანელობით ისეთი ბანკები იძარცვება განცვიფრებაში ვარ. ვერც იჭერენ, თუ დაიჭირეს, სასამართლოდან თუ არა, ციხიდან მაინც თავს გაინთავისუფლებს.

- ალბათ ყავს ხალხი ზევით?

- ხალხი სად აღარა ყავს? იმასაც ამბობენ, ზღვის ბინადრებთან კავშირი აქვსო. ტრანსპორტით მგზავრობის დროს რომ არ დააკავონ მივა ოკეანესთან და ან ზღვასთან და თავისი საიდუმლო სიგნალით გამოუძახებს თავისთვის ხელსაყრელ ზღვის ცხოველს და ასე გადადის სახელმწიფოდან სახელმწიფოში. გიორგი ჩაერია ლაპარაკში, მაგრამ არ გაამზილა თუ გელაჩა მეტ სახელათ „ზარბაზანა“ ერთდროს მისი მეგობარი იყო. ყოველშემთხვევაში უთხრა ახალგაცნობილებს ამა და ამ ქუჩაზე მალაზია მაქვს მისი გაყიდვა მიწა და თუ უნდოდეს ვისმეს დამირეკოს ამა და ამ ნომერზე, ამის შემდეგ დასცილდა გაცნობილებს. შემდეგ მალაზიისკენ გაიარა გვიანობამდე ისაუბრა თავისი მალაზიის გამყიდველებთან ისიც უთხრა თავისი საიდუმლო გაანდო ესე იგი:

- ქსელის გაყიდვაზე.

- გამყიდველები შეეკითხნენ ესე იგი სამსახურები მოვძებნოთ ხო გიორგი?

- ასე გამოდის მე გაყიდვის შემთხვევაში პირობას გაძღვეთ ერთი თვის მუშაობის ხელფას დავაშვებინებ. მერე თქვენ იცით. ამ საუბარში იყო გიორგი ჯიბის ტელეფონი, რომ ანკრიალდა. ამოიღო ჯიბიდან გახსნა და ყურზე მიიღო

- გისმენთ:

- თქვენ გიორგი ბრძანდებით?

- დიახ რა გნებავთ?

- გავიგე მალაზიას ყიდისო მართალია?

- დიახ მართალია, სად შეიძლება თქვენი ნახვა?

- ხვალ დილას ათ საათზე ამავე მალაზიაში.

- კარგი ბატონო გნახავთ.

- მოიცა მისამართი ჩაგანერინოთ.

- ვიცი, არ გვინდა, ამის შემდეგ გიორგი შინ წავიდა. გათენდა, დილა მშვენიერი, ბარსელონას მოსახლეობა ჯერ ისევ დილის ძილის რიტმში იყო, რომ დათქმულ საათზე გამოცხადნენ სავაჭრო ქსელის მყიდველი და გამყიდველიც. ჩაატარეს აღწერა გასაყიდი საქონლის და სავაჭრო ქსელის გასაყიდ თანხაზეც მორიგდნენ, დაინერა აქტი მიღება ჩაბარების და მოაწერეს ხელი. მყიდველიდან მიიღო თანხა გიორგი დაემშვიდობათ და პირდაპირ თვითმფრინავის ბარსელონას ვაგზალში წავიდა. ისრაელში ჩამოსასვლელად, რადგან გიორგი უფროსის შვილი გიორგი უმცროსი თავის ცოლ-შვილით ამერიკიდან ისრაელში გაბოს ოჯახში გიორგის „გველი ტყავს“ ჯიბის ტელეფონით აცნობეს რომ, გიორგი უმცროსი ტელეფონში ჩამოდიოდა, ამერიკიდან. ბარსელონის ჰაეროდრომიდან ხუთ საათზე გასაფრენი თვითმფრინავმა დააგვიანა ოთხი საათი. რეისში წასული თავის დროზე ვერ შემოვიდა ბარსელონის აეროპორტში, ამის გამო გიორგი უფროსი „გველის ტყავი“ ისრაელში შვიდზე ჩასასვლელი, თორმეტ საათზე ჩავიდა, პრინციპში ისრაელის დროით სახლში პირველ საათზე იყო. მაგრამ მისმა თვალებმა მისაღებ ოთახში ბატონი გაბო, „მამობილი“ დაინახა გარდაცვლილი ჩაეხვია მიცვალებულს დაიწყო ტირილი და გულიც წაუვიდა, სასწრაფოდ გადააყლაპეს გულის ტაბლეტკები სასუნებელი კაპლებიც ასუნთქეს. ძლივს მოასულიერეს და მერე სასწრაფოც გამოუძახეს სასწრაფოს გიორგი უნდა წაეყვანა, მაგრამ არ გაყვათ, უარი თქვა სავადმყოფოში წაყვანაზე. გამობრუნებულ გიორგის ზილფამ უსაყვედურა,

- ოთხჯერ დავრეკეთ და შენგან გამოხმაურება ვერ მივიღეთ. გიორგიმ განაწყენებით თქვა,

- რა ვიცი გამოვჩერჩეტიდი ამ ბოლო დროს, დღეს დილით ერთ ნაცნობს დავურეკე და შინ მაგიდაზე დავდე ტელეფონი მერე სახლიდან ისე გამოვედი, რომ არ გამახსენდა ამელო.

- გამოვშტერდი აბა რა იქნება შენ ადვილი ხომ არ გეგონა ორ

ცოლთან ბიჭების გაკეთება.

– კარგი ზილფა ახლა ხუმრობის დროა, ჭირს და ლხინს ხო უნდა განსხვავება.

– უჰ მაჰატიე გიორგი, მეც გამოშტერებული ვარ დედამთილ-მამამთილის მიმართ უსაზღვრო პატივისცემით ვარ გამსჭვალული და უფრო მეტად ვიდრემ ჩემი ქმრისადმი. გოგასთან შეუღლებიდან დღემდე რაც მე ამათი რძალი ვარ დედამთილ-მამამთილიდან არცერთი წყენა არ მახსოვს, მაგათგან პატივისცემას ხომ ენა ვერ აღწერს.

– ვიცი, ვიცი ჩემო რძალო, ზილფა ქალბატონო, ამათზე სიკარგის თქმით შენი ადამიანობა უფრო მალღდება, ჩემი ორგანიზმი კი ამათი კარგობით არის გაჟღენთილი, და გულიც იმიტომ მტკივა.

– შვილო გიორგი, ჩვენი დახასიათების დრო არ არის, ახლა აქამდე თუ არ იცოდით ჩვენ რას წარმოვადგენდით ამ ოჯახში მაშინ თქვენ თავებს დააბრალებთ. ჩემი მეუღლე გაბოს ვისი ტელეფონიც აქვს ჩანერილი იმათ დაურეკეთ. პირველ რიგში მეზობლებს იაშას და გაბროს გადაურეკეთ.

– კი დედობილო მალქავ, გოგა სასახლეს რო მოიტანს და ჩავასვენებთ მერე ყველას შევატყობინებთ.

– ამ საუბრის დროს გოგაც მოვიდა და მანქანით მოიტანა სასახლე შეიტანეს სახლში და ჩაასვენეს მიცვალებული და შეიკრიბნენ სასაუბროთ ქალაქში გასული შვილი პატარა გიორგი შემოვიდა თავის ცოლით გადაეხვია მამას უფროს გიორგის. „გველის ტყავს“ შვილი გიორგი უმცროსი. გიორგი უფროსმა ტყვეობიდან დაბრუნებულ შვილს უსურვა ჯანმრთელობით დაბრუნება და შვილის შეძენა. ყოველივე ამის შემდეგ მაგიდას მიუსხდნენ მოსალაპარაკებლად. ბევრი ისაუბრეს, იკამათეს, მაგრამ თავი და ბოლო ვერ გამოაბეს, ყველას მოუნდა თბილისში ჩამოსვლა, ბოლოს გადაწყვეტი სიტყვა მალქამ აიღო.

– მხოლოდ და მხოლოდ თბილისში წავალთ ჩემი მეუღლის გაბოს დასაფლავებაზე. მე, ორივე გიორგი, გოგა, ზილფა. გოგა წავა ახლავე თბილისში სასაფლაოს საკითხს მოაგვარებს გიორგი კი ტელავივის აეროპორტში დილით შვიდ საათისთვის თვითმფრინავის საკითხს მოაგვარებს. რო დილით თბილისის დროით ათ საათზე სინაგოგაში ჩემი მეუღლის ცხედარი იყოს დასვენებული. ხალხმა გარდაცვლილი გაბოს საპატივცემულოდ მოსვლა დაინყო, ჭირისუფლებათ უსხედან მეუღლე მალქა, ქალბატონი შვილის ცოლი ზილფა და შვილიშვილების ცოლები ქალბატონი ლუიზა იაშას ცოლი და ქალბატონი თამარი, გიორგის „გველის ტყავის“ შვილის უმცროს გიორგის ცოლი.

– გაიარა ხალხმა არ ვიცი განგებ თუ უგანგებოთ ბოლოს მორდეხა და დანიელა შემორჩნენ და შეჩერდნენ გოგასთან. ბატონო გოგა ყმანვილო რას ნიშნავს ყოველივე პანაშვიდი და გამოსათხოვარი რომ ერთდროულად ჩაატარეთ? მამა შენი დიდებული პიროვნება

ამის ღირსი იყო? კიდევ არ იშლით ხო მაინცდამაინც საქართველოში გინდათ დასაფლავოთ?

- კი დანიელ ბიძია, მიუგო გოგამ, მამის ანდერძი არ შევასრულოთ? კი ბატონო გოგა, მაგრამ აქ ისრაელში რალაზე ჩამობრძანდით? ეს ულტიმატუმის ენით დანიელის ნათქვამი. ქალბატონი მალქას, არ ვისამოვნა და იგივე ტონით და უფრო ხმის აწევით უპასუხა:

- როგორ შენ რა უფლებით მიკრძალავ ჩემი მეუღლის განსვენებული გაბოს საქართველოში დასაფლავებას.

- არა ქალბატონო მალქა მე სანყენად არ მითქვია.

- ასეთი ტონით საუბარი ვის არ ეწყინება, აგერ გვერდში რო გიდგას მორდებსას ჰკითხე შენი ამ სიტყვების თქმის დროს შევატყე კაცს ფერი შეეცვალა. ორივე ჩემი სამშობლოა ისრაელიც და საქართველოც, ჩემი აქ ჩამოსვლით არც ისრაელი აშენებულა და არც საქართველო დანგრეულა. რაც შეეხება ჩემი მეუღლის დასაფლავებას ჯერ კიდევ მისი სიცოცხლის პერიოდში მის წინ ნაბიჯი არ გადამიდგამს თქვენ კარგად იცით რომ ჩემმა მეუღლემ ანდერძი დატოვა თბილისში ებრაელების სასაფლაოზე ჩემი მშობლების გვერდით დამასაფლავეთო. ოცდაექვსი საუკუნის განმავლობაში ჩვენი საგვარეულოს გვარი იმ მაღლიან მიწაშია მოთავსებული. მერე გოგამ დააყოლა:

- მე ჩემი ცოლით და დედაჩემიც იქ საქართველოში უნდა დავიმარხოთ.

- აბა ისრაელს რას უტოვებთ?

- როგორ რას უტოვებთ, ჩემ შვილს იაშას თავის ცოლშვილით. ახლო მომავალში ჩემმა შვილმა სადოქტორო უნდა დაიცვას რძალი მეცნიერებათა კანდიდატია ისიც სადოქტორო თემას ამუშავებს ეს რა ჩვენგან ისრაელისთვის პატარა საქმეა? ახლა კარგად მომისმინეთ მორდებს და დანიელ ბიძიებო, მამაჩემს ჩვენ ხვალ სამი საათისთვის თბილისში ებრაელების სასაფლაოზე ჩვენი წინაპრების გვერდით მიწას მივებარებთ და ხუთი საათისთვის დიდი ავტობუსი აქ ჩვენი სახლის წინ იდგმება ჩვენ გამოცხადებული გვაქვს, მაგრამ თქვენ კიდევ გადაურეკეთ მიცვალებულის პატივისცემა, აქ ვისაც იცნობთ მობრძანდნენ და ავტობუსით წაბრძანდით მამაჩემი გაბოს დასაფლავების შემდეგ ტელავივის რომელ რესტორანშიც გინდათ მიგიყვანთ მე და ჩემი ძმის გიორგის „გველის ტყავის“ შვილი გიორგი უმცროსი გააშლევინებს სუფრას აგერ გიორგი უმცროსიც შემოვიდა უთხარით ტელავივის რომელ რესტორანშიც გნებავთ მაგიდას გააწყობინებს სუფრის ხელმძღვანელად დანიელ თქვენ იქნებით. რესტორანი დილითვე შეარჩიეთ რომ გიორგი უმცროსმა, ადრევე მისცეს სამგლოვიარო სუფრის დაკვეთა, რომ გიორგი უმცროსი თბილისის სინაგოგიდან მიცვალებული გაბოს გამოსვენებას დაესწროს.

- გთხოვთ უსიამოვნება არაფერი მოხდეს, ჩემი მეუღლე დასაფა-

სებელი კაცია და პატივი ეცით მის სულგრძელობას.

– წუთისოფელი ბრუნავს, თვეების დღეების თანმიმდევრობით. თავის დახსოვების უმაღვე წლები გარბიან, მაგრამ წლის ყოველი დღე ადამთა მოდგმის ყველა საიდუმლოებაში ნათლად ჩახედვაა, საჭირო უნდა ითქვას რომ ახლანდელი საღი გონების ბავშვს ვერაფერს ვერ გამოაპარებ.

– ბატონი გაბოს გარდაცვალება, იმავე დღეს შეატყობინეს თბილისში სინაგოგის ხელმძღვანელობას რომ მეორე დღეს გაბოს ცხედარი დილის ათ საათზე სინაგოგაში უნდა იყოს დასვენებული. ეტყობა მერე იმათ გადაურეკეს საქართველოს ყველა კუთხე კუნჭული სადაც ერთი ებრაელი მაინც ცხოვრობდა, მეორე დღის ათ საათზე გაბო რო სინაგოგაში დაასვენეს ვინც ცნობდა საქართველოში მცხოვრებ ყველა ებრაელს შეატყობინეთ. ცნობდნენ თუ არა სცნობდნენ სავსე იყო ებრაელებით სინაგოგა. ჩაუტარეს ებრაულ ენაზე ყოველივე რიტუალი და დღის სამ საათზე გამოასვენეს და წაიღეს თბილისის ორთაჭალის ებრაელების სასაფლაოზე მშობლების გვერდით დაასაფლავეს. შემდეგ ეს ხალხი გარდაცვლილი გაბოს სახელზე ებრაულად გამლილი პურმარილზე დამსხდრები გაბოს სულისმოსახსენიებელ სადღეგრძელოებს სვავდნენ და პურმარილს გემრიელად შეექცეოდნენ. ამ სადღეგრძელოსთნ დაკავშირებით გაბოს ერთერთი ბავშვობის მეგობარმა არონ ხეთისიაშვილმა თქვა, უფრო სწორედ გაიხსენა, სანყალმა გაბომ თავისი სიცოცხლის ეპოქა წუთისოფელი დაამთავრა და არც ისე ცუდათ, მისი ბავშვობის პერიოდს თუ გავიხსენებთ, თავიდანვე ამხანაგური, მეგობრული სულის პატრონი იყო, „გველის ტყავის! მამა რაფიელ ელიათგორელი ვაჟკაცი კაცი იყო. საქართველოს დედაქალაქი, თბილისია და ბევრი მისთანა ძალღონიერობას ვერავინ დაიკვებებს განსვენებული გაბო და რაფიელი ძმაკაცები იყვნენ. ვიმეორებთ რაფიელი უფრო ძლიერი პიროვნება იყო და გაბოს იგი მფარველობდა არა მიკერძოებით არამედ საქმეს სამართლიანად განსჯიდა. რომელიც გამტყუნდებოდა, იმას სიტყვიერად დატუქსავდა. სანყალი, რაფიელი რომ გარდაიცვალა შვილი გიორგი „გველის ტყავი“ რვა წლისა დარჩა. ან განსვენებულმა გაბომ ღმერთმა მისი სული გაანათლოს, იშვილა და თავის საკუთარ შვილთან გოგასთან ერთად გამოზარდა, ერთსაც ასწავლა და მეორესაც, ორივენი ბიზნესმენები არიან. გოგასა და გიორგის „გველის ტყავს“ ძალიან უყვართ ერთიმეორეს. ერთ ოჯახში გაზრდილები ძმებივით არიან, და არც აქვთ უფლება ერთიმეორეს რომ არ უყვარდეთ. მე მინდა ამ ორი ვაჟკაცის სადღეგრძელო დავლიო. აქამდე ეს ორივენი, განსვენებული გაბოს, მეუღლე მალქა ღმერთმა დიდხანს აცოცხლოს ეს ორივენი გიორგი და გოგა თავიანთ შვილთა შვილებით აღნიშნულ განსვენებული გაბოს სახლში ესე იგი ისრაელში ერთ ოჯახათ ცხოვრობენ, ასე რომ, კარგები არიან და ლაზათიც დასდეს განსვენებულ გაბოს. ახლა ჩვენ

რომ აქ თბილისის ერთერთ საუკეთესო რესტორანში გაბოს შესანდობარის სუფრაზე ვსხედვართ, ამავე დროს ისრაელში ტელავივის საუკეთესო რესტორანში, გაბოსთვის მიძღვნილი სუფრას მისი მეზობელი გაბრო ხელმძღვანელობს, ტელეფონის ნომერი რომ ვიცოდე დავრეკავდი მოკლედ რომ ვთქვათ გოგას და გიორგის განსვენებულ გაბოს ოჯახში თავიანთი ცოლშვილით გაუმარჯოთ. მიცვალებულს მისაგები რაც მოეთხოვებოდა იმ ორი დღის განმავლობაში ყველაფერი მიაგეს. მოგვიანებით თბილისში ჩასული გიორგი უმცროსი თავის ცოლშვილით და მამით ესე იგი გიორგი უფროსი „გველის ტყავი“ თბილიში დარჩნენ, ქალბატონი მალქა ზილფა და გოგა ისრაელში სანამ დაბრუნდებოდნენ მალქამ გიორგის „გველის ტყავს“ უთხრა:

– გიორგი შვილო გული დამიპატარავდა და დიდხან არ მალოდინოთ მალე დაბრუნდით ისრაელში შენი შვილი და მისი ცოლშვილი კარგად ჯერ არ მომისიყვარულებია.

– ხო დედა ქალბატონო მალქა შევეცდები მალე დავბრუნდე მამის და დედის საფლავებზეც ხომ უნდა ვნახო.

– რა თქმა უნდა შვილო, მაგას ვინ დაგიშლის, აქ საქართველოში ჩამოსულმა დედამისის საფლავი რომ არ ნახო, ღმერთი შენ საკუთარ თავზე ძლიერია და იგი უნდა გიყვარდეს. ღმერთი არა მარტო შენია, იგი ყველასია წუთისოფელს იგი არეგულირებს. ჭირთათმენით ბევრს მოუხვეჭია მისი მაღლი და ბევრი მოურჯულელებიც მოურჯულელებია.

– კი მესმის მალქა ქალბატონო, შენდამი ამაგს როგორ დავივიწყებ?

– არა შვილო ამაგზე არ არის ლაპარაკი გიორგი, ხანში შესული კაცი უფრო დაბრძენდი და დაბრძენებულ კაცს უფრო მეტი მოეთხოვება გარდაცვლილი გაბოს სიცოცხლეში რიდი, რაც გქონდა იმ ოჯახში სადაც ამჟამად შენი შვილები იმყოფებიან იმ ტკბილი ოჯახის ნევრებთან ურთიერთ პატივისცემით სიყვარული უნდა გააფართოვოთ. ჩემი შვილი და რძალი და იმათი შვილები უმაგათოდ ვერ გასძლებენ. ის რაც მე და გაბოს გულში სიკეთის და სიყვარულის საძირკვლად მამაშენმა თავის სიცოცხლეში ჩადო, ის მე და გაბომ გავალრმავეთ და გავაფართოვეთ, ის შენ გადმოგეცით და გოგას. ახლა თქვენ თქვენს შვილებს უნდა ჩააგონოთ. ხომ იცი ტკბილი ჰარმონიული სიყვარულს სიკეთე უდევს საძირკვლად და თუ დრო და დრო არ გაამაგრეთ, მოპოვებული სიყვარული თავზე დაგემხობათ. შენ შენიანების სიყვარულით გაჟღენთილი მრავალ საძირკვლიან ოჯახზე მეტად სასიყვარულო მხოლოდ სამშობლოა. კი შვილო, ამაში მხარს გიჭერ, გეთანხმები, სამშობლო ერთია და მისი ქართველი ძირძველი სულიერად ძლიერი კულტურის ერია და მრავალ ეროვნანია და ამიტომ ყველას უნდა უყვარდეს, განგების მიერ

ქართველისთვის ნაბოძარი გულის გაძლიერებისა და სულის ამაღლების მადლის გამღები მინაა. შენ შენი გონიერებით სიფხიზლით მტერს უნდა აჯობო, რომ ხელში საძიძვნათ არ ჩაუვარდეს. შრომით გაამდიდრე და ღმერთი მოწყალეა მადლის გარეშე არასოდეს დაგტოვებს. მე მგონია და მჯერა კიდევ რომ შენ კარგათ იცი ჩემგან ნაშობი გოგასთან არასოდეს განმისხვავებიხარ საკუთარ ძმასავით გიდგას და კიდევ უდგებხარ გვერდში, მოდი დაგლოცო შეილო. მე გლოცავ და ღმერთი გფარავდეთ შენ და შენ შვილებსაც.

– დედა რა ანდერძით უტოვებ ამ სიტყვებს,

– არა შეილო, ესეც მინის სიყვარულის ამბავია. ჩემმა მეუღლემ გაბომ რომ თავის მშობლიურ სასაფლაოზე ისურვა დასაფლავება ჩემი წუთისოფლის ეპოქა დამთავრებულია შვილებო და მეც აქ უნდა დავიმარხო, ამ მინამ უნდა მიიბაროს ჩემი გვამი მალქამ (ატირებული თვალებით მიაძახა) გოგა და გიორგი წუთისოფელი დარჩენილი ცხოვრება ტკბილად გაატარეთ, გიორგი შენი შვილებით, ისრაელი არ დაგავინყდეთ, ამის შემდეგ მოახერხეს მანქანაში ჩასხდომა და თბილისის აეროპორტში წასვლა. ორივე ბავშვმა კუჭისტებმა და მესამე ლევანმაც ერთდროულად დაიწყეს ტირილი. ბავშვები არ იყვნენ გასვრილები, მაგრამ ლუიზამ მაინც სამივეს ჩაბანა მერე ჯენიმ, დედა ამღზრდელმა ერთი ძუძუ პირველს მოაწოვა მოერე მეორეს, მესამეს თხის რძე დააღვივნეს, ესე იგი ლევანის მერე კი რიგრიგობით სუყველამ დაკოცნა, მიაძინეს ბავშვები და თავადაც ძილს მიეცნენ.

– მეორე დღეს ფოთის პორტში უჩვეულო ამინდი იყო, ზღვა თითქოს დუმდა, თუმცა დრო და დრო თავის სიცელქეს მაინც არ იშლიდა ფოთის პორტში ახლად შემოსული სატვირთო გემი იდგა და გადმოტვირთვას აწარმოებდნენ უფროსი გიორგი „გველის ტყავი“ აგერ ახლა შემოვიდა პორტის ტერიტორიაზე და ათვალეირებს და ადარებს რა იყო პორტში ოცდაათი წლის წინ და რა არის დღეს, თუმცა განსხვავება ბევრ არაფერს ვერ ამჩნევს, მაგრამ ახალი რაც არის გაკეთებული თავის სამშობლოსადმი სიყვარულით გამსჭვალულ კაცს გიორგის აკმაყოფილებს.

– შევიდა ყოფილ სასადილოში ახლა უკვე პირველი კლასის რესტორანში იქ ბუფეტში მომსახურე ელია ეგულებოდა მისალმების უმაღლე გადაეხვივნენ ოცდაათი წლის უნახავნი ერთი დედის გვამიდან ნაშობი დედამამიშვილებივით, მოიკითხეს ერთმანეთი, უპირველესად გელეჩას ამბავი ელია მანანწარულმა უამბო გადასაცემი ფული თუ როგორ ჩააბარა და დაემშვიდობა. თუმცა ელია მანანწარული არ მოეშვა.

– გიორგი შე კაი კაცო ამდენი ხნის უნახველები ახლა შევხვდით და ისე, მიდიხარ რომ ერთმანეთის ოჯახები არ დავლოცოთ?

- არ მცალია დროში ვერ ვეტიევი. ელიათგორელო გიორგი ბატონო.

- მოიცა თუ ძმა ხარ ქართველობა ხომ არ დაგიკარგია ვიცი, რომ კარგი ბიზნესმენი ხარ, მე შენი კარგი მიხარიან, ნათქვამია სადაც ნახვალ იმათი ქუდი უნდა დაიხუროვო, მაგრამ გული კი არ უნდა შეიცვალო, ქართველ კაცს პურმარილი შემოგთავაზე და ტკბილად მიიღე შეურანყოფილი არ დამტოვო, თუ არა, არც შენთვის იქნება კარგი ადრე რომ იყო ახლანდელი. ელია ის აღარ არის. სუფრას ანყობდა და ლაპარაკსაც უშეცდომოთ ასწრებდა, რომ ერთი პატარა პაუზასაც არ აკეთებდა. ელია მანანარელო შენ ახლა შენი მოქარგული ლაპარაკით ნუ დამაბი. ერთი ჭიქა ქინძმარაულით დაგლოცავ და წავალ.

- არა, არ გამოვა, ასე თუ იცი შენ ბატონო გიორგი, შენი სიცოცხლის მთელი დრო უფალს ყოველიწლების დღეებზე წუთის წამებზე აქვს გათვლილი. ეგ არი რომ ჩვენ არ ვიცით სად რა დროს გვაქვს ჩავარდნა და რა დროს წარმატება. ასე რომ ჩვენ ღმერთისთვის სულიერი რობოტები ვართ და როგორც უნდა ისე გვათამაშებს, ყოველდღიური საქმის გაკეთება რო გეჩქარება ისიც უნდა იცოდე რომ სიცოცხლეს სიკვდილიც დასდევს და ყოველი დღის გასვლა სიკვდილთან რო გვაახლოვებს შენ ხომ იცი საქმის ჩქარ ჩქარობით შენი საკუთარ სიკვდილსაც აჩქარებ, ამიტომ კანონზომიერება უნდა იცოდე იმდენი ბალახი უნდა მოსძოვო რამდენის მოცოხნასაც შეძლებ.

- კარგი გვეყოფა, მოვამთავროთ რესტორანს ხალხი მოეძალა.

- შენ მაგაზე ნუ ფიქრობ. აგერ მოადგილე მყავს ისეთი, რომ ხელფეხიდან ცეცხლი გასდის, ელიამ გიორგი „გველი ტყავი“ გამოაცილა მანქანამდის დაემშვიდობნენ და გასცილდნენ.

- იმავე დღის საღამოს რვა საათზე ქუთაისიდან ფოთში ჩასულმა გიორგიმ ჯეოსელით პირველ რიგში გოგას დაურეკა. გამარჯობა გოგა როგორა ხარ. სად იმყოფები მე ამჟამად მადრიდში ვარ.

- მე ფოთიდან ვრეკავ გოგა, როგორ არის დედა, თავისი მრევლით იკითხა გიორგიმ ჩემი პატარა გმირები წუთისოფელს როგორ შეენყვინენ იმათ ენაცვალოთ ძია გოგა.

- არ ვიცი გოგა ჩემმა თანხლებმა როგორ იმგზავრეს საქმის აუცილებლობამ მოითხოვა რომ ფოთში ჩავსულიყავ და მე ამის გამო იმათთან ერთად არ მომინია წამოსვლა, მე არ ვიცი როგორ იმგზავრეს გიორგი

- კარგი გოგა ახლა მე თავათ დავრეკავ და გავიგებ როგორ იმგზავრეს, გოგა მე ერთი ორი დღე კიდევ დავრჩები თბილისში და მერე ჩამოვალ ტელავივში.

- გიორგი ორი დღეა რაც კაიროდან ჩამოველ, საქონელი გამომიგზავნეს. მალაზიის გარეითათ შემდეგისთვის სარეზერვოთ საწყ-

ობშიც აწყვია, დანარჩენი რო შევხვდებით მერე ვილაპარაკოთ გეოლოგები.

— როლანდ რეიგანმა ამერიკის პრეზიდენტობის პერიოდში საბჭოთა კავშირს ეკონომიური ბლოკადა გამოუცხადა ამ დროს საბჭოთა კავშირის გენერალურ მდივნათ ნიკიტა ხრუშჩოვის ძე ხრუშჩოვი იყო. იმანაც სტალინის დამუშავებით ხელი შეუწყო გაუჩნდა საბჭოთა კავშირის დაშლას ბზარები და ბრეჟნევის პერიოდში კი ბზარებმა პიკს მიაღწია მიხეილ გარბაჩოვმა შეგნებულათ ხელი შეუწყო იმპერიის დამსხვრევას, განთავისუფლდნენ გერმანიის მიერ საბჭოთა კავშირის ომში ძალისძალით ჩათრეული ზოგიერთი ევროპის სახელმწიფოები. კერძოთ: პოლონეთი, რუმინეთი, ჩეხოსლოვაკია, უნგრეთი და ბულგარეთი, შემდეგ ევროპისკენ დაბერილი ქარი აზიას შემოუტრიალდა და დაიწყო რესპუბლიკებში თავისუფლების მოსაპოვებელი მღელვარება. ააგორეს მიტინგები, საქართველოში ზვიად გამსახურდიას და მერაბ კოსტავას ხელმძღვანელობით მიმდინარეობდა. ზვიად გამსახურდიამ ჩაატარა რეფერენდიუმი და 97 პროცენტი ხმის უპარტეტსობით რესპუბლიკამ მოიპოვა თავისუფლება. რუსეთთან საქართველოს ორას წლიანი მონობის პერიოდში ქართველმა ერმა ეს მეორეთ გაიღვიძა, ერთი რუსეთში რომანოვების ეპოქის დასრულების დროს ათასცხრაას ჩვიდმეტ წელს და ათასცხრაას ოცდაერთ წელს რუსეთის ჯარის შემოსვლით მოახდინეს კვლავ საქართველოს ანექსია, ერთ თვიანმა ომმა შეინირა ქართველი ერის სტუდენტი ახალგაზრდობა, მაშინ მოახდინა ლენინმა საქართველოს დასაკნინებლად ერის ძირძველი ტერიტორიებით ალავერდი, ბამბაკი და ლორით, ნეზობელი სახელმწიფო სასომხეთი დასაჩუქრეს, ზაქათალა ბელექანი კახით საქართველოს სამი რაიონით, აზერბაიჯანი დასაჩუქრეს, უსაჩუქროთ არც რუსეთი დარჩენილა სოჭი ტუაფსა, თავად მიისაკუთრა. შიგნით აჭარა, სამხრეთ ოსეთი, აფხაზეთის ავტონომიები ჩამოგვიყალიბეს, ბრესტისოვსკის ზავით მეთორმეტე საუკუნის ტაძრებით მესხეთ-ჯავახეთის ნაწილი თურქეთს გადასცეს. უნდა ითქვას იოსებ სტალინის ნიჭი სიფხიზლე რუსეთისთვის ქონდა, ქართველებისთვის კი არ უზრუნია.

— თბილისის აეროპორტიდან შინ დაბრუნებულმა გიორგიმ ეკლესიაში შეიარა, შეიძინა სანთლები პირველ რიგში სანთელი დაუნთო ქრისტეს შეავედრა მამობილი გაბოს სული გაანათლოს და ზეციურ ნათელში ამყოფოს. შემდეგ ღვთისმშობელს შეევედრა მინიერ ნუთისოფელში მყოფი მისი მონაგარი ამრავლოს და აბედნიეროს, ასევე შეავედრა თავისი მონაგარი. ღმერთს მადლობაც მოახსენა სიბერეში დაწვრილშვილების გამო. შემდეგ წმინდა გიორგის დაუნთო სანთლები და ლოცვის შემდეგ გუმბათის სვეტს მიეყრდნო და ავად თუ კარგად გატარებულ წლებში თავის შემოქმედების ფიქრებში გაეხვია.

- ამ დროს გიორგის „გველის ტყავის“ პირველი ნაცოლარი ცისანა თავის კოლეგასთან ერთად ეკლესიაში შემოსვლის უმაღლვე ცისანამ კვლავინდებურად ისე ჩაიხიბითხითა, რომ განვლილი თავის შემოქმედების საიდუმლოებაში ჩაძინებული გიორგი, „გველის ტყავი“ სიცოცხლის წუთისოფელში დააბრუნა. მის წინ გავლილ ჩამხიბითხითებელ ცისანას თვალები გააყოლა. თავად იმათ საუბრიდან გიორგი მიხვდა, რომ ცისანა სამსახურიდან მალაზიაში საათის შესაძენად იყო გამოსული. აღნიშნულ პიროვნებებმა მერე ეკლესიაში შეიარეს აღავლინეს ლოცვა, ქრისტეს, ღვთისმშობლის და წმინდა გიორგის ხატებთან, ესე იგი ზეციურ ძალოვნებს ყოველივე განდიდების ღაღადისი მიაგეს და კვლავ ურთიერთ საუბრით კარებისკენ მიაშურეს გასვლის დროს გიორგის ერთი კი შეხვდა, მაგრამ ყოველივე ცნობების გარეშე ფეხშეუფერხებლივ გაიარა.

- ცისანა? როგორ ვერ მიცანი ჩვენ ხო შევრიგდით, დაგავინყედი რომ, არ შემოგეხედა ვიტყოდი ვერ დამინახა თქო, მაგრამ რო შემომხედე და უყურადღებოდ დამტოვე ცოტა არ იყოს თავი შეურანყოფილად ვიგრძენი. მოტრიალდა ცისანა და უმაღლვე ბოდიში მოუხადა. მაპატიე გიორგი „გველის ტყავო“ დონარა იცნობდეთ ეს ჩემი ყოფილი ქმარია.

- პირველი ქმარი ცისანა?

- დიახ ჩემთვის პირველი.

- რამდენიმე წლის წინ ჩვენთან კაბინეტში რო ბავშვები შემოგყავდა ისინი ვისი იყო?

- ამისები იყვნენ, ორ ცოლთან, ერთი მაშინ მუცელ გადაყვა სანყალი ლონდა მე, გზა იმან ამიბნია, თურმე ეს გიორგი იმას ყვარებია მე კიდე თავისი ძმა შემაყვარა თქვა და სალი კლდის გამონაჟონი წყლის წვეთებივით ცრემლები გადმოყარა. გიორგიმ ცისანა მოაცილა მეგობარ ქალს და თავად ჩაიკრა გულში და მოფერებით ცრემლები შეუმშრალა. და ქალმა ბოდიში მოუხადათ და თქვა:

- აქ მე უკვე ზედმეტი ვარ და გაეცალათ.

- ცისანა ახლა მე ავიღებ სამ კელაპტარ სანთელს დაუნთოთ ორივემ ერთი სანთელი უფაღს, მეორე ღვთისმშობელს და მესამე წმინდა გიორგის. მოვინანიოთ და შევავედროთ ღმერთმა. იცოდეს ძველი ორივეს დანაშაული.

- მერე ჩვენ რა ახალგაზრდობას დაგვიბრუნებს? თქვა და ჩაიხიბითხითა.

- არა ცისანა ჩვენი ცოდვები მისთვის წინასწარ მხილებული იქნება.

- სახლამდე გასასვლელი გზა ქონდათ და ნელ-ნელა მიუყვებოდნენ.

- იცი რა გველის ტყავო გიორგი, შენი სახლის კიბეზე ერთი თვის

წინ ისეთივე გველი ვნახე ადრე რო გვინახავს. მე რამდენჯერაც ჩამოველ და ვნახე რძე დავალევიინე და ალბათ მოეჩვია.

– ცისანა მე მინდა ერთი ჩემი საიდუმლო გაგიმხილო. ცისანამ ჩვეული ხმით ჩაიხითხითა და თქვა:

– განა ისე გავშინაურდით, რომ ერთმანეთის საიდუმლო გავანდოთ?

– უი შენ ხითხითს ვენაცვალე ისევ ის ახალგაზრდული ხმა გაქვს ადრე ახალგაზრდობას შენგან რო მომისმენია.

– ხო მითხარი აბა რა საიდუმლოს მიმხელ გიორგი „გველის ტყაო“

– გადავიღალე ცისანა საზღვარგარეთ ყოფნა აღარ მინდა.

– მერე შენ ჩემგან თანხმობა გინდა, რო ჩამოხვიდე?

– არა ცისანა, ნუ მაშაყირებ. ქალაქი გაზდილია და შენი აზრი მაინტერესებს ახალი სახლის ყიდვა მინდა და შენ რომელ მხარეს მირჩევ?

– ეგ ჯენის უნდა შეუთანხმო,

– ჯენიმ რა იცის თბილისის უბნებისა, ამ საუბარით მივიდნენ გიორგის სახლამდე და ცისანამ გამოსამშვიდობების ხელი გაუწოდა, გიორგიმ ჩავლო ხელი და აღარ გაუშვა, სთხოვა:

– ცისანა, შენ უნდა ჩემ სახლში ამოხვიდე არა გიორგი ქმარი მყავს, შვილები მყავს, სირცხვილია, დამენგრევა ოჯახი, ახლა შენ მაუბედურებ გიორგი. ცოტაც იქ ვისაუბროთ ცისანა ეძალავა, მაგრამ ხელიდან ვერ დაუსხლტა, ხომ იცით ქალი მაინც ქალია, ცისანამ თხოვნით, და მოფერებით რომ ვერაფერი გააწყო. ბოლოს გიორგიმ მაინც დაიყოლია. მიიყვანა სახლში და ალბომები გადმოუწყო დასათვალიერებლად და თავად გიორგიმ სუფრა გააწყო და ცისანა მიიპატიჟა. ცისანამ იუარა, მაგრამ კვლავ მოფერებით მაგიდასთან მიიყვანა და გემრიელ პურმარილთან ერთად ტკბილ სასმელსაც მიირთმევდნენ.

– მე მიკვირს გიორგი შენი ამბავი, ამ გალატაკებული ყქვეყნიდან გარბიან შენ კი პირიქით აქ ჩამოდიხარ? ცისანა, შვილებმა ხო უნდა იცოდნენ თავიანთი სამშობლო?

– ამბობენ დემოკრატიული საქართველოს პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია ეკონომიკას ორ წელიწადში ამოქაჩავსო. ცისანამ ირონიული სახით კვლავ ჩაიხითხითა.

– რა არი ცისანა, არ გჯერა?

– კი გიორგი, იმედიც კარგია, თხა იყოს ტყუპი მოიგოს, იტყვიან ხოლმე. ბოლოს და ბოლოს ამ გაჭირვებულ სიყვარულზე საუბარმა მიზანს მიაღწია, ლოგინი გაშალეს ჩანწენენ და გაახალგაზდავებულ სიყვარულით ეშმაკი დაახჩეს და ორივე ბედნიერები გვიან საღამომდინ ერთად იყვენენ და ლოგინში ნებივრობდნენ.

– ცისანა სახლში წავიდა, გიორგი კი წარსულში საქართველოზე გადავლილი ჭირვარამის ისტორიულ ფიქრებში გადავარდა. რომ,

დაიწყო ქრისტეს მოსვლიდან მირიანით, გზადა გზა ყოველი მეფის ეპოქას აყალიბებდა. ჯერ არ იყო თეიმურაზის ეპოქასთან მისული რომ, ძილმა ისევ იმ ტკბილ სიზმრებში დააბრუნა, მოგვიანებით გაღვიძებულმა გიორგიმ "გველის ტყავმა" ტანთ სასწრაფოდ ჩაიცვა გაიკეტა კარები დაიქირავა მანქანა და თავის საცხოვრებლის სახლის სასყიდლად შერჩევა თბილისის შემოგარენში ტაბახმელიდან დაიწყო. მანქანიდან გადმოსულმა გიორგიმ, ტაბახმელის მიწაზე ფეხი დადგა და გაიხსენა ქართველი ერის ან განსვენებული სასიქედულო მწერლის აკაკი ბელიაშვილის რომანი, „ბესიკი გაბაშვილის თავგადასავალი“ „ადგილზე შემოტრიალდა პირი იბრუნა ქალაქისკენ გადასახვევიდან მისი თვალების სხივი ქალაქის რომელ ეკლესიებსაც მისწვდა „გველის ტყავის“ გიორგი ელიათგორელის ლოცვით პირჯვრის წერა ყველა ეკლესიას ეკუთვნოდა. თუმცა ღმერთი ერთია და ყოველივე ეკლესიის ლოცვით კუთვნილება თავს მასთან იყრიდა. და ამის შემდეგ წარმოთქვა ვედრებით სიტყვები. ღმერთო ამ გზით გააპარა ბატონი შვილმა ლეონმა თავისი მამის მეფე ერეკლეს კარზე აღზრდილი პოეტი მდივანი ბესიკი გაბაშვილი შემდგომში მისგანვე გამომწყვედული მეტეხის დილეგიდან რომლისთვისაც ეს გზა უიღბლო გამოდგა, ბედმა სამუდამო განსასვენებელი ისე მიუჩინა რუმინეთში, რომ, თბილისში ჩამოსვლა აღარ ღირსებია, გთხოვ ღმერთო აქ ტაბახმელაში მისი ნაფეხურებქვეშ მოყოლილი მიწის რაიმე ნამცეცხზე თუ დამედგმება ფეხი ჩემი თავს ბედნიერად ჩავთვლი, თუ მისებრ უიღბლობას არ დამაყოლებ. ვიმეორებ სანყალი ერეკლე მეფის კარზე აღზრდილმა პოეტმა ბესიკ გაბაშვილმა, ამავე დროს მეფის შვილის ლეონის მეგობარმა თავისი მოკლე სიცოცხლის კარიერა რუმინეთში დაამთავრა, იმ მადლიან მიწას მიაბარა უღამაზესი კაცმა თავისი სხეულის ხორცი და ძვალი. ღმერთო შეუნდე.

- ერთ დღეს დედა-შვილი მალქა და გოგა, დილით დაგვიანებულზე სამზარეულოში მაგიდას მიმსხდრები საუზმეს მიირთმევდნენ, ქალბატონმა ზილფამ ოთახები რომ დაალაგა და დედამთილი და გოგა ვერსად ვერ დაინახა სამზარეულოს კარებს ისე დაეტაკა ჩაკეტილი რომ ყოფილიყო ალბათ შეამტვრევდა, და რო დაინახა ქმარი გოგა და დედამთილი იუხერხულა თავის საქციელზე, მაგრამ მაინც მიიყარა არა ზომიერი სიტყვები.

- გოგა ჩადი თბილისში ნახე. ის ნაძირალა, რას უზის თბილისში ცოლი, შვილები სად ყავს იცის? ქალბატონმა მალქამ ზილფას მიადახა ვინ არის გოგო ნაძირალა, ჩემი აღზრდილი? ნაძირალები იუმორში შენი შვილები არიან ქალბატონმა ზილფამ სიცილით თქვა ესე იგი დედამთილო ნაძირალები შენი შვილიშვილები არიან? ასე ყრუ ცხოვრება მე არ შემძლიან.

- რა იყო, რა გაუბერე ზილფა, ასე მიმართა გოგამ თავის ცოლს.

დედამთილო რატომ გენყინათ. მე ხომ იცი „გველის ტყავი“ არ მჯავრება. იმაზე ნაძირალათყო კარგი გაგებით ვთქვი. ჩვენ ხო ერთი ოჯახის ერთი გუნდი ვართ. კარგი გაგებით ერთიმეორესთან სიყვარულში ვართ, უფრო მზიარულებაა, როცა მთელი მრევლი ამ ერთ ჭერ ქვეშ ვართ, სანყალი გაბო ჩემი მამამთილი ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი სული. ის არის ცოდვა, რომ გამოგვაკლდა თუ არა, ისიც ჩემსავით ერთიანობის მომხრე იყო.

– ნადი შვილო გოგა თბილისში სახლში ნახე და ჩამოიყვანე, ხო ატყობ ტელეფონზე დარეკვით ვერ შეასმინეთ. ამის თქმა და გოგას ჯიბეში მობილური ტელეფონი ანკრიალდა ამოიღო გახსნა და მიაყურადა გოგა ვარ გისმენთ.

– ხო გოგა მე გიორგი ვარ, ნიუორკიდან ვრეკავ გამარჯობა.

– სადახარ გიორგი ჩვენ ხო შევთანხმდით მამაჩემის გაბოს დასაფლავების შემდეგ ორ დღეში ისრაელში უნდა ჩამოსულიყავი.

– არაუშავრა. ხვალ საღამოს მანდ ვიქნები თქვენთან ცოლშვილთან. და ჩემი თბილისში ყოფნას სამართლიანად გაიგებთ.

– რაო გოგა, რა გითხრა რით გაიმართლა თავი, იმ ნაძირალამ? ზილვა შეეკითხა თავის ქმარს?

– ზილვა დაუფიქრდი მაგ შენ ნათქვამ სიტყვას „ნაძირალას“ რომ ამბობ ეს მისთვის დიდი შეურაწყოვა არის ისეთი პიროვნებისთვის რომელიც კარგი გაგებით შენი თაყვანისმცემელია იმ დღიდან რაც ამ ოჯახის რძალი გახდი. შენ ხომ არ გავინდება რომ გოგას და გიორგის ერთიმეორეს ძალიან უყვართ. მართლაც ერთმანეთი როგორ გვანან დედამთილო უცხომ ორივეს რომ შეხედოს იტყვის ალბათ სისხლხორციით ძმები არიანო.

– დედამთილო მალქა მარიამ, მართლა გვანან ტყუპებს. საინტერესოა ერთმანეთში რატომ არის ასეთი დიდი მსგავსება? კარგი იქნება თუ მეტყვი დედამთილო, თუმცა მე კი გოგასთან გიორგის ძალიან ვანსხვავებ. მეუღლე გოგას ჩემთვის საჩუქრები იშვიათად მოუტანია გიორგი ჩემი მაზლი კი სავაჭრო საქონლის შესაძენად აფრიკაში თუ ავსტრიაში სადაც ნასულა ისე არ მოსულა ჩემთვის საჩუქარი რომ არ მოეტანოს.

– ჩემო რძალო ზილვავე, შენ რომ კაცი ყოფილიყავი ცოლს ვერ შეიფერებდი ნამეტანი ღეჭვიანი იქნებოდი.

– მე რა საეჭვოდ მეკითხები გიორგის და გოგას შორის მსგავსება რატომ არისო.

– გეტყვი აგისსი, პირველი ის რომ, თბილისში ქართველების უბანში ვცხოვრობდით, და გაბო ქართველ ბავშვებთან იზრდებოდა. სწავლობდა ზნეობას, კარგი გაგებით იმათი ადათნებს, სკოლაშიც იმათთან დადიოდა, გიორგის მამა მაღალი ძვალმსხვილი ჯანღონით სავსე იყო. ამხანაგობაში სამართლიანი და ღმობიერი იყო.

რაფიელ ელიათგორელი გიორგის მამა ძლიერი პიროვნება იყო. გაბო
რაფიელთან შედარებით ფიზიკურად სუსტი იყო. თუმცა სიმაღლით
არ ჩამოუარდებოდა, მაგრამ მთავრი ჯანლონია მისი მოხერხება და
გამოყენება, ერთი სიტყვით რაფიელ ელიადგორელი გაბოს დამცვე-
ლი იყო. ბავშვობიდან სადაც წავიდოდა ჭირში თუ ლხინში გაბო სულ
თან დაყავდა. ერთხელ რაფიელი ცოლეულობას სოფელში სიმამრთან
ჩასულა. სალამოს საქონელი რომ მოურეკიათ მასპინძელ სიმამრს
უთქვია აქ ერთი გიჟი ბულა გვეყავ უცხო ხალხს ვერ იტანს და მალლა
ადითო ეს რა თქმა უნდა გაბოდან ვიცი, რაფიელი კი მორიდებით
ასულა კიბეზე ბულას რაფიელი რო დაუნახია ეუცხოვო და გაექანა
მისკენ ამოსატყვათ რაფომ იმარჯვა მოავლო ბულას რქებში ხელი
კისერი მოუგრინა და უმაღვე ძირს დააგდო. კიდევ ვიმეორებ ერთი
სიტყვით ძალიან ღონიერი ღმობიერი და სამართლიანი იყო.

- დედამთილო რატო შვილი არ დაემსგავსა მამას?

- დამაცადე რა გაუბერე შენებურად, ჯერ პირველ კითხვაზე
გაგცე პასუხი არ არის აუცილებელი შვილი რომ მშობელს დაე-
მსგავსოს, შეიძლება მშობლების წინა თაობების რომელიმეს მს-
გავსება გამოჰყვეს. ქალბატონო ზილფა ეს შენი მეორე კითხვის
პასუხსაც ესადაგება. რაც შეეხება პირველ კითხვის რეალური საპა-
სუხოდ გეტყვით ქართველებს კონკრეტულად კახელებს აქვთ ასეთი
გამოთქმა „ხარი ხართან რომ დააბა ან ფერს იცვლის ან ზნესაო.“
ვეფხვმა მტკნარი წმინდა მდინარის ნაპირზე დავრდომილი კატა ნახა
მიაოს ვეფხვმა ხმის მოსმენით მიაგნო, თანაც კბილების ლესვით
იქნება გემრიელ ლუკმას გამოვკრა კბილიო. ამ ველური აზრებით
მისულმა მძევალს რომ შეხედა გულში გაიფიქრა საიდან რა ტა-
ნის მოქნილობით ჩვენი ჯიშის მოდგმას ნააგავსო, მაგრამ ასეთი
დაგვალული ჩვენს ჯილაგში არასოდეს მინახამ. ჩაიხედა წყალში
დააკვირდა თავის სახის ანარეკლს და მერე იმ დავრდომილ კატას
შეხედა და გაიფიქრა რადგან ფერთაც ჩვენ მოდგმას გავს ალბათ ეს
შიმშილით არის დაავადებული წაიყვან ჩემთან და ჩემი განვრთნით
გამოეზრდიო. წაიყვანა თავის ბუნაგში მართალია ხელის შეწყობით
ვეფხვის ტანის არ გაიზარდა, მაგრამ გასუქდა, ჯანლონით სავსე
თითქმის ვეფხვს არ ჯობნიდა, მაგრამ ხეზე ასვლა ჩამოსვლით არ
ჩამოუვარდებოდა. იგი მიაოს კნავილით იქ არემარეს აყრუებდა, ესე
იგი ამღზრდელმა მიაოს ძახილი რომ ვერ მოაშლევიანა მერე მიაოს
ძახილი თავათ ვეფხვმაც დაიწყო.

- გაიგე ჩემო საყვარელო ზილფავ, ჩემო რძალო, საერთოდ პატა-
რა გარემოშიც იზრდება იმ დიდი გარემოში მყოფების ზნეჩვეულებ-
ბას ითვისებენ.

- ესე იგი თქვენი ზნე ჩვეულებაზე აღზრდილი გიორგი
„გველის ტყავი“ ახლა რო საქართველოში დაბრუნებას აპირებს,

- მართალი ხარ ქალბატონო ზილფავ, ჩემო რძალო, ქართველების გენი ისეთი ძლიერია თუ თავის სამშობლოში არ არის თავი ტყვეობაში ჰგონია.

- კი გეთანხმები მართალი ხარ დედამთილო. რო გეუბნებოდი დედაჩემი ბრძენია მეთქი ახლა ხომ გაიგე ჩემო ცოლო ზილფავ. მეორე დღეს დილით ქალბატონმა მალქამ შვილი გოგა ბაზარში გააგზავნა სანოვავის სასყიდლად. ქალბატონმა ზილფამ კი შვილებს და შვილიშვილებს საუზმე გაუმზადათ დააპურა ყველა და სამსახურებს მიაშურეს. შემდეგ რძალ დედამთილი სტუმრების მოლოდინში იყვნენ. ჭიშკართან მოსულმა შორეული ამერიკელმა სტუმრებმა დააზარეს. მასპინძლებმა, რომ გაულეს ჭიშკრის კარები. სტუმრების და მასპინძლების პირისპირ შეხვედრამ იმხელა სიყვარულის სენსაცია გამოიწვია, რომ ტელავის მთელმა გარე უბანმა გაიგო. ქვრივიდან ქალბატონი მალქადან დრო და დრო სტუმრების მიმართ ტკივილიანი საყვედურებიც ხშირად გაისმოდა. სანყალი გაბო რო კვდებოდა მე მეუბნებოდა:

- აბა შენ იცი ჩემო ნანის ნანატრო მეუღლევ მალქავ, ეცადე ძმასავით გაზრდილმა გოგამ და გიორგიმ შენი დედობრივი ამაგი არ დაივიწყონო. კვლავინდებურად გააგრძელონ სიყვარული. ერთიმეორეს პატივს სცემდნენ. რომ, მე იმ ქვეყანას თავი მშვიდად ვიგრძნოო. ამ სიყვარულობით შევიდნენ შინ და „გველის ტყავს“ საყვედურზე პასუხის გაცემა იქვე მოუწია. ამის შემდეგ სტუმრების შემხვედრ მასპინძლებთან ეზო ჭიშკრიდან სახლამდე ნელ ნელა განვლეს ეგ იყო რო სახლის კარები უნდა გაეღოთ, ჭიშკრის ზარი კვლავ აწკრიალდა მიტრიალდა მალქა გაალო ჭიშკრის კარი და მალქას თვალზე წინ გაუჩინარდა თავის ღვიძლი ძმა სება, ოთხმოცდა ათი წლის ოდნავ ნელში მოხრილი გადაეხვივნენ გადაკოცნეს ერთმანეთი და მალქამ ხელისმოკიდებით მიიყვანა შინ შესასვლელ კარებამდე, თუმცა ქმრით დაქვრივებულ მალქას რისხვას ვერ გადაურჩა.

- სად იყავი გაბო რო გარდაიცვალა რატო სამძიმარზე არ მოხვედი. შინაური ხარ და შინაურულად უნდა მოქცეულიყავი.

- ვერ გავიგე ჩემო დაო, მაგ დროს დალისტანში ვიყავი, რატო მობილურით არ დამირეკე? ამ სიტყვებით შეაღეს კარები და შევიდნენ ოთახში. სადაც სიყვარულის გარეთაოდ დრო და დრო საყვედურების კამათიც იყო.

- დედამთილო მალქა, ეს ბავშვები რა მალე დაიზარდნენ მიმართა ზილფამ,

- ხო შვილო წლები ისე ჩქარი ტემპით მიფრინავენ რომ, ზოგი იქით მიჰყავს, ზოგი აქეთ მოჰყავს.

- წუთისოფელი დღის და ღამის ბრუნვაშია და ზოგს ამდიდრებს, ზოგს აღარიბებს. ამასობაში გოგა ბაზრიდან დაბრუნებული სანო-

ვაგით დატვირთულმა შემოალო კარები და შემოვიდა. დაანყო კუს ნაში და თავის ცოლს ზილფას მისცა მენიუ თუ საქონლის ხორციტ რა და რამდენნაირი კერძი გაემზადებინა. რა თქმა უნდა ზილფას ჯენიც ეხმარებოდა, პირველ რიგში დილით საუზმე მიირთვეს და გიორგი პირველი და გიორგი მეორე ცალკე ოთახში ისხდნენ და შვილს გაანდო თუ სად იყიდა ბინა და რა იყო მისი „გველის ტყავის“ გიორგის მიზანი. რამდენიმე წუთის შემდეგ გოგა და მალქაც დაემატათ, გიორგი და გოგა დიდხინის უნახველები ერთი მეორეს ღვიძლი ძმებზე ერთი გადაეხვივნენ კოცნით მოფერებით გული რო იჯერეს მერე დაუნყო გოგამ საყვედურები.

– გიორგი შენ თქვი ხუთი ექვსი დღე დავრჩები თბილისში და მერე ჩამოვალ. შენ კი ლამის ერთი თვე გაიყვანე ამ დროის განმავლობაში ერთი დამაჯერებელი წერილის ღირსიც არ გაგვხადე, დავრჩით ცოცხლები ვართ თუ დავიხოცეთ.

– გოგა ტელეფონით ხომ გიკავშირდებოდი?

– უფრო ხშირად ტელეფონით მე გიკავშირდებოდი თუ არა და ტელეფონით ნალაპარაკები რა არის ჰაერს მიაქვს. წერილი კი საოჯახო არქივში ინახება.

– არა შვილო გიორგი, შენ რო ჩვენთან მართალი არა ხარ. რად გინდა ტყუილით თავის მართლება. ამ ბოლოდროს რომ ჩვენზე გული აიყარე და ჩვენი შენდამი განუული ამაგი რომ თანდათანობით წყალს მიაქვს ეს კარგად ჩანს წუთისოფლის სარკეში.

– აჰა ესეც მე ვარ? მართალი ხარ დედამთილო, მანამ ჩემი მამამთილი გაბო გარდაიცვლებოდა ერთიმეორესთან სიყვარულში ვიყავით. მის შემდეგ შენ გიორგი ჩვენზე გული აიყარე და ძველებურათ გულლიად აღარ მეპყრობი.

– რატომ გულისხმობ ასე?

– ვგულისხმობ აბა რა თუნდაც რამდენიმე თვე თბილისში იყავი და წუთუ არაფერი მოგეწონა ძვირფასს არ გთხოვ თუნდაც სამახსოვროდ უბრალო რამე გეყიდა. ამ სიტყვების თქმის დროს ჯენის ზილფამ ირონიულად გადახედა ჯენიმ კი მინიშნების ნიშნად თვალი ჩაუკრა, მაგრამ ზილფა ვერ მიხვდა, თვალის ჩაკვრა თუ რას ნიშნავდა. თავისი წუთით დაბმული ენის ბზიკებით ისეც ააფრინა. ქალბატონი ზილფას ახირებით დაგვიანებული სიტყვები ქალბატონ მალქას ენაზე შეაშრა და ნაზ სახეზე აქა იქ ლაქებად დააჩნდნენ და ბოლოს მოთმინებით ავსებული ფილა თითქოს ხელიდან გაუვარდა და გატყდა, მისით გამოწვეული ხმაურიანი ტონით. თანაც ცოტა მკაცრად მიმართა ქალო რას ჩამეჩხირე, შენს ლაქ-ლაქში მოძებნილი სათქმელი სიტყვები ზოგი გზადაგზა დამეფანტა, ზოგიც დამავინწყდა, ზოგი გამიფრინდა, მე რაც არ უნდა გითხრა შვილო არ უნდა გენყინოს, მე დედა ვარ შენი ადრე რამდენჯერ მითქვია და ახლაც გეტყვი რაკი

არ იცით ყველაფერს გეტყვით სადილის შემდეგ.

– ნადი ახლა გაშალეთ სუფრა ზილფა ხომ არ გენყინათ უკმეხად რომ გითხარი?

– არა დედამთილო მე და წყენინება შორს ვართ.

– მადლობთ თუ არ გენყინათ. ნადით და გაანყეთ სუფრა, მხოლოდ არა წლოვანი ბავშვებისთვის ცალკე კუხნის მაგიდაზე გაანყეთ.

– რატომ დედა, ჩვენთან ერთად რომ ისადილონ უფრო სჯობია.

– ნარჩინებულ საზოგადოებასთან ერთად სუფრასთან რო ისხდნენ უფრო ბევრ კარგს არ აითვისებენ.

– მე საკამათოთ არ მითქვია. ბავშვებს ბავშვობას ნუ წაართმევთ.

– ბავშვები სკოლის გაღრმავებული პროგრამით დატვირთულები არიან და თანამედროვე ბავშვები მე თუ შემეკითხებით ქუჩაში მოხეტიალე ბავშვებთან არც გაიშვებიან. იქ ზოგიერთი ნარკომანი ცდილობს თავის გვერდით მოთამაშე ბავშვიც ნარკომანი გახადოს, ვაჟკაცური ქცევები დააკარგვინოს, ბავშვები ოხ შენი მაგივრად ჩემი დედას ამბობენ ეს ყოველივე რას ნიშნავს თუ არა მხდალობას.

– კარგი დედა, როგორც გასურს მეც ისე მოვიქცევი, თქვა და ჯენისთან ერთად წავიდნენ სამზარეულოში. სანამ სუფრა გაიშლებოდა იაშა მობრძანდა თავისი მრევლით. განახლდა სიყვარული ერთი მეორეს ხვევნა კოცნით სუფრას რო მიუსხდნენ ეზოს ქიშკრის ზარი მაშინ აწკრიალდა.

– ნეტა ვინ უნდა იყოს? ჩვენ სუყველა სახლში ვართ,

– გადი გაულე კარები გოგა მე მგონი გაბოს მეგობრები იქნებიან, აბრამა მორდებს. ალბათ გაიგეს რომ თავისი მრევლით გოგას ძმა ჩამოვიდა მერე რაა.

– სუფრას რო გავშლით მაშინ მოდიან თავისთვის ჩაილაპარაკა ზილფამ.

– პურ მარილისთვის მოდიან აბა სხვა რისთვის.

– ღმერთმა შეარგოთ. მისავალი იყოს ჩემი ქმრისთვის, ჩაილაპარაკა მალქამ.

– ამ დროს მოსულ სტუმრებს შემოუძღვნენ ძმები გოგა და გიორგი პირველი, გადახედეს სუფრას და სტუმრებმა მასპინძლებს მიაძახეს

– ღმერთს ვყვარებივართ. ამ დროს გოგამ მოისწრო სიტყვა.

– კარგია რომ მობრძანდით, ჩვენ ტელეფონზე უნდა დაგვერეკა, მოულოდნელად ქალბატონმა მალქამ ბრძანება გასცა.

– გეყოფათ გარეშე თუ შინაურის სტუმრებთან სიყვარულის გაზიარება, ახლა სუფრა გაანყეთ. ერთმანეთთან საყვედური მოვრჩეთ, ჩვენი შინაური სტუმრები ნამგზავრები არიან და პური ემშიებათ, ქალბატონის ნათქვამი შალომ გაბრომ და მორდებსამ თავიანთ თავზე მიიღეს და ქალბატონის გასაგებად თქვა გაბრომ:

– ქალბატონო მალქა, ჩვეენ ვისაუზმეთ სახლიდან უსაუზმოდ არ გამოვსულვართ. ისე რომ, ჩვეენი მხრიდან მადლობას მოგახსენებთ. წყალში არ ვდგავართ ჩვენი სახელმწიფო ხალხისთვის ზრუნვას და ვინც ხელს გაიქნევს იცხოვრებს.

– არა გაბრო, მე თქვენზე არ მიტყვამს. რაც ვთქვი ეს ჩემებს ეხებათ. ამასობაში სუფრაც გააწყვეს დაუსხდნენ და გემრიელად შეექცეოდნენ, ღვინო იყო ხუთნაირი და ვისაც რომელი სურდა იმას სვავდა, ერთ ხან სიჩუმე ჩამოვარდა, საქმელ სასმელით განყობილი მაგიდის სუფრის შესვეურებმა ააწყვეს, სანამ ცოტა სული არ მოითქვეს მანამდე თამადა არ გახსენებიათ. თამადობა პატარა გიორგიმ ითავა და მანამდე მის მიმართ ყურადღება არ გაამახვილეს. თამადა მანამდე დუმდნენ მაგიდის წევრები. თამადამ პირველ რიგში ოჯახი

დალოცა, სუფრა წარმართეს ქართული სადღეგრძელოებით, ზოგი შეზარხოშდა, ღვინომ ენა ამოადგმევინათ. მერე გაახსენდა საქართველო აბრამას.

– გიორგი როგორ არის თქვენი საქართველო, რუსები ტერიტორიებს რომ გედავებიან რის საფუძველზე გედავებიან აფხაზეთსა და ოსეთს რა სჭირდათ საავტონომიო. რო შეუქმნეს ეგ ტერიტორიები მკვიდრი საქართველოსია.

– შვილო გოგა, ორი მოზრდილი სანთელი მომიტანე გაშლილ სუფრაზე უნდა დავანთო.

– არ გინდა დედა, მამაჩემის ამხანაგებს ეწყინებათ.

– რატომ უნდა ეწყინოთ შვილო ოცდაექვსი საუკუნე ყქართველებმა შეგვიფარეს და ლუკმა გაგვიყვეს ეს პატარა საქმეა, გამოუტანა შვილმა გოგამ და ქალბატონმა მალქამ სანთლები დაანთო და ღმერთს შეავედრა ყველა თავისი მრევლი. მათ შორის გიორგის ცოლშვილი თავის რძლით, და შვილიშვილებით. ამ დროს დანელამ შეალო სასადილო ოთახი შიგ შესულმა მიაძახა

– ქალბატონო მალქა, ეს სანთლები რისთვის დაანთე?

– ასე ჩავთვალე საჭიროდ და დავანთე.

– ერიჰა თქვენ ებრაელობა დაგიკარგიათ.

– არა ბატონო დანიელ კი არ დაგიკარგია, მადლის გამღებს მადლითვე უნდა უპასუხო. მე ზემოთ მოგახსენეთ ალბად ვერ გაიგეთ:

– და ვიმეორებ ოცდაექვსი საუკუნე ქართველებმა შეგვიფარეს, უფლისგან მირთმეული თავიანთი საკუთარი მადლი გაგვიყვეს. რა იცი ვის თავზე რა გადახდება. ვატყოფ კულტურა წინ და წინ მიისწრაფვის, და ბოლო ეღება ბარბაროსობას, თუმცა ჯერჯერობით გლობალური იარაღი დამზადება შეზღუდულია და მე მგონი რადგან კაცობრიობა მშვიდობისკენ მიისწრაფვის შემდგომ წლებში შეთანხმებას მიაღწევენ, არსებული ყველა სახის საომარი იარაღი

უნდა აიკრძალოს, ეს ასეა ჩემო ბატონო დანიელ. რა მოხდა მე თუ სანთლები დავანთე ღმერთი ერთია. ის არის ჩვენი სულის ჩამდგმელი, მამოძრავებელი ძალა სიცოცხლისა და სხვადასხვა ერებს სხვადასხვანაირად გვწამს და ყველა თავის სარწმუნოებას იცავს. ამაში მართალი ბრძანდებით ბატონო დანიელ, მაგრამ რაც შეეხება ჩემს მიერ დანთებულ სანთლებზე ღმერთი უარს არ იტყვის რადგან ქართველების მე ჩემი მხრიდან წვლილით მადლიერება გამოვხატე, ქართველებს აქვთ ასეთი გამმოთქმა კაცი იყავ და სადაც გინდა იქ ილოცეო, მხოლოდ ბოროტული ძრახვებიდან გული უნდა

იყოს გამონთავისუფლებული. გულის ასეთი ჰუმანურობა კი სულს ევალება რადგან სულს უფალი უდგამს უფალი კი სულს ისე არ ჩაუდგამს თუ ის სული უფლის მიერ გადახალისებული არ არის. გულიც უფლისაა და სულიც, უსულოდ გული დაძარღული ლეშია, მეტი არაფერი. სული მაცოცხლებელი ძალაა გულისა.

ვიციტ, სიცოცხლე არის უფლისა,
და სიყვარული მინის და ცისა,
არ დაგვიბნელდეს ნათელი მზისა,
სრულად მივიღოთ მადლი ამ წლისა.

- ქალბატონო მალქა, ღმერთმა დიდხანს გაცოცხლოს და თავის თავად ცხადია სიკვდილს ვერ გაექცევიტ, მაგრამ რომ მოვა და შენს წინაშე დაიჩოქებს შენც იქ საქართველოში დასაფლავდები?

- რა თქმა უნდა, ჩემო დანიელ, უპირველესყოვლისა ჯერ ერთი რომ, ქმარი იქა მყავს დასაფლავებული, მეორეც ის რომ, მთელი ჩემი დინასტია მშობლების ჩათვლიტ იქ არიან დასაფლავებულები, მესამეც ის რომ, იმ მინის მადლიტ ვარ გაზრდილი და ის მინა უნდა გააფხვიეროს ჩემმა გვამმა.

- ესე იგი ქალბატონო მალქა თქვენი აზრით მეც იქ უნდა დავიმარხო?

- ეგ თქვენი ნებაა ბატონო დანიელ,

- გასაგებია ქალბატონო მალქა, მაგრამ შვილებიც ხომ იქ გაიზარდნენ, ხო იქაური მინის მადლი აქვთ მიღებული,

- ეგ იმატი სურვილის ნებაა ბატონო დანიელ, როცა რომ, სულის ჩადგმით მისჯილ სიკვდილს დაუახლოვდებიან მაშინ დაუსვავენ კითხვას საკუთარ თავს. ამ დროს იმატ ლაპარაკში ზილფა ჩაერია.

- სადაც ჩემი დედამთილი დასფლავდება მეც მის გვერდით უნდა დავსაფლავდე,

- ქალბატონო ზილფა შენ შენი ქმარი სადაც დასაფლავდება შენი ადგილი მის გვერდით არი, ზილფა მივიდა დედამთილს ხელი გადახვია გადაკოცნა და უთხრა:

- აქ თუ გიყვარვარ დედამთილო. იქაც უნდა გიყვარდე.

- მაშ სულ სულში მიზიხარ. ეს რა თქმა უნდა ხუმრობით, პურ-

მარილით დანაყრებული სტუმრები გააცილეს და მერე სუყველამ მისაღებ ოთახში გადაინაცვლა და იქ გაგრძელდა სჯა-ბასი.

- გაიგე გიორგი „გველის ტყაო“ ამას წინათ კეიპტაუნში სავაჭრო საქონლის ჩამოსატანად ჩასული ვიყავი, პორტის რესტორანში შევედი პურის საქმელად ხალხი ბევრი იყო სკამი საძებარი გამიხდა, რომ ვერსად ვერ ვნახე თავისუფალი სკამი გამოსვლა დავაპირე. მერე ერთ-ერთი კერძების მიმტანმა ქალმა კლავში კლავი გამიყარა და გამომეცნაურა ადრე მე იმასთან მისაუბრია და გულში ჩარჩენია. მიმიყვანა ცალკე კუბეში სამნი ისხდნენ ვილაც კომერციონრების მაგიდასთან მომათავსა. მოვატანიე ჩემთვის ცალკე დავინყე პურის ჭამა ისინი ცალკე საუბრობდნენ და ყური მოვკარ კავკასიელი გოგოები იყვნენო ხო და გელეჩას ყოფილ საბარდეროს შენობაში ახლა კიდევ განმეორებით გაუხსნია „საათნოების სახლი“.

- გოგა გელეჩა ცოცხალია თუ მკვდარია, ხო არაფერი გაგიგია?

- არა, არაფერი გამიგია, ამ ლაპარაკს ყური მოკრა იაშამ და ჩაერია საუბარში.

- მე გეტყვი ბიძაჩემო გიორგი, მაისის თვეში მე ამერიკაში მივლინებით რო ვიყავი ესპანეთის სამალიოტით ჩამოველ ესპანეთამდინ იქიდან ისრაელში გემს გამოვყევი და იმ გემის თანამშრომლები საუბრობდნენ. გელეჩა ზღვის ცხოველებთან ძალიან დაახლოვებული. იყო თითქმის გელეჩას ლაპარაკი სუყველა ზღვის ბინადარს ესმოდაო. მაგრამ ბოლოს უცხო ვეშაპებმა აღარ დაინდეს და გაგლიჯეს და შეჭამეს ასე დამთავრდა მისი კარიერაო.

- სანყალი.

- შეგეცოდა ბიძა ჩემო გიორგი?

- რა თქმა უნდა შემეცოდა.

- შენთან რო ასეთი უხამსობა ჩაიდინა,

- არა იაშა, ძმის შვილო, ის არ იყო ბოროტი, გულკეთილი იყო, მაგრამ იმ ოქრომ გააბოროტა. ნახევარის მაგივრად მთლიანად მოუნდა. მივცემდი გროშაც არ ავილებდი. მერე კი თავი მოიხარა რო გაუჭირდა დახმარება მთხოვა, მე არ მინდოდა დავხმარებოდი. მაგრამ გაბო ძიას რჩევით დავეხმარე.

- ის დღე მხიარულობაში და პატარა კამათში შემოალამდათ. ნაქეიფრებმა ტკბილად დაიძინეს მთელი ღამით მთვარემ დასავლეთის მხარეს საძინებელ ოთახებში რამდენიმე წუთით ღია ფანჯრებიდან შეიხედა. მოეფერათ მოესიყვარულათ, წუთისოფლის მიძინებულ სტუმრებს და გაეცალათ. გამთენიისას ქალბატონმა მალქამ, რო გაიღვიძა ცოტა შეუძლოთ იგრძნო თავი. ექიმის გარეშე საშინაო მკურნალობა ჩაუტარეს თავი ცოტა თითქოს უკეთ იგრძნო, მაგრამ რო გათენდა და დღემ საქვეყნოდ იჩინა თავი გაუარესდა მისი ავადმყოფობა. გამოუძახეს სასწრაფოს ნემსები გაუკეთეს კვლავ შვება

იგრძნო. ექიმებმა ერთი საათი ნემსის გაკეთებიდან კი დაელოდნენ თუ ტკივილმა არ გადაუარა ნავიყვანთ სავადმყოფოშიო. მაგრამ ნახეს ტკბილად ჩაედინა. ავადმყოფობა თითქოს განგებ დაემალათ, შთაბჭდილება მე ასე დამრჩა, ექიმები რო ნავიდნენ ავადმყოფობამ მერე შემოუტია დარეკეს კვლავ სასწრაფოში, მაგრამ სასწრაფოს მოსვლამდე განუტევა სული. განსვენებული გაბოს შემდეგ, მალქას სახით ურთიერთ სიყვარულის დამშვენებულ ტკბილ ოჯახს ეს მეორე ბურჯიც გამოეცალა. ეს დედაკაცი მიიტანეს და გაბოს ესე იგი ქმარს გვერდით მიუნვინეს, მართალია დიდ პატარა დაითალხა ცრემლებიც უხვად დაადევნეს, მაგრამ ღვთისგან განწირულს არც ცრემლი შველის და არც შავების ჩაცმა, დაიშალა ერთ მუშტად შეკრული გაბოს დინასტიური ოჯახი, შეიძლება ასე ვთქვათ თანამამრავლებათ. იაშა თავის ცოლშვილით ნავიდა ტეხასის შტატში, დიდი გიორგი ესე იგი „გველი ტყავი“ საქართველოში ჩამოვიდა, გიორგიმ „გველი ტყავმა“ ითავა მიცვალებულების მოვლა პატრონობა.

– გოგა თავისი ცოლით შვილი გოგოთი დარჩნენ ისრაელის იმ დინასტიურ დიდ ბინაში, მართალია უერთმანეთოდ გაუჭირდათ ყოფნა. მაგრამ ღვთის წყალობით ფული ორივე ოჯახს ქონდა და თითო თვეობით ერთიმეორესთან მიდიოდნენ ხოლმე.

– ბატონი გიორგი, თავის მეუღლე ჯენით თბილისის გარეუბანში დასახლდა, სახლი ორ სართულიანი კაპიტალური აგურის შენობაში შიგნით ტიხრები თავის გემოვნებაზე გადააკეთა გადმოაკეთა, სახლს ქონდა ირგვლივ პატარა ხეხილის ბაღი, გემოვნებით ჰქონდა აგურის გალავანი შემოვლებული, რა თქმა უნდა, შემოსასვლელი ფიშკარ-ჩადგმული. ერთი სიტყვით ყველაფერი თავის გემოვნებით მოაწყო. ისე რომ თავს ბედნიერად გრძნობდა. ერთი კარგი მალაზიაც ჩადგა ეზოში და მყიდველებისთვის ფართე რკინის სავაჭრო საკანი საკეტით შიგნიდან გარეთ გაახედა, მალაზია ხუთ სექციით იყო დაყოფილი, ახლების, ძონძმანძების და სასმელების ქიმიურის და პურეულის, ერთი სიტყვით შემოსავლით კმაყოფილი იყო, წლები ისე გარბიან რო ვერ ასწრებენ განსაზღვრული პროექტების განხორციელებას არა მარტო მცირე მენარმენი არამედ მსხვილი კომპანიორებიც თითქმის ზოგიერთი რეგვენი, ურწმუნო, გულმოსული ღმერთს ცოდავს და განგებისმიერ ჩამოყალიბებულ სასიცოცხლო ნუთისოფელში კორექტურების შეტანას ფიქრობს და ასე ამბობს ორი წლის სასიცოცხლო დრო ერთ წელში უნდა იყოს მოთავსებული. კაცი იქნება თუ ქალი ავადმყოფობით შებეზრებულმა კი არ უნდა თქვას ღმერთო მომბეზრდა სიცოცხლე და ნულარ მანამებ მომკალიო. არამედ უნდა იყოს ჯანმრთელად ექიმი აფთიაქარი თავის სანამლავებიანათ უნდა გააუქმონ და იმ ჯანმრთელმა კაცმა თავი სიცოცხლით ისე უნდა მოიწყინოს, რომ შებეზრებულმა თქვას.

- ღმერთო მადლობელი ვარ სიცოცხლისთვის და მომბეზრდა წუთისოფელში ყოფნა და ახლა მომკალიო. თუმცა ღმერთი ხალხის კრიტიკას არც ადრე იყო აყოლილი და არც ახლა აყვება. ამიტომ დიდმა თუ პატარამ, გიჟმა თუ ჭკვიანმა მისდამი გააკრიტიკებისგან თავი უნდა შეიკავონ. დაადგეს რწმენას, ღვთისადმი პატივისცემას.

- რათა განიზმინდოს გული ბოროტი ზრახვებისგან, სული ღვთისაგან ჩადგმული წმინდაზე წმინდაა და იმან უნდა იაქტიუროს გულზე. გული ხორციელია და ახალშობილი ბავშვი რომ იზრდება გული გრძობს რომ კლავში მუხლებში და საერთოდ ორგანიზმში ძალა ემატება. ღვთის წყალობით კი სულმა გული კეთილ გზებზე უნდა ატაროს. თუ სულმა გული ვერ დაიმორჩილა მაგ დროს გული ეშმაკის ნისქვილზე ასხავს წყალსა და ეშმაკსაც მეტი რა უნდა, მოახტება ზურგზე და სადღაც ხიფათ გადაყრის, გული ხიფათით თუ მოკვდა მინას ამოეფარება და სულს ეშმაკი დაეპატორნება. თუ ღმერთმა სული არ გამოისყიდა ადუღებული კუპრის ქვაბში ჩაადგებს და ანამებს, სულმა თუ გული დაიმორჩილა და თუ მთელი სიცოცხლის განმავლობაში კეთილ გზებზე ატარებს სული ზეციურ სამყაროში მარადისობას იმსახურებს, სული იმავე ხორციელი ლანდ ფიგურით ივლის სულეთში როგორც მისი სხეული ფიგურირებდა წუთისოფელში, და სულისთვის კი ეს დიდი ბედნიერებაა. და მუდმივად ამყოფებს სულეთში მხოლოდ არ ხორციელად ეშმაკიდან გამოსყიდულ სულს ღმერთი სჯის სასჯელის მოხდის შემდეგ გაასუფთავებს და იმ წმინდა სულს ქალის ორგანიზმში ბავშვს ჩაუდგავს და მიაღწენს კვლავ წუთისოფელში. ამიტომ უნდა დაუჯერონ ამ წიგნით ხალხს მოუწოდებ გულს ნუ აყვებიან სულს დაუჯერონ. რადგან სულია მთავარი როგორც წუთისოფელში ისე ზეციურ სამყაროში. გული კი მინიერი ლეშია, ესე იგი სულის გარეშე, ამიტომ მოუწოდებ ყოველ ქართველს ქალი იქნება თუ კაცი გაუფრთხილდნენ თავისი გენის სინწინდეს დაიცვას მისი უპირველესი ღირსება. ვისაც გვეყოლებათ შვილები ისინი მოინათლონ და ეზიარონ ქრისტიანობას, რათქმა უნდა ლოცვით დაუნთოს სანთელი, ღმერთი აქოს და ადიდოს, რომ მონყალება გაიღოს და დაგვიფაროს ყოველივე ეშმაკის უბედურებისგან. ვიმეორებ ბავშვი ბავშვობიდანვე უნდა მოინათლოს ნათლიამ ნაკურთხი ჯვარი უნდა ყელზე დაიკიდოს ავი სული რომ არ მიეკაროს, სულმა უნდა შეასრულოს უფლის დავალება სულმა იხსნას გული ბოროტი ძრახვებისგან. რათა უფლიდან სულმა მადლობა დაიმსახუროს და წუთისოფელს არსებული წარმოსახვა კი საიქიოში სულის მეშვეობით გულსაც მიენიჭოს უფლისგან სინწინდე.

- ყოველივე დამდეგი საუკუნის თვეები და მისი დღეები თვალსა და ხელ შუა ისე სწრაფად გვეცლება, რომ უკან მოხედვის გვეშინიან იმიტომ, რომ განსაზღვრულ დროში გულში ჩანაფიქრის განხორციელებას ვეღარ ვასწრებთ.

- ამერიკაში მცხოვრებმა გიორგის შვილმა გიორგი უმცროსმა,

მინვევა გამოუგზავანა თავის მამას გიორგის, „გველის ტყავს“ ბავშვების გასანათლათ გაემზადნენ და ნაივინდნენ ბავშვები დანათლეს დაათვლიერეს ნიუორკი, ვაშინგტონი გიორგი „გველის ტყავმა“. დაუტოვა ფული უფროს შვილს გიორგი უმცროსს პატარა ძმების აღსაზრდელად. იქ მიიყვანეს კოლეჯში დავითი და ვახტანგი. ჯენი და გიორგი თითქმის ერთი თვის შემდეგ ვახტანგისა და დავითის მშობლები ამერიკიდან თბილისში ჩამოვიდნენ, რა თქმა უნდა ისრაელიდან გოგა თავის ცოლით შვილით გოგოთი იყვნენ ამერიკაში მინვევით ჩასულები დავითის და ვახტანგის ნათლობაში, და ბარაკ ობამას ინაუგურაციასაც დაესწრნენ, იქ იყო ურთირთმორის სიყვარული შეხმატკბილებული, თუმცა ზილფას განსვენებული გაბოს დიდი ოჯახის დანაწევრებისთვის გიორგი გველის ტყავისთვის” საყვედური არ დაუკვლია.

– უფროსი გიორგის სახლის გარეთად კიდევ სხვა რაც რამე ებადათ სახლთან ერთად კვლავ სუყველაფერი გაყიდა გიორგიმ „გველის ტყავმა“ და დიღუმში აიღო ნაკვეთი და თავისი გემოვნებით შერჩეული პროექტი ქალაქის ფარგლებს შეუხამა და კარგი ბინა აიშენა. წინა ბინასთან შედარებით თავად შენობას ბევრად მეტი ფართი ეჭირა. ჭიშკარი, გალავანი და მალაზია ანალოგიური იყო პირველი აშენებულ ახალ ბინისა. თუმცა ფართი ბევრათ მეტი იყო წინა ბინასთან შედარებით ცოლიც გააქრისტიანა და შაბათ კვირა სამების ტაძარში მიდიოდნენ და აღავლენდნენ ლოცვას შვილებზე და შვილიშვილებზე გიორგი „გველის ტყავი“ მრავალშვილიანი იყო და იმათი სამომავლო გათვალისწინებით ოთახები სულ დანიური ვეშით გაანყო, მალაზია კვლავინდებურად ექვს სექციანი იყო და იქიდან ქონდა შემოსავალი. გავიდა წლები გაიზარდნენ ეზოში გიორგის დარგული ვაშლის მსხლის და ატმის ხეები. გაზაფხულზე მაისის თვე იყო და „გველის ტყავის“ მიერ გაშენებული ვარდების გაზონებიდან სხვა და სხვა ფერის ყვავილების სუნი ტრიალებდა სახლის ირგვლივ ეზოში. ერთ შაბათ დღეს მზე ცაზე დღის შუა წერტილს გადაცილებული იყო. ქალაქიდან დაბრუნებული გიორგი მანქანით მოადგა ჭიშკარს, ჯენიმ მაყალის ფეჩი ნახშირით გაახურა და დაიწყო შამფურზე აგებული ღორის ხორცის მწვადების შეწვა. იქვე ჭიშკართან ატმის ჩრდილში მშენებლობის პერიოდში მუშებისთვის შაიპარათ გაკეთებულ მაგიდაზე გაანყვეს სუფრა, გიორგის არ ქონდა ვენახი, მაგრამ ნასყიდი ყურძენით ყოველ წელს აყენებდა ღვინოს. აი ახლაც გიორგიმ „გველის ტყავმა“ მარნიდან გამოიტანა ქვევრის ღვინო და დადგა მაგიდაზე, შემწვარ მწვადისგან შამფურები გაანთავისუფლეს ხახვი დაჭრეს ზედ ცოტა ღვინოც დაასხეს დააფარეს საფარებელი და მერე მწვადის ქვაბი შეარყიეს რომ მწვადი ხახვი და ღვინო ერთი მეორეში გარეოდა, მერე საფარებელი დააფარეს და თხუთმეტი ოცი წუთი გააჩერეს რომ ჩაორთქლებულიყო, ამ დროს ჭიშკრის ღია კარებს ერთი გაძვალტყავებული მათხოვარი

მოადგა სამგზავრო ხელჩანთით, გიორგი ანუ „გველის ტყავი“ მივიდა მათხოვართან გაესაუბრა და ეზოში შემოიყვანა. ცალკე თევზზე დაუსწო მწვადი და წინ დაუდგა მათხოვარ სტუმარს. და ქართული ლავაში პურის ნახევარი დაუღო. თუმცა მაგიდასთან მასპინძლებთან ერთად იჯდა სამი ქიქა ლეინოც დაალევიანეს, ცოცხა რო შეთვრა გიორგის უთხრა:

– სომეხი ავეტიკ ავეტისოვი გახლავართ, ერთ დროს კარგი ოჯახის პატრონი, ახლა მათხოვრად დავიარები. მე სოჩაში ვცხოვრობდი, ჯარში იქიდან წამიყვანეს, ვლადივასტოკში ვმსახურობდი. ორი წლის შემდეგ ჯარიდან რო გამანთავისუფლეს, იქვე სამხედრო ქარხანაში დავინყე მუშაობა. რადგან ცოლს სახლში მეორე ქმარი მიუყვანია მე იქ სოჩაში არ დავბრუნდი და ვლადივასტოკში ქარხნის ერთ ოთახიანში ვცხოვრობდი, მერე ქარხანა სხვა ქალაქში გადაიტანეს, მუშებს უთხრეს ვინც წამოხვალთ ხელფასი შეგენახებათო მხოლოდ ქირით იცხოვრებთ სანამ ბინებს ავაშენებთო. მე არ წავედი, ერთი კონტინენტი ვიყიდე და ძველი ფეხსაცმლების დაკრება დავინყე, ეხლა აღარ შემიძლია, დავადებული ვარ დიდი ხნის სიცოცხლე არ მიწერია მალე მოვეკვდები თავშესაფარი არ მაქვს და გიორგი ხაზინ თუ მადლს გაიღებ შემიფარებ ჩემს მაგივრად ღმერთი გაგინევს პატივისცემას, გიორგი „გველის ტყავი“ კეთილი კაცი იყო, და შეიფარა, ღამეები გაათევინა, მისცა დროებითი თავშესაფარი. ქალბატონი ჯენი სტუმრის თავშესაფარზე წინააღმდეგი წავიდა, მაგრამ გიორგიმ შეახსენა ღმერთი ცაზე და დედამიწაზე ყველაფერის მხედველია, სიკვდილის შემდეგ სულეთში რო წავრდებით მერე რა პასუხი გავცეთ, ვიცი ჯენი. შენს სულშიც ვიხედები და ვგრძნობ რომ შენ ჩემსავით სომხებთან არ ხარ კარგ განწყობაში, მაგრამ რას ვიზავთ, როცა რომ, ყოველივე გვეჯერა უფლისა, უნდა ბოლომდე უთანაგრძნოთ.

– ცა გადაინმინდა და მზემ დედამიწის გულში ფართოდ ჩაიხედა. დედამიწამაც არ დააყოვნა და საამისოდ ფერად ფერადი ყვავილები გამოფინა. დამთავრდა სკოლებში ინსტიტუტებში სწავლა და გიორგის ამერიკიდან დაურეკეს რძალმა და შვილმა ამა და ამ ღამეს ამა და ამ საათზე ნიუ-ორკიდან თბილისის თვითმფრინავით ჩერეზ პარიზით მოვფრინავთ და დაგვხვდით თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში. გათენდა დათქმული ის ბედნიერი დღე როცა, რომ, უნდა დაფრენილიყო ნიუ-ორკის თვითმფრინავი თბილისის აეროპორტში. რძალათან და უმცროს გიორგისთან ჯენის და „გველის ტყავის“ შეხვედრა იყო სიყვარულის ზეიმი.

– შემდეგ გიორგიმ ჯიბიდან ტელეფონი ამოიღო აკრიფა ნომერი გოგას ისრაელში დაურეკა ალო ალო გოგა ხარ? ხო მე ვარ გოგა გიორგი უფროსი გელაპარაკები ძმაო და ძმაზე უტკბესო. შენი ცოლშვილით ესე იგი მრევლით სასწრაფოდ თბილისში ჩამოდი ერთი თვით თუ დრო გაქვთ გინდაც ერთი წლით. რა ამბავია? ხო მშვიდობაა, გეპატიუებით ახალ ბინაში შესახლების პურმარილი უნდა

გადავიხადო და თავათ მითხრა ამერიკაში ჩემ შვილს გიორგი უმცროსს იაშასთვის დაურეკია და იაშას უარი უთქვია დრო არ მაქვსო, და გიორგი უმცროსი ამჟამად თავისი ცოლშვილით ჩემთან ჩამოსულია, გოგა, გთხოვ: ჩემი სახელით მამა ხარ და იაშას შენ დაურეკე შენ უფრო დაგიჯერებს, რაო, რა გითხრა გოგა "გველის ტყავმა" გიორგიმ ახალ სახლში შევდივარ და გეპატიუებითო, მხოლოდ ზილფა არ წამოიყვანოვო, გაფიცებ გოგა მართლა ასე გითხრა? ხო გიორგიმ ასე მითხრა, ზილფამ აკრიფა თავის მობილურზე გიორგის მობილური ნომერი და გულ მოსულმა დაურეკა.

– „გველის ტყაო“ რატო არ უნდა წამოიყვანოს მე რა დავაქცევოჯახს? მე ჩემ ხელში გაზრდილი შენი შვილების ნახვა მინდა თუ არა. შენ გინდა მგელს შეუჭამიხარ.

– რა არი ზილფა, რათ მეჩხუბები?

– გოგას რატომ უთხარი ზილფა არ წამოიყვანოვო?

– შვილებს ვფიცავარ: მე არ მითქვია არ წამოიყვანოვო, ან შენ როგორ დაიჯერე როცა რომ გოგაზე ძაან თუ არა, არც ნაკლებად მიყვარხარ, როგორც რძალი, მე რომ მგელმა შემჭამოს რათ მიმეტებ ასე უსაფუძვლოთ, ცოდო არა ვარ, მერე შენც ხომ კარგავ ჩემგან საჩუქრებს. უშუ მამატიე გიორგი. და როგორც ძმის ცოლი. დრომ ყველა ჩამომსვლელს მისცა შესაძლებლობა, რომ ჩამოსულიყვნენ და დამტკბარიყვნენ გიორგი ელიათგორელის კარმიდამოთი.

– გიორგიმ სოფელ დილუმიდან მოაყვანინათ კარგი ტანა დეკეული, ოთხი გოჭი, ერთი მოზრდილი ბურვაკი, ქათმები, თევზეული ორი ინდაური და შაბათი დღის დილიდან შეუდგნენ გამზადებას. მოინვია მედუდუკეთა ანსაბლი და სალამოს ხუთ საათზე გაიმართა პურმარაღი. თამადად გიორგი „გველის ტყავი“ იყო და ოთხი დღე წარიმართა ქართულ ტრადიციული სუფრა. ითქვა სამხიარულო, სამგლოვიარო სადღეგრძელოები. გიორგიმ „გველის ტყავმა“ მამა გაიხსენა, მამაჩემის შეიძლება ძველებიც აღარ არის. ნეტა ძია გაბო და ჩემი დედა ამღზრდელი მალქა მოსწრებოდნენ ამ მხიარულ დღეს, იმღერეს იცეკვეს, ქართულად ებრაულად, მოძალეებულ ძილმა და ღვინომ თანდათანობით ხალხი, სუფრიდან გამოხშირა, სუფრას შერჩნენ მამაშვილნი გიორგი პირველი ანუ „გველის ტყავი“, გოგა და გიორგი მეორე. ქალები კი სუფრის ალაგებას და ჭურჭლის რეცხვას შეუდგნენ. მერე სუყველამ თავის სანოლს მიაკითხა კაცები ცალკე ოთახში მოათავსეს, ქალები ცალკე ოთახში, რომ ქმრებს არ შეეწუხებინათ, ახლა კი მოილხინა გიორგიმ „გველის ტყავმა“, წამოდგა და ორივე ხელები ზევით შემართა, და ახლა კი შემიძლიან ვთქვა ღმერთის წყალობით ბედნიერი ვარ, თქვენი ნებართვით მრავალი შვილის მამა ვარ და ღმერთო შვილები დამიზარდე და გამიმრავლე შვილიშვილები, და ყოველი ჩემიანები. სალამოს სანამ სტუმრები

მაგიდას მიუსხდებოდნენ, მზარეულებმა პირველ რიგში პურმარილი ერთი ლიტრა ღვინოსთან ერთად მათხოვარს მიართვეს ის ერთი ლიტრა ღვინო საღამოს სულ ჩამოუცლია და მეორე დღეს საღამომდე ეძინა. ერთი სიტყვით გიორგიმ სტუმრები საქართველოს ყველა მხარეს მოატარა და დაათვლია იერებინა საქართველოს ღირსშესანიშნაობები, ეს მოგზაურობა თამარ კეპისისთვის იყო საინტერესო თუ არა სხვებისთვის კი ცნობილია საქართველო. გიორგის სახლი და მის ირგლივ მდებარე კარ მიდამო ძალიან მოეწონათ მეუღლე ზილფამ თავის ქმარს უთხრა.

– ჩვენი სახლიც გოგა ასეთი პროექტით რომ იყოს გაკეთებული კარგი იქნებოდა არაა გოგა?

– კი ქალბატონო ზილფა მერე გავაკეთოთ რა გვიშლის ხელს? ფული გვაქვს. ფული კი გვაქვს ქალბატონო ზილფა, მაგრამ ვისთვის ავაშენო, ერთი გოგო და ბიჭი გვყავს, ბიჭი სწავლას გადაეყვა, ისრაელი ეპატარაგება და ამერიკაში გადავიდა. იაშას ბინას იქ მისცემენ. გოგო კი ვინ იცის? იქნებ ვილაც უბედურს გადაეკიდოს, არც სახლი ქონდეს. არც ჩასაცემელი და ისიც ჩვენი შესანახი გახდეს. სანამ უნარი გვქონდეს გამოგვიყენოს და მერე სიბერეში შეიძლება დღეში სამჯერ გვცემოს, გვცემოს არა ფლავი, რაა, წუთისოფელში ერთი და ორი შემთხვევა ყოფილა. გიორგის რას უყურებ, გიორგი შვილებით მდიდარია, ღმერთმა ამრავლოს.

– ეს ხომ თავიანთ ძირძველ მიწაზე არიან, თუმცა დამპყრობელი ჯარებით ახალგორში კრუხივით უზით გასაქანს არ აძლევს, რომ ქართველმა ერმა თავისუფალი ამოსუნთქებით იცხოვროს, აქაო და მე ძლიერი ვარო როგორც ადრე თხუთმეტი სახელმწიფო ყავდა ირგლივ დამონებული ახლაც კიდევ უნდა რომ უკან კვლავ იმპერიაში დააბრუნოს.

– არადა აქ ჩამოვიდეთ აქ ვიცხოვროთ თავისუფალ საქართველოში.

– აქ არა.

– რა არა, ხო დავიშალენით იაშა და გიორგი უმცროსი ამერიკაში წავიდნენ, „გველის ტყავი“ კიდევ თბილისში წამოვიდა.

– რამის ჭკუაზე შევიშალო, მე მიკვირს გული ისე როგორ გაგიცივდათ იმ ტკბილ დიდი ოჯახის შემდეგ აქ მარტო ცოლქმარნი როგორ ეგუებით.

– როგორ მარტო ცოლ ქმარნი, ჯენიმ გაიხუმრა იმ მესამეს არ თვლით დაბლა სართულის გარე ოთახში რო ცხოვრობს მათხოვარი ჩემი ქმრის საპატიო სტუმარი, ამ სიტყვების გამგონე განცხრომაში მყოფი კუჭდაკმაყოფილებული მასპინძლებმა და სტუმრებმა გაიღიმეს.

– არ ვიცი გოგა, მომისმინე ერთი წუთი, დედამთილ-მამათილი აქ არიან დასაფლავებულები, იქ გავყიდოთ და აქ წამოვიდეთ, ისე

გველის ტყავის სახლს მივაშენოთ და ვიცხოვროთ ერთად ტკბილად და დემოკრატიულად.

- კი ბატონო ჩვენ თანახმანი ვართ თუ გოგა დაგთანხმდება ეპრობლემა მაგის გადასაწყვეტია.

- გოგა შენ რას იტყვი? ამდენი ხნის სიკეთით და სიამტკბილობით გაძლიერებულ სიყვარულს უფრო ფართე ასპარეზი მივცეთ და ვიცხოვროთ ტკბილად.

- ხო გენაცვალე ზილფა, შვილსაც ხო უნდა დავეკითხოთ. სამმა კვირამ ზეციური მოვლენით ღვართქაფივით ჩაიარა. გაახლებულ სიყვარულმა გაცილების დროს იჩინა თავი ქალბატონმა ზილფამ სიყვარულის ნერვები ველარ დაიკავა და ისტერიული ტირილი ასტება, დამშვიდობებისას ამერიკის ავიაკომპანიის თვითმფრინავმა თბილისის საერთაშორისო აეროდრომიდან კურსი ისრაელისკენ აიღო, დარჩნენ ჯენი და გიორგი თავიანთი უცნობი სტუმრით, დრო მიდის და მიმავალი წლის თვეები რიგრიგობით დღეებს ცხვრის ფარასავით მისდევნიან.

- ავეტიკა ყოველ დღე ლოგინიდან ადრე წამოდგებოდა ხოლმე და, პირველ რიგში გამყიდველებისთვის ეზოში გაკეთებულ ტუალეტს ჩაასუფთავებდა ჩარეცხავდა, მერე ეზოს მიუტრიალდებოდა თუ რამეს უწესრიგოდ დადებულს ნახავდა ან გაასწორებდა, ან გადაადგილებდა ხაზეინის მითითებულ ადგილზე. ასე ერთობოდა თავისთვის. ერთ დღეს შეიგვიანა ოთახიდან არ გამოვიდა და გიორგიმ „გველის ტყავმა“ შეუღო კარები მიაკითხა დღის ორი საათი იყო და ისევ ლოგინში მწოლიარე დაუხვდა.

- რატომ წევხარ? რო შეეკითხა გიორგიმ და ავეტიკამ უპასუხა:

- ეხ გიორგი, წუხელის ისეთი სიზმარი ვნახე, რომ ჩემი სიცოცხლის დღეები დასრულებულია და ახლა საათებს ითვლიან.

- მაიცა ავეტიკ ნუ გეშინიან, ახლავე სასწრაფოს გამოვიძახებ.

- არ გამოიძახო გიორგი, არ მტკივა არაფერი. უბრალოდ სიცხეც არ მაქვს. გიორგიმ სასწრაფო მაინც გამოიძახა, მოვიდნენ, მაგრამ გასასინჯად ახლოს არავინ გაიკარა და არც სავადმყოფოში გაყვათ, გიორგიმ სასწრაფოს ექიმებს ფული მაინც გადაუხადა. მადლობა მოახსენათ და გააცილა. შევიდა ეზოში ავეტიკას კვლავ შეუღო კარი და ნახა რომ, პირიდან სისხლი ამოსვლია და გარდაცვლილა. უხმაუროდ ჭიშკარში გავიდა. გიორგი ტაქსში ჩაჯდა და წავიდა. ქალბატონმა ჯენიმ სახლის დალაგება რომ მოითავა, მალლა მთელი ოთახები დაიარა გიორგი რომ, ვერ ნახა, თავისი მალაზიის გამყიდველებს შეეკითხა:

- გიორგი ხომ არ დაგინახავთო? სანამ ჯენი პასუხს მიიღებდა მანამდე დაქირავებულ ტაქსის მძღოლმა კრიშაზე კუბო დაკრული მანქანა ჭიშკართან მოაყენა, გიორგიმ ჭიშკარი რომ გახსნა, ჯენიმ, გიორგი მაშინ შენიშნა.

- გიორგი, ავეტიკა ჯერ არ მომკვდარა, სასახლის ყიდვა რა გეჩ-

ქარებოდა,

– ჯენი, შედი ნახე უკვე გარდაიცვლილია,

– გიორგიმ „გველის ტყავმა“, თავისი მალაზიის ძონძების სექციიდან გამოძებნა მამკაცის ჩასაცმელი, რომელიც ავეტიკ ავეტისოვას მოერგებოდა, ჩააცვა გამოაწყო, ოც კაციანი პურმარილის ქელეხიც გადაუხადა, და დაასაფლავა, შეიდზედაც გავიდნენ და მერე შევიდნენ მიცვალებულის ოთახში. მისთვის განკუთვნილი ლოგინი და მისი ნაცვამი ჩასაცმელები სულ გადაყარეს, მარტო ეგ კი არა, ხელჩანთა ნახეს რო დაკეტილი იყო. ჯენის მიაწოდა წაიღე ესეც გიორგის მიმართა. გიორგი რალაც მიძიმედ მეჩვენება, რაიმე სამკაული ან შიგ სხვა რაიმე ხომ არ დევს.

– წაიღე გადააგდე. ეხლა მე მაგის გასაღები სად ვეძებო

– აგერ კედელზე კურტკა რომ კიდია გასაღები იქნებ მის ჯიბეში იყოსო, გიორგიმ ჩამოიღო დაჩითა ჯიბეები, მაგრამ ვერაფერი ვერ ნახა. შემთხვევით ჯენიმ შეხედა აგერ ლურსმანზე უშნუროდ დაკიდული მარტოდ მარტო გასაღებია. გიორგი მისწვდა იმ გასაღებს ჩამოიღო და გახსნა ჩემოდანი. შიგ უძვირფასესი სამკაულებთან ერთად წერილიც აღმოჩნდა. დაიწყეს წერილის წაკითხვა.

– გამარჯობა გიორგი, ვიცი შენ ჩემზე ნაწყენი ხარ მე ვტყუივარ, მხოლოდ ერთ საკითხში სასიკვდილოდ რომ გაგწირე და კლდეში გადაგაგდე. მე იმ ოქროს გულისთვის, ნათქვამი რომ არის ერთი ქართული ანდაზა. „უნახავმა რა ნახაო და თავისი დედისაო“ მეც ასე დამემართა. არაფრის მქონე ღარიბმა ის, იმდენი ოქრო რო დავინახე გული აფორიაქდა, გახარბდა და თვალეები ამერია. მეც არ ვიცი ის ყოველივე კარგი თვისებები რაც ჩემში იყო. უეცრად საით წავიდა, მე ვფიქრობ მომენტალურად ტვინიდან გადავედი და იმან ჩამადენინა შენ მიმართ დანაშაული, მაპატიე გიორგი, რაც შეეხება ლონდას გატაცება მე ინტიმური კავშირისთვის არ გამიტაცნია. დამიჯერე მაგ დროს მე უკვე განადგურებული ვიყავი, ბიძაჩემის გემის ჩაძირვის დროს წყალში გავცივდი, სულ მოვიშალე კაცობიდან მე მაშინ არ გითხარი მე მეგონა განვიკურნებოდი, მაგრამ ამოდ არანაირმა წამლებმა არ მიშველა. ფულის შოვნა არ გამჭირვებია, რომ იტყვიან ხოლმე ფული ყველაფერიაო, თურმე ფული ყველაფერი არ ყოფილა, იმ ფულით კეიბატუნში სათნოების სახლი იმიტომ გავხსენი, რომ, მირჩიეს ექიმებმა იქნებ სხვა და სხვა გოგობმა კაცობა აგიდგინონო. იქაც ჩავიჭერი ტყუილად გავაუბედურე ის ქალებიც, ცოდვა იმათი ტყუილათ დავიდე, იმათი აკიდებული ცოდვებით გადავიტანე ჩემი სიცოცხლის საუკუნე. გეხვენები, შემობრალე, გიორგი, მაპატიე... მარტო სიზმარში კი არა, არმედ ცხადშიაც დამყვებოდა შენგან აღებული ცოდვაა. მე მიხარიათ გიორგი, შენი მრავალშვილიანობა, პირველი ცოლიდან ლონდას ორი ბიჭი, შემდგომ ერთი ჯენისგან,

ერთხელ ესპანეთში შენ მაღაზიასთან გამავალ ქუჩაზე მომიხდა გგვლა, ვნახე მაღაზიიდან გამოაქვთ საქონელი და მანქანას ტვირთავენ. დამინტერესა გავაჩერე მანქანა და მაღაზიაში შესვლა მოვინდომე კარებში ვილაცა გაიჩხირა, ხელის გაკვრით მე ჩემი ძალა ვაგრძობინე. მერე წყნარად დავინწყე ლაპარაკი და ის ვინც მძარცველები გამოაგზავნა ჩემი ნაცნობი აღმოჩნდა

საქონელი არ გავატანე დავურეკე ტელეფონზე ნაცნობს და მე ყველაფერი გასაგებად ავუხსენი იმათ უფროს და შევატანიე საქონელი ისევ მაღაზიაში, გამყიდველებმა დაინყეს გაყიდვა. მძარცველები საიდანაც მოვიდნენ ცარიელები უკან წავიდნენ. მე კი ჩემი გზა გავაგრძელე. გიორგი მაპატიე, ტყუილი რო გითხარი მე ავეტიკ ავეტიოსოვობა რომ დავიბრალე. შენ ისედაც ვერ მიცნობდი, რომ, მე გელეჩა ვიყავი. რადგანაც ქურდობის სხვა და სხვა პერიოდებში ცხრაჯერ მაქვს სახე შეცვლილი, სხვა და სხვა დროს ოპერაცია გაკეთებული. ერთ პერიოდში ბანკი რო გავტყუებთ სახის შეცვლა ვერ მოვასწარი მაღევე ამიყვანეს. მე ვიცოდი შენს შვილს გიორგის რომ, ამერიკაში დიდი სახელი ქონდა ადვოკატურების დარგში და ციხეში ჩემი მნახველ ამხანაგებს ვუთხარი მოეტაცნათ შენი ბიჭი და თვალეზახვეული იტალიაში ჩამოეყვანათ, მართლაც ასე გააკეთეს როცა რომ, ჩემი სასამართლო უნდა დანყებულიყო, მე სულ სხვა პასპორტით ვიჯექი ახამუნეანელის გვარით.

– გიორგი შენი ბიჭი ბინათ უმაღლესი კლასის სასტუმროში იყო. საჭმელი-სასმელი მოთხოვნისდაგვარად. ერთი სიტყვით სამი თვე შევინახეთ. ფული, ხელფასი სულ სხვა იყო, მეც კმაყოფილი დავრჩი, თქვენ კი დაკარგული გეგონათ. სახლში მის ცოლსაც ვერ შევატყობინეთ, იმიტომ რომ, კვალდაკვალ დამდევენ. მაპატიე გიორგი, ეს ყველაფერი შენს მიმართ ჩადენილ ცოდვაში მეთვლება, თუმცა ახლა მიცვალებულს რალა მომეთხოვება. გიორგი უფროსო „გველის ტყაო“ გული მწყდება ოჯახი რომ ვერ შევექმენ, ესეც ღმერთის ამბავია, რაც ჩემთვის უნდოდა ის გამაკეთებინა, ფული მქონდა ვჭამდი-ვსვავდი, მხოლოდ ღორივით, უშინაარსოდ, სიყვარულს მოკლებული, წყალში ზღვის ცხოველებთან ჩემსავით რომ დრო ვისმეს გაეტარებინოს ნურავინ ნუ დაიკვებებს, არავინ არ იქნება, ერთი რომ დამეშტვინა დელფინებისთვის უმაღვე ჩემთან გაჩნდებოდნენ, დაჟე ცივ სისხლიანებს პინგვინებსაც ესმოდათ ჩემი სიგნალი ისინი პასუხს კი არ მაძლევდნენ, მაგრამ იმ ცივი წყლის მოტრფიალე ბინადრებიდან იმედიან მხარდაჭერას და სიტბოს ვგრძნობდი, მე გაბედულად ყოველივე ზღვის ისეთ ძლიერ ცხოველებს ვეფერებოდი. როგორებიც ვეშაპები არიან, სამტროდ რო მოტრიალებულიყო უმაღვე ჩამყლაპავდა, მაგრამ ის ცივისისხლიანი გრძნობდა ჩემი მისდამი მოფერებას. საერთოდ ზღვის სხვა ბინადრებიდანაც მახსოვს მოხმარება, ზოგჯერ ნასვამი ან პაპანაქება სიცხის დროს ზღვაში ჩა-

სულს ჭფეხი გამკავებია და ცხვირის დარტყმით ნაპირზე გამოუყვანივარ. მკითხველმა შეიძლება ეს აბსურდათ მიიჩნიოს ჩემი ზღვის თუ ოკეანის წყლის ბინადრებთან თბილი, სასიამოვნო დამოკიდებულება მქონდა, მაგრამ რეალობას ვერ გაექცევიან, რადგან ჩემი სიცოცხლის უმრავლესი წლები ზღვის ბინადრებთან მაქვს გატარებული. ფული შემოგველეოდა ამხანაგებთან ერთად კი არა, ჯერ ცალცალკე გავნანილდებოდით დავზვერავდით ბანკებს და მერე ჩვენ საიდუმლო შესაკრებ ადგილზე შევიკრიბებოდით, ვითათბირებდით, დავადგენდით, რომლის გატეხვაც ჩვენთვის უფრო შედეგიანად დამთავრდებოდა. ერთ შშვენიერ ღამეს გავტეხავდით, თუ გადაურჩებოდით იმათ დაზვერვას, გამოტანილ ფულს მერე ჩვენი განანილების შტაბში გავიყოფდით, და გავიფანტებოდით, თუ რომელიმე ჩავარდებოდა ეჭვიანობით იმას თავისი თავი თავად უნდა დაეცვა. ჩვენ იმ დროისთვის მათთვის უცნობები ვიყავით. ამ გზაზე დამდგარ გელაჩას შენ ჩემო ძმაო და ღვიძლი ძმაზე უტკბესო გიორგი, ამ საქმისადმი ნუ დამძრახავ, ისედაც სამომავლო გენის დაკარგვით უძალოდ, უსიყვარულოდ შენს კარზე მომდგარი გაუბედურებულ გელაჩას, ნუ გამწირავ და შენს სახლში გარდაცვლილს ძაღლებისა და ნადირთა საჯიჯგნად ნუ გამხდი. ბევრს არ გთხოვ მღვდელს აკურთხებიან ჩემი გვამი, სული, და დამსაფლავე ნორმალურად ბებიჩემის და დედაჩემის გვერდით. გიორგი ბოდიშს გიხდი და პატიებას გთხოვ, გიმეორებ შენ ბედნიერი კაცი ხარ და მიხარია, ღმერთმა გამრავლოს და გაბედნიეროს. უთვისტომოდ დარჩენილნი და ობლად გაზდილებს ღმერთმა ის ერთი შეცდომა რაც ჩვენ ორივემ ჩავიდინეთ ღმერთმა ჩემზე გადმოიტანა და დამსაჯა ნუთისოფელში სასიყვარულო არსებით, მაგრამ არ ვნანობ, რადგან ღმერთი ჩემს მიმართ სამართლიანად მოიქცა. ხაშურელების გაქურდვაზე შენ უარს ამბობდი და მე ძალის ძალად დაგიყოლიე და მომიზლო ის რაც ღმერთისგან მეკუთვნოდა, მართალია იმის გარეთად სხვა ქურდობები კიდევ ჩამიდენია, მაგრამ არ გამიძარცვავს ქუჩაში პიროვნება და არც სახლი. მე სახელმწიფოს ვძარცვავდი, თუმცა ესეც დანაშაულია. სანთლების ანთებით უფლისგან შემწყნარებლობას ვითხოვ და გამოვხატავ რამდენჯერ გამისტუმრებია ქუჩის მათხოვრები დოლარებით ციხიდან რამდენი უცხო ქალი შვილების დედა დოლარებით გამომიხსნია თქვა და მუხლმოყრილი ბევრჯერ შევევედრე გთხოვ მაპატიო ჩემს მიერ ჩადენილი მთელი რიგი ცოდვები, გვეედრები უფალო ღმერთო ჩემ სულს ასე ადვილად ნუ ჩაუგდებ ეშმაკს ხელში ჩემს სატანჯველად, შენც გვეედრები ძმაო გიორგი, კიდევ ერთხელ ბოდიშს გიხდი და პატიებას გთხოვ მე იმდენი კარგი მაქვს ვაკეთებული. ჩემ ცხედარს ასე ვთქვით გვამს სანაგვეზე არ გადააგდებდნენ, დამსაფლავებდნენ ძმაკაცები შეიძლება ითქვას დიდებულათაც, მაგრამ სამშობლო მიწა სულ სხვა ყოფილა. არა და ეს ქართულიც რა კარგად ჟღერს დედამიწა,

დედაც იქა მყავს, მამაც, ბებიაც და მეც იქ მეძახის, რო შვევატყე თავს ჩემს რომ, ის ღონე ძალა აღარ მომდევდა, ბევრი ვიფიქრე და ისიც კი გავიხსენე, რომ შენ ჩემზე გულ მოსული იქნებოდი, მაგრამ სულმა მაინც აქეთ დამძალა, ჩამოველ საქართველოში და ცნობიერების სათანადო ორგანოზაციას მივაკითხე, და რო დავადგინე შენი მისამართი დავინწყე თქვენი ძებნა, მაგრამ ფეხი მაიც უკან მრჩებოდა. ბოლოს შენმა გულკეთილობამ ჭიშკრის კარებში შემოსვლა მაინც გამაბედინა. მადლობელი ვარ ჩემდამი პატივისცემისათვის მადლის გაღებისათვის ჩემგან თუ არაფერს მოელი ღმერთი მაინც დაგიფასებს. მშვიდობით, გამაგრდით და გაიხარეთ შენი შვილებით. ახლა შენი ჯერია, მე ჩემი გითხარი თუ დამიჯერებ, ახლა მიცვალებულს სიმართლის მეტი რა მოეთხოვება, ახლა თუ გამწირავ გინდა სანაგვეზე გადამაგდე, ეს ისე ხუმრობით, მაგრამ ვიცი შენ, ისევე, ის კეთილშობილება მოგდგავს რაც ბავშვობაში გქონდა კარგად მახსოვს ოქროს შემდგომი კარგად მახსოვს ჩემი გაუსაძლის პერიოდში შენგან ფულადი დახმარება. ცოლქმარმა ჩაათავეს გელეჩას თავგადასავლის კითხვა და ორივემ ათი დღის დამარხული გელაჩა ცხარე ცრემლებით გამოიტირეს, გიორგის მეორე ცოლი ჯენი გიორგიზე უფრო მეტი კეთილშობილი აღმოჩნდა. ასე, რომ ცოლ-ქმარი ორივე ერთნაირი ბუნებისანი შეხვდნენ. რა თქმა უნდა ერთმანეთის მიმართ ტკბილი სიცოცხლე და ურთიერთ სიყვარულიც მეტი ქონდათ გიორგისა და ჯენის საუკუნის წლები წუთისოფელს რიგ რიგობით ენაცვლებოდნენ. ეკონომიკური თვალსაზრისით დრო კი ზოგისთვის მილოღავდა, ზოგისთვის მიჩაკჩაკებდა, ზოგისთვის მიფრინავდა. ადამიანისთვის წუთისოფელში უფლისმიერ დაწესებული აუცილებელი მცნებაა, მაგრამ ყველა როდი ფლობს ზოგს ბედი არ წყალობს ემინია ცხოვრებისა, სიღარიბეს ვერ გამკლავებია.

